The Chautauqua Language-Lesson Series.

ÆSOP'S FABLES

WITH

VOCABULARY, NOTES, AND REFERENCES TO GOODWIN'S AND HADLEY'S GRAMMARS.

PRECEDED BY

TALKS ON THE NATURAL METHOD.

By T. T. TIMAYENIS.

BOSTON:
JOHN ALLYN, PUBLISHER.
1879.

UNIVERSITY PRESS:
JOHN WILSON AND SON, CAMBRIDGE.

TO

PROFESSOR THOMAS TIMAYENIS,

This Work

IS AFFECTIONATELY DEDICATED

BY

HIS SON AND FORMER PUPIL,

THE EDITOR.

PREFACE.

In the whole range of Greek literature, there is, perhaps, no composition so admirably and so peculiarly adapted for initial work as the fables of Æsop. It is doubtless owing to this fact, that the modern Greeks begin the study of their language with this author. The style of Æsop is so simple, and at the same time so perfect, abounding in all the idiomatic usages of the Attic dialect; his characters are so striking, and yet so true to nature; his descriptions so vivid, and yet withal so familiar, — in short, the whole book so entertaining and so instructive, so full of wit and humor, as well as of sound sense and practical wisdom, that we cannot avoid commending the judgment as well as the wisdom of the Hellenic educators in introducing their scholars first of all to this delightful author.

America is pre-eminently the land of progress. The spirit of reform penetrates every sphere of activity; not confining itself to that of the manufacturer or merchant, but alike pervading every class of society, whether professional or practical. The reform in teaching, and especially teaching languages according to the "new method," or what is termed "the natural method," has

of late years aroused much discussion, *pro* and *con*, among educators. The large number of teachers that throng our summer schools, in which this method is supposed to be taught, demonstrates the great interest which is felt in becoming acquainted with new methods of instruction, — methods which aim at diminishing the time spent in acquiring Greek and Latin, for instance, and, if possible, increasing the results obtained. Teachers, generally, admit the fact, not only that too many years are spent in a preparatory course, but also that, even after a student graduates, he is only too frequently unable to open his books and read therein with delight. Our college professors are not responsible for this unsatisfactory result. The college course is in its very nature wholly distinct from the preparatory. Preparatory teachers are mainly responsible, and reformation ought therefore to begin among them. I am not an advocate of that "method" which claims that Greek, for instance, can be mastered simply by *questioning* the language of the author. Teachers know well, that the Greek language possesses a grammar at once powerful and copious, which must be carefully studied in order to appreciate the flexibility and strength of this "divine tongue." Too much cannot be said upon this point; *i. e.*, the importance of holding the pupil subject to a strict account of all grammatical constructions, and that this can only be done by faithful and persistent reference to the grammar.

But the vital question after all remains, When should the grammar be placed in the hands of beginners? It might, therefore, not be inappropriate to offer the follow-

ing suggestions to teachers, which mainly represent my views on the so-called "natural method."

I would recommend that beginners be taught to read Greek as soon as possible, using Æsop as the text-book, and that the drill be continued until they can pronounce fluently and readily. Next, let them commit to memory one or two lines of a fable, together with a verbatim translation of the same. For instance, suppose we begin with "Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν." "Zeus having-created man and woman, commanded to-Hermes to-lead them upon the earth." Then, let the ear be drilled, by giving the Greek word and requiring the English in return, and *vice versa.* Do not abandon the exercise until satisfied that they have thoroughly mastered every word of the text. Every teacher will at once appreciate the advantages arising from a continuous drill of both eye and ear. Next, question them in Greek, basing the questions on the lesson which they have learned, making use as much as posssible of the identical words found in the lesson. The "Talks" are provided to aid teachers in questioning. Continue this practice for at least three or four weeks, until the pupils have acquired a respectable vocabulary, and endeavor by skilful questioning to have them make daily use of the same. After the four weeks, commence teaching grammar, "chalk in hand," giving them the etymology gradually and orally, with some cursory rules of syntax, allowing them to take notes of the more important statements, but ever striving to develop the memory by having them trust more to it than to the notes. The results of this method

of teaching are of such a nature, that I do not wish to speak of them, lest it should seem presumptuous. But I leave the matter with teachers to judge for themselves.

Have the students commit to memory from five to ten fables, and keep up the habit of questioning in Greek more or less for seven or eight months, during which period they should study Æsop. Give the grammar as a text-book, about three months after commencing the Greek, and then it will be found a pleasure and not a drudgery.

I desire here to express my obligations to Professor SAUVEUR, for the assistance which I received from him in the preparation of the "Talks." Professor Sauveur had the kindness to write some questions in French, the spirit of which I have endeavored to reproduce in the Greek.

To my esteemed friend and compatriot Professor ANAGNOS, of Boston, I beg to express my sincere thanks for encouragement and practical suggestions.

A word with regard to the Vocabulary. No pains have been spared to make this as full as possible, and to give the various parts of the verb, as well as the rare and late forms, so that the pupil might have the opportunity, at the very beginning of his course, to make himself master of this important part of speech. Dr. William Veitch's excellent work on the Greek Verbs was very frequently consulted in its preparation. Finally, it is with great pleasure that I tender my obligations to my esteemed friend, W. F. SWAHLEN, Ph. D., Professor of Greek in McKendree College, Lebanon, Ill. I had the opportunity of meeting Professor Swahlen in the summer Normal School of Lan-

guages at Chautauqua, and I regard myself as especially favored in having had the pleasure of meeting so clear and accurate a scholar; and the assistance which he rendered in revising my notes and reading the proofs of the same has greatly enhanced their value. At the suggestion of Professor Swahlen, I have added some special rules of grammar and some remarks on the subject of prepositions. The student will observe that the references in the notes are to Goodwin's and Hadley's grammars.

The editor has already had too much experience to flatter himself that the work is entirely free from errors; but, such as it is, he respectfully submits it to the favorable consideration of the classical public, and especially to that great body of teachers whom he has had the pleasure of directing, as well as of instructing, in the language and literature of Greece.

T. T. TIMAYENIS.

NEW YORK HELLENIC INSTITUTE,
1481 Broadway, September 1, 1879.

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΟΙ.

ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΓΗ.

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ δεῖξαι ὅθεν ὀρύξαντες πλεῖον ποιήσουσι. Τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, ἡ γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν· ὡς δὲ ὁ Ἑρμῆς ἠνάγκαζε λέγων, τὸν Δία προστεταχέναι· "ἀλλ' ὀρυσσέτωσαν," ἔφη, "ὅσην βούλονται· στένοντες γὰρ αὐτὴν καὶ κλαίοντες ἀποδώσουσιν."

Πρὸς τοὺς ῥᾳδίως μὲν δανειζομένους, μετὰ λύπης δὲ ἀποδιδόντας, ὁ λόγος εὔκαιρος.

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ δεῖξαι ὅθεν ὀρύξαντες πλεῖον ποιήσουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ἀρ' οὐκ ἐκέλευσεν Ἑρμῇ Ζεὺς ἀγαγεῖν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ἐπὶ τὴν γῆν;

Ναί.

Ἀρ' οὐκ ἐκέλευσε Ζεὺς Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν;

Ἀρ' οὐκ ἐκέλευσεν Ἑρμῇ Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ἀγαγεῖν;

Ναί· Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει·

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐν ἓξ ἡμέραις. Τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησε πάντα τὰ θηρία, καὶ τελευταῖον τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ δὲ Θεὸς ἔπλασε τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς λαβών, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτῷ ψυχὴν ζῶσαν· καὶ ποιήσας κατ' εἰκόνα αὐτοῦ τὸν πλασθέντα ἐκάλεσεν Ἀδάμ. Ἡ δὲ πρώτη γυνὴ Εὔα ὠνομάσθη. Ὁ δὲ Θεὸς ἔθετο τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν ἐν τινι ἡδυτάτῳ κήπῳ, ὅστις παράδεισος καθ' ἡμᾶς καλεῖται.

Ἀρ' οὐκ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανόν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ἀρ' οὐκ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὴν γῆν;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὴν γῆν.

Ἀρ' οὐκ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐν ἓξ ἡμέραις;

Ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐν ἓξ ἡμέραις ἐποίησεν.

Τίς οὖν τὸν οὐρανὸν ἐποίησεν;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανόν.

Τίς τὴν γῆν ἐποίησεν;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὴν γῆν.

Ἐν πόσαις ἡμέραις ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐν ἓξ ἡμέραις.

Εὖ λέγεις. Τί οὖν ὁ Θεὸς ἐποίησεν ἐν ἓξ ἡμέραις;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐν ἓξ ἡμέραις.

Εὖ λέγεις. Τί οὖν ὁ Θεὸς τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν;

Οὐκ οἶδα.

Τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησε τὸ φῶς, τῇ δὲ ἕκτῃ πάντα τὰ θηρία, καὶ τελευταῖον τὸν ἄνθρωπον·

Οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ἀρ' οὐκ ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντα τὰ θηρία;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε πάντα τὰ θηρία.

Τίς οὖν ἐποίησε τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν, πάντα τὰ θηρία, καὶ τελευταῖον τὸν ἄνθρωπον;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν οὐρανόν, τὴν γῆν, πάντα τὰ θηρία, καὶ τελευταῖον τὸν ἄνθρωπον.

Πότε οὖν ὁ Θεὸς ἐποίησε πάντα τὰ θηρία καὶ τελευταῖον τὸν ἄνθρωπον;

Τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ.

Τί οὖν ὁ Θεὸς τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησεν;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ πάντα τὰ θηρία καὶ τελευταῖον τὸν ἄνθρωπον.

Τίς τὸν ἄνθρωπον ἐποίησεν;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον.

Ὁ μὲν οὖν Θεὸς ἔπλασε τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς λαβών, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτῷ ψυχὴν ζῶσαν· καὶ ποιήσας κατ' εἰκόνα αὐτοῦ

τὸν πλασθέντα ἐκάλεσεν Ἀδάμ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ἀρ' οὐκ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς λαβών;

Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς λαβών.

Τίς ἔπλασε τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα;

Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα.

Πότε οὖν ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα;

Τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ.

Εὖ λέγεις. Τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς λαβών, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτῷ ψυχὴν ζῶσαν.

Ἀρ' οὐκ ἐνεφύσησεν ὁ Θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ ψυχὴν ζῶσαν;

Ὁ Θεὸς ἐνεφύσησε τῷ ἀνθρώπῳ ψυχὴν ζῶσαν.

Τί οὖν ἐνεφύσησεν ὁ Θεὸς τῷ ἀνθρώπῳ;

Ὁ Θεὸς ἐνεφύσησε τῷ ἀνθρώπῳ ψυχὴν ζῶσαν.

Πότε οὖν ὁ Θεὸς ἐνεφύσησε τῷ ἀνθρώπῳ ψυχὴν ζῶσαν;

Τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ.

Τίς οὖν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου ἔπλασεν;

Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου.

Εὖ λέγεις. Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς λαβών, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτῷ ψυχὴν ζῶσαν. Ἀρ' οὐκ ἔστι χοῦς τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα;

Τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα χοῦς ἐστιν.

Εὖ λέγεις. Τὸ μὲν σῶμα τὸ τοῦ ἀνθρώπου χοῦς ἐστιν, ἡ δὲ ψυχὴ οὐκ ἔστι χοῦς · οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα ἐκ τῆς γῆς· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ἆρα μὴ οἴει τὸν Θεὸν τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν ἐκ τῆς γῆς πλάσαι;

Οὐ δῆτα· ὁ Θεὸς οὐκ ἔπλασε τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴν ἐκ τῆς γῆς.

Εὖ λέγεις. Ὁ Θεὸς ἐνεφύσησεν αὐτῷ ψυχὴν ζῶσαν· καὶ ποιήσας κατ' εἰκόνα αὐτοῦ τὸν πλασθέντα ἐκάλεσεν Ἀδάμ.

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα αὐτοῦ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πάνυ μὲν οὖν.

Ὁ δὲ Θεὸς τὸν πλασθέντα ἄνθρωπον Ἀδὰμ ἐκάλεσεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ἆρ' οὐκ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὴν γυναῖκα;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὴν γυναῖκα.

Εὖ λέγεις. Ἡ δὲ πρώτη γυνὴ Εὔα ὠνομάσθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὕτως ἔχει.

Πῶς οὖν ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ὠνομάσθη;

Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ ὠνομάσθη.

Ὁ Θεὸς ἔθετο τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν ἐν ἡδίστῳ κήπῳ, ὅστις παράδεισος καθ' ἡμᾶς καλεῖται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ἀρ' οὐκ ἔθετο ὁ Θεὸς τὸν πρῶτον ἄνδρα καὶ τὴν πρώτην γυναῖκα ἐν ἡδίστῳ κήπῳ;

Ὁ κῆπος καθ' ἡμᾶς παράδεισος καλεῖται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίς οὖν τὸν κῆπον ἐκάλεσε παράδεισον;

Ὁ Θεὸς ἐκάλεσε τὸν κῆπον παράδεισον.

Οὐ μὲν οὖν γε· ὁ Θεὸς οὐκ ἐκάλεσε τὸν κῆπον παράδεισον· ὁ κῆπος καθ' ἡμᾶς παράδεισος καλεῖται· ἐννοεῖς;

Ἐννοῶ.

Ἀρ' οὐκ ἐκάλεσαν οἱ ἄνθρωποι τὸν κῆπον παράδεισον;

Ναί.

Ὁ κῆπος καθ' ἡμᾶς παράδεισος ὀνομάζεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Τίς οὖν τὸν παράδεισον ἐποίησεν;

Ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸν παράδεισον.

Τίς οὖν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ἔπλασεν;

Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα.

Ὁ Αἴσωπος λέγει·

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν.

Ἀρα μὴ ἔπλασεν ὁ Ζεὺς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα;

Οὐ δῆτα. Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα.

Εὖ λέγεις. Ἀτάρ φησιν Αἴσωπος· "Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν."

Τίς οὖν ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐπὶ τὴν γῆν ἀγαγεῖν;

Ἆρα μὴ ἐκέλευσε Ζεὺς Ἑρμῇ αὐτοὺς ἐπὶ τὸν παράδεισον ἀγαγεῖν;

Οὐ μὲν οὖν γε.

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ δεῖξαι ὅθεν ὀρύξαντες πλεῖον ποιήσουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίς οὖν ταῦτα Ἑρμῇ ἐκέλευσε;

Ζεὺς ταῦτα Ἑρμῇ ἐκέλευσε.

Τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, ἡ γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν.

Ὁ Ἑρμῆς τὸ προσταχθὲν ἐποίησεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Ἡ γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἐκώλυεν ἡ γῆ;

Ἡ γῆ ἐκώλυεν.

Πότε οὖν ἡ γῆ ἐκώλυεν;

Τὸ πρῶτον.

Εὖ λέγεις. Ἡ γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν· ὡς δὲ ὁ Ἑρμῆς ἠνάγκαζε λέγων, τὸν Δία προστεταχέναι· "ἀλλ' ὀρυσσέτωσαν," ἔφη, "ὅσην βούλονται."

Ἆρ' οὐκ ἐκώλυεν ἡ γῆ τὸ πρῶτον;

Ἆρ' οὐκ ἠνάγκαζεν ὁ Ἑρμῆς;

Ὁ Ἑρμῆς ἠνάγκαζεν.

Ἠνάγκαζε λέγων τὸν Δία προστεταχέναι· οὐχ οὕτως ἔχει.

Τί οὖν ὁ Ἑρμῆς ἔλεγεν;

'Αρ' οὐκ ἔθετο ὁ Θεὸς τὸν πρῶτον ἄνδρα καὶ τὴν πρώτην γυναῖκα ἐν ἡδίστῳ κήπῳ;

'Ο κῆπος καθ' ἡμᾶς παράδεισος καλεῖται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίς οὖν τὸν κῆπον ἐκάλεσε παράδεισον;

'Ο Θεὸς ἐκάλεσε τὸν κῆπον παράδεισον.

Οὐ μὲν οὖν γε· ὁ Θεὸς οὐκ ἐκάλεσε τὸν κῆπον παράδεισον· ὁ κῆπος καθ' ἡμᾶς παράδεισος καλεῖται· ἐννοεῖς;

'Εννοῶ.

'Αρ' οὐκ ἐκάλεσαν οἱ ἄνθρωποι τὸν κῆπον παράδεισον;

Ναί.

'Ο κῆπος καθ' ἡμᾶς παράδεισος ὀνομάζεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Τίς οὖν τὸν παράδεισον ἐποίησεν;

'Ο Θεὸς ἐποίησε τὸν παράδεισον.

Τίς οὖν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ἔπλασεν;

'Ο Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα.

'Ο Αἴσωπος λέγει·

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν.

'Αρα μὴ ἔπλασεν ὁ Ζεὺς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα;

Οὐ δῆτα. 'Ο Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν [illegible] ναῖκα.

Εὖ λέγεις. 'Ατάρ φησιν Αἴσωπος· "Ζ[illegible] σας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν 'Ε[illegible] αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν."

Ὁ Ἑρμῆς ἔλεγε τὸν Δία προστεταχέναι.

Ἆρ' οὐκ ἐκέλευσεν ὁ Ζεύς;

Ζεὺς ἐκέλευσεν.

Ἆρ' οὐκ ἐποίησεν ὁ Ἑρμῆς τὸ προσταχθέν;

Τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, ἡ γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἠνάγκαζεν ὁ Ἑρμῆς λέγων, τὸν Δία προστεταχέναι;

Τί οὖν ἡ γῆ ἔφη, ὡς ὁ Ἑρμῆς ἠνάγκαζε λέγων, τὸν Δία προστεταχέναι;

Ἡ γῆ ἔφη· "Ἀλλ' ὀρυσσέτωσαν ὅσην βούλονται· στένοντες γὰρ καὶ κλαίοντες αὐτὴν ἀποδώσουσιν."

Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ στένοντες καὶ κλαίοντες τὴν γῆν ἀποδώσουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκ οἶδα.

Ἆρ' οὐκ ἔφη ἡ γῆ· "ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ στένοντες καὶ κλαίοντες τὴν γῆν ἀποδώσουσιν";

Ναί.

Ἆρ' οὐκ ἀποδώσουσι τὴν γῆν;

Οὐκ οἶδα.

Ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει·

Ὁ Θεὸς εἶπε τῷ Ἀδάμ, "Ὅτι ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου, ἡ γῆ σοι ἐπικατάρατος ἔσται· ἀνατελεῖ δὲ ἀκάνθας καὶ τριβόλους. Ἀπ' αὐτῆς δὲ σεαυτῷ πoριεῖ βίον πολὺ κακοπαθήσας, ἕως τοῦ ἀποστρέψαι σε εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθης. Καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν ἐκ τοῦ παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν.

Τί οὖν ὁ Θεὸς εἶπε τῷ Ἀδάμ;

Ἆρ' οὐκ ἤκουσεν ὁ Ἀδὰμ τῆς φωνῆς τῆς γυναικός;

Ἤκουσε τῆς φωνῆς τῆς γυναικός.

Ὁ Θεὸς εἶπε τῷ Ἀδάμ, "ἤκουσας τῆς φωνῆς τῆς γυναικός σου·" οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἡ γῆ ἐπικατάρατος τῷ Ἀδὰμ ἔσται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν ἡ γῆ ἐπικατάρατος τῷ Ἀδὰμ ἔσται;

Ἤκουσε γὰρ τῆς φωνῆς τῆς γυναικός.

Τί οὖν ἡ γῆ ἀνατελεῖ;

Ἡ γῆ ἀκάνθας καὶ τριβόλους βλαστήσει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὕτως ἔχει.

Διὰ τί;

Ἤκουσε γὰρ ὁ Ἀδὰμ τῆς φωνῆς τῆς γυναικός.

Ἀρ' οὐ ποριεῖται ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ τῆς γῆς τὸν βίον;

Ἀρ' οὐκ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Ἀδάμ· "ἀπ' αὐτῆς δὲ σεαυτῷ πoριεῖ τὸν βίον";

Πάνυ γε.

Ἀρ' οὐκ ἔφη ὁ Θεός· "ἀπ' αὐτῆς δὲ σεαυτῷ πoριεῖ βίον πολὺ κακοπαθήσας";

Ἀρ' οὐκ ἐλήφθη ὁ Ἀδὰμ ἀπὸ τῆς γῆς;

Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸ τοῦ Ἀδὰμ σῶμα, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς λαβών· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ ἔπλασεν ὁ Θεὸς τὴν τοῦ ἀνθρώπου ψυχήν, χοῦν ἀπὸ τῆς γῆς λαβών;

Οὐ μὲν οὖν γε.

Ἀρ' οὐκ ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν ἐκ τοῦ παραδείσου;

Ὁ Θεὸς ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα οὐκ ὀρύξουσι τὴν γῆν;

Τὴν γῆν ὀρύξουσιν.

'Εννοεῖς τὸν Αἴσωπον λέγοντα, "'ἡ· δὲ γῆ ἔφη, ἀλλ' ὀρυσσέτωσαν ὅσην βούλονται, στένοντες γὰρ αὐτὴν καὶ κλαίοντες ἀποδώσουσιν";

'Εννοῶ.

'Ο δ' οὖν 'Αδὰμ καὶ ἡ Εὔα στένοντες καὶ κλαιοντες αὐτὴν ἀποδώσουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὕτως ἔχει· στένοντες καὶ κλαίοντες αὐτὴν ἀποδώσουσιν.

Ἔστιν οὖν ὁ λόγος εὔκαιρος πρὸς τοὺς ῥᾳδίως δανειζομένους καὶ μετὰ λύπης ἀποδιδόντας;

Ναί.

Τίσιν οὖν ὁ λόγος εὔκαιρός ἐστιν;

Ἆρα μή ἐστιν ὁ λόγος εὔκαιρος πᾶσι τοῖς ἀνδράσι καὶ πάσαις ταῖς γυναιξίν;

Οὐ μὲν οὖν γε.

Ἆρ οὐκ ἔστιν ὁ λόγος εὔκαιρος τῷ 'Αδὰμ καὶ τῇ Εὔᾳ;

Οὐκ οἶδα.

ΛΕΩΝ, ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιησάμενοι ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. Πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς. Ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων, ἐκλέξασθαι τούτους προὐτρέπετο. Καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. Εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν. Ἡ δ᾽ εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα, ἑαυτῇ βραχύ τι κατέλιπε. Καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτήν· "τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν οὕτως ἐδίδαξεν;" Ἡ δ᾽ εἶπεν· "ἡ τοῦ ὄνου συμφορά."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

Τίς ἐποίησε τὸν λέοντα, τὸν ὄνον καὶ τὴν ἀλώπεκα;

Οὐκ οἶδα.

Ὁ Θεὸς ἐποίησε πάντα τὰ θηρία· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί.

Οὐκοῦν ὁ λέων, ὄνος καὶ ἀλώπηξ θηρία εἰσί;

Θηρία εἰσίν.

Ὁ δ᾽ οὖν Θεὸς ταῦτα ἐποίησεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πάνυ γε.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιησάμενοι ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίνα θηρία πρὸς ἄγραν ἐξῆλθον;

Πόσα οὖν θηρία πρὸς ἄγραν ἐξῆλθον;

Πόσα θηρία κοινωνίαν ποιησάμενα ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν;

Τρία θηρία κοινωνίαν ποιησάμενα ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν.

Ἀρ' οὐκ ἐξῆλθε λέων πρὸς ἄγραν;

Οὐκοῦν ἀλώπηξ και ὄνος ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν;

Ἀρ' οὐ συνεξῆλθον τῷ λέοντι;

Ἀρ' οὐκ ἐποίησαν κοινωνίαν τῷ λέοντι;

Πάνυ γε.

Πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίς οὖν διελεῖν προσέταξε;

Λέων διελεῖν προσέταξεν.

Τίνι οὖν ὁ λέων διελεῖν προσέταξε;

Τίσιν οὖν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν προσέταξε;

Τῷ ὄνω διελεῖν αὐτοῖς προσέταξεν.

Ἀρ' οὖ διαιρήσει ὄνος;

Ὄνος διαιρήσει.

Ἀρ οὐ διαιρήσει τρισί θηρίοις;

Εὖ λέγεις· τρισί θηρίοις διαιρήσει.

Ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων, ἐκλέξασθαι τούτους προὐτρέπετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πόσας οὖν μερίδας ὁ ὄνος ἐποιήσατο;

Ὁ δ' οὖν λέων τῷ ὄνῳ προσέταξε διελεῖν αὐτοῖς τὴν θήραν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ δ' οὖν ὄνος τρεῖς μερίδας ἐκ τῶν ἴσων ἐποιήσατο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀρ' οὐ προσέταξε λέων αὐτῷ τρεῖς μερίδας ἐκ τῶν ἴσων ποιήσασθαι;

Οὐ μὲν οὖν γε.

Ἀρ' οὐ προὐτρέπετο λέοντα καὶ ἀλώπεκα ἐκλέξασθαι;

Τίς οὖν πρῶτος ἐξελέξατο;

Οὐκ οἶδα.

'Αρ' οὐκ ἐξελέξατο ὄνος πρῶτος;

Οὐδαμῶς· προὐτρέπετο γὰρ λέοντα καὶ ἀλώπεκα ἐκλέξασθαι.

'Αρ' οὐκ ἐξελέξατο λέων πρῶτος;

Οὐκ οἶδα.

Λέων οὐκ ἐξελέξατο πρῶτος· θυμωθεὶς γὰρ τὸν ὄνον κατέφαγεν.

'Αρ' οὐκ ἐθυμώθη λέων;

Διὰ τί;

Οὐκ οἶδα.

Οὔκουν ἐθυμώθη, ἐπείπερ ὁ ὄνος τρεῖς μερίδας ἐποιήσατο;

Οὐδαμῶς.

Οὐκοῦν ἐθυμώθη, ἐπείπερ τρεῖς μερίδας ἐκ τῶν ἴσων ἐποιήσατο;

Εὖ λέγεις.

Διὰ τί οὖν ὁ ὄνος τρεῖς μερίδας ἐκ τῶν ἴσων ἐποιήσατο;

Οὐκ οἶδα.

Ἄφρων γὰρ ἦν· ἐννοεῖς;

Οὐκ ἐννοῶ.

Ἄκουσον Αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ.

ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ὄνῳ ποτὲ ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο. Λέοντος δ᾽ ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε· καὶ ὁ μὲν λέων (φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖσθαι) ἔφυγεν. Ὁ δ᾽ ὄνος, νομίσας δι᾽ αὐτὸν πεφευγέναι, ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι. Ὡς δὲ πόῤῥω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τοῦ ἀλεκτρυόνος ἐφικνεῖτο φωνή, στραφεὶς ὁ λέων τοῦτον κατεθοινήσατο. Ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα· "ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος· πολεμιστῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοί τῶν ἀνθρώπων ταπεινούμενοι ἐπίτηδες, τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται, καὶ οὕτως ὑπ᾽ ἐκείνων ἀπόλλυνται.

Ὄνῳ ποτὲ ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ᾽ οὐ συνεβόσκοντο;

Πότ᾽ οὖν συνεβόσκοντο;

Ποῦ οὖν ὁ ἀλεκτρυὼν ἐβόσκετο;

Ποῦ οὖν ὁ ὄνος ἐβόσκετο;

Τίνι ὁ ὄνος συνεβόσκετο;

Ἆρ᾽ οὐκ ἐφώνησεν ὁ ἀλεκτρυών;

Πότε οὖν ἐφώνησεν;

Λέοντος ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησεν.

Ἆρ᾽ οὐκ ἐφώνησεν ἀλεκτρυών, ἐπεὶ λέων τῷ ὄνῳ ἐπῆλθε;

Τί οὖν; Ὁ λέων ἐπῆλθε τῷ ὄνῳ ἐπεὶ ὁ ὄρνις ἐφώνησεν;

Οὐκ ἐννοῶ.

Οὐκ ἐννοεῖς τί ἡ λέξις "ὄρνις" σημαίνει; Ἄκουσον τῆς ἱστορίας τῆς ἱερᾶς τάδε διδασκούσης·

"Τῇ δὲ πέμπτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησε πᾶν πτηνὸν δι' ἀέρος πετόμενον καὶ τὰ κήτη ἐν ὕδασι νηχόμενα."

Οὐκοῦν ὁ ὄρνις πτηνόν ἐστι;

'Αλεκτρυόνος φωνήσαντος ὁ λέων ἔφυγεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν ὁ λέων ἔφυγεν;

'Αρ' οὐκ ἐφοβήθη τὸν ἀλεκτρυόνα;

'Αρ οὐ φασὶ τούτου τὴν φωνὴν τὸν λέοντα φοβεῖσθαι;

Οὐ φοβοῦμαι τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴν, οὐκοῦν αὐτὴν φοβεῖ;

Διὰ τί ὁ λέων τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖται;

Τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνήσαντος, οὐ φεύγω· ἆρ' οὐ φεύγεις;

Τί οὖν ὁ ὄνος ἐποίησεν αὐτοῦ φυγόντος;

Διὰ τί οὖν ὁ ὄνος ἐπέδραμε τῷ λέοντι;

'Αρ' οὐκ ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι;

'Αρ' οὐκ ἐνόμισε τὸν λέοντα δι' αὐτὸν πεφευγέναι;

'Αρα μὴ ὁ λέων αὐτοῦ ἕνεκεν ἔφυγεν;

Τίνος οὖν ἕνεκεν ἔφυγεν;

'Ο δ' ὄνος ἐπέδραμε τῷ λέοντι· οὐχ οὕτως ἔχει;

'Αρ οὐ πόῤῥω αὐτὸν ἐδίωξεν;

"'Ως δὲ πόῤῥω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τοῦ ἀλεκτρυόνος ἐφικνεῖτο φωνή, στραφεὶς ὁ λέων τοῦτον κατεθοινήσατο."

'Η τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴ τὸ πρῶτον τῷ λέοντι ἐφικνεῖτο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὡς δὲ ὁ ὄνος πόῤῥω τὸν λέοντα ἐδίωξεν, ἡ φωνὴ οὐκέτι ἐφικνεῖτο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀρ' οὐκ ἐστράφη ὁ λέων;

Διὰ τί;

Οὐκοῦν ἐθυμώθη;

Διὰ τί;

Τί οὖν ἐβόα ὁ ὄνος θνήσκων;

Ἀρ' οὐκ ἔστιν ἄθλιος;

Ἀρ οὐκ ἔστιν ἀνόητος;

Οὐκοῦν ἐβόα ἀνόητος ἐγώ;

Καὶ μὴν πάντες οἱ ὄνοι ἀνόητοί εἰσιν;

Πάντα τὰ θηρία ἀνόητά εἰσιν;

Τί οὖν; ἔστιν ἡ ἀλώπηξ ἀνόητος;

Εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι ἀνόητοι;

Ἄνθρωποί τινες ἀνόητοί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ καὶ σὺ ἀνόητος εἶ, ὦ βέλτιστε;

Ἀρ' οὐκ ἐβόα ὁ ὄνος, ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος· πολεμιστῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;

Ἔστιν ὁ ὄνος πολεμιστῶν γονέων;

Ἔστι πολεμιστής;

Ἀρ' οὐκ ἐξωρμήθη εἰς πόλεμον;

Ἀρ οὐκ ἐπέδραμε τῷ λέοντι;

Τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθη;

Ἄθλιος καὶ ἀνόητός ἐστι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ ὁ κοινωνίαν τῷ λέοντι καὶ τῇ ἀλώπεκι ποιησάμενος ὄνος ἀνόητός ἐστι;

Πάνυ γε· τρεῖς γὰρ μερίδας ἐποιήσατο.

Εὖ λέγεις.

Ὁ δ' οὖν λέων ἐθυμώθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ λέων θυμωθεὶς ἐποίησεν;

Τὸν ὄνον κατέφαγεν.

Τί οὖν εἶτα ἐποίησεν;

Εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν.

Ἀρ' οὐκ ἐμέρισεν ἡ ἀλώπηξ;

Ἀρ' οὐκ ἐποιήσατο δύο μερίδας ἐκ τῶν ἴσων;

Ἆρα μὴ ἡ ἀλώπηξ ἀνόητός ἐστιν, ὦ βέλτιστε;

Τί οὖν ἐποίησεν;

Ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα, ἑαυτῇ βραχύ τι κατέλιπε.

Πόσας οὖν μερίδας ἡ ἀλώπηξ ἐποιήσατο;

Εἰς μίαν μερίδα πάντα ἐσώρευσεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ἡ ἀλώπηξ ἑαυτῇ κατέλιπε;

Τί οὖν; ἐθυμώθη ὁ λέων;

Τί οὖν; κατέφαγε τὴν ἀλώπεκα;

Τί οὖν ὁ λέων πρὸς αὐτὴν εἶπε;

Πῶς οὖν ὁ λέων αὐτὴν ἐκάλεσε;

Τί οὖν ἡ ἀλώπηξ εἶπεν;

Ἡ τοῦ ὄνου συμφορὰ τὴν ἀλώπεκα διαιρεῖν ἐδίδαξεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

Οὐκοῦν τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα τοῖς ἀνθρώποις σωφρονισμοὶ γίνονται;

Ἀρ οὐκ ἐγένετο σωφρονισμὸς τῇ ἀλώπεκι ἡ τοῦ ὄνου συμφορά;

Πάνυ γε.

Εὖ λέγεις· σώφρων ἡ ἀλώπηξ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν, ὦ βέλτιστε, πάντες οἱ ἄνθρωποι σώφρονές εἰσιν;

Καὶ μὴν, τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα σωφρονισμοί γίνονται πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις;

Ἄνθρωποί τινες ἄφρονές εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ μάλα, ἄνθρωποί τινες, ἄφρονές εἰσιν.

Ἄκουσον Αἰσώπου λέγοντος ὅτι ἄνθρωποί τινες ἀνόητοί εἰσι καὶ θηρία τινα καὶ δένδρα.

ΚΑΛΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΡΥΣ.

Δρῦν ἄνεμος ἐκριζώσας ἐν ποταμῷ ἔῤῥιψεν. Ἡ δὲ φερομένη τοὺς καλάμους ἐρωτᾷ· "πῶς ὑμεῖς, ἀσθενεῖς ὄντες καὶ λεπτοὶ, ὑπὸ τῶν βιαίων ἀνέμων οὐκ ἐκριζοῦσθε;" Οἱ δὲ εἶπον· "ὑμεῖς τοῖς ἀνέμοις μάχεσθε καὶ ἀνθίστασθε, καὶ διὰ τοῦτο ἐκριζοῦσθε· ἡμεῖς δὲ, παντὶ ἀνέμῳ ὑποπίπτοντες, ἀβλαβεῖς διαμένομεν."

Ὅτι οὐ δεῖ ἀνθίστασθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' ὑποτάττεσθαι καὶ ὑπακούειν.

Δρῦν ἄνεμος ἐκριζώσας ἐν ποταμῷ ἔῤῥιψεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίς τὴν δρῦν ἐξεῤῥίζωσε;

Ποῖ οὖν ὁ ἄνεμος τὴν δρῦν ἔῤῥιψε;

Τί οὖν ἡ δρῦς φερομένη τοὺς καλάμους ἐρωτᾷ;

Ὑπὸ τίνος οὖν ἐφέρετο ἡ δρῦς;

Ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐφέρετο.

Εὖ λέγεις· ἡ δρῦς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ φερομένη τοὺς καλάμους ἐρωτᾷ· "πῶς ὑμεῖς, ἀσθενεῖς ὄντες καὶ λεπτοὶ, ὑπὸ τῶν βιαίων ἀνέμων οὐκ ἐκριζοῦσθε"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οἱ κάλαμοι ἀσθενεῖς εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν λεπτοί εἰσι;

Ἆρα μὴ ἡ δρῦς ἀσθενὴς καὶ λεπτή ἐστιν;

Οὐδαμῶς·

Εὖ λέγεις· ἡ δρῦς μεγάλη καὶ ἰσχυρά ἐστιν.

Οὐκοῦν ἡ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ δρῦς ὑπὸ τῶν βιαίων ἀνέμων, ἐκριζοῦται;

Οὔκουν οἱ ἀσθενεῖς καὶ λεπτοὶ κάλαμοι ὑπὸ τῶν βιαίων ἀνέμων ἐκριζοῦνται;

Οἱ ἄνεμοι κέκτηνται μεγάλην βίαν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἡ τῶν ἀνέμων βία τὴν δρῦν ἐκριζοῖ, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς καλάμους· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν οἱ κάλαμοι εἶπον τῇ δρυῒ εἰς ποταμὸν φερομένῃ;

Οἱ κάλαμοι εἶπον· "ὑμεῖς τοῖς ἀνέμοις μάχεσθε καὶ ἀνθίστασθε, καὶ διὰ τοῦτο ἐκριζοῦσθε· ἡμεῖς δὲ, παντὶ ἀνέμῳ ὑποπίπτοντες, ἀβλαβεῖς διαμένομεν."

Ἆρα μὴ ἐκριζοῦνται οἱ κάλαμοι;

Ἆρ' οὐ μάχονται αἱ δρύες τοῖς ἀνέμοις;

Ἆρ οὐκ ἀνθίστανται τοῖς ἀνέμοις;

Διὰ τί οὖν ἐκριζοῦνται;

Τί οὖν; ἀνθίστανται οἱ κάλαμοι τοῖς βιαίοις ἀνέμοις;

Ἆρ' οὐχ ὑποπίπτουσι τοῖς βιαίοις ἀνέμοις;

Ἆρ' οὐχ ὑποπίπτουσι τοῖς ἐλαφροῖς ἀνέμοις;

Τοῖς τε βιαίοις καὶ ἐλαφροῖς ἀνέμοις ὑποπίπτουσιν.

Εὖ λέγεις, ὦ βέλτιστε· οὕτω παντὶ ἀνέμῳ ὑποπίπτουσιν.

Διὰ τί οὖν οἱ κάλαμοι ἀβλαβεῖς διαμένουσιν;
Ἆρα μὴ διαμένουσιν αἱ δρύες ἀβλαβεῖς;
Δένδρά τινα ἀνόητά εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Αἱ δρύες σώφρονες ἢ ἀνόητοί εἰσιν;
Οἱ κάλαμοι σώφρονές εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;
Ὁ μῦθός δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ ἀνθίστασθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' ὑποτάττεσθαι καὶ ὑπακούειν.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος, πάντα τὰ ζῶα ἀνήνεγκαν δῶρα, ἕκαστον κατὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν· ὄφις δὲ ἕρπων, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι, ἀνέβη. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· "τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος λαμβάνω οὐδ' ὅλως."
Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραί εἰσιν.

Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος, πάντα τὰ ζῶα ἀνήνεγκαν δῶρα, ἕκαστον κατὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Ζεὺς γάμους ἐποίησεν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Πότε οὖν τὰ ζῶα δῶρα ἀνήνεγκαν;
Τίνα ζῶα ἀνήνεγκαν δῶρα;
Τίνα οὖν δῶρα ἕκαστον ζῶον ἀνήνεγκε;
Τίνι οὖν ἕκαστον ζῶον δῶρα ἀνήνεγκεν;
Οὐκοῦν λέων, ὄνος καὶ ἀλώπηξ τῷ Διῒ δῶρα ἀνήνεγκαν;
Ἆρ οὐκ ἀνέβη ὄφις ἕρπων, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι;

Τί οὖν; ἔστιν ὁ ὄφις ἀνόητον ζῶον;
Ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει·

Ὁ ὄφις τὸ φρονιμώτατον πάντων τῶν θηρίων εἶπε τῇ γυναικί· "Τί ὅτι μὴ φάγοις τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν ἀγαθὸν καὶ πονηρόν;"

Ἡ δὲ γυνὴ εἶπεν· "Ὁ Θεὸς τοῦθ' ἡμῖν ἀπηγόρευσεν· εἰ γὰρ αὐτοῦ ἀψόμεθα, ἀποθανούμεθα."

"Ἥκιστά γε," ἀντεφθέγξατο ὁ ὄφις· "Οὐ μὴ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε, ἀλλ' ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες τ' ἀγαθὸν καὶ πονηρόν."

Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ ὄφει· "Πρὸς τί ἠπάτηκας τὴν γυναῖκα; στυγερὸς οὖν ἔσῃ καὶ ἐπικατάρατος ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων· πορεύσῃ δ' ἐπὶ τῷ στήθει· καὶ γῆν φάγῃ."

"Καὶ ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον σου καὶ τῆς γυναικός· αὕτη δ' ὕστερον τὴν κεφαλὴν κατατρίψει τὴν σήν."

Οὐκοῦν ὁ ὄφις λίαν φρόνιμός ἐστι;

Τί οὖν τῇ γυναικί ἔφη;

Τὸ ξύλον τοῦ γινώσκειν τ' ἀγαθὸν καὶ πονηρὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἦν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐ γιγνώσκει ὁ Θεὸς τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν;

Ἆρ' οὐκ ἔφαγε τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν;

Τί οὖν εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει;

Τί οὖν ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ Εὔᾳ ἀπηγόρευσεν;

Ὁ δ' οὖν Θεὸς τούτοις ἀπηγόρευσε τούτου τοῦ ξύλου φαγεῖν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ναί, τούτοις ἀπηγόρευσε τούτου φαγεῖν.

Ἆρ οὐκ εἶπεν ἡ Εὔα· "ὁ Θεὸς τοῦθ' ἡμῖν ἀπηγόρευσεν";

Ἡ γυνὴ εἶπεν· "εἰ γὰρ αὐτοῦ ἀψόμεθα ἀποθανούμεθα"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἐὰν οὖν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὕα τοῦ ξύλου ἅψωνται, ἀποθανοῦνται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ ὄφις τῇ γυναικὶ ἀντεφθέγξατο;

Ἆρ' οὐκ ἠπάτησε τὴν γυναῖκα;

Ἆρα μὴ ἠπάτησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὕαν;

Ἥκιστά γε.

Ὁ μὲν Θεὸς τῷ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικὶ ἔφη· "εἰ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν ἅψεσθε, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε." Ὁ δ' ὄφις τὸ φρονιμώτατον πάντων τῶν θηρίων εἶπεν· "ἥκιστά γε· οὐ μὴ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε." Τίς οὖν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ἠπάτησεν;

Ὁ ὄφις, βεβαίως.

Εὖ λέγεις. Ὁ Θεὸς οὐδέποτε τοὺς ἀνθρώπους ἀπατᾷ.

Εἰ μὲν οὖν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὕα βρώσονται τὸν ἀπηγορευμένον καρπόν, ἔσονται ὡς θεοί, γινώσκοντες τό τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν;

Ὁ ὄφις ἔφη, ὡς θεοὶ ἔσεσθε· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἠπάτησε τὴν γυναῖκα;

Τί οὖν ὁ Θεὸς τῷ ὄφει εἶπεν;

Οὐκοῦν στυγερὸς ὁ ὄφις ἔσται;

Ὁ Θεὸς τῷ ὄφει εἶπε· "στυγερὸς οὖν ἔσῃ καὶ ἐπικατάρατος ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν στυγερὸς καὶ ἐπικατάρατος ἔσται;

Ἆρ' οὐχ ἑρπύσει;

Οὐκοῦν ὁ Θεὸς τῷ ὄφει εἶπεν· "ἐπὶ τῷ στήθει πορεύσῃ";

᾿Αρ᾿ οὐκ εἶπε, "γῆν φάγῃ";

᾿Αρα μὴ βιβρώσκει ὁ ὄφις τοὺς τῶν δένδρων καρπούς;

Τί οὖν τρώγει;

᾿Αρ᾿ οὐκ ἐσθίομεν τοὺς τῶν δένδρων καρπούς;

Οὐκοῦν πορεύεται ἐπὶ τῷ στήθει ὁ ὄφις;

᾿Αρα μὴ πορεύονται ἐπὶ τῷ στήθει οἱ ἄνθρωποι;

Οὐδαμῶς. ᾿Επὶ τοῖς ποσὶ πορεύονται.

Διὰ τί οὖν ὁ ὄφις πορεύεται ἐπὶ τῷ στήθει καὶ γῆν τρώγει;

᾿Αρ᾿ οὐκ ἔστι στυγερὸς τῷ Θεῷ;

Διὰ τί;

Οὐκοῦν στυγοῦσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν ὄφιν;

Στυγεῖς τὸν ὄφιν, ὦ βέλτιστε;

῾Ο ὄφις λίαν στυγερός ἐστι· οὐχ οὕτως ἔχει;

῾Ο Θεὸς ἔφη· "καὶ ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον σου καὶ τῆς γυναικός"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον τοῦ ὄφεως καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων;

῎Εσται ἔχθρα ἀνὰ μέσον σου καὶ τοῦ ὄφεως, ὦ βέλτιστε;

Διὰ τί οὖν ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον τοῦ ὄφεως καὶ τῆς γυναικός;

῾Η γυνὴ τὴν τοῦ ὄφεως κεφαλὴν κατατρίψει;

῾Ο τοῦ μύθου ὄφις πρὸς τὸν Δία ἀνέβη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πῶς οὖν ἀνέβη, ἐπὶ τῷ στήθει ἢ τοῖς ποσὶ πορευόμενος;

Τί δῶρον ἀνήνεγκεν ὁ ὄφις τῷ Διῒ γάμους ποιοῦντι;

Ἆρα μὴ ἀνήνεγκε μῆλον;

Ποῦ οὖν τὸ ῥόδον ἀνήνεγκε;

Στυγεῖ ὁ Ζεὺς τὸν ὄφιν;

Οἱ θεοί τε καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι αὐτὸν στυγοῦσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ Ζεὺς ἔφη ἰδὼν αὐτόν;

Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· "τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος λαμβάνω οὐδ' ὅλως."

Ζεὺς τὸν ὄφιν εἶδεν ἕρποντα καὶ φέροντα ῥόδον ἐν τῷ στόματι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ἔφη ἰδὼν αὐτόν;

Οὐκοῦν ἔλαβε πάντων τῶν ἄλλων θηρίων τὰ δῶρα;

Ἆρα μὴ ἔλαβε τὸ τοῦ ὄφεως δῶρον;

Ἀρα μὴ ἔλαβε τὸ δῶρον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφεως;

Τί οὖν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφεως ἔλαβε;

Διὰ τί οὖν οὐδὲν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφεως ἔλαβε;

Στυγεῖ αὐτόν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραί εἰσιν.

Οὐκοῦν ὁ ὄφις πονηρός ἐστιν;

Ἆρ' οὐκ ἔστι λίαν πονηρός;

Πονηρότατος πάντων τῶν ζώων ἐστίν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἔστι πονηρότερος τῆς ἀλώπεκος καὶ τοῦ λέοντος;

Ἄνθρωποί τινες πονηροί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Εἰσὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι πονηροί;
Οὐδαμῶς.
Εὖ λέγεις· ἄνθρωποί τινες ἀγαθοί εἰσιν.
Ἆρ᾽ οὐκ εἶ ἀγαθός, ὦ βέλτιστε;
Αἱ τῶν πονηρῶν χάριτες φοβεραί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Οὔκουν αἱ τῶν ἀγαθῶν χάριτες φοβεραί εἰσιν;
Τί οὖν; δέχεται ὁ Θεὸς τὰς τῶν πονηρῶν χάριτας;
Ἆρ᾽ οὐ δέχεται τὰς τῶν ἀγαθῶν χάριτας;
Οὐκοῦν τὰ τοῦ Ἄβελ δῶρα λαμβάνει;
Ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει·

Ὁ Ἀδὰμ πολλοὺς ἐγέννησε παῖδας· ἐν οἷς τὸν Κάϊν καὶ τὸν Ἄβελ· τὸν μὲν προβάτων ποιμένα, τὸν δὲ τῆς γῆς ἐργάτην. Οἱ δ᾽ ἀμφότεροι ἤνεγκον δῶρα τῷ Κυρίῳ. Ὁ μὲν Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς· ὁ δ᾽ Ἄβελ ἀπὸ τῶν προβάτων τῶν πολυσαρκοτάτων. Ἐπὶ μὲν τοῖς δώροις τοῦ Ἄβελ ἐπεῖδεν ὁ Θεός, ταῖς δὲ τοῦ Κάϊν θυσίαις οὐ προσέσχε· ὅθεν ὁ Κάϊν ἐλυπήθη λίαν.

Οὐκοῦν Ἀδὰμ παῖδας ἐγέννησεν;
Ὁ Ἀδὰμ πολλοὺς ἐγέννησε παῖδας.
Πῶς οὖν ἕκαστος τῶν τοῦ Ἀδὰμ παίδων ἐκαλεῖτο;
Οὐκ οἶδα.
Ο Ἄβελ καὶ ὁ Κάϊν τοῦ Ἀδὰμ παῖδές εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Τί οὖν ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει;
Ὁ Ἀδὰμ πολλοὺς ἐγέννησε παῖδας· ἐν οἷς τὸν Κάϊν καὶ τὸν Ἄβελ· τὸν μὲν προβάτων ποιμένα, τὸν δὲ τῆς γῆς ἐργάτην.

ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ὄνῳ ποτὲ ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο. Λέοντος δ' ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε· καὶ ὁ μὲν λέων (φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖσθαι) ἔφυγεν. Ὁ δ' ὄνος, νομίσας δι' αὐτὸν πεφευγέναι, ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι. Ὡς δὲ πόῤῥω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τοῦ ἀλεκτρυόνος ἐφικνεῖτο φωνή, στραφεὶς ὁ λέων τοῦτον κατεθοινήσατο. Ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα· "ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος· πολεμιστῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοί τῶν ἀνθρώπων ταπεινούμενοι ἐπίτηδες, τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται, καὶ οὕτως ὑπ' ἐκείνων ἀπόλλυνται.

Ὄνῳ ποτὲ ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐ συνεβόσκοντο;

Πότ' οὖν συνεβόσκοντο;

Ποῦ οὖν ὁ ἀλεκτρυὼν ἐβόσκετο;

Ποῦ οὖν ὁ ὄνος ἐβόσκετο;

Τίνι ὁ ὄνος συνεβόσκετο;

Ἆρ' οὐκ ἐφώνησεν ὁ ἀλεκτρυών;

Πότε οὖν ἐφώνησεν;

Λέοντος ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησεν.

Ἆρ' οὐκ ἐφώνησεν ἀλεκτρυών, ἐπεὶ λέων τῷ ὄνῳ ἐπῆλθε;

Τί οὖν; Ὁ λέων ἐπῆλθε τῷ ὄνῳ ἐπεὶ ὁ ὄρνις ἐφώνησεν;

Οὐκ ἐννοῶ.

Οὐκ ἐννοεῖς τί ἡ λέξις "ὄρνις" σημαίνει; Ἄκουσον τῆς ἱστορίας τῆς ἱερᾶς τάδε διδασκούσης·

"Τῇ δὲ πέμπτῃ ἡμέρᾳ ἐποίησε πᾶν πτηνὸν δι' ἀέρος πετόμενον καὶ τὰ κήτη ἐν ὕδασι νηχόμενα."

Οὐκοῦν ὁ ὄρνις πτηνόν ἐστι;

'Αλεκτρυόνος φωνήσαντος ὁ λέων ἔφυγεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν ὁ λέων ἔφυγεν;

'Αρ' οὐκ ἐφοβήθη τὸν ἀλεκτρυόνα;

'Αρ οὐ φασὶ τούτου τὴν φωνὴν τὸν λέοντα φοβεῖσθαι;

Οὐ φοβοῦμαι τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴν, οὐκοῦν αὐτὴν φοβεῖ;

Διὰ τί ὁ λέων τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖται;

Τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνήσαντος, οὐ φεύγω· ἆρ' οὐ φεύγεις;

Τί οὖν ὁ ὄνος ἐποίησεν αὐτοῦ φυγόντος;

Διὰ τί οὖν ὁ ὄνος ἐπέδραμε τῷ λέοντι;

'Αρ' οὐκ ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι;

'Αρ' οὐκ ἐνόμισε τὸν λέοντα δι' αὐτὸν πεφευγέναι;

'Αρα μὴ ὁ λέων αὐτοῦ ἕνεκεν ἔφυγεν;

Τίνος οὖν ἕνεκεν ἔφυγεν;

'Ο δ' ὄνος ἐπέδραμε τῷ λέοντι· οὐχ οὕτως ἔχει;

'Αρ οὐ πόῤῥω αὐτὸν ἐδίωξεν;

"'Ως δὲ πόῤῥω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τοῦ ἀλεκτρυόνος ἐφικνεῖτο φωνή, στραφεὶς ὁ λέων τοῦτον κατεθοινήσατο."

'Η τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴ τὸ πρῶτον τῷ λέοντι ἐφικνεῖτο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὡς δὲ ὁ ὄνος πόῤῥω τὸν λέοντα ἐδίωξεν, ἡ φωνὴ οὐκέτι ἐφικνεῖτο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἐστράφη ὁ λέων;

Διὰ τί;

Οὐκοῦν ἐθυμώθη;

Διὰ τί;

Τί οὖν ἐβόα ὁ ὄνος θνήσκων;

Ἆρ' οὐκ ἔστιν ἄθλιος;

Ἆρ οὐκ ἔστιν ἀνόητος;

Οὐκοῦν ἐβόα ἀνόητος ἐγώ;

Καὶ μὴν πάντες οἱ ὄνοι ἀνόητοί εἰσιν;

Πάντα τὰ θηρία ἀνόητά εἰσιν;

Τί οὖν; ἔστιν ἡ ἀλώπηξ ἀνόητος;

Εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι ἀνόητοι;

Ἄνθρωποί τινες ἀνόητοί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ καὶ σὺ ἀνόητος εἶ, ὦ βέλτιστε;

Ἆρ' οὐκ ἐβόα ὁ ὄνος, ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος· πολεμιστῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;

Ἔστιν ὁ ὄνος πολεμιστῶν γονέων;

Ἔστι πολεμιστής;

Ἆρ' οὐκ ἐξωρμήθη εἰς πόλεμον;

Ἆρ οὐκ ἐπέδραμε τῷ λέοντι;

Τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθη;

Ἄθλιος καὶ ἀνόητός ἐστι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ ὁ κοινωνίαν τῷ λέοντι καὶ τῇ ἀλώπεκι ποιησάμενος ὄνος ἀνόητός ἐστι;

Πάνυ γε· τρεῖς γὰρ μερίδας ἐποιήσατο.

Εὖ λέγεις.

Ὁ δ' οὖν λέων ἐθυμώθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ λέων θυμωθεὶς ἐποίησεν;

Τὸν ὄνον κατέφαγεν.

Τί οὖν εἶτα ἐποίησεν;

Εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν.

Ἆρ' οὐκ ἐμέρισεν ἡ ἀλώπηξ;

Ἆρ' οὐκ ἐποιήσατο δύο μερίδας ἐκ τῶν ἴσων;

Ἆρα μὴ ἡ ἀλώπηξ ἀνόητός ἐστιν, ὦ βέλτιστε;

Τί οὖν ἐποίησεν;

Ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα, ἑαυτῇ βραχύ τι κατέλιπε.

Πόσας οὖν μερίδας ἡ ἀλώπηξ ἐποιήσατο;

Εἰς μίαν μερίδα πάντα ἐσώρευσεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ἡ ἀλώπηξ ἑαυτῇ κατέλιπε;

Τί οὖν; ἐθυμώθη ὁ λέων;

Τί οὖν; κατέφαγε τὴν ἀλώπεκα;

Τί οὖν ὁ λέων πρὸς αὐτὴν εἶπε;

Πῶς οὖν ὁ λέων αὐτὴν ἐκάλεσε;

Τί οὖν ἡ ἀλώπηξ εἶπεν;

Ἡ τοῦ ὄνου συμφορὰ τὴν ἀλώπεκα διαιρεῖν ἐδίδαξεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

Οὐκοῦν τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα τοῖς ἀνθρώποις σωφρονισμοὶ γίνονται;

Ἆρ οὐκ ἐγένετο σωφρονισμὸς τῇ ἀλώπεκι ἡ τοῦ ὄνου συμφορά;

Πάνυ γε.

Εὖ λέγεις· σώφρων ἡ ἀλώπηξ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν, ὦ βέλτιστε, πάντες οἱ ἄνθρωποι σώφρονές εἰσιν;

Καὶ μὴν, τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα σωφρονισμοί γίνονται πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις;

Ἄνθρωποί τινες ἄφρονές εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ μάλα, ἄνθρωποί τινες, ἄφρονές εἰσιν.

Ἄκουσον Αἰσώπου λέγοντος ὅτι ἄνθρωποί τινες ἀνόητοί εἰσι καὶ θηρία τινα καὶ δένδρα.

ΚΑΛΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΡΥΣ.

Δρῦν ἄνεμος ἐκριζώσας ἐν ποταμῷ ἔῤῥιψεν. Ἡ δὲ φερομένη τοὺς καλάμους ἐρωτᾷ· "πῶς ὑμεῖς, ἀσθενεῖς ὄντες καὶ λεπτοὶ, ὑπὸ τῶν βιαίων ἀνέμων οὐκ ἐκριζοῦσθε;" Οἱ δὲ εἶπον· "ὑμεῖς τοῖς ἀνέμοις μάχεσθε καὶ ἀνθίστασθε, καὶ διὰ τοῦτο ἐκριζοῦσθε· ἡμεῖς δὲ, παντὶ ἀνέμῳ ὑποπίπτοντες, ἀβλαβεῖς διαμένομεν."

Ὅτι οὐ δεῖ ἀνθίστασθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' ὑποτάττεσθαι καὶ ὑπακούειν.

Δρῦν ἄνεμος ἐκριζώσας ἐν ποταμῷ ἔῤῥιψεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίς τὴν δρῦν ἐξεῤῥίζωσε;

Ποῖ οὖν ὁ ἄνεμος τὴν δρῦν ἔῤῥιψε;

Τί οὖν ἡ δρῦς φερομένη τοὺς καλάμους ἐρωτᾷ;

Ὑπὸ τίνος οὖν ἐφέρετο ἡ δρῦς;

Ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ ἐφέρετο.

Εὖ λέγεις· ἡ δρῦς ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ φερομένη τοὺς καλάμους ἐρωτᾷ· "πῶς ὑμεῖς, ἀσθενεῖς ὄντες καὶ λεπτοὶ, ὑπὸ τῶν βιαίων ἀνέμων οὐκ ἐκριζοῦσθε"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οἱ κάλαμοι ἀσθενεῖς εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν λεπτοί εἰσι;

Ἆρα μὴ ἡ δρῦς ἀσθενὴς καὶ λεπτή ἐστιν;

Οὐδαμῶς·

Εὖ λέγεις· ἡ δρῦς μεγάλη καὶ ἰσχυρά ἐστιν.

Οὐκοῦν ἡ μεγάλη καὶ ἰσχυρὰ δρῦς ὑπὸ τῶν βιαίων ἀνέμων, ἐκριζοῦται;

Οὔκουν οἱ ἀσθενεῖς καὶ λεπτοὶ κάλαμοι ὑπὸ τῶν βιαίων ἀνέμων ἐκριζοῦνται;

Οἱ ἄνεμοι κέκτηνται μεγάλην βίαν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἡ τῶν ἀνέμων βία τὴν δρῦν ἐκριζοῖ, οὐχὶ δὲ καὶ τοὺς καλάμους· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν οἱ κάλαμοι εἶπον τῇ δρυῒ εἰς ποταμὸν φερομένῃ;

Οἱ κάλαμοι εἶπον· "ὑμεῖς τοῖς ἀνέμοις μάχεσθε καὶ ἀνθίστασθε, καὶ διὰ τοῦτο ἐκριζοῦσθε· ἡμεῖς δὲ, παντὶ ἀνέμῳ ὑποπίπτοντες, ἀβλαβεῖς διαμένομεν."

Ἆρα μὴ ἐκριζοῦνται οἱ κάλαμοι;

Ἆρ' οὐ μάχονται αἱ δρύες τοῖς ἀνέμοις;

Ἆρ οὐκ ἀνθίστανται τοῖς ἀνέμοις;

Διὰ τί οὖν ἐκριζοῦνται;

Τί οὖν; ἀνθίστανται οἱ κάλαμοι τοῖς βιαίοις ἀνέμοις;

Ἆρ' οὐχ ὑποπίπτουσι τοῖς βιαίοις ἀνέμοις;

Ἆρ' οὐχ ὑποπίπτουσι τοῖς ἐλαφροῖς ἀνέμοις;

Τοῖς τε βιαίοις καὶ ἐλαφροῖς ἀνέμοις ὑποπίπτουσιν.

Εὖ λέγεις, ὦ βέλτιστε· οὕτω παντὶ ἀνέμῳ ὑποπίπτουσιν.

Διὰ τί οὖν οἱ κάλαμοι ἀβλαβεῖς διαμένουσιν;
Ἆρα μὴ διαμένουσιν αἱ δρύες ἀβλαβεῖς;
Δένδρά τινα ἀνόητά εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Αἱ δρύες σώφρονες ἢ ἀνόητοί εἰσιν;
Οἱ κάλαμοι σώφρονές εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;
Ὁ μῦθός δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ ἀνθίστασθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' ὑποτάττεσθαι καὶ ὑπακούειν.

ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος, πάντα τὰ ζῷα ἀνήνεγκαν δῶρα, ἕκαστον κατὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν· ὄφις δὲ ἕρπων, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι, ἀνέβη. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· "τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος λαμβάνω οὐδ' ὅλως."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραί εἰσιν.

Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος, πάντα τὰ ζῷα ἀνήνεγκαν δῶρα, ἕκαστον κατὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Ζεὺς γάμους ἐποίησεν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Πότε οὖν τὰ ζῷα δῶρα ἀνήνεγκαν;
Τίνα ζῷα ἀνήνεγκαν δῶρα;
Τίνα οὖν δῶρα ἕκαστον ζῷον ἀνήνεγκε;
Τίνι οὖν ἕκαστον ζῷον δῶρα ἀνήνεγκεν;
Οὐκοῦν λέων, ὄνος καὶ ἀλώπηξ τῷ Διὶ δῶρα ἀνήνεγκαν;
Ἆρ οὐκ ἀνέβη ὄφις ἕρπων, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι;

Τί οὖν; ἔστιν ὁ ὄφις ἀνόητον ζῶον;
Ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει·

Ὁ ὄφις τὸ φρονιμώτατον πάντων τῶν θηρίων εἶπε τῇ γυναικί· "Τί ὅτι μὴ φάγοις τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν ἀγαθὸν καὶ πονηρόν;"

Ἡ δὲ γυνὴ εἶπεν· "Ὁ Θεὸς τοῦθ' ἡμῖν ἀπηγόρευσεν· εἰ γὰρ αὐτοῦ ἀψόμεθα, ἀποθανούμεθα."

"Ἥκιστά γε," ἀντεφθέγξατο ὁ ὄφις· "Οὐ μὴ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε, ἀλλ' ἔσεσθε ὡς θεοί, γινώσκοντες τ' ἀγαθὸν καὶ πονηρόν."

Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ ὄφει· "Πρὸς τί ἠπάτηκας τὴν γυναῖκα; στυγερὸς οὖν ἔσῃ καὶ ἐπικατάρατος ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων· πορεύσῃ δ' ἐπὶ τῷ στήθει· καὶ γῆν φάγῃ."

"Καὶ ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον σου καὶ τῆς γυναικός· αὕτη δ' ὕστερον τὴν κεφαλὴν κατατρίψει τὴν σήν."

Οὐκοῦν ὁ ὄφις λίαν φρόνιμός ἐστι;
Τί οὖν τῇ γυναικί ἔφη;
Τὸ ξύλον τοῦ γινώσκειν τ' ἀγαθὸν καὶ πονηρὸν ἐν τῷ παραδείσῳ ἦν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Ἆρ' οὐ γιγνώσκει ὁ Θεὸς τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν;
Ἆρ' οὐκ ἔφαγε τὸν καρπὸν τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν;
Τί οὖν εἶπεν ἡ γυνὴ τῷ ὄφει;
Τί οὖν ὁ Θεὸς τῷ Ἀδὰμ καὶ τῇ Εὔᾳ ἀπηγόρευσεν;
Ὁ δ' οὖν Θεὸς τούτοις ἀπηγόρευσε τούτου τοῦ ξύλου φαγεῖν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Ναί, τούτοις ἀπηγόρευσε τούτου φαγεῖν.
Ἆρ οὐκ εἶπεν ἡ Εὔα· "ὁ Θεὸς τοῦθ' ἡμῖν ἀπηγόρευσεν";
Ἡ γυνὴ εἶπεν· "εἰ γὰρ αὐτοῦ ἀψόμεθα ἀποθανούμεθα"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἐὰν οὖν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα τοῦ ξύλου ἅψωνται, ἀποθανοῦνται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ ὄφις τῇ γυναικὶ ἀντεφθέγξατο;

Ἀρ' οὐκ ἠπάτησε τὴν γυναῖκα;

Ἆρα μὴ ἠπάτησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν;

Ἥκιστά γε.

Ὁ μὲν Θεὸς τῷ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικὶ ἔφη· "εἰ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν ἅψεσθε, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε." Ὁ δ' ὄφις τὸ φρονιμώτατον πάντων τῶν θηρίων εἶπεν· "ἥκιστά γε· οὐ μὴ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε." Τίς οὖν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ἠπάτησεν;

Ὁ ὄφις, βεβαίως.

Εὖ λέγεις. Ὁ Θεὸς οὐδέποτε τοὺς ἀνθρώπους ἀπατᾷ.

Εἰ μὲν οὖν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα βρώσονται τὸν ἀπηγορευμένον καρπόν, ἔσονται ὡς θεοί, γινώσκοντες τό τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν;

Ὁ ὄφις ἔφη, ὡς θεοὶ ἔσεσθε· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀρ' οὐκ ἠπάτησε τὴν γυναῖκα;

Τί οὖν ὁ Θεὸς τῷ ὄφει εἶπεν;

Οὐκοῦν στυγερὸς ὁ ὄφις ἔσται;

Ὁ Θεὸς τῷ ὄφει εἶπε· "στυγερὸς οὖν ἔσῃ καὶ ἐπικατάρατος ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν στυγερὸς καὶ ἐπικατάρατος ἔσται;

Ἀρ' οὐχ ἑρπύσει;

Οὐκοῦν ὁ Θεὸς τῷ ὄφει εἶπεν· "ἐπὶ τῷ στήθει ἑρπύσῃ";

Ἄρ᾽ οὐκ εἶπε, "γῆν φάγῃ";

Ἆρα μὴ βιβρώσκει ὁ ὄφις τοὺς τῶν δένδρων καρπούς;

Τί οὖν τρώγει;

Ἄρ᾽ οὐκ ἐσθίομεν τοὺς τῶν δένδρων καρπούς;

Οὐκοῦν πορεύεται ἐπὶ τῷ στήθει ὁ ὄφις;

Ἆρα μὴ πορεύονται ἐπὶ τῷ στήθει οἱ ἄνθρωποι;

Οὐδαμῶς. Ἐπὶ τοῖς ποσὶ πορεύονται.

Διὰ τί οὖν ὁ ὄφις πορεύεται ἐπὶ τῷ στήθει καὶ γῆν τρώγει;

Ἄρ᾽ οὐκ ἔστι στυγερὸς τῷ Θεῷ;

Διὰ τί;

Οὐκοῦν στυγοῦσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν ὄφιν;

Στυγεῖς τὸν ὄφιν, ὦ βέλτιστε;

Ὁ ὄφις λίαν στυγερός ἐστι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ Θεὸς ἔφη· "καὶ ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον σου καὶ τῆς γυναικός"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον τοῦ ὄφεως καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων;

Ἔσται ἔχθρα ἀνὰ μέσον σου καὶ τοῦ ὄφεως, ὦ βέλτιστε;

Διὰ τί οὖν ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον τοῦ ὄφεως καὶ τῆς γυναικός;

Ἡ γυνὴ τὴν τοῦ ὄφεως κεφαλὴν κατατρίψει;

Ὁ τοῦ μύθου ὄφις πρὸς τὸν Δία ἀνέβη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πῶς οὖν ἀνέβη, ἐπὶ τῷ στήθει ἢ τοῖς ποσὶ πορευόμενος;

Τί δῶρον ἀνήνεγκεν ὁ ὄφις τῷ Διὶ γάμους ποιοῦντι;

Ἆρα μὴ ἀνήνεγκε μῆλον;

Ποῦ οὖν τὸ ῥόδον ἀνήνεγκε;

Στυγεῖ ὁ Ζεὺς τὸν ὄφιν;

Οἵ θεοί τε καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι αὐτὸν στυγοῦσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ Ζεὺς ἔφη ἰδὼν αὐτόν;

Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· "τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος λαμβάνω οὐδ' ὅλως."

Ζεὺς τὸν ὄφιν εἶδεν ἕρποντα καὶ φέροντα ῥόδον ἐν τῷ στόματι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ἔφη ἰδὼν αὐτόν;

Οὐκοῦν ἔλαβε πάντων τῶν ἄλλων θηρίων τὰ δῶρα;

Ἆρα μὴ ἔλαβε τὸ τοῦ ὄφεως δῶρον;

Αρα μὴ ἔλαβε τὸ δῶρον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφεως;

Τί οὖν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφεως ἔλαβε;

Διὰ τί οὖν οὐδὲν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφεως ἔλαβε;

Στυγεῖ αὐτόν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραί εἰσιν.

Οὐκοῦν ὁ ὄφις πονηρός ἐστιν;

Ἆρ' οὐκ ἔστι λίαν πονηρός;

Πονηρότατος πάντων τῶν ζώων ἐστίν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἔστι πονηρότερος τῆς ἀλώπεκος καὶ τοῦ λέοντος;

Ἄνθρωποί τινες πονηροί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Εἰσὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι πονηροί;

Οὐδαμῶς.

Εὖ λέγεις· ἄνθρωποί τινες ἀγαθοί εἰσιν.

Ἆρ' οὐκ εἶ ἀγαθός, ὦ βέλτιστε;

Αἱ τῶν πονηρῶν χάριτες φοβεραί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὔκουν αἱ τῶν ἀγαθῶν χάριτες φοβεραί εἰσιν;

Τί οὖν; δέχεται ὁ Θεὸς τὰς τῶν πονηρῶν χάριτας;

Ἆρ' οὐ δέχεται τὰς τῶν ἀγαθῶν χάριτας;

Οὐκοῦν τὰ τοῦ Ἄβελ δῶρα λαμβάνει;

Ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει·

Ὁ Ἀδὰμ πολλοὺς ἐγέννησε παῖδας· ἐν οἷς τὸν Κάϊν καὶ τὸν Ἄβελ· τὸν μὲν προβάτων ποιμένα, τὸν δὲ τῆς γῆς ἐργάτην. Οἱ δ' ἀμφότεροι ἤνεγκον δῶρα τῷ Κυρίῳ. Ὁ μὲν Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς· ὁ δ' Ἄβελ ἀπὸ τῶν προβάτων τῶν πολυσαρκοτάτων. Ἐπὶ μὲν τοῖς δώροις τοῦ Ἄβελ ἐπεῖδεν ὁ Θεός, ταῖς δὲ τοῦ Κάϊν θυσίαις οὐ προσέσχε· ὅθεν ὁ Κάϊν ἐλυπήθη λίαν.

Οὐκοῦν Ἀδὰμ παῖδας ἐγέννησεν;

Ὁ Ἀδὰμ πολλοὺς ἐγέννησε παῖδας.

Πῶς οὖν ἕκαστος τῶν τοῦ Ἀδὰμ παίδων ἐκαλεῖτο;

Οὐκ οἶδα.

Ὁ Ἄβελ καὶ ὁ Κάϊν τοῦ Ἀδὰμ παῖδές εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει;

Ὁ Ἀδὰμ πολλοὺς ἐγέννησε παῖδας· ἐν οἷς τὸν Κάϊν καὶ τὸν Ἄβελ· τὸν μὲν προβάτων ποιμένα, τὸν δὲ τῆς γῆς ἐργάτην.

Τίς οὖν ἦν προβάτων ποιμήν;

Τί οὖν; ὁ Ἄβελ, τῆς γῆς ἐργάτης ἦν;

Ἀμφότεροι ἤνεγκον δῶρα τῷ Κυρίῳ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίνα δῶρα ὁ Κάϊν ἤνεγκε;

Τίνα δῶρα ὁ Ἄβελ ἤνεγκε;

Πρόβατα ἤνεγκεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἤνεγκε πρόβατα πολύσαρκα;

Ἆρ' οὐκ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τοῖς τοῦ Ἄβελ δώροις;

Ὁ Θεὸς οὐ προσέσχε ταῖς τοῦ Κάϊν θυσίαις· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν προσέσχε ταῖς τοῦ Ἄβελ θυσίαις;

Ἐπὶ τῶν πολυσαρκοτάτων προβάτων ἐπεῖδεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ ἐπεῖδεν ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῷ τοῦ ὄφεως ῥόδῳ;

Τοῦ Κυρίου μὴ λαμβάνοντος τὰ τοῦ Κάϊν δῶρα, οὗτος ἐλυπήθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ ὄφις ἐλυπήθη, ἐπείπερ αὐτοῦ τὸ ῥόδον ὁ Ζεὺς οὐκ ἔλαβεν;

Πόσον ἐλυπήθη ὁ Κάϊν;

Ἐλυπήθη ὁ Ἄβελ;

Οὐ μάλα τι· ὁ Θεὸς γὰρ ἐλάμβανε τὰ πολυσαρκότατα τῶν προβάτων.

Εὖ λέγεις· τοῦ Ἄβελ ἀγαθοῦ ὄντος, ὁ Θεὸς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ δώροις ἐπεῖδεν.

Ὁ Κάϊν πονηρὸς ἦν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τὰ τῶν πονηρῶν δῶρα φοβερά εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν;

Καὶ ὁ Κύριος εἶπε τῷ Κάϊν· "Ἵνα τί φθονεῖς τῷ ἀδελφῷ; Εἰ γὰρ ὀρθῶς ποιήσεις, λήψῃ τὸ γέρας· εἰ δὲ μή, ἡμαρτηκὼς τιμωρηθήσῃ."

Ὁ Θεὸς ὠργίσθη τῷ Κάϊν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν εἶπεν αὐτῷ;

Ὁ Κάϊν τῷ ἀδελφῷ ἐφθόνησεν;

Διὰ τί;

Τοῦ Θεοῦ ἐπιδόντος ἐπὶ τοῖς τοῦ ἀδελφοῦ δώροις, ὁ Κάϊν ἐλυπήθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ Κύριος εἶπε τῷ Κάϊν· εἰ γὰρ ὀρθῶς ποιήσεις, λήψῃ το γερας· εἰ δὲ μή, ἡμαρτηκὼς τιμωρηθήσῃ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ λήψεται τὸ γέρας ὁ Κάϊν;

Οὐκοῦν λήψεται τὸ γέρας, εἰ ὀρθῶς ποιήσει;

Τὸ γέρας λήψῃ, ὦ βέλτιστε, εἰ ὀρθῶς ποιήσεις;

Εἰ μὲν οὖν ὁ Κάϊν ἁμαρτήσει, τιμωρηθήσεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τιμωρηθήσῃ, ὦ βέλτιστε, εἰ κακῶς ποιήσεις;

Τί οὖν; ὁ Κάϊν ὀρθῶς ἐποίησεν;

Οὐ μάλα τι.

Ὁ Κάϊν τῷ Θεῷ οὐχ ὑπήκουσε παιδεύοντι, καὶ τὴν ὀργὴν ἐπισκιάζων πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἶπεν, "Εἶα· ἐλθόντες περιπατήσωμεν."

Ὑπήκουσε τῷ Θεῷ ὁ Κάϊν;

Οὐκοῦν ὁ Αἴσωπος λέγει, "οὐ δεῖ ἀνθίστασθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' ὑποτάττεσθαι καὶ ὑπακούειν;"

Οἱ ἄνθρωποι ἀσθενεῖς καὶ λεπτοὶ ὡς κάλαμοί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐ δεῖ τοῖς καλάμοις ἀνθίστασθαι τοῖς βιαίοις ἀνέμοις· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; δεῖ τοῖς ἀνθρώποις τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ ἀνθίστασθαι;

Οἱ τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ ἀνθιστάμενοι ἀνόητοι καὶ πονηροί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Μή οὖν ὁ Κάϊν τῷ Θεῷ ὑπήκουσεν;

Ἀντέστη τῷ Κυρίῳ;

Ἀνόητος καὶ πονηρὸς ἦν, τῷ Θεῷ μὴ ὑπακούσας· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ οὐκ ἐπεσκίασε τὴν ὀργήν;

Τί οὖν πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἶπε;

Συνεξῆλθεν ὁ Ἄβελ τῷ ἀδελφῷ;

Ἐξῆλθον ἄμφω;

Ὁ Κάϊν καὶ ὁ Ἄβελ ἄμφω ἐξῆλθον· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ οἱ ἄμφω ἐξελθόντες ἀπῄεσαν· καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς εἶναι ἐν τῷ πεδίῳ, ὁ Κάϊν ἐπ' Ἄβελ ἀναστάς, ἀπέκτεινεν αὐτόν.

Ἆρ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν;

Πότε οὖν ἀπέκτεινεν αὐτόν;

Ποῦ οὖν ἀπέκτεινεν αὐτόν;

Διὰ τί οὖν ἀπέκτεινεν αὐτόν;

Τί οὖν τῷ Κάϊν ὁ Θεὸς εἶπεν;

Ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν εἶπε· "ποῦ 'στιν ὁ σὸς ἀδελφός;

Καὶ ὅς· "οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ ἐγώ εἰμι —";

Ποῦ 'στιν ὁ τοῦ Κάϊν ἀδελφός;

Ἀπέκτεινεν αὐτόν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ Κάϊν πρὸς τὸν Θεὸν εἶπεν;

Ἆρ' οὐ γινώσκει ὁ Κάϊν ποῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐστιν;

Ὁ Κάϊν εἰπών, "οὐ γινώσκω," ψεύδεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν τὸν Θεὸν ἀπατᾷ;

Ὁ Θεὸς γινώσκει ποῦ 'στιν ὁ Ἄβελ;

Ὁ Θεὸς τὸ πᾶν γινώσκει;

Οὐκοῦν ὁ Κάϊν τοῦ ἀδελφοῦ φύλαξ ἦν;

Τί οὖν ἔφη;

Τοῦ Κάϊν ἡμαρτηκότος, Κύριος αὐτὸν παιδεύσει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ μάλα· ὁ γὰρ Θεὸς παντοδύναμος καὶ δίκαιός ἐστιν.

ΞΥΛΕΥΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Ξυλευόμενός τις παρά τινα ποταμὸν τὸν οἰκεῖον ἀπέβαλε πέλεκυν. Ἀμηχανῶν τοίνυν παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ὠδύρετο. Ἑρμῆς δέ, μαθὼν τὴν αἰτίαν καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον, καταδὺς εἰς τὸν ποταμόν, χρυσοῦν ἀνήνεγκε πέλεκυν, καί, εἰ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀπώλεσεν, ἤρετο. Τοῦ δὲ μὴ τοῦτον εἶναι φαμένου, αὖθις καταβάς, ἀργυροῦν ἀνεκόμισε. Τοῦ δὲ μηδὲ τοῦτον εἶναι τὸν οἰκεῖον εἰπόντος, ἐκ τρίτου καταβάς, ἐκεῖνον τὸν οἰκεῖον ἀνήνεγκε. Τοῦ δὲ τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα φαμένου, Ἑρμῆς, ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην, ἅπαντας αὐτῷ ἐδωρήσατο. Ὁ δὲ παραγενόμενος πρὸς τοὺς ἑταίρους τὰ συμβάντα αὐτοῖς διεξελήλυθεν· ὧν εἷς τις τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο, καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλθών, καὶ τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα, κλαίων ἐκάθητο. Ἐπιφανεὶς οὖν ὁ Ἑρμῆς κἀκείνῳ καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρήνου, καταβὰς ὁμοίως χρυσῆν ἀξίνην ἐξήνεγκε, καὶ ἤρετο, εἰ ταύτην ἀπέβαλε. Τοῦ δὲ σὺν ἡδονῇ

"καὶ ἀληθῶς ἥδ' ἐστὶ" φήσαντος, μισήσας ὁ Θεὸς τὴν τοσαύτην ἀναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνην κατέσχεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκείαν ἀπέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται.

Ξυλευόμενός τις πέλεκυν ἀπέβαλεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίνα πέλεκυν ξυλευόμενός τις ἀπέβαλεν;

Ποῦ οὖν τὸν οἰκεῖον πέλεκυν ἀπέβαλεν;

Ξυλευόμενός τις παρά τινα ποταμὸν καὶ τὸν οἰκεῖον ἀποβαλὼν πέλεκυν ὠδύρετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν ὠδύρετο;

Ἠμηχάνει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀμηχανῶν οὖν ὠδύρετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν ἠμηχάνει;

Τὸν οἰκεῖον πέλεκυν ἀπέβαλε καὶ ἀμηχανῶν ὠδύρετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; ὠδύρετο;

Ἆρ οὐκ ἐκαθέζετο;

Ποῦ οὖν ἐκαθέζετο;

Τί οὖν ἐποίει παρά τὴν ὄχθην καθεζόμενος;

Ἐπὶ τίνος ὄχθης ἐκάθητο;

Διὰ τί οὖν παρὰ τὴν τοῦ ποταμοῦ ὄχθην ἐκάθητο;

Ἆρ' οὐκ ἔστιν ἄθλιος ὁ ξυλευόμενος;

Τί οὖν; στένει ἢ κλαίει;

Ἑρμῆς δέ, μαθὼν τὴν αἰτίαν καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον, καταδὺς εἰς τὸν ποταμόν, χρυσοῦν ἀνήνεγκε πέλεκυν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ ὁ Ἑρμῆς παρὰ τὴν τοῦ ποταμοῦ ὄχθην ἐκάθητο;

Ἆρ' οὐκ ἔμαθε τὴν αἰτίαν δι' ἣν ὁ ξυλευόμενος ἔκλαιεν;

Ἆρ' οὐκ ᾤκτειρε τὸν ἄνδρα;

Ἀγαθὸς ὁ Ἑρμῆς· οὐχ οὕτως ἔχει;

Εἰς τὸν ποταμὸν καταδύσει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν Ζεὺς τῷ Ἑρμῇ ἐκέλευσεν εἰς τὸν ποταμὸν καταδύναι;

Διὰ τί οὖν εἰς τὸν ποταμὸν κατέδυ;

Ἆρ' οὐκ ἀνήνεγκε πέλεκυν εἰς τὸν ποταμὸν καταδύς;

Οἷον οὖν πέλεκυν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνήνεγκε;

Τί οὖν; ἦν ὁ χρυσοῦς πέλεκυς ὁ ὑπό τοῦ ξυλευομένου ἀποβληθείς;

Ἆρ' οὐκ ἤρετο Ἑρμῆς, εἰ οὗτος ἦν ὁ πέλεκυς ὃν ἀπώλεσε;

Τί οὖν; ἀπώλεσεν ὁ ξυλευόμενος χρυσοῦν πέλεκυν;

Ἆρα μὴ ἔχουσιν οἱ ξυλευόμενοι χρυσοῦς πελέκεις;

Ἔχει οὖν ὁ Ἑρμῆς χρυσοῦς πελέκεις;

Τί οὖν; χρυσοῦν πέλεκυν εἰς τὸν ποταμὸν ἀπέβαλε;

Τί οὖν; ὁ ξυλευόμενος ἔφη χρυσοῦν εἶναι τὸν ἀπολωλότα πέλεκυν;

Τί οὖν ὁ Ἑρμῆς ἐποίησε, τοῦ ξυλευομένου φαμένου μὴ τοῦτον εἶναι τὸν ἀπολωλότα;

Εἰς τὸν ποταμὸν αὖθις κατέβη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀγαθὸς ὢν ὁ Ἑρμῆς τὸν ξυλευόμενον ᾤκτειρεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἐὰν οὖν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα τοῦ ξύλου ἅψωνται, ἀποθανοῦνται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ ὄφις τῇ γυναικὶ ἀντεφθέγξατο;

Ἆρ' οὐκ ἠπάτησε τὴν γυναῖκα;

Ἆρα μὴ ἠπάτησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Εὔαν;

Ἥκιστά γε.

Ὁ μὲν Θεὸς τῷ ἀνδρὶ καὶ τῇ γυναικὶ ἔφη· "εἰ τοῦ καρποῦ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν ἅψεσθε, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε." Ὁ δ' ὄφις τὸ φρονιμώτατον πάντων τῶν θηρίων εἶπεν· "ἥκιστά γε· οὐ μὴ θανάτῳ ἀποθανεῖσθε." Τίς οὖν τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα ἠπάτησεν;

Ὁ ὄφις, βεβαίως.

Εὖ λέγεις. Ὁ Θεὸς οὐδέποτε τοὺς ἀνθρώπους ἀπατᾷ.

Εἰ μὲν οὖν ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα βρώσονται τὸν ἀπηγορευμένον καρπόν, ἔσονται ὡς θεοί, γινώσκοντες τό τ' ἀγαθὸν καὶ τὸ πονηρόν;

Ὁ ὄφις ἔφη, ὡς θεοὶ ἔσεσθε· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἠπάτησε τὴν γυναῖκα;

Τί οὖν ὁ Θεὸς τῷ ὄφει εἶπεν;

Οὐκοῦν στυγερὸς ὁ ὄφις ἔσται;

Ὁ Θεὸς τῷ ὄφει εἶπε· "στυγερὸς οὖν ἔσῃ καὶ ἐπικατάρατος ἀπὸ πάντων τῶν θηρίων"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν στυγερὸς καὶ ἐπικατάρατος ἔσται;

Ἆρ' οὐχ ἑρπύσει;

Οὐκοῦν ὁ Θεὸς τῷ ὄφει εἶπεν· "ἐπὶ τῷ στήθει πορεύσῃ";

Ἆρ᾽ οὐκ εἶπε, "γῆν φάγῃ";

Ἆρα μὴ βιβρώσκει ὁ ὄφις τοὺς τῶν δένδρων καρπούς;

Τί οὖν τρώγει;

Ἆρ᾽ οὐκ ἐσθίομεν τοὺς τῶν δένδρων καρπούς;

Οὐκοῦν πορεύεται ἐπὶ τῷ στήθει ὁ ὄφις;

Ἆρα μὴ πορεύονται ἐπὶ τῷ στήθει οἱ ἄνθρωποι;

Οὐδαμῶς. Ἐπὶ τοῖς ποσὶ πορεύονται.

Διὰ τί οὖν ὁ ὄφις πορεύεται ἐπὶ τῷ στήθει καὶ γῆν τρώγει;

Ἆρ᾽ οὐκ ἔστι στυγερὸς τῷ Θεῷ;

Διὰ τί;

Οὐκοῦν στυγοῦσιν οἱ ἄνθρωποι τὸν ὄφιν;

Στυγεῖς τὸν ὄφιν, ὦ βέλτιστε;

Ὁ ὄφις λίαν στυγερός ἐστι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ Θεὸς ἔφη· "καὶ ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον σου καὶ τῆς γυναικός"· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον τοῦ ὄφεως καὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων;

Ἔσται ἔχθρα ἀνὰ μέσον σου καὶ τοῦ ὄφεως, ὦ βέλτιστε;

Διὰ τί οὖν ἔχθρα ἔσται ἀνὰ μέσον τοῦ ὄφεως καὶ τῆς γυναικός;

Ἡ γυνὴ τὴν τοῦ ὄφεως κεφαλὴν κατατρίψει;

Ὁ τοῦ μύθου ὄφις πρὸς τὸν Δία ἀνέβη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πῶς οὖν ἀνέβη, ἐπὶ τῷ στήθει ἢ τοῖς ποσὶ πορευόμενος;

Τί δῶρον ἀνήνεγκεν ὁ ὄφις τῷ Διὶ γάμους ποιοῦντι;

Ἆρα μὴ ἀνήνεγκε μῆλον;

Ποῦ οὖν τὸ ῥόδον ἀνήνεγκε;

Στυγεῖ ὁ Ζεὺς τὸν ὄφιν;

Οἵ θεοί τε καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι αὐτὸν στυγοῦσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ Ζεὺς ἔφη ἰδὼν αὐτόν;

Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· "τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος λαμβάνω οὐδ' ὅλως."

Ζεὺς τὸν ὄφιν εἶδεν ἕρποντα καὶ φέροντα ῥόδον ἐν τῷ στόματι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ἔφη ἰδὼν αὐτόν;

Οὐκοῦν ἔλαβε πάντων τῶν ἄλλων θηρίων τὰ δῶρα;

Ἆρα μὴ ἔλαβε τὸ τοῦ ὄφεως δῶρον;

Ἆρα μὴ ἔλαβε τὸ δῶρον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφεως;

Τί οὖν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφεως ἔλαβε;

Διὰ τί οὖν οὐδὲν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ὄφεως ἔλαβε;

Στυγεῖ αὐτόν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραί εἰσιν.

Οὐκοῦν ὁ ὄφις πονηρός ἐστιν;

Ἆρ' οὐκ ἔστι λίαν πονηρός;

Πονηρότατος πάντων τῶν ζώων ἐστίν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἔστι πονηρότερος τῆς ἀλώπεκος καὶ τοῦ λέοντος;

Ἄνθρωποί τινες πονηροί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Εἰσὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι πονηροί;
Οὐδαμῶς.
Εὖ λέγεις· ἄνθρωποί τινες ἀγαθοί εἰσιν.
Ἆρ' οὐκ εἶ ἀγαθός, ὦ βέλτιστε;
Αἱ τῶν πονηρῶν χάριτες φοβεραί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Οὔκουν αἱ τῶν ἀγαθῶν χάριτες φοβεραί εἰσιν;
Τί οὖν; δέχεται ὁ Θεὸς τὰς τῶν πονηρῶν χάριτας;
Ἆρ' οὐ δέχεται τὰς τῶν ἀγαθῶν χάριτας;
Οὐκοῦν τὰ τοῦ Ἄβελ δῶρα λαμβάνει;
Ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει·

Ὁ Ἀδὰμ πολλοὺς ἐγέννησε παῖδας· ἐν οἷς τὸν Κάϊν καὶ τὸν Ἄβελ· τὸν μὲν προβάτων ποιμένα, τὸν δὲ τῆς γῆς ἐργάτην. Οἱ δ' ἀμφότεροι ἤνεγκον δῶρα τῷ Κυρίῳ. Ὁ μὲν Κάϊν ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς· ὁ δ' Ἄβελ ἀπὸ τῶν προβάτων τῶν πολυσαρκοτάτων. Ἐπὶ μὲν τοῖς δώροις τοῦ Ἄβελ ἐπεῖδεν ὁ Θεός, ταῖς δὲ τοῦ Κάϊν θυσίαις οὐ προσέσχε· ὅθεν ὁ Κάϊν ἐλυπήθη λίαν.

Οὐκοῦν Ἀδὰμ παῖδας ἐγέννησεν;
Ὁ Ἀδὰμ πολλοὺς ἐγέννησε παῖδας.
Πῶς οὖν ἕκαστος τῶν τοῦ Ἀδὰμ παίδων ἐκαλεῖτο;
Οὐκ οἶδα.
Ο Ἄβελ καὶ ὁ Κάϊν τοῦ Ἀδὰμ παῖδές εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Τί οὖν ἡ ἱστορία ἡ ἱερὰ διδάσκει;
Ὁ Ἀδὰμ πολλοὺς ἐγέννησε παῖδας· ἐν οἷς τὸν Κάϊν καὶ τὸν Ἄβελ· τὸν μὲν προβάτων ποιμένα, τὸν δὲ τῆς γῆς ἐργάτην.

Τίς οὖν ἦν προβάτων ποιμήν;

Τί οὖν; ὁ Ἄβελ, τῆς γῆς ἐργάτης ἦν;

Ἀμφότεροι ἤνεγκον δῶρα τῷ Κυρίῳ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίνα δῶρα ὁ Κάϊν ἤνεγκε;

Τίνα δῶρα ὁ Ἄβελ ἤνεγκε;

Πρόβατα ἤνεγκεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἤνεγκε πρόβατα πολύσαρκα;

Ἆρ' οὐκ ἐπεῖδεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τοῖς τοῦ Ἄβελ δώροις;

Ὁ Θεὸς οὐ προσέσχε ταῖς τοῦ Κάϊν θυσίαις· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν προσέσχε ταῖς τοῦ Ἄβελ θυσίαις;

Ἐπὶ τῶν πολυσαρκοτάτων προβάτων ἐπεῖδεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ ἐπεῖδεν ὁ Ζεὺς ἐπὶ τῷ τοῦ ὄφεως ῥόδῳ;

Τοῦ Κυρίου μὴ λαμβάνοντος τὰ τοῦ Κάϊν δῶρα, οὗτος ἐλυπήθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ ὄφις ἐλυπήθη, ἐπείπερ αὐτοῦ τὸ ῥόδον ὁ Ζεὺς οὐκ ἔλαβεν;

Πόσον ἐλυπήθη ὁ Κάϊν;

Ἐλυπήθη ὁ Ἄβελ;

Οὐ μάλα τι· ὁ Θεὸς γὰρ ἐλάμβανε τὰ πολυσαρκότατα τῶν προβάτων.

Εὖ λέγεις· τοῦ Ἄβελ ἀγαθοῦ ὄντος, ὁ Θεὸς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ δώροις ἐπεῖδεν.

Ὁ Κάϊν πονηρὸς ἦν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τὰ τῶν πονηρῶν δῶρα φοβερά εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν;

Καὶ ὁ Κύριος εἶπε τῷ Κάϊν· "Ἵνα τί φθονεῖς τῷ ἀδελφῷ; Εἰ γὰρ ὀρθῶς ποιήσεις, λήψῃ τὸ γέρας· εἰ δὲ μή, ἡμαρτηκὼς τιμωρηθήσῃ."

Ὁ Θεὸς ὠργίσθη τῷ Κάϊν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν εἶπεν αὐτῷ;

Ὁ Κάϊν τῷ ἀδελφῷ ἐφθόνησεν;

Διὰ τί;

Τοῦ Θεοῦ ἐπιδόντος ἐπὶ τοῖς τοῦ ἀδελφοῦ δώροις, ὁ Κάϊν ἐλυπήθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ Κύριος εἶπε τῷ Κάϊν· εἰ γὰρ ὀρθῶς ποιήσεις, λήψῃ το γερας· εἰ δὲ μή, ἡμαρτηκὼς τιμωρηθήσῃ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ λήψεται τὸ γέρας ὁ Κάϊν;

Οὐκοῦν λήψεται τὸ γέρας, εἰ ὀρθῶς ποιήσει;

Τὸ γέρας λήψῃ, ὦ βέλτιστε, εἰ ὀρθῶς ποιήσεις;

Εἰ μὲν οὖν ὁ Κάϊν ἁμαρτήσει, τιμωρηθήσεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τιμωρηθήσῃ, ὦ βέλτιστε, εἰ κακῶς ποιήσεις;

Τί οὖν; ὁ Κάϊν ὀρθῶς ἐποίησεν;

Οὐ μάλα τι.

Ὁ Κάϊν τῷ Θεῷ οὐχ ὑπήκουσε παιδεύοντι, καὶ τὴν ὀργὴν ἐπισκιάζων πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἶπεν, "Εἶα· ἐλθόντες περιπατήσωμεν."

Ὑπήκουσε τῷ Θεῷ ὁ Κάϊν;

Οὐκοῦν ὁ Αἴσωπος λέγει, "οὐ δεῖ ἀνθίστασθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' ὑποτάττεσθαι καὶ ὑπακούειν;"

Οἱ ἄνθρωποι ἀσθενεῖς καὶ λεπτοὶ ὡς κάλαμοί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐ δεῖ τοῖς καλάμοις ἀνθίστασθαι τοῖς βιαίοις ἀνέμοις· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; δεῖ τοῖς ἀνθρώποις τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ ἀνθίστασθαι;

Οἱ τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ ἀνθιστάμενοι ἀνόητοι καὶ πονηροί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Μή οὖν ὁ Κάϊν τῷ Θεῷ ὑπήκουσεν;

Ἀντέστη τῷ Κυρίῳ;

Ἀνόητος καὶ πονηρὸς ἦν, τῷ Θεῷ μὴ ὑπακούσας· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ οὐκ ἐπεσκίασε τὴν ὀργήν;

Τί οὖν πρὸς τὸν ἀδελφὸν εἶπε;

Συνεξῆλθεν ὁ Ἄβελ τῷ ἀδελφῷ;

Ἐξῆλθον ἄμφω;

Ὁ Κάϊν καὶ ὁ Ἄβελ ἄμφω ἐξῆλθον· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ οἱ ἄμφω ἐξελθόντες ἀπῄεσαν· καὶ ἐν τῷ αὐτοὺς εἶναι ἐν τῷ πεδίῳ, ὁ Κάϊν ἐπ' Ἄβελ ἀναστάς, ἀπέκτεινεν αὐτόν.

Ἆρ οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν;

Πότε οὖν ἀπέκτεινεν αὐτόν;

Ποῦ οὖν ἀπέκτεινεν αὐτόν;

Διὰ τί οὖν ἀπέκτεινεν αὐτόν;

Τί οὖν τῷ Κάϊν ὁ Θεὸς εἶπεν;

Ὁ Θεὸς τῷ Κάϊν εἶπε· "ποῦ 'στιν ὁ σὸς ἀδελφός;

Καὶ ὅς· "οὐ γινώσκω· μὴ φύλαξ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ ἐγώ εἰμι—";

Ποῦ 'στιν ὁ τοῦ Κάϊν ἀδελφός;

Ἀπέκτεινεν αὐτόν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ Κάϊν πρὸς τὸν Θεὸν εἶπεν;

Ἆρ' οὐ γινώσκει ὁ Κάϊν ποῦ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐστιν;

Ὁ Κάϊν εἰπών, "οὐ γινώσκω," ψεύδεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν τὸν Θεὸν ἀπατᾷ;

Ὁ Θεὸς γινώσκει ποῦ 'στιν ὁ Ἄβελ;

Ὁ Θεὸς τὸ πᾶν γινώσκει;

Οὐκοῦν ὁ Κάϊν τοῦ ἀδελφοῦ φύλαξ ἦν;

Τί οὖν ἔφη;

Τοῦ Κάϊν ἡμαρτηκότος, Κύριος αὐτὸν παιδεύσει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ μάλα· ὁ γὰρ Θεὸς παντοδύναμος καὶ δίκαιός ἐστιν.

ΞΥΛΕΥΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Ξυλευόμενός τις παρά τινα ποταμὸν τὸν οἰκεῖον ἀπέβαλε πέλεκυν. Ἀμηχανῶν τοίνυν παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ὠδύρετο. Ἑρμῆς δέ, μαθὼν τὴν αἰτίαν καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον, καταδὺς εἰς τὸν ποταμόν, χρυσοῦν ἀνήνεγκε πέλεκυν, καί, εἰ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀπώλεσεν, ἤρετο. Τοῦ δὲ μὴ τοῦτον εἶναι φαμένου, αὖθις καταβάς, ἀργυροῦν ἀνεκόμισε. Τοῦ δὲ μηδὲ τοῦτον εἶναι τὸν οἰκεῖον εἰπόντος, ἐκ τρίτου καταβάς, ἐκεῖνον τὸν οἰκεῖον ἀνήνεγκε. Τοῦ δὲ τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα φαμένου, Ἑρμῆς, ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην, ἅπαντας αὐτῷ ἐδωρήσατο. Ὁ δὲ παραγενόμενος πρὸς τοὺς ἑταίρους τὰ συμβάντα αὐτοῖς διεξελήλυθεν· ὧν εἷς τις τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο, καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλθών, καὶ τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα, κλαίων ἐκάθητο. Ἐπιφανεὶς οὖν ὁ Ἑρμῆς κἀκείνῳ καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρήνου, καταβὰς ὁμοίως χρυσῆν ἀξίνην ἐξήνεγκε, καὶ ἤρετο, εἰ ταύτην ἀπέβαλε. Τοῦ δὲ σὺν ἡδονῇ

"ναὶ ἀληθῶς ἥδ' ἐστὶ" φήσαντος, μισήσας ὁ Θεὸς τὴν τοσαύτην ἀναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνην κατέσχεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκείαν ἀπέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδικοις ἐναντιοῦται.

Ξυλευόμενός τις πέλεκυν ἀπέβαλεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίνα πέλεκυν ξυλευόμενός τις ἀπέβαλεν;

Ποῦ οὖν τὸν οἰκεῖον πέλεκυν ἀπέβαλεν;

Ξυλευόμενός τις παρά τινα ποταμὸν καὶ τὸν οἰκεῖον ἀποβαλὼν πέλεκυν ὠδύρετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν ὠδύρετο;

Ἠμηχάνει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀμηχανῶν οὖν ὠδύρετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν ἠμηχάνει;

Τὸν οἰκεῖον πέλεκυν ἀπέβαλε καὶ ἀμηχανῶν ὠδύρετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; ὠδύρετο;

Ἆρ οὐκ ἐκαθέζετο;

Ποῦ οὖν ἐκαθέζετο;

Τί οὖν ἐποίει παρά τὴν ὄχθην καθεζόμενος;

Ἐπὶ τίνος ὄχθης ἐκάθητο;

Διὰ τί οὖν παρὰ τὴν τοῦ ποταμοῦ ὄχθην ἐκάθητο;

Ἆρ' οὐκ ἔστιν ἄθλιος ὁ ξυλευόμενος;

Τί οὖν; στένει ἢ κλαίει;

Ἑρμῆς δέ, μαθὼν τὴν αἰτίαν καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον, καταδὺς εἰς τὸν ποταμὸν, χρυσοῦν ἀνήνεγκε πέλεκυν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ ὁ Ἑρμῆς παρὰ τὴν τοῦ ποταμοῦ ὄχθην ἐκάθητο;

Ἆρ' οὐκ ἔμαθε τὴν αἰτίαν δι' ἣν ὁ ξυλευόμενος ἔκλαιεν;

Ἆρ' οὐκ ᾤκτειρε τὸν ἄνδρα;

Ἀγαθὸς ὁ Ἑρμῆς· οὐχ οὕτως ἔχει;

Εἰς τὸν ποταμὸν καταδύσει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν Ζεὺς τῷ Ἑρμῇ ἐκέλευσεν εἰς τὸν ποταμὸν καταδῦναι;

Διὰ τί οὖν εἰς τὸν ποταμὸν κατέδυ;

Ἆρ' οὐκ ἀνήνεγκε πέλεκυν εἰς τὸν ποταμὸν καταδύς;

Οἷον οὖν πέλεκυν ἐκ τοῦ ποταμοῦ ἀνήνεγκε;

Τί οὖν; ἦν ὁ χρυσοῦς πέλεκυς ὁ ὑπό τοῦ ξυλευομένου ἀποβληθείς;

Ἆρ' οὐκ ἤρετο Ἑρμῆς, εἰ οὗτος ἦν ὁ πέλεκυς ὃν ἀπώλεσε;

Τί οὖν; ἀπώλεσεν ὁ ξυλευόμενος χρυσοῦν πέλεκυν;

Ἆρα μὴ ἔχουσιν οἱ ξυλευόμενοι χρυσοῦς πελέκεις;

Ἔχει οὖν ὁ Ἑρμῆς χρυσοῦς πελέκεις;

Τί οὖν; χρυσοῦν πέλεκυν εἰς τὸν ποταμὸν ἀπέβαλε;

Τί οὖν; ὁ ξυλευόμενος ἔφη χρυσοῦν εἶναι τὸν ἀπολωλότα πέλεκυν;

Τί οὖν ὁ Ἑρμῆς ἐποίησε, τοῦ ξυλευομένου φαμένου μὴ τοῦτον εἶναι τὸν ἀπολωλότα;

Εἰς τὸν ποταμὸν αὖθις κατέβη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀγαθὸς ὢν ὁ Ἑρμῆς τὸν ξυλευόμενον ᾤκτειρεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; αὖθις καταβάς, ἐξήνεγκε χρυσοῦν πέλεκυν;

Οἷον οὖν πέλεκυν ἀνήνεγκεν;

Ἦν δ' οὖν ἀργυροῦς ὁ τοῦ ξυλευομένου πέλεκυς;

Ἆρα μὴ ἔχουσιν οἱ ξυλευόμενοι ἀργυρᾶς ἀξίνας;

Ἥκιστά γε· οὔτε χρυσᾶς οὔτε ἀργυρᾶς ἀξίνας ἔχουσιν.

Ἆρ οὐκ ἔχουσι σιδηροῦς πελέκεις;

Τί οὖν; ἔφη ὁ ἀνὴρ τὸν ἀργυροῦν εἶναι τὸν οἰκεῖον πέλεκυν;

Ἆρ' οὐ κατέβη εἰς τὸν ποταμὸν ἐκ τρίτου ὁ Ἑρμῆς, τούτου εἰπόντος, μὴ τοῦτον εἶναι τὸν οἰκεῖον;

Ἆρ' οὐ φιλεῖς τὸν ἀγαθὸν Ἑρμῆν;

Ἐκ τρίτου οὖν καταβάς, χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν πέλεκυν ἀνεκόμισεν;

Οὔτε χρυσοῦν οὔτε ἀργυροῦν πέλεκυν ἀνεκόμισε.

Τίνα οὖν πέλεκυν ἀνεκόμισεν;

Ὁ δ' οὖν Ἑρμῆς τὸν ξυλευόμενον ἤρετο, εἰ οὗτος ὁ τρίτος ἦν ὃν ἀπώλεσεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἦν ὁ ἀπολωλώς;

Τί οὖν ἔφη ὁ ξυλευόμενος;

Ὁ ξυλευόμενος ἔφη, τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα.

Τοῦ δ' οὖν ξυλευομένου εἰπόντος ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα, τοῦτον ὁ Ἑρμῆς αὐτῷ ἐδωρήσατο;

Ἆρ' οὐκ ἐδωρήσατο Ἑρμῆς αὐτῷ καὶ τὸν χρυσοῦν πέλεκυν;

Ἐδωρήσατο αὐτῷ καὶ τὸν ἀργυροῦν πέλεκυν;

Πόσους οὖν πελέκεις τῷ ξυλευομένῳ ἐδωρήσατο;

Τρεῖς πελέκεις αὐτῷ ἐδωρήσατο.

Εὖ λέγεις· τρεῖς πελέκεις αὐτῷ ἐδωρήσατο.

Ὁ δ' οὖν ξυλευόμενος μηκέτι κλαίει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Μηκέτι οὖν ἄθλιός ἐστιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν ὁ Θεὸς ἅπαντας τοὺς πελέκεις αὐτῷ ἐδωρήσατο;

Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς λέγει· "Ἑρμῆς, ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην, ἅπαντας αὐτῷ ἐδωρήσατο."

Ζεύς, Ἑρμῆς, καὶ πάντες οἱ θεοὶ τὴν δικαιοσύνην ἀποδέχονται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἦν δίκαιος ὁ ξυλευόμενος;

Ἀλήθειαν λέγει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ δ' οὖν ξυλευόμενος ὀρθῶς ἐποίησεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καλῶς οὖν ποιήσας γέρας λήψεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ Κύριος εἶπε τῷ Κάϊν "εἰ γαρ καλῶς ποιήσεις, λήψῃ τὸ γέρας· εἰ δὲ μή, ἡμαρτηκὼς τιμωρηθήσῃ."

Τί οὖν; οὐκοῦν δίκαιος τ' ἀληθῆ λέγων λαμβάνει γέρας;

Ἆρ' οὐ τιμωρεῖται ὁ ψεύστης;

ΠΑΙΣ ΨΕΥΣΤΗΣ.

Παιδίον πρόβατα νέμον, ὡς λύκον ἐρχόμενον πρὸς διαφθορὰν ὀρῶν, ἐπικαλούμενον τοὺς ἀγρότας ἔλεγε· "βοηθεῖτε ὧδε· ἔρχεται λύκος." Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες τοῦτον εὕρισκον μὴ ἀληθεύειν. Τοῦτο δὲ ποιήσαντος πολλάκις, εὕρισκον ψευδόμενον. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος, καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος "δεῦτε, λύκος," οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος εὑρηκὼς ἄδειαν τὴν ποίμνην πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

Ὅτι τοιοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ, ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων πολλάκις οὐ πιστεύεται.

Τὸ δ' οὖν παιδίον τὸν λύκον οὐχ ἑώρακεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοὺς ἀγρότας ἐπεκαλεῖτο, ὡς λύκον ὁρῶν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἄρα μὴ λέγει ἀλήθειαν;

Ψεύδεται;

Ἀρ' οὐ ψεύδεται, λέγων, "βοηθεῖτε ὧδε· ἔρχεται λύκος";

Οὐκοῦν οἱ ἀγρόται τοῦτον εὕρισκον μὴ ἀληθεύειν;

Ὁ λύκος μετὰ ταῦτα προσῆλθεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν τὸ παιδίον ἐβόα, "δεῦτε, λύκος";

Τί οὖν ἐβόα;

Οὐκέτι αὐτῷ ἐπίστευον· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν οὐκέτι αὐτῷ ἐπίστευον;

Πολλάκις ἐψεύδετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; πιστεύουσιν οἱ ἄνθρωποι τῷ ψευδομένῳ παιδίῳ;

Οὐκοῦν τὸ ψευδόμενον παιδίον ἐτιμωρήθη;

Ἀρ' οὐ διέφθειρεν ὁ λύκος πᾶσαν τὴν ποίμνην;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Τί οὖν; πιστεύεται ὁ ψεύστης;

Τί οὖν; πιστεύεται ὁ ψεύστης καὶ ἀληθῆ λέγων;

Τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ, ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων οὐ πιστεύεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοῦ ξυλευομένου τὴν ἀλήθειαν εἰπόντος, ὁ Ἑρμῆς τοὺς τρεῖς πελέκεις αὐτῷ ἐδωρήσατο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν τοὺς πελέκεις λαβών, πρὸς τοὺς ἑταίρους παρεγένετο;

Τί οὖν πρὸς τοὺς ἑταίρους παραγενόμενος διεξελήλυθεν;

Εἷς τῶν ἑταίρων τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν παρὰ τὸν ποταμὸν ἦλθε;

Τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα, ἐκάθητο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καθίσας οὖν ὠδύρετο;

Ἔκλαιε;

Καθίσας ἔκλαιεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀρ' οὐκ ἠμηχάνει;

Ἀρ' οὐ διετέλει ἀμηχανῶν;

Ἔκλαιεν οὖν τὴν ἀξίνην ἀποβαλών;

Ἥκιστά γε· τὴν οἰκείαν γὰρ ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφεὶς ἔκλαιε.

Ποῦ οὖν τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀπέβαλεν;

Οὐκοῦν ὁ Ἑρμῆς αὖθις ἐπεφάνη;

Τί οὖν; ᾤκτειρε τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον;

Οὐκοῦν τὴν τοῦ θρήνου αἰτίαν ἔμαθε;

Τὴν τοῦ θρήνου αἰτίαν μαθών, οὐκοῦν εἰς τὸν ποταμὸν κατέβη;

Ποίαν ἀξίνην ἐξήνεγκεν;

Ἆρα μὴ ἐξήνεγκε ταύτην ἣν ὁ ἄνθρωπος ἀπέβαλε;

Τί οὖν ὁ Ἑρμῆς ἤρετο;

Τί οὖν ὁ ἄνθρωπος ἔφη;

Ἆρ' οὐκ ἔφη, ναί;

Οὐκοῦν ἔφη, ναί, ἀληθῶς;

Οὐκοῦν τοῦτο ἡδέως ἔφη;

Τοῦ δὲ φήσαντος "ναί, ἀληθῶς," ἐδωρήσατο αὐτῷ ὁ Ἑρμῆς τὴν χρυσῆν ἀξίνην;

Ἆρ' οὐ κατέσχε τὴν ἀξίνην;

Διὰ τί οὖν ἐκείνην κατέσχεν;

Ὁ Θεὸς μισεῖ τὴν ἀναίδειαν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ δὲ ξυλευόμενος ἐψεύσθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ὁ Ἑρμῆς τοὺς μὲν τὴν ἀλήθειαν λέγοντας ἀποδέχεται, τοὺς δὲ ψευδομένους μισεῖ;

Οἵ τε θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς ψευδομένους μισοῦσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἐτιμωρήθη ὁ ξυλευόμενος;

Οὐκοῦν Ἑρμῆς τὴν οἰκείαν ἀξίνην αὐτῷ ἀπέδωκεν;

Ἥκιστά γε· ὁ Θεὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ μισήσας, οὐ μόνον τὴν χρυσῆν ἀξίνην κατέσχεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκείαν αὐτῷ ἀπέδωκεν.

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Ἆρ' οὐ συναίρεται τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον;

Οὐκοῦν ἐναντιοῦται τοῖς ἀδίκοις;

Οὐκοῦν ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται;

Οὐκοῦν ὅσον τοῖς ἀδίκοις τὸ θεῖον ἐναντιοῦται, τοσοῦτον τοῖς δικαίοις συναίρεται;

Οἱ δ' οὖν θεοὶ ἡμᾶς ἀποδέξονται, ἐὰν δίκαιοι ὡς ὁ ἀγαθὸς ξυλευόμενος ὦμεν· ψευδομένους δὲ ὡς τὸν πονηρὸν ξυλευόμενον καὶ τὸ παιδίον ὅπερ ἐβόα "δεῦτε, λύκος," ἡμᾶς μισήσουσιν. Ὁ Αἴσωπος ταῦτα διδάσκει· οὐχ οὕτως ἔχει;

ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΛΕΩΝ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΕΣ.

Εἰς ἔριν ἀλλήλοις ἀνήρ τε καὶ λέων προῆλθον· καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ τὸ τῶν ἀνθρώπων κρεῖττον ἀπέφηνε γένος, ὁ δὲ τοῖς λέουσιν ἐδίδου τὸ πλέον. Ἁμιλλωμένων δὲ περὶ τοῦ κρείττονος, πίστιν ὁ ἀνὴρ ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν, ἐν ᾗ λέων ἐγέγλυπτο ἐξ ἀνδρὸς ἁλισκόμενος. Καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁ λέων· "εἰ καὶ παρ' ἡμῖν ἦσαν οἱ γλύφοντες, πλείους ἂν εἶδες ἑαλωκότας ἐκ λεόντων ἀνθρώπους ἢ παρ' ἀνθρώπων λέοντας."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ καυχώμενοι πειρῶνται ἐν λόγοις ἑαυτοὺς ἐπιφημίζειν, καίπερ μὴ ὄντες τοιοῦτοι.

Εἰς ἔριν ἀλλήλοις ἀνήρ τε καὶ λέων προῆλθον· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν εἰς ἔριν ἀνὴρ προῆλθε;

Τίνι οὖν εἰς ἔριν λέων προῆλθεν;

Εἰς ἔριν ἀλλήλοις προῆλθον· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν εἰς ἔριν ἀλλήλοις προῆλθον;

Τί οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπέφηνε;

Τὸ μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων γένος κρεῖττόν ἐστιν;

Ὁ ἀνὴρ τοῦτ' ἀπέφηνεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

'Αλήθειαν ἔλεγεν;

'Ο λέων τὸ τῶν λεόντων γένος κρεῖττον ἀπέφηνεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; ἐψεύδετο;

Τοῖς ἀνθρώποις ἢ τοῖς λέουσιν ἐδίδου τὸ πλέον;

Οὐκοῦν ἐψεύδετο τοῖς λέουσι τὸ πλέον δούς;

Μὴ οὖν ὁ ἀνὴρ τὸ πλέον τοῖς λέουσιν ἐδίδου;

Τί οὖν; ἀλήθειαν ὁ ἀνὴρ ἔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὸ πλέον δούς;

Τίς οὖν τῶν δύο ἀληθῆ ἔλεγε;

Τίς τῶν δύο ἐψεύδετο;

'Ο δ' οὖν ἀνὴρ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος κρεῖττον ἀπέφηνεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ λέων αὐτῷ ἀντεῖπεν;

'Αμιλλωμένων δὲ περὶ τοῦ κρείττονος, πόθεν ἐλάμβανε πίστιν ὁ ἀνήρ;

'Αμιλλωμένων δὲ περὶ τοῦ κρείττονος, πίστιν ὁ ἀνὴρ ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν.

Περὶ τίνος οὖν ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ λέων ἡμιλλῶντο;

Τίνα γοῦν πίστιν ὁ ἀνὴρ ἐλάμβανε;

Λέων γοῦν ἐπὶ τῆς εἰκόνος ἐγέγλυπτο· οὐχ οὕτως ἔχει;

'Υπὸ τίνος οὖν ὁ λέων ἐγέγλυπτο;

'Υπ' ἀνθρώπου ἢ λέοντος ἐγέγλυπτο;

Τίνι τρόπῳ ὁ λέων ἐν τῇ εἰκόνι ἐγέγλυπτο;

'Αρ' οὐκ ἐγέγλυπτο ἐξ ἀνδρὸς ἁλισκόμενος;

'Εκ τίνος εἰκόνος οὖν ὁ ἀνὴρ πίστιν ἐλάμβανε;

Πίστιν ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν, ἐν ᾗ λέων ἐγέγλυπτο ἐξ ἀνδρὸς ἁλισκόμενος.

Μὴ οὖν λέοντες πολλάκις ἐξ ἀνθρώπων ἁλίσκονται;

Οὐκοῦν οἱ ἄνθρωποι πολλάκις ἐκ λεόντων ἁλίσκονται;

Εἰς ἔριν γοῦν ὁ ἀνὴρ προελθών, πίστιν ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὔκουν δίκαιόν ἐστι πίστιν λαμβάνειν ἐξ εἰκόνος ὑπ' ἀνθρώπου γλυφείσης;

Οὗτος ὁ ἀνὴρ δίκαιος ἢ πονηρός ἐστιν;

Τί οὖν ὁ λέων πρὸς ἐκεῖνον ἔλεξεν;

Μὴ οὖν οἱ γλύφοντες παρὰ τοῖς λέουσιν ἦσαν;

Καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁ λέων· οὐκ εἴσιν οἱ γλύφοντες παρ' ἡμῖν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Μὴ οὖν παρὰ τοῖς λέουσίν εἰσιν;

Τίς οὖν ἐγέγλυπτο τὴν εἰκόνα ἐξ ἧς ὁ ἀνὴρ πίστιν λαμβάνει;

᾿Αλλὰ μὴν οὐκ ἐγεγλύμην τὴν εἰκόνα, μὴ οὖν αὐτὴν ἐγέγλυψο;

Τί οὖν ἄν ἴδοιμεν εἰ οἱ γλύφοντες παρὰ τοῖς λέουσιν ἦσαν;

Πότερον, πλείους λέοντας ἐξ ἀνδρῶν ἁλισκομένους ἴδοιμεν ἂν ἢ ἄνδρας ἐκ λεόντων;

Τί οὖν ἂν ἴδοιμεν;

Καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁ λέων εἶπεν· εἰ καὶ παρ' ἡμῖν ἦσαν οἱ γλύφοντες, πλείους ἄν εἶδες ἑαλωκότας ἐκ λεόντων ἀνθρώπους ἢ παρ' ἀνθρώπων λέοντας· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; ἀλήθειαν ἐκεῖνος εἶπεν;

Μὴ οὖν οἱ λέοντές εἰσι γλύπται;

Διὰ τί οὖν πλείους λέοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἁλισκομένους ὁρῶμεν ἢ ἀνθρώπους ἐκ λεόντων;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Πολλοὶ οἱ καυχώμενοι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν οἱ καυχώμενοι ἐν λόγοις ἑαυτοὺς ἐπιφημίζουσιν;

Οὐκοῦν πειρῶνται ἑαυτοὺς ἐπιφημίζειν;

Μὴ οὖν καλὸν τὸ καυχᾶσθαι;

Κακὸν τὸ καυχᾶσθαι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Μηδέποτε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα, ὦ Βέλτιστε!

Ἀρ' οὐ καυχᾶται ὁ τοῦ μύθου ἀνήρ;

Ἐκαυχᾶτο γοῦν ἐν λόγοις;

Πολλοὶ γοῦν καυχώμενοι πειρῶνται ἐν λόγοις ἑαυτοὺς ἐπιφημίζειν, καίπερ μὴ ὄντες τοιοῦτοι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ ἀνὴρ γοῦν φησι κρείττων εἶναι τοῦ λέοντος· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἔστι τοιοῦτος, ὦ ξένε;

Οὐκ οἶδα.

Οὐ δῆτα· κρείττονες τῶν ἀνθρώπων οἱ λέοντες, τοιγαροῦν οὗτοι ὠχριῶσιν ἐκ φόβου, ἐκείνων φαινομένων..

Οὐκ ἐννοῶ.

Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς τάδε λέγει.

ΔΕΙΛΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΔΡΥΤΟΜΟΣ.

Λέοντός τινος ἴχνη ἐζήτει κυνηγός· δρυοτόμον δὲ ἐρωτήσας, εἰ εἶδεν ἴχνη λέοντος, καὶ ποῦ κοιτάζει, ἔφη· "καὶ αὐτὸν τὸν λέοντα ἤδη σοι δείξω." Ὁ δὲ ὠχριάσας ἐκ τοῦ φόβου, καὶ τοὺς ὀδόντας συγκρούων, εἶπεν· "ἴχνη μόνα ζητῶ, οὐχὶ αὐτὸν τὸν λέοντα."

Ὅτι τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς ὁ λόγος ἐλέγχει, τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις μόνοις καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἔργοις.

Τί οὖν ὁ τοῦ μύθου κυνηγὸς ἐζήτει;

Οὔκουν λέοντα ἐζήτει;

Οὐκοῦν ἴχνη λέοντος ἐζήτει;

Διὰ τί οὖν ἴχνη λέοντος ἐζήτει;

Διὰ τί οὐκ ἐζήτει λέοντα;

Βίαιοι γὰρ οἱ λέοντες· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πότερον ἰσχυρότεροι ἢ ἀσθενέστεροι τῶν ἀνθρώπων εἰσίν;

Οἱ κάλαμοι τῶν δρυῶν ἀσθενέστεροί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίνι οὖν ὁ κυνηγὸς συνήντησε;

Τί οὖν τὸν δρυοτόμον ἠρώτησεν;

Οὐκοῦν ὁ δρυοτόμος τὸν λέοντα εἶδε;

Τὰ τοῦ λέοντος ἴχνη εἶδεν;

Οὐκοῦν οἶδε ποῦ ὁ λέων κοιτάζει;

Τοῦ δ' οὖν κυνηγοῦ τὸν δρυοτόμον ἐρωτήσαντος, εἰ εἶδεν ἴχνη λέοντος καὶ ποῦ κοιτάζει, τί δὴ ὁ δρυοτόμος ἀπήντησεν;

Ὁ δ' οὖν κυνηγὸς ἀκούσας ἐχάρη ἢ ὠχρίασε;

Οὔκουν εὐθὺς τῷ λέοντι ἐπέδραμε;

Δειλὸς οὖν ἦν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Μὴ οὖν, ὦ γενναῖε, δειλὸς εἶ;

Καὶ μὴν οἱ λέοντες δειλοί εἰσιν;

Ὁ δ' οὖν κυνηγὸς ὠχριάσας ἐκ τοῦ φόβου τοὺς ὀδόντας συνέκρουεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν τοὺς ὀδόντας συνέκρουεν;

Ἐφοβεῖτο γάρ.

Τί δὴ εἶπεν ὠχριάσας ἐκ τοῦ φόβου, καὶ τοὺς ὀδόντας συγκρούων;

Τί δή ποτε, ἴχνη μόνα ἐζήτει, οὐχὶ δὲ αὐτὸν τὸν λέοντα;

Θαυμάζεις τὸν κυνηγόν;

Ἐπὶ δειλίᾳ ὦ βέλτιστε, αὐτὸν θαυμάζεις;

Ὁ κυνηγὸς πολεμιστῶν ἐστι γονέων;

Τί οὖν; πολεμιστής ἐστι;

Τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθη;

Οὐ δεῖ τοὺς δειλοὺς εἰς μάχην ἐξορμεῖσθαι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; οἱ δειλοὶ τοῖς λέουσι μάχονται καὶ ἀνθίστανται;

Τίνας οὖν ὁ λόγος ἐλέγχει;

Τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς ἐλέγχει;

Ἆρ' οὐκ ἐλέγχει τοὺς τολμηροὺς ἐν λόγοις μόνον οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἔργοις;

Πότερον οὖν φιλεῖς ἢ μισεῖς τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις;

Οὐκοῦν τοὺς τολμηροὺς ἐν ἔργοις φιλεῖς;

Πάντες οὖν τοὺς τολμηροὺς ἐν ἔργοις φιλοῦμεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἔλεγεν ἀλήθειαν ὁ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος κρεῖττον ἀποφήνας;

Ἥκιστά γε.

Ἀληθῆ ταῦτα φῄς, ὦ φίλε· οὐ μέντοι οἱ λέοντες φοβοῦνται τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὗτοι τοὺς λέοντας. Ἀτάρ φησι Αἴσωπος τοὺς δειλοὺς καὶ λέοντα χρυσοῦν φοβεῖσθαι.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΛΕΟΝΤΑ ΧΡΥΣΟΥΝ ΕΥΡΩΝ.

Δειλὸς φιλάργυρος λέοντα χρυσοῦν εὑρὼν ἔλεγεν· Οὐκ οἶδα τίς γένωμαι ἐν τοῖς παροῦσιν· ἐγὼ ἐκβέβλημαι τῶν φρενῶν, καὶ τί πράττειν οὐκ ἔχω· μερίζει με φιλοχρηματία καὶ τῆς φύσεως ἡ δειλία. Ποία γὰρ τύχη ἢ ποῖος δαίμων εἰργάσατο χρυσοῦν λέοντα; Ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ ψυχὴ πρὸς τὰ παρόντα ἑαυτῇ πολεμεῖ· ἀγαπᾷ μὲν τὸν χρυσόν, δέδοικε δὲ τοῦ χρυσοῦ τὴν ἐργασίαν· ἅπτεσθαι μὲν ἐλαύνει ὁ πόθος, ἀπέχεσθαι δὲ ὁ τρόπος. Ὦ τύχης διδούσης καὶ μὴ λαμβάνεσθαι συγχωρούσης! ὦ θησαυρὸς ἡδονὴν μὴ ἔχων! ὦ χάρις δαίμονος ἄχαρις γενομένη! Τί οὖν; ποίῳ τρόπῳ χρήσωμαι; ἐπὶ ποίαν ἔλθω μηχανήν; Ἄπειμι τοὺς οἰκέτας δεῦρο κομίσων, λαβεῖν ὀφείλοντας τῇ πολυπληθεῖ συμμαχίᾳ· κἀγὼ πόῤῥω ἔσομαι θεατής.

Ὁ λόγος ἁρμόζει πρός τινα πλούσιον, μὴ τολμῶντα προσψαῦσαι καὶ χρήσασθαι τῷ πλούτῳ.

Τί οὖν ἀνὴρ δειλὸς ἅμα καὶ φιλάργυρος εὗρε;

Μὴ οὖν χρυσοῦν λέοντα ἐζήτει;

Τί οὖν ἔλεγε, χρυσοῦν λέοντα εὑρών;

Ὁ δ' οὖν φιλάργυρος οὐκ οἶδε τίς γένηται ἐν τοῖς παροῦσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

ΠΑΙΣ ΨΕΥΣΤΗΣ.

Παιδίον πρόβατα νέμον, ὡς λύκον ἐρχόμενον πρὸς διαφθορὰν ὁρῶν, ἐπικαλούμενον τοὺς ἀγρότας ἔλεγε· "βοηθεῖτε ὧδε· ἔρχεται λύκος." Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες τοῦτον εὕρισκον μὴ ἀληθεύειν. Τοῦτο δὲ ποιήσαντος πολλάκις, εὕρισκον ψευδόμενον. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος, καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος "δεῦτε, λύκος," οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος εὑρηκὼς ἄδειαν τὴν ποίμνην πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

Ὅτι τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ, ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων πολλάκις οὐ πιστεύεται.

Τὸ δ' οὖν παιδίον τὸν λύκον οὐχ ἑώρακεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοὺς ἀγρότας ἐπεκαλεῖτο, ὡς λύκον ὁρῶν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρα μὴ λέγει ἀλήθειαν;

Ψεύδεται;

Ἆρ' οὐ ψεύδεται, λέγων, "βοηθεῖτε ὧδε· ἔρχεται λύκος";

Οὐκοῦν οἱ ἀγρόται τοῦτον εὕρισκον μὴ ἀληθεύειν;

Ὁ λύκος μετὰ ταῦτα προσῆλθεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν τὸ παιδίον ἐβόα, "δεῦτε, λύκος";

Τί οὖν ἐβόα;

Οὐκέτι αὐτῷ ἐπίστευον· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν οὐκέτι αὐτῷ ἐπίστευον;

Πολλάκις ἐψεύδετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; πιστεύουσιν οἱ ἄνθρωποι τῷ ψευδομένῳ παιδίῳ;

Οὐκοῦν τὸ ψευδόμενον παιδίον ἐτιμωρήθη;

Ἆρ' οὐ διέφθειρεν ὁ λύκος πᾶσαν τὴν ποίμνην;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Τί οὖν; πιστεύεται ὁ ψεύστης;

Τί οὖν; πιστεύεται ὁ ψεύστης καὶ ἀληθῆ λέγων;

Τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ, ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων οὐ πιστεύεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοῦ ξυλευομένου τὴν ἀλήθειαν εἰπόντος, ὁ Ἑρμῆς τοὺς τρεῖς πελέκεις αὐτῷ ἐδωρήσατο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν τοὺς πελέκεις λαβών, πρὸς τοὺς ἑταίρους παρεγένετο;

Τί οὖν πρὸς τοὺς ἑταίρους παραγενόμενος διεξελήλυθεν;

Εἷς τῶν ἑταίρων τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν παρὰ τὸν ποταμὸν ἦλθε;

Τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα, ἐκάθητο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καθίσας οὖν ὠδύρετο;

Ἔκλαιε;

Καθίσας ἔκλαιεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρ' οὐκ ἠμηχάνει;

Ἆρ' οὐ διετέλει ἀμηχανῶν;

Ἔκλαιεν οὖν τὴν ἀξίνην ἀποβαλών;

Ἥκιστά γε· τὴν οἰκείαν γὰρ ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφεὶς ἔκλαιε.

Ποῦ οὖν τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀπέβαλεν;

Οὐκοῦν ὁ Ἑρμῆς αὖθις ἐπεφάνη;

Τί οὖν; ᾤκτειρε τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον;

Οὐκοῦν τὴν τοῦ θρήνου αἰτίαν ἔμαθε;

Τὴν τοῦ θρήνου αἰτίαν μαθών, οὐκοῦν εἰς τὸν ποταμὸν κατέβη;

Ποίαν ἀξίνην ἐξήνεγκεν;

Ἆρα μὴ ἐξήνεγκε ταύτην ἣν ὁ ἄνθρωπος ἀπέβαλε;

Τί οὖν ὁ Ἑρμῆς ἤρετο;

Τί οὖν ὁ ἄνθρωπος ἔφη;

Ἆρ' οὐκ ἔφη, ναί;

Οὐκοῦν ἔφη, ναί, ἀληθῶς;

Οὐκοῦν τοῦτο ἡδέως ἔφη;

Τοῦ δὲ φήσαντος "ναί, ἀληθῶς," ἐδωρήσατο αὐτῷ ὁ Ἑρμῆς τὴν χρυσῆν ἀξίνην;

Ἆρ' οὐ κατέσχε τὴν ἀξίνην;

Διὰ τί οὖν ἐκείνην κατέσχεν;

Ὁ Θεὸς μισεῖ τὴν ἀναίδειαν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ δὲ ξυλευόμενος ἐψεύσθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ὁ Ἑρμῆς τοὺς μὲν τὴν ἀλήθειαν λέγοντας ἀποδέχεται, τοὺς δὲ ψευδομένους μισεῖ;

Οἵ τε θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς ψευδομένους μισοῦσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἐτιμωρήθη ὁ ξυλευόμενος;

Οὐκοῦν Ἑρμῆς τὴν οἰκείαν ἀξίνην αὐτῷ ἀπέδωκεν;

Ἥκιστά γε· ὁ Θεὸς τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ μισήσας, οὐ μόνον τὴν χρυσῆν ἀξίνην κατέσχεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκείαν αὐτῷ ἀπέδωκεν.

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Ἆρ' οὐ συναίρεται τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον;

Οὐκοῦν ἐναντιοῦται τοῖς ἀδίκοις;

Οὐκοῦν ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται;

Οὐκοῦν ὅσον τοῖς ἀδίκοις τὸ θεῖον ἐναντιοῦται, τοσοῦτον τοῖς δικαίοις συναίρεται;

Οἱ δ' οὖν θεοὶ ἡμᾶς ἀποδέξονται, ἐὰν δίκαιοι ὡς ὁ ἀγαθὸς ξυλευόμενος ὦμεν· ψευδομένους δὲ ὡς τὸν πονηρὸν ξυλευόμενον καὶ τὸ παιδίον ὅπερ ἐβόα "δεῦτε, λῦκος," ἡμᾶς μισήσουσιν. Ὁ Αἴσωπος ταῦτα διδάσκει· οὐχ οὕτως ἔχει;

ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΛΕΩΝ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΕΣ.

Εἰς ἔριν ἀλλήλοις ἀνήρ τε καὶ λέων προῆλθον· καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ τὸ τῶν ἀνθρώπων κρεῖττον ἀπέφηνε γένος, ὁ δὲ τοῖς λέουσιν ἐδίδου τὸ πλέον. Ἁμιλλωμένων δὲ περὶ τοῦ κρείττονος, πίστιν ὁ ἀνὴρ ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν, ἐν ᾗ λέων ἐγέγλυπτο ἐξ ἀνδρὸς ἁλισκόμενος. Καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁ λέων· "εἰ καὶ παρ' ἡμῖν ἦσαν οἱ γλύφοντες, πλείους ἂν εἶδες ἑαλωκότας ἐκ λεόντων ἀνθρώπους ἢ παρ' ἀνθρώπων λέοντας."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ καυχώμενοι πειρῶνται ἐν λόγοις ἑαυτοὺς ἐπιφημίζειν, καίπερ μὴ ὄντες τοιοῦτοι.

Εἰς ἔριν ἀλλήλοις ἀνήρ τε καὶ λέων προῆλθον· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν εἰς ἔριν ἀνὴρ προῆλθε;

Τίνι οὖν εἰς ἔριν λέων προῆλθεν;

Εἰς ἔριν ἀλλήλοις προῆλθον· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν εἰς ἔριν ἀλλήλοις προῆλθον;

Τί οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπέφηνε;

Τὸ μὲν οὖν τῶν ἀνθρώπων γένος κρεῖττόν ἐστιν;

Ὁ ἀνὴρ τοῦτ' ἀπέφηνεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀλήθειαν ἔλεγεν;

Ὁ λέων τὸ τῶν λεόντων γένος κρεῖττον ἀπέφηνεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; ἐψεύδετο;

Τοῖς ἀνθρώποις ἢ τοῖς λέουσιν ἐδίδου τὸ πλέον;

Οὐκοῦν ἐψεύδετο τοῖς λέουσι τὸ πλέον δούς;

Μὴ οὖν ὁ ἀνὴρ τὸ πλέον τοῖς λέουσιν ἐδίδου;

Τί οὖν; ἀλήθειαν ὁ ἀνὴρ ἔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὸ πλέον δούς;

Τίς οὖν τῶν δύο ἀληθῆ ἔλεγε;

Τίς τῶν δύο ἐψεύδετο;

Ὁ δ' οὖν ἀνὴρ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος κρεῖττον ἀπέφηνεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ὁ λέων αὐτῷ ἀντεῖπεν;

Ἁμιλλωμένων δὲ περὶ τοῦ κρείττονος, πόθεν ἐλάμβανε πίστιν ὁ ἀνήρ;

Ἁμιλλωμένων δὲ περὶ τοῦ κρείττονος, πίστιν ὁ ἀνὴρ ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν.

Περὶ τίνος οὖν ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ λέων ἡμιλλῶντο;

Τίνα γοῦν πίστιν ὁ ἀνὴρ ἐλάμβανε;

Λέων γοῦν ἐπὶ τῆς εἰκόνος ἐγέγλυπτο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὑπὸ τίνος οὖν ὁ λέων ἐγέγλυπτο;

Ὑπ' ἀνθρώπου ἢ λέοντος ἐγέγλυπτο;

Τίνι τρόπῳ ὁ λέων ἐν τῇ εἰκόνι ἐγέγλυπτο;

Ἆρ' οὐκ ἐγέγλυπτο ἐξ ἀνδρὸς ἁλισκόμενος;

Ἐκ τίνος εἰκόνος οὖν ὁ ἀνὴρ πίστιν ἐλάμβανε;

Πίστιν ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν, ἐν ᾗ λέων ἐγέγλυπτο ἐξ ἀνδρὸς ἁλισκόμενος.

Μὴ οὖν λέοντες πολλάκις ἐξ ἀνθρώπων ἁλίσκονται;

Οὐκοῦν οἱ ἄνθρωποι πολλάκις ἐκ λεόντων ἁλίσκονται;

Εἰς ἔριν γοῦν ὁ ἀνὴρ προελθών, πίστιν ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὔκουν δίκαιόν ἐστι πίστιν λαμβάνειν ἐξ εἰκόνος ὑπ' ἀνθρώπου γλυφείσης;

Οὗτος ὁ ἀνὴρ δίκαιος ἢ πονηρός ἐστιν;

Τί οὖν ὁ λέων πρὸς ἐκεῖνον ἔλεξεν;

Μὴ οὖν οἱ γλύφοντες παρὰ τοῖς λέουσιν ἦσαν;

Καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁ λέων· οὐκ εἴσιν οἱ γλύφοντες παρ' ἡμῖν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Μὴ οὖν παρὰ τοῖς λέουσίν εἰσιν;

Τίς οὖν ἐγέγλυπτο τὴν εἰκόνα ἐξ ἧς ὁ ἀνὴρ πίστιν λαμβάνει;

Ἀλλὰ μὴν οὐκ ἐγεγλύμην τὴν εἰκόνα, μὴ οὖν αὐτὴν ἐγέγλυψο;

Τί οὖν ἄν ἴδοιμεν εἰ οἱ γλύφοντες παρὰ τοῖς λέουσιν ἦσαν;

Πότερον, πλείους λέοντας ἐξ ἀνδρῶν ἁλισκομένους ἴδοιμεν ἂν ἢ ἄνδρας ἐκ λεόντων;

Τί οὖν ἂν ἴδοιμεν;

Καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁ λέων εἶπεν· εἰ καὶ παρ' ἡμῖν ἦσαν οἱ γλύφοντες, πλείους ἄν εἶδες ἑαλωκότας ἐκ λεόντων ἀνθρώπους ἢ παρ' ἀνθρώπων λέοντας· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; ἀλήθειαν ἐκεῖνος εἶπεν;

Μὴ οὖν οἱ λέοντές εἰσι γλύπται;

Διὰ τί οὖν πλείους λέοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἁλισκομένους ὁρῶμεν ἢ ἀνθρώπους ἐκ λεόντων;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Οὐκοῦν [illegible]
γκονται;

Εἰς ἔρα [illegible]
λάμβανει· [illegible]

Οὐκουν [illegible]
ὑπ' ἀνθρώπου [illegible]

Οὗτος ὁ [illegible]

Τί οὖν ὁ [illegible]

Μὴ οὖν οἱ [illegible]

Καὶ πρὸς ἐκεῖνο [illegible]
παρ' ἡμῖν· [illegible]

Μὴ οὖν [illegible]

Τίς οὖν ἐγ[illegible]
στιν λαμβάνει;

Ἀλλὰ μὴν [illegible]
τὴν ἐγέγλυπτο;

Τί οὖν ἂν [illegible]
ουσιν ἦσαν;

Πότερον, [illegible]
νους ἴδοιμεν ἂν [illegible]

Τί οὖν ἂν ἴδοιμεν;

Καὶ πρὸς ἐκεῖνο [illegible]
ἦσαν οἱ γλύφοντες [illegible]
λεόντων ἀνθρώπους [illegible]
[illegible] ἔχει;

Πολλοὶ οἱ καυχώμενοι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν οἱ καυχώμενοι ἐν λόγοις ἑαυτοὺς ἐπιφημίζουσιν;

Οὐκοῦν πειρῶνται ἑαυτοὺς ἐπιφημίζειν;

Μὴ οὖν καλὸν τὸ καυχᾶσθαι;

Κακὸν τὸ καυχᾶσθαι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Μηδέποτε ἡμεῖς αὐτοὶ καυχώμεθα, ὦ Βέλτιστε!

Ἀρ' οὐ καυχᾶται ὁ τοῦ μύθου ἀνήρ;

Ἐκαυχᾶτο γοῦν ἐν λόγοις;

Πολλοὶ γοῦν καυχώμενοι πειρῶνται ἐν λόγοις ἑαυτοὺς ἐπιφημίζειν, καίπερ μὴ ὄντες τοιοῦτοι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ ἀνὴρ γοῦν φησι κρείττων εἶναι τοῦ λέοντος· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἔστι τοιοῦτος, ὦ ξένε;

Οὐκ οἶδα.

Οὐ δῆτα· κρείττονες τῶν ἀνθρώπων οἱ λέοντες, τοιγαροῦν οὗτοι ὠχριῶσιν ἐκ φόβου, ἐκείνων φαινομένων.

Οὐκ ἐννοῶ.

Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς τάδε λέγει.

ΔΕΙΛΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΔΡΥΤΟΜΟΣ.

Λέοντός τινος ἴχνη ἐζήτει κυνηγός· δρυοτόμον δὲ ἐρωτήσας, εἰ εἶδεν ἴχνη λέοντος, καὶ ποῦ κοιτάζει, ἔφη· "καὶ αὐτὸν τὸν λέοντα ἤδη σοι δείξω." Ὁ δὲ ὠχριάσας ἐκ τοῦ φόβου, καὶ τοὺς ὀδόντας συγκρούων, εἶπεν· "ἴχνη μόνα ζητῶ, οὐχὶ αὐτὸν τὸν λέοντα."

Ὅτι τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς ὁ λόγος ἐλέγχει, τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις μόνοις καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἔργοις.

Τί οὖν ὁ τοῦ μύθου κυνηγὸς ἐζήτει;
Οὔκουν λέοντα ἐζήτει;
Οὐκοῦν ἴχνη λέοντος ἐζήτει;
Διὰ τί οὖν ἴχνη λέοντος ἐζήτει;
Διὰ τί οὐκ ἐζήτει λέοντα;
Βίαιοι γὰρ οἱ λέοντες· οὐχ οὕτως ἔχει;
Πότερον ἰσχυρότεροι ἢ ἀσθενέστεροι τῶν ἀνθρώπων εἰσίν;
Οἱ κάλαμοι τῶν δρυῶν ἀσθενέστεροί εἰσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Τίνι οὖν ὁ κυνηγὸς συνήντησε;
Τί οὖν τὸν δρυοτόμον ἠρώτησεν;
Οὐκοῦν ὁ δρυοτόμος τὸν λέοντα εἶδε;
Τὰ τοῦ λέοντος ἴχνη εἶδεν;
Οὐκοῦν οἶδε ποῦ ὁ λέων κοιτάζει;
Τοῦ δ' οὖν κυνηγοῦ τὸν δρυοτόμον ἐρωτήσαντος, εἰ εἶδεν ἴχνη λέοντος καὶ ποῦ κοιτάζει, τί δὴ ὁ δρυοτόμος ἀπήντησεν;
Ὁ δ' οὖν κυνηγὸς ἀκούσας ἐχάρη ἢ ὠχρίασε;

Οὔκουν εὐθὺς τῷ λέοντι ἐπέδραμε;

Δειλὸς οὖν ἦν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Μὴ οὖν, ὦ γενναῖε, δειλὸς εἶ;

Καὶ μὴν οἱ λέοντες δειλοί εἰσιν;

Ὁ δ' οὖν κυνηγὸς ὠχριάσας ἐκ τοῦ φόβου τοὺς ὀδόντας συνέκρουεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν τοὺς ὀδόντας συνέκρουεν;

Ἐφοβεῖτο γάρ.

Τί δὴ εἶπεν ὠχριάσας ἐκ τοῦ φόβου, καὶ τοὺς ὀδόντας συγκρούων;

Τί δή ποτε, ἴχνη μόνα ἐζήτει, οὐχὶ δὲ αὐτὸν τὸν λέοντα;

Θαυμάζεις τὸν κυνηγόν;

Ἐπὶ δειλίᾳ ὦ βέλτιστε, αὐτὸν θαυμάζεις;

Ὁ κυνηγὸς πολεμιστῶν ἐστι γονέων;

Τί οὖν; πολεμιστής ἐστι;

Τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθη;

Οὐ δεῖ τοὺς δειλοὺς εἰς μάχην ἐξορμεῖσθαι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν; οἱ δειλοὶ τοῖς λέουσι μάχονται καὶ ἀνθίστανται;

Τίνας οὖν ὁ λόγος ἐλέγχει;

Τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς ἐλέγχει;

Ἆρ' οὐκ ἐλέγχει τοὺς τολμηροὺς ἐν λόγοις μόνον οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἔργοις;

Πότερον οὖν φιλεῖς ἢ μισεῖς τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις;

Οὐκοῦν τοὺς τολμηροὺς ἐν ἔργοις φιλεῖς;

Πάντες οὖν τοὺς τολμηροὺς ἐν ἔργοις φιλοῦμεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἔλεγεν ἀλήθειαν ὁ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος κρεῖττον ἀποφήνας;

Ἥκιστά γε.

Ἀληθῆ ταῦτα φής, ὦ φίλε· οὐ μέντοι οἱ λέοντες φοβοῦνται τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλ' οὗτοι τοὺς λέοντας. Ἀτάρ φησι Αἴσωπος τοὺς δειλοὺς καὶ λέοντα χρυσοῦν φοβεῖσθαι.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΛΕΟΝΤΑ ΧΡΥΣΟΥΝ ΕΥΡΩΝ.

Δειλὸς φιλάργυρος λέοντα χρυσοῦν εὑρὼν ἔλεγεν· Οὐκ οἶδα τίς γένωμαι ἐν τοῖς παροῦσιν· ἐγὼ ἐκβέβλημαι τῶν φρενῶν, καὶ τί πράττειν οὐκ ἔχω· μερίζει με φιλοχρηματία καὶ τῆς φύσεως ἡ δειλία. Ποία γὰρ τύχη ἢ ποῖος δαίμων εἰργάσατο χρυσοῦν λέοντα; Ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ ψυχὴ πρὸς τὰ παρόντα ἑαυτῇ πολεμεῖ· ἀγαπᾷ μὲν τὸν χρυσόν, δέδοικε δὲ τοῦ χρυσοῦ τὴν ἐργασίαν· ἅπτεσθαι μὲν ἐλαύνει ὁ πόθος, ἀπέχεσθαι δὲ ὁ τρόπος. Ὦ τύχης διδούσης καὶ μὴ λαμβάνεσθαι συγχωρούσης! ὦ θησαυρὸς ἡδονὴν μὴ ἔχων! ὦ χάρις δαίμονος ἄχαρις γενομένη! Τί οὖν; ποίῳ τρόπῳ χρήσωμαι; ἐπὶ ποίαν ἔλθω μηχανήν; Ἄπειμι τοὺς οἰκέτας δεῦρο κομίσων, λαβεῖν ὀφείλοντας τῇ πολυπληθεῖ συμμαχίᾳ· κἀγὼ πόῤῥω ἔσομαι θεατής.

Ὁ λόγος ἁρμόζει πρός τινα πλούσιον, μὴ τολμῶντα προσψαῦσαι καὶ χρήσασθαι τῷ πλούτῳ.

Τί οὖν ἀνὴρ δειλὸς ἅμα καὶ φιλάργυρος εὗρε;

Μὴ οὖν χρυσοῦν λέοντα ἐζήτει;

Τί οὖν ἔλεγε, χρυσοῦν λέοντα εὑρών;

Ὁ δ' οὖν φιλάργυρος οὐκ οἶδε τίς γένηται ἐν τοῖς παροῦσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἴδωμεν πῶς ταῦτα ἔχουσι.

Λέοντα χρυσοῦν ὁ φιλάργυρος εὗρεν;

Οὔκουν τοῖς παροῦσιν ἔστεργε;

Οὐκοῦν ἐκ τοῦ φόβου ὠχρίασε;

Τοιγάρτοι λέοντα χρυσοῦν εὑρὼν ἐκ τοῦ φόβου ὠχρίασεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν τοῖς παροῦσιν ἠγάλλετο;

Διὰ τί οὖν τοῖς παροῦσιν ἠγάλλετο;

Ὁ γάρ λέων χρυσοῦς ἦν.

Τὸν μὲν χρυσὸν ἀγαπᾷ, τὸν δὲ λέοντα φοβεῖται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν λέγει, οὐκ οἶδα τίς γένωμαι;

Διότι ἐν τοῖς παροῦσιν ἀγάλλεται καὶ φοβεῖται.

Πότερον οὖν τὸν χρυσὸν ἢ τὸν λέοντα φοβεῖται;

Οὐκοῦν ἐκβέβληται τῶν φρενῶν;

Οὐκ ἔχει τί πράττειν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν ἥ τε φιλοχρηματία καὶ τῆς φύσεως ἡ δειλία αὐτὸν μερίζουσι;

Φιλοχρηματίας μὲν γὰρ ἕνεκεν τὸν χρυσὸν ἀγαπᾷ, διὰ δειλίαν δὲ τῆς φύσεως τὸν λέοντα φοβεῖται.

Τί οὖν πράξει ἐν τοῖς παροῦσιν;

Οὐκ οἶδε τί πρᾶξαι· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ἐκεῖνος ἔφη;

Εἶπε· "ποία τύχη ἢ ποῖος δαίμων εἰργάσατο χρυσοῦν λέοντα;"

Μὴ οὖν ἡ τύχη τὸν λέοντα εἰργάσατο;

Τί οὖν; οἶδεν ὁ φιλάργυρος τίς τὸν λέοντα εἰργάσατο;

Οὐκοῦν, ὦ βέλτιστε, οἶσθα τίς αὐτὸν εἰργάσατο;

Οὐκοῦν ἡ τοῦ φιλαργύρου ψυχὴ πρὸς τὰ παρόντα ἑαυτῇ πολεμεῖ;

Διὰ τί;

Ἀγαπᾷ μὲν τὸν χρυσόν, δέδοικε δὲ τοῦ χρυσοῦ τὴν ἐργασίαν.

Οὐκοῦν, ἔφη, ἡ ἐμὴ ψυχὴ πολεμεῖ;

Οὐκοῦν, λέγει, τὸν χρυσόν γε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ἀγαπᾷ;

Μὴ οὖν ἡ τοῦ φιλαργύρου ψυχὴ τὴν τοῦ χρυσοῦ ἐργασίαν ἀγαπᾷ;

Ἡ τοῦ χρυσοῦ ἡ ἐργασία εἰκὼν λέοντός ἐστιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ὁ δειλὸς φιλάργυρος ταύτην τὴν εἰκόνα φοβεῖται;

Λέγει οὖν· ἅπτεσθαι μὲν ἐλαύνει ὁ πόθος, ἀπέχεσθαι δὲ ὁ τρόπος· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἔστιν οὖν ὁ τρόπος ὁ τοῦ λέοντος;

Διὰ τί οὖν ὁ φιλάργυρος τοῦ χρυσοῦ οὐχ ἅπτεται;

Διὰ τὸν τοῦ λέοντος τρόπον.

Φοβεῖται οὖν τοὺς λέοντας;

Οὐκοῦν οἱ λέοντες τῶν ἀνθρώπων ἰσχυρότεροι εἰσιν.

Ὁ τῷ λέοντι ἁμιλλώμενος ἀνὴρ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος κρεῖττον ἀπέφηνε· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ταῦτα μὲν ἔφη, ἀτὰρ ἐψεύδετο.

Διὰ τί οὖν ὁ δειλὸς φιλάργυρος φοβούμενος οὐ φεύγει;

Ὁ μὲν γὰρ πόθος ἅπτεσθαι ἐλαύνει, ἀπέχεσθαι δὲ ὁ τρόπος.

Τί οὖν; οὐκ οἶδε τί πρᾶξαι;

Οὐκοῦν ἡ τοῦ φιλαργύρου ψυχὴ ἑαυτῇ πολεμεῖ;

Τοῦτον τὸν δειλὸν φιλάργυρον μισοῦμέν γε· οὐχ οὕτως ἔχει;

Λέγει οὖν· ὦ τύχης διδούσης καὶ μὴ λαμβάνεσθαι συγχωρούσης· τί οὖν αὐτῷ ἡ τύχη ἔδωκεν;

Οὐκοῦν αὐτῷ συγχωρεῖ τοῦ λέοντος λαμβάνεσθαι;

Διὰ τί οὖν φοβεῖται τοῦ χρυσοῦ λέοντος ἅπτεσθαι;

Οὐκοῦν ὁ χρυσοῦς λέων θησαυρός ἐστι;

Οὐκοῦν ὁ θησαυρὸς οὗτος ἡδονὴν ἔχει;

Τί οὖν ὁ φιλάργυρος λέγει;

Διὰ τί οὖν ὁ θησαυρὸς οὗτος οὐκ ἔχει ἡδονήν;

Οὐκοῦν ὁ χρυσὸς ἡδονὴν τῷ φιλαργύρῳ ἔχει;

Μὴ οὖν χάρις δαίμονός ἐστι οὗτος ὁ χρυσοῦς λέων;

Ναί, τῆς τε τύχης καὶ τοῦ δαίμονος χάρις ἐστί.

Τί οὖν ὁ ἄνθρωπος ἔφη;

Αὕτη οὖν ἡ δαίμονος χάρις αὐτῷ ἄχαρις;

Διὰ τί;

Ὁ γὰρ χρυσὸς τρόπον λέοντος ἔχει.

Ὁ δ' οὖν φιλάργυρος οὐκ οἶδε τίνι τρόπῳ χρήσηται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν λέγει;

Λέγει δή· "Τί οὖν; τίνι τρόπῳ χρήσομαι;"

Οὐκοῦν τῶν φρενῶν ἐκβέβληται;

Ἆρα μὴ οἶδε τί πρᾶξαι;

Ἐπὶ ποίαν ἄρά γε ἔλθῃ μηχανήν;

Ἆρα μὴ οἶδε ἐπὶ ποίαν ἐλθεῖν μηχανήν;

Λέγει οὖν· ἄπειμι τοὺς οἰκέτας δεῦρο κομίσων, λαβεῖν ὀφείλοντας τῇ πολυπληθεῖ συμμαχίᾳ.

Τί οὖν; οἱ οἰκέται πολυπληθὴν συμμαχίαν κομιοῦσι;

Τί οὖν ὁ δειλὸς φιλάργυρος πράξει;

Θεατὴς ἔσεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πόῤῥω ἢ ἐγγύς;

Πότερον οὖν φιλεῖς ἢ μισεῖς αὐτόν;

Πρὸς τίνα οὖν ὁ λόγος ἁρμόζει;

ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθείς, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι, λιβανωτὸν ἐπιθύσειν ὑπισχνῶν. Σωθεὶς δ' ἐκ τοῦ κινδύνου, τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο. Πάλιν δὲ ὑφ' ἑτέρας κρατηθεὶς παγίδος, ἀφεὶς τὸν Ἀπόλλωνα, τῷ Ἑρμῇ ὑπέσχετο θῦσαι. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη· "ὦ κάκιστε, πῶς σοι πιστεύσω, ὃς τὸν πρότερον δεσπότην ἤρνησας καὶ ἠδίκησας;"

Ὅτι οἱ πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντας ἀγνώμονες γενόμενοι, ἐν περιστάσει ἐμπεσόντες, οὐχ ἕξουσι βοήθειαν.

Οὐκοῦν κόραξ ἐκρατήθη;

Πῶς οὖν ἐκρατήθη;

Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθείς, ηὔξατο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίνι οὖν ηὔξατο;

Οὐκοῦν ὁ Ἀπόλλων θεὸς ἀγαθὸς ὡς ὁ Ἑρμῆς ὢν τοὺς ἀνθρώπους οἰκτείρει;

Τί οὖν, κόραξ τῷ Ἀπόλλωνι ὑπέσχετο;

Ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι, λιβανωτὸν ἐπιθύσειν ὑπισχνῶν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν Ἀπόλλων λιβανωτὸν ἀγαπᾷ;

Ἀρ' οὐκ ἀγαπῶσιν οἱ ἄλλοι θεοὶ τὸ λιβανωτόν;

Ἆρα μὴ ἐπέθυσε λιβανωτὸν ὁ ξυλευόμενος τῷ Ἑρμῇ, ἐπείπερ ὁ θεὸς χρυσοῦν τε καὶ ἀργυροῦν πέλεκυν αὐτῷ ἐδωρήσατο;

Ὁ δ' οὖν Ἑρμῆς τὴν τοῦ ξυλευομένου δικαιοσύνην ἀπεδέξετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πότερον οὖν, οἱ θεοί, ταῖς θυσίαις καὶ τῷ λιβανωτῷ μᾶλλον ἢ τῇ δικαιοσύνῃ προσέχουσιν;

Ἥκιστά γε· τῇ δικαιοσύνῃ μᾶλλον ἢ τῷ λιβανωτῷ καὶ ταῖς θυσίαις προσέχουσιν.

Ὁ δ' οὖν κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθεὶς οὐκοῦν ἐσώθη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος;

Ἐκ τοῦ κινδύνου ὁ θεὸς αὐτὸν ἔσωσεν;

Σωθεὶς οὖν ἐκ τοῦ κινδύνου λιβανωτὸν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἐπέθυσεν;

Οὐ δῆτα.

Τί οὖν ἔπραξε;

Σωθεὶς ἐκ τοῦ κινδύνου τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο.

Τῆς ὑποσχέσεως ἐπιλαθόμενος οὐκοῦν τιμωρηθήσεται;

Ὁ Κύριος τῷ Κάϊν εἶπεν· "εἰ γὰρ ὀρθῶς ποιήσεις, λήψῃ τὸ γέρας· εἰ δὲ μή, ἡμαρτηκὼς τιμωρηθήσῃ."

Πότερον οὖν, ὁ κόραξ ὀρθῶς ἐποίησεν ἢ ἡμάρτηκεν;

Ἡμαρτηκὼς οὖν τιμωρηθήσεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν πάλιν ὑπὸ παγίδος ἐκρατήθη;

Οὐκοῦν ὑφ' ἑτέρας ἐκρατήθη παγίδος;

Μὴ οὖν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ σωτῆρι αὖθις ηὔξατο;

Μὴ οὖν ὑπέσχετο αὐτῷ πάλιν λιβανωτὸν ἐπιθύσειν;

Ἐκεῖνον ἀφῆκεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀφεὶς τὸν Ἀπόλλωνα ἄλλῳ οὖν θεῷ ὑπέσχετο θῦσαι;

Τίνι οὖν θεῷ ὑπέσχετο θῦσαι;

Μὴ οὖν Ἑρμῆς αὐτὸν ᾤκτειρε;

Διὰ τί οὖν αὐτὸν οὐκ ᾤκτειρε;

Ἑρμῆς τὴν δικαιοσύνην φιλεῖ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοῖς μὲν δικαίοις κόραξι συναίρεται, τοῖς δὲ ἀδίκοις ἐναντιοῦται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οἱ δ' οὖν θεοὶ συναίρονται τοῖς δικαίοις;

Τοῦ τὸν πέλεκυν ἀπολέσαντος ξυλευομένου δικαίου ὄντος, Ἑρμῆς αὐτὸν ᾤκτειρεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἐπείπερ ὁ κόραξ θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ὑπισχνῶν, τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο, Ἑρμῆς οὐ παρεγένετο αὐτῷ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοῦ κόρακος ὑπισχνοῦντος λιβανωτὸν ἐπιθύσειν, τί οὖν Ἑρμῆς αὐτῷ εἶπε;

Πῶς οὖν τὸν κόρακα ὁ θεὸς καλεῖ;

Οὐκοῦν ὁ κόραξ κακός ἐστι;

Οὐκοῦν κάκιστός ἐστι;

Μὴ οὖν Ἑρμῆς τῷ πτηνῷ πιστεύει;

Μὴ οὖν αὐτῷ λέγει, πιστεύω σοι καὶ σώσω σε;

Τί οὖν; λέγει αὐτῷ, οὐ πιστεύω σοι καὶ οὐ σώσω σε, ἐπείπερ Ἀπόλλωνα ἤρνησας;

Πρὸς αὐτόν ἔφη· πῶς σοὶ πιστεύσω, ὃς τὸν πρότερον δεσπότην ἤρνησας· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίς οὖν ὁ τοῦ πτηνοῦ πρῶτος δεσπότης ἦν;
Οὐκοῦν Ἑρμῆς τῷ κόρακι ἐθυμώθη;
Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;
Οὐκοῦν ὁ κόραξ ἐν περιστάσει ἐνέπεσε;
Ναί· δὶς γὰρ ὑπὸ παγίδος ἐκρατήθη.
Οὐκοῦν ἐσώθη τὸ πρῶτον;
Τῷ Ἑρμῇ οὖν εὐξάμενος, διὰ τί τὸ δεύτερον οὐκ ἐσώθη;
Ἀγνώμων οὖν πρὸς Ἀπόλλωνα τὸν εὐεργέτην ἐγένετο· οὐχ οὕτως ἔχει;
Οὐκοῦν οἱ ἄνθρωποι πολλάκις ἀγνώμονες τοῖς εὐεργέταις εἰσίν;
Οἱ ἄνθρωποι πολλάκις ἐν περιστάσει ἐμπίπτουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Οἱ ἄνθρωποι, ἀγνώμονες πρὸς τοὺς εὐεργέτας γενόμενοι, οὐκ ἐμπίπτουσιν ἐν περιστάσεσι;
Τί οὖν; ἕξουσι βοήθειαν;
Μήποτε οὖν γενοῦ, ὦ βέλτιστε, ἀγνώμων πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντάς σε, καὶ μὴ ἐπιλάθου τῶν σῶν ὑποσχέσεων πρὸς Θεὸν καὶ ἀνθρώπους.
Ἀπόλλων καὶ Ἑρμῆς τὸν κόρακα οὐ φιλοῦσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Τί οὖν; τὸν κόρακα οἱ ἄλλοι θεοὶ φιλοῦσι;
Ἄκουσον τοῦ Αἰσώπου λέγοντος.

ΚΟΡΑΞ ΝΟΣΩΝ.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρί· "εὔχου τοῖς θεοῖς καὶ μὴ θρήνει." Ἡ δ' ὑπολαβοῦσα ἔφη· "Τίς σε, τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει; τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σοῦγε οὐκ ἐκλάπη;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν.

Ὁ κόραξ ὑπὸ παγίδος πάλιν ἐκρατήθη;
Οὐκοῦν ἐνέπεσεν ἐν περιστάσει;
Νοσεῖ· οὐχ οὕτως ἔχει;
Ὑπισχνεῖται αὖθις λιβανωτὸν τῷ Ἑρμῇ ἐπιθύσειν;
Ἆρ οὐκ ἔφη τῇ μητρί· "ὦ μῆτερ, νοσῶ, εὔχου τῷ Ἑρμῇ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς· ὑπισχνοῦ αὐτοῖς λιβανωτὸν ἐπιθύσειν";
Τί οὖν τῇ μητρὶ ἔφη;
Ἡ τοῦ νοσοῦντος πτηνοῦ μήτηρ κλαίει;
Διὰ τί οὖν κλαίει;
Οὐκοῦν τοῖς θεοῖς εὔχεται;
Τί οὖν ὑπολαβοῦσα ἔφη;
Τίς τῶν θεῶν τὸν νοσοῦντα κόρακα ἐλεήσει;
Ζεύς, Ἑρμῆς καὶ Ἀπόλλων αὐτὸν ἐλεήσουσι;
Διὰ τί οὐδεὶς τῶν θεῶν αὐτὸν ἐλεήσει;
Οὐκοῦν τὸ κρέας θεοῦ τινος ἔκλεψε;
Τίνος θεοῦ τὸ κρέας ἔκλεψε;
Τὸ κρέας πάντων τῶν θεῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκλάπη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἡ μήτηρ αὐτῷ ἔφη· "τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σοῦγε οὐκ ἐκλάπη·" οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἔστιν οὖν ὁ κόραξ κλέπτης;

Πάντες οἱ θεοὶ τεθυμωμένοι κατ' αὐτοῦ εἰσι, διόπερ οὐδεὶς αὐτὸν ἐλεήσει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκ οἰκτείρω τὸν κλέπτην καὶ ἀγνώμονα κόρακα, σὺ δέ, ὦ βέλτιστε;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Οὐκοῦν ὁ κόραξ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν τῷ βίῳ ἔχει;

Οὐκοῦν πάντες οἱ θεοὶ ἐχθαίρουσιν αὐτῷ;

Ἆρα μὴ εὑρήσει πολλοὺς φίλους ἐν ἀνάγκῃ;

Διὰ τί οὐδένα φίλον εὑρήσει;

Οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν τῷ βίῳ ἔχοντες, οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἐν ἄλλῳ μύθῳ Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς δηλοῖ, ὅτι φίλους οἱ ἐν τῷ βίῳ ἔχοντες, ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν.

ΜΥΡΜΗΞ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ.

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγὴν καὶ βουλόμενος πιεῖν, ἀπεπνίγετο· περιστερὰ δὲ καθεζομένη ἐν τῷ παρεστηκότι δένδρῳ, ἐθεάσατο αὐτόν, καὶ κόψασα φύλλον ἀπὸ τοῦ δένδρου ἔρριψεν εἰς τὴν πηγήν, δι' οὗ ἐπιβὰς ὁ μύρμηξ ἐσώθη. Ἰξευτὴς δέ τις παρασταθεὶς καὶ συνθεὶς τοὺς καλάμους, τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ἐβουλήθη. Ὁ δὲ μύρμηξ θεασάμενος, ἔδακε τὸν πόδα τοῦ ἰξευτοῦ. Ὁ δε ἀλγήσας, ῥίψας τοὺς καλάμους, ἐποίησε φυγεῖν τὴν περιστεράν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι εἰ καὶ τὰ ἄλογα ζῶα αἴσθησιν ἔχουσι τοῦ καλοῦ, πῶς οὐ δεῖ ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀμείβεσθαι; [ἤ· δύνανται καὶ τὰ μικρὰ τοῖς εὐεργέταις μεγάλας ἀμοιβὰς παρέχειν.]

Μύρμηξ ἀπεπνίγετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ποῦ οὖν ἀπεπνίγετο;

Διὰ τί οὖν εἰς πηγὴν κατῆλθεν;

Οὐκοῦν πιεῖν ἐβούλετο;

Οὐκοῦν ἐδίψα;

Διψήσας οὖν καὶ κατελθὼν εἰς πηγήν, ἀπεπνίγετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν βουλόμενος πιεῖν ἀπεπνίγετο;

Ὁ δ' οὖν μύρμηξ ἀποπνιγόμενος ὠδύρετο, καὶ ἔκλαιε καὶ τοῖς θεοῖς ὑπέσχετο λιβανωτὸν ἐπιθύσειν;

Οὐκοῦν αὐτῷ Ἑρμῆς ἐπεφάνη;

Περιστερὰ αὐτῷ ἐπεφάνη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ποῦ οὖν τὸ πτηνὸν ἐκαθέζετο;

Ἡ δ' οὖν περιστερὰ καθεζομένη ἐν τῷ παρεστηκότι δένδρῳ ἐθεάσατο αὐτὸν πίνοντα· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ἡ περιστερὰ τοῦτο θεασαμένη τὸν μύρμηκα ᾤκτειρε;

Μὴ οὖν ἡ περιστερὰ τοῖς θεοῖς ὑπέσχετο λιβανωτὸν ἐπιθύσειν;

Φύλλον ἀπὸ τοῦ δένδρου ἔκοψεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν τὸ φύλλον εἰς τὴν πηγὴν ἔῤῥιψεν;

Οὐκοῦν ὁ μύρμηξ ἐπὶ τοῦ φύλλου ἐπέβη;

Ἡ δ' οὖν περιστερὰ τὸν μύρμηκα οἰκτείρουσα φύλλον ἔρριψε, δι' οὗ ἐπιβὰς ὁ μύρμηξ ἐσώθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πότερον μισεῖς ἢ φιλεῖς τὴν περιστεράν;

Οἵ θεοί τε καὶ οἱ ἄνθρωποι φιλοῦσι καὶ θαυμάζουσι τὸ καλὸν τοῦτο πτηνόν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν φίλους ἐν τῇ ἀνάγκῃ εὑρήσει;

Οὐκοῦν εἶδέ τις τὴν περιστερὰν ἐν τῷ δένδρῳ καθεζομένην;

Τίς οὖν αὐτὴν εἶδεν;

Ἰξευτής δέ τις παρασταθεὶς τοὺς καλάμους συνέθετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τῶν καλάμων οἱ ἰξευταὶ τὰ πτηνὰ συλλαμβάνουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί πτηνὸν ἐβούλετο ὁ ἰξευτὴς συλλαβεῖν τοὺς καλάμους συνθέμενος;

Οὐκοῦν ὁ μύρμηξ ἐθεάσατο αὐτὸν τοὺς καλάμους συνθέμενον;

Μὴ οὖν αὐτὸν ἡ περιστερὰ ἐθεάσατο;

Τί οὖν ὁ μύρμηξ θεασάμενος ἐποίησε;

Διὰ τί τὸν τοῦ ἰξευτοῦ πόδα ἔδακε;

Μὴ οὖν διὰ τοῦτο τὸν μύρμηκα μισεῖς;

Μὴ οὖν τὴν περιστερὰν τὴν αὑτοῦ εὐεργέτιδα καὶ σώτειραν ἠρνήσατο;

Οὐκοῦν θαυμάζεις τόν τε μύρμηκα καὶ τὴν περιστεράν;

Οὐκοῦν ὁ ἰξευτὴς ἤλγησεν;

Οὐκοῦν τοὺς καλάμους ἔρριψεν;

Οὐκοῦν τὴν περιστερὰν ἐποίησε φυγεῖν.

Ὑπὸ τίνος οὖν ἡ περιστερὰ ἐσώθη;

Οὐκοῦν ὁ μύρμηξ καλὸς καὶ δίκαιος ἦν;

Οὐκοῦν τὰ ἄλογα ζῶα αἴσθησιν τοῦ καλοῦ ἔχουσι;

Τί οὖν; πάντα τὰ ἄλογα ζῶα τὴν αἴσθησιν ταύτην ἔχουσιν;

Οὐκοῦν οἱ ἄνθρωποι τὴν αἴσθησιν ταύτην ἔχουσι;

Μὴ οὖν πάντες οἱ ἄνθρωποι τὴν τοῦ καλοῦ αἴσθησιν ἔχουσι;

Μὴ οὖν οἱ ἄνθρωποι ἄλογοί εἰσιν;

Ὁ τοῦ Αἰσωπείου μύθου μύρμηξ τὴν ἑαυτοῦ εὐεργέτιδα ἠμείψατο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Εἰ καὶ τὰ ἄλογα ζῶα, ὦ φίλτατε, αἴσθησιν ἔχουσι τοῦ καλοῦ, πῶς οὐ δεῖ ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀμείβειν;

ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΛΑΓΩΟΣ.

Χελώνη καὶ λαγωὸς περὶ ὀξύτητος ἤριζον· καὶ δὴ προθεσμίαν στήσαντες καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν. Ὁ μὲν οὖν λαγωὸς διὰ τὴν φυσικὴν ὠκύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο, ἡ δὲ χελώνη, συνειδυῖα ἑαυτῇ τὴν βραδύτητα, οὐ διέλιπε τρέχουσα, καὶ οὕτω κοιμώμενον τὸν λαγωὸν παραδραμοῦσα εἰς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις φύσιν ἀμελοῦσαν ὁ πόνος ἐνίκησε.

Περὶ τίνος οὖν χελώνη καὶ λαγωὸς ἤριζον;

Οὐκοῦν ὁ λαγωὸς ὀξύς ἐστιν;

Ἆρ' οὐκ ὀξύτερος τῆς χελώνης ἐστί;

Πάνυ γε.

Ἔστιν οὖν ἡ χελώνη ἀνόητος περὶ ὀξύτητος ἐρίζουσα;

Τί οὖν; τῶν φρενῶν ἐκβέβληται;

Μὴ οὖν γονέων ὀξέων ἐστίν;

Διὰ τί, μὴ οὖσα γονέων ὀξέων, εἰς πόλεμον ἐξωρμήθη;

Οὐκοῦν προθεσμίαν μετὰ τοῦ λαγωοῦ ἔστησεν;

Οὐκοῦν χελώνη καὶ λαγωὸς προθεσμίαν στήσαντες καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν;

Μὴ οὖν ἀμφότεροι τρέχουσιν;

Μὴ οὖν ἡ χελώνη δύναται ὀξέως τρέχειν;

Πότερον οὖν φύσει ὠκεῖα ἢ βραδεῖά ἐστι;

Πότερον οὖν φύσει ὠκὺς ἢ βραδὺς ὁ λαγωός ἐστι;

Διὰ τί οὖν τοῦ δρόμου ἠμέλησε;

Τοῦ δρόμου οὖν ἀμελήσας διὰ τὴν φυσικὴν ὠκύ-

τητα, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐποίει;

Μὴ οὖν ἡ χελώνη ὡσαύτως ἐκοιμᾶτο;

Τίς οὖν φρονιμώτερος ἦν, ὁ λαγωὸς ἢ ἡ χελώνη;

Οὐκοῦν ἡ χελώνη σύνοιδεν ἑαυτῇ τὴν βραδύτητα;

Μὴ οὖν διέλιπε τρέχουσα;

Ἡ δ' οὖν χελώνη συνειδυῖα ἑαυτῇ τὴν βραδύτητα, οὐ διέλιπε τρέχουσα· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διέλιπεν οὖν ἡ χελώνη τρέχουσα, τοῦ λαγωοῦ κοιμωμένου;

Οὐκοῦν τὸν λαγωὸν κοιμώμενον παρέδραμε;

Τίς οὖν εἰς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο, ἡ βραδεῖα χελώνη ἢ ὁ ὠκύπους λαγωός;

Οὐκοῦν ὁ λαγωὸς ὠκὺς τοὺς πόδας ἐστί;

Πότερον οὖν, ὦ βέλτιστε, ὠκὺς ἢ βραδὺς τοὺς πόδας εἶ;

Διὰ τί οὖν ἡ τοὺς πόδας βραδεῖα χελώνη τὸν ὠκύποδα λαγωὸν ἐνίκησε;

Ἔστιν οὖν ἡ χελώνη βραδύνους;

Τί οὖν ὁ λόγος δηλοῖ;

Ὁ τοὺς πόδας ὠκὺς λαγωὸς τοῦ δρόμου ἀμελήσας ἐνικήθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἔστιν οὖν φύσει ἀμελής;

Ἡ βραδεῖα χελώνη οὐ διέλιπε τρέχουσα· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοῦ λαγωοῦ κοιμωμένου ἐμόχθει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ὁ τῆς χελώνης μόχθος τὴν τοῦ λαγωοῦ ἀμελῆ φύσιν ἐνίκησεν;

Ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι, λιβανωτὸν ἐπιθύσειν ὑπισχνῶν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν Ἀπόλλων λιβανωτὸν ἀγαπᾷ;

Ἀρ' οὐκ ἀγαπῶσιν οἱ ἄλλοι θεοὶ τὸ λιβανωτόν;

Ἆρα μὴ ἐπέθυσε λιβανωτὸν ὁ ξυλευόμενος τῷ Ἑρμῇ, ἐπείπερ ὁ θεὸς χρυσοῦν τε καὶ ἀργυροῦν πέλεκυν αὐτῷ ἐδωρήσατο;

Ὁ δ' οὖν Ἑρμῆς τὴν τοῦ ξυλευομένου δικαιοσύνην ἀπεδέξετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πότερον οὖν, οἱ θεοί, ταῖς θυσίαις καὶ τῷ λιβανωτῷ μᾶλλον ἢ τῇ δικαιοσύνῃ προσέχουσιν;

Ἥκιστά γε· τῇ δικαιοσύνῃ μᾶλλον ἢ τῷ λιβανωτῷ καὶ ταῖς θυσίαις προσέχουσιν.

Ὁ δ' οὖν κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθεὶς οὐκοῦν ἐσώθη ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος;

Ἐκ τοῦ κινδύνου ὁ θεὸς αὐτὸν ἔσωσεν;

Σωθεὶς οὖν ἐκ τοῦ κινδύνου λιβανωτὸν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἐπέθυσεν;

Οὐ δῆτα.

Τί οὖν ἔπραξε;

Σωθεὶς ἐκ τοῦ κινδύνου τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο.

Τῆς ὑποσχέσεως ἐπιλαθόμενος οὐκοῦν τιμωρηθήσεται;

Ὁ Κύριος τῷ Κάϊν εἶπεν· "εἰ γὰρ ὀρθῶς ποιήσεις, λήψῃ τὸ γέρας· εἰ δὲ μή, ἡμαρτηκὼς τιμωρηθήσῃ."

Πότερον οὖν, ὁ κόραξ ὀρθῶς ἐποίησεν ἢ ἡμάρτηκεν;

Ἡμαρτηκὼς οὖν τιμωρηθήσεται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν πάλιν ὑπὸ παγίδος ἐκρατήθη;

Οὐκοῦν ὑφ' ἑτέρας ἐκρατήθη παγίδος;

Μὴ οὖν τῷ Ἀπόλλωνι τῷ σωτῆρι αὖθις ηὔξατο;

Μὴ οὖν ὑπέσχετο αὐτῷ πάλιν λιβανωτὸν ἐπιθύσειν;

Ἐκεῖνον ἀφῆκεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀφεὶς τὸν Ἀπόλλωνα ἄλλῳ οὖν θεῷ ὑπέσχετο θῦσαι;

Τίνι οὖν θεῷ ὑπέσχετο θῦσαι;

Μὴ οὖν Ἑρμῆς αὐτὸν ᾤκτειρε;

Διὰ τί οὖν αὐτὸν οὐκ ᾤκτειρε;

Ἑρμῆς τὴν δικαιοσύνην φιλεῖ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοῖς μὲν δικαίοις κόραξι συναίρεται, τοῖς δὲ ἀδίκοις ἐναντιοῦται· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οἱ δ' οὖν θεοὶ συναίρονται τοῖς δικαίοις;

Τοῦ τὸν πέλεκυν ἀπολέσαντος ξυλευομένου δικαίου ὄντος, Ἑρμῆς αὐτὸν ᾤκτειρεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἐπείπερ ὁ κόραξ θυσίαν τῷ Ἀπόλλωνι ὑπισχνῶν, τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο, Ἑρμῆς οὐ παρεγένετο αὐτῷ· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοῦ κόρακος ὑπισχνοῦντος λιβανωτὸν ἐπιθύσειν, τί οὖν Ἑρμῆς αὐτῷ εἶπε;

Πῶς οὖν τὸν κόρακα ὁ θεὸς καλεῖ;

Οὐκοῦν ὁ κόραξ κακός ἐστι;

Οὐκοῦν κάκιστός ἐστι;

Μὴ οὖν Ἑρμῆς τῷ πτηνῷ πιστεύει;

Μὴ οὖν αὐτῷ λέγει, πιστεύω σοι καὶ σώσω σε;

Τί οὖν; λέγει αὐτῷ, οὐ πιστεύω σοι καὶ οὐ σώσω σε, ἐπείπερ Ἀπόλλωνα ἤρνησας;

Πρὸς αὐτὸν ἔφη· πῶς σοὶ πιστεύσω, ὃς τὸν πρότερον δεσπότην ἤρνησας· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τίς οὖν ὁ τοῦ πτηνοῦ πρῶτος δεσπότης ἦν;
Οὐκοῦν Ἑρμῆς τῷ κόρακι ἐθυμώθη;
Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;
Οὐκοῦν ὁ κόραξ ἐν περιστάσει ἐνέπεσε;
Ναί· δὶς γὰρ ὑπὸ παγίδος ἐκρατήθη.
Οὐκοῦν ἐσώθη τὸ πρῶτον;
Τῷ Ἑρμῇ οὖν εὐξάμενος, διὰ τί τὸ δεύτερον οὐκ ἐσώθη;
Ἀγνώμων οὖν πρὸς Ἀπόλλωνα τὸν εὐεργέτην ἐγένετο· οὐχ οὕτως ἔχει;
Οὐκοῦν οἱ ἄνθρωποι πολλάκις ἀγνώμονες τοῖς εὐεργέταις εἰσίν;
Οἱ ἄνθρωποι πολλάκις ἐν περιστάσει ἐμπίπτουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Οἱ ἄνθρωποι, ἀγνώμονες πρὸς τοὺς εὐεργέτας γενόμενοι, οὐκ ἐμπίπτουσιν ἐν περιστάσεσι;
Τί οὖν; ἕξουσι βοήθειαν;
Μήποτε οὖν γενοῦ, ὦ βέλτιστε, ἀγνώμων πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντάς σε, καὶ μὴ ἐπιλάθου τῶν σῶν ὑποσχέσεων πρὸς Θεὸν καὶ ἀνθρώπους.
Ἀπόλλων καὶ Ἑρμῆς τὸν κόρακα οὐ φιλοῦσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;
Τί οὖν; τὸν κόρακα οἱ ἄλλοι θεοὶ φιλοῦσι;
Ἄκουσον τοῦ Αἰσώπου λέγοντος.

ΚΟΡΑΞ ΝΟΣΩΝ.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρί· "εὔχου τοῖς θεοῖς καὶ μὴ θρήνει." Ἡ δ' ὑπολαβοῦσα ἔφη· "Τίς σε, τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει; τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σοῦγε οὐκ ἐκλάπη;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν.

Ὁ κόραξ ὑπὸ παγίδος πάλιν ἐκρατήθη;
Οὐκοῦν ἐνέπεσεν ἐν περιστάσει;
Νοσεῖ· οὐχ οὕτως ἔχει;
Ὑπισχνεῖται αὖθις λιβανωτὸν τῷ Ἑρμῇ ἐπιθύσειν;
Ἆρ οὐκ ἔφη τῇ μητρί· "ὦ μῆτερ, νοσῶ, εὔχου τῷ Ἑρμῇ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς· ὑπισχνοῦ αὐτοῖς λιβανωτὸν ἐπιθύσειν";
Τί οὖν τῇ μητρὶ ἔφη;
Ἡ τοῦ νοσοῦντος πτηνοῦ μήτηρ κλαίει;
Διὰ τί οὖν κλαίει;
Οὐκοῦν τοῖς θεοῖς εὔχεται;
Τί οὖν ὑπολαβοῦσα ἔφη;
Τίς τῶν θεῶν τὸν νοσοῦντα κόρακα ἐλεήσει;
Ζεύς, Ἑρμῆς καὶ Ἀπόλλων αὐτὸν ἐλεήσουσι;
Διὰ τί οὐδεὶς τῶν θεῶν αὐτὸν ἐλεήσει;
Οὐκοῦν τὸ κρέας θεοῦ τινος ἔκλεψε;
Τίνος θεοῦ τὸ κρέας ἔκλεψε;
Τὸ κρέας πάντων τῶν θεῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐκλάπη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἡ μήτηρ αὐτῷ ἔφη· "τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σοῦγε οὐκ ἐκλάπη·" οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἔστιν οὖν ὁ κόραξ κλέπτης;

Πάντες οἱ θεοὶ τεθυμωμένοι κατ' αὐτοῦ εἰσι, διόπερ οὐδεὶς αὐτὸν ἐλεήσει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκ οἰκτείρω τὸν κλέπτην καὶ ἀγνώμονα κόρακα, σὺ δέ, ὦ βέλτιστε;

Τί οὖν ὁ μῦθος δηλοῖ;

Οὐκοῦν ὁ κόραξ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν τῷ βίῳ ἔχει;

Οὐκοῦν πάντες οἱ θεοὶ ἐχθαίρουσιν αὐτῷ;

Ἆρα μὴ εὑρήσει πολλοὺς φίλους ἐν ἀνάγκῃ;

Διὰ τί οὐδένα φίλον εὑρήσει;

Οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν τῷ βίῳ ἔχοντες, οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἐν ἄλλῳ μύθῳ Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς δηλοῖ, ὅτι φίλους οἱ ἐν τῷ βίῳ ἔχοντες, ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν.

ΜΥΡΜΗΞ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ.

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγὴν καὶ βουλόμενος πιεῖν, ἀπεπνίγετο· περιστερὰ δὲ καθεζομένη ἐν τῷ παρεστηκότι δένδρῳ, ἐθεάσατο αὐτόν, καὶ κόψασα φύλλον ἀπὸ τοῦ δένδρου ἔρριψεν εἰς τὴν πηγήν, δι' οὗ ἐπιβὰς ὁ μύρμηξ ἐσώθη. Ἰξευτὴς δέ τις παρασταθεὶς καὶ συνθεὶς τοὺς καλάμους, τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ἐβουλήθη. Ὁ δὲ μύρμηξ θεασάμενος, ἔδακε τὸν πόδα τοῦ ἰξευτοῦ. Ὁ δε ἀλγήσας, ῥίψας τοὺς καλάμους, ἐποίησε φυγεῖν τὴν περιστεράν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι εἰ καὶ τὰ ἄλογα ζῶα αἴσθησιν ἔχουσι τοῦ καλοῦ, πῶς οὐ δεῖ ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀμείβεσθαι; [ἤ· δύνανται καὶ τὰ μικρὰ τοῖς εὐεργέταις μεγάλας ἀμοιβὰς παρέχειν.]

Μύρμηξ ἀπεπνίγετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ποῦ οὖν ἀπεπνίγετο;

Διὰ τί οὖν εἰς πηγὴν κατῆλθεν;

Οὐκοῦν πιεῖν ἐβούλετο;

Οὐκοῦν ἐδίψα;

Διψήσας οὖν καὶ κατελθὼν εἰς πηγήν, ἀπεπνίγετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν βουλόμενος πιεῖν ἀπεπνίγετο;

Ὁ δ' οὖν μύρμηξ ἀποπνιγόμενος ὠδύρετο, καὶ ἔκλαιε καὶ τοῖς θεοῖς ὑπέσχετο λιβανωτὸν ἐπιθύσειν;

Οὐκοῦν αὐτῷ Ἑρμῆς ἐπεφάνη;

Περιστερὰ αὐτῷ ἐπεφάνη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ποῦ οὖν τὸ πτηνὸν ἐκαθέζετο;

Ἡ δ' οὖν περιστερὰ καθεζομένη ἐν τῷ παρεστηκότι δένδρῳ ἐθεάσατο αὐτὸν πίνοντα· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ἡ περιστερὰ τοῦτο θεασαμένη τὸν μύρμηκα ᾤκτειρε;

Μὴ οὖν ἡ περιστερὰ τοῖς θεοῖς ὑπέσχετο λιβανωτὸν ἐπιθύσειν;

Φύλλον ἀπὸ τοῦ δένδρου ἔκοψεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τί οὖν τὸ φύλλον εἰς τὴν πηγὴν ἔῤῥιψεν;

Οὐκοῦν ὁ μύρμηξ ἐπὶ τοῦ φύλλου ἐπέβη;

Ἡ δ' οὖν περιστερὰ τὸν μύρμηκα οἰκτείρουσα φύλλον ἔρριψε, δι' οὗ ἐπιβὰς ὁ μύρμηξ ἐσώθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πότερον μισεῖς ἢ φιλεῖς τὴν περιστεράν;

Οἵ θεοί τε καὶ οἱ ἄνθρωποι φιλοῦσι καὶ θαυμάζουσι τὸ καλὸν τοῦτο πτηνόν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν φίλους ἐν τῇ ἀνάγκῃ εὑρήσει;

Οὐκοῦν εἶδέ τις τὴν περιστερὰν ἐν τῷ δένδρῳ καθεζομένην;

Τίς οὖν αὐτὴν εἶδεν;

Ἰξευτὴς δέ τις παρασταθεὶς τοὺς καλάμους συνέθετο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διὰ τῶν καλάμων οἱ ἰξευταὶ τὰ πτηνὰ συλλαμβάνουσιν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί πτηνὸν ἐβούλετο ὁ ἰξευτὴς συλλαβεῖν τοὺς καλάμους συνθέμενος;

Οὐκοῦν ὁ μύρμηξ ἐθεάσατο αὐτὸν τοὺς καλάμους συνθέμενον;

Μὴ οὖν αὐτὸν ἡ περιστερὰ ἐθεάσατο;

Τί οὖν ὁ μύρμηξ θεασάμενος ἐποίησε;

Διὰ τί τὸν τοῦ ἰξευτοῦ πόδα ἔδακε;

Μὴ οὖν διὰ τοῦτο τὸν μύρμηκα μισεῖς;

Μὴ οὖν τὴν περιστερὰν τὴν αὐτοῦ εὐεργέτιδα καὶ σώτειραν ἠρνήσατο ;

Οὐκοῦν θαυμάζεις τόν τε μύρμηκα καὶ τὴν περιστεράν ;

Οὐκοῦν ὁ ἰξευτὴς ἤλγησεν ;

Οὐκοῦν τοὺς καλάμους ἔρριψεν ;

Οὐκοῦν τὴν περιστερὰν ἐποίησε φυγεῖν.

Ὑπὸ τίνος οὖν ἡ περιστερὰ ἐσώθη ;

Οὐκοῦν ὁ μύρμηξ καλὸς καὶ δίκαιος ἦν ;

Οὐκοῦν τὰ ἄλογα ζῶα αἴσθησιν τοῦ καλοῦ ἔχουσι ;

Τί οὖν ; πάντα τὰ ἄλογα ζῶα τὴν αἴσθησιν ταύτην ἔχουσιν ;

Οὐκοῦν οἱ ἄνθρωποι τὴν αἴσθησιν ταύτην ἔχουσι ;

Μὴ οὖν πάντες οἱ ἄνθρωποι τὴν τοῦ καλοῦ αἴσθησιν ἔχουσι ;

Μὴ οὖν οἱ ἄνθρωποι ἄλογοί εἰσιν ;

Ὁ τοῦ Αἰσωπείου μύθου μύρμηξ τὴν ἑαυτοῦ εὐεργέτιδα ἠμείψατο· οὐχ οὕτως ἔχει ;

Εἰ καὶ τὰ ἄλογα ζῶα, ὦ φίλτατε, αἴσθησιν ἔχουσι τοῦ καλοῦ, πῶς οὐ δεῖ ἡμᾶς τοὺς εὐεργέτας ἀμείβειν ;

ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΛΑΓΩΟΣ.

Χελώνη καὶ λαγωὸς περὶ ὀξύτητος ἤριζον· καὶ δὴ προθεσμίαν στήσαντες καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν. Ὁ μὲν οὖν λαγωὸς διὰ τὴν φυσικὴν ὠκύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο, ἡ δὲ χελώνη, συνειδυῖα ἑαυτῇ τὴν βραδύτητα, οὐ διέλιπε τρέχουσα, καὶ οὕτω κοιμώμενον τὸν λαγωὸν παραδραμοῦσα εἰς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις φύσιν ἀμελοῦσαν ὁ πόνος ἐνίκησε.

Περὶ τίνος οὖν χελώνη καὶ λαγωὸς ἤριζον;

Οὐκοῦν ὁ λαγωὸς ὀξύς ἐστιν;

Ἆρ' οὐκ ὀξύτερος τῆς χελώνης ἐστί;

Πάνυ γε.

Ἔστιν οὖν ἡ χελώνη ἀνόητος περὶ ὀξύτητος ἐρίζουσα;

Τί οὖν; τῶν φρενῶν ἐκβέβληται;

Μὴ οὖν γονέων ὀξέων ἐστίν;

Διὰ τί, μὴ οὖσα γονέων ὀξέων, εἰς πόλεμον ἐξωρμήθη;

Οὐκοῦν προθεσμίαν μετὰ τοῦ λαγωοῦ ἔστησεν;

Οὐκοῦν χελώνη καὶ λαγωὸς προθεσμίαν στήσαντες καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν;

Μὴ οὖν ἀμφότεροι τρέχουσιν;

Μὴ οὖν ἡ χελώνη δύναται ὀξέως τρέχειν;

Πότερον οὖν φύσει ὠκεῖα ἢ βραδεῖά ἐστι;

Πότερον οὖν φύσει ὠκὺς ἢ βραδὺς ὁ λαγωός ἐστι;

Διὰ τί οὖν τοῦ δρόμου ἠμέλησε;

Τοῦ δρόμου οὖν ἀμελήσας διὰ τὴν φυσικὴν ὠκύ-

τητα, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐποίει;

Μὴ οὖν ἡ χελώνη ὡσαύτως ἐκοιμᾶτο;

Τίς οὖν φρονιμώτερος ἦν, ὁ λαγωὸς ἢ ἡ χελώνη;

Οὐκοῦν ἡ χελώνη σύνοιδεν ἑαυτῇ τὴν βραδύτητα;

Μὴ οὖν διέλιπε τρέχουσα;

Ἡ δ' οὖν χελώνη συνειδυῖα ἑαυτῇ τὴν βραδύτητα, οὐ διέλιπε τρέχουσα· οὐχ οὕτως ἔχει;

Διέλιπεν οὖν ἡ χελώνη τρέχουσα, τοῦ λαγωοῦ κοιμωμένου;

Οὐκοῦν τὸν λαγωὸν κοιμώμενον παρέδραμε;

Τίς οὖν εἰς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο, ἡ βραδεῖα χελώνη ἢ ὁ ὠκύπους λαγωός;

Οὐκοῦν ὁ λαγωὸς ὠκὺς τοὺς πόδας ἐστί;

Πότερον οὖν, ὦ βέλτιστε, ὠκὺς ἢ βραδὺς τοὺς πόδας εἶ;

Διὰ τί οὖν ἡ τοὺς πόδας βραδεῖα χελώνη τὸν ὠκύποδα λαγωὸν ἐνίκησε;

Ἔστιν οὖν ἡ χελώνη βραδύνους;

Τί οὖν ὁ λόγος δηλοῖ;

Ὁ τοὺς πόδας ὠκὺς λαγωὸς τοῦ δρόμου ἀμελήσας ἐνικήθη· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἔστιν οὖν φύσει ἀμελής;

Ἡ βραδεῖα χελώνη οὐ διέλιπε τρέχουσα· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τοῦ λαγωοῦ κοιμωμένου ἐμόχθει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν ὁ τῆς χελώνης μόχθος τὴν τοῦ λαγωοῦ ἀμελῆ φύσιν ἐνίκησεν;

Οὐκοῦν μισεῖς ἀμελῆ φύσιν;
Οὐκοῦν τοῦ καμάτου θαυμάζεις;
Ὁ δ' οὖν Αἴσωπος ἐν ἄλλῳ μύθῳ φησίν, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις. Ἄκουσον δὴ τούτου.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

Γεωργός τις, μέλλων καταλύειν τὸν βίον, καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πεῖραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἔφη· "παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τοῦ βίου ὑπέξειμι, ὑμεῖς δ', ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται, ζητήσαντες, εὑρήσετε πάντα." Οἱ μὲν οὖν οἰηθέντες θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν· καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον, ἡ δὲ ἄμπελος, καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

Ὁ δ' οὖν Ἀδὰμ ἐκ τοῦ παραδείσου ἐξαποσταλεὶς τὴν γῆν εἰργάσατο· οὐχ οὕτως ἔχει;
Οὐκοῦν γεωργὸς ἦν;
Ἀρ' οὐκ ἔλαβε πεῖραν γεωργίας;
Οὐκοῦν ἐβούλετο τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πεῖραν λαβεῖν τῆς γεωργίας;
Τοὺς τῶν γεωργῶν παῖδας δεῖ πεῖραν λαμβάνειν τῆς γεωργίας;
Μὴ οὖν πάντες οἱ τῶν γεωργῶν παῖδες γεωργοί εἰσιν;
Εἰσίν οἱ τῶν γεωργῶν παῖδες πολλάκις ποιμένες;

Πότερον οὖν οἱ τοῦ ἐν τῷ μύθῳ μνημονευομένου γεωργοῦ παῖδες γεωργοὶ ἢ ποιμένες εἰσίν;

Ὁ δ' οὖν πατὴρ τὸν βίον μέλλων καταλύειν καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πεῖραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, αὐτοὺς προσεκαλέσατο· οὐχ οὕτως ἔχει;

Τί οὖν ἔφη αὐτοὺς προσκαλεσάμενος;

Ἐβούλετο οὖν τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας τῆς γεωργίας μὴ ἀμελεῖν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Οὐκοῦν τοὺς ἀμελεῖς τῶν γεωργῶν ἐμίσει;

Τί οὖν τοῖς παισὶν ἔφη;

Καὶ δὴ γέρων ὢν τοῦ βίου ὑπεξῄει· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ δήπου ὁ γεωργὸς ἄμπελον ἔχει;

Τί δὲ δὴ ἐν τῇ ἀμπέλῳ κέκρυπται;

Μὴ οὖν οἱ τοῦ γεωργοῦ παῖδες τὰ ἐν τῇ ἀμπέλῳ κεκρυμμένα εὑρήσουσιν;

Εἰ ἦσαν παῖδες ἀμελεῖς οὐκ ἂν ποτε ταῦτα εὗρον· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἆρά γε ἐργαζόμενοι καὶ ζητοῦντες ταῦτα εὑρήσουσιν;

Οὐκοῦν οἱ ἐργαζόμενοι εὑρήσουσιν αὐτά;

Τί δήπου οἱ τοῦ γεωργοῦ παῖδες ᾠήθησαν;

Ἆρα οἴει, ὦ βέλτιστε, θησαυρόν τινα εἶναι κεκρυμμένον ἐν τῇ ἀμπέλῳ;

Οἱ μὲν οὖν παῖδες οἰηθέντες θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι οὐκοῦν εἰργάσαντο;

Διὰ τί οὖν τὴν ἄμπελον εἰργάσαντο;

Ταύτην γε κατέσκαψαν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Πότε οὖν ταύτην κατέσκαψαν;

Μὴ οὖν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀποβίωσιν, τὴν τῆς

ἀμπέλου γῆν κατασκάψαντες τὰ ἐν αὐτῇ κατορωρυγμένα εὗρον;

Καὶ μάλα γε τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν κατέσκαψαν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Καὶ μάλα γε.

Καὶ δήπου ὀρύξαντες τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν εὔκαρπον ἐποίησαν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀλλὰ μὴν ἡ ἄμπελος καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ἀρά γε οὑτοσὶν ὁ πολλαπλασίων καρπὸς θησαυρὸς ἦν;

Τοῦ γεωργοῦ καμόντος, ἡ γῆ πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν αὐτῷ ἀνέδωκεν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Ὁ δ᾽ οὖν κάματος θησαυρὸς τοῖς ἀνθρώποις ἐστίν· οὐχ οὕτως ἔχει;

Δεῖ οὖν τὰς χελώνας περὶ ὀξύτητος ἐριζούσας ἀεὶ τρέχειν, ἐννοεῖς;

Δεῖ οὖν τοὺς γεωργοὺς τὴν γῆν εργάζεσθαι καὶ κατασκάπτειν, ἐννοεῖς;

Δεῖ τοὺς ποιμένας τὰ πρόβατα νέμειν, ἐννοεῖς;

Μὴ οὖν ὁ λαγωὸς ὁ ἀμελήσας τοῦ δρόμου καὶ παρὰ τὴν ὁδὸν κοιμηθεὶς φρόνιμος ἦν;

Οἱ δ᾽ οὖν γεωργοὶ οἱ τῆς γεωργίας ἀμελοῦντες καὶ ἐν τῇ ἀμπέλῳ κοιμώμενοι φρόνιμοι εἰσίν;

Μὴ οὖν οἱ τῶν ποιμνίων ἀμελοῦντες ποιμένες καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν κοιμώμενοι φρόνιμοι εἰσίν;

Οὐκ ἐννοῶ.

Οἱ ποιμένες οἱ πρὸς ἐμπορίαν ἐπιθυμοῦντες πλεῦσαι φρόνιμοί εἰσιν ἢ οὐ;

Οὐκ ἐννοῶ ταῦτα.

Ἄκουσον τοῦ Αἰσώπου.

ΑΙΣΩΠΕΙΩΝ ΜΥΘΩΝ

ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

1. ΑΓΑΘΑ ΚΑΙ ΚΑΚΑ.

Ἀγαθὰ πάντα ὑπὸ τῶν κακῶν ἐδιώχθη, ὡς ἀσθενῆ ὄντα· εἰς οὐρανὸν δὲ ἀνῆλθον. Καὶ τἀγαθὰ ἠρώτησαν τὸν Δία, πῶς εἶναι δεῖ μετὰ ἀνθρώπων. Ὁ δὲ εἶπε, μὴ μετ' ἀλλήλων πάντα, ἓν δὲ καθ' ἓν τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχεσθαι. Διὰ τοῦτο τὰ μὲν κακὰ συνεχῆ τοῖς ἀνθρώποις, ὡς πλησίον ὄντα, ἐπέρχεται, τὰ δὲ ἀγαθὰ βράδιον ἐξ οὐρανοῦ κάτεισι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἀγαθῷ μὲν οὐδεὶς ταχέως ἐπιτυγχάνει, ὑπὸ δὲ τῶν κακῶν ἕκαστος καθ' ἑκάστην πλήττεται.

2. ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΩΛΗΣ.

Ξύλινόν τις Ἑρμῆν κατασκευάσας, προσενεγκὼν ἐπώλει. Μηδενὸς δὲ ὠνητοῦ προσιόντος, ἐκκαλέσασθαί τινας βουλόμενος ἐβόα, ὡς ἀγαθοποιὸν δαίμονα καὶ κέρδους τηρητικὸν πιπράσκει. Τῶν δὲ παρατυχόντων τινὸς εἰπόντος πρὸς αὐτόν· "ὦ οὗτος, καὶ τί τοῦτον ὄντα τοιοῦτον πωλεῖς, δέον τῶν παρ' αὐτοῦ ὠφελειῶν ἀπολαύειν;" ἀπεκρίνατο· "ὅτι ἐγὼ μὲν

ταχειας ὠφελείας τινὸς ἐπιδέομαι, αὐτὸς δὲ βραδέως εἴωθε τὰ κέρδη περιποιεῖν.”

Πρὸς ἄνδρα αἰσχροκερδῆ καὶ τὸ θεῖον περιφρονοῦντα.

3. ΑΓΡΟΙΚΟΣ ΚΑΙ ΟΝΑΡΙΑ.

Γεωργός τις ἐπ' ἀγροῦ γεγηρακὼς, ἐπεὶ μηδέποτε εἰσῆλθεν εἰς ἄστυ, παρεκάλει τοὺς οἰκείους τοῦτο θεάσασθαι. Οἱ δὲ ζεύξαντες ὀνάρια καὶ ἐπὶ τῆς ἀπήνης αὐτὸν ἀναβιβασάμενοι, μόνον ἐκέλευσαν ἐλαύνειν. Ὁδεύοντι δὲ χειμῶνος καὶ θυέλλης τὸν ἀέρα καταλαβόντων καὶ ζόφου γενομένου, τὰ ὀνάρια τῆς ὁδοῦ πλανηθέντα εἴς τινα κρημνὸν ἐξετόπισαν τὸν πρεσβύτην. Ὁ δὲ μέλλων ἤδη κατακρημνίζεσθαι, “ὦ Ζεῦ,” εἶπε, “τί ποτέ σε ἠδίκησα, ὅτι οὕτω παρὰ λόγον ἀπόλλυμαι, καὶ ταῦτα οὔθ' ὑφ' ἵππων γενναίων οὔθ' ἡμιόνων ἀγαθῶν, ἀλλ' ὀναρίων εὐτελεστάτων;”

4. ΑΕΤΟΣ.

Ὑπεράνωθεν πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο, λαγωὸν θηρεῦσαι ζητῶν. Τοῦτον δέ τις ἔβαλε τοξεύσας· καὶ τὸ μὲν βέλος ἐντὸς αὐτοῦ εἰσῆλθεν, ἡ δὲ γλυφὶς σὺν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἱστήκει. Ὁ δὲ ἰδὼν ἔφη· “καὶ τοῦτό μοι ἑτέρα λύπη, τὸ τοῖς ἰδίοις πτεροῖς ἐναποθνήσκειν.”

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινόν ἐστιν, ὅταν τις ἐκ τῶν ἰδίων κινδυνεύσῃ.

5. ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ φιλεῖν ἀλλήλους συνθέμενοι, πλησίον ἑαυτῶν οἰκεῖν διέγνωσαν, βεβαίωσιν φιλίας τὴν συνήθειαν ποιούμενοι. Καὶ δὴ ὁ μὲν ἀναβὰς ἐπί τι περίμηκες δένδρον ἐνεοττοποιήσατο· ἡ δὲ εἰσελθοῦσα εἰς τὸν ὑποκείμενον θάμνον ἔτεκεν. Ἐξελθούσης δέ ποτε αὐτῆς ἐπὶ νομήν, ὁ ἀετὸς ἀπορῶν τροφῆς, καταπτὰς εἰς τὸν θάμνον καὶ τὰ γεννήματα ἀναρπάσας, μετὰ τῶν αὐτοῦ νεοττῶν κατεθοινήσατο. Ἡ δ' ἀλώπηξ ἐπανελθοῦσα ὡς ἔγνω τὸ πραχθέν, οὐ μᾶλλον ἐπὶ τῷ τῶν νεοττῶν θανάτῳ ἐλυπήθη, ὅσον ἐπὶ τῷ τῆς ἀμύνης ἀπόρῳ· χερσαία γὰρ οὖσα πτηνὸν διώκειν ἠδυνάτει. Διὸ πόῤῥωθεν στᾶσα, ὃ μόνον τοῖς ἀσθενέσι καὶ ἀδυνάτοις ὑπολείπεται, τῷ ἐχθρῷ κατηρᾶτο. Συνέβη δ' αὐτῷ τῆς εἰς τὴν φιλίαν ἀσεβείας οὐκ εἰς μακρὰν δίκην ὑπελθεῖν· θυόντων γάρ τινων αἶγα ἐπ' ἀγροῦ, καταπτὰς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ σπλάγχνον ἔμπυρον ἀνήνεγκεν· οὗ κομισθέντος εἰς τὴν καλιάν, σφοδρὸς ἐμπεσὼν ἄνεμος ἐκ λεπτοῦ καὶ παλαιοῦ κάρφους λαμπρὰν φλόγα ἀνῆψε· καὶ διὰ τοῦτο καταφλεχθέντες οἱ νεοττοὶ (καὶ γὰρ ἦσαν ἔτι ἀπτῆνες οἱ ἀετιδεῖς) ἐπὶ τὴν γῆν κατέπεσον. Καὶ ἡ ἀλώπηξ προσδραμοῦσα ἐν ὄψει τοῦ ἀετοῦ πάντας αὐτοὺς κατέφαγεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φιλίαν παρασπονδοῦντες, κἂν τὴν τῶν ἠδικημένων ἐκφύγωσι κόλασιν δι' ἀσθένειαν, ἀλλ' οὖν γε τὴν ἐκ θεοῦ τιμωρίαν διακρούονται οὐδ' ὅλως.

6. ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἀετός ποτε ἑάλω ὑπ' ἀνθρώπου, ὅστις τὰ πτερὰ αὐτοῦ εὐθέως τίλας, εἴασεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν ὄρνισιν· ὁ δὲ κατηφὴς ἐκ τῆς λύπης ὑπῆρχεν. Ἕτερος δέ τις τοῦτον ἐξαγοράσας, ἀνεπτέρωσε τὸν ἀετὸν αὐτίκα. Ὁ δὲ πετασθεὶς καὶ λαγωὸν ἁρπάσας, ἤνεγκεν εὐθὺς δῶρον τῷ εὐεργέτῃ. Τοῦτο ἀλώπηξ κατιδοῦσα ἐβόα· "μὴ τοῦτον σὺ ξένιζε, ἀλλὰ τὸν πρῶτον, μήπως ὁ αὐτός σε πάλιν κυνηγήσῃ, καὶ αὖθις τὰ πτερὰ τὰ σὰ κατερημώσῃ."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ χρηστὰς ἀμοιβὰς τοῖς εὐεργέταις παρέχειν, τοὺς δὲ κακοὺς ἐκκλίνειν.

7. ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΘΑΡΟΣ.

Ἀετὸς λαγωὸν ἐδίωκεν· ὁ δὲ ἐν ἐρημίᾳ τῶν βοηθησόντων ὑπάρχων, ὃν μόνον ὁ καιρὸς παρέσχε κάνθαρον ἰδών, τοῦτον ἱκέτευεν. Ὁ δὲ παραθαῤῥύνας αὐτόν, ὡς ἐγγὺς ἐλθόντα τὸν ἀετὸν ἐθεάσατο, παρεκάλει μὴ ἀπάγειν αὐτοῦ τὸν ἱκέτην· κἀκεῖνος ὑπεριδὼν τὴν σμικρότητα, ἐν ὄψει κανθάρου τὸν λαγωὸν κατεθοινήσατο. Ὁ δὲ ἀπ' ἐκείνου μνησικακῶν διετέλει, παρατηρούμενος τοῦ ἀετοῦ τὰς καλιάς, καὶ εἴ ποτε ἐκεῖνος ἔτικτε, μετάρσιος διαιρόμενος ἐκύλιε τὰ ᾠὰ καὶ κατέασσε, μέχρις οὗ πανταχόθεν ἐλαυνόμενος ὁ ἀετὸς ἐπὶ τὸν Δία κατέφυγεν (ἐστὶ δὲ τοῦ Διὸς ἱερὸς ὁ ὄρνις), καὶ αὐτοῦ ἐδεήθη, τόπον αὐτῷ πρὸς νεοττοποιίαν ἀσφαλῆ παρασχεῖν. Τοῦ δὲ Διὸς ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ τίκτειν ἐπιτρέ-

ψαντος αὐτῷ, ὁ κάνθαρος τοῦτο ἑωρακώς, κόπρου σφαῖραν ποιήσας ἀνέπτη, καὶ γενόμενος κατὰ τοὺς τοῦ Διὸς κόλπους, ἐνταῦθα καθῆκεν. Ὁ δὲ Ζεὺς ἀποδύσασθαι τὴν κόπρον βουλόμενος, ὡς διανέστη, ἔλαθεν ἀποῤῥίψας τὰ ὠά· ἀπ' ἐκείνου τε φασί, περὶ ὃν καιρὸν οἱ κάνθαροι γίνονται, τοὺς ἀετοὺς μὴ νεοττεύειν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, μηδενὸς καταφρονεῖν, λογιζομένους, ὅτι οὐδεὶς οὕτω ἐστὶν ἀδύνατος, ὡς προπηλακισθεὶς μὴ δύνασθαι ἑαυτὸν ἐκδικῆσαι.

8. ΑΕΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΗΝ.

Ἀετὸς καταπτὰς ἀπό τινος ὑψηλῆς πέτρας ἄρνα ἥρπασε· κολοιὸς δὲ τοῦτο θεασάμενος διὰ ζῆλον τοῦτον μιμήσασθαι ἤθελε. Καὶ δὴ καθεὶς ἑαυτὸν μετὰ πολλοῦ τοῦ ῥοίζου ἐπὶ κριὸν ἠνέχθη· ἐμπαρέντων δ' αὐτοῦ τῶν ὀνύχων τοῖς μαλλοῖς, ἐξαρθῆναι μὴ δυνάμενος ἐπτερύσσετο, ἕως ὁ ποιμήν, τὸ γεγονὸς αἰσθόμενος, προσδραμὼν συνέλαβεν αὐτόν. Καὶ περικόψας αὐτοῦ τὰ ὀξύπτερα, ὡς ἑσπέρα κατέλαβε, τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἐκόμισε. Τῶν δὲ πυνθανομένων, τί ἂν εἴη τὸ ὄρνεον, ἔφη· "ὡς μὲν ἐγὼ σαφῶς οἶδα, κολοιός, ὡς δὲ αὐτὸς βούλεται, ἀετός."

Οὕτως ἡ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας ἅμιλλα πρὸς τῷ μηδὲν ἀνύειν καὶ ἐπὶ συμφοραῖς προσκτᾶται γέλωτα.

9. ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΑΞ.

Ἀηδὼν ἐπί τινος ὑψηλῆς δρυὸς καθημένη κατὰ τὸ σύνηθες ᾖδεν· ἱέραξ δὲ αὐτὴν θεασάμενος, ὡς

ἠπόρει τροφῆς, ἐπιπτὰς συνέλαβεν· ἡ δὲ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἐδέετο μεθεῖναι αὐτήν, λέγουσα, ὡς οὐχ ἱκανή ἐστιν ἱέρακος γαστέρα αὐτὴ πληρῶσαι· δεῖν δὲ αὐτόν, εἰ τροφῆς ἀπορεῖ, ἐπὶ τὰ μείζονα τῶν ὀρνέων τρέπεσθαι. Καὶ ὃς ὑποτυχὼν εἶπεν· "ἀλλ' ἔγωγε ἀπόπληκτος ἂν εἴην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἑτοίμην βορὰν ἀφεὶς τὰ μηδέπω φαινόμενα διώκοιμι."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλόγιστοί εἰσιν οἳ δι' ἐλπίδα μειζόνων [πραγμάτων] τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προΐενται.

10. ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

Ἀηδόνι συνεβούλευε χελιδὼν τοῖς ἀνθρώποις εἶναι ὁμόροφον καὶ σύνοικον, ὡς αὐτή. Ἡ δὲ εἶπεν· "οὐ θέλω τὴν λύπην τῶν παλαιῶν μου συμφορῶν μεμνῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τὰς ἐρήμους οἰκῶ."

Τὸν λυπηθέντα ἔκ τινος τύχης καὶ τὸν τόπον φεύγειν θέλειν, ἔνθα ἡ λύπη συνέβη.

11. ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΧΡΕΩΦΕΙΛΕΤΗΣ.

Ἀθήνησιν ἀνὴρ χρεωφειλέτης ἀπαιτούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ τὸ χρέος, τὸ μὲν πρῶτον παρεκάλει ἀναβολὴν αὐτῷ παρασχέσθαι, ἀπορεῖν φάσκων· ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, προσαγαγὼν ὗν, ἣν μόνην εἶχε, παρόντος αὐτοῦ ἐπώλει. Ὠνητοῦ δὲ προσελθόντος καὶ διερωτῶντος, εἰ τοκὰς ἡ ὗς εἴη, ἐκεῖνος ἔφη, μὴ μόνον αὐτὴν τίκτειν, ἀλλὰ καὶ παραδόξως· τοῖς μὲν γὰρ μυστηρίοις θήλεα ἀποκύειν, τοῖς δὲ Παν-

αθηναίοις ἄρσενα. Τοῦ δὲ ἐκπλαγέντος πρὸς τὸν λόγον, ὁ δανειστὴς εἶπεν· "ἀλλὰ μὴ θαύμαζε· αὕτη γάρ σοι καὶ Διονυσίοις ἐρίφους τέξεται."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ τὸ ἴδιον κέρδος οὐκ ὀκνοῦσιν οὐδὲ τοῖς ἀδυνάτοις ψευδομαρτυρεῖν.

12. ΑΙΓΟΒΟΣΚΟΣ ΚΑΙ ΑΙΓΕΣ.

Αἰπόλος τὰς αἶγας αὐτοῦ ἐπὶ νομὴν ἀπελάσας ὡς ἐθεᾶτο ἀγρίαις αὐτὰς ἀναμιγείσας, ἑσπέρας ἐπιλαβούσης πάσας εἰς τὸ ἑαυτοῦ σπήλαιον εἰσήλασε. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ χειμῶνος πολλοῦ γενομένου, μὴ δυνάμενος ἐπὶ τὴν συνήθη νομὴν αὐτὰς παραγαγεῖν, ἔνδον ἔστησε μένειν, ταῖς μὲν ἰδίαις μετρίαν τροφὴν παραβάλλων πρὸς μόνον τὸ μὴ λιμώττειν, ταῖς δὲ ὀθνείαις πλείονα περισωρεύων πρὸς τὸ καὶ αὐτὰς ἐξιδιοποιήσασθαι. Παυσαμένου δὲ τοῦ χειμῶνος ἐπειδὴ πάσας ἐπὶ νομὴν ἐξήγαγεν, αἱ ἄγριαι ἐπιλαβόμεναι τῶν ὀρῶν ἔφευγον. Τοῦ δὲ ποιμένος ἀχαριστίαν αὐτῶν κατηγοροῦντος, εἰ περιττοτέρας αὐταὶ ἐπιμελείας ἐπιτυχοῦσαι καταλείπουσιν αὐτόν, ἔφασαν ἐπιστραφεῖσαι· "ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον φυλαττόμεθα· εἰ γὰρ ἡμᾶς τὰς χθές σοι προσεληλυθυίας μειζόνως τῶν πάλαι σὺ προετίμησας, δῆλον ὅτι, εἰ καὶ ἕτεραί σοι μετὰ ταῦτα προσπελάσουσιν, ἐκείνας ἡμῶν προκρινεῖς."

Ὁ λόγος δηλοῖ μὴ δεῖν τούτων προσεταιρίζεσθαι τὰς φιλίας, οἳ τῶν παλαιῶν φίλων ἡμᾶς τοὺς προσφάτους προτιμῶσι, λογιζομένους, ὅτι καί, κἂν ἡμῶν ἐγχρονιζόντων ἑτέροις φιλιάσωσιν, ἐκείνους προκρινοῦσιν.

13. ΑΙΘΙΟΨ.

Αἰθίοπά τις ὠνήσατο, τοιοῦτον εἶναι τὸ χρῶμα δοκῶν ἀμελείᾳ τοῦ πρότερον ἔχοντος. Καὶ παραλαβὼν οἴκαδε, πάντα μὲν αὐτῷ προσῆγε τὰ ῥύμματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειρᾶτο φαιδρύνειν· καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλεῖν οὐκ ἔσχε, νοσεῖν δὲ τῷ πονεῖν παρεσκεύασεν.

Μένουσιν αἱ φύσεις, ὡς προῆλθον τὸ πρότερον.

14. ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΜΥΕΣ.

Ἔν τινι οἰκίᾳ πολλοὶ μύες ἦσαν. Αἴλουρος δὲ τοῦτο γνοὺς ἧκεν ἐνταῦθα, καὶ συλλαμβάνων ἕνα ἕκαστον κατήσθιεν. Οἱ δὲ μύες συνεχῶς ἀναλισκόμενοι κατὰ τῶν ὀπῶν ἔδυνον, καὶ ὁ αἴλουρος μηκέτι αὐτῶν ἐφικέσθαι δυνάμενος, δεῖν ἔγνω δι᾽ ἐπινοίας αὐτοὺς ἐκκαλεῖσθαι. Διόπερ ἀναβὰς ἐπί τινα πάσσαλον καὶ ἑαυτὸν ἐνθένδε ἀποκρεμάσας προσεποιεῖτο νεκρόν. Τῶν δὲ μυῶν τις παρακύψας ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, εἶπεν· "ἀλλ᾽, ὦ οὗτος, σοί γε, κἂν θύλαξ γένῃ, οὐ προσελευσόμεθα."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειραθῶσιν, οὐκέτι αὐτῶν ταῖς ὑποκρίσεσιν ἐξαπατῶνται.

15. ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΟΡΝΙΘΕΣ.

Αἴλουρος ἀκούσας ὅτι ἔν τινι ἐπαύλει ὄρνιθες νοσοῦσι, σχηματίσας ἑαυτὸν εἰς ἰατρόν, καὶ τὰ τῆς

ἐπιστήμης πρόσφορα ἀναλαβὼν ἐργαλεῖα, παρεγένετο, καὶ στὰς πρὸ τῆς ἐπαύλεως, ἐπυνθάνετο αὐτῶν πῶς ἔχοιεν· αἱ δὲ ὑποτυχοῦσαι "καλῶς," ἔφασαν, "ἐὰν σὺ ἐντεῦθεν ἀπαλλαγῇς."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ τοὺς φρονίμους οὐ λανθάνουσι, κἂν τὰ μάλιστα χρηστότητα ὑποκρίνωνται.

16. ΑΙΞ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ.

Αἶγα ἀποστᾶσαν ἀγέλης ἐπανάγειν αἰπόλος ἐπειρᾶτο πρὸς τὰς λοιπάς. Ὡς δὲ φωναῖς καὶ συριγμοῖς χρώμενος οὐδὲν μᾶλλον ἤνυεν, λίθον ἀφεὶς καὶ τοῦ κέρως τυχών, ἐδεῖτο τῷ δεσπότῃ μὴ κατειπεῖν. Ἡ δὲ "ἀνούστατε" εἶπεν "αἰπόλων, τὸ κέρας κεκράξεται, κἂν ἐγὼ σιωπήσω."

Οὕτως λίαν εὐήθεις οἱ τὰ πρόδηλα κρύπτειν ἐθέλοντες.

17. ΑΙΞ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Αἶγα καὶ ὄνον ἔτρεφέ τις. Ἡ δὲ αἶξ φθονήσασα τῷ ὄνῳ διὰ τὸ περισσὸν τῆς τροφῆς, ἔλεγεν, ὡς ἄπειρα κολάζῃ, ποτὲ μὲν ἀλήθων, ποτὲ δὲ ἀχθοφορῶν· καὶ συνεβούλευεν ἐπίληπτον ἑαυτὸν ποιῆσαι καὶ καταπεσεῖν ἔν τινι βόθρῳ, καὶ ἀναπαύσεως τυχεῖν. Ὁ δὲ πιστεύσας καὶ πεσὼν συνετρίβη. Ὁ δὲ δεσπότης τὸν ἰατρὸν καλέσας ᾔτει βοηθεῖν. Ὁ δὲ αἰγὸς πνεύμονα ἐγχυματίσαι ἔλεγεν αὐτῷ, καὶ τῆς ὑγείας τυχεῖν. Τὴν δὲ αἶγα θύσαντες τὸν ὄνον ἰάτρευον.

Ὅτι ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανᾶται, ἑαυτοῦ γίνεται τῶν κακῶν ἀρχηγός.

18. ΑΙΣΩΠΟΣ ΕΝ ΝΑΥΠΗΓΙΩ.

Αἴσωπός ποτε ὁ λογοποιὸς σχολὴν ἄγων εἰς ναυπήγιον εἰσῆλθε· τῶν δὲ ναυπηγῶν σκωπτόντων τε αὐτὸν καὶ ἐκκαλουμένων εἰς ἀπόκρισιν, ὁ Αἴσωπος ἔλεγε· "Τὸ παλαιὸν χάος καὶ ὕδωρ γενέσθαι· τὸν δὲ Δία βουλόμενον καὶ τὸ τῆς γῆς στοιχεῖον ἀναδεῖξαι, παραινέσαι αὐτῇ, ὅπως ἐπὶ τρὶς ἐκροφήσῃ τὴν θάλασσαν. Κἀκείνη ἀρξαμένη τὸ μὲν πρῶτον τὰ ὄρη ἐξέφηνεν, ἐκ δευτέρου δὲ ἐκροφήσασα καὶ τὰ πεδία ἀπεγύμνωσεν· ἐὰν δὲ δόξῃ αὐτῇ καὶ τὸ τρίτον ἐκπιεῖν τὸ ὕδωρ, ἄχρηστος ὑμῖν ἡ τέχνη γενήσεται."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοὺς κρείττονας χλευάζοντες λανθάνουσι μείζονας ἑαυτοῖς τὰς ἀνίας ἐξ αὐτῶν ἐπισπώμενοι.

19. ΑΛΕΚΤΟΡΕΣ.

Ἀλεκτρυόνες συμπεσόντες ἀλλήλοις, ὡς νόμος εἶχεν, ἐμάχοντο. Καὶ ὁ μὲν νικηθεὶς κλίνῃ ὑποδὺς ἀπεκρύπτετο, ὁ δὲ νενικηκὼς ἐπὶ στέγους ἀρθεὶς ἀνέκραγε μέγιστον, τὴν νίκην κατάδηλον ἐξ ᾠδῆς ἐργαζόμενος. Καὶ καταπτὰς ἀετὸς τοῦτον ἁρπάζει λαβών.

Νίκης ἀσφάλεια μετριότης φρονήματος.

20. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.

Ἀλεκτρυόνας τις ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔχων, ὡς περιέτυχε πέρδικι τιθασσῷ πωλουμένῳ, τοῦτον ἀγοράσας

ἐκόμισεν οἴκαδε ὡς συντραφησόμενον. Τῶν δὲ τυπτόντων αὐτὸν καὶ ἐκδιωκόντων, ὁ πέρδιξ ἐβαρυθύμει, νομίζων διὰ τοῦτο αὐτὸν καταφρονεῖσθαι, ὅτι ἀλλόφυλός ἐστι· μικρὸν δὲ ὕστερον ὡς ἐθεάσατο τοὺς ἀλεκτρυόνας πρὸς ἑαυτοὺς μαχομένους, καὶ οὐ πρότερον ἀποστάντας, πρὶν ἢ ἀλλήλους πατάξαι, ἔφη πρὸς ἑαυτόν· "ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἄχθομαι ὑπὸ τούτων τυπτόμενος· ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ αὐτῶν ἀπεχομένους."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ῥᾳδίως τὰς ἐκ τῶν πέλας ὕβρεις οἱ φρόνιμοι δέχονται, ὅταν ἴδωσιν αὐτοὺς μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.

21. ΑΛΙΕΙΣ.

Ἁλιεῖς σαγήνην εἷλκον· βαρείας δ' αὐτῆς οὔσης, ἔχαιρον καὶ ὠρχοῦντο, πολλὴν εἶναι νομίζοντες τὴν ἄγραν· ὡς δὲ ἑλκύσαντες ἐπὶ τὴν ᾐόνα τὸν μὲν ἰχθὺν ὀλίγον εὗρον, λίθων δὲ καὶ ἄμμων μεστὴν τὴν σαγήνην, οὐ μετρίως ἐβαρυθύμουν, οὐχ οὕτω μᾶλλον ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι δυσφοροῦντες, ὅσον ὅτι καὶ τὰ ἐναντία προσειλήφασιν. Εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς γηραιὸς ὢν εἶπεν· "ἀλλὰ παυσώμεθα, ὦ ἑταῖροι· χαρᾶς γὰρ ὡς ἔοικεν ἀδελφή ἐστιν ἡ λύπη· καὶ ἡμᾶς ἔδει τοσαῦτα προησθέντας πάντως τι καὶ λυπηθῆναι."

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τοῦ βίου τὸ εὐμετάβλητον ὁρῶντας μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ πράγμασιν ἐπαγάλλεσθαι, λογιζομένους, ὅτι ἐκ πολλῆς εὐδίας ἀνάγκη καὶ χειμῶνα γενέσθαι.

22. ΑΛΙΕΙΣ.

Ἁλιεῖς, ἐξελθόντες ἐπ' ἄγραν, ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ταλαιπωρήσαντες οὐδὲν εἶλον, σφόδρα τε ἠθύμουν καὶ ἀναχωρῆσαι παρεσκευάζοντο. Εὐθὺς δὲ θύννος, ὑπὸ τοῦ τῶν μεγίστων διωκόμενος ἰχθύων, εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσήλατο. Οἱ δὲ τοῦτον λαβόντες μεθ' ἡδονῆς ἀνεχώρησαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις, ἃ μὴ τέχνη παρέσχε, ταῦτα τύχη ἐδωρήσατο.

23. ΑΛΙΕΥΣ.

Ἁλιεὺς ἔν τινι ποταμῷ ἡλίευε. Καὶ δὴ κατατείνας τὰ δίκτυα ὡς περιέλαβεν ἑκατέρωθεν τὸ ῥεῦμα, προσδήσας κάλῳ λίθον, ἔτυπτε τὸ ὕδωρ, ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις ἐμπέσωσι. Τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος αὐτὸν τοῦτο ποιοῦντα, ἐμέμφετο, ὡς τὸν ποταμὸν θολοῦντα καὶ μὴ ἐῶντα αὐτοὺς διαυγὲς ὕδωρ πίνειν· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· "ἀλλ' ἐὰν μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράσσηται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν."

Οὕτω καὶ τῶν πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσεις περιάγωσιν.

24. ΑΛΙΕΥΣ.

Ἁλιεύς, τὸ πρὸς ἄγραν δίκτυον ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκβαλών, τῶν μὲν μεγάλων ἰχθύων ἐγκρατὴς γέγονε,

καὶ τούτους ἐν τῇ γῇ ἥπλωσεν· οἱ δὲ βραχύτεροι τῶν ἰχθύων διὰ τῶν τρυμαλιῶν διέδρασαν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Ὅτι εὔκολος ἡ σωτηρία τοῖς μὴ μεγάλως εὐτυχοῦσιν, τοὺς δὲ μεγάλους ὄντας τῇ δόξῃ σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφεύγειν τὴν δίκην.

25. ΑΛΙΕΥΣ ΑΥΛΩΝ.

Ἁλιεὺς αὐλητικῆς ἔμπειρος, ἀναλαβὼν τοὺς αὐλοὺς καὶ τὰ δίκτυα παρεγένετο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ στὰς ἐπί τινος προβλήματος πέτρας τὸ μὲν πρῶτον ᾖδε, νομίζων αὐτομάτους πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν τοὺς ἰχθύας ἐξελεύσεσθαι· ὡς δ' αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ διατεινομένου οὐδὲν πέρας ἠνύετο, ἀποθέμενος τοὺς αὐλοὺς ἀνείλετο τὸ ἀμφίβληστρον, καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ ὕδατος πολλοὺς ἰχθύας ἤγρευσεν. Ἐκβαλὼν δ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν δικτύων ἐπὶ τὴν ᾐόνα, ὡς ἐθεάσατο ἀσπαίροντας, ἔφη· "ὦ κάκιστα ζῶα, ὑμεῖς, ὅτε μὲν ηὔλουν, οὐκ ὠρχεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτε πέπαυμαι, τοῦτο πράττετε."

Πρὸς τοὺς παρὰ καιρόν τι πράττοντας ὁ λόγος εὔκαιρος.

26. ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΜΑΙΝΙΣ.

Ἁλιεὺς καθεὶς τὸ δίκτυον ἀνήνεγκε μαινίδα. Τῆς δὲ ἱκετευούσης αὐτὸν πρὸς τὸ παρὸν μεθεῖναι αὐτήν, ἐπειδὴ μικρὰ τυγχάνει, ὕστερον δὲ αὐξυνθεῖσαν συλλαβεῖν εἰς μείζονα ὠφέλειαν, ὁ ἁλιεὺς εἶπεν· "ἀλλ' ἔγωγε εὐηθέστατος ἂν εἴην, εἰ τὸ παρὸν κέρδος ἀφεὶς ἄδηλον ἐλπίδα διώκοιμι."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι αἱρετώτερόν ἐστι κέρδος τὸ παρόν, κἂν μικρὸν ᾖ, τοῦ προσδοκωμένου, κἂν μέγα ὑπάρχῃ.

27. ΑΛΚΥΩΝ.

Ἀλκυὼν ὄρνεόν ἐστι φιλέρημον διὰ παντὸς ἐν θαλάττῃ διαιτώμενον. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. Καὶ δή ποτε τίκτειν μέλλουσα παρεγένετο εἴς τι ἀκρωτήριον, καὶ θεασαμένη πέτραν ἐπὶ θαλάσσῃ ἐνεοττοποιεῖτο ἐνταῦθα. Ἐξελθούσης δ' αὐτῆς ποτε ἐπὶ νομήν, συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρων πνευμάτων κυματωθεῖσαν ἐξαρθῆναι μέχρι τῆς καλιᾶς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. Καὶ ἡ ἀλκυὼν ἐπανελθοῦσα ὡς ἔγνω τὸ γεγονός, εἶπεν· "ἀλλ' ἔγωγε δειλαία, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἣ πολλῷ μοι γέγονεν ἀπιστοτέρα."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.

28. ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

Ποτὲ ἀλώπεκες ἐπὶ τὸν Μαίανδρον ποταμὸν συνηθροίσθησαν, πιεῖν ἐξ αὐτοῦ θέλουσαι· διὰ δὲ τὸ ῥοιζηδὸν φέρεσθαι τὸ ὕδωρ, ἀλλήλας προτρεπόμεναι οὐκ ἐτόλμων εἰσελθεῖν. Μιᾶς δὲ αὐτῶν διεξιούσης, ἐπὶ τῷ εὐτελίζειν τὰς λοιπάς, καὶ δειλίαν καταγε-

λώσης, ἑαυτὴν ὡς γενναιοτέραν προκρίνασα θαρσαλέως εἰς τὸ ὕδωρ ἐπήδησεν. Τοῦ δὲ ῥεύματος ταύτην εἰς μέσον κατασύραντος, καὶ τῶν λοιπῶν, παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἑστηκυιῶν, πρὸς αὐτὴν εἰπουσῶν "μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ στραφεῖσα ὑπόδειξον τὴν εἴσοδον, δι' ἧς ἀκινδύνως δυνησόμεθα πιεῖν," ἐκείνη ἀπαγομένη ἔλεγεν· "ἀπόκρισιν ἔχω εἰς Μίλητον, καὶ ταύτην ἐκεῖσε ἀποκομίσαι βούλομαι· ἐν δὲ τῷ ἐπανιέναι με, ὑποδείξω ὑμῖν."

Πρὸς τοὺς κατὰ ἀλαζονείαν ἑαυτοῖς κίνδυνον ἐπιφέροντας.

29. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.

Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλισθαίνειν ἔμελλε, βάτου ἐπελάβετο. Ξυσθεῖσα δὲ τὸ πέλμα καὶ δεινῶς διατεθεῖσα, ᾐτιᾶτο αὐτήν, εἴ γε καταφυγοῦσα ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ βοηθὸν χείρονι αὐτῇ ἐχρήσατο καὶ τοῦ προκειμένου. Καὶ ἡ βάτος ὑποτυχοῦσα εἶπεν· "ἀλλ' ἐσφάλης τῶν φρενῶν, ὦ αὕτη, ἐμοῦ ἐπιλαβέσθαι βουληθεῖσα, ἥτις πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοί εἰσιν ὅσοι τούτοις ὡς βοηθοῖς προσφεύγουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλόν ἐστιν ἔμφυτον.

30. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΒΟΤΡΥΣ.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα ὡς ἐθεάσατο ἐπί τινος ἀναδενδράδος βότρυας κρεμαμένους, ἠβουλήθη αὐτῶν περιγενέσθαι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ἀπαλλαττομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν· "ὄμφακές εἰσιν."

ἠπόρει τροφῆς, ἐπιπτὰς συνέλαβεν· ἡ δὲ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἐδέετο μεθεῖναι αὐτήν, λέγουσα, ὡς οὐχ ἱκανή ἐστιν ἱέρακος γαστέρα αὐτὴ πληρῶσαι· δεῖν δὲ αὐτόν, εἰ τροφῆς ἀπορεῖ, ἐπὶ τὰ μείζονα τῶν ὀρνέων τρέπεσθαι. Καὶ ὃς ὑποτυχὼν εἶπεν· "ἀλλ' ἔγωγε ἀπόπληκτος ἂν εἴην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἑτοίμην βορὰν ἀφεὶς τὰ μηδέπω φαινόμενα διώκοιμι."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὡς οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀλόγιστοί εἰσιν οἳ δι' ἐλπίδα μειζόνων [πραγμάτων] τὰ ἐν χερσὶν ὄντα προΐενται.

10. ΑΗΔΩΝ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

Ἀηδόνι συνεβούλευε χελιδὼν τοῖς ἀνθρώποις εἶναι ὁμόροφον καὶ σύνοικον, ὡς αὐτή. Ἡ δὲ εἶπεν· "οὐ θέλω τὴν λύπην τῶν παλαιῶν μου συμφορῶν μεμνῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο τὰς ἐρήμους οἰκῶ."

Τὸν λυπηθέντα ἔκ τινος τύχης καὶ τὸν τόπον φεύγειν θέλειν, ἔνθα ἡ λύπη συνέβη.

11. ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΧΡΕΩΦΕΙΛΕΤΗΣ.

Ἀθήνησιν ἀνὴρ χρεωφειλέτης ἀπαιτούμενος ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ τὸ χρέος, τὸ μὲν πρῶτον παρεκάλει ἀναβολὴν αὐτῷ παρασχέσθαι, ἀπορεῖν φάσκων· ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, προσαγαγὼν ὗν, ἣν μόνην εἶχε, παρόντος αὐτοῦ ἐπώλει. Ὠνητοῦ δὲ προσελθόντος καὶ διερωτῶντος, εἰ τοκὰς ἡ ὗς εἴη, ἐκεῖνος ἔφη, μὴ μόνον αὐτὴν τίκτειν, ἀλλὰ καὶ παραδόξως· τοῖς μὲν γὰρ μυστηρίοις θήλεα ἀποκύειν, τοῖς δὲ Παν-

αθηναίοις ἄρσενα. Τοῦ δὲ ἐκπλαγέντος πρὸς τὸν λόγον, ὁ δανειστὴς εἶπεν· "ἀλλὰ μὴ θαύμαζε· αὕτη γάρ σοι καὶ Διονυσίοις ἐρίφους τέξεται."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ τὸ ἴδιον κέρδος οὐκ ὀκνοῦσιν οὐδὲ τοῖς ἀδυνάτοις ψευδομαρτυρεῖν.

12. ΑΙΓΟΒΟΣΚΟΣ ΚΑΙ ΑΙΓΕΣ.

Αἰπόλος τὰς αἶγας αὐτοῦ ἐπὶ νομὴν ἀπελάσας ὡς ἐθεᾶτο ἀγρίαις αὐτὰς ἀναμιγείσας, ἑσπέρας ἐπιλαβούσης πάσας εἰς τὸ ἑαυτοῦ σπήλαιον εἰσήλασε. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ χειμῶνος πολλοῦ γενομένου, μὴ δυνάμενος ἐπὶ τὴν συνήθη νομὴν αὐτὰς παραγαγεῖν, ἔνδον ἔστησε μένειν, ταῖς μὲν ἰδίαις μετρίαν τροφὴν παραβάλλων πρὸς μόνον τὸ μὴ λιμώττειν, ταῖς δὲ ὀθνείαις πλείονα περισωρεύων πρὸς τὸ καὶ αὐτὰς ἐξιδιοποιήσασθαι. Παυσαμένου δὲ τοῦ χειμῶνος ἐπειδὴ πάσας ἐπὶ νομὴν ἐξήγαγεν, αἱ ἄγριαι ἐπιλαβόμεναι τῶν ὀρῶν ἔφευγον. Τοῦ δὲ ποιμένος ἀχαριστίαν αὐτῶν κατηγοροῦντος, εἰ περιττοτέρας αὗται ἐπιμελείας ἐπιτυχοῦσαι καταλείπουσιν αὐτόν, ἔφασαν ἐπιστραφεῖσαι· "ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο μᾶλλον φυλαττόμεθα· εἰ γὰρ ἡμᾶς τὰς χθές σοι προσεληλυθυίας μειζόνως τῶν πάλαι σὺ προετίμησας, δῆλον ὅτι, εἰ καὶ ἕτεραί σοι μετὰ ταῦτα προσπελάσουσιν, ἐκείνας ἡμῶν προκρινεῖς."

Ὁ λόγος δηλοῖ μὴ δεῖν τούτων προσεταιρίζεσθαι τὰς φιλίας, οἳ τῶν παλαιῶν φίλων ἡμᾶς τοὺς προσφάτους προτιμῶσι, λογιζομένους, ὅτι καί, κἂν ἡμῶν ἐγχρονιζόντων ἑτέροις φιλιάσωσιν, ἐκείνους προκρινοῦσιν.

13. ΑΙΘΙΟΨ.

Αἰθίοπά τις ὠνήσατο, τοιοῦτον εἶναι τὸ χρῶμα δοκῶν ἀμελείᾳ τοῦ πρότερον ἔχοντος. Καὶ παραλαβὼν οἴκαδε, πάντα μὲν αὐτῷ προσῆγε τὰ ῥύμματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειρᾶτο φαιδρύνειν· καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλεῖν οὐκ ἔσχε, νοσεῖν δὲ τῷ πονεῖν παρεσκεύασεν.

Μένουσιν αἱ φύσεις, ὡς προῆλθον τὸ πρότερον.

14. ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΜΥΕΣ.

Ἔν τινι οἰκίᾳ πολλοὶ μύες ἦσαν. Αἴλουρος δὲ τοῦτο γνοὺς ἧκεν ἐνταῦθα, καὶ συλλαμβάνων ἕνα ἕκαστον κατήσθιεν. Οἱ δὲ μύες συνεχῶς ἀναλισκόμενοι κατὰ τῶν ὀπῶν ἔδυνον, καὶ ὁ αἴλουρος μηκέτι αὐτῶν ἐφικέσθαι δυνάμενος, δεῖν ἔγνω δι' ἐπινοίας αὐτοὺς ἐκκαλεῖσθαι. Διόπερ ἀναβὰς ἐπί τινα πάσσαλον καὶ ἑαυτὸν ἐνθένδε ἀποκρεμάσας προσεποιεῖτο νεκρόν. Τῶν δὲ μυῶν τις παρακύψας ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, εἶπεν· "ἀλλ', ὦ οὗτος, σοί γε, κἂν θύλαξ γένῃ, οὐ προσελευσόμεθα."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειραθῶσιν, οὐκέτι αὐτῶν ταῖς ὑποκρίσεσιν ἐξαπατῶνται.

15. ΑΙΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΟΡΝΙΘΕΣ.

Αἴλουρος ἀκούσας ὅτι ἔν τινι ἐπαύλει ὄρνιθες νοσοῦσι, σχηματίσας ἑαυτὸν εἰς ἰατρόν, καὶ τὰ τῆς

ἐπιστήμης πρόσφορα ἀναλαβὼν ἐργαλεῖα, παρεγένετο, καὶ στὰς πρὸ τῆς ἐπαύλεως, ἐπυνθάνετο αὐτῶν πῶς ἔχοιεν· αἱ δὲ ὑποτυχοῦσαι "καλῶς," ἔφασαν, "ἐὰν σὺ ἐντεῦθεν ἀπαλλαγῇς."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ πονηροὶ τοὺς φρονίμους οὐ λανθάνουσι, κἂν τὰ μάλιστα χρηστότητα ὑποκρίνωνται.

16. ΑΙΞ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ.

Αἶγα ἀποστᾶσαν ἀγέλης ἐπανάγειν αἰπόλος ἐπειρᾶτο πρὸς τὰς λοιπάς. Ὡς δὲ φωναῖς καὶ συριγμοῖς χρώμενος οὐδὲν μᾶλλον ἤνυεν, λίθον ἀφεὶς καὶ τοῦ κέρως τυχών, ἐδεῖτο τῷ δεσπότῃ μὴ κατειπεῖν. Ἡ δὲ "ἀνούστατε" εἶπεν "αἰπόλων, τὸ κέρας κεκράξεται, κἂν ἐγὼ σιωπήσω."

Οὕτως λίαν εὐήθεις οἱ τὰ πρόδηλα κρύπτειν ἐθέλοντες.

17. ΑΙΞ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Αἶγα καὶ ὄνον ἔτρεφέ τις. Ἡ δὲ αἶξ φθονήσασα τῷ ὄνῳ διὰ τὸ περισσὸν τῆς τροφῆς, ἔλεγεν, ὡς ἄπειρα κολάζῃ, ποτὲ μὲν ἀλήθων, ποτὲ δὲ ἀχθοφορῶν· καὶ συνεβούλευεν ἐπίληπτον ἑαυτὸν ποιῆσαι καὶ καταπεσεῖν ἔν τινι βόθρῳ, καὶ ἀναπαύσεως τυχεῖν. Ὁ δὲ πιστεύσας καὶ πεσὼν συνετρίβη. Ὁ δὲ δεσπότης τὸν ἰατρὸν καλέσας ᾔτει βοηθεῖν. Ὁ δὲ αἰγὸς πνεύμονα ἐγχυματίσαι ἔλεγεν αὐτῷ, καὶ τῆς ὑγείας τυχεῖν. Τὴν δὲ αἶγα θύσαντες τὸν ὄνον ἰάτρευον.

Ὅτι ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανᾶται, ἑαυτοῦ γίνεται τῶν κακῶν ἀρχηγός.

18. ΑΙΣΩΠΟΣ ΕΝ ΝΑΥΠΗΓΙΩ.

Αἴσωπός ποτε ὁ λογοποιὸς σχολὴν ἄγων εἰς ναυπήγιον εἰσῆλθε· τῶν δὲ ναυπηγῶν σκωπτόντων τε αὐτὸν καὶ ἐκκαλουμένων εἰς ἀπόκρισιν, ὁ Αἴσωπος ἔλεγε· "Τὸ παλαιὸν χάος καὶ ὕδωρ γενέσθαι· τὸν δὲ Δία βουλόμενον καὶ τὸ τῆς γῆς στοιχεῖον ἀναδεῖξαι, παραινέσαι αὐτῇ, ὅπως ἐπὶ τρὶς ἐκροφήσῃ τὴν θάλασσαν. Κἀκείνη ἀρξαμένη τὸ μὲν πρῶτον τὰ ὄρη ἐξέφηνεν, ἐκ δευτέρου δὲ ἐκροφήσασα καὶ τὰ πεδία ἀπεγύμνωσεν ἐὰν δὲ δόξῃ αὐτῇ καὶ τὸ τρίτον ἐκπιεῖν τὸ ὕδωρ, ἄχρηστος ὑμῖν ἡ τέχνη γενήσεται."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοὺς κρείττονας χλευάζοντες λανθάνουσι μείζονας ἑαυτοῖς τὰς ἀνίας ἐξ αὐτῶν ἐπισπώμενοι.

19. ΑΛΕΚΤΟΡΕΣ.

Ἀλεκτρυόνες συμπεσόντες ἀλλήλοις, ὡς νόμος εἶχεν, ἐμάχοντο. Καὶ ὁ μὲν νικηθεὶς κλίνῃ ὑποδὺς ἀπεκρύπτετο, ὁ δὲ νενικηκὼς ἐπὶ στέγους ἀρθεὶς ἀνέκραγε μέγιστον, τὴν νίκην κατάδηλον ἐξ ᾠδῆς ἐργαζόμενος. Καὶ καταπτὰς ἀετὸς τοῦτον ἁρπάζει λαβών.

Νίκης ἀσφάλεια μετριότης φρονήματος.

20. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ΚΑΙ ΠΕΡΔΙΞ.

Ἀλεκτρυόνας τις ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔχων, ὡς περιέτυχε πέρδικι τιθασσῷ πωλουμένῳ, τοῦτον ἀγοράσας

ἐκόμισεν οἴκαδε ὡς συντραφησόμενον. Τῶν δὲ τυπτόντων αὐτὸν καὶ ἐκδιωκόντων, ὁ πέρδιξ ἐβαρυθύμει, νομίζων διὰ τοῦτο αὐτὸν καταφρονεῖσθαι, ὅτι ἀλλόφυλός ἐστι· μικρὸν δὲ ὕστερον ὡς ἐθεάσατο τοὺς ἀλεκτρυόνας πρὸς ἑαυτοὺς μαχομένους, καὶ οὐ πρότερον ἀποστάντας, πρὶν ἢ ἀλλήλους πατάξαι, ἔφη πρὸς ἑαυτόν· "ἀλλ' ἔγωγε οὐκ ἄχθομαι ὑπὸ τούτων τυπτόμενος· ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς οὐδὲ αὐτῶν ἀπεχομένους."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ῥᾳδίως τὰς ἐκ τῶν πέλας ὕβρεις οἱ φρόνιμοι δέχονται, ὅταν ἴδωσιν αὐτοὺς μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.

21. ΑΛΙΕΙΣ.

Ἁλιεῖς σαγήνην εἷλκον· βαρείας δ' αὐτῆς οὔσης, ἔχαιρον καὶ ὠρχοῦντο, πολλὴν εἶναι νομίζοντες τὴν ἄγραν· ὡς δὲ ἑλκύσαντες ἐπὶ τὴν ᾐόνα τὸν μὲν ἰχθὺν ὀλίγον εὗρον, λίθων δὲ καὶ ἄμμων μεστὴν τὴν σαγήνην, οὐ μετρίως ἐβαρυθύμουν, οὐχ οὕτω μᾶλλον ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι δυσφοροῦντες, ὅσον ὅτι καὶ τὰ ἐναντία προσειλήφασιν. Εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς γηραιὸς ὢν εἶπεν· "ἀλλὰ παυσώμεθα, ὦ ἑταῖροι· χαρᾶς γὰρ ὡς ἔοικεν ἀδελφή ἐστιν ἡ λύπη· καὶ ἡμᾶς ἔδει τοσαῦτα προησθέντας πάντως τι καὶ λυπηθῆναι."

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τοῦ βίου τὸ εὐμετάβλητον ὁρῶντας μὴ τοῖς αὐτοῖς ἀεὶ πράγμασιν ἐπαγάλλεσθαι, λογιζομένους, ὅτι ἐκ πολλῆς εὐδίας ἀνάγκη καὶ χειμῶνα γενέσθαι.

18. ΑΙΣΩΠΟΣ ΕΝ ΝΑΥΠΗΓΙΩ

Αἴσωπός ποτε ὁ λογοποιὸς σχολὴν ἄγων εἰς ναυπήγιον εἰσῆλθε· τῶν δὲ ναυπηγῶν σκωπτόντων τε αὐτὸν καὶ ἐκκαλουμένων εἰς ἀπόκρισιν, ὁ Αἴσωπος ἔλεγε· «Τὸ παλαιὸν χάος καὶ ὕδωρ γενέσθαι· τὸν δὲ Δία βουλόμενον καὶ τὸ τῆς γῆς στοιχεῖον ἀναδεῖξαι, παραινέσαι αὐτῇ, ὅπως ἐπὶ τρὶς ἐκροφήσῃ τὴν θάλασσαν. Κἀκείνη ἀρξαμένη τὸ μὲν πρῶτον τὰ ὄρη ἐξέφηνεν· ἐκ δευτέρου δὲ ἐκροφήσασα καὶ τὰ πεδία ἀπεγύμνωσεν· ἐὰν δὲ δόξῃ αὐτῇ καὶ τὸ τρίτον ἐκπιεῖν τὸ ὕδωρ, ἄχρηστος ὑμῖν ἡ τέχνη γενήσεται.»

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοὺς κρείττονας χλευάζοντες λανθάνουσι μείζονας ἑαυτοῖς τὰς ἀνίας ἐξ αὐτῶν ἐπισπώμενοι.

19. ΑΛΕΚΤΟΡΕΣ

Ἀλεκτρυόνες συμπεσόντες ἀλλήλοις, ὡς νόμος εἶχεν, ἐμάχοντο. Καὶ ὁ μὲν νικηθεὶς κλίνῃ ὑποδὺς ἀπεκρύπτετο, ὁ δὲ νενικηκὼς ἐπὶ στέγους ἀρθεὶς ἀνέκραγε μέγιστον, τὴν νίκην κατάδηλον ἐξ ᾠδῆς ἐργαζόμενος. Καὶ καταπτὰς ἀετὸς τοῦτον ἁρπάζει λαβών.

Νίκης ἀσφάλεια μετριότης φρονήματος.

20. ΑΛΕΚΤΡΥΟΝΕΣ ΚΑΙ [illegible]

Ἀλεκτρυόνας τις [illegible]
ἔτυχε πέρδικι τι[illegible]

22. ΑΛΙΕΙΣ.

Ἁλιεῖς, ἐξελθόντες ἐπ' ἄγραν, ἐπειδὴ πολὺν χρόνον ταλαιπωρήσαντες οὐδὲν εἷλον, σφόδρα τε ἠθύμουν καὶ ἀναχωρῆσαι παρεσκευάζοντο. Εὐθὺς δὲ θύννος, ὑπὸ τοῦ τῶν μεγίστων διωκόμενος ἰχθύων, εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσήλατο. Οἱ δὲ τοῦτον λαβόντες μεθ' ἡδονῆς ἀνεχώρησαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις, ἃ μὴ τέχνη παρέσχε, ταῦτα τύχη ἐδωρήσατο.

23. ΑΛΙΕΥΣ.

Ἁλιεὺς ἔν τινι ποταμῷ ἡλίευε. Καὶ δὴ κατατείνας τὰ δίκτυα ὡς περιέλαβεν ἑκατέρωθεν τὸ ῥεῦμα, προσδήσας κάλῳ λίθον, ἔτυπτε τὸ ὕδωρ, ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις ἐμπέσωσι. Τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος αὐτὸν τοῦτο ποιοῦντα, ἐμέμφετο, ὡς τὸν ποταμὸν θολοῦντα καὶ μὴ ἐῶντα αὐτοὺς διαυγὲς ὕδωρ πίνειν· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· "ἀλλ' ἐὰν μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράσσηται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν."

Οὕτω καὶ τῶν πόλεων οἱ δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσεις περιάγωσιν.

24. ΑΛΙΕΥΣ.

Ἁλιεύς, τὸ πρὸς ἄγραν δίκτυον ἐκ τῆς θαλάσσης ἐκβαλών, τῶν μὲν μεγάλων ἰχθύων ἐγκρατὴς γέγονε,

καὶ τούτους ἐν τῇ γῇ ἥπλωσεν· οἱ δὲ βραχύτεροι τῶν ἰχθύων διὰ τῶν τρυμαλιῶν διέδρασαν ἐν τῇ θαλάσσῃ.

Ὅτι εὔκολος ἡ σωτηρία τοῖς μὴ μεγάλως εὐτυχοῦσιν, τοὺς δὲ μεγάλους ὄντας τῇ δόξῃ σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφεύγειν τὴν δίκην.

25. ΑΛΙΕΥΣ ΑΥΛΩΝ.

Ἁλιεὺς αὐλητικῆς ἔμπειρος, ἀναλαβὼν τοὺς αὐλοὺς καὶ τὰ δίκτυα παρεγένετο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ στὰς ἐπί τινος προβλήματος πέτρας τὸ μὲν πρῶτον ᾖδε, νομίζων αὐτομάτους πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν τοὺς ἰχθύας ἐξελεύσεσθαι· ὡς δ' αὐτοῦ ἐπὶ πολὺ διατεινομένου οὐδὲν πέρας ἡνύετο, ἀποθέμενος τοὺς αὐλοὺς ἀνείλετο τὸ ἀμφίβληστρον, καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ ὕδατος πολλοὺς ἰχθύας ἤγρευσεν. Ἐκβαλὼν δ' αὐτοὺς ἀπὸ τῶν δικτύων ἐπὶ τὴν ᾐόνα, ὡς ἐθεάσατο ἀσπαίροντας, ἔφη· "ὦ κάκιστα ζῶα, ὑμεῖς, ὅτε μὲν ηὔλουν, οὐκ ὠρχεῖσθε· νῦν δὲ, ὅτε πέπαυμαι, τοῦτο πράττετε."

Πρὸς τοὺς παρὰ καιρόν τι πράττοντας ὁ λόγος εὔκαιρος.

26. ΑΛΙΕΥΣ ΚΑΙ ΜΑΙΝΙΣ.

Ἁλιεὺς καθεὶς τὸ δίκτυον ἀνήνεγκε μαινίδα. Τῆς δὲ ἱκετευούσης αὐτὸν πρὸς τὸ παρὸν μεθεῖναι αὐτήν, ἐπειδὴ μικρὰ τυγχάνει, ὕστερον δὲ αὐξυνθεῖσαν συλλαβεῖν εἰς μείζονα ὠφέλειαν, ὁ ἁλιεὺς εἶπεν· "ἀλλ' ἔγωγε εὐηθέστατος ἂν εἴην, εἰ τὸ παρὸν κέρδος ἀφεὶς ἄδηλον ἐλπίδα διώκοιμι."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι αἱρετώτερόν ἐστι κέρδος τὸ παρόν, κἂν μικρὸν ᾖ, τοῦ προσδοκωμένου, κἂν μέγα ὑπάρχῃ.

27. ΑΛΚΥΩΝ.

Ἀλκυὼν ὄρνεόν ἐστι φιλέρημον διὰ παντὸς ἐν θαλάττῃ διαιτώμενον. Ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. Καὶ δή ποτε τίκτειν μέλλουσα παρεγένετο εἴς τι ἀκρωτήριον, καὶ θεασαμένη πέτραν ἐπὶ θαλάσσῃ ἐνεοττοποιεῖτο ἐνταῦθα. Ἐξελθούσης δ' αὐτῆς ποτε ἐπὶ νομήν, συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρων πνευμάτων κυματωθεῖσαν ἐξαρθῆναι μέχρι τῆς καλιᾶς, καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. Καὶ ἡ ἀλκυὼν ἐπανελθοῦσα ὡς ἔγνω τὸ γεγονός, εἶπεν· "ἀλλ' ἔγωγε δειλαία, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἣ πολλῷ μοι γέγονεν ἀπιστοτέρα."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι λανθάνουσι πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.

28. ΑΛΩΠΕΚΕΣ.

Ποτὲ ἀλώπεκες ἐπὶ τὸν Μαίανδρον ποταμὸν συνηθροίσθησαν, πιεῖν ἐξ αὐτοῦ θέλουσαι· διὰ δὲ τὸ ῥοιζηδὸν φέρεσθαι τὸ ὕδωρ, ἀλλήλας προτρεπόμεναι οὐκ ἐτόλμων εἰσελθεῖν. Μιᾶς δὲ αὐτῶν διεξιούσης, ἐπὶ τῷ εὐτελίζειν τὰς λοιπάς, καὶ δειλίαν καταγε-

λώσης, ἑαυτὴν ὡς γενναιοτέραν προκρίνασα θαρσαλέως εἰς τὸ ὕδωρ ἐπήδησεν. Τοῦ δὲ ῥεύματος ταύτην εἰς μέσον κατασύραντος, καὶ τῶν λοιπῶν, παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ ἑστηκυιῶν, πρὸς αὐτὴν εἰπουσῶν "μὴ ἐάσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ στραφεῖσα ὑπόδειξον τὴν εἴσοδον, δι' ἧς ἀκινδύνως δυνησόμεθα πιεῖν," ἐκείνη ἀπαγομένη ἔλεγεν· "ἀπόκρισιν ἔχω εἰς Μίλητον, καὶ ταύτην ἐκεῖσε ἀποκομίσαι βούλομαι· ἐν δὲ τῷ ἐπανιέναι με, ὑποδείξω ὑμῖν."

Πρὸς τοὺς κατὰ ἀλαζονείαν ἑαυτοῖς κίνδυνον ἐπιφέροντας.

29. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.

Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλισθαίνειν ἔμελλε, βάτου ἐπελάβετο. Ξυσθεῖσα δὲ τὸ πέλμα καὶ δεινῶς διατεθεῖσα, ᾐτιᾶτο αὐτήν, εἴ γε καταφυγοῦσα ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ βοηθὸν χείρονι αὐτῇ ἐχρήσατο καὶ τοῦ προκειμένου. Καὶ ἡ βάτος ὑποτυχοῦσα εἶπεν· "ἀλλ' ἐσφάλης τῶν φρενῶν, ὦ αὕτη, ἐμοῦ ἐπιλαβέσθαι βουληθεῖσα, ἥτις πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοί εἰσιν ὅσοι τούτοις ὡς βοηθοῖς προσφεύγουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλόν ἐστιν ἔμφυτον.

30. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΒΟΤΡΥΣ.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα ὡς ἐθεάσατο ἐπί τινος ἀναδενδράδος βότρυας κρεμαμένους, ἠβουλήθη αὐτῶν περιγενέσθαι, καὶ οὐκ ἠδύνατο· ἀπαλλαττομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν· "ὄμφακές εἰσιν."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι, τῶν πραγμάτων ἐφικέσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν, τοὺς καιροὺς αἰτιῶνται.

31. ΑΛΛΩΣ.

Κερδὼ βότρυν βλέπουσα μακρᾶς ἀμπέλου,
πρὸς ὕψος ἦρτο, καὶ καμοῦσα πολλάκις
ἑλεῖν ἀπεῖπε· πρὸς ἑαυτὴν ταῦτ' ἔφη·
"μὴ κάμνε· ῥᾶγες ὀμφακίζουσιν μάλα."
Πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν.

32. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΔΡΥΤΟΜΟΣ.

Ἀλώπηξ κυνηγοὺς φεύγουσα ὡς ἐθεάσατο τινα δρυτόμον, τοῦτον ἱκέτευε κατακρύψαι αὐτήν· ὁ δ' αὐτῇ παρῄνεσεν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλύβην εἰσελθοῦσαν κρυβῆναι. Μετ' οὐ πολὺ δὲ παραγενομένων τῶν κυνηγῶν καὶ τοῦ δρυτόμου πυνθανομένων, εἰ τεθέαται ἀλώπεκα τῇδε παριοῦσαν, ἐκεῖνος τῇ μὲν φωνῇ ἠρνεῖτο ἑωρακέναι, τῇ δὲ χειρὶ νεύων ἐσήμαινεν ὅπου κατεκέκρυπτο. Τῶν δὲ οὐχ οἷς ἔνευε προσσχόντων, ἀλλ' οἷς ἔλεγε πιστευσάντων, ἡ ἀλώπηξ ἰδοῦσα αὐτοὺς ἀπαλλαγέντας, ἐξελθοῦσα ἀπροσφωνητὶ ἐπορεύετο· μεμφομένου δ' αὐτὴν τοῦ δρυτόμου, εἴγε διασωθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ οὐδὲ φωνῆς αὐτὸν ἠξίωσεν, ἔφη· "ἀλλ' ἔγωγε ηὐχαρίστησα ἄν σοι, εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια τὰ ἔργα τῶν χειρῶν καὶ τοὺς τρόπους εἶχες."

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτ' ἄν τις πρὸς ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες τὰ μὲν χρηστὰ σαφῶς ἐπαγγέλλονται, ἔργα δὲ φαῦλα δρῶσιν.

33. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ.

Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος περὶ εὐγενείας ἤριζον. Πολλὰ δὲ τοῦ κροκοδείλου διεξιόντος περὶ τῆς τῶν προγόνων λαμπρότητος, καὶ τὸ τελευταῖον λέγοντος, ὅτι γεγυμνασιαρχηκότων ἐστὶ πατέρων, ἡ ἀλώπηξ ὑποτυχοῦσα ἔφη· "ἀλλὰ κἂν σὺ μὴ εἴπῃς, ἀπὸ τοῦ δέρματος φαίνῃ, ὅτι ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἶ γεγυμνασμένος."

Οὕτω καὶ τῶν ψευδολόγων ἀνθρώπων ἔλεγχός ἐστι τὰ πράγματα.

34. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Ἀλώπηξ εἰς ἀγέλην προβάτων εἰσελθοῦσα θηλαζόντων, τῶν ἀρνίων ἓν ἀναλαβομένη προσεποιεῖτο καταφιλεῖν· ἐρωτηθεῖσα δὲ ὑπὸ κυνὸς "τί τοῦτο ποιεῖς;" "τιθηνοῦμαι αὐτὸ, ἔφη, καὶ προσπαίζω." Καὶ ὁ κύων ἔφη· "καὶ νῦν, ἂν μὴ ἀφῇς τὸ ἀρνίον, τὰ κυνῶν σοι προσοίσω."

Πρὸς ἄνδρα ῥᾳδιουργὸν καὶ μωροκλέπτην ὁ λόγος εὔκαιρος.

35. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἀλώπηξ μηδέποτε θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ κατά τινα τύχην ὑπήντησεν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον ἰδοῦσα αὐτὸν οὕτως ἐφοβήθη, ὡς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν. Ἐκ δευτέρου δὲ αὐτῷ περιτυχοῦσα, ἐφοβήθη μέν, ἀλλ' οὐχ ὡς τὸ πρότερον. Ἐκ τρίτου δὲ θεασαμένη

αὐτὸν οὕτως κατεθάρσησεν, ὡς καὶ προσελθοῦσα αὐτῷ διαλεχθῆναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων ἡ συνήθεια καταπραΰνει.

36. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἀλώπηξ θεασαμένη ἐγκάθειρκτον λέοντα, καὶ τούτου στᾶσα ἐγγύς, δεινῶς αὐτὸν ὕβριζεν. Ὁ δὲ λέων ἔφη πρὸς αὐτήν· "οὐ σύ με καθυβρίζεις, ἀλλ' ἡ προσπεσοῦσά μοι ἀτυχία."

Ὁ μῦθος οὗτος δηλοῖ, ὡς πολλοὶ τῶν ἐνδόξων, δυσπραγίαις περιπίπτοντες, ὑπ' εὐτελῶν ἐξουθενοῦνται.

37. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἀλώπηξ λέοντι συνῆν ἐν ὑπηρέτου προσχήματι· καὶ ἡ μὲν ἄγρας ἐμήνυεν, ὁ δὲ ἐμπίπτων ἐλάμβανεν. Ἑκατέρῳ τοίνυν πρὸς τὴν ἀξίαν διῃρεῖτο μερίς. Ζηλοτυπήσασα δὲ ἡ ἀλώπηξ τῶν πλεόνων τὸν λέοντα, θηρᾶν ἀντὶ τοῦ μηνύειν ᾑρεῖτο. Καὶ πειρωμένη ποίμνης τι λαβεῖν, κατέστη πρώτη τοῖς θηρῶσιν εἰς θήραμα.

Ἄρχεσθαι μᾶλλον ἀσφαλῶς ἄμεινον, ἢ κρατεῖν σφαλερῶς.

38. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΑΡΔΑΛΙΣ.

Ἀλώπηξ καὶ πάρδαλις περὶ κάλλους ἤριζον. Τῆς δὲ παρδάλεως παρ' ἕκαστα τὴν τοῦ σώματος ποι-

κιλίαν προβαλλομένης, ἡ ἀλώπηξ ὑποτυχοῦσα ἔφη· "καὶ πόσον ἐγώ σου καλλίων ὑπάρχω, ἥτις οὐ τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν πεποίκιλμαι;"

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοῦ σωματικοῦ κάλλους ἀμείνων ἐστὶν ὁ τῆς διανοίας κόσμος.

39. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.

Ἀλώπηξ καὶ πίθηκος ἐν ταὐτῷ ὁδοιποροῦντες περὶ εὐγενείας ἤριζον. Πολλὰ δὲ ἑκατέρων διεξιόντων, ἐπειδὴ ἐγένοντο κατά τινα τόπον, ἐνταῦθα ἀποβλέψας ἀνεστέναξεν ὁ πίθηκος· τῆς δ' ἀλώπεκος ἐρομένης τὴν αἰτίαν, ὁ πίθηκος ἐπιδείξας αὐτῇ τὰ μνήματα, ἔφη· "ἀλλ' οὐ μέλλω κλαίειν, ὁρῶν τὰς στήλας τῶν πατρικῶν μου ἀπελευθέρων καὶ δούλων;" Κἀκείνη πρὸς αὐτὸν ἔφη· "ἀλλὰ ψεύδου ὅσα βούλει· οὐδεὶς γὰρ τούτων ἀναστάς σε ἐλέγξει."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαζονεύονται, ὅταν τοὺς ἐλέγχοντας μὴ ἔχωσι.

40. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.

Ἐν συνόδῳ τῶν ἀλόγων ζώων πίθηκος ὀρχησάμενος καὶ εὐδοκιμήσας βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη· ἀλώπηξ δὲ αὐτῷ φθονήσασα ὡς ἐθεάσατο ἔν τινι παγίδι κρέας κείμενον, ἀγαγοῦσα αὐτὸν ἐνταῦθα ἔλεγεν, ὡς εὑροῦσα θησαυρὸν αὐτὴ μὲν οὐκ ἐχρήσατο, γέρας δὲ αὐτῷ τῆς βασιλείας τετήρηκε, καὶ παρῄνει αὐτῷ λαβεῖν. Τοῦ δὲ ἀτημελήτως ἐπελ-

θόντος, καὶ ὑπὸ τῆς παγίδος συλληφθέντος, αἰτιωμένου τε τὴν ἀλώπεκα ὡς ἐνεδρεύσασαν αὐτῷ, ἐκείνη ἔφη· "ὦ πίθηκε, σὺ δὲ τοιαύτην ψυχὴν ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων βασιλεύσεις;"

Οὕτως οἱ τοῖς πράγμασιν ἀπερισκέπτως ἐπιχειροῦντες σὺν τῷ δυστυχεῖς εἶναι καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσι.

41. ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΤΡΑΓΟΣ.

Τράγος, ἐν θέρει σφοδρῶς διψήσας, κατῆλθεν εἰς βαθύκρημνον ὕδωρ πιεῖν. Πιὼν δὲ καὶ χορτασθεὶς οὐκ ἠδύνατο ἀνελθεῖν καὶ μετενόει καὶ βοηθὸν ἐζήτει. Ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη· "ὦ ἀνόητε, εἰ τόσας φρένας εἶχες, ὅσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, πρότερον οὐκ ἂν κατέβης, ἢ μὴ τὴν ἄνοδον ἐσκέψω."

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων τοὺς φρονίμους δεῖ πρότερον τὰ τέλη τῶν πραγμάτων σκοπεῖν, εἶθ' οὕτως αὐτοῖς ἐπιχειρεῖν.

42. ΑΛΩΠΗΞ ΚΟΛΟΥΡΟΣ.

Ἀλώπηξ ὑπό τινος παγίδος τὴν οὐρὰν ἀποκοπεῖσα, ἐπειδὴ δι' αἰσχύνην ἀβίωτον ἡγεῖτο τὸν βίον ἔχειν, ἔγνω δεῖν καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας εἰς τὸ αὐτὸ προσαγαγεῖν, ἵνα τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον ἐλάττωμα συγκρύψῃ. Καὶ δὴ ἁπάσας ἀθροίσασα παρῄνει αὐταῖς τὰς οὐρὰς ἀποκόπτειν, λέγουσα, ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ περισσόν τι αὐταῖς βάρος προσήρτηται. Τούτων δέ τις ὑποτυχοῦσα ἔφη· "ὦ αὕτη, ἀλλ' εἰ μή σοι τοῦτο συνέφερεν, οὐκ ἂν ἡμῖν αὐτὸ συνεβούλευσας."

Ὁ λόγος πρὸς ἐκείνους, οἳ τὰς συμβουλίας ποιοῦνται τοῖς πέλας οὐ δι' εὔνοιαν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἑαυτοῖς συμφέρον.

43. ΑΛΩΠΗΞ ΠΡΟΣ ΜΟΡΜΟΛΥΚΕΙΟΝ.

Ἀλώπηξ εἰσελθοῦσα εἰς πλάστου ἐργαστήριον, καὶ ἕκαστον τῶν ἐνόντων διερευνῶσα ὡς περιέτυχε τραγῳδῶν προσώπῳ, τοῦτο ἐπάρασα εἶπεν· "οἵα κεφαλὴ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει."

Ὁ λόγος εὔκαιρος πρὸς ἄνδρα μεγαλοπρεπῆ μὲν σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλόγιστον.

44. ΑΝΔΡΟΦΟΝΟΣ.

Ἄνθρωπόν τις ἀποκτείνας ὑπὸ τῶν αὐτοῦ συγγενῶν ἐδιώκετο. Γενόμενος δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον ποταμὸν, λύκου αὐτῷ ἀπαντήσαντος, φοβηθεὶς ἀνέβη ἐπί τι δένδρον τῷ ποταμῷ παρακείμενον, κἀκεῖ ἐκρύπτετο. Θεασάμενος δὲ ἐνταῦθα ἔχιν κατ' αὐτοῦ ἐρχόμενον, ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν καθῆκεν· ἐν δὲ τούτῳ ὑποδεξάμενος αὐτὸν κροκόδειλος κατεθοινήσατο.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοῖς ἐναγέσι τῶν ἀνθρώπων οὔτε γῆς οὔτε ἀέρος οὔτε ὕδατος στοιχεῖον ἀσφαλές ἐστιν.

45. ΑΝΗΡ ΑΔΥΝΑΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΣ.

Ἀνὴρ πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος, ἐπειδὴ παρὰ τῶν ἰατρῶν ἀπηλπίσθη, τοῖς θεοῖς ηὔχετο

ἑκατόμβην ποιῆσαι, ἐπαγγειλάμενος καὶ ἀναθήματα καθιερώσειν, ἐὰν ἐξαναστῇ. Τῆς δὲ γυναικός, ἐτύγχανε γὰρ αὐτὴ παρεστῶσα, πυνθανομένης "καὶ πόθεν αὐτὰ ἀποδώσεις;" ἔφη· "νομίζεις γάρ με ἐξαναστήσεσθαι, ἵνα καὶ ταῦτα οἱ θεοὶ ἀπαιτήσωσι;"

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα ῥᾳδίως οἱ ἄνθρωποι κατεπαγγέλλονται, ἃ τελέσειν ἔργῳ οὐ προσδοκῶσι.

46. ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΓΥΝΗ.

Ἔχων τις γυναῖκα πρὸς πάντας τοὺς κατ' οἶκον λίαν τὸ ἦθος ἀργαλέαν ἠβουλήθη γνῶναι, εἰ καὶ πρὸς τοὺς πατρῴους οἰκέτας ὁμοίως διάκειται· ὅθεν μετὰ προφάσεως εὐλόγου πρὸς τὸν πατέρα αὐτὴν ἔπεμψε. Μετὰ δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἀνελθούσης αὐτῆς ἐπυνθάνετο, πῶς αὐτὴν οἱ οἰκεῖοι προσεδέξαντο; Τῆς δὲ εἰπούσης· "οἱ βουκόλοι καὶ οἱ ποιμένες με ὑπεβλέποντο," ἔφη πρὸς αὐτήν· "ἀλλ', ὦ γύναι, εἰ τούτοις ἀπήχθου, οἳ ὄρθρου μὲν τὰς ποίμνας ἐξελαύνουσιν, ὀψὲ δὲ εἰσίασι, τί χρὴ προσδοκᾶν περὶ τούτων, οἷς πᾶσαν τὴν ἡμέραν συνδιέτριβες;"

Οὕτω πολλάκις ἐκ τῶν μικρῶν τὰ μεγάλα καὶ ἐκ τῶν προδήλων τὰ ἄδηλα γνωρίζονται.

47. ΑΝΗΡ ΚΑΙ ΚΥΚΛΩΨ.

Ἀνήρ τις τῶν εὐλαβῶν τυγχάνων, καὶ τοῖς πρακτέοις σεμνός, ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν εὐμαρῶς τοῖς ἰδίοις παισὶ συμβιοτεύων, μετὰ ταῦτα ἐνδείᾳ περιπι-

πτει ἐσχάτῃ, καὶ τὴν ψυχὴν καιρίως ἀλγῶν, ἐβλασφήμει τὸ θεῖον, καὶ ἑαυτὸν ἀνελεῖν ἀπηναγκάζετο. Λαβὼν οὖν σπάθην, ἐπί τινα τῶν ἐρημικῶν τόπων ἐξῄει, θανεῖν μᾶλλον αἱρετισάμενος, ἤπερ κακῶς ζῆν. Πορευόμενος δὲ λάκκον τινὰ βαθύτατον ἔτυχεν εὑρηκώς, ἐν ᾧ χρυσίον οὐκ ὀλίγον παρά τινος τῶν γιγανταίων ἀπετέθειτο, ᾧ Κύκλωψ τὸ ὄνομα. Ἰδὼν δὲ ὁ εὐλαβὴς ἀνὴρ τὸ χρυσίον, φόβου εὐθὺς καὶ χαρᾶς ἀνάπλεως γίνεται, καὶ ῥίπτει μὲν τῆς χειρὸς τὸ ξίφος, αἴρει δὲ τὸ χρυσίον ἐκεῖθεν, καὶ ἄσμενος ἐπὶ τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ ἐπανέρχεται. Εἶτα ὁ Κύκλωψ ἐπὶ τὸν λάκκον ἐλθών, καὶ τὸ μὲν χρυσίον μὴ εὑρηκώς, ἀντ' αὐτοῦ δὲ κείμενον ἐκεῖσε τὸ ξίφος ἑωρακώς, αὐτίκα τοῦτο σπασάμενος ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

Ὁ μῦθος οὗτος δηλοῖ, ὡς τοῖς σκαιοῖς ἀνδράσιν ἀκολούθως ἐπισυμβαίνει τὰ φαῦλα· τοῖς δὲ ἀγαθοῖς καὶ εὐλαβέσι τὰ ἀγαθὰ ταμιεύεται.

48. ΑΝΗΡ ΚΑΚΟΠΡΑΓΜΩΝ.

Ἀνὴρ κακοπράγμων συνορισάμενος πρός τινα ψευδὲς ἐπιδείξειν τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον, ὡς ἐνέστη ἡ προθεσμία, λαβὼν στρουθίον εἰς τὴν χεῖρα, καὶ τοῦτο τῷ ἱματίῳ σκεπάσας, ἧκεν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ στὰς ἄντικρυς ἐπηρώτα, πότερόν τι ἔμπνουν ἔχει μετὰ χεῖρας ἢ ἄπνουν; βουλόμενος, ἐὰν μὲν ἄψυχον εἴπῃ, ζῶν τὸ στρουθίον ἐπιδεῖξαι, ἐὰν δὲ ἔμπνουν, ἀποπνίξας προενεγκεῖν. Καὶ ὁ θεὸς συνεὶς αὐτοῦ τὴν κακοτεχνίαν εἶπεν· "ἀλλ', ὦ οὗτος,

πέπαυσο· ἐν σοὶ γὰρ ἔστι, τοῦτο ὃ ἔχεις ἢ νεκρὸν εἶναι ἢ ἔμψυχον."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὸ θεῖον ἀπαρεγχείρητόν ἐστι.

49. ΑΝΗΡ ΜΕΣΑΙΠΟΛΙΟΣ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΑΙ.

Ἀνὴρ μεσαιπόλιος δύο ἐρωμένας εἶχεν, ὧν ἡ μὲν νέα, ἡ δὲ πρεσβῦτις. Καὶ ἡ μὲν προβεβηκυῖα αἰδουμένη νεωτέρῳ αὐτῆς πλησιάζειν, διετέλει, εἴ ποτε πρὸς αὐτὴν παρεγένετο, τὰς μελαίνας αὐτοῦ τρίχας περιαιρουμένη· ἡ δὲ νεωτέρα ὑποστελλομένη γέροντα ἐραστὴν ἔχειν, τὰς πολιὰς αὐτοῦ ἀπέσπα. Καὶ οὕτω συνέβη ὑπὸ ἀμφοτέρων αὐτὸν περιτιλλόμενον φαλακρὸν γενέσθαι.

Οὕτω πανταχοῦ τὸ ἀνώμαλον ἐπιβλαβές ἐστι.

50. ΑΝΗΡ ΠΗΡΟΣ.

Ἀνὴρ πηρὸς εἰώθει πᾶν τὸ ἐπιτιθέμενον εἰς τὰς χεῖρας αὐτῷ ζῷον ἐφαπτόμενος λέγειν, ὁποῖόν τι ἐστι. Καὶ δή ποτε λυκιδίου αὐτῷ ἐπιδοθέντος, ψηλαφήσας καὶ ἀμφιγνοῶν εἶπεν· "οὐκ οἶδα, πότερον λύκου εἴη ἢ ἀλώπεκος ἢ τοιούτου τινὸς ζῴου γέννημα· τοῦτο μέντοι σαφῶς ἐπίσταμαι, ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον τοῦτο τὸ ζῷον προβάτων ποίμνῃ συνιέναι."

Οὕτω τῶν πονηρῶν ἡ διάθεσις πολλάκις καὶ ἀπὸ τοῦ σώματος καταφαίνεται.

51. ΑΝΗΡ ΦΕΝΑΞ.

Ἀνὴρ πένης νοσῶν καὶ κακῶς διακείμενος ηὔξατο τοῖς θεοῖς ἑκατόμβην τελέσαι, εἰ περισώσειαν αὐ-

τόν· οἱ δέ ἀπόπειραν αὐτοῦ ποιήσασθαι βουλόμενοι, ῥαῖσαι τάχιστα αὐτὸν παρεσκεύασαν. Κἀκεῖνος ἐξαναστὰς ἐπειδὴ ἀληθινῶν βοῶν ἠπόρει, στεατίνους ἑκατὸν πλάσας ἐπί τινος βωμοῦ κατέκαυσεν εἰπών· "ἀπέχετε τὴν εὐχήν, ὦ δαίμονες." Οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἐν μέρει ἀντιβουκολῆσαι, ὄναρ αὐτῷ ἔπεμψαν, παραινοῦντες ἐλθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλόν· ἐκεῖ γὰρ εὑρήσειν ἀττικὰς χιλίας. Καὶ ὃς περιχαρὴς γενόμενος, δρομαῖος ἧκεν ἐπὶ τὴν ᾐόνα, ἔνθα δὴ λῃσταῖς περιτυχὼν ἀπήχθη, καὶ ὑπ' αὐτῶν πωλούμενος εὗρε δραχμὰς χιλίας.

Ὁ λόγος εὔκαιρος πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον.

52. ΑΝΘΡΑΚΕΥΣ ΚΑΙ ΓΝΑΦΕΥΣ.

Ἀνθρακεὺς ἐπί τινος οἰκίας ἐργαζόμενος καὶ θεασάμενος γναφέα αὐτῷ παροικισθέντα, προσελθὼν παρεκάλει αὐτόν, ὅπως σύνοικος αὐτῷ γένηται, διεξιὼν ὡς οἰκειότεροι ἀλλήλοις ἔσονται καὶ λυσιτελέστεροι μίαν ἔπαυλιν οἰκοῦντες. Καὶ ὁ γναφεὺς ὑποτυχὼν ἔφη πρὸς αὐτόν· "ἀλλ' ἔμοιγε παντελῶς τοῦτό ἐστιν ἀδύνατον· ὃ γὰρ ἐγὼ λευκανῶ, σὺ ἀσβολήσεις."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινώνητόν ἐστι.

53. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Γεωργῷ πονηρῷ φθόνον ἐνεποίει τὸ τοῦ γείτονος αὐξανόμενον λήϊον, καὶ διαφθείρειν τοὺς ἐκείνου πόνους ἐζήτει. Καὶ θηράσας ἀλώπεκα, προσάψας

δαλὸν, πρὸς τὸ τοῦ γείτονος ἀφίησι λήϊον. Ἡ δὲ καθ' ἧς ἀφεῖτο μὴ παριοῦσα, βουλομένου τοῦ δαίμονος τὸ τοῦ πέμψαντος ἐνέπρησεν λήϊον.

Πονηροὶ γείτονες πρῶτοι τῆς ἑτέρων μετέχουσι βλάβης.

54. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Ἄνθρωπός τις ἡτοίμαζε δεῖπνον, ἑστιάσων τινα τῶν φίλων αὐτῷ καὶ οἰκείων. Ὁ δὲ κύων αὐτοῦ ἄλλον κύνα ἐκάλει, λέγων· "ὦ φίλε, δεῦρο συνδείπνησόν μοι." Ὁ δὲ προσελθὼν χαίρων ἵστατο, βλέπων τὸ μέγα δεῖπνον, βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ· "βαβαὶ, πόση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπιναίως ἐφάνη· τραφήσομαί τε γὰρ, καὶ εἰς κόρον δειπνήσω, ὥστε με αὔριον μηδαμῇ γε πεινᾶσαι." Ταῦτα καθ' ἑαυτὸν λέγοντος τοῦ κυνὸς, καὶ ἅμα σείοντος τὴν κέρκον, ὡς δὴ εἰς τὸν φίλον θαῤῥοῦντος, ὁ μάγειρος, ὡς εἶδε τοῦτον ὧδε κἀκεῖσε τὴν κέρκον περιστρέφοντα, κατασχὼν τὰ σκέλη αὐτοῦ, ἔῤῥιψε παραχρῆμα ἔξωθεν τῶν θυρίδων. Ὁ δὲ κατιὼν ἀπήει μεγάλως κράζων. Τῶν τις δὲ κυνῶν, τῶν καθ' ὁδὸν αὐτῷ συναντώντων, ἐπηρώτα· "πῶς ἐδείπνησας, φίλος;" Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπολαβὼν ἔφη· "ἐκ τῆς πολλῆς πόσεως μεθυσθεὶς ὑπὲρ κόρον, οὐδὲ τὴν ὁδὸν αὐτὴν, ὅθεν ἐξῆλθον, οἶδα."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ θαῤῥεῖν τοῖς ἐξ ἀλλοτρίων εὖ ποιεῖν ἐπαγγελλομένοις.

55. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ ΣΥΝΟΔΕΥΟΝΤΕΣ.

Ποτὲ συνώδευσε λέων ἀνθρώπῳ. Ἐκαυχῶντο οὖν πρὸς ἀλλήλους τοῖς λόγοις. Εὗρον δὲ ἐν τῇ

ὁδῷ πετρίνην στήλην ὁμοίαν ἀνδρὶ, ἑτέραν στήλην λέοντος συμπνίγουσαν. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὑποδείξας πρὸς αὐτήν, ταῦτα ἔφη· "ἴδε πῶς ἐσμεν κρείττονες ὑμῶν πάντων, καὶ ῥωμαλέοι ὑπὲρ ἅπαν θηρίον." Ὑπολαβὼν δὲ ὁ λέων ἔφη· "ὑφ' ὑμῶν εἰσιν οὕτω ταῦτα γινόμενα καὶ πραττόμενα· εἰ γὰρ ᾔδεσαν λέοντες γλύφειν λίθους, πολλοὺς ἂν εἶδες ὑποκάτω λεόντων."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ καυχώμενοι πειρῶνται ἐν λόγοις ἑαυτοὺς ἐπιφημίζειν, καίπερ μὴ ὄντες τοιοῦτοι.

56. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Εἰς ἔριν ἀλλήλοις ἀνήρ τε καὶ λέων προῆλθον· καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ τὸ τῶν ἀνθρώπων κρεῖττον ἀπέφηνε γένος, ὁ δὲ τοῖς λέουσιν ἐδίδου τὸ πλέον. Ἁμιλλωμένων δὲ περὶ τοῦ κρείττονος, πίστιν ὁ ἀνὴρ ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν, ἐν ᾗ λέων ἐγέγλυπτο ἐξ ἀνδρὸς ἁλισκόμενος. Καὶ πρὸς ἐκεῖνον ὁ λέων· "εἰ καὶ παρ' ἡμῖν ἦσαν οἱ γλύφοντες, πλείους ἂν εἶδες ἑαλωκότας ἐκ λεόντων ἀνθρώπους ἢ παρ' ἀνθρώπων λέοντας."

Ὁ τοῖς ἴσοις δικαίως χρώμενος οὐκ ἀπορήσει τῆς νίκης.

57. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΣΑΤΥΡΟΣ.

Ἄνθρωπόν ποτε λέγεται πρὸς Σάτυρον φιλίαν σπείσασθαι. Καὶ δὴ χειμῶνος καταλαβόντος καὶ ψύχους γενομένου ὁ ἄνθρωπος τὰς χεῖρας τῷ στόματι ἐπέπνει. Τοῦ δὲ Σατύρου τὴν αἰτίαν ἐρομέ-

νου, δι' ἣν τοῦτο πράττει, ἔλεγεν, ὅτι θερμαίνει τὰς χεῖρας διὰ τὸ κρύος. Ὕστερον δὲ παρατεθείσης αὐτοῖς τραπέζης καὶ προσφαγήματος θερμοῦ σφόδρα ὄντος, ὁ ἄνθρωπος ἀναιρούμενος κατὰ μικρὸν τῷ στόματι προσέφερε καὶ ἐφύσα· πυνθανομένου δὲ πάλιν τοῦ Σατύρου, τί τοῦτο ποιεῖ; ἔφασκε καταψύχειν τὸ ἔδεσμα, ἐπεὶ λίαν θερμόν ἐστι. Κἀκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· "ἀλλ' ἀποτάσσομαί σου τῇ φιλίᾳ, ὦ οὗτος, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμὸν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξιεῖς."

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς περιφεύγειν δεῖ τὴν φιλίαν ὧν ἀμφίβολός ἐστιν ἡ διάθεσις.

58. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΕΤΤΙΞ.

Ἀνήρ τις, ἀκρίδας συλλέγων καὶ ἀποκτιννύς, εἷλε καὶ τέττιγα. Ἐπεὶ δὲ κἀκεῖνον ἠβούλετο κτεῖναι, φησὶν ὁ τέττιξ· "ἄνθρωπε, μή με μάτην ἀνέλῃς· ἐγὼ γὰρ οὔτε στάχυν βλάπτω, οὔτ' ἄλλο τι τῶν ἁπάντων σε ἀδικῶ· τῇ κινήσει δὲ τῶν ἐν ἐμοὶ ὑμένων ἡδὺ φθέγγομαι, τέρπων τοὺς ὁδοιπόρους· φωνῆς οὖν παρ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν εὑρήσεις." Κἀκεῖνος, ταῦτα ἀκούσας, ἀφῆκεν ἀπιέναι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οὐ χρή τινα τῶν ἀχρήστων καὶ ἀνονήτων ἐφίεσθαι.

59. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΑΘΡΑΥΣΑΣ ΑΓΑΛΜΑ.

Ἄνθρωπός τις, ξύλινον ἔχων θεὸν, πένης ὢν καθικέτευε τοῦ ἀγαθοποιῆσαι. Ὡς οὖν ταῦτ' ἔπραττε, καὶ μᾶλλον ἐν πενίᾳ διῆγε, θυμωθεὶς ἐκ τοῦ σκέλους

ἄρας αὐτὸν τῷ τοίχῳ προσέκρουσε. Τῆς δὲ κεφαλῆς αὐτοῦ παραχρῆμα κλασθείσης, ἔῤῥευσε χρυσὸς ἐξ αὐτῆς, ὃν συναγαγὼν ὁ ἄνθρωπος ἐβόα· "στρεβλὸς τυγχάνεις, ὡς οἶμαι, καὶ ἀγνώμων· τιμῶντά σε γὰρ οὐδὲν ὠφέλησάς με· τυπτήσαντα δὲ πολλοῖς καλοῖς ἠμείψω."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν ὠφελήσεις σαυτόν, πονηρὸν ἄνδρα τιμῶν, αὐτὸν δὲ τύπτων πλέον ὠφελήσεις.

60. ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΛΕΟΝΤΑ ΧΡΥΣΟΥΝ ΕΥΡΩΝ.

Δειλὸς φιλάργυρος λέοντα χρυσοῦν εὑρὼν ἔλεγεν· Οὐκ οἶδα τίς γένωμαι ἐν τοῖς παροῦσιν· ἐγὼ ἐκβέβλημαι τῶν φρενῶν, καὶ τί πράττειν οὐκ ἔχω· μερίζει με φιλοχρηματία καὶ τῆς φύσεως ἡ δειλία. Ποία γὰρ τύχη ἢ ποῖος δαίμων εἰργάσατο χρυσοῦν λέοντα; Ἡ μὲν γὰρ ἐμὴ ψυχὴ πρὸς τὰ παρόντα ἑαυτῇ πολεμεῖ· ἀγαπᾷ μὲν τὸν χρυσόν, δέδοικε δὲ τοῦ χρυσοῦ τὴν ἐργασίαν· ἅπτεσθαι μὲν ἐλαύνει ὁ πόθος, ἀπέχεσθαι δὲ ὁ τρόπος. Ὦ τύχης διδούσης καὶ μὴ λαμβάνεσθαι συγχωρούσης! ὦ θησαυρὸς ἡδονὴν μὴ ἔχων! ὦ χάρις δαίμονος ἄχαρις γενομένη! Τί οὖν; ποίῳ τρόπῳ χρήσωμαι; ἐπὶ ποίαν ἔλθω μηχανήν; ἄπειμι τοὺς οἰκέτας δεῦρο κομίσων, λαβεῖν ὀφείλοντας τῇ πολυπληθεῖ συμμαχίᾳ· κἀγὼ πόῤῥω ἔσομαι θεατής.

Ὁ λόγος ἁρμόζει πρός τινα πλούσιον, μὴ τολμῶντα προσψαῦσαι καὶ χρήσασθαι τῷ πλούτῳ.

61. ΑΡΚΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἄρκτος τίς ποτε μεγάλως ἐκαυχᾶτο, ὡς φιλανθρωπότατον πάντων ἐστὶ τῶν ζώων· φασὶ γὰρ ἄρκτον νεκρὸν μηδὲν βιβρώσκειν. Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀκούουσα ταῦτα ἐμειδίασε, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀντέφη· "εἴθε τοὺς νεκροὺς ἤσθιες καὶ μὴ τοὺς ζῶντας."

Ὁ μῦθος τοὺς πλεονέκτας καὶ ἐν ὑποκρίσει βιοῦντας ἐλέγχει.

62. ΑΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἀρότης λύσας τὸ ζεῦγος ἐπὶ πότον ἀπήγαγε· λύκος δὲ λιμώττων καὶ τροφὴν ζητῶν ὡς περιέτυχε τῷ ἀρότρῳ, τὸ μὲν πρῶτον τὰς τῶν ταύρων ζεύγλας περιέλειχε, λαθὼν δὲ κατὰ μικρόν, ἐπεὶ καθῆκε τὸν αὐχένα, ἀνασπᾶν μὴ δυνάμενος, ἐπὶ τὴν ἄρουραν τὸ ἄροτρον ἔσυρεν. Ὁ δὲ ἀρότης ἐπανελθὼν καὶ θεασάμενος αὐτὸν ἔλεγεν· "εἴθε γάρ, ὦ κακὴ κεφαλή, καταλιπὼν τὰς ἁρπαγὰς καὶ τὸ ἀδικεῖν ἐπὶ τὸ γεωπονεῖν τραπείης."

Οὕτως οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων κἂν χρηστότητα ἐπαγγέλλωνται, ψεύδονται.

63. ΑΣΠΑΛΑΞ.

Ὁ ἀσπάλαξ τυφλὸν ζῶόν ἐστι. Φησὶν οὖν ποτε τῇ μητρί· "συκαμινέαν, μῆτερ, ὁρῶ." Εἶτα αὖθίς φησι· "λιβάνου ὀσμῆς πεπλήρωμαι." Κἀκ τρίτου πάλιν "χαλκῆς," φησί, "ψηφῖδος κτύπον ἀκούω." Ἡ δὲ μήτηρ ὑπολαβοῦσα εἶπεν· "ὦ τέκνον, ὡς

ἤδη μανθάνω, οὐ μόνον ὄψεως ἐστέρησαι, ἀλλὰ καὶ ἀκοῆς καὶ ὀσφρήσεως."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀλαζόνων τὰ ἀδύνατα κατεπαγγέλλονται καὶ ἐν τοῖς ἐλαχίστοις ἐλέγχονται.

64. ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ.

Ἀστρολόγος ἐξιὼν ἑκάστοτε ἑσπέρας ἔθος εἶχε τοὺς ἀστέρας ἐπισκοπῆσαι· καὶ δή ποτε περιιὼν εἰς τὸ προάστειον, καὶ τὸν νοῦν ὅλον ἔχων ἐν τῷ οὐρανῷ, ἔλαθε καταπεσὼν εἰς φρέαρ. Ὀδυρομένου δὲ αὐτοῦ καὶ βοῶντος, παριών τις ὡς ἤκουσε τῶν στεναγμῶν, προσελθὼν καὶ μαθὼν τὰ συμβεβηκότα, ἔφη πρὸς αὐτόν· "ὦ οὗτος, σὺ τὰ ἐν οὐρανῷ βλέπειν πειρώμενος τὰ ἐπὶ τῆς γῆς οὐχ ὁρᾷς;"

Τῷ λόγῳ τούτῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων, οἳ παραδόξως ἀλαζονεύοντες οὐδὲ τὰ κοινὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δύνανται.

65. ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο· θέρους δὲ ξηρανθείσης τῆς λίμνης, ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεζήτουν ἑτέραν. Καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι, ὅπερ ἰδὼν ἅτερος θατέρῳ φησί· "συγκατέλθωμεν, ὦ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ." Ὁ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν· "ἂν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε ὕδωρ ξηρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς πράγμασιν.

66. ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Δυο βάτραχοι ἀλλήλοις ἐγειτνίαζον· ἐνέμοντο δὲ ὁ μὲν βαθεῖαν καὶ τῆς ὁδοῦ πόῤῥω λίμνην, ὁ δὲ ἐν ὁδῷ μικρὸν ὕδωρ ἔχων. Καὶ δὴ τοῦ ἐν τῇ λίμνῃ παραινοῦντος θατέρῳ μεταβῆναι πρὸς αὐτὸν, ἵνα καὶ ἀμείνονος καὶ ἀσφαλεστέρας διαίτης ἀπολαύῃ, ἐκεῖνος οὐκ ἐπείθετο λέγων, δυσαποσπάστως ἔχειν τῆς τοῦ τόπου συνηθείας· ἕως οὗ συνέβη ἅμαξαν τῇδε παριοῦσαν ὀλέσαι οὐτόν.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τοῖς φαύλοις ἐπιτηδεύμασιν ἐνδιατρίβοντες φθάνουσιν ἀπολλύμενοι, πρὶν ἢ ἐπὶ τὰ καλλίονα τραπέσθαι.

67. ΒΑΤΡΑΧΟΙ ΑΙΤΟΥΝΤΕΣ ΒΑΣΙΛΕΑ.

Βάτραχοι λυπούμενοι ἐπὶ τῇ ἑαυτῶν ἀναρχίᾳ πρέσβεις ἔπεμψαν ἐπὶ τὸν Δία, δεόμενοι βασιλέα αὐτοῖς παρασχεῖν. Ὁ δὲ συνιδὼν τὴν εὐήθειαν, ξύλον εἰς τὴν λίμνην καθῆκε. Καὶ οἱ βάτραχοι τὸ μὲν πρῶτον καταπλαγέντες τὸν ψόφον, ἑαυτοὺς εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης ἐδίδοσαν· ὕστερον δὲ, ὡς ἀκίνητον ἦν τὸ ξύλον, ἀναδύναντες εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἦλθον, ὡς ἐπιβαίνοντας αὐτῷ ἐπικαθέζεσθαι. Ἀναξιοπαθοῦντες δὲ τοιοῦτον ἔχειν βασιλέα, ἧκον ἐκ δευτέρου πρὸς τὸν Δία, καὶ τοῦτον παρεκάλουν ἀλλάξαι αὐτοῖς τὸν ἄρχοντα· τὸν γὰρ πρῶτον λίαν εἶναι νωχελῆ. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῶν, ὕδραν αὐτοῖς ἐπέπεμψεν, ὑφ' ἧς συλλαμβανόμενοι κατησθίοντο.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἄμεινόν ἐστι νωθεῖς καὶ μὴ πονηροὺς ἔχειν ἄρχοντας, ἢ ταρακτικοὺς καὶ κακούργους.

68. ΒΑΤΡΑΧΟΙ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.

Γάμοι τοῦ Ἡλίου θέρους ἐγίνοντο· πάντα δὲ τὰ ζῶα ἔχαιρον ἐπὶ τούτῳ, ἠγάλλοντο δὲ καὶ βάτραχοι. Εἷς δὲ τούτων εἶπεν· "ὦ μῶροι, εἰς τί ἀγάλλεσθε; εἰ γὰρ μόνος ὢν ὁ Ἥλιος πᾶσαν ὕλην ἀποξηραίνει, ἐὰν γήμας ὅμοιον αὐτῷ γεννήσῃ, τί οὐ πάθωμεν κακῶν;"

69. ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΙΑΤΡΟΣ.

Ὄντος ποτὲ βατράχου ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ τοῖς ζώοις πᾶσιν ἀναβοήσαντος, "ἐγὼ ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων," ἀλώπηξ ἀκούσασα ἔφη· "πῶς σὺ ἄλλους σώσεις, σαυτὸν χωλὸν ὄντα μὴ θεραπεύων;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ παιδείας ἀμύητος ὑπάρχων, πῶς ἄλλους παιδεῦσαι δυνήσεται;

70. ΣΚΩΛΗΞ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ὁ τῷ πηλῷ κρυπτόμενος σκώληξ, εἰς γῆν ἐξελθὼν, ἔλεγε πᾶσι τοῖς ζώοις· "ἰατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων, οἷός ἐστιν ὁ τῶν θεῶν ἰατρὸς Παιών." Καὶ "πῶς," εἶπεν ἀλώπηξ, "ἄλλους ἰώμενος σαυτὸν χωλὸν ὄντα οὐκ ἰάσω;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ἐὰν μὴ πρόχειρος ᾖ ἡ πεῖρα, πᾶς λόγος ἀργὸς ὑπάρχει.

71. ΒΑΤΡΑΧΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ὁ βάτραχος τῆς τῶν ἰατρῶν κατηλαζονεύετο τέχνης, πάντα μὲν εἰδέναι φάρμακα γῆς ὑπισχνούμενος, πᾶσι δὲ μόνος εἰς ὑγίειαν ἀρκέσειν. Καὶ παρεστῶσα τοῖς λόγοις ἀλώπηξ τὸ ψεῦδος ἀπὸ τοῦ χρώματος ἤλεγχεν, "τί δῆτα," λέγουσα, "νόσου μὲν τοὺς ἄλλους ἐλευθεροῖς, νόσου δὲ φέρεις ἐπὶ τῆς ὄψεως σύμβολον;"

Ἀλαζονεία τὸν ἔλεγχον οἴκοθεν εὕρατο.

72. ΒΟΕΣ ΚΑΙ ΑΞΟΝΕΣ.

Βόες ἅμαξαν εἷλκον· τοῦ δὲ ἄξονος τρίζοντος, ἐπιστραφέντες ἔφασαν οὕτως πρὸς αὐτόν· "ὦ οὗτος, ἡμῶν τὸ ὅλον βάρος φερόντων, σὺ τί κράζεις;"

Οὕτω καὶ ἔνιοι ἑτέρων μοχθούντων αὐτοὶ προσποιοῦνται κάμνειν.

73. ΒΟΗΛΑΤΗΣ ΚΑΙ ΗΡΑΚΛΗΣ.

Βοηλάτης ἐκ κώμης ἅμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος· ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων ἀσπαζόμενος ἐτίμα. Ὁ δὲ θεὸς ἐπιστὰς εἶπε· "τῶν τροχῶν ἅπτου, καὶ τοὺς βόας νύττε, καὶ τότε τῷ θεῷ εὔχου, ὅταν καὐτός τι ποιῇς· μὴ μέντοιγε μάτην εὔχου."

74. ΒΟΡΕΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ.

Βορέας καὶ Ἥλιος περὶ δυνάμεως ἤριζον· ἔδοξε δὲ αὐτοῖς ἐκείνῳ τὴν νίκην ἀπονεῖμαι, ὃς ἂν αὐτῶν

ἄνθρωπον ὁδοιπόρον ἐκδύσῃ. Καὶ ὁ Βορέας ἀρξάμενος σφοδρὸς ἦν· τοῦ δὲ ἀνθρώπου ἀντεχομένου τῆς ἐσθῆτος, μᾶλλον ἐπέκειτο. Ὁ δὲ, ὑπὸ τοῦ ψύχους καταπονούμενος ἔτι μᾶλλον, καὶ περιττοτέραν ἐσθῆτα προσελάμβανεν, ἕως ἀποκαμὼν ὁ Βορέας τῷ Ἡλίῳ μετὰ τοῦτο παρέδωκε. Κἀκεῖνος τὸ μὲν πρῶτον μετρίως προσέλαμψε· τοῦ δὲ ἀνθρώπου τὰ περισσὰ τῶν ἱματίων ἀποτιθεμένου, σφοδρότερον τὸ καῦμα ἐπέτεινε, μέχρις οὗ πρὸς τὴν ἀλέαν ἀντέχειν μὴ δυνάμενος, ἀποδυσάμενος ποταμοῦ ῥέοντος ἐπὶ λουτρὸν ἀπῄει.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὸ πείθειν τοῦ βιάζεσθαι ἀνυτικώτερόν ἐστι.

75. ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Βουκόλος βόσκων ἀγέλην ταύρων ἀπώλεσε μόσχον· περιελθὼν δὲ καὶ μὴ εὑρὼν ηὔξατο τῷ Διί, ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρῃ, ἔριφον αὐτῷ θῦσαι. Ἐλθὼν δὲ εἴς τινα δρυμῶνα, καὶ θεασάμενος λέοντα κατεσθίοντα τὸν μόσχον, περίφοβος γενόμενος, ἐπάρας εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας εἶπε· "δέσποτα Ζεῦ πάλαι μέν σοι ηὐξάμην ἔριφον θῦσαι, ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρω· νῦν δὲ ταῦρον θύσω, ἐὰν τὰς τοῦ κλέπτου χεῖρας ἐκφύγω."

Οὗτος ὁ λόγος λεχθείη ἂν κατ' ἀνδρῶν δυστυχούντων, οἵτινες ἀπορούμενοι εὔχονται εὑρεῖν εὑρόντες δὲ ζητοῦσιν ἀποφυγεῖν.

76. ΒΩΤΑΛΙΣ ΚΑΙ ΝΥΚΤΕΡΙΣ.

Βωταλὶς ἀπό τινος θυρίδος κρεμαμένη νυκτὸς ᾖδε· νυκτερὶς δὲ προσελθοῦσα ἐπυνθάνετο αὐτῆς

τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡμέρας μὲν ἡσυχάζει, νύκτωρ δὲ ᾄδει. Τῆς δὲ λεγούσης, ὡς οὐ μάτην τοῦτο πράττει· "ἡμέρας γάρ ποτε ᾄδουσα συνελήφθην, διὸ ἀπ' ἐκείνου ἐσωφρονίσθην· "ἡ νυκτερὶς εἶπεν· "ἀλλ' οὐ νῦν σε δεῖ φυλάττεσθαι, ὅτε οὐδὲν ὄφελός ἐστι, τότε δὲ πρὶν ἢ συλληφθῆναι."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασι μετάνοια ἀνωφελὴς καθέστηκε.

77. ΓΑΛΗ.

Γαλῆ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκέως ἐργαστήριον, τὴν ἐκεῖ κειμένην ῥίνην περιέλειχε. Συνέβη δὲ ἐκτριβομένης τῆς γλώσσης πολὺ αἷμα φέρεσθαι. Ἡ δὲ ἐτέρπετο, ὑπονοοῦσά τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖσθαι, μέχρι παντελῶς ἀπέβαλε τὴν γλῶσσαν.

Ὁ λόγος εἴρηται πρὸς τοὺς ἐν φιλονεικίαις ἑαυτοὺς καταβλάπτοντας.

78. ΓΑΛΗ ΚΑΙ ΑΦΡΟΔΙΤΗ.

Γαλῆ ἐρασθεῖσα νεανίσκου εὐπρεποῦς ηὔξατο τῇ Ἀφροδίτῃ, ὅπως αὐτὴν μεταμορφώσῃ εἰς γυναῖκα. Καὶ ἡ θεὸς ἐλεήσασα αὐτῆς τὸ πάθος μετετύπωσεν αὐτὴν εἰς κόρην εὐειδῆ· καὶ οὕτως ὁ νεανίσκος θεασάμενος αὐτὴν καὶ ἐρασθεὶς οἴκαδε ὡς ἑαυτὸν ἀπήγαγε. Καθημένων δὲ αὐτῶν ἐν τῷ θαλάμῳ, ἡ Ἀφροδίτη γνῶναι βουλομένη, εἰ μεταβαλοῦσα τὸ σῶμα ἡ γαλῆ καὶ τὸν τρόπον κατήλλαξε, μῦν εἰς τὸ μέσον καθῆκεν· ἡ δὲ ἐπιλαθομένη τῶν παρόντων, ἐξαναστᾶσα ἀπὸ τῆς κοίτης τὸν μῦν ἐδίωκε, κατα-

φαγεῖν θέλουσα. Καὶ ἡ θεὸς ἀγανακτήσασα κατ' αὐτῆς, πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἀποκατέστησεν.

Οὕτως καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ φύσει πονηροὶ κατὰ πάντα, κἂν τὴν φύσιν ἀλλάξωσι, τὸν γοῦν τρόπον οὐ μεταλλάσσουσι.

79. ΓΕΡΩΝ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ.

Γέρων ποτὲ ξύλα τεμὼν ἐξ ὄρους κἀπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, ἐπειδὴ πολλὴν ὁδὸν ἐπηχθισμένος ἐβάδισεν, ἀπειρηκὼς ἀπέθετό τε τὰ ξύλα, καὶ τὸν Θάνατον ἐλθεῖν ἐπεκαλεῖτο. Τοῦ δὲ Θανάτου εὐθὺς ἐπιστάντος, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, δι' ἣν αὐτὸν καλοίη, ὁ γέρων ἔφη· "ἵνα τὸν φόρτον τοῦτον ἄρας ἐπιθῇς μοι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος, φιλόζωος ὤν, κἂν μυρίοις κινδύνοις περιπεσὼν δοκῇ θανάτου ἐπιθυμεῖν, ὅμως τὸ ζῆν πολὺ πρὸ τοῦ θανάτου αἱρεῖται.

80. ΓΕΩΡΓΟΣ ΔΙΚΕΛΛΑΝ ΑΠΟΛΕΣΑΣ.

Ἀνὴρ γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας ἀνεζήτει,
μὴ τῶν παρόντων τήνδ' ἔκλεψεν ἄγροικος.
ἠρνεῖθ' ἕκαστος· οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει,
εἰς τὴν πόλιν κατῆγε πάντας ὁρκώσων·
τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους
εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
ὡς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
τοὺς πόδας ἔνιζον κἀπέθεντο τὰς πήρας,

κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
μήνυτρα σύλων, ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
ὁ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν· "ὡς μάτην ἥκω!
κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς θεός γ' ἂν εἰδείη,
ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γιγνώσκει,
ζητεῖ δὲ μισθοῦ, μή τις οἶδεν ἀνθρώπων;"

Ὅτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσὶ δεσπόται.

81. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.

Γεωργὸς ἀετὸν εὑρὼν ἀγρευόμενον, τὸ κάλλος αὐτοῦ θαυμάσας, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐλεύθερον. Ὁ δὲ οὐκ ἄμοιρος αὐτῷ χάριτος κατεφάνη, ἀλλ' ὑπὸ τεῖχος σαθρὸν καθήμενον ἰδών, προσπετάσας τοῖς ποσὶν ἦρε τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φάκελον. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς ἐδίωκε· τοῦτον δὲ ὁ ἀετὸς ἔρριψε. Καὶ ἀναλαβόμενος αὐτὸν καὶ ὑποστρέψας, εὗρε τὸ τεῖχος συμπεπτωκός, ἔνθα ἐκάθητο, καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἐθαυμάσατο.

Ὅτι τοὺς ἀγαθόν τι πεπονθότας ἀντευεργετεῖν χρή.

82. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Γεωργός τις ἰδὼν ναῦν ἐν θαλάσσῃ κυμαινομένῃ καὶ βυθῷ πεμπομένην, κατηρᾶτο τὴν θάλασσαν δακρύων. Ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀνεβόα τοιαῦτα· "ἵνα τί, ἄνθρωπε, μέμφῃ με μάτην; οὐ γὰρ ἔγωγε τῶν κινδύνων αἰτία, ἀλλ' οἱ ἄνεμοι οἱ ἐκταράττοντές με. Εἰ δὲ βουληθῇς χωρὶς τούτων πλεῦσαι, ἡμερωτέραν δή με τῆς γῆς εὑρήσεις.

Ὅτι γαληνοὺς δεσπότας οἱ χαιρέκακοι παραφυσῶντες ἐπεγείρουσι πρὸς ὀργάς τε καὶ ζάλας.

83. ΝΑΥΑΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Ναυαγὸς ἐκβρασθεὶς εἴς τινα αἰγιαλὸν διὰ τὸν κόπον ἐκοιμᾶτο· μετὰ δὲ μικρὸν ἐξαναστάς, ὡς ἐθεάσατο πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐμέμφετο αὐτήν, ὅτι δελεάζουσα τοὺς ἀνθρώπους τῇ τῆς ὄψεως λαμπρότητι, ἡνίκα ἂν αὐτοὺς προσδέξηται, ἐξαγριουμένη διαφθείρει. Ἡ δὲ γυναικὶ ὁμοιωθεῖσα πρὸς αὐτὸν ἔφη· "ἀλλ', ὦ οὗτος, μὴ μέμφου ἐμὲ, ἀλλὰ τοὺς ἀνέμους· ἐγὼ γὰρ φύσει τοιαύτη εἰμί, ὁποία ἡ γῆ· οἱ δὲ αἰφνίδιοι ἐμπίπτοντες κυματοῦσι καὶ ἐξαγριαίνουσιν."

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων οὐ δεῖ τοὺς δρῶντας αἰτιᾶσθαι, ὅταν ἑτέροις ὑποτεταγμένοι ὦσι, τοὺς δὲ τούτοις ἐπιστατοῦντας.

84. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΚΥΝΕΣ.

Γεωργὸς ὑπὸ χειμῶνος ἐναποληφθεὶς ἐν τῇ ἐπαύλει, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο προελθὼν τροφὴν ἑαυτῷ πορίσασθαι, τὸ μὲν πρῶτον τὰ πρόβατα κατέφαγεν· ἐπειδὴ δὲ ὁ χειμὼν ἐπέμενε, καὶ τὰς αἶγας κατεθοινήσατο· ἐκ τρίτου δέ, ὡς οὐδεμία ἄνεσις ἐγίνετο, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀροτῆρας βοῦς ἐχώρησεν. Οἱ δὲ κύνες θεασάμενοι τὰ πραττόμενα, ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους· "ἀπιτέον ἡμῖν ἐντεῦθεν· ὁ δεσπότης γὰρ εἰ οὐδὲ τῶν συνεργαζομένων βοῶν ἀπέσχετο, ἡμῶν πῶς φείσεται;"

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τούτους φυλάττεσθαι μάλιστα, οἳ οὐδὲ τῆς τῶν οἰκείων ἀδικίας ἀπέχονται.

85. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Ὄφις, ἐν γεωργοῦ προθύροις φωλεύων, ἀνεῖλεν αὐτοῦ τὸ νήπιον παιδίον. Πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο μέγα. Καὶ ὁ πατὴρ, ὑπὸ τῆς λύπης πέλεκυν λαβών, ἔμελλε τὸν ὄφιν ἐξελθόντα φονεύσειν. Ὡς δὲ ἔκυψε μικρόν, σπεύσας ὁ γεωργὸς τοῦ πατάξαι αὐτόν, ἠστόχησε, μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν. Ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως, ὁ γεωργός, νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον καὶ ἅλας, ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ. Ὁ δὲ ὄφις, λεπτὸν συρίξας, εἶπεν· "οὐκ ἔσται ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ τὴν πέτραν ὁρῶ, σὺ δὲ τὸν τύμβον τοῦ τέκνου."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ἐπιλανθάνεται, ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον, δι' οὗ ἐλυπήθη.

86. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Γέρων τις γεωργὸς χειμῶνος ὥρᾳ ὄφιν εὑρὼν ὑπὸ κρύους πεπηγότα, τοῦτον ἐλεήσας καὶ λαβὼν ὑπὸ κόλπον ἔθετο. Θερμανθεὶς δὲ ἐκεῖνος καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἔπληξε τὸν εὐεργέτην καὶ ἀνεῖλε· θνήσκων δὲ ἔλεγε· "δίκαια πάσχω, τὸν πονηρὸν οἰκτείρας."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἀμετάθετοί εἰσιν αἱ πονηρίαι, κἂν τὰ μέγιστα φιλανθρωπεύωνται.

87. ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΣ.

Ὁδοιπόρος χειμῶνος ὁδεύων, ὡς ἐθεάσατο ἔχιν ὑπὸ τοῦ κρύους διαφθειρόμενον, τοῦτον ἐλεήσας

ἀνείλετο, καὶ βαλὼν εἰς τὸν ἑαυτοῦ κόλπον, θερμαίνειν ἐπειρᾶτο. Ὁ δέ, μέχρι μὲν ὑπὸ τοῦ ψύχους συνείχετο, ἠρέμει· ἐπειδὴ δὲ ἐθερμάνθη, καὶ ἀνεζωώθη, τὴν αὐτοῦ γαστέρα ἔδακε. Καὶ ὃς ἀποθνήσκειν μέλλων ἔφη· "ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ τοῦτον ἀπολλύμενον ἔσωζον, ὃν ἔδει καὶ ἐῤῥωμένον ἀναιρεῖν;"

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πονηρία εὐεργετουμένη πρὸς τῷ ἀμοιβὰς οὐκ ἀποδιδόναι καὶ κατὰ τῶν εὐεργετῶν ἀναπτεροῦται.

88. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

Γεωργός τις, μέλλων καταλύειν τὸν βίον, καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πεῖραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἔφη· "παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τοῦ βίου ὑπέξειμι, ὑμεῖς δ', ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται, ζητήσαντες, εὑρήσετε πάντα." Οἱ μὲν οὖν οἰηθέντες θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν· καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον, ἡ δὲ ἄμπελος, καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

89. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

Ἐν ἀρούρᾳ παγίδας γεωργὸς ἔστησε. Θηρεύσας δὲ γεράνους, τοὺς τὸν σπόρον φθείροντας, σὺν αὐ-

τοῖς καὶ πελαργὸν εἰλήφει. Ὁ δὲ χωλεύων ἱκέτευεν ἀφεθῆναι λέγων· "οὐ γάρ εἰμι γέρανος· πελαργός εἰμι, εὐσεβέστατον ζῶον, ὃς τιμῶ τὸν πατέρα καὶ δουλεύω· ἴδε καὶ τὴν χροιάν, ὡς οὐχ ὁμοία." Ὁ δ' ἔφη· "οὐκ οἶδα τί λέγεις· ἐγὼ σὺν οἷς εἴληφά σε, μετ' αὐτῶν καὶ ἀπολέσω."

Ὅτι καλόν ἐστι φεύγειν, καὶ μὴ συγκοινωνεῖν ἀνδράσι κακοῖς, μή πως κινδύνοις σὺν αὐτοῖς ἐμπέσῃς.

90. ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

Ὀρνιθοθήρας δίκτυα γεράνοις ἀναπετάσας, πόρρωθεν ἐθεώρει τὴν ἄγραν. Πελαργοῦ δὲ σὺν τοῖς γεράνοις ἐπικαθίσαντος, ἐπιδραμὼν μετ' ἐκείνων καὶ αὐτὸν συνέλαβε. Τοῦ δὲ δεομένου μὴ θῦσαι αὐτὸν καὶ λέγοντος, ὡς οὐ μόνον [αὐτὸς] ἀβλαβής ἐστι τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ὠφελιμώτατος· τοὺς γὰρ ὄφεις καὶ τὰ λοιπὰ ἑρπετὰ συλλαμβάνων ἀναιρεῖν, ὁ ὀρνιθοθήρας ἔφη· "ἀλλ' εἰ τὰ μάλιστα οὐ φαῦλος εἶ, διὰ τοῦτο κολάσεως ἄξιος, ὅτι μετὰ πονηρῶν κεκάθικας."

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τὰς τῶν πονηρῶν συνουσίας φεύγειν, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἐκείνων τῆς κακίας κοινωνεῖν δόξωμεν.

91. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΤΥΧΗ.

Γεωργός τις σκάπτων χρυσίῳ περιέτυχε. Καθ' ἑκάστην οὖν τὴν Γῆν, ὡς ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθείς, ἔστεφε. Τῷ δὲ ἡ Τύχη ἐπιστᾶσά φησιν· "ὦ

οὗτος, τί τῇ Γῇ τὰ ἐμὰ δῶρα προσανατίθης, ἅπερ ἐγώ σοι δέδωκα, πλουτίσαι σε βουλομένη; Εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλοι, καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τοῦτό σοι τὸ χρυσίον ἔλθοι, οἶδ' ὅτι τηνικαῦτα ἐμέ, τὴν Τύχην, μέμψῃ."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν καὶ τούτῳ χάριτας ἀποδιδόναι.

92. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΦΥΤΟΝ.

Φυτὸν ἦν εἰς γεωργοῦ χώραν, καρπὸν μὴ φέρον, ἀλλὰ μόνον στρουθῶν καὶ τεττίγων κελαδούντων ἦν καταφυγή. Ὁ δὲ γεωργὸς ὡς ἄκαρπον ἐκτέμνειν ἤμελλε· καὶ δὴ τὸν πέλεκυν λαβὼν ἐπέφερε τὴν πληγήν. Οἱ δὲ τέττιγες καὶ οἱ στρουθοὶ ἱκέτευον τὴν καταφυγὴν αὐτῶν μὴ ἐκκόψαι, ἀλλ' ἐᾶσαι, ὥστε ᾄδειν ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸν τὸν γεωργὸν τέρπειν. Ὁ δὲ μηδὲν αὐτῶν φροντίσας, καὶ δευτέραν πληγὴν καὶ τρίτην ἐπέφερε. Ὡς δὲ ἐκοίλανε τὸ δένδρον, σμῆνος μελισσῶν καὶ μέλι εὗρε. Γευσάμενος δὲ τὸν πέλεκυν ἔρριψε, καὶ τὸ φυτὸν ἐτίμα ὡς ἱερὸν, καὶ ἐπεμελεῖτο.

Ὅτι οὐ τοσοῦτον οἱ ἄνθρωποι φύσει τὸ δίκαιον ἀγαπῶσι καὶ τιμῶσιν, ὅσον τὸ κερδαλέον ἐπιδιώκουσιν.

93. ΓΕΩΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΣ.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον· ὁ δ', ὡς πολλὰ παραινῶν οὐκ ἠδύνατο πεῖσαι αὐτοὺς λόγοις μεταβάλλεσθαι, ἔγνω δεῖν πρᾶγμα τοῦτο πρᾶξαι. Καὶ

παρῄνεσεν αὐτοῖς ῥάβδων δέσμην κομίσαι. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον δοὺς αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους ἐκέλευσε κατεάσσειν· ἐπειδὴ δὲ καὶ περιβιαζόμενοι οὐκ ἠδύναντο, ἐκ δευτέρου λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου· τῶν δὲ ῥᾳδίως κατακλώντων, ἔφη· "ἀτὰρ οὖν καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχείρωτοι τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε· ἐὰν δὲ στασιάζητε, εὐάλωτοι."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοσοῦτον ἰσχυρότερόν ἐστιν ἡ ὁμόνοια, ὅσον εὐκαταγώνιστος ἡ στάσις.

94. ΓΗΠΟΝΟΣ, ΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΒΟΥΣ.

Ὄνον τις ἔχων καὶ τῷ βοῒ συζεύξας ἠροτρία, πτωχῶς μέν, ἀλλ' ἀναγκαίως. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἔργον ἐπληρώθη, καὶ λύειν ἔμελλεν αὐτούς, ἡ ὄνος διηρώτα τὸν βοῦν· "τίς ἄξει τῷ γηπόνῳ τὰ σκεύη;" Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπε· "πάντως ὅσπερ εἴωθεν."

95. ΓΡΑΥΣ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΣ.

Γυνὴ πρεσβῦτις τοὺς ὀφθαλμοὺς νοσοῦσα ἰατρὸν ἐπὶ μισθῷ παρεκάλεσεν· ὁ δὲ εἰσιών, ὁπότε αὐτὴν ἔχριε, διετέλει ἐκείνης συμμυούσης καθ' ἓν ἕκαστον τῶν σκευῶν ὑφαιρούμενος. Ἐπεὶ δὲ πάντα ἐκφορήσας κἀκείνην ἐθεράπευσεν, ἀπῄτει τὸν συνταχθέντα μισθόν. Μὴ βουλομένης δ' αὐτῆς ἐπιδοῦναι, ἤγαγεν αὐτὴν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. Ἡ δ' ἔλεγε, τὸν μὲν μισθὸν ὑπισχνεῖσθαι, ἐὰν θεραπεύσῃ αὐτῆς τὰς

ὁράσεις· νῦν δὲ χεῖρον διατεθῆναι· "τότε μὲν γὰρ ἔβλεπον," ἔφη, "πάντα τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας μου σκεύη, νῦν δὲ οὐδὲν ἰδεῖν δύναμαι."

Οὕτως οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ πλεονεξίαν λανθάνουσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπισπώμενοι.

96. ΓΥΝΗ.

Γυνή τις ἄνδρα μέθυσον εἶχε· τοῦ δὲ πάθους αὐτὸν ἀπαλλάξαι θέλουσα, τοιόνδε τι σοφίζεται. Κεκαρωμένον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης παρατηρήσασα καὶ νεκροῦ δίκην ἀναισθητοῦντα, ἐπ' ὤμων ἄρασα, ἐπὶ τὸ πολυάνδριον ἀπενεγκοῦσα κατέθετο καὶ ἀπῆλθεν. Ἡνίκα δ' αὐτὸν ἤδη ἀνανήφειν ἐστοχάσατο, προσελθοῦσα τὴν θύραν ἔκοπτε τοῦ πολυανδρίου. Ἐκείνου δὲ φήσαντος "τίς ὁ τὴν θύραν κόπτων;" "ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο· "ὁ τοῖς νεκροῖς τὰ σιτία κομίζων ἐγὼ πάρειμι." Κἀκεῖνος· "μή μοι φαγεῖν, ἀλλὰ πιεῖν, ὦ βέλτιστε, μᾶλλον προσένεγκε· λυπεῖς γάρ με βρώσεως, ἀλλὰ μὴ πόσεως μνημονεύων." Ἡ δὲ τὸ στῆθος πατάξασα "οἴμοι τῇ δυστήνῳ," φησίν· "οὐδὲν γὰρ οὐδὲ σοφισαμένη ὤνησα· σὺ γάρ, ἄνερ, οὐ μόνον οὐκ ἐπαιδεύθης, ἀλλὰ καὶ χείρων σαυτοῦ γέγονας, εἰς ἕξιν σοι καταστάντος τοῦ πάθους."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ταῖς κακαῖς πράξεσιν ἐγχρονίζειν. Ἔστι γὰρ ὅτε καὶ μὴ θέλοντι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἔθος ἐπιτίθεται.

97. ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΙ.

Γυνὴ χήρα φιλεργός, θεραπαινίδας ἔχουσα, ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐγείρειν ἐπὶ τὰ ἔργα πρὸς τὰς

τῶν ἀλεκτρυόνων ᾠδάς. Αἱ δέ, συνεχῶς τῷ πόνῳ ταλαιπωρούμεναι, ἔγνωσαν δεῖν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκτεῖναι ἀλεκτρυόνα, ὡς ἐκείνου νύκτωρ ἐξανιστάντος τὴν δέσποιναν. Συνέβη δ' αὐταῖς τοῦτο διαπραξαμέναις χαλεπωτέροις περιπεσεῖν τοῖς δεινοῖς. Ἡ γὰρ δεσπότις, ἀγνοοῦσα τὴν τῶν ἀλεκτρυόνων ὥραν, ἐννυχώτερον ταύτας ἀνίστη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βουλεύματα κακῶν αἴτια γίνεται.

98. ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΟΡΝΙΣ.

Γυνή τις χήρα ὄρνιν εἶχε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ᾠὸν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δέ, ὡς, εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι, δὶς τέξεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δ' ὄρνις, πιμελὴς γενομένη, οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλουσι.

99. ΓΥΝΗ ΜΑΓΟΣ.

Γυνὴ μάγος ἐπῳδὰς θείων μηνιμάτων ἐπαγγελλομένη διετέλει πολλὰ ποιοῦσα, κἀκ τούτου οὐ μικρὸν βίον πορίζουσα. Ἐπὶ τούτῳ γραψάμενοί τινες αὐτὴν ὡς καινοτομοῦσαν περὶ τὰ θεῖα εἰς δίκην ὑπήγαγον, καὶ κατηγορήσαντες κατεδίκασαν αὐτὴν ἐπὶ θανάτῳ. Θεασάμενος δέ τις αὐτὴν ἐκ τῶν δικαστηρίων, ἔφη αὐτῇ· "ἡ τὰς δαιμόνων ὀργὰς τρέπειν ἐπαγγελλομένη πῶς οὐδὲ ἀνθρώπους πεῖσαι ἠδυνήθης;"

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς γυναῖκα πλάνον, ἥτις τὰ μείζονα κατεπαγγελλομένη τοῖς μετρίοις ἀδύνατος ἀπελέγχεται.

100. ΔΑΜΑΛΙΣ ΚΑΙ ΒΟΥΣ.

Δάμαλις βοῦν ὁρῶσα ἐργαζόμενον, ἐταλάνιζεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ κόπῳ. Ἐπειδὴ δὲ ἑορτὴ κατέλαβε, τὸν βοῦν ἀπολύσαντες, τὴν δάμαλιν ἐκράτησαν τοῦ σφάξαι. Ἰδὼν δὲ ὁ βοῦς ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὴν εἶπεν· "ὦ δάμαλις, διὰ τοῦτο ἤργεις, διότι ἔμελλες ἀρτίως τυθῆναι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸν ἀργοῦντα κίνδυνος μένει.

101. ΔΕΙΛΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΔΡΥΟΤΟΜΟΣ.

Λέοντός τινος ἴχνη ἐζήτει κυνηγός· δρυοτόμον δὲ ἐρωτήσας, εἰ εἶδεν ἴχνη λέοντος, καὶ ποῦ κοιτάζει, ἔφη· "καὶ αὐτὸν τὸν λέοντα ἤδη σοι δείξω." Ὁ δὲ ὠχριάσας ἐκ τοῦ φόβου, καὶ τοὺς ὀδόντας συγκρούων εἶπεν· "ἴχνη μόνα ζητῶ, οὐχὶ αὐτὸν τὸν λέοντα."

Ὅτι τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς ὁ λόγος ἐλέγχει, τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις μόνοις καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἔργοις.

102. ΔΕΛΦΑΞ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ.

Ἔν τινι ποίμνῃ δέλφαξ εἰσελθὼν ἐνέμετο. Καὶ δή ποτε τοῦ ποιμένος συλλαμβάνοντος αὐτὸν, ἐκεκράγει τε καὶ ἀντέτεινε· τῶν δὲ προβάτων αὐτὸν

κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
μήνυτρα σύλων, ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
ὁ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν· "ὡς μάτην ἥκω!
κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς θεός γ' ἂν εἰδείη,
ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γιγνώσκει,
ζητεῖ δὲ μισθοῦ, μή τις οἶδεν ἀνθρώπων;"

Ὅτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνουμένοις ὧν οὐκ εἰσὶ δεσπόται.

81. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.

Γεωργὸς ἀετὸν εὑρὼν ἀγρευόμενον, τὸ κάλλος αὐτοῦ θαυμάσας, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐλεύθερον. Ὁ δὲ οὐκ ἄμοιρος αὐτῷ χάριτος κατεφάνη, ἀλλ' ὑπὸ τεῖχος σαθρὸν καθήμενον ἰδὼν, προσπετάσας τοῖς ποσὶν ἦρε τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φάκελον. Ὁ δὲ ἐξαναστὰς ἐδίωκε· τοῦτον δὲ ὁ ἀετὸς ἔῤῥιψε. Καὶ ἀναλαβόμενος αὐτὸν καὶ ὑποστρέψας, εὗρε τὸ τεῖχος συμπεπτωκός, ἔνθα ἐκάθητο, καὶ τὴν ἀμοιβὴν ἐθαυμάσατο.

Ὅτι τοὺς ἀγαθόν τι πεπονθότας ἀντευεργετεῖν χρή.

82. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Γεωργός τις ἰδὼν ναῦν ἐν θαλάσσῃ κυμαινομένην καὶ βυθῷ πεμπομένην, κατηρᾶτο τὴν θάλασσαν δακρύων. Ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀνεβόα τοιαῦτα· "ἵνα τί, ἄνθρωπε, μέμφῃ με μάτην; οὐ γὰρ ἔγωγε τῶν κινδύνων αἰτία, ἀλλ' οἱ ἄνεμοι οἱ ἐκταράττοντές με. Εἰ δὲ βουληθῇς χωρὶς τούτων πλεῦσαι, ἡμερωτέραν δή με τῆς γῆς εὑρήσεις.

Ὅτι γαληνοὺς δεσπότας οἱ χαιρέκακοι παραφυσῶντες ἐπεγείρουσι πρὸς ὀργάς τε καὶ ζάλας.

83. ΝΑΥΑΓΟΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Ναυαγὸς ἐκβρασθεὶς εἴς τινα αἰγιαλὸν διὰ τὸν κόπον ἐκοιμᾶτο· μετὰ δὲ μικρὸν ἐξαναστάς, ὡς ἐθεάσατο πρὸς τὴν θάλασσαν, ἐμέμφετο αὐτήν, ὅτι δελεάζουσα τοὺς ἀνθρώπους τῇ τῆς ὄψεως λαμπρότητι, ἡνίκα ἂν αὐτοὺς προσδέξηται, ἐξαγριουμένη διαφθείρει. Ἡ δὲ γυναικὶ ὁμοιωθεῖσα πρὸς αὐτὸν ἔφη· "ἀλλ', ὦ οὗτος, μὴ μέμφου ἐμέ, ἀλλὰ τοὺς ἀνέμους· ἐγὼ γὰρ φύσει τοιαύτη εἰμί, ὁποία ἡ γῆ· οἱ δὲ αἰφνίδιοι ἐμπίπτοντες κυματοῦσι καὶ ἐξαγριαίνουσιν."

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τῶν ἀδικημάτων οὐ δεῖ τοὺς δρῶντας αἰτιᾶσθαι, ὅταν ἑτέροις ὑποτεταγμένοι ὦσι, τοὺς δὲ τούτοις ἐπιστατοῦντας.

84. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΚΥΝΕΣ.

Γεωργὸς ὑπὸ χειμῶνος ἐναποληφθεὶς ἐν τῇ ἐπαύλει, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύνατο προελθὼν τροφὴν ἑαυτῷ πορίσασθαι, τὸ μὲν πρῶτον τὰ πρόβατα κατέφαγεν· ἐπειδὴ δὲ ὁ χειμὼν ἐπέμενε, καὶ τὰς αἶγας κατεθοινήσατο· ἐκ τρίτου δέ, ὡς οὐδεμία ἄνεσις ἐγίνετο, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀροτῆρας βοῦς ἐχώρησεν. Οἱ δὲ κύνες θεασάμενοι τὰ πραττόμενα, ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους· "ἀπιτέον ἡμῖν ἐντεῦθεν· ὁ δεσπότης γὰρ εἰ οὐδὲ τῶν συνεργαζομένων βοῶν ἀπέσχετο, ἡμῶν πῶς φείσεται;"

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τούτους φυλάττεσθαι μάλιστα, οἳ οὐδὲ τῆς τῶν οἰκείων ἀδικίας ἀπέχονται.

85. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Ὄφις, ἐν γεωργοῦ προθύροις φωλεύων, ἀνεῖλεν αὐτοῦ τὸ νήπιον παιδίον. Πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο μέγα. Καὶ ὁ πατὴρ, ὑπὸ τῆς λύπης πέλεκυν λαβών, ἔμελλε τὸν ὄφιν ἐξελθόντα φονεύσειν. Ὡς δὲ ἔκυψε μικρόν, σπεύσας ὁ γεωργὸς τοῦ πατάξαι αὐτόν, ἠστόχησε, μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν. Ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως, ὁ γεωργός, νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον καὶ ἅλας, ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ. Ὁ δὲ ὄφις, λεπτὸν συρίξας, εἶπεν· "οὐκ ἔσται ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ τὴν πέτραν ὁρῶ, σὺ δὲ τὸν τύμβον τοῦ τέκνου."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ἐπιλανθάνεται, ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον, δι' οὗ ἐλυπήθη.

86. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Γέρων τις γεωργὸς χειμῶνος ὥρᾳ ὄφιν εὑρὼν ὑπὸ κρύους πεπηγότα, τοῦτον ἐλεήσας καὶ λαβὼν ὑπὸ κόλπον ἔθετο. Θερμανθεὶς δὲ ἐκεῖνος καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν, ἔπληξε τὸν εὐεργέτην καὶ ἀνεῖλε· θνήσκων δὲ ἔλεγε· "δίκαια πάσχω, τὸν πονηρὸν οἰκτείρας."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ἀμετάθετοί εἰσιν αἱ πονηρίαι, κἂν τὰ μέγιστα φιλανθρωπεύωνται.

87. ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ ΚΑΙ ΕΧΙΣ.

Ὁδοιπόρος χειμῶνος ὁδεύων, ὡς ἐθεάσατο ἔχιν ὑπὸ τοῦ κρύους διαφθειρόμενον, τοῦτον ἐλεήσας

ἀνείλετο, καὶ βαλὼν εἰς τὸν ἑαυτοῦ κόλπον, θερμαίνειν ἐπειρᾶτο. Ὁ δέ, μέχρι μὲν ὑπὸ τοῦ ψύχους συνείχετο, ἠρέμει· ἐπειδὴ δὲ ἐθερμάνθη, καὶ ἀνεζωώθη, τὴν αὐτοῦ γαστέρα ἔδακε. Καὶ ὃς ἀποθνήσκειν μέλλων ἔφη· "ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα· τί γὰρ τοῦτον ἀπολλύμενον ἔσωζον, ὃν ἔδει καὶ ἐῤῥωμένον ἀναιρεῖν;"

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πονηρία εὐεργετουμένη πρὸς τῷ ἀμοιβὰς οὐκ ἀποδιδόναι καὶ κατὰ τῶν εὐεργετῶν ἀναπτεροῦται.

88. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΕΣ ΑΥΤΟΥ.

Γεωργός τις, μέλλων καταλύειν τὸν βίον, καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πεῖραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς ἔφη· "παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τοῦ βίου ὑπέξειμι, ὑμεῖς δ', ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται, ζητήσαντες, εὑρήσετε πάντα." Οἱ μὲν οὖν οἰηθέντες θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν· καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον, ἡ δὲ ἄμπελος, καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις.

89. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

Ἐν ἀρούρᾳ παγίδας γεωργὸς ἔστησε. Θηρεύσας δὲ γεράνους, τοὺς τὸν σπόρον φθείροντας, σὺν αὐ-

τοῖς καὶ πελαργὸν εἰλήφει. Ὁ δὲ χωλεύων ἱκέτευεν ἀφεθῆναι λέγων· "οὐ γάρ εἰμι γέρανος· πελαργός εἰμι, εὐσεβέστατον ζῶον, ὃς τιμῶ τὸν πατέρα καὶ δουλεύω· ἴδε καὶ τὴν χροιάν, ὡς οὐχ ὁμοία." Ὁ δ' ἔφη· "οὐκ οἶδα τί λέγεις· ἐγὼ σὺν οἷς εἴληφά σε, μετ' αὐτῶν καὶ ἀπολέσω."

Ὅτι καλόν ἐστι φεύγειν, καὶ μὴ συγκοινωνεῖν ἀνδράσι κακοῖς, μή πως κινδύνοις σὺν αὐτοῖς ἐμπέσῃς.

90. ΟΡΝΙΘΟΘΗΡΑΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΡΓΟΣ.

Ὀρνιθοθήρας δίκτυα γεράνοις ἀναπετάσας, πόῤῥωθεν ἐθεώρει τὴν ἄγραν. Πελαργοῦ δὲ σὺν τοῖς γεράνοις ἐπικαθίσαντος, ἐπιδραμὼν μετ' ἐκείνων καὶ αὐτὸν συνέλαβε. Τοῦ δὲ δεομένου μὴ θῦσαι αὐτὸν καὶ λέγοντος, ὡς οὐ μόνον [αὐτὸς] ἀβλαβής ἐστι τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλὰ καὶ ὠφελιμώτατος· τοὺς γὰρ ὄφεις καὶ τὰ λοιπὰ ἑρπετὰ συλλαμβάνων ἀναιρεῖν, ὁ ὀρνιθοθήρας ἔφη· "ἀλλ' εἰ τὰ μάλιστα οὐ φαῦλος εἶ, διὰ τοῦτο κολάσεως ἄξιος, ὅτι μετὰ πονηρῶν κεκάθικας."

Ἀτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς δεῖ τὰς τῶν πονηρῶν συνουσίας φεύγειν, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἐκείνων τῆς κακίας κοινωνεῖν δόξωμεν.

91. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΤΥΧΗ.

Γεωργός τις σκάπτων χρυσίῳ περιέτυχε. Καθ' ἑκάστην οὖν τὴν Γῆν, ὡς ὑπ' αὐτῆς εὐεργετηθείς, ἔστεφε. Τῷ δὲ ἡ Τύχη ἐπιστᾶσά φησιν· "ὦ

οὗτος, τί τῇ Γῇ τὰ ἐμὰ δῶρα προσανατίθης, ἅπερ ἐγώ σοι δέδωκα, πλουτίσαι σε βουλομένη; Εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλοι, καὶ πρὸς ἑτέρας χεῖρας τοῦτό σοι τὸ χρυσίον ἔλθοι, οἶδ' ὅτι τηνικαῦτα ἐμέ, τὴν Τύχην, μέμψῃ."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν καὶ τούτῳ χάριτας ἀποδιδόναι.

92. ΓΕΩΡΓΟΣ ΚΑΙ ΦΥΤΟΝ.

Φυτὸν ἦν εἰς γεωργοῦ χώραν, καρπὸν μὴ φέρον, ἀλλὰ μόνον στρουθῶν καὶ τεττίγων κελαδούντων ἦν καταφυγή. Ὁ δὲ γεωργὸς ὡς ἄκαρπον ἐκτέμνειν ἤμελλε· καὶ δὴ τὸν πέλεκυν λαβὼν ἐπέφερε τὴν πληγήν. Οἱ δὲ τέττιγες καὶ οἱ στρουθοὶ ἱκέτευον τὴν καταφυγὴν αὐτῶν μὴ ἐκκόψαι, ἀλλ' ἐᾶσαι, ὥστε ᾄδειν ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸν τὸν γεωργὸν τέρπειν. Ὁ δὲ μηδὲν αὐτῶν φροντίσας, καὶ δευτέραν πληγὴν καὶ τρίτην ἐπέφερε. Ὡς δὲ ἐκοίλανε τὸ δένδρον, σμῆνος μελισσῶν καὶ μέλι εὗρε. Γευσάμενος δὲ τὸν πέλεκυν ἔρριψε, καὶ τὸ φυτὸν ἐτίμα ὡς ἱερὸν, καὶ ἐπεμελεῖτο.

Ὅτι οὐ τοσοῦτον οἱ ἄνθρωποι φύσει τὸ δίκαιον ἀγαπῶσι καὶ τιμῶσιν, ὅσον τὸ κερδαλέον ἐπιδιώκουσιν.

93. ΓΕΩΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΣ.

Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον· ὁ δ', ὡς πολλὰ παραινῶν οὐκ ἠδύνατο πεῖσαι αὐτοὺς λόγοις μεταβάλλεσθαι, ἔγνω δεῖν πρᾶγμα τοῦτο πρᾶξαι. Καὶ

παρῄνεσεν αὐτοῖς ῥάβδων δέσμην κομίσαι. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον δοὺς αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους ἐκέλευσε κατεάσσειν· ἐπειδὴ δὲ καὶ περιβιαζόμενοι οὐκ ἠδύναντο, ἐκ δευτέρου λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου· τῶν δὲ ῥᾳδίως κατακλώντων, ἔφη· "ἀτὰρ οὖν καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχείρωτοι τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε· ἐὰν δὲ στασιάζητε, εὐάλωτοι."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοσοῦτον ἰσχυρότερόν ἐστιν ἡ ὁμόνοια, ὅσον εὐκαταγώνιστος ἡ στάσις.

94. ΓΗΠΟΝΟΣ, ΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΒΟΥΣ.

Ὄνον τις ἔχων καὶ τῷ βοῒ συζεύξας ἠροτρία, πτωχῶς μέν, ἀλλ' ἀναγκαίως. Ἐπεὶ δὲ τὸ ἔργον ἐπληρώθη, καὶ λύειν ἔμελλεν αὐτούς, ἡ ὄνος διηρώτα τὸν βοῦν· "τίς ἄξει τῷ γηπόνῳ τὰ σκεύη;" Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν εἶπε· "πάντως ὅσπερ εἴωθεν."

95. ΓΡΑΥΣ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΣ.

Γυνὴ πρεσβῦτις τοὺς ὀφθαλμοὺς νοσοῦσα ἰατρὸν ἐπὶ μισθῷ παρεκάλεσεν· ὁ δὲ εἰσιών, ὁπότε αὐτὴν ἔχριε, διετέλει ἐκείνης συμμυούσης καθ' ἓν ἕκαστον τῶν σκευῶν ὑφαιρούμενος. Ἐπεὶ δὲ πάντα ἐκφορήσας κἀκείνην ἐθεράπευσεν, ἀπῄτει τὸν συνταχθέντα μισθόν. Μὴ βουλομένης δ' αὐτῆς ἐπιδοῦναι, ἤγαγεν αὐτὴν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας. Ἡ δ' ἔλεγε, τὸν μὲν μισθὸν ὑπισχνεῖσθαι, ἐὰν θεραπεύσῃ αὐτῆς τὰς

ὁράσεις· νῦν δὲ χεῖρον διατεθῆναι· "τότε μὲν γὰρ ἔβλεπον," ἔφη, "πάντα τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας μου σκεύη, νῦν δὲ οὐδὲν ἰδεῖν δύναμαι."

Οὕτως οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων διὰ πλεονεξίαν λανθάνουσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπισπώμενοι.

96. ΓΥΝΗ.

Γυνή τις ἄνδρα μέθυσον εἶχε· τοῦ δὲ πάθους αὐτὸν ἀπαλλάξαι θέλουσα, τοιόνδε τι σοφίζεται. Κεκαρωμένον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης παρατηρήσασα καὶ νεκροῦ δίκην ἀναισθητοῦντα, ἐπ' ὤμων ἄρασα, ἐπὶ τὸ πολυάνδριον ἀπενεγκοῦσα κατέθετο καὶ ἀπῆλθεν. Ἡνίκα δ' αὐτὸν ἤδη ἀνανήφειν ἐστοχάσατο, προσελθοῦσα τὴν θύραν ἔκοπτε τοῦ πολυανδρίου. Ἐκείνου δὲ φήσαντος "τίς ὁ τὴν θύραν κόπτων;" "ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο· "ὁ τοῖς νεκροῖς τὰ σιτία κομίζων ἐγὼ πάρειμι." Κἀκεῖνος· "μή μοι φαγεῖν, ἀλλὰ πιεῖν, ὦ βέλτιστε, μᾶλλον προσένεγκε· λυπεῖς γάρ με βρώσεως, ἀλλὰ μὴ πόσεως μνημονεύων." Ἡ δὲ τὸ στῆθος πατάξασα "οἴμοι τῇ δυστήνῳ," φησίν· "οὐδὲν γὰρ οὐδὲ σοφισαμένη ὤνησα· σὺ γάρ, ἄνερ, οὐ μόνον οὐκ ἐπαιδεύθης, ἀλλὰ καὶ χείρων σαυτοῦ γέγονας, εἰς ἕξιν σοι καταστάντος τοῦ πάθους."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ταῖς κακαῖς πράξεσιν ἐγχρονίζειν. Ἔστι γὰρ ὅτε καὶ μὴ θέλοντι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἔθος ἐπιτίθεται.

97. ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑΙ.

Γυνὴ χήρα φιλεργός, θεραπαινίδας ἔχουσα, ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐγείρειν ἐπὶ τὰ ἔργα πρὸς τὰς

τῶν ἀλεκτρυόνων ᾠδάς. Αἱ δέ, συνεχῶς τῷ πόνῳ ταλαιπωρούμεναι, ἔγνωσαν δεῖν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκτεῖναι ἀλεκτρυόνα, ὡς ἐκείνου νύκτωρ ἐξανιστάντος τὴν δέσποιναν. Συνέβη δ' αὐταῖς τοῦτο διαπραξαμέναις χαλεπωτέροις περιπεσεῖν τοῖς δεινοῖς. Ἡ γὰρ δεσπότις, ἀγνοοῦσα τὴν τῶν ἀλεκτρυόνων ὥραν, ἐννυχώτερον ταύτας ἀνίστη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βουλεύματα κακῶν αἴτια γίνεται.

98. ΓΥΝΗ ΚΑΙ ΟΡΝΙΣ.

Γυνή τις χήρα ὄρνιν εἶχε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ᾠὸν αὐτῇ τίκτουσαν. Νομίσασα δέ, ὡς, εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλοι, δὶς τέξεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν. Ἡ δ' ὄρνις, πιμελὴς γενομένη, οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλουσι.

99. ΓΥΝΗ ΜΑΓΟΣ.

Γυνὴ μάγος ἐπῳδὰς θείων μηνιμάτων ἐπαγγελλομένη διετέλει πολλὰ ποιοῦσα, κἀκ τούτου οὐ μικρὸν βίον πορίζουσα. Ἐπὶ τούτῳ γραψάμενοί τινες αὐτὴν ὡς καινοτομοῦσαν περὶ τὰ θεῖα εἰς δίκην ὑπήγαγον, καὶ κατηγορήσαντες κατεδίκασαν αὐτὴν ἐπὶ θανάτῳ. Θεασάμενος δέ τις αὐτὴν ἐκ τῶν δικαστηρίων, ἔφη αὐτῇ· "ἡ τὰς δαιμόνων ὀργὰς τρέπειν ἐπαγγελλομένη πῶς οὐδὲ ἀνθρώπους πεῖσαι ἠδυνήθης;"

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς γυναῖκα πλάνον, ἥτις τὰ μείζονα κατεπαγγελλομένη τοῖς μετρίοις ἀδύνατος ἀπελέγχεται.

100. ΔΑΜΑΛΙΣ ΚΑΙ ΒΟΥΣ.

Δάμαλις βοῦν ὁρῶσα ἐργαζόμενον, ἐταλάνιζεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ κόπῳ. Ἐπειδὴ δὲ ἑορτὴ κατέλαβε, τὸν βοῦν ἀπολύσαντες, τὴν δάμαλιν ἐκράτησαν τοῦ σφάξαι. Ἰδὼν δὲ ὁ βοῦς ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὴν εἶπεν· "ὦ δάμαλις, διὰ τοῦτο ἤργεις, διότι ἔμελλες ἀρτίως τυθῆναι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸν ἀργοῦντα κίνδυνος μένει.

101. ΔΕΙΛΟΣ ΚΥΝΗΓΟΣ ΚΑΙ ΔΡΥΟΤΟΜΟΣ.

Λέοντός τινος ἴχνη ἐζήτει κυνηγός· δρυοτόμον δὲ ἐρωτήσας, εἰ εἶδεν ἴχνη λέοντος, καὶ ποῦ κοιτάζει, ἔφη· "καὶ αὐτὸν τὸν λέοντα ἤδη σοι δείξω." Ὁ δὲ ὠχριάσας ἐκ τοῦ φόβου, καὶ τοὺς ὀδόντας συγκρούων εἶπεν· "ἴχνη μόνα ζητῶ, οὐχὶ αὐτὸν τὸν λέοντα."

Ὅτι τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς ὁ λόγος ἐλέγχει, τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις μόνοις καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἔργοις.

102. ΔΕΛΦΑΞ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ.

Ἔν τινι ποίμνῃ δέλφαξ εἰσελθὼν ἐνέμετο. Καὶ δή ποτε τοῦ ποιμένος συλλαμβάνοντος αὐτὸν, ἐκεκράγει τε καὶ ἀντέτεινε· τῶν δὲ προβάτων αὐτὸν

αἰτιωμένων ἐπὶ τῷ βοᾶν, καὶ λεγόντων, "ἡμᾶς μὲν συνεχῶς συλλαμβάνει, καὶ οὐ κράζομεν," ἔφη πρὸς ταῦτα· "ἀλλ' οὐχ ὁμοία τῇ ὑμετέρᾳ ἡ ἐμὴ σύλληψις· ὑμᾶς γὰρ ἢ διὰ τὰ ἔρια ἀγρεύει ἢ διὰ τὸ γάλα· ἐμὲ δὲ διὰ τὸ κρέας."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι εἰκότως ἐκεῖνοι ἀνοιμώζουσιν, οἷς ὁ κίνδυνος οὐ περὶ χρημάτων ἐστίν, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς τῆς σωτηρίας.

103. ΔΕΛΦΙΝΕΣ ΚΑΙ ΚΩΒΙΟΣ.

Δελφῖνες καὶ φάλαιναι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς μάχης κορυφουμένης, κωβιὸς ἀνέδυ (ἔστι δὲ οὗτος μικρὸς ἰχθύς), καὶ ἐπειρᾶτο αὐτοὺς διαλλάττειν. Εἷς δέ τις τῶν δελφίνων ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτόν· "ἀλλ' ἡμῖν ἀνεκτότερόν ἐστι μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων διαφθαρῆναι, ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν."

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων οὐδενὸς ἄξιοι ὄντες, ὅταν ταραχῆς λάβωνται, δοκοῦσί τινες εἶναι.

104. ΔΗΧΘΕΙΣ ΥΠΟ ΜΥΡΜΗΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Ναῦν ποτε μετὰ τῶν ἀνδρῶν βυθισθεῖσαν ἰδών τις, ἀδίκως ἔλεγε τοὺς θεοὺς κρίνειν· "δι' ἕνα γὰρ ἀσεβῆ συναπώλοντο καὶ ἀναίτιοι." Ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος, μυρμήκων πολλῶν ὄντων ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἔτυχεν ἱστάμενος, συνέβη ὑφ' ἑνὸς δηχθῆναι τούτων. Ὁ δὲ ὑφ' ἑνὸς δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πάντας. Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς αὐτῷ καὶ τῇ ῥάβδῳ

παίων, εἶπεν· "εἶτα οὐκ ἀνέχῃ σὺ τοὺς θεοὺς δικαστὰς εἶναι, οἷος εἶ σὺ τῶν μυρμήκων;"

Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς, μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύτοις δοκοῖεν εἶναι.

105. ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΟΔΟΙΠΟΡΩΝ.

Διογένης ὁ κυνικὸς ὁδοιπορῶν, ὡς ἐγένετο κατά τινα ποταμὸν πλημμυροῦντα, εἱστήκει ἀμηχανῶν. Εἷς δέ τις τῶν διαβιβάζειν εἰθισμένων θεασάμενος αὐτὸν διαποροῦντα, προσελθὼν καὶ ἀράμενος αὐτὸν σὺν φιλοφροσύνῃ, διεπέρασεν αὐτόν. Ὁ δὲ εἱστήκει τὴν αὑτοῦ πενίαν μεμφόμενος, δι' ἣν ἀμείψασθαι τὸν εὐεργέτην οὐ δύναται. Ἔτι δὲ αὐτοῦ ταῦτα διανοουμένου, ἐκεῖνος θεασάμενος ἕτερον ὁδοιπόρον διελθεῖν μὴ δυνάμενον, προσδραμὼν καὶ αὐτὸν διεπέρασε. Καὶ ὁ Διογένης προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν· "ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σοι χάριν ἔχω ἐπὶ τῷ γεγονότι· ὁρῶ γάρ, ὅτι οὐ κρίσει, ἀλλὰ νόσῳ αὐτὸ ποιεῖς."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ μετὰ τῶν σπουδαίων καὶ τοὺς ἀνεπιτηδείους εὐεργετοῦντες οὐκ εὐεργεσίας δόξαν, ἀλογιστίαν δὲ μᾶλλον ὀφλισκάνουσι.

106. ΔΡΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.

Δράκων καὶ ἀετὸς συμπλακέντες ἀλλήλοις ἐμάχοντο· καὶ ὁ μὲν δράκων εἶχε τὸν ἀετὸν συλλαβών. Γεωργὸς δὲ ἰδών, λύσας τὴν πλοκὴν τοῦ δράκον-

τος, αὐτόνομον ἀφῆκε τὸν ἀετόν. Χαλεπήνας δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ δράκων, ἰὸν ἀφῆκε τῷ τοῦ σώσαντος πόματι. Πιεῖν δὲ τοῦ γεωργοῦ πρὸς ἄγνοιαν μέλλοντος, ὁ ἀετὸς καταπτὰς τῶν τοῦ γεωργοῦ χειρῶν ἐξαιρεῖται τὴν κύλικα.

Τοὺς εὖ ποιοῦντας μένουσι χάριτες.

107. ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

Ὁ τὸν δραπέτην ἰδὼν διὰ χρόνου καὶ διώκων, ὡς κατέφυγε φθάσας εἰς μυλῶνα, "ποῦ δ' ἄν," ἔφη, "σὲ μᾶλλον εὑρεῖν ἐβουλήθην ἢ ἐνταῦθα;"

108. ΔΡΥΕΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

Αἱ δρύες κατεμέμφοντο τοῦ Διός, λέγουσαι "ὅτι μάτην παρήχθημεν ἐν τῷ βίῳ· ὑπὲρ πάντα γὰρ τὰ φυτὰ βιαίως τὴν τομὴν ὑφιστάμεθα." Καὶ ὁ Ζεύς· "ὑμεῖς αὐταὶ αἴτιοι τῆς τοιαύτης ἑαυταῖς καθεστήκατε συμφορᾶς· εἰ μὴ γὰρ τοὺς στειλειοὺς ἐγεννᾶτε, καὶ πρὸς τεκτονικὴν καὶ γεωργικὴν χρήσιμοι ἦτε, οὐκ ἂν πέλεκυς ὑμᾶς ἐξέκοπτεν."

Αἴτιοί τινες ἑαυτοῖς τῶν κακῶν καταστάντες, τὴν μέμψιν ἀφρόνως τιθέασι τῷ θεῷ.

109. ΔΡΥΟΤΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΡΥΣ.

Δρυοτόμοι δρῦν ἔσχιζον, ἐξ αὐτῆς σφῆνας ποιήσαντες. Ἡ δὲ ἔφη· "οὐ τοσοῦτον τὸν κόψαντά με πέλεκυν μέμφομαι, ὅσον τοὺς ἐξ ἐμοῦ φυέντας σφῆνας."

Ὅτι δεινότερόν ἐστι λύπη, ὅταν τις ὑπὸ τῶν συγγενῶν πάσχῃ, ἢ παρὰ τῶν ἀλλοτρίων.

110. ΕΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΚΗ.

Ἐλαία κατεγέλα συκῆς, ὡς αὐτὴ μὲν ἀνθοῦσα πρὸς ἅπασαν ὥραν, συκῆς δὲ τὸ ἄνθος συμμεταβαλλούσης ταῖς ὥραις. Αἷς καταῤῥυεῖσα χιών, τὴν μὲν ἐλαίαν κομῶσαν εὑροῦσα, τοῖς θαλλοῖς ἐνιζάνουσα, σὺν τῷ κάλλει καθάπαξ ταύτην διέφθειρεν· τὴν δὲ φύλλων εὑροῦσα γυμνὴν οὐδὲν ἠδίκει, πρὸς γῆν ὑποῤῥέουσα.

Κάλλος μὴ σωφρονοῦν τοῖς κεκτημένοις καθέστηκεν ὄνειδος.

111. ΕΛΑΤΗ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.

Ἐλάτη καυχωμένη τῇ βάτῳ ἔλεγεν· "ἐν οὐδενὶ οὐδὲν χρησιμεύεις, ὅτε ἐγὼ ἐν στέγεσί που χρησιμεύω καὶ οἴκοις." Ἡ δὲ βάτος ἔφη· "ὦ ἐλεεινή, μνησθεῖσα τῶν πελέκεων καὶ πριόνων τῶν κοπτόντων σε, βάτος ἂν εἶχες θελήσειν γενέσθαι, οὐκ ἐλάτη."

Κρείσσων πενία ἄφοβος ἢ πλοῦτος μετὰ ἀναγκῶν καὶ ἐπηρειῶν.

112. ΕΛΑΦΟΣ.

Ἔλαφος, πηρωθεῖσα τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν, παρεγένετο εἴς τινα αἰγιαλόν, καὶ ἐνταῦθα ἐνέμετο, τὸν μὲν ὁλόκληρον ὀφθαλμὸν πρὸς τὴν γῆν ἔχουσα, καὶ τὴν τῶν κυνηγῶν ἔφοδον παρατηρουμένη, τὸν δὲ πεπηρωμένον πρὸς τὴν θάλασσαν· ἔνθεν γὰρ οὐδένα κίνδυνον ὑφωρᾶτο. Καὶ δή τινες παραπλέ-

οντες ἐκεῖνον τὸν τόπον, καὶ θεασάμενοι αὐτήν, κατηυστόχησαν. Ἐπεὶ δὲ ἐλειποψύχει, εἶπε πρὸς ἑαυτήν· "ἀλλ' ἔγωγε ἀθλία, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη πολὺ χαλεπωτέραν ἔσχον τὴν θάλασσαν, ἐφ' ἣν κατέφυγον."

Οὕτω πολλάκις παρὰ τὴν ἡμετέραν ὑπόληψιν τὰ μὲν χαλεπὰ τῶν πραγμάτων δοκοῦντα εἶναι ὠφέλιμα εὑρίσκονται, τὰ δὲ σωτήρια νομιζόμενα ἐπιβλαβῆ.

113. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΣ.

Ἔλαφος, κυνηγοὺς φεύγουσα, ὑπ' ἀμπέλῳ ἐκρύβη. Παρελθόντων δ' ὀλίγον ἐκείνων, ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν δόξασα, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. Τούτων δὲ σειομένων, οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες καί, ὅπερ ἦν ἀληθές, νομίσαντες, τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τι κρύπτεσθαι, βέλεσιν ἀνεῖλον τὴν ἔλαφον. Ἡ δὲ θνήσκουσα τοιαῦτ' ἔλεγε· "δίκαια πέπονθα· οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς εὐεργέτας ὑπὸ θεοῦ κολάζονται.

114. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἔλαφος δίψει συσχεθεῖσα παρεγένετο ἐπί τινα πηγήν. Πίνουσα δὲ ὡς ἐθεάσατο τὴν ἑαυτῆς σκιὰν κατὰ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ μὲν τοῖς κέρασιν ἠγάλλετο, ὁρῶσα τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποικιλίαν, ἐπὶ δὲ τοῖς ποσὶ σφόδρα ἤχθετο ὡς λεπτοῖς οὖσι καὶ

ἀσθενέσιν. Ἔτι δ' αὐτῆς διανοουμένης, λέων ἐπιφανεὶς ἐδίωκεν αὐτήν, κἀκείνη εἰς φυγὴν τραπεῖσα κατὰ πολὺ αὐτοῦ προεῖχε. Μέχρι μὲν οὖν ψιλὸν ἦν τὸ πεδίον, ἡ μὲν προθέουσα ἐσώζετο· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο κατά τινα ὑλώδη τόπον, τηνικαῦτα συνέβη, τῶν κεράτων αὐτῆς ἐμπλακέντων τοῖς κλάδοις, μὴ δυναμένην τρέχειν συλληφθῆναι τῷ λέοντι. Μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι ἔφη πρὸς ἑαυτήν· "δειλαία ἐγώ, ἥτις, ὑφ' ὧν μὲν ᾤόμην προδοθήσεσθαι, ἐσωζόμην ὑπὸ τούτων, οἷς δὲ καὶ σφόδρα ἐπεποίθειν, ὑπὸ τούτων ἀπόλλυμαι."

Οὕτω πολλάκις ἐν κινδύνοις οἱ μὲν ὕποπτοι τῶν φίλων σωτῆρες ἐγένοντο, οἱ δὲ σφόδρα ἐμπιστευθέντες προδόται.

115. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα ἐγένετο κατά τι σπήλαιον, ἐν ᾧ λέων ἦν, καὶ ἐνταῦθα εἰσῄει κρυβησομένη· συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ λέοντος καὶ ἀναιρουμένη εἶπε· "δυσδαίμων ἐγώ, ἥτις ἀνθρώπους φεύγουσα ἐμαυτὴν θηρίῳ ἐνεχείρισα."

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φόβον ἐλαττόνων κινδύνων ἑαυτοὺς εἰς μείζονα κακὰ εἰσιᾶσιν.

116. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.

Ἔλαφον ἡ μήτηρ ἐνουθέτει, ταῦτα λέγουσα· "κέρας, ὦ παῖ, παρὰ τῆς φύσεως εἴληφας, μεγέθει δὲ διενήνοχας σώματος, καὶ οὐκ οἶδ' ὅ,τι παθὼν ἀποδιδράσκεις ἐπιόντας τοὺς κύνας." Ταῦτα ἦν,

καὶ κυνῶν δρόμος ἠκούετο πόῤῥωθεν. Ἡ δὲ μένειν τῷ παιδὶ παραινέσασα αὐτὴ τῆς φυγῆς προκατήρξατο.

Παραινεῖν ἕτοιμον, ἃ ποιεῖν ἀπορώτερον.

117. ΕΛΑΦΟΣ ΝΟΣΟΥΣΑ.

Ἔλαφος νόσῳ περιπεσοῦσα, ἐπί τινος τόπου πεδινοῦ κατεκέκλιτο. Τινὰ δὲ τῶν θηρίων εἰς θέαν αὐτῆς ἐλθόντα, τὴν παρακειμένην τῇ ἐλάφῳ νομὴν κατεβοσκήθησαν· εἶτα ἐκείνη τῆς νόσου ἀπαλλαγεῖσα, τῇ ἐνδείᾳ δεινῶς κατετρύχετο, καὶ τῇ νομῇ τὸ ζῆν προσαπώλεσεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ περιττοὺς καὶ ἀνονήτους κτώμενοι φίλους ἀντὶ κέρδους ὑπ' αὐτῶν ζημίαν μᾶλλον ὑφίστανται.

118. ΕΛΠΙΣ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ.

Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ·
ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων,
τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους,
κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
μόνη δ' ἔμεινεν Ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ Ἐλπὶς ἀνθρώποις
μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγότων ἡμᾶς
ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

119. ΕΡΙΦΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἔριφος ὑστερήσας ἀπὸ ποίμνης ὑπὸ λύκου κατεδιώκετο· ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ ἔριφος λέγει τῷ λύκῳ· "πέπεισμαι, λύκε, ὅτι σὸν βρῶμά εἰμι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀδόξως ἀποθάνω, αὔλησον, ὅπως ὀρχήσωμαι." Αὐλοῦντος δὲ τοῦ λύκου καὶ τοῦ ἐρίφου ὀρχουμένου, οἱ κύνες ἀκούσαντες καὶ ἐξελθόντες τὸν λύκον· ἐδίωκον· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς λέγει τῷ ἐρίφῳ· "ταῦτα ἐμοὶ καλῶς γίνεται· ἔδει γάρ με, μακελλάριον ὄντα, αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι."

Οὕτως οἱ παρὰ γνώμην τοῦ καιροῦ τι πράττοντες καὶ ὧν ἐν χερσὶν ἔχουσιν ὑστεροῦνται.

120. ΕΡΙΦΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἔριφος ἐπί τινος δώματος ἑστώς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδόρει καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν· ὁ δὲ λύκος ἔφη· "ὦ οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ θράσος κατὰ τῶν ἀμεινόνων.

121. ΕΡΜΗΣ.

Ζεὺς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον ἐγχεῖν. Ὁ δὲ, τοῦτο τρίψας καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον, ἑκάστῳ ἐνέχεεν. Ἐπεὶ δέ, μόνου τοῦ σκυτέως ὑπολειφθέντος, πολὺ κατελέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυείαν ἐνέχεεν

αὐτῷ. Κἀκ τούτου συνέβη, τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.

122. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Ἑρμῆς γνῶναι βουλόμενος, ἐν τίνι τιμῇ παρ' ἀνθρώποις ἐστίν, ἧκεν ἀφομοιωθεὶς ἀνθρώπῳ εἰς ἀγαλματοποιοῦ ἐργαστήριον· καὶ θεασάμενος Διὸς ἄγαλμα ἐπύθετο πόσου· τοῦ δὲ εἰπόντος "δραχμῆς," γελάσας ἠρώτα τῆς Ἥρας πόσου ἐστίν· εἰπόντος δὲ ἔτι μείζονος, θεασάμενος καὶ ἑαυτοῦ ἄγαλμα ὑπέλαβεν, ὅτι αὐτόν, ἐπειδὴ καὶ ἄγγελός ἐστι καὶ ἐπικερδής, περὶ πολλοῦ οἱ ἄνθρωποι ποιοῦνται. Διὸ προσεπυνθάνετο ὁ Ἑρμῆς, καὶ ὁ ἀγαλματογλύφος ἔφη· "ἀλλ' ἐὰν τούτους ἀγοράσῃς, τοῦτόν σοι προσθήκην δώσω."

Πρὸς ἄνδρα κενόδοξον, ἐν οὐδεμιᾷ μοίρᾳ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὄντα, ὁ λόγος ἁρμόζει.

123. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΓΗ.

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ δεῖξαι ὅθεν ὀρύξαντες πλεῖον ποιήσουσι. Τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, ἡ γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν· ὡς δὲ ὁ Ἑρμῆς ἠνάγκαζε λέγων, τὸν Δία προστεταχέναι· "ἀλλ' ὀρυσσέτωσαν," ἔφη, "ὅσην βούλονται· στένοντες γὰρ αὐτὴν καὶ κλαίοντες ἀποδώσουσιν."

Πρὸς τοὺς ῥᾳδίως μὲν δανειζομένους, μετὰ λύπης δὲ ἀποδιδόντας ὁ λόγος εὔκαιρος.

124. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Ἑρμῆς βουλόμενος τὴν Τειρεσίου μαντικὴν πειρᾶσαι, εἰ ἀληθής ἐστι, κλέψας αὐτοῦ τοὺς βόας ἐξ ἀγροῦ, ἧκε πρὸς αὐτὸν εἰς ἄστυ, ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπῳ, καὶ ἐπεξενώθη παρ' αὐτῷ. Παραγγελθείσης δὲ τῷ Τειρεσίᾳ τῆς τοῦ ζεύγους ἀπωλείας, παραλαβὼν τὸν Ἑρμῆν ἧκεν εἰς τὸ προάστειον, οἰωνόν τινα περὶ τῆς κλοπῆς σκεψόμενος, καὶ τούτῳ παρῄνει λέγειν ὅ τι ἂν θεάσηται ὄρνεον. Καὶ ὁ Ἑρμῆς τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος ἀετόν, ἐξ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ παριπτάμενον, ἀπήγγειλε αὐτῷ. Τοῦ δὲ εἰπόντος, μὴ πρὸς αὐτοὺς τοῦτον εἶναι, ἐκ δευτέρου ἰδὼν κορώνην, ἐπί τινος δένδρου καθημένην, καὶ ποτὲ μὲν ἄνω βλέπουσαν, ποτὲ δὲ εἰς γῆν κύπτουσαν, ἐδήλωσεν αὐτῷ. Ὁ δὲ ὑποτυχὼν ἔφη· "ἀλλ' αὕτη ἡ κορώνη διόμνυται τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι, ἐὰν σὺ θέλῃς, τοὺς ἐμαυτοῦ βόας ἀπολήψομαι."

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἄνδρα κλέπτην.

125. ΕΧΘΡΟΙ.

Δύο ἐχθροὶ ἐν μιᾷ νηῒ ἔπλεον· βουλόμενοι δ' ἀλλήλων πολὺ διεζεῦχθαι, ὥρμησαν ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πρῷραν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν πρύμναν, καὶ ἐνταῦθα ἔμενον. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ καταλαβόντος, καὶ τῆς νεὼς περιτρεπομένης, ὁ ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπυνθάνετό τινος, περὶ ποῖον μέρος καταδύεται τὸ σκάφος πρῶτον κινδυνεῦον· τοῦ δὲ εἰπόντος "κατὰ τὴν πρῷραν,"

αἰτιωμένων ἐπὶ τῷ βοᾶν, καὶ λεγόντων, "ἡμᾶς μὲν συνεχῶς συλλαμβάνει, καὶ οὐ κράζομεν," ἔφη πρὸς ταῦτα· "ἀλλ' οὐχ ὁμοία τῇ ὑμετέρᾳ ἡ ἐμὴ σύλληψις· ὑμᾶς γὰρ ἢ διὰ τὰ ἔρια ἀγρεύει ἢ διὰ τὸ γάλα· ἐμὲ δὲ διὰ τὸ κρέας."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι εἰκότως ἐκεῖνοι ἀνοιμώζουσιν, οἷς ὁ κίνδυνος οὐ περὶ χρημάτων ἐστίν, ἀλλὰ περὶ αὐτῆς τῆς σωτηρίας.

103. ΔΕΛΦΙΝΕΣ ΚΑΙ ΚΩΒΙΟΣ.

Δελφῖνες καὶ φάλαιναι πρὸς ἀλλήλους ἐμάχοντο. Ἐπὶ πολὺ δὲ τῆς μάχης κορυφουμένης, κωβιὸς ἀνέδυ (ἔστι δὲ οὗτος μικρὸς ἰχθύς), καὶ ἐπειρᾶτο αὐτοὺς διαλλάττειν. Εἷς δέ τις τῶν δελφίνων ὑπολαβὼν ἔφη πρὸς αὐτόν· "ἀλλ' ἡμῖν ἀνεκτότερόν ἐστι μαχομένοις ὑπ' ἀλλήλων διαφθαρῆναι, ἢ σοῦ διαλλακτοῦ τυχεῖν."

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων οὐδενὸς ἄξιοι ὄντες, ὅταν ταραχῆς λάβωνται, δοκοῦσί τινες εἶναι.

104. ΔΗΧΘΕΙΣ ΥΠΟ ΜΥΡΜΗΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Ναῦν ποτε μετὰ τῶν ἀνδρῶν βυθισθεῖσαν ἰδών τις, ἀδίκως ἔλεγε τοὺς θεοὺς κρίνειν· "δι' ἕνα γὰρ ἀσεβῆ συναπώλοντο καὶ ἀναίτιοι." Ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος, μυρμήκων πολλῶν ὄντων ἐν τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ἔτυχεν ἱστάμενος, συνέβη ὑφ' ἑνὸς δηχθῆναι τούτων. Ὁ δὲ ὑφ' ἑνὸς δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πάντας. Ἑρμῆς δ' ἐπιστὰς αὐτῷ καὶ τῇ ῥάβδῳ

παίων, εἶπεν· "εἶτα οὐκ ἀνέχῃ σὺ τοὺς θεοὺς δικαστὰς εἶναι, οἷος εἶ σὺ τῶν μυρμήκων;"

Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς, μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, κἂν ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύτοις δοκοῖεν εἶναι.

105. ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΟΔΟΙΠΟΡΩΝ.

Διογένης ὁ κυνικὸς ὁδοιπορῶν, ὡς ἐγένετο κατά τινα ποταμὸν πλημμυροῦντα, εἱστήκει ἀμηχανῶν. Εἷς δέ τις τῶν διαβιβάζειν εἰθισμένων θεασάμενος αὐτὸν διαποροῦντα, προσελθὼν καὶ ἀράμενος αὐτὸν σὺν φιλοφροσύνῃ, διεπέρασεν αὐτόν. Ὁ δὲ εἱστήκει τὴν αὑτοῦ πενίαν μεμφόμενος, δι' ἣν ἀμείψασθαι τὸν εὐεργέτην οὐ δύναται. Ἔτι δὲ αὐτοῦ ταῦτα διανοουμένου, ἐκεῖνος θεασάμενος ἕτερον ὁδοιπόρον διελθεῖν μὴ δυνάμενον, προσδραμὼν καὶ αὐτὸν διεπέρασε. Καὶ ὁ Διογένης προσελθὼν αὐτῷ εἶπεν· "ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σοι χάριν ἔχω ἐπὶ τῷ γεγονότι· ὁρῶ γάρ, ὅτι οὐ κρίσει, ἀλλὰ νόσῳ αὐτὸ ποιεῖς."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ μετὰ τῶν σπουδαίων καὶ τοὺς ἀνεπιτηδείους εὐεργετοῦντες οὐκ εὐεργεσίας δόξαν, ἀλογιστίαν δὲ μᾶλλον ὀφλισκάνουσι.

106. ΔΡΑΚΩΝ ΚΑΙ ΑΕΤΟΣ.

Δράκων καὶ ἀετὸς συμπλακέντες ἀλλήλοις ἐμάχοντο· καὶ ὁ μὲν δράκων εἶχε τὸν ἀετὸν συλλαβών. Γεωργὸς δὲ ἰδών, λύσας τὴν πλοκὴν τοῦ δράκον-

τος, αὐτόνομον ἀφῆκε τὸν ἀετόν. Χαλεπήνας δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ δράκων, ἰὸν ἀφῆκε τῷ τοῦ σώσαντος πόματι. Πιεῖν δὲ τοῦ γεωργοῦ πρὸς ἄγνοιαν μέλλοντος, ὁ ἀετὸς καταπτὰς τῶν τοῦ γεωργοῦ χειρῶν ἐξαιρεῖται τὴν κύλικα.

Τοὺς εὖ ποιοῦντας μένουσι χάριτες.

107. ΔΡΑΠΕΤΗΣ.

Ὁ τὸν δραπέτην ἰδὼν διὰ χρόνου καὶ διώκων, ὡς κατέφυγε φθάσας εἰς μυλῶνα, "ποῦ δ' ἄν," ἔφη, "σὲ μᾶλλον εὑρεῖν ἐβουλήθην ἢ ἐνταῦθα;"

108. ΔΡΥΕΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

Αἱ δρύες κατεμέμφοντο τοῦ Διός, λέγουσαι "ὅτι μάτην παρήχθημεν ἐν τῷ βίῳ· ὑπὲρ πάντα γὰρ τὰ φυτὰ βιαίως τὴν τομὴν ὑφιστάμεθα." Καὶ ὁ Ζεύς· "ὑμεῖς αὐταὶ αἴτιοι τῆς τοιαύτης ἑαυταῖς καθεστήκατε συμφορᾶς· εἰ μὴ γὰρ τοὺς στειλειοὺς ἐγεννᾶτε, καὶ πρὸς τεκτονικὴν καὶ γεωργικὴν χρήσιμοι ἦτε, οὐκ ἂν πέλεκυς ὑμᾶς ἐξέκοπτεν."

Αἴτιοί τινες ἑαυτοῖς τῶν κακῶν καταστάντες, τὴν μέμψιν ἀφρόνως τιθέασι τῷ θεῷ.

109. ΔΡΥΟΤΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΡΥΣ.

Δρυοτόμοι δρῦν ἔσχιζον, ἐξ αὐτῆς σφῆνας ποιήσαντες. Ἡ δὲ ἔφη· "οὐ τοσοῦτον τὸν κόψαντά με πέλεκυν μέμφομαι, ὅσον τοὺς ἐξ ἐμοῦ φύεντας σφῆνας."

Ὅτι δεινότερόν ἐστι λύπη, ὅταν τις ὑπὸ τῶν συγγενῶν πάσχῃ, ἢ παρὰ τῶν ἀλλοτρίων.

110. ΕΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΚΗ.

Ἐλαία κατεγέλα συκῆς, ὡς αὐτὴ μὲν ἀνθοῦσα πρὸς ἅπασαν ὥραν, συκῆς δὲ τὸ ἄνθος συμμεταβαλλούσης ταῖς ὥραις. Αἷς καταῤῥυεῖσα χιών, τὴν μὲν ἐλαίαν κομῶσαν εὑροῦσα, τοῖς θαλλοῖς ἐνιζάνουσα, σὺν τῷ κάλλει καθάπαξ ταύτην διέφθειρεν· τὴν δὲ φύλλων εὑροῦσα γυμνὴν οὐδὲν ἠδίκει, πρὸς γῆν ὑποῤῥέουσα.

Κάλλος μὴ σωφρονοῦν τοῖς κεκτημένοις καθέστηκεν ὄνειδος.

111. ΕΛΑΤΗ ΚΑΙ ΒΑΤΟΣ.

Ἐλάτη καυχωμένη τῇ βάτῳ ἔλεγεν· "ἐν οὐδενὶ οὐδὲν χρησιμεύεις, ὅτε ἐγὼ ἐν στέγεσί που χρησιμεύω καὶ οἴκοις." Ἡ δὲ βάτος ἔφη· "ὦ ἐλεεινή, μνησθεῖσα τῶν πελέκεων καὶ πριόνων τῶν κοπτόντων σε, βάτος ἂν εἶχες θελήσειν γενέσθαι, οὐκ ἐλάτη."

Κρείσσων πενία ἄφοβος ἢ πλοῦτος μετὰ ἀναγκῶν καὶ ἐπηρειῶν.

112. ΕΛΑΦΟΣ.

Ἔλαφος, πηρωθεῖσα τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν, παρεγένετο εἴς τινα αἰγιαλόν, καὶ ἐνταῦθα ἐνέμετο, τὸν μὲν ὁλόκληρον ὀφθαλμὸν πρὸς τὴν γῆν ἔχουσα, καὶ τὴν τῶν κυνηγῶν ἔφοδον παρατηρουμένη, τὸν δὲ πεπηρωμένον πρὸς τὴν θάλασσαν· ἔνθεν γὰρ οὐδένα κίνδυνον ὑφωρᾶτο. Καὶ δή τινες παραπλέ-

οντες ἐκεῖνον τὸν τόπον, καὶ θεασάμενοι αὐτήν, κατηυστόχησαν. Ἐπεὶ δὲ ἐλειποψύχει, εἶπε πρὸς ἑαυτήν· "ἀλλ' ἔγωγε ἀθλία, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη πολὺ χαλεπωτέραν ἔσχον τὴν θάλασσαν, ἐφ' ἣν κατέφυγον."

Οὕτω πολλάκις παρὰ τὴν ἡμετέραν ὑπόληψιν τὰ μὲν χαλεπὰ τῶν πραγμάτων δοκοῦντα εἶναι ὠφέλιμα εὑρίσκονται, τὰ δὲ σωτήρια νομιζόμενα ἐπιβλαβῆ.

113. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΣ.

Ἔλαφος, κυνηγοὺς φεύγουσα, ὑπ' ἀμπέλῳ ἐκρύβη. Παρελθόντων δ' ὀλίγον ἐκείνων, ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν δόξασα, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. Τούτων δὲ σειομένων, οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες καί, ὅπερ ἦν ἀληθές, νομίσαντες, τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τι κρύπτεσθαι, βέλεσιν ἀνεῖλον τὴν ἔλαφον. Ἡ δὲ θνήσκουσα τοιαῦτ' ἔλεγε· "δίκαια πέπονθα· οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς εὐεργέτας ὑπὸ θεοῦ κολάζονται.

114. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἔλαφος δίψει συσχεθεῖσα παρεγένετο ἐπί τινα πηγήν. Πίνουσα δὲ ὡς ἐθεάσατο τὴν ἑαυτῆς σκιὰν κατὰ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ μὲν τοῖς κέρασιν ἠγάλλετο, ὁρῶσα τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποικιλίαν, ἐπὶ δὲ τοῖς ποσὶ σφόδρα ἤχθετο ὡς λεπτοῖς οὖσι καὶ

ἀσθενέσιν. Ἔτι δ' αὐτῆς διανοουμένης, λέων ἐπιφανεὶς ἐδίωκεν αὐτήν, κἀκείνη εἰς φυγὴν τραπεῖσα κατὰ πολὺ αὐτοῦ προεῖχε. Μέχρι μὲν οὖν ψιλὸν ἦν τὸ πεδίον, ἡ μὲν προθέουσα ἐσώζετο· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο κατά τινα ὑλώδη τόπον, τηνικαῦτα συνέβη, τῶν κεράτων αὐτῆς ἐμπλακέντων τοῖς κλάδοις, μὴ δυναμένην τρέχειν συλληφθῆναι τῷ λέοντι. Μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι ἔφη πρὸς ἑαυτήν· "δειλαία ἐγώ, ἥτις, ὑφ' ὧν μὲν ᾠόμην προδοθήσεσθαι, ἐσωζόμην ὑπὸ τούτων, οἷς δὲ καὶ σφόδρα ἐπεποίθειν, ὑπὸ τούτων ἀπόλλυμαι."

Οὕτω πολλάκις ἐν κινδύνοις οἱ μὲν ὕποπτοι τῶν φίλων σωτῆρες ἐγένοντο, οἱ δὲ σφόδρα ἐμπιστευθέντες προδόται.

115. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα ἐγένετο κατά τι σπήλαιον, ἐν ᾧ λέων ἦν, καὶ ἐνταῦθα εἰσῄει κρυβησομένη· συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ λέοντος καὶ ἀναιρουμένη εἶπε· "δυσδαίμων ἐγώ, ἥτις ἀνθρώπους φεύγουσα ἐμαυτὴν θηρίῳ ἐνεχείρισα."

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φόβον ἐλαττόνων κινδύνων ἑαυτοὺς εἰς μείζονα κακὰ εἰσιᾶσιν.

116. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.

Ἔλαφον ἡ μήτηρ ἐνουθέτει, ταῦτα λέγουσα· "κέρας, ὦ παῖ, παρὰ τῆς φύσεως εἴληφας, μεγέθει δὲ διενήνοχας σώματος, καὶ οὐκ οἶδ' ὅ,τι παθὼν ἀποδιδράσκεις ἐπιόντας τοὺς κύνας." Ταῦτα ἦν,

καὶ κυνῶν δρόμος ἠκούετο πόῤῥωθεν. Ἡ δὲ μένειν τῷ παιδὶ παραινέσασα αὐτὴ τῆς φυγῆς προκατήρξατο.

Παραινεῖν ἕτοιμον, ἃ ποιεῖν ἀπορώτερον.

117. ΕΛΑΦΟΣ ΝΟΣΟΥΣΑ.

Ἔλαφος νόσῳ περιπεσοῦσα, ἐπί τινος τόπου πεδινοῦ κατεκέκλιτο. Τινὰ δὲ τῶν θηρίων εἰς θέαν αὐτῆς ἐλθόντα, τὴν παρακειμένην τῇ ἐλάφῳ νομὴν κατεβοσκήθησαν· εἶτα ἐκείνη τῆς νόσου ἀπαλλαγεῖσα, τῇ ἐνδείᾳ δεινῶς κατετρύχετο, καὶ τῇ νομῇ τὸ ζῆν προσαπώλεσεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ περιττοὺς καὶ ἀνοήτους κτώμενοι φίλους ἀντὶ κέρδους ὑπ' αὐτῶν ζημίαν μᾶλλον ὑφίστανται.

118. ΕΛΠΙΣ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ.

Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ·
ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων,
τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους,
κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
μόνη δ' ἔμεινεν Ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ Ἐλπὶς ἀνθρώποις
μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγότων ἡμᾶς
ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

119. ΕΡΙΦΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἔριφος ὑστερήσας ἀπὸ ποίμνης ὑπὸ λύκου κατεδιώκετο· ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ ἔριφος λέγει τῷ λύκῳ· "πέπεισμαι, λύκε, ὅτι σὸν βρῶμά εἰμι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀδόξως ἀποθάνω, αὔλησον, ὅπως ὀρχήσωμαι." Αὐλοῦντος δὲ τοῦ λύκου καὶ τοῦ ἐρίφου ὀρχουμένου, οἱ κύνες ἀκούσαντες καὶ ἐξελθόντες τὸν λύκον ἐδίωκον· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς λέγει τῷ ἐρίφῳ· "ταῦτα ἐμοὶ καλῶς γίνεται· ἔδει γάρ με, μακελλάριον ὄντα, αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι."

Οὕτως οἱ παρὰ γνώμην τοῦ καιροῦ τι πράττοντες καὶ ὧν ἐν χερσὶν ἔχουσιν ὑστεροῦνται.

120. ΕΡΙΦΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἔριφος ἐπί τινος δώματος ἑστώς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδόρει καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν· ὁ δὲ λύκος ἔφη· "ὦ οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ θράσος κατὰ τῶν ἀμεινόνων.

121. ΕΡΜΗΣ.

Ζεὺς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον ἐγχεῖν. Ὁ δὲ, τοῦτο τρίψας καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον, ἑκάστῳ ἐνέχεεν. Ἐπεὶ δέ, μόνου τοῦ σκυτέως ὑπολειφθέντος, πολὺ κατελέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυείαν ἐνέχεεν

καὶ κυνῶν δρόμος ἠκούετο πόῤῥωθεν. Ἡ δὲ μένειν τῷ παιδὶ παραινέσασα αὐτὴ τῆς φυγῆς προκατήρξατο.

Παραινεῖν ἕτοιμον, ἃ ποιεῖν ἀπορώτερον.

117. ΕΛΑΦΟΣ ΝΟΣΟΥΣΑ.

Ἔλαφος νόσῳ περιπεσοῦσα, ἐπί τινος τόπου πεδινοῦ κατεκέκλιτο. Τινὰ δὲ τῶν θηρίων εἰς θέαν αὐτῆς ἐλθόντα, τὴν παρακειμένην τῇ ἐλάφῳ νομὴν κατεβοσκήθησαν· εἶτα ἐκείνη τῆς νόσου ἀπαλλαγεῖσα, τῇ ἐνδείᾳ δεινῶς κατετρύχετο, καὶ τῇ νομῇ τὸ ζῆν προσαπώλεσεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ περιττοὺς καὶ ἀνονήτους κτώμενοι φίλους ἀντὶ κέρδους ὑπ' αὐτῶν ζημίαν μᾶλλον ὑφίστανται.

118. ΕΛΠΙΣ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ.

Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ·
ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων,
τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους,
κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς [illegible]νω φεύγειν.
[illegible] δ' ἔμεινεν Ἐλπ[illegible]
[illegible] τὸ πῶμα.
[illegible]
[illegible]

αὐτῷ. Κἀκ τούτου συνέβη, τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.

122. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Ἑρμῆς γνῶναι βουλόμενος, ἐν τίνι τιμῇ παρ' ἀνθρώποις ἐστίν, ἧκεν ἀφομοιωθεὶς ἀνθρώπῳ εἰς ἀγαλματοποιοῦ ἐργαστήριον· καὶ θεασάμενος Διὸς ἄγαλμα ἐπύθετο πόσου· τοῦ δὲ εἰπόντος "δραχμῆς," γελάσας ἠρώτα τῆς Ἥρας πόσου ἐστίν· εἰπόντος δὲ ἔτι μείζονος, θεασάμενος καὶ ἑαυτοῦ ἄγαλμα ὑπέλαβεν, ὅτι αὐτόν, ἐπειδὴ καὶ ἄγγελός ἐστι καὶ ἐπικερδής, περὶ πολλοῦ οἱ ἄνθρωποι ποιοῦνται. Διὸ προσεπυνθάνετο ὁ Ἑρμῆς, καὶ ὁ ἀγαλματογλύφος ἔφη· "ἀλλ' ἐὰν τούτους ἀγοράσῃς, τοῦτόν σοι προσθήκην δώσω."

Πρὸς ἄνδρα κενόδοξον, ἐν οὐδεμιᾷ μοίρᾳ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὄντα, ὁ λόγος ἁρμόζει.

123. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΓΗ.

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ δεῖξαι ὅθεν ὀρύξαντες πλεῖον ποιήσουσι. Τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, ἡ γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν· ὡς δὲ ὁ Ἑρμῆς ἠνάγκαζε λέγων, τὸν Δία προστεταχέναι· "ἀλλ' ὀρυσσέτωσαν," ἔφη, "ὅσην βούλονται· στένοντες γὰρ αὐτὴν καὶ κλαίοντες ἀποδώσουσιν."

Πρὸς τοὺς ῥᾳδίως μὲν δανειζομένους, μετὰ λύπης δὲ ἀποδιδόντας ὁ λόγος εὔκαιρος.

124. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Ἑρμῆς βουλόμενος τὴν Τειρεσίου μαντικὴν πειρᾶσαι, εἰ ἀληθής ἐστι, κλέψας αὐτοῦ τοὺς βόας ἐξ ἀγροῦ, ἧκε πρὸς αὐτὸν εἰς ἄστυ, ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπῳ, καὶ ἐπεξενώθη παρ' αὐτῷ. Παραγγελθείσης δὲ τῷ Τειρεσίᾳ τῆς τοῦ ζεύγους ἀπωλείας, παραλαβὼν τὸν Ἑρμῆν ἧκεν εἰς τὸ προάστειον, οἰωνόν τινα περὶ τῆς κλοπῆς σκεψόμενος, καὶ τούτῳ παρῄνει λέγειν ὅ τι ἂν θεάσηται ὄρνεον. Καὶ ὁ Ἑρμῆς τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος ἀετόν, ἐξ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ παριπτάμενον, ἀπήγγειλε αὐτῷ. Τοῦ δὲ εἰπόντος, μὴ πρὸς αὐτοὺς τοῦτον εἶναι, ἐκ δευτέρου ἰδὼν κορώνην, ἐπί τινος δένδρου καθημένην, καὶ ποτὲ μὲν ἄνω βλέπουσαν, ποτὲ δὲ εἰς γῆν κύπτουσαν, ἐδήλωσεν αὐτῷ. Ὁ δὲ ὑποτυχὼν ἔφη· "ἀλλ' αὕτη ἡ κορώνη διόμνυται τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι, ἐὰν σὺ θέλῃς, τοὺς ἐμαυτοῦ βόας ἀπολήψομαι."

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἄνδρα κλέπτην.

125. ΕΧΘΡΟΙ.

Δύο ἐχθροὶ ἐν μιᾷ νηῒ ἔπλεον· βουλόμενοι δ' ἀλλήλων πολὺ διεζεῦχθαι, ὥρμησαν ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πρώραν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν πρύμναν, καὶ ἐνταῦθα ἔμενον. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ καταλαβόντος, καὶ τῆς νεὼς περιτρεπομένης, ὁ ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπυνθάνετό τινος, περὶ ποῖον μέρος καταδύεται τὸ σκάφος πρῶτον κινδυνεῦον· τοῦ δὲ εἰπόντος "κατὰ τὴν πρώραν,"

ἔφη· "ἀλλ' ἔμοιγε οὐκέτι λυπηρὸς ὁ θάνατός ἐστιν, εἴγε ὁρᾶν μέλλω τὸν ἐχθρόν μου προαποπνιγόμενον."

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν πρὸς ἐχθροὺς δυσμένειαν αἱροῦνται καὶ αὐτοὶ τὸ δεινὸν πάσχειν, χάριν τοῦ κἀκείνους ὁρᾶν δυστυχήσαντας.

126. ΕΧΙΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἔχις ἐπὶ δέσμῃ ἀκανθῶν εἴς τινα ποταμὸν ἐφέρετο· ἀλώπηξ δὲ παριοῦσα ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, εἶπεν· "ἄξιος τῆς νεὼς ὁ ναύκληρος."

Πρὸς ἄνδρα πονηρὸν μοχθηροῖς πράγμασιν ἐπιχειρήσαντα ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἄν.

127. ΕΧΙΣ ΚΑΙ ΡΙΝΗ.

Ἔχις εἰσελθὼν εἰς χαλκουργοῦ ἐργαστήριον παρὰ τῶν σκευῶν ἔρανον ᾔτει· λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν ἧκε πρὸς τὴν ῥίνην, καὶ ταύτην παρεκάλει δοῦναί τι αὐτῷ. Ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα εἶπεν· "ἀλλ' εὐήθης εἶ παρ' ἐμοῦ ἀποίσεσθαί τι οἰόμενος, ἥτις οὐ διδόναι ἀλλὰ λαμβάνειν παρὰ πάντων εἴωθα."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι μάταιοί εἰσιν οἱ παρὰ φιλαργύρων τι κερδαίνειν προσδοκῶντες.

128. ΕΧΙΣ ΚΑΙ ΥΔΡΑ.

Ἔχις φοιτῶν ἐπί τινα κρήνην, ἔπινεν· ἡ δὲ ἐνταῦθα οἰκοῦσα ὕδρα ἐκώλυεν αὐτόν, ἀγανακτοῦσα εἴγε μὴ ἀρκεῖται τῇ ἰδίᾳ νομῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς δίαιταν ἀφικνεῖται. Ἀεὶ δὲ τῆς φιλονεικίας

αὐξανομένης, συνέθεντο ὅπως εἰς μάχην ἀλλήλοις καταστῶσι, καὶ τοῦ νικῶντος ἥ τε τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος νομὴ γένηται. Ταξαμένων δ' αὐτῶν τὴν προθεσμίαν, οἱ βάτραχοι διὰ μῖσος τῆς ὕδρας παραγενόμενοι πρὸς τὸν ἔχιν παραθαῤῥύνουσιν αὐτόν, ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ συμμαχήσειν αὐτῷ. Ἐνσταθείσης δὲ τῆς μάχης ὁ μὲν ἔχις πρὸς τὴν ὕδραν ἐπολέμει, οἱ δὲ βάτραχοι, μηδὲν περαιτέρω δυνάμενοι δρᾶν, μεγάλα ἐκεκράγεισαν. Καὶ ὁ ἔχις νικήσας ᾐτιάσατο αὐτούς, ὅτι συμμαχήσειν αὐτῷ ὑποσχόμενοι παρὰ τὴν μάχην οὐ μόνον οὐκ ἐβοήθουν, ἀλλὰ καὶ ᾖδον. Οἱ δὲ ἔφασαν πρὸς αὐτόν· "ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὦ οὗτος, ὅτι ἡ ἡμετέρα συμμαχία οὐ διὰ χειρῶν, ἀλλὰ διὰ μόνης φωνῆς καθέστηκεν."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι, ἔνθα χειρῶν χρεία ἐστίν, ἡ διὰ λόγων βοήθεια οὐδὲν λυσιτελεῖ.

129. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ζεὺς ἀγασάμενος ἀλώπεκος τὸ συνετὸν τῶν φρενῶν καὶ τὸ ποικίλον, τὸ βασίλειον αὐτῇ τῶν ἀλόγων ζώων ἐνεχείρισε. Βουλόμενος δὲ γνῶναι, εἰ τὴν τύχην μεταλλάξασα μετεβάλετο καὶ τὴν ἕξιν, φερομένης ἐν φορείῳ, κάνθαρον παρὰ τὴν ὄψιν ἀφῆκεν. Ἡ δὲ ἀντισχεῖν μὴ δυναμένη, ἐπειδὴ περιίπτατο, τοῦ φορείου ἀναπηδήσασα ἀκόσμως συλλαβεῖν αὐτὸν ἐπειρᾶτο. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἀποκατέστησεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων,

κἂν τὰ προσχήματα λαμπρότερα ἀναλάβωσι, τὴν γοῦν φύσιν οὐ μετατίθενται.

130. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ.

Ζεὺς πλάσας ἀνθρώπους ἐκέλευσεν Ἑρμῇ νοῦν αὐτοῖς ἐγχέαι· κἀκεῖνος μέτρον ἴσον ποιήσας ἑκάστῳ ἐνέχεε. Συνέβη οὖν τοὺς μὲν μικροφυεῖς πληρωθέντας τοῦ μέτρου φρονίμους γενέσθαι, τοὺς δὲ μακρούς, ἅτε μὴ ἐφικομένου τοῦ ποτοῦ μηδὲ εἰς πᾶν τὸ σῶμα, ἀλλὰ μέχρι γονάτων, ἀφρονεστέρους γενέσθαι.

Πρὸς ἄνδρα εὐμεγέθη τῷ σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλόγιστον ὁ λόγος εὔκαιρος.

131. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων περὶ τοξικῆς ἤριζον· τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος ἐκτείναντος τὸ τόξον καὶ τὸ βέλος ἀφέντος, Ζεὺς τοσοῦτον διέβη, ὅσον Ἀπόλλων ἐτόξευσεν.

Οὕτως οἱ τοῖσι κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι γέλωτος ἄξιοί εἰσιν.

132. ΖΕΥΣ ΚΡΙΤΗΣ.

Ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας ἐν ὀστράκοις τὸν Ἑρμῆν ὥρισε γράφειν, καὶ εἰς κιβωτὸν ἀποτιθέναι πλησίον αὐτοῦ, ὅπως ἑκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσῃ. Συγκεχυμένων δὲ τῶν ὀστράκων ἐπ'

ἀλλήλοις, τὸ μὲν βράδιον, τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει εἰς τὰς τοῦ Διὸς χεῖρας, εἴποτε καλῶς κρίνοι.

Τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσῆκε θαυμάζειν, ἂν θᾶσσον ἀδικῶν τις, ὀψὲ κακῶς πράσσῃ.

133. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος, πάντα τὰ ζῶα ἀνήνεγκαν δῶρα, ἕκαστον κατὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν· ὄφις δὲ ἕρπων, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι, ἀνέβη. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· "τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος λαμβάνω οὐδ' ὅλως."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραί εἰσιν.

134. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΧΕΛΩΝΗ.

Ζεύς, γάμους τελῶν, συγκαλεσάμενος τὰ ζῶα πάντα εἱστία. Μόνης δὲ χελώνης ὑστερησάσης, διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῇ ὑστεραίᾳ ἐπυνθάνετο αὐτῆς· "διὰ τί μόνη ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἦλθες;" Τῆς δὲ εἰπούσης "φίλος οἶκος ἄριστος οἶκος," ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς παρεσκεύασεν αὐτὴν τὸν οἶκον αὐτὸν βαστάζουσαν περιφέρειν.

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἱροῦνται λιτῶς οἰκεῖν ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς διαιτᾶσθαι.

135. ΖΕΥΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΑΘΗΝΑ, ΜΩΜΟΣ.

Ζεὺς καὶ Προμηθεὺς καὶ Ἀθηνᾶ κατασκευάσαντες, ὁ μὲν ταῦρον, ὁ Προμηθεὺς ἄνθρωπον, ἡ δὲ

οντες ἐκεῖνον τὸν τόπον, καὶ θεασάμενοι αὐτήν, κατηυστόχησαν. Ἐπεὶ δὲ ἐλειποψύχει, εἶπε πρὸς ἑαυτήν· "ἀλλ' ἔγωγε ἀθλία, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη πολὺ χαλεπωτέραν ἔσχον τὴν θάλασσαν, ἐφ' ἣν κατέφυγον."

Οὕτω πολλάκις παρὰ τὴν ἡμετέραν ὑπόληψιν τὰ μὲν χαλεπὰ τῶν πραγμάτων δοκοῦντα εἶναι ὠφέλιμα εὑρίσκονται, τὰ δὲ σωτήρια νομιζόμενα ἐπιβλαβῆ.

113. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΑΜΠΕΛΟΣ.

Ἔλαφος, κυνηγοὺς φεύγουσα, ὑπ' ἀμπέλῳ ἐκρύβη. Παρελθόντων δ' ὀλίγον ἐκείνων, ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν δόξασα, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. Τούτων δὲ σειομένων, οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες καί, ὅπερ ἦν ἀληθές, νομίσαντες, τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τι κρύπτεσθαι, βέλεσιν ἀνεῖλον τὴν ἔλαφον. Ἡ δὲ θνήσκουσα τοιαῦτ' ἔλεγε· "δίκαια πέπονθα· οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ἀδικοῦντες τοὺς εὐεργέτας ὑπὸ θεοῦ κολάζονται.

114. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἔλαφος δίψει συσχεθεῖσα παρεγένετο ἐπί τινα πηγήν. Πίνουσα δὲ ὡς ἐθεάσατο τὴν ἑαυτῆς σκιὰν κατὰ τοῦ ὕδατος, ἐπὶ μὲν τοῖς κέρασιν ἠγάλλετο, ὁρῶσα τὸ μέγεθος καὶ τὴν ποικιλίαν, ἐπὶ δὲ τοῖς ποσὶ σφόδρα ἤχθετο ὡς λεπτοῖς οὖσι καὶ

ἀσθενέσιν. Ἔτι δ' αὐτῆς διανοουμένης, λέων ἐπιφανεὶς ἐδίωκεν αὐτήν, κἀκείνη εἰς φυγὴν τραπεῖσα κατὰ πολὺ αὐτοῦ προεῖχε. Μέχρι μὲν οὖν ψιλὸν ἦν τὸ πεδίον, ἡ μὲν προθέουσα ἐσώζετο· ἐπεὶ δὲ ἐγένετο κατά τινα ὑλώδη τόπον, τηνικαῦτα συνέβη, τῶν κεράτων αὐτῆς ἐμπλακέντων τοῖς κλάδοις, μὴ δυναμένην τρέχειν συλληφθῆναι τῷ λέοντι. Μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι ἔφη πρὸς ἑαυτήν· "δειλαία ἐγώ, ἥτις, ὑφ' ὧν μὲν ᾠόμην προδοθήσεσθαι, ἐσωζόμην ὑπὸ τούτων, οἷς δὲ καὶ σφόδρα ἐπεποίθειν, ὑπὸ τούτων ἀπόλλυμαι."

Οὕτω πολλάκις ἐν κινδύνοις οἱ μὲν ὕποπτοι τῶν φίλων σωτῆρες ἐγένοντο, οἱ δὲ σφόδρα ἐμπιστευθέντες προδόται.

115. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα ἐγένετο κατά τι σπήλαιον, ἐν ᾧ λέων ἦν, καὶ ἐνταῦθα εἰσῄει κρυβησομένη· συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ τοῦ λέοντος καὶ ἀναιρουμένη εἶπε· "δυσδαίμων ἐγώ, ἥτις ἀνθρώπους φεύγουσα ἐμαυτὴν θηρίῳ ἐνεχείρισα."

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φόβον ἐλαττόνων κινδύνων ἑαυτοὺς εἰς μείζονα κακὰ εἰσιᾶσιν.

116. ΕΛΑΦΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.

Ἔλαφον ἡ μήτηρ ἐνουθέτει, ταῦτα λέγουσα· "κέρας, ὦ παῖ, παρὰ τῆς φύσεως εἴληφας, μεγέθει δὲ διενήνοχας σώματος, καὶ οὐκ οἶδ' ὅ,τι παθὼν ἀποδιδράσκεις ἐπιόντας τοὺς κύνας." Ταῦτα ἦν,

καὶ κυνῶν δρόμος ἠκούετο πόῤῥωθεν. Ἡ δὲ μένειν τῷ παιδὶ παραινέσασα αὐτὴ τῆς φυγῆς προκατήρξατο.

Παραινεῖν ἕτοιμον, ἃ ποιεῖν ἀπορώτερον.

117. ΕΛΑΦΟΣ ΝΟΣΟΥΣΑ.

Ἔλαφος νόσῳ περιπεσοῦσα, ἐπί τινος τόπου πεδινοῦ κατεκέκλιτο. Τινὰ δὲ τῶν θηρίων εἰς θέαν αὐτῆς ἐλθόντα, τὴν παρακειμένην τῇ ἐλάφῳ νομὴν κατεβοσκήθησαν· εἶτα ἐκείνη τῆς νόσου ἀπαλλαγεῖσα, τῇ ἐνδείᾳ δεινῶς κατετρύχετο, καὶ τῇ νομῇ τὸ ζῆν προσαπώλεσεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ περιττοὺς καὶ ἀνοήτους κτώμενοι φίλους ἀντὶ κέρδους ὑπ' αὐτῶν ζημίαν μᾶλλον ὑφίστανται.

118. ΕΛΠΙΣ ΕΝ ΑΝΘΡΩΠΟΙΣ.

Ζεὺς ἐν πίθῳ τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπῳ·
ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων,
τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους,
κἀκεῖ πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
μόνη δ' ἔμεινεν Ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ Ἐλπὶς ἀνθρώποις
μόνη σύνεστι, τῶν πεφευγότων ἡμᾶς
ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν.

119. ΕΡΙΦΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἔριφος ὑστερήσας ἀπὸ ποίμνης ὑπὸ λύκου κατεδιώκετο· ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ ἔριφος λέγει τῷ λύκῳ· "πέπεισμαι, λύκε, ὅτι σὸν βρῶμά εἰμι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀδόξως ἀποθάνω, αὔλησον, ὅπως ὀρχήσωμαι." Αὐλοῦντος δὲ τοῦ λύκου καὶ τοῦ ἐρίφου ὀρχουμένου, οἱ κύνες ἀκούσαντες καὶ ἐξελθόντες τὸν λύκον ἐδίωκον· ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς λέγει τῷ ἐρίφῳ· "ταῦτα ἐμοὶ καλῶς γίνεται· ἔδει γάρ με, μακελλάριον ὄντα, αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι."

Οὕτως οἱ παρὰ γνώμην τοῦ καιροῦ τι πράττοντες καὶ ὧν ἐν χερσὶν ἔχουσιν ὑστεροῦνται.

120. ΕΡΙΦΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἔριφος ἐπί τινος δώματος ἑστώς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδόρει καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν· ὁ δὲ λύκος ἔφη· "ὦ οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ θράσος κατὰ τῶν ἀμεινόνων.

121. ΕΡΜΗΣ.

Ζεὺς Ἑρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον ἐγχεῖν. Ὁ δέ, τοῦτο τρίψας καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον, ἑκάστῳ ἐνέχεεν. Ἐπεὶ δέ, μόνου τοῦ σκυτέως ὑπολειφθέντος, πολὺ κατελέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυείαν ἐνέχεεν

αὐτῷ. Κἀκ τούτου συνέβη, τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυτέας.

Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.

122. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΛΜΑΤΟΠΟΙΟΣ.

Ἑρμῆς γνῶναι βουλόμενος, ἐν τίνι τιμῇ παρ' ἀνθρώποις ἐστίν, ἧκεν ἀφομοιωθεὶς ἀνθρώπῳ εἰς ἀγαλματοποιοῦ ἐργαστήριον· καὶ θεασάμενος Διὸς ἄγαλμα ἐπύθετο πόσου· τοῦ δὲ εἰπόντος "δραχμῆς," γελάσας ἠρώτα τῆς Ἥρας πόσου ἐστίν· εἰπόντος δὲ ἔτι μείζονος, θεασάμενος καὶ ἑαυτοῦ ἄγαλμα ὑπέλαβεν, ὅτι αὐτόν, ἐπειδὴ καὶ ἄγγελός ἐστι καὶ ἐπικερδής, περὶ πολλοῦ οἱ ἄνθρωποι ποιοῦνται. Διὸ προσεπυνθάνετο ὁ Ἑρμῆς, καὶ ὁ ἀγαλματογλύφος ἔφη· "ἀλλ' ἐὰν τούτους ἀγοράσῃς, τοῦτόν σοι προσθήκην δώσω."

Πρὸς ἄνδρα κενόδοξον, ἐν οὐδεμιᾷ μοίρᾳ παρὰ τοῖς ἄλλοις ὄντα, ὁ λόγος ἁρμόζει.

123. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΓΗ.

Ζεὺς πλάσας ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἐκέλευσεν Ἑρμῇ ἀγαγεῖν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ δεῖξαι ὅθεν ὀρύξαντες πλεῖον ποιήσουσι. Τοῦ δὲ τὸ προσταχθὲν ποιήσαντος, ἡ γῆ τὸ μὲν πρῶτον ἐκώλυεν· ὡς δὲ ὁ Ἑρμῆς ἠνάγκαζε λέγων, τὸν Δία προστεταχέναι· "ἀλλ' ὀρυσσέτωσαν," ἔφη, "ὅσην βούλονται· στένοντες γὰρ αὐτὴν καὶ κλαίοντες ἀποδώσουσιν."

Πρὸς τοὺς ῥᾳδίως μὲν δανειζομένους, μετὰ λύπης δὲ ἀποδιδόντας ὁ λόγος εὔκαιρος.

124. ΕΡΜΗΣ ΚΑΙ ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Ἑρμῆς βουλόμενος τὴν Τειρεσίου μαντικὴν πειρᾶσαι, εἰ ἀληθής ἐστι, κλέψας αὐτοῦ τοὺς βόας ἐξ ἀγροῦ, ἧκε πρὸς αὐτὸν εἰς ἄστυ, ὁμοιωθεὶς ἀνθρώπῳ, καὶ ἐπεξενώθη παρ' αὐτῷ. Παραγγελθείσης δὲ τῷ Τειρεσίᾳ τῆς τοῦ ζεύγους ἀπωλείας, παραλαβὼν τὸν Ἑρμῆν ἧκεν εἰς τὸ προάστειον, οἰωνόν τινα περὶ τῆς κλοπῆς σκεψόμενος, καὶ τούτῳ παρῄνει λέγειν ὅ τι ἂν θεάσηται ὄρνεον. Καὶ ὁ Ἑρμῆς τὸ μὲν πρῶτον θεασάμενος ἀετόν, ἐξ ἀριστερῶν ἐπὶ δεξιὰ παριπτάμενον, ἀπήγγειλε αὐτῷ. Τοῦ δὲ εἰπόντος, μὴ πρὸς αὐτοὺς τοῦτον εἶναι, ἐκ δευτέρου ἰδὼν κορώνην, ἐπί τινος δένδρου καθημένην, καὶ ποτὲ μὲν ἄνω βλέπουσαν, ποτὲ δὲ εἰς γῆν κύπτουσαν, ἐδήλωσεν αὐτῷ. Ὁ δὲ ὑποτυχὼν ἔφη· "ἀλλ' αὕτη ἡ κορώνη διόμνυται τόν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι, ἐὰν σὺ θέλῃς, τοὺς ἐμαυτοῦ βόας ἀπολήψομαι."

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτο ἄν τις πρὸς ἄνδρα κλέπτην.

125. ΕΧΘΡΟΙ.

Δύο ἐχθροὶ ἐν μιᾷ νηῒ ἔπλεον· βουλόμενοι δ' ἀλλήλων πολὺ διεζεῦχθαι, ὥρμησαν ὁ μὲν ἐπὶ τὴν πρῶραν, ὁ δὲ ἐπὶ τὴν πρύμναν, καὶ ἐνταῦθα ἔμενον. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ καταλαβόντος, καὶ τῆς νεὼς περιτρεπομένης, ὁ ἐν τῇ πρύμνῃ ἐπυνθάνετό τινος, περὶ ποῖον μέρος καταδύεται τὸ σκάφος πρῶτον κινδυνεῦον· τοῦ δὲ εἰπόντος "κατὰ τὴν πρῶραν,"

ἔφη· "ἀλλ' ἔμοιγε οὐκέτι λυπηρὸς ὁ θάνατός ἐστιν, εἴγε ὁρᾶν μέλλω τὸν ἐχθρόν μου προαποπνιγόμενον."

Οὕτως ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ τὴν πρὸς ἐχθροὺς δυσμένειαν αἱροῦνται καὶ αὐτοὶ τὸ δεινὸν πάσχειν, χάριν τοῦ κἀκείνους ὁρᾶν δυστυχήσαντας.

126. ΕΧΙΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ἔχις ἐπὶ δέσμῃ ἀκανθῶν εἴς τινα ποταμὸν ἐφέρετο· ἀλώπηξ δὲ παριοῦσα ὡς ἐθεάσατο αὐτόν, εἶπεν· "ἄξιος τῆς νεὼς ὁ ναύκληρος."

Πρὸς ἄνδρα πονηρὸν μοχθηροῖς πράγμασιν ἐπιχειρήσαντα ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἄν.

127. ΕΧΙΣ ΚΑΙ ΡΙΝΗ.

Ἔχις εἰσελθὼν εἰς χαλκουργοῦ ἐργαστήριον παρὰ τῶν σκευῶν ἔρανον ᾔτει· λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν ἧκε πρὸς τὴν ῥίνην, καὶ ταύτην παρεκάλει δοῦναί τι αὐτῷ. Ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα εἶπεν· "ἀλλ' εὐήθης εἶ παρ' ἐμοῦ ἀποίσεσθαί τι οἰόμενος, ἥτις οὐ διδόναι ἀλλὰ λαμβάνειν παρὰ πάντων εἴωθα."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι μάταιοί εἰσιν οἱ παρὰ φιλαργύρων τι κερδαίνειν προσδοκῶντες.

128. ΕΧΙΣ ΚΑΙ ΥΔΡΑ.

Ἔχις φοιτῶν ἐπί τινα κρήνην, ἔπινεν· ἡ δὲ ἐνταῦθα οἰκοῦσα ὕδρα ἐκώλυεν αὐτόν, ἀγανακτοῦσα εἴγε μὴ ἀρκεῖται τῇ ἰδίᾳ νομῇ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς δίαιταν ἀφικνεῖται. Ἀεὶ δὲ τῆς φιλονεικίας

αὐξανομένης, συνέθεντο ὅπως εἰς μάχην ἀλλήλοις καταστῶσι, καὶ τοῦ νικῶντος ἥ τε τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος νομὴ γένηται. Ταξαμένων δ' αὐτῶν τὴν προθεσμίαν, οἱ βάτραχοι διὰ μῖσος τῆς ὕδρας παραγενόμενοι πρὸς τὸν ἔχιν παραθαῤῥύνουσιν αὐτόν, ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ συμμαχήσειν αὐτῷ. Ἐνσταθείσης δὲ τῆς μάχης ὁ μὲν ἔχις πρὸς τὴν ὕδραν ἐπολέμει, οἱ δὲ βάτραχοι, μηδὲν περαιτέρω δυνάμενοι δρᾶν, μεγάλα ἐκεκράγεισαν. Καὶ ὁ ἔχις νικήσας ᾐτιάσατο αὐτούς, ὅτι συμμαχήσειν αὐτῷ ὑποσχόμενοι παρὰ τὴν μάχην οὐ μόνον οὐκ ἐβοήθουν, ἀλλὰ καὶ ᾖδον. Οἱ δὲ ἔφασαν πρὸς αὐτόν· "ἀλλ' εὖ ἴσθι, ὦ οὗτος, ὅτι ἡ ἡμετέρα συμμαχία οὐ διὰ χειρῶν, ἀλλὰ διὰ μόνης φωνῆς καθέστηκεν."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι, ἔνθα χειρῶν χρεία ἐστίν, ἡ διὰ λόγων βοήθεια οὐδὲν λυσιτελεῖ.

129. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Ζεὺς ἀγασάμενος ἀλώπεκος τὸ συνετὸν τῶν φρενῶν καὶ τὸ ποικίλον, τὸ βασίλειον αὐτῇ τῶν ἀλόγων ζώων ἐνεχείρισε. Βουλόμενος δὲ γνῶναι, εἰ τὴν τύχην μεταλλάξασα μετεβάλετο καὶ τὴν ἕξιν, φερομένης ἐν φορείῳ, κάνθαρον παρὰ τὴν ὄψιν ἀφῆκεν. Ἡ δὲ ἀντισχεῖν μὴ δυναμένη, ἐπειδὴ περιίπτατο, τοῦ φορείου ἀναπηδήσασα ἀκόσμως συλλαβεῖν αὐτὸν ἐπειρᾶτο. Καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς πάλιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν ἀποκατέστησεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων,

κἂν τὰ προσχήματα λαμπρότερα ἀναλάβωσι, τὴν γοῦν φύσιν οὐ μετατίθενται.

130. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ.

Ζεὺς πλάσας ἀνθρώπους ἐκέλευσεν Ἑρμῇ νοῦν αὐτοῖς ἐγχέαι· κἀκεῖνος μέτρον ἴσον ποιήσας ἑκάστῳ ἐνέχεε. Συνέβη οὖν τοὺς μὲν μικροφυεῖς πληρωθέντας τοῦ μέτρου φρονίμους γενέσθαι, τοὺς δὲ μακρούς, ἅτε μὴ ἐφικομένου τοῦ ποτοῦ μηδὲ εἰς πᾶν τὸ σῶμα, ἀλλὰ μέχρι γονάτων, ἀφρονεστέρους γενέσθαι.

Πρὸς ἄνδρα εὐμεγέθη τῷ σώματι, κατὰ ψυχὴν δὲ ἀλόγιστον ὁ λόγος εὔκαιρος.

131. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΛΩΝ.

Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων περὶ τοξικῆς ἤριζον· τοῦ δὲ Ἀπόλλωνος ἐκτείναντος τὸ τόξον καὶ τὸ βέλος ἀφέντος, Ζεὺς τοσοῦτον διέβη, ὅσον Ἀπόλλων ἐτόξευσεν.

Οὕτως οἱ τοῖσι κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι γέλωτος ἄξιοί εἰσιν.

132. ΖΕΥΣ ΚΡΙΤΗΣ.

Ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίας ἐν ὀστράκοις τὸν Ἑρμῆν ὥρισε γράφειν, καὶ εἰς κιβωτὸν ἀποτιθέναι πλησίον αὐτοῦ, ὅπως ἑκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσῃ. Συγκεχυμένων δὲ τῶν ὀστράκων ἐπ'

ἀλλήλοις, τὸ μὲν βράδιον, τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει εἰς τὰς τοῦ Διὸς χεῖρας, εἴποτε καλῶς κρίνοι.

Τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσῆκε θαυμάζειν, ἂν θᾶσσον ἀδικῶν τις, ὀψὲ κακῶς πράσσῃ.

133. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος, πάντα τὰ ζῶα ἀνήνεγκαν δῶρα, ἕκαστον κατὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν· ὄφις δὲ ἕρπων, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι, ἀνέβη. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· "τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος λαμβάνω οὐδ' ὅλως."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραί εἰσιν.

134. ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΧΕΛΩΝΗ.

Ζεύς, γάμους τελῶν, συγκαλεσάμενος τὰ ζῶα πάντα εἱστία. Μόνης δὲ χελώνης ὑστερησάσης, διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῇ ὑστεραίᾳ ἐπυνθάνετο αὐτῆς· "διὰ τί μόνη ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἦλθες;" Τῆς δὲ εἰπούσης "φίλος οἶκος ἄριστος οἶκος," ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς παρεσκεύασεν αὐτὴν τὸν οἶκον αὐτὸν βαστάζουσαν περιφέρειν.

Οὕτω πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἱροῦνται λιτῶς οἰκεῖν ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελῶς διαιτᾶσθαι.

135. ΖΕΥΣ, ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ, ΑΘΗΝΑ, ΜΩΜΟΣ.

Ζεὺς καὶ Προμηθεὺς καὶ Ἀθηνᾶ κατασκευάσαντες, ὁ μὲν ταῦρον, ὁ Προμηθεὺς ἄνθρωπον, ἡ δὲ

οἶκον, Μῶμον κριτὴν εἵλοντο. Ὁ δέ, φθονήσας τοῖς δημιουργήμασιν, ἀχθόμενος ἔλεγε· τὸν μὲν Δία ἡμαρτηκέναι, τοῦ ταύρου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῖς κέρασι μὴ θέντα, ἵνα βλέπῃ ποῦ τύπτει· τὸν δὲ Προμηθέα, διότι ἀνθρώπου τὰς φρένας οὐκ ἔξωθεν ἀπεκρέμασεν, ἵνα μὴ λανθάνωσιν οἱ πονηροί, φανεροῦντες, εἴ τι ἕκαστος κατὰ νοῦν ἔχει. Τρίτον δὲ ἔλεγεν, ὡς ἔδει τὴν Ἀθηνᾶν τῷ οἴκῳ τροχοὺς ὑποθεῖναι, ἵνα, ἐὰν πονηρῷ τις παροικισθῇ γείτονι, ῥᾳδίως μεταβαίνῃ. Καὶ ὁ Ζεύς, ἀγανακτήσας κατ' αὐτοῦ ἐπὶ τῇ βασκανίᾳ, τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν ἐξέβαλεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν οὕτως ἐστὶν ἐνάρετον, ὃ μὴ πάντως περί τι ψόγον ἐπιδέχεται.

136. ΗΜΙΟΝΟΣ.

Ἡμίονός τις ἐκ κριθῆς παχυνθεῖσα, ἀνεσκίρτησε, καθ' ἑαυτὴν βοῶσα· πατήρ μού ἐστιν ἵππος ὁ ταχυδρόμος, κἀγὼ δὲ αὐτῷ ὅλη ἀφωμοιώθην. Καὶ δὴ ἐν μιᾷ ἀνάγκης ἐπελθούσης, ἠναγκάζετο ἡ ἡμίονος τρέχειν· ὡς δὲ τοῦ δρόμου ἐπέπαυτο, σκυθρωπάζουσα πατρὸς τοῦ ὄνου εὐθὺς ἀνεμνήσθη.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ, κἂν ὁ χρόνος ἐνέγκῃ τινὰ εἰς δόξαν, τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς μὴ ἐπιλαθέσθαι· ἀβέβαιος γάρ ἐστιν ὁ βίος οὗτος.

137. ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑ.

Διὰ στενῆς ὁδοῦ ὥδευεν Ἡρακλῆς. Ἰδὼν δ' ἐπὶ γῆς μήλῳ ὅμοιόν τι, ἐπειρᾶτο συντρῖψαι. Ὡς δὲ

εἶδε διπλοῦν γενόμενον, ἔτι μᾶλλον ἐπέθετο, καὶ τῷ ῥοπάλῳ ἔπαιεν. Τὸ δὲ φυσηθὲν εἰς μέγεθος τὴν ὁδὸν ἐπέφραξεν. Ὁ δὲ ῥίψας τὸ ῥόπαλον ἵστατο θαυμάζων. Ἀθηνᾶ δέ, αὐτῷ ἐπιφανεῖσα, εἶπε· "πέπαυσο, ἀδελφέ· τοῦτ' ἔστι φιλονεικία καὶ ἔρις· ἂν τις αὐτὸ καταλείπῃ ἀμάχητον, μένει οἷον ἦν πρῶτον, ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως οἰδεῖται."

Ὅτι αἱ μάχαι καὶ ἔριδες αἰτίαι μεγάλης βλάβης ὑπάρχουσιν.

138. ΗΡΑΚΛΗΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΣ.

Ἡρακλῆς ἰσοθεωθεὶς καὶ παρὰ Διὶ ἑστιώμενος ἕνα ἕκαστον τῶν θεῶν μετὰ πολλῆς φιλοφροσύνης ἠσπάζετο. Καὶ δὴ τελευταίου εἰσιόντος τοῦ Πλούτου, κατὰ τοῦ ἐδάφους κύψας ἀπεστρέψατο αὐτόν. Ὁ δὲ Ζεὺς θαυμάσας τὸ γεγονός, ἐπυνθάνετο αὐτοῦ τὴν αἰτίαν, δι' ἣν πάντας ἀσμένως προσαγορεύσας μόνον τὸν Πλοῦτον ὑποβλέπεται. Ὁ δὲ εἶπεν· "ἀλλ' ἔγωγε διὰ τοῦτο αὐτὸν ὑποβλέπομαι, ὅτι παρ' ὃν καιρὸν ἐν ἀνθρώποις ἤμην, ἑώρων αὐτὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοῖς πονηροῖς συνόντα."

Ὁ λόγος λεχθείη ἂν ἐπ' ἀνδρὸς πλουσίου μὲν τὴν τύχην, πονηροῦ δὲ τὸν τρόπον.

139. ΗΡΩΣ.

Ἡρωά τις ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔχων τούτῳ πολυτελῶς ἔθυεν· ἀεὶ δ' αὐτοῦ ἐξαναλισκομένου καὶ πολλὰ εἰς θυσίας δαπανῶντος ὁ ἥρως ἐπιστὰς αὐτῷ νύκτωρ ἔφη· "ἀλλ' ὦ οὗτος, πέπαυσο διατρίβων

τὴν οὐσίαν· ἐὰν γὰρ πάντα ἀναλώσῃς καὶ πένης γένῃ, ἐμὲ αἰτιάσῃ."

Οὕτως πολλοὶ διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀβουλίαν δυστυχοῦντες τὴν αἰτίαν ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἀναφέρουσιν.

140. ΘΕΩΝ ΓΑΜΟΙ.

Θεοὶ πάντες ἔγημαν ἣν ἕκαστος εἰλήχει κλήρῳ. Πόλεμος παρῆν ἐσχάτῳ κλήρῳ. Ὕβριν δὲ μόνην κατέλαβε, καὶ ταύτης περισσῶς ἐρασθεὶς ἔγημεν. Ἐπακολουθεῖ δὲ αὐτῇ πανταχοῦ βαδιζούσῃ.

141. ΘΗΡΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΙΠΠΕΥΣ.

Ἀνήρ τις θηρευτής, λαγωὸν κατασχὼν καὶ τοῦτον ἐπιφερόμενος, τῆς ὁδοιπορίας εἴχετο, καί τινι προσυπαντηθεὶς ἐφίππῳ ἀνδρί, ἐζητεῖτο παρ' αὐτοῦ τὸν λαγωόν, προσχήματι ἀπεμπολήσεως. Λαβὼν τοίνυν ὁ ἱππεὺς τὸν λαγωὸν ἀπὸ τοῦ θηρευτοῦ, εὐθὺς δρομαῖος ᾤχετο· ὁ δὲ θηρευτὴς κατόπιν αὐτοῦ τρέχων, φθάσαι αὐτὸν δῆθεν ἐδόκει. Τοῦ δὲ ἱππέως ἐκ πολλοῦ τοῦ διαστήματος μακρὰν ἐκείνου ἀπέχοντος, ὁ θηρευτὴς καὶ ἄκων φωνεῖ πρὸς αὐτὸν καί φησιν· "ἄπιθι λοιπόν· ἐγὼ γὰρ ἤδη τὸν λαγωὸν ἐδωρησάμην σοι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς πολλοὶ ἀκουσίως τὰ ἴδια ἀφαιρούμενοι, προσποιοῦνται δῆθεν ἑκοντὶ ταῦτα δεδωκέναι.

142. ΘΗΡΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Ἀνὴρ θηρευτὴς παρερχόμενος κύνα ἰδών, διηνεκῶς αὐτῷ ψωμοὺς προσεπέρριπτε. Λέγει οὖν πρὸς

τὸν ἄνδρα ὁ κύων· "ἄνθρωπε, ἄπιθι ἐξ ἐμοῦ· ἡ γὰρ πολλή σου εὔνοια μᾶλλόν με τὰ μέγιστα θροεῖ."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς οἱ πολλὰ δῶρά τισι παρεχόμενοι δῆλοί εἰσι τὴν ἀλήθειαν ἀνατρέποντες.

143. ΘΗΡΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Ἀνήρ τις θηρευτής, λύκον θεασάμενος προσβάλλοντα τῇ ποίμνῃ, καὶ πλεῖστα τῶν προβάτων, ὡς δυνατόν, διασπαράττοντα, τοῦτον εὐμηχάνως θηρεύει, καὶ τοὺς κύνας αὐτῷ ἐπαφίησι, φθεγξάμενος πρὸς αὐτόν· "ὦ δειλότατον θηρίον, ποῦ σου ἡ προσβαλοῦσα ἰσχύς, ὅτι τοῖς κυσὶν ὅλως ἀντιστῆναι οὐκ ἠδυνήθης;

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὡς τῶν ἀνθρώπων ἕκαστος ἐν τῇ ἰδίᾳ τέχνῃ καθέστηκε δόκιμος.

144. ΠΑΤΗΡ ΚΑΙ ΘΥΓΑΤΕΡΕΣ.

Ἔχων τις δύο θυγατέρας τὴν μὲν κηπωρῷ ἐξέδωκε πρὸς γάμον, τὴν δὲ ἑτέραν κεραμεῖ· Χρόνου δὲ προελθόντος ἧκε πρὸς τὴν τοῦ κηπωροῦ, καὶ ταύτην ἠρώτα, πῶς ἔχοι καὶ ἐν τίνι αὐτοῖς εἴη τὰ πράγματα. Τῆς δὲ εἰπούσης, πάντα μὲν αὐτοῖς παρεῖναι, ἓν δὲ τοῦτο εὔχεσθαι τοῖς θεοῖς, ὅπως χειμὼν γένηται καὶ ὄμβρος, ἵνα τὰ λάχανα ἀρδευθῇ· μετ' οὐ πολὺ παρεγένετο καὶ πρὸς τὴν τοῦ κεραμέως, καὶ ὡσαύτως ἐπυνθάνετο, πῶς ἔχοι. Τῆς δὲ τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐνδεῖσθαι εἰπούσης, τοῦτο δὲ μόνον εὔχεσθαι, ὅπως αἰθρία τε λαμπρά ἐπιμείνῃ καὶ

λαμπρὸς ἥλιος, ἵνα ξηρανθῇ ὁ κέραμος, εἶπε πρὸς αὐτήν· "ἐὰν σὺ μὲν εὐδίαν ἐπιζητῇς, ἡ δὲ ἀδελφή σου χειμῶνα, ποτέρᾳ ὑμῶν συνεύξωμαι;"

Οὕτως οἱ ἐν ταὐτῷ τοῖς ἀνομοίοις πράγμασιν ἐπιχειροῦντες εἰκότως περὶ τὰ ἑκάτερα πταίουσιν.

145. ΘΥΝΝΟΣ ΚΑΙ ΔΕΛΦΙΝ.

Θύννος, διωκόμενος ὑπὸ δελφῖνος καὶ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ φερόμενος, ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς ὁρμῆς ἐκκρουσθεὶς εἴς τινα ἠόνα· ὑπὸ τῆς αὐτῆς δὲ φορᾶς ἐλαυνόμενος καὶ ὁ δελφὶν αὐτῷ συνεξώσθη. Καὶ ὁ θύννος, ὡς ἐθεάσατο ἐπιστραφεὶς αὐτὸν λειποψυχοῦντα, ἔφη· "ἀλλ' ἔμοιγε οὐκέτι λυπηρὸς ὁ θάνατος· ὁρῶ γὰρ καὶ τὸν αἴτιόν μου τοῦ θανάτου γενόμενον συναποθνήσκοντα."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι ῥᾷον φέρουσι τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ἴδωσι καὶ τοὺς αἰτίους τούτων συναποθνήσκοντας.

146. ΙΑΤΡΟΣ ΑΤΕΧΝΟΣ.

Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. Οὗτος ἀῤῥώστῳ παρακολουθῶν, πάντων ἰατρῶν λεγόντων αὐτῷ μὴ κινδυνεύειν, ἀλλὰ χρονίσειν ἐν τῇ νόσῳ, οὗτος μόνος ἔφη αὐτῷ, πάντα τὰ αὑτοῦ ἑτοιμάσαι· "τὴν αὔριον γὰρ οὐχ ὑπερβήσῃ." Ταῦτα εἰπὼν ὑπεχώρησε. Μετὰ χρόνον δέ τινα ἀναστὰς ὁ νοσῶν προῆλθεν, ὠχρὸς καὶ μόλις βαδίζων. Ὁ δὲ ἰατρὸς ἐκεῖνος συναντήσας αὐτῷ "χαῖρε," ἔφη· "πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω;"

Κἀκεῖνος εἶπεν· "ἠρεμοῦσι, πιόντες τὸ τῆς λήθης ὕδωρ. Πρὸ ὀλίγου δὲ ὁ Θάνατος καὶ ὁ Ἅιδης δεινὸν ἠπείλουν τοὺς ἰατροὺς πάντας, ὅτι τοὺς νοσοῦντας οὐκ ἐῶσιν ἀποθνήσκειν, καὶ κατεγράφοντο πάντας. Ἔμελλον δὲ καὶ σὲ γράψαι, ἀλλ' ἐγὼ προσπεσὼν αὐτοῖς καὶ δυσωπήσας, ἐξωμοσάμην αὐτοῖς μὴ ἀληθῆ ἰατρὸν εἶναί σε, ἀλλὰ μάτην διαβληθῆναι."

Ὅτι τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀμαθεῖς καὶ κομψολόγους ἰατροὺς ὁ παρὼν μῦθος ἐλέγχει καὶ στηλιτεύει.

147. ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΝΟΣΩΝ.

Ἰατρὸς ἐκκομιζομένου τινὸς τῶν οἰκείων ἔλεγε πρὸς τοὺς συμπροπέμποντας, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος, εἰ οἴνου ἀπείχετο καὶ κλυστῆρσιν ἐχρήσατο, οὐκ ἂν ἀπέθανε. Τούτῳ δέ τις ὑποτυχὼν ἔφη· "ὦ οὗτος, ἀλλ' οὔ σε ἔδει ταῦτα νῦν λέγειν, ὅτε οὐδὲν ὄφελός ἐστι, τότε δὲ παραινεῖν, ὅτε καὶ χρῆσθαι ἠδύνατο."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι χρὴ τοῖς φίλοις παρὰ τὰς χρείας τὰς βοηθείας παρέχεσθαι, ἀλλὰ μὴ μετὰ τὴν τῶν πραγμάτων ἀπόγνωσιν κατειρωνεύεσθαι.

148. ΙΚΤΙΝΟΙ.

Ὅσην τοῖς κύκνοις ἡ φύσις ᾠδήν, τοσαύτην ἰκτίνοις παρέσχε τὸ πρότερον. Ἵππων δὲ χρεμετιζόντων ἀκούσαντες, εἰς ἔρωτα ἧκον τῆς ἐκείνων φωνῆς· καὶ μιμεῖσθαι πειρώμενοι συναποβάλλου-

σιν ἃ εἶχον, οἷς μαθεῖν ἐπετήδευον· χρεμετίζειν μὲν γὰρ οὐκ ἔμαθον, ᾄδειν δὲ ἐπελάθοντο.

Φέρει τῶν προσόντων τὴν στέρησιν ἡ τοῦ μὴ προσήκοντος μίμησις.

149. ΙΞΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΑΣΠΙΣ.

Ἰξευτὴς ἀναλαβὼν ἰξὸν καὶ τοὺς καλάμους ἐξῆλθεν ἐπ' ἄγραν· θεασάμενος δὲ κίχλαν ἐπί τινος ὑψηλοῦ δένδρου καθημένην, ταύτην συλλαβεῖν ἠβουλήθη. Καὶ δὴ ἀνάψας εἰς μῆκος τοὺς καλάμους, ἀτενὲς ἔβλεπεν, ὅλος ὢν πρὸς τῷ ἀέρι τὸν νοῦν. Τοῦτον δὲ τὸν τρόπον ἄνω νεύων ἔλαθεν ἀσπίδα πρὸ τῶν ἑαυτοῦ ποδῶν κοιμωμένην πατήσας, ἥτις ἐπιστραφεῖσα ἔπληξεν αὐτόν· ὁ δὲ λειποψυχῶν ἔφη πρὸς ἑαυτόν· "ἄθλιος ἔγωγε, ὃς ἕτερον θηρεῦσαι βουλόμενος, ἔλαθον αὐτὸς ἀγρευθεὶς εἰς θάνατον."

Οὕτως οἱ τοῖς πέλας ἐπιβουλὰς ῥάπτοντες φθάνουσιν αὐτοὶ συμφοραῖς περιπίπτοντες.

150. ΙΞΕΥΤΗΣ ΚΑΙ ΤΕΤΤΙΞ.

Ἰξευτὴς τέττιγος ἀκούσας μέγα τι θηράσειν ἐδόκει· μετρεῖ τὴν θήραν ἐκ τῆς ᾠδῆς παρερχόμενος. Ὡς δὲ τὴν τέχνην κινήσας εἷλε τὸ θήραμα, ᾠδῆς μὲν πλέον οὐδὲν ἐκομίσατο· κατῃτιᾶτο δὲ τὴν δόξαν, ὡς ψευδῆ τοῖς πολλοῖς κρίσιν ἐπάγουσαν.

Οὕτως οἱ φαῦλοι δοκοῦσι μᾶλλον ἤπερ γεγόνασιν.

151. ΙΠΠΟΣ, ΒΟΥΣ, ΚΥΩΝ, ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἵππος καὶ βοῦς καὶ κύων, ὑπὸ ψύχους στενούμενοι, ἦλθον εἰς ἀνθρώπου τινὸς οἰκίαν. Ὁ δὲ δεξάμενος αὐτοὺς καὶ πῦρ ἀνάψας ἔθαλψε. Καὶ τῷ μὲν ἵππῳ κριθὰς παρετίθει, τῷ δὲ ταύρῳ ἄχυρα, τῷ δὲ κυνὶ τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐδίδου. Διὰ δὲ τὴν τοιαύτην φιλοξενίαν ἀντημείψαντο αὐτῷ χάριτας, μερίσαντες καὶ χαρισάμενοι αὐτῷ τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔζων. Καὶ ὁ μὲν ἵππος εὐθὺς τοὺς πρώτους χρόνους· διὰ τοῦτο ἕκαστος θερμὸς καὶ γαῦρός ἐστι τῇ γνώμῃ. Ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτὸν τοὺς μέσους χρόνους· διὰ τοῦτο μοχθηρὸς καὶ φιλεργός ἐστι πλοῦτον ἀθροίζων. Τρίτον δὲ ὁ κύων τοὺς τελευταίους χρόνους· διὰ τοῦτο πᾶς γηράσκων δύσκολός ἐστι τῇ γνώμῃ, καὶ τὸν διδόντα μόνον τροφὴν ἀγαπᾷ καὶ σαίνει καὶ ἐπιχαίρει, τοῖς δὲ μὴ διδοῦσι καθυλακτεῖ καὶ καθάπτεται.

Ὅτι τινὲς τῶν ἀνθρώπων, φαῦλοι ὄντες καὶ κακοί, μόνους εἰώθασι φιλεῖν τοὺς διατρέφοντας αὐτούς.

152. ΙΠΠΟΣ ΓΕΡΩΝ.

Γέρων ἵππος ἐπράθη πρὸς τὸ ἀλήθειν. Ζευχθεὶς δὲ ἐν τῷ μυλῶνι, στενάζων εἶπεν· "ἐξ οἵων δρόμων εἰς οἵους καμπτῆρας ἦλθον."

Ὅτι μὴ λίαν ἐπαιρέσθω τις πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς ἢ τῆς δόξης δυνατόν· πολλοῖς γὰρ τὸ γῆρας ἐν κόποις ἀνηλώθη.

153. ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΜΥΛΩΡΟΣ.

Ἵππον ἐλύπει τὸ γῆρας, καὶ μυλῶνα ἀντὶ μάχης ἐλάμβανεν. Ὡς δὲ ἀλήθειν ἀντὶ τοῦ πολεμεῖν ἠναγκάζετο, τὴν παροῦσαν ἐδάκρυε τύχην, τῆς δὲ πρώτης ἐμέμνητο "ἐμοὶ," λέγων, "ὦ μυλωρέ, στρατεύεσθαι μὲν ὑπῆρχε πρότερον, κόσμος δὲ παντὶ περιέκειτο τῷ σώματι, καὶ θεραπεύων παρηκολούθει τις ἄνθρωπος· νῦν δὲ οὐκ οἶδ' ὅ,τι παθὼν ἀντιλαμβάνω τὸν μυλῶνα τῆς μάχης. Καὶ ὁ μυλωρὸς πρὸς αὐτὸν "ἐπίσχες," ἔφη, "τὰ παλαιὰ θρυλλῶν· ἡ τύχη γὰρ θνητοῖς τὴν ἐφ' ἑκάτερα φέρειν οἶδε μεταβολήν."

154. ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΙΠΠΟΚΟΜΟΣ.

Κριθὴν τὴν τοῦ ἵππου ἱπποκόμος κλέπτων καὶ πωλῶν, τὸν ἵππον ἔτριβε καὶ ἐκτένιζε πάσας ἡμέρας. Ἔφη δὲ ὁ ἵππος· "εἰ θέλεις ἀληθῶς καλὸν εἶναί με, τὴν κριθὴν τὴν τρέφουσαν μὴ πώλει."

Ὅτι οἱ πλεονέκται τοῖς πιθανοῖς λόγοις καὶ ταῖς κολακείαις τοὺς πένητας δελεάζονται, καὶ ἀποστεροῦσιν αὐτοὺς καὶ τῆς ἀναγκαίας χρείας.

155. ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΟΝΟΣ.

Ἄνθρωπός τις εἶχεν ἵππον καὶ ὄνον. Ὁδευόντων δέ, ἐν τῇ ὁδῷ εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ· "ἆρον ἐκ τοῦ ἐμοῦ βάρους, εἰ θέλεις εἶναί με σῶν." Ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη· ὁ δὲ ὄνος, πεσὼν ἐκ τοῦ κόπου, ἐτε-

λευτησε. Τοῦ δὲ δεσπότου πάντα ἐπιθέντος αὐτῷ, καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ ὄνου δοράν, θρηνῶν ὁ ἵππος ἐβόα· "οἴμοι τῷ παναθλίῳ, τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπώρῳ; μὴ θελήσας γὰρ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδοὺ ἅπαντα βαστάζω, καὶ τὸ δέρμα."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι συγκοινωνοῦντες ἀμφότεροι σωθήσονται ἐν βίῳ.

156. ΙΠΠΟΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ.

Ἵππον τὸν ἑαυτοῦ στρατιώτης, ἕως μὲν καιρὸς τοῦ πολέμου ἦν, ἐκρίθιζεν, ἔχων συνεργὸν ἐν ταῖς ἀνάγκαις· ὅτε δὲ ὁ πόλεμος κατεπαύσατο, εἰς δουλείας τινὰς καὶ φόρτους βαρεῖς ὁ ἵππος ὑπούργει, ἀχύρῳ μόνῳ τρεφόμενος. Ὡς δὲ πάλιν πόλεμος ἠκούσθη καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφώνει, τὸν ἵππον χαλινώσας ὁ δεσπότης, καὶ αὐτὸς καθοπλισθείς, ἐπέβη. Ὁ δὲ συνεχῶς κατέπιπτε μηδὲν ἰσχύων· ἔφη δὲ τῷ δεσπότῃ· "ἄπελθε μετὰ τῶν πεζῶν ὁπλιτῶν ἄρτι· σὺ γὰρ ἀφ' ἵππου εἰς ὄνον με μετεποίησας· καὶ πῶς πάλιν ἐξ ὄνου ἵππον θέλεις ἔχειν;"

157. ΚΑΛΑΜΟΙ ΚΑΙ ΔΡΥΣ.

Δρῦν ἄνεμος ἐκριζώσας ἐν ποταμῷ ἔῤῥιψεν. Ἡ δὲ φερομένη τοὺς καλάμους ἐρωτᾷ· "πῶς ὑμεῖς, ἀσθενεῖς ὄντες καὶ λεπτοί, ὑπὸ τῶν βιαίων ἀνέμων οὐκ ἐκριζοῦσθε;" Οἱ δὲ εἶπον· "ὑμεῖς τοῖς ἀνέμοις μάχεσθε καὶ ἀνθίστασθε, καὶ διὰ τοῦτο ἐκριζοῦσθε· ἡμεῖς δέ, παντὶ ἀνέμῳ ὑποπίπτοντες, ἀβλαβεῖς διαμένομεν."

Ὅτι οὐ δεῖ ἀνθίστασθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' ὑποτάττεσθαι καὶ ὑπακούειν.

158. ΚΑΜΗΛΟΣ.

Ὅτε πρῶτον κάμηλος ὤφθη, οἱ ἄνθρωποι φοβηθέντες καὶ τὸ μέγεθος καταπλαγέντες ἔφευγον. Ὡς δὲ χρόνου προϊόντος συνεῖδον αὐτῆς τὸ πρᾶον, ἐθάῤῥησαν μέχρι τοῦ προσελθεῖν. Αἰσθόμενοι δὲ κατὰ μικρὸν τὸ ζῶον ὡς χολὴν οὐκ ἔχει, εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἦλθον, ὥστε καὶ χαλινοὺς αὐτῇ περιθέντες παισὶν ἐλαύνειν δεδώκασιν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων ἡ συνήθεια μεγάλως καταπραΰνει.

159. ΚΑΜΗΛΟΣ.

Κάμηλος ἀναγκαζομένη ὑπὸ τοῦ ἰδίου δεσπότου ὀρχεῖσθαι, εἶπεν· "ἀλλ' οὐ μόνον ὀρχουμένη εἰμὶ ἄσχημος, ἀλλὰ καὶ περιπατοῦσα."

Ὁ λόγος ἁρμόδιος πρὸς ἄνδρα, ἐν παντὶ ἔργῳ ἀπρέπειαν ἔχοντα.

160. ΚΑΜΗΛΟΣ, ΕΛΕΦΑΣ ΚΑΙ ΠΙΘΗΚΟΣ.

Τῶν ἀλόγων ζώων βουλευομένων βασιλέα ἑλέσθαι, κάμηλος καὶ ἐλέφας καταστάντες ἐφιλονείκουν, καὶ διὰ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ διὰ τὴν ἰσχὺν ἐλπίζοντες πάντων προκρίνεσθαι. Πίθηκος δὲ ἀμφοτέρους ἀνεπιτηδείους εἶναι ἔφη, τὴν μὲν κάμηλον, διότι χολὴν οὐκ ἔχει κατὰ τῶν ἀδικούν-

των, τὸν δὲ ἐλέφαντα, ὅτι δέος ἐστὶ, μὴ χοιρίδιον, ὃ δέδοικεν, ἡμῖν ἐπιτιθῆται.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν μεγίστων πραγμάτων διὰ μικρὰν αἰτίαν κωλύονται.

161. ΚΑΜΗΛΟΣ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

Κάμηλος, θεασαμένη ταῦρον ἐπὶ τοῖς κέρασιν ἀγαλλόμενον, φθονήσασα αὐτῷ ἠβουλήθη καὶ αὐτὴ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι. Διὸ καὶ παραγενομένη πρὸς τὸν Δία τούτου ἐδέετο, ὅπως αὐτῇ κέρατα προσνείμῃ· καὶ ὁ Ζεὺς ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς, εἴγε μὴ ἀρκοῖτο τῷ μεγέθει τοῦ σώματος καὶ τῇ ἰσχύϊ, ἀλλὰ καὶ περισσοτέρων ἐπιθυμοῖ, οὐ μόνον αὐτῇ κέρατα οὐ προσέθηκεν, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν ὤτων ἀφείλετο.

Οὕτω πολλοὶ διὰ πλεονεξίαν τοῖς ἄλλοις ἐποφθαλμίζοντες λανθάνουσι καὶ τῶν ἰδίων στερούμενοι.

162. ΚΑΝΘΑΡΟΙ ΔΥΟ.

Ἔν τινι νησιδίῳ ταῦρος ἐνέμετο· τῇ δὲ τούτου κόπρῳ κάνθαροι ἐτρέφοντο δύο. Καὶ δὴ τοῦ χειμῶνος ἐνισταμένου ὁ εἷς ἔλεγε πρὸς τὸν ἕτερον, ὡς ἄρα βούλοιτο δὴ εἰς τὴν ἤπειρον διαπτάσθαι, ἵνα ἐκείνῳ μόνῳ ἡ τροφὴ ἱκανὴ ὑπάρχῃ, καὶ ὡς ἂν ἐκεῖσε ἐλθὼν τὸν χειμῶνα διαγένηται. Ἔλεγε δὲ ὅτι, ἐὰν πολλὴν εὕρῃ τὴν νομήν, καὶ αὐτῷ οἴσει. Παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν χέρσον, καὶ καταλαβὼν πολλὴν μὲν κόπρον, ὑγρὰν δέ, μένων ἐνταῦθα ἐτρέ-

φετο. Τοῦ δὲ χειμῶνος διελθόντος πάλιν εἰς τὴν νῆσον διέπτη· ὁ δὲ ἕτερος θεασάμενος αὐτὸν λιπαρὸν καὶ εὐεκτοῦντα, ᾐτιάσατο αὐτόν, διότι προϋποσχόμενος οὐδὲν ἐκόμισεν. Ὁ δὲ εἶπε· "μὴ ἐμὲ μέμφου, τὴν δὲ φύσιν τοῦ τόπου· ἐκεῖθεν γὰρ τρέφεσθαι μὲν οἷόν τε, φέρεσθαι δὲ οὐδέν."

Ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους, οἳ τὰς φιλίας μέχρις ἑστιάσεως μόνον παρέχονται, περαιτέρω δὲ οὐδὲν τοὺς φίλους ὠφελοῦσιν.

163. ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Καρκίνος, ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβάς, ἐπί τινος ἐνέμετο τόπου. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο, προσελθοῦσα ἀνέλαβεν αὐτόν. Ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι, ἔφη. "ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅς, θαλάττιος ὤν, χερσαῖος ἠβουλήθην γενέσθαι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλείποντες ἐπιτηδεύματα, καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦσιν.

164. ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.

Ἡ μήτηρ πρὸς τὸν καρκίνον· "τί δὴ λοξήν, ὦ παῖ, βαδίζεις ὁδόν, ὀρθὴν ἰέναι προσῆκον;" Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν· "ἡγοῦ τῆς ὁδοῦ, ὦ μῆτερ, καὶ πρὸς αὐτὴν βαδίζειν πειράσομαι." Τῆς δὲ βαδίζειν ἀποορούσης ὀρθῶς, κατήγορος ὁ παῖς τῆς παρανοίας ἐγένετο.

Ῥᾷον παραινεῖν ἃ πονεῖν ὑπῆρξεν ἀδύνατον.

165. ΚΑΡΥΑ.

Καρύα τις ἐν ὁδῷ ἱσταμένη καρπὸν ἔφερε πολύν. Οἱ δὲ παροδῖται λίθοις καὶ βάκλοις κατέκλων διὰ τὰ κάρυα. Ἡ δὲ οἰκτρὸν ἔφη· "ὢ ἀθλία ἐγώ, ὅτι, οὓς τῷ καρπῷ μου εὐφραίνω, ὑπὸ τούτων δεινὰς ἀντιλαμβάνω χάριτας."

Τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακούργους, τοὺς ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ ἀντιδιδόντας, ὁ μῦθος ἐλέγχει.

166. ΚΕΡΑΜΕΥΣ, ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΟΝΗΛΑΤΗΣ.

Κεραμεύς τις ἔπλαττε πολλὰς ὄρνεις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. Ὄνος δὲ παριών, ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας, καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκεύη. Ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην. Ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος παρὰ τῶν ἀπαντώντων, τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν· "ὄνου παρακύψεως."

167. ΚΗΠΩΡΟΣ.

Κηπωρῷ τις ἐπιστὰς ἀρδεύοντι λάχανα ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, δι' ἣν αἰτίαν τὰ μὲν ἄγρια τῶν λαχάνων εὐθαλῆ τέ ἐστι καὶ στερεά, τὰ δὲ ἥμερα λεπτὰ καὶ μεμαρασμένα· κἀκεῖνος ἔφη· "ἡ γῆ τῶν μὲν μήτηρ, τῶν δὲ μητρυιά ἐστι."

Οὕτω καὶ τῶν παίδων οὐχ ὁμοίως τρέφονται οἱ ὑπὸ μητρυιᾶς τρεφόμενοι τοῖς μητέρας ἔχουσι.

168. ΚΗΠΩΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Κηπωροῦ κύων εἰς φρέαρ κατέπεσεν. Ὁ δὲ κηπωρὸς βουλόμενος αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀναγαγεῖν, κατῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέαρ. Οἰηθεὶς δ' ὁ κύων, ὡς κατωτέρω μᾶλλον αὐτὸν παραγέγονε καταδῦσαι, τὸν κηπωρὸν στραφεὶς ἔδακεν. Ὁ δὲ μετ' ὀδύνης ἐπανιών, "δίκαια," φησί, "πέπονθα· τί δή ποτε γὰρ τὸν αὐτόχειρα σῶσαι ἐσπούδασα" ;

Ὁ μῦθος πρὸς ἀδίκους καὶ ἀχαρίστους.

169. ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ.

Κιθαρῳδὸς ἄμουσος ἐν κεκονιαμένῳ οἴκῳ συνεχῶς ᾄδων, ἀντηχούσης δὲ αὐτῷ τῆς φωνῆς, ὥστε αὐτὸν νομίσαι εὔφωνον εἶναι σφόδρα, καὶ δὴ ἐπαρθεὶς ἐπὶ τούτῳ ἔγνω δεῖν καὶ εἰς θέατρον εἰσελθεῖν· ἀφικόμενος δὲ ἐπὶ σκηνήν, καὶ πάνυ κακῶς ᾄδων λίθοις βαλλόμενος ἐξηλάθη.

Οὕτω καὶ τῶν ῥητόρων ἔνιοι ἐν σχολαῖς εἶναί τινες δοκοῦντες, ὅταν ἐπὶ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται, οὐδενὸς ἄξιοι εὑρίσκονται.

170. ΚΙΧΛΑ.

Ἔν τινι μυρσινῶνι κίχλα ἐνέμετο· διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀφίστατο. Ἰξευτὴς δὲ παρατηρησάμενος ἐμφιλοχωροῦσαν ἰξεύσας συνέλαβε· καὶ δὴ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἔφη· "δειλαία εἰμί, ἥτις διὰ τροφῆς γλυκύτητα ζωῆς στερίσκομαι."

Ὁ λόγος εὔκαιρος πρὸς ἄνδρα ἄσωτον, δι' ἡδυπάθειαν ἀπολωλεκότα ἑαυτόν.

171. ΚΛΕΠΤΑΙ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κλέπται εἴς τινα εἰσελθόντες οἰκίαν, οὐδὲν εὗρον, ὅτι μὴ ἀλεκτρυόνα, καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπῄεσαν. Ο δὲ μέλλων ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι, ἐδεῖτο, ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσωσι, λέγων, χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. Οἱ δὲ ἔφασαν· "ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε μᾶλλον θύομεν· ἐκείνους γὰρ ἐγείρων, κλέπτειν ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἐναντιοῦται, ἃ τοῖς χρηστοῖς ἐστιν εὐεργετήματα.

172. ΚΛΕΠΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΔΟΧΕΥΣ.

Κλέπτης κατέλυσεν ἔν τινι πανδοχείῳ· διέμενεν δὲ ἐκεῖ ἡμέρας τινὰς προσδοκῶν κλέψαι τι. Ὡς δὲ οὐκ ἐδύνατο τοῦτο ποιῆσαι, μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἰδὼν τὸν πανδοχέα ἐνδυθέντα χιτῶνα ὡραῖον καὶ καινὸν (ἦν γὰρ ἑορτή), καὶ καθεζόμενον πρὸ τῆς πύλης τοῦ πανδοχείου, καὶ οὐδένα ἄλλον τυχόντα ἐκεῖ, ἐπελθὼν καὶ ὁ κλέπτης ἐκάθισεν πλησίον τοῦ πανδοχέως, καὶ ἤρξατο διηγεῖσθαι μετ' αὐτοῦ. Καὶ διηγούμενοι ὥρᾳ ἱκανῇ, ἐχασμήσατο ὁ κλέπτης, καὶ ὁμοῦ μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι ὠρυᾶτο ὥσπερ λύκος. Ὁ δὲ πανδοχεύς φησι πρὸς αὐτόν· "τί οὕτως ποιεῖς;" Καὶ ὁ κλέπτης ἀπεκρίθη· "νῦν ἀναγγελῶ σοι· ἀλλὰ δέομαί σου, ἵνα φυλάξῃς τὰ

ἱμάτιά μου· ἐνταῦθα γὰρ καταλείψω. Ἐγώ, κύριέ μου, οὐκ οἶδα, πόθεν μοι ἐπέρχεται τὸ χασμᾶσθαι οὕτως, ἢ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, ἢ διὰ ποίαν αἰτίαν, οὐ γινώσκω· ὅταν οὖν χασμηθῶ τρεῖς βολάς, γίνομαι λύκος ἐσθίων ἀνθρώπους." Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐχασμήσατο ἐκ δευτέρου, καὶ πάλιν ὠρυᾶτο, καθάπερ καὶ τὸ πρῶτον. Ἀκούσας οὖν ταῦτα ὁ πανδοχεὺς καὶ πιστεύσας τῷ κλέπτῃ ἐφοβήθη, καὶ ἀναστὰς ἠβούλετο φυγεῖν· ὁ δὲ κλέπτης δραξάμενος αὐτὸν τοῦ χιτῶνος, παρεκάλει αὐτὸν λέγων· "ἀνάμεινον, κύριέ μου, καὶ λαβὲ τὰ ἱμάτιά μου, ἵνα μὴ ἀπολέσω αὐτά·" καὶ παρακαλῶν αὐτόν, ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἤρξατο χασμᾶσθαι ἐκ τρίτου. Ὁ δὲ πανδοχεὺς φοβηθείς, μήπως φάγῃ αὐτόν, κατέλιπε τὸν ἑαυτοῦ χιτῶνα, καὶ εἰσελθὼν δρομαῖος εἰς τὸ πανδοχεῖον, κατησφαλίσατο εἰς τὸ ἐνδότερον. Καὶ ὁ κλέπτης λαβὼν τὸν χιτῶνα ἀπῆλθεν.

Οὕτω πάσχουσιν οἱ τὰ μὴ ἀληθῆ πιστεύοντες.

173. ΚΟΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΟΔΕΣ.

Κοιλία καὶ πόδες περὶ δυνάμεως ἤριζον. Παρ' ἕκαστα δὲ τῶν ποδῶν λεγόντων, ὅτι προέχουσι τῇ ἰσχύϊ τοσοῦτον, ὥστε καὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα βαστάζειν, ἐκείνη ἀπεκρίνατο· "ὦ οὗτοι, ἐὰν μὴ ἐγὼ τροφὴν προσλάβωμαι, οὐδ' ὑμεῖς βαστάζειν δυνήσεσθε."

Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν στρατευμάτων ἀδύνατοί εἰσιν οἱ στρατιῶται, ἂν μὴ οἱ στρατηγοὶ ἄριστα φρονῶσι

174. ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Κολοιὸς λιμώττων ἐπί τινος συκῆς ἐκάθισεν· εὑρὼν δὲ τοὺς ὀλύνθους μηδέπω πεπείρους, προσέμενεν ἕως σῦκα γένωνται. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἐγχρονίζοντα καὶ τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ μαθοῦσα, ἔφη· "ἀλλὰ πεπλάνησαι, ὦ οὗτος, ἐλπίδι προσέχων, ἥτις βουκολεῖν μὲν οἶδε, τρέφειν δὲ οὐδαμῶς."

[Πρὸς ἄνδρα φιλόνεικον ὁ λόγος εὔκαιρος.]

175. ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΓΛΑΥΞ.

Κάλλους ἦν ἀγὼν, καὶ παρὰ τῷ Διὶ κριθησόμενοι πάντες οἱ ὄρνεις ἐφοίτων, Ἑρμοῦ τὴν κυρίαν ὁρίζοντος. Ποταμοὺς τε καὶ λίμνας ἅπαντες κατελάμβανον, τὰ μὲν φαῦλα τῶν πτερῶν ἀποβάλλοντες, τὰ δὲ κρείττω φαιδρύνοντες. Κολοιὸς δέ, οὐδὲν εὐπρεπὲς ἔχων ἀπὸ τῆς φύσεως, ἃ τῶν ἄλλων ἐξέπιπτε, ταῦτα οἰκεῖον συνέθηκε κόσμον. Γλαὺξ δὲ μόνη ἐπιγνοῦσα, τὸ ἑαυτῆς ἀφῃρεῖτο τὸν κολοιόν, καὶ τὰ ἄλλα πράττειν ἀνέπειθεν. Ἀφαιρεθεὶς δὲ τὰ παρὰ πάντων ὁ κολοιὸς γυμνὸς εἰς τὴν Διὸς ἀφίκετο κρίσιν.

Κόσμος ἐπείσακτος αἰσχύνη τοῖς ἔχουσι.

176. ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΚΕΣ.

Κολοιός, τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων κολοιῶν διαφέρων, ὑπερφρονήσας τοὺς ὁμοφύλους παρεγένετο πρὸς

τοὺς κόρακας, καὶ τούτοις ἠξίου συνδιαιτᾶσθαι. Οἱ δὲ ἀγνοοῦντες αὐτοῦ τό τε εἶδος καὶ τὴν φωνὴν παίοντες αὐτὸν ἐξέβαλον. Καὶ ὃς ἀπελαθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἧκε πάλιν εἰς τοὺς κολοιούς· οἱ δὲ ἀγανακτοῦντες ἐπὶ τῇ ὕβρει οὐ προσεδέξαντο αὐτόν· οὕτω τε συνέβη αὐτῷ τῆς μετ' ἀμφοτέρων διαίτης στερηθῆναι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰς πατρίδας ἀπολιμπάνοντες καὶ τὴν ἀλλοδαπὴν προκρίνοντες οὔτε ἐν ἐκείνοις εὐδοκιμοῦσι, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν ἀποστρέφονται.

177. ΚΟΛΟΙΟΣ ΦΥΓΑΣ.

Κολοιόν τις συλλαβὼν καὶ δήσας τὸν αὐτοῦ πόδα λίνῳ, τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἔδωκεν. Ὁ δὲ οὐχ ὑπομείνας τὴν μετ' ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυγὼν ἧκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλιάν. Περιειληθέντος δὲ τοῦ δεσμοῦ τοῖς κλάδοις, ἀναπτῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἔμελλεν, ἔφη πρὸς ἑαυτόν· "ἀλλ' ἔγωγε δείλαιος, ὅστις τὴν μετὰ τῶν ἀνθρώπων δουλείαν μὴ ὑπομείνας ἔλαθον ἐμαυτὸν καὶ σωτηρίας στερήσας."

Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν ἐπ' ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες μετρίων ἑαυτοὺς κινδύνων ῥύσασθαι βουλόμενοι ἔλαθον εἰς μείζονα δεινὰ πεσόντες.

178. ΚΟΜΠΑΣΤΗΣ.

Ἀνήρ τις ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθών, ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφό-

ροις ἠνδραγαθηκέναι χώραις ἐκόμπαζε, καὶ δὴ κὰν τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πήδημα, οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἴη πηδῆσαι. Πρὸς ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ παρόντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· "ὦ οὗτος, εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ τοῦ πράγματος ἀπόδειξις ᾖ, πᾶς λόγος περιττός ἐστιν.

179. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Κόραξ κρέας ἁρπάσας ἐπί τινος δένδρου ἐκάθισεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν καὶ βουλομένη τοῦ κρέως περιγενέσθαι, στᾶσα ἐπῄνει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, λέγουσα καί, ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνέων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν γένοιτο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ παραστῆσαι αὐτῇ βουλόμενος, ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἐκεκράγει· ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἁρπάσασα ἔφη· "ὦ κόραξ, ἔχεις τὰ πάντα· νοῦν μόνον κτῆσαι."

Πρὸς ἄνδρα ἀνόητον ὁ λόγος εὔκαιρος.

180. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθείς, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι, λιβανωτὸν ἐπιθύσειν ὑπισχνῶν. Σωθεὶς δ' ἐκ τοῦ κινδύνου, τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο. Πάλιν δὲ ὑφ' ἑτέρας κρατηθεὶς παγίδος, ἀφεὶς τὸν

τοὺς κόρακας, καὶ τούτοις ἠξίου συνδιαιτᾶσθαι. Οἱ δὲ ἀγνοοῦντες αὐτοῦ τό τε εἶδος καὶ τὴν φωνὴν παίοντες αὐτὸν ἐξέβαλον. Καὶ ὃς ἀπελαθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἧκε πάλιν εἰς τοὺς κολοιούς· οἱ δὲ ἀγανακτοῦντες ἐπὶ τῇ ὕβρει οὐ προσεδέξαντο αὐτόν· οὕτω τε συνέβη αὐτῷ τῆς μετ' ἀμφοτέρων διαίτης στερηθῆναι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰς πατρίδας ἀπολιμπάνοντες καὶ τὴν ἀλλοδαπὴν προκρίνοντες οὔτε ἐν ἐκείνοις εὐδοκιμοῦσι, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν ἀποστρέφονται.

177. ΚΟΛΟΙΟΣ ΦΥΓΑΣ.

Κολοιόν τις συλλαβὼν καὶ δήσας τὸν αὐτοῦ πόδα λίνῳ, τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἔδωκεν. Ὁ δὲ οὐχ ὑπομείνας τὴν μετ' ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυγὼν ἧκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλιάν. Περιειληθέντος δὲ τοῦ δεσμοῦ τοῖς κλάδοις, ἀναπτῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἔμελλεν, ἔφη πρὸς ἑαυτόν· "ἀλλ' ἔγωγε δείλαιος, ὅστις τὴν μετὰ τῶν ἀνθρώπων δουλείαν μὴ ὑπομείνας ἔλαθον ἐμαυτὸν καὶ σωτηρίας στερήσας."

Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν ἐπ' ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες μετρίων ἑαυτοὺς κινδύνων ῥύσασθαι βουλόμενοι ἔλαθον εἰς μείζονα δεινὰ πεσόντες.

178. ΚΟΜΠΑΣΤΗΣ.

Ἀνήρ τις ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθών, ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφό-

ροις ἠνδραγαθηκέναι χώραις ἐκόμπαζε, καὶ δὴ κὰν τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πήδημα, οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἴη πηδῆσαι. Πρὸς ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ παρόντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· "ὦ οὗτος, εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ τοῦ πράγματος ἀπόδειξις ᾖ, πᾶς λόγος περιττός ἐστιν.

179. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Κόραξ κρέας ἁρπάσας ἐπί τινος δένδρου ἐκάθισεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν καὶ βουλομένη τοῦ κρέως περιγενέσθαι, στᾶσα ἐπῄνει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, λέγουσα καί, ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνέων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν γένοιτο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ παραστῆσαι αὐτῇ βουλόμενος, ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἐκεκράγει· ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἁρπάσασα ἔφη· "ὦ κόραξ, ἔχεις τὰ πάντα· νοῦν μόνον κτῆσαι."

Πρὸς ἄνδρα ἀνόητον ὁ λόγος εὔκαιρος.

180. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθείς, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι, λιβανωτὸν ἐπιθύσειν ὑπισχνῶν. Σωθεὶς δ' ἐκ τοῦ κινδύνου, τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο. Πάλιν δὲ ὑφ' ἑτέρας κρατηθεὶς παγίδος, ἀφεὶς τὸν

φετο. Τοῦ δὲ χειμῶνος διελθόντος πάλιν εἰς τὴν νῆσον διέπτη· ὁ δὲ ἕτερος θεασάμενος αὐτὸν λιπαρὸν καὶ εὐεκτοῦντα, ᾐτιάσατο αὐτόν, διότι προϋποσχόμενος οὐδὲν ἐκόμισεν. Ὁ δὲ εἶπε· "μὴ ἐμὲ μέμφου, τὴν δὲ φύσιν τοῦ τόπου· ἐκεῖθεν γὰρ τρέφεσθαι μὲν οἷόν τε, φέρεσθαι δὲ οὐδέν."

Ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους, οἳ τὰς φιλίας μέχρις ἑστιάσεως μόνον παρέχονται, περαιτέρω δὲ οὐδὲν τοὺς φίλους ὠφελοῦσιν.

163. ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Καρκίνος, ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναβάς, ἐπί τινος ἐνέμετο τόπου. Ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο, προσελθοῦσα ἀνέλαβεν αὐτόν. Ὁ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεσθαι, ἔφη· "ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅς, θαλάττιος ὤν, χερσαῖος ἠβουλήθην γενέσθαι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλείποντες ἐπιτηδεύματα, καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες, εἰκότως δυστυχοῦσιν.

164. ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΜΗΤΗΡ.

Ἡ μήτηρ πρὸς τὸν καρκίνον· "τί δὴ λοξήν, ὦ παῖ, βαδίζεις ὁδόν, ὀρθὴν ἰέναι προσῆκον;" Ὁ δὲ πρὸς αὐτήν· "ἡγοῦ τῆς ὁδοῦ, ὦ μῆτερ, καὶ πρὸς αὐτὴν βαδίζειν πειράσομαι." Τῆς δὲ βαδίζειν ἀποοούσης ὀρθῶς, κατήγορος ὁ παῖς τῆς παρανοίας ἐγένετο.

Ῥᾷον παραινεῖν ἃ ποιεῖν ὑπῆρξεν ἀδύνατον.

165. ΚΑΡΥΑ.

Καρύα τις ἐν ὁδῷ ἱσταμένη καρπὸν ἔφερε πολύν. Οἱ δὲ παροδῖται λίθοις καὶ βάκλοις κατέκλων διὰ τὰ κάρυα. Ἡ δὲ οἰκτρὸν ἔφη· "ὦ ἀθλία ἐγώ, ὅτι, οὓς τῷ καρπῷ μου εὐφραίνω, ὑπὸ τούτων δεινὰς ἀντιλαμβάνω χάριτας."

Τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακούργους, τοὺς ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ ἀντιδιδόντας, ὁ μῦθος ἐλέγχει.

166. ΚΕΡΑΜΕΥΣ, ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΟΝΗΛΑΤΗΣ.

Κεραμεύς τις ἔπλαττε πολλὰς ὄρνεις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ. Ὄνος δὲ παριών, ἀκολουθοῦντος ἀμελῶς τοῦ ὀνηλάτου, παρακύψας διὰ τῆς θυρίδος ἀνέτρεψε τὰς ὄρνιθας, καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέτριψε σκεύη. Ὁ τοίνυν κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ἐπὶ κρίσιν ἤγαγε τὸν ὀνηλάτην. Ἐρωτώμενος δὲ ἐκεῖνος παρὰ τῶν ἀπαντώντων, τίνος κρίνοιτο, ἔλεγεν· "ὄνου παρακύψεως."

167. ΚΗΠΩΡΟΣ.

Κηπωρῷ τις ἐπιστὰς ἀρδεύοντι λάχανα ἐπυνθάνετο αὐτοῦ, δι' ἣν αἰτίαν τὰ μὲν ἄγρια τῶν λαχάνων εὐθαλῆ τέ ἐστι καὶ στερεά, τὰ δὲ ἥμερα λεπτὰ καὶ μεμαρασμένα· κἀκεῖνος ἔφη· "ἡ γῆ τῶν μὲν μήτηρ, τῶν δὲ μητρυιά ἐστι."

Οὕτω καὶ τῶν παίδων οὐχ ὁμοίως τρέφονται οἱ ὑπὸ μητρυιᾶς τρεφόμενοι τοῖς μητέρας ἔχουσι.

168. ΚΗΠΩΡΟΣ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Κηπωροῦ κύων εἰς φρέαρ κατέπεσεν. Ὁ δὲ κηπωρὸς βουλόμενος αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀναγαγεῖν, κατῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέαρ. Οἰηθεὶς δ' ὁ κύων, ὡς κατωτέρω μᾶλλον αὐτὸν παραγέγονε καταδῦσαι, τὸν κηπωρὸν στραφεὶς ἔδακεν. Ὁ δὲ μετ' ὀδύνης ἐπανιών, "δίκαια," φησί, "πέπονθα· τί δή ποτε γὰρ τὸν αὐτόχειρα σῶσαι ἐσπούδασα";

Ὁ μῦθος πρὸς ἀδίκους καὶ ἀχαρίστους.

169. ΚΙΘΑΡΩΙΔΟΣ.

Κιθαρῳδὸς ἄμουσος ἐν κεκονιαμένῳ οἴκῳ συνεχῶς ᾄδων, ἀντηχούσης δὲ αὐτῷ τῆς φωνῆς, ὥστε αὐτὸν νομίσαι εὔφωνον εἶναι σφόδρα, καὶ δὴ ἐπαρθεὶς ἐπὶ τούτῳ ἔγνω δεῖν καὶ εἰς θέατρον εἰσελθεῖν· ἀφικόμενος δὲ ἐπὶ σκηνήν, καὶ πάνυ κακῶς ᾄδων λίθοις βαλλόμενος ἐξηλάθη.

Οὕτω καὶ τῶν ῥητόρων ἔνιοι ἐν σχολαῖς εἶναί τινες δοκοῦντες, ὅταν ἐπὶ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται, οὐδενὸς ἄξιοι εὑρίσκονται.

170. ΚΙΧΛΑ.

Ἔν τινι μυρσινῶνι κίχλα ἐνέμετο· διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα τοῦ καρποῦ οὐκ ἀφίστατο. Ἰξευτὴς δὲ παρατηρησάμενος ἐμφιλοχωροῦσαν ἰξεύσας συνέλαβε· καὶ δὴ μέλλουσα ἀναιρεῖσθαι ἔφη· "δειλαία εἰμί, ἥτις διὰ τροφῆς γλυκύτητα ζωῆς στερίσκομαι."

Ὁ λόγος εὔκαιρος πρὸς ἄνδρα ἄσωτον, δι' ἡδυπάθειαν ἀπολωλεκότα ἑαυτόν.

171. ΚΛΕΠΤΑΙ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κλέπται εἴς τινα εἰσελθόντες οἰκίαν, οὐδὲν εὗρον, ὅτι μὴ ἀλεκτρυόνα, καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπῄεσαν. Ὁ δὲ μέλλων ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι, ἐδεῖτο, ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσωσι, λέγων, χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. Οἱ δὲ ἔφασαν· "ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε μᾶλλον θύομεν· ἐκείνους γὰρ ἐγείρων, κλέπτειν ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἐναντιοῦται, ἃ τοῖς χρηστοῖς ἐστιν εὐεργετήματα.

172. ΚΛΕΠΤΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΔΟΧΕΥΣ.

Κλέπτης κατέλυσεν ἔν τινι πανδοχείῳ· διέμενεν δὲ ἐκεῖ ἡμέρας τινὰς προσδοκῶν κλέψαι τι. Ὡς δὲ οὐκ ἐδύνατο τοῦτο ποιῆσαι, μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἰδὼν τὸν πανδοχέα ἐνδυθέντα χιτῶνα ὡραῖον καὶ καινὸν (ἦν γὰρ ἑορτή), καὶ καθεζόμενον πρὸ τῆς πύλης τοῦ πανδοχείου, καὶ οὐδένα ἄλλον τυχόντα ἐκεῖ, ἐπελθὼν καὶ ὁ κλέπτης ἐκάθισεν πλησίον τοῦ πανδοχέως, καὶ ἤρξατο διηγεῖσθαι μετ' αὐτοῦ. Καὶ διηγούμενοι ὥρᾳ ἱκανῇ, ἐχασμήσατο ὁ κλέπτης, καὶ ὁμοῦ μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι ὠρυᾶτο ὥσπερ λύκος. Ὁ δὲ πανδοχεύς φησι πρὸς αὐτόν· "τί οὕτως ποιεῖς;" Καὶ ὁ κλέπτης ἀπεκρίθη· "νῦν ἀναγγελῶ σοι· ἀλλὰ δέομαί σου, ἵνα φυλάξῃς τὰ

ἱμάτιά μου· ἐνταῦθα γὰρ καταλείψω. Ἐγώ, κύριέ μου, οὐκ οἶδα, πόθεν μοι ἐπέρχεται τὸ χασμᾶσθαι οὕτως, ἢ διὰ τὰς ἁμαρτίας μου, ἢ διὰ ποίαν αἰτίαν, οὐ γινώσκω· ὅταν οὖν χασμηθῶ τρεῖς βολάς, γίνομαι λύκος ἐσθίων ἀνθρώπους." Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐχασμήσατο ἐκ δευτέρου, καὶ πάλιν ὠρυᾶτο, καθάπερ καὶ τὸ πρῶτον. Ἀκούσας οὖν ταῦτα ὁ πανδοχεὺς καὶ πιστεύσας τῷ κλέπτῃ ἐφοβήθη, καὶ ἀναστὰς ἠβούλετο φυγεῖν· ὁ δὲ κλέπτης δραξάμενος αὐτὸν τοῦ χιτῶνος, παρεκάλει αὐτὸν λέγων· "ἀνάμεινον, κύριέ μου, καὶ λαβὲ τὰ ἱμάτιά μου, ἵνα μὴ ἀπολέσω αὐτά·" καὶ παρακαλῶν αὐτόν, ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ ἤρξατο χασμᾶσθαι ἐκ τρίτου. Ὁ δὲ πανδοχεὺς φοβηθείς, μήπως φάγῃ αὐτόν, κατέλιπε τὸν ἑαυτοῦ χιτῶνα, καὶ εἰσελθὼν δρομαῖος εἰς τὸ πανδοχεῖον, κατησφαλίσατο εἰς τὸ ἐνδότερον. Καὶ ὁ κλέπτης λαβὼν τὸν χιτῶνα ἀπῆλθεν.

Οὕτω πάσχουσιν οἱ τὰ μὴ ἀληθῆ πιστεύοντες.

173. ΚΟΙΛΙΑ ΚΑΙ ΠΟΔΕΣ.

Κοιλία καὶ πόδες περὶ δυνάμεως ἤριζον. Παρ᾽ ἕκαστα δὲ τῶν ποδῶν λεγόντων, ὅτι προέχουσι τῇ ἰσχύϊ τοσοῦτον, ὥστε καὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα βαστάζειν, ἐκείνη ἀπεκρίνατο· "ὦ οὗτοι, ἐὰν μὴ ἐγὼ τροφὴν προσλάβωμαι, οὐδ᾽ ὑμεῖς βαστάζειν δυνήσεσθε."

Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν στρατευμάτων ἀδύνατοί εἰσιν οἱ στρατιῶται, ἂν μὴ οἱ στρατηγοὶ ἄριστα φρονῶσι

174. ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Κολοιὸς λιμώττων ἐπί τινος συκῆς ἐκάθισεν· εὑρὼν δὲ τοὺς ὀλύνθους μηδέπω πεπείρους, προσέμενεν ἕως σῦκα γένωνται. Ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν ἐγχρονίζοντα καὶ τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ μαθοῦσα, ἔφη· "ἀλλὰ πεπλάνησαι, ὦ οὗτος, ἐλπίδι προσέχων, ἥτις βουκολεῖν μὲν οἶδε, τρέφειν δὲ οὐδαμῶς."

[Πρὸς ἄνδρα φιλόνεικον ὁ λόγος εὔκαιρος.]

175. ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΓΛΑΥΞ.

Κάλλους ἦν ἀγὼν, καὶ παρὰ τῷ Διὶ κριθησόμενοι πάντες οἱ ὄρνεις ἐφοίτων, Ἑρμοῦ τὴν κυρίαν ὁρίζοντος. Ποταμούς τε καὶ λίμνας ἅπαντες κατελάμβανον, τὰ μὲν φαῦλα τῶν πτερῶν ἀποβάλλοντες, τὰ δὲ κρείττω φαιδρύνοντες. Κολοιὸς δέ, οὐδὲν εὐπρεπὲς ἔχων ἀπὸ τῆς φύσεως, ἃ τῶν ἄλλων ἐξέπιπτε, ταῦτα οἰκεῖον συνέθηκε κόσμον. Γλαὺξ δὲ μόνη ἐπιγνοῦσα, τὸ ἑαυτῆς ἀφῃρεῖτο τὸν κολοιόν, καὶ τὰ ἄλλα πράττειν ἀνέπειθεν. Ἀφαιρεθεὶς δὲ τὰ παρὰ πάντων ὁ κολοιὸς γυμνὸς εἰς τὴν Διὸς ἀφίκετο κρίσιν.

Κόσμος ἐπείσακτος αἰσχύνη τοῖς ἔχουσι.

176. ΚΟΛΟΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΚΕΣ.

Κολοιός, τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων κολοιῶν διαφέρων, ὑπερφρονήσας τοὺς ὁμοφύλους παρεγένετο πρὸς

τοὺς κόρακας, καὶ τούτοις ἠξίου συνδιαιτᾶσθαι. Οἱ δὲ ἀγνοοῦντες αὐτοῦ τό τε εἶδος καὶ τὴν φωνὴν παίοντες αὐτὸν ἐξέβαλον. Καὶ ὃς ἀπελαθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἧκε πάλιν εἰς τοὺς κολοιούς· οἱ δὲ ἀγανακτοῦντες ἐπὶ τῇ ὕβρει οὐ προσεδέξαντο αὐτόν· οὕτω τε συνέβη αὐτῷ τῆς μετ' ἀμφοτέρων διαίτης στερηθῆναι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰς πατρίδας ἀπολιμπάνοντες καὶ τὴν ἀλλοδαπὴν προκρίνοντες οὔτε ἐν ἐκείνοις εὐδοκιμοῦσι, καὶ ὑπὸ τῶν ἰδίων πολιτῶν ἀποστρέφονται.

177. ΚΟΛΟΙΟΣ ΦΥΓΑΣ.

Κολοιόν τις συλλαβὼν καὶ δήσας τὸν αὐτοῦ πόδα λίνῳ, τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἔδωκεν. Ὁ δὲ οὐχ ὑπομείνας τὴν μετ' ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυγὼν ἧκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλιάν. Περιειληθέντος δὲ τοῦ δεσμοῦ τοῖς κλάδοις, ἀναπτῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἔμελλεν, ἔφη πρὸς ἑαυτόν· "ἀλλ' ἔγωγε δείλαιος, ὅστις τὴν μετὰ τῶν ἀνθρώπων δουλείαν μὴ ὑπομείνας ἔλαθον ἐμαυτὸν καὶ σωτηρίας στερήσας."

Οὗτος ὁ λόγος ἁρμόσειεν ἂν ἐπ' ἐκείνους τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες μετρίων ἑαυτοὺς κινδύνων ῥύσασθαι βουλόμενοι ἔλαθον εἰς μείζονα δεινὰ πεσόντες.

178. ΚΟΜΠΑΣΤΗΣ.

Ἀνήρ τις ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθών, ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφό-

ροις ἠνδραγαθηκέναι χώραις ἐκόμπαζε, καὶ δὴ κἀν τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πήδημα, οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἴη πηδῆσαι. Πρὸς ταῦτα δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ παρόντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· "ὦ οὗτος, εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ τοῦ πράγματος ἀπόδειξις ᾖ, πᾶς λόγος περιττός ἐστιν.

179. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Κόραξ κρέας ἁρπάσας ἐπί τινος δένδρου ἐκάθισεν· ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη αὐτὸν καὶ βουλομένη τοῦ κρέως περιγενέσθαι, στᾶσα ἐπῄνει αὐτὸν ὡς εὐμεγέθη τε καὶ καλόν, λέγουσα καί, ὡς πρέπει αὐτῷ μάλιστα τῶν ὀρνέων βασιλεύειν, καὶ τοῦτο πάντως ἂν γένοιτο, εἰ φωνὴν εἶχεν. Ὁ δὲ παραστῆσαι αὐτῇ βουλόμενος, ὅτι καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἐκεκράγει· ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἁρπάσασα ἔφη· "ὦ κόραξ, ἔχεις τὰ πάντα· νοῦν μόνον κτῆσαι."

Πρὸς ἄνδρα ἀνόητον ὁ λόγος εὔκαιρος.

180. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθείς, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι, λιβανωτὸν ἐπιθύσειν ὑπισχνῶν. Σωθεὶς δ' ἐκ τοῦ κινδύνου, τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο. Πάλιν δὲ ὑφ' ἑτέρας κρατηθεὶς παγίδος, ἀφεὶς τὸν

Ἀπόλλωνα, τῷ Ἑρμῇ ὑπέσχετο θῦσαι. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη· "ὦ κάκιστε, πῶς σοι πιστεύσω, ὃς τὸν πρότερον δεσπότην ἤρνησας καὶ ἠδίκησας;"

Ὅτι οἱ πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντας ἀγνώμονες γενόμενοι, ἐν περιστάσει ἐμπεσόντες, οὐχ ἕξουσι βοήθειαν.

181. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΚΥΚΝΟΣ.

Ἑωρακὼς τὸν κύκνον ὁ κόραξ ἐζήλου τοῦ χρώματος. Οἰηθεὶς δὲ εἶναι τοιοῦτον οἷς ἀπελούετο, τοὺς βωμοὺς ἐκλιπών, ὅθεν ἐτρέφετο, λίμναις καὶ ποταμοῖς ἐνδιέτριβε. Καὶ τὸ μὲν σῶμα φαιδρύνων οὐκ ἤμειβε, τροφῆς δὲ ἀπορῶν διεφθείρετο.

Φύσιν οὐκ οἶδε μεταβάλλειν ἡ δίαιτα.

182. ΚΟΡΑΞ ΚΑΙ ΟΦΙΣ.

Κόραξ τροφῆς ἀπορῶν ὡς ἐθεάσατο ὄφιν ἔν τινι εὐηλίῳ τόπῳ κοιμώμενον, τοῦτον καταπτὰς ἥρπασε. Τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος καὶ δακόντος αὐτόν, ἀποθνήσκειν μέλλων ἔφη· "ἀλλ' ἔγωγε δείλαιος, ὅτι τοιοῦτον ἕρμαιον εὗρον, ἐξ οὗ καὶ ἀπόλλυμαι."

Οὗτος ὁ λόγος λεχθείη ἂν πρὸς ἄνδρα, ὃς διὰ θησαυροῦ εὕρεσιν καὶ περὶ σωτηρίας ἐκινδύνευσε.

183. ΚΟΡΑΞ ΝΟΣΩΝ.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρί· "εὔχου τοῖς θεοῖς καὶ μὴ θρήνει." Ἡ δ' ὑπολαβοῦσα ἔφη· "τίς σε, τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει; τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σοῦγε οὐκ ἐκλάπη;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν.

184. ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ.

Κορυδαλλός, εἰς πάγην ἁλούς, θρηνῶν ἔλεγεν· "οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ καὶ δυστήνῳ πτηνῷ· οὐ χρυσὸν ἐνοσφισάμην τινός, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἄλλο τι τῶν τιμίων· κόκκος δὲ σίτου μικρὸς τὸν θάνατόν μοι προὐξένησεν."

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς διὰ κέρδος εὐτελὲς μέγαν ὑφισταμένους κίνδυνον.

185. ΚΟΡΩΝΗ ΚΑΙ ΚΥΩΝ.

Κορώνη, Ἀθηνᾷ θύουσα, κύνα ἐπὶ ἑστίασιν ἐκάλει. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν ἔφη· "τί μάτην τὰς θυσίας ἀναλίσκεις; ἡ γὰρ θεὸς οὕτω σε μισεῖ, ὡς κἀκ τῶν συντρόφων σοι οἰωνῶν τὴν πίστιν περιελεῖν." Καὶ ἡ κορώνη πρὸς αὐτόν· "διὰ τοῦτο μᾶλλον αὐτῇ θύω, ἵνα διαλλαγῇ μοι."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ διὰ κέρδος τοὺς ἐχθροὺς εὐεργετεῖν οὐκ ὀκνοῦσιν.

186. ΚΟΧΛΙΑΙ.

Γεωργοῦ παῖς ὤπτα κοχλίας. Ἀκούσας δὲ αὐτῶν τρυζόντων, ἔφη· "ὦ κάκιστα ζῶα, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων, αὐτοὶ ᾄδετε;"

187. ΚΥΚΝΟΣ.

Τοὺς κύκνους φασὶ παρὰ τὸν θάνατον ᾄδειν. Καὶ δή τις περιτυχὼν κύκνῳ πωλουμένῳ, καὶ ἀκούσας, ὅτι εὐμελέστατον ζῷον, ἠγόρασε. Καὶ ἔχων ποτὲ σύνδειπνον, προσελθὼν παρεκάλει αὐτὸν ᾆσαι παρὰ τὸν πότον. Τοῦ δὲ τότε μὲν ἡσυχάσαντος, ὕστερον δέ ποτε, ὡς ἐνόησεν, ὅτι ἀποθνήσκειν ἔμελλε, θρηνοῦντος αὐτόν, ὁ δεσπότης ἀκούσας ἔφη· "ἀλλ' εἰ σὺ οὐκ ἄλλως ᾄδεις, ἐὰν μὴ ἀποθνήσκῃς, ἐγὼ μάταιος ἤμην τότε, ὅτε σε παρεκάλουν, ἀλλ' οὐκ ἔθυον."

Οὕτω τινὲς τῶν ἀνθρώπων, ἃ μὴ βούλονται ἑκουσίως ποιεῖν, ἄκοντες ταῦτα ἐπιτελοῦσιν.

188. ΚΥΝΕΣ ΔΥΟ.

Ἔχων τις δύο κύνας, τὸν μὲν θηρεύειν ἐδίδαξε, τὸν δὲ οἰκουρὸν ἐποίησε. Καὶ δή, εἴ ποτε ὁ θηρευτικὸς ἐξιὼν πρὸς ἄγραν συνελάμβανέ τι, ἐκ τούτου μέρος καὶ τῷ ἑτέρῳ παρέβαλλεν. Ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρευτικοῦ, καὶ τὸν ἕτερον ὀνειδίζοντος, εἴγε αὐτὸς μὲν ἐξιὼν διόλου μοχθεῖ, ὁ δὲ οὐδὲν ποιῶν τοῖς ἑαυτοῦ πόνοις ἐντρυφᾷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· "ἀλλὰ μὴ ἐμὲ μέμφου, τὸν δεσπότην δέ, ὃς οὐ πονεῖν με ἐδίδαξεν, ἀλλ' ἀλλοτρίους πόνους ἐσθίειν."

Οὕτω καὶ τῶν παίδων οἱ ῥᾴθυμοι οὐ μεμπτέοι εἰσίν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιν.

189. ΚΥΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέοντος δορὰν κύνες εὑρόντες, διεσπάραττον ταύτην. Τούτοις δὲ ἀλώπηξ ἰδοῦσα ἔφη· "εἰ οὗτος ὁ λέων τοῖς ζῶσι συνῆν, εἴδετε ἂν τοὺς αὐτοῦ ὄνυχας ἰσχυροτέρους τῶν ὑμετέρων ὀδόντων."

Ὁ μῦθος δηλοῖ τοὺς τῶν ἐνδόξων καταφρονοῦντας, ὅταν τῆς δόξης ἐκπίπτωσιν.

190. ΚΥΩΝ.

Λάθρᾳ κύων ἔδακνε. Τούτῳ δὲ ὁ δεσπότης κώδωνα ἐκρέμασεν, ὥστε πρόδηλον εἶναι τοῖς πᾶσιν. Οὗτος δὲ, τὸν κώδωνα σείων, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἠλαζονεύετο. Γραῦς δὲ εἶπεν αὐτῷ κύων, "τί φαντάζῃ; οὐ δι' ἀρετὴν τοῦτον φορεῖς, ἀλλὰ δι' ἔλεγχον τῆς κεκρυμμένης σου κακίας."

Ὅτι οἱ τῶν ἀλαζονευομένων κενόδοξοι τρόποι πρόδηλοί εἰσι δηλοῦντες τὴν ἀφανῆ κακίαν.

191. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΑΛΕΚΤΡΥΩΝ.

Κύων καὶ ἀλεκτρυών, ἑταιρείαν ποιησάμενοι, ὥδευον. Ἑσπέρας δὲ καταλαβούσης, ὁ μὲν ἀλεκτρυὼν ἐπὶ δένδρου ἐκάθευδεν ἀναβάς, ὁ δὲ κύων πρὸς τῇ ῥίζῃ τοῦ δένδρου, κοῖλωμα ἔχοντος. Τοῦ δὲ ἀλεκτρυόνος κατὰ τὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντος, ἀλώπηξ ἀκούσασα πρὸς αὐτὸν ἔδραμε, καὶ στᾶσα κάτωθεν πρὸς ἑαυτὴν κατελθεῖν ἠξίου· ἐπιθυμεῖν γὰρ ἀγαθὴν οὕτω φωνὴν ζῶον ἔχον ἀσπάσασθαι.

Τοῦ δὲ εἰπόντος, τὸν θυρωρὸν πρότερον διυπνίσαι, ὑπὸ τὴν ῥίζαν καθεύδοντα, ὡς ἐκείνου ἀνοίξαντος κατελθεῖν, κἀκείνης ζητούσης αὐτὸν φωνῆσαι, ὁ κύων αἴφνης πηδήσας αὐτὴν διεσπάραξεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐχθροὺς ἐπελθόντας πρὸς ἰσχυροτέρους πέμπουσι παραλογιζόμενοι.

192. ΚΥΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΟΣ.

Κύων πρὸ ἐπαύλεώς τινος ἐκάθευδε. Λύκου δ' ἐπιδραμόντος καὶ βρῶμα μέλλοντος θύσειν αὐτόν, ἐδεῖτο μὴ νῦν αὐτὸν καταθῦσαι. "Νῦν μὲν γάρ," φησί, "λεπτός εἰμι καὶ ἰσχνός· ἂν δὲ μικρὸν ἀναμείνῃς, μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ δεσπόται ποιήσειν γάμους, κἀγὼ τηνικαῦτα πολλὰ φαγὼν πιμελέστερος ἔσομαι, καὶ σοὶ ἡδύτερον βρῶμα γενήσομαι." Ὁ μὲν οὖν λύκος πεισθεὶς ἀπῆλθε· μεθ' ἡμέρας δ' ἐπανελθὼν εὗρεν ἄνω ἐπὶ τοῦ δώματος τὸν κύνα καθεύδοντα, καὶ στὰς κάτωθεν πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλει, ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν συνθηκῶν. Καὶ ὁ κύων· "ἀλλ', ὦ λύκε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε πρὸ τῆς ἐπαύλεώς με ἴδοις καθεύδοντα, μηκέτι γάμους ἀναμείνῃς."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων, ὅταν περί τι κινδυνεύσαντες σωθῶσι, διὰ βίου τοῦτο φυλάττονται.

193. ΛΑΓΩΟΙ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

Λαγωοὶ καταγνόντες ἑαυτῶν δειλίαν ἔγνωσαν δεῖν ἑαυτοὺς κατακρημνίσαι. Παραγενομένων δὲ αὐτῶν

ἐπί τινα κρημνόν, ᾧ λίμνη ἐπέκειτο, ἐνταῦθα βάτραχοι ἀκούσαντες τῆς ποδοψοφίας ἑαυτοὺς εἰς τὰ βάθη τῆς λίμνης ἐδίδοσαν. Εἷς δέ τις τῶν λαγωῶν θεασάμενος αὐτοὺς ἔφη πρὸς τοὺς ἑτέρους· "ἀλλὰ μηκέτι ἑαυτοὺς κατακρημνίσωμεν· ἰδοὺ γὰρ εὕρηνται καὶ ἡμῶν δειλότερα ζῶα."

Οὕτω καὶ τοῖς ἀνθρώποις αἱ τῶν ἄλλων δυστυχίαι τῶν ἰδίων δυστυχημάτων παραμύθιον γίνονται.

194. ΛΑΡΟΣ ΚΑΙ ΙΚΤΙΝΟΣ.

Λάρος ἰχθὺν καταπιών, καὶ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ διαῤῥαγέντος, ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ἔκειτο νεκρός. Ἰκτῖνος δὲ αὐτὸν θεασάμενος ἔφη· "ἄξια σὺ πέπονθας, ὅτι πτηνὸς γεννηθεὶς ἐπὶ θαλάσσης τὴν δίαιταν ἐποιοῦ."

Οὕτως οἱ τὰ οἰκεῖα ἐπιτηδεύματα λείποντες καὶ τοῖς μὴ προσήκουσιν ἐπιβάλλοντες εἰκότως δυστυχοῦσι.

195. ΛΕΑΙΝΑ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέαινα, ὀνειδιζομένη ὑπὸ ἀλώπεκος ἐπὶ τῷ διὰ παντὸς τοῦ χρόνου ἕνα τίκτειν, "ἕνα," ἔφη, "ἀλλὰ λέοντα."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὸ καλὸν οὐκ ἐν πλήθει, ἀλλ' ἐν ἀρετῇ.

196. ΛΕΟΝΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμώδης οὐδὲ ὠμὸς οὐδὲ βίαιος, ἀλλὰ πρᾷος καὶ δίκαιος, ὥσπερ ἄνθρωπος.

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας συναθροισμὸς ἐγένετο πάντων τῶν ζώων, δοῦναι δίκας καὶ λαβεῖν πρὸς ἄλληλα, λύκος μὲν προβάτῳ, πάρδαλις δὲ αἰγάγρῳ, ἐλάφῳ δὲ τίγρις, κύων δὲ λαγωῷ. Ὁ πτὼξ δὲ ἔφη· "ηὐχόμην ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἵνα τοῖς βιαίοις φοβερὰ τὰ εὐτελῆ φανῶσιν."

197. ΛΕΩΝ, ΑΛΩΠΗΞ, ΚΑΙ ΕΛΑΦΟΣ.

Λέων νοσήσας ἔκειτο ἐν φάραγγι· τῇ προσφιλεῖ δὲ ἀλώπεκι, ᾗ προσωμίλει, εἶπεν· "εἰ θέλεις ὑγιᾶναί με καὶ ζῆν, τὴν ἔλαφον τὴν μεγίστην, τὴν εἰς τὸν δρυμὸν οἰκοῦσαν, τοῖς γλυκέσι σου λόγοις ἐξαπατήσασα, ἄγε εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας· ἐπιθυμῶ γὰρ αὐτῆς ἐγκάτων καὶ καρδίας." Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀπελθοῦσα εὗρε τὴν ἔλαφον σκιρτῶσαν ἐν ταῖς ὕλαις· προσπαίσασα δὲ αὐτῇ καὶ χαίρειν εἰποῦσα ἔφη· "Ἀγαθά σοι ἦλθον μηνῦσαι· οἶδας, ὡς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν λέων γείτων μοί ἐστι· νοσεῖ δὲ καὶ ἐγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν. Ἐβουλεύετο οὖν, ποῖον τῶν θηρίων μετ' αὐτὸν βασιλεύσει. Ἔφη δὲ, ὅτι σῦς μέν ἐστιν ἀγνώμων, ἄρκτος δὲ νωθρά, πάρδαλις δὲ θυμώδης, τίγρις ἀλαζών· ἡ ἔλαφος ἀξιωτάτη ἐστὶν εἰς βασιλείαν, ὅτι ὑψηλή ἐστι τὸ εἶδος, πολλὰ δὲ ἔτη ζῇ, καὶ τὸ κέρας αὐτῆς ὄφεσι φοβερόν. Καὶ τί σοι τὰ πολλὰ λέγω; ἐκυρώθης βασιλεύειν. Τί μοι ἔσται, πρώτῃ σοι εἰπούσῃ; Ἀλλ' εὖξαί μοι σπευδούσῃ, μὴ πάλαι με ζητήσῃ· χρῄζει γάρ με σύμβουλον ἐν πᾶσιν. Εἰ δὲ ἐμοῦ τῆς γραὸς ἀκούσῃ, συμβουλεύω καὶ σὲ ἐλθεῖν καὶ προσμένειν τελευ-

τῶντι αὐτῷ.” Οὕτως εἶπεν ἡ ἀλώπηξ· τῆς δὲ ὁ νοῦς ἐτυφώθη τοῖς λόγοις, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σπήλαιον μὴ γιγνώσκουσα τὸ μέλλον. Ὁ λέων δ᾽ ἐφορμήσας αὐτῇ ἐν σπουδῇ, τὰ ὦτα μόνον τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραξεν. Ἡ δὲ ταχέως ἔσπευδεν ἐν ταῖς ὕλαις. Καὶ ἡ μὲν ἀλώπηξ τὰς χεῖρας ἐκρότησεν, ὅτι εἰς μάτην ἐκοπίασεν· ὁ δὲ λέων μέγα βρυχώμενος ἐστέναξε· λιμὸς γὰρ αὐτὸν εἶχε καί λύπη· καὶ ἱκέτευε τὴν ἀλώπεκα ἐκ δευτέρου τι ποιῆσαι, καὶ δόλῳ πάλιν ταύτην ἀγαγεῖν. Ἡ δὲ εἶπε· “χαλεπὸν καὶ δύσκολον ἐπιτάττεις ἐμοὶ πρᾶγμα, ἀλλ᾽ ὅμως ὑπουργήσω σοι.” Καὶ δὴ ὡς ἰχνευτὴς κύων ἐπηκολούθει, πλέκουσα πανουργίας· ποιμένας δ᾽ ἐπηρώτα, εἰ εἶδον ἔλαφον ᾑμαγμένην. Οἱ δ᾽ ἔδειξαν ἐν τῇ ὕλῃ. Εὗρε δὲ αὐτὴν ἀναψυχομένην, καὶ ἔστη ἀναιδῶς. Ἡ δ᾽ ἔλαφος χολωθεῖσα καὶ φρίξασα τὴν χαίτην εἶπεν· “ὦ κάθαρμα, ἀλλὰ οὐκέτι χειρώσῃ με· εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐ ζήσεις ἔτι. Ἄλλους ἀλωπέκιζε τοὺς ἀπείρους, ἄλλους ποίει βασιλεῖς καὶ ἐρέθιζε.” Ἡ δὲ εἶπεν· “οὕτως ἄνανδρος εἶ καὶ δειλή; οὕτως ἡμᾶς τοὺς φίλους ὑποπτεύεις; ὁ μὲν λέων, τοῦ ὠτὸς κρατήσας, ἤμελλε συμβουλεύειν καὶ ἐντολάς σοι δοῦναι περὶ τῆς τηλικαύτης βασιλείας, ὡς ἀποθνήσκων· σὺ δὲ οὐδὲ κνίσμα χειρὸς ἄῤῥωστον ὑπέστης. Καὶ νῦν ὑπὲρ σὲ πλεῖον ἐκεῖνος θυμοῦται, καὶ βασιλέα τὸν λύκον θέλει ποιῆσαι· οἴμοι πονηρὸν δεσπότην! Ἀλλ᾽ ἐλθὲ καὶ μηδὲν πτοηθῇς, καὶ γενοῦ ὡς πρόβατον. Ὄμνυμι γάρ σοι εἰς τὰ φύλλα πάντα καὶ πηγάς, μηδὲν κακὸν παθεῖν παρὰ τοῦ λέοντος· ἐγὼ δὲ

μόνῃ σοι δουλεύσω." Οὕτως ἀπατήσασα τὴν δειλαίαν ἔπεισε δεύτερον ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ σπήλαιον εἰσῆλθεν, ὁ μὲν λέων δεῖπνον εἶχε, πάντα τὰ ὀστᾶ καὶ μυελοὺς καὶ ἔγκατα καταπίνων· ἡ δὲ ἀλώπηξ εἱστήκει ὁρῶσα· καρδίαν δὲ ἐκπεσοῦσαν ἁρπάζει λαθραίως, τοῦ κόπου κέρδος ταύτην φαγοῦσα. Ὁ δὲ λέων, ἅπαντα ἐρευνήσας, μόνην καρδίαν ἐπεζήτει· ἀλώπηξ δὲ μηκόθεν στᾶσα ἔφη· "αὕτη ἀληθῶς καρδίαν οὐκ εἶχε· μὴ ἔτι ζήτει· ποίαν γὰρ καρδίαν αὕτη εἶχεν, ἥτις δὶς εἰς οἶκον καὶ χεῖρας λέοντος εἰσῆλθεν;"

Ὅτι ὁ τῆς φιλοδοξίας ἔρως τὸν ἀνθρώπων νοῦν ἐπιθολοῖ, καὶ τὰς τῶν κινδύνων συμφορὰς οὐ κατανοεῖ.

198. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.

Λέων, ἀκούσας ποτὲ βατράχου μέγα βοῶντος, ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνήν, οἰόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι. Προσμείνας δὲ μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ πρὸ τῆς ὄψεως δι' ἀκοῆς μόνης ταράττεσθαι.

199. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΟΣ.

Λέων ἐρασθεὶς θυγατρός τινος γεωργοῦ ταύτην ἐμνηστεύσατο· ὁ δὲ μὴ ἐκδοῦναι θηρίῳ τὴν θυγατέρα ὑπομένων, μηδὲ ἀρνεῖσθαι διὰ τὸν φόβον δυνάμενος, τοιοῦτόν τι ἐπενόησεν. Ἐπειδὴ συνεχῶς ὁ λέων αὐτῷ ἐπέκειτο, ἔλεγεν, ὡς νυμφίον αὐτὸν τῆς

θυγατρὸς δοκιμάζει· μὴ ἄλλως δὲ αὐτῷ δύνασθαι ἐκδοῦναι, ἐὰν μὴ τοὺς ὀδόντας ἐξέληται καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκτέμῃ· τούτους γὰρ δεδοικέναι τὴν κόρην ἔφη. Τοῦ δὲ ῥᾳδίως διὰ τὸν ἔρωτα ἑκάτερον ὑπομείναντος, ὁ γεωργὸς καταφρονήσας αὐτοῦ, ὡς παρεγένετο πρὸς αὐτόν, ῥοπάλοις παίων αὐτὸν ἐξήλασεν.

Οὕτως οἱ ῥᾳδίως τοῖς ἐχθροῖς πιστεύοντες, ὅταν τῶν ἰδίων πλεονεκτημάτων ἑαυτοὺς ἀπογυμνώσωσιν, εὐάλωτοι τούτοις γίνονται, πρότερον φοβεροὶ καθεστηκότες.

200. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ.

Λέοντος κοιμωμένου μῦς τῷ στόματι ἐπέδραμεν· ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ συλλαβὼν αὐτὸν ἔμελλε καταθοινήσασθαι. Ὁ δ' ἐδεήθη αὐτοῦ μὴ φαγεῖν αὐτὸν, λέγων, ὅτι σωθεὶς πολλὰς χάριτας αὐτῷ ἀποδώσει· γελάσας δὲ αὐτὸν ἀπέλυσε. Συνέβη οὖν αὐτὸν μετ' οὐ πολὺ τῇ τοῦ μυὸς χάριτι περισωθῆναι. Ἐπειδὴ γὰρ συλληφθεὶς ὑπό τινων κυνηγῶν κάλῳ ἐδέθη ἐπί τινι δένδρῳ, τηνικαῦτα ὁ μῦς ἀκούσας αὐτοῦ στένοντος ἐλθὼν τὸν κάλων περιέτρωγε, καὶ λύσας ἔφη· "σὺ μὲν οὖν τότε μου κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομίσασθαι· νῦν δ' ἴσθι, ὅτι ἐστὶ καὶ παρὰ μυσὶ χάρις."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν καιρῷ μεταβολῆς καὶ οἱ σφόδρα δυνατοὶ τῶν ἀσθενεστέρων ἐνδεεῖς γίνονται.

201. ΛΕΩΝ, ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιησάμενοι ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. Πολλῆς οὖν θήρας συλ-

ληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς. Ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων, ἐκλέξασθαι τούτους προὐτρέπετο. Καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. Εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν. Ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα, ἑαυτῇ βραχύ τι κατέλιπε. Καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτήν· "τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν οὕτως ἐδίδαξεν;" Ἡ δ' εἶπεν· "ἡ τοῦ ὄνου συμφορά."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

202. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.

Λέων ποτὲ ταῦρον ὁρᾷ, καὶ τροφῆς μὲν ἐρᾷ, τὰς δὲ τῶν κεράτων δειδίττεται προσβολάς, καὶ τὸ φάρμακον εὑρὼν οὐ θεραπεύει τὸ πάθος· νικᾷ μὲν αὐτὸν ὁ λιμός, καὶ τῷ ταύρῳ κελεύει συμπλέκεσθαι, ἀλλ' ἐκφοβεῖ τῶν κεράτων τὸ μέγεθος. Τέλος πείθεται τῷ λιμῷ, καὶ φιλίαν πλασάμενος εἰς ἀπάτην τὸν ταῦρον ὑπέρχεται· ὅπου γὰρ τὸ κακὸν πρόχειρον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον πεφόβηται· κἂν ἴδῃ τὸ βίᾳ κρατεῖν οὐκ ἀκίνδυνον, τὸ λάθρᾳ σοφίζεται. "Ἐγὼ γοῦν," φησίν, "ἐπαινῶ σου τὸ καρτερόν, ὑπεράγαμαι τὸ κάλλος, ὁποῖος μὲν εἶ τὴν κεφαλήν, ὁποῖος δὲ τὴν μορφήν, ὅσος δὲ τοὺς πόδας, ὅσος δὲ τὰς ὁπλάς· ἀλλ' ὅσον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρεις τὸ ἄχθος! Περίελε γοῦν οὕτω ματαίαν ἐπιπλοκήν, καί σοι καὶ κόσμος ἔσται τῆς κεφαλῆς, καὶ βάρους ἀπαλλαγή, καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολή. Τί δὲ καὶ δεῖ σοι κεράτων, εἰρήνης οὔσης

πρὸς λέοντας;" Πείθεται τούτοις ὁ ταῦρος, καὶ τὴν ἐκ τῶν ὅπλων ἰσχὺν ἀποβαλών, τῷ λέοντι λοιπὸν εὐχείρωτος ἦν καὶ δεῖπνον ἀκίνδυνον.

Οὕτω τὸ πείθεσθαι τοῖς ἐχθροῖς μετὰ τῆς ἀπάτης φέρει καὶ κίνδυνον.

203. ΛΥΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ.

Λύκοι ἐπιβουλεύοντες ποίμνῃ προβάτων, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύναντο αὐτῶν περιγενέσθαι διὰ τοὺς φυλάσσοντας αὐτὰ κύνας, ἔγνωσαν δεῖν διὰ δόλου τοῦτο πρᾶξαι. Καὶ πέμψαντες πρέσβεις ἐξήτουν πάρ' αὐτῶν τοὺς κύνας, λέγοντες, ἐκείνους τῆς ἔχθρας ὄντας αἰτίους ἐγχειρίζεσθαι δεῖν αὐτοῖς, καὶ εἰρήνην μεταξὺ αὐτῶν γενήσεσθαι. Τὰ δὲ πρόβατα μὴ προβλέποντα τὸ μέλλον ἐξέδωκαν τοὺς κύνας· καὶ οἱ λύκοι περιγενόμενοι ἐκείνων ῥᾳδίως τὴν ποίμνην ἀφύλακτον οὖσαν διέφθειραν.

Οὕτω καὶ τῶν πόλεων αἱ τοὺς δημηγόρους ῥᾳδίως προδιδοῦσαι λανθάνουσι καὶ αὐταὶ ταχέως πολεμίοις χειρούμεναι.

204. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΟΣ.

Λύκος ἄρνα εὑρὼν πεπλανημένον, οὐκ ἀφήρπασε χειρὶ δυνατωτάτῃ, ἀλλ' ἠθέλησε μετ' εὐλόγου αἰτίας τοῦτον φαγεῖν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα· "πέρυσι σὺ πολλὰ καθύβρισάς με." Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν θρηνῳδῶν ἀνεβόα· "ἔγωγ οὐκ ἐν τούτῳ γεγένημαι τῷ χρόνῳ." Καὶ ὁ λύκος εἶπε πρὸς αὐτόν·

"τὴν ἄρουράν μου νέμῃ." Ὁ δ' ἀρνὸς ἔφη· "ἀκμὴν τροφὴν οὐκ εἶδον." Πάλιν ὁ λύκος· "ἐκ τῆς πηγῆς μου πίνεις." Ὁ δέ, "οὔπω πέπωκα ὕδωρ," προσεῖπεν αὐτῷ· "τῆς γὰρ μητρός μου τὸ γάλα ἡ τροφή μου καὶ τὸ πόμα μου." Ὁ δέ συλλαβὼν καὶ φαγὼν τοῦτον, εἶπεν· "ἀλλ' ἐγὼ τέως ἄδειπνος οὐ μενῶ, εἰ καὶ σὺ ἀφορμὴν ἐμὴν πᾶσαν λύεις."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι γνώμην κοκούργου καὶ πλεονέκτου λόγος οὐ πείθει, κἂν ἀληθὴς τυγχάνῃ.

205. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΔΙΟΣ.

Λύκος καταπιὼν ὀστοῦν περιῄει ζητῶν τὸν ἰασόμενον. Περιτυχὼν δὲ ἐρωδιῷ, τοῦτον παρεκάλει ἐπὶ μισθῷ τὸ ὀστοῦν ἐξελεῖν· κἀκεῖνος καθεὶς τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν εἰς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ τὸ ὀστοῦν ἐξέσπασε, καὶ τὸν ὁμολογηθέντα μισθὸν ἐξῄτει. Ὁ δὲ λύκος γελάσας καὶ τοὺς ὀδόντας θήξας φησίν· "ἀρκεῖ σοι καὶ τὸ μόνον σῷαν ἐξελεῖν τὴν κεφαλήν."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι μεγίστη παρὰ τοῖς πονηροῖς εὐεργεσία τὸ μὴ προσαδικεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν.

206. ΜΕΛΙΣΣΑ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

Μέλισσα, πάλαι μήτηρ κηρίων οὖσα, ἀνεληλυθεν εἰς θεοὺς θυμιᾶσαι, προσαγαγοῦσα ἐκ μέλιτος τὸ δῶρον. Τερφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τῇ προσφορᾷ τῆς μελίσσης, συνετάξατο αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἂν αἰτήσῃ. Η δὲ πρὸς αὐτὸν ἐδέετο βοῶσα· "ὦ θεὲ λαμπρὲ

καὶ κτιστὰ ἐμοῦ τῆς μελίσσης, ἐπίδος κέντρον τῇ σῇ θεραπαινίδι, ἵνα, ἐάν τις τῷ οἴκῳ μου πλησιάσῃ τοῦ ἆραι μέλι, αὐτὸν ἐγὼ φονεύω." Ἀπειρηκὼς δὲ ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς αἰτήσεις, ἐπεὶ ἐφίλει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πάνυ, ἔφησε τῇ μελίσσῃ τοιάδε· "οὐχ ὡς ᾔτησας, οὕτως γενήσεταί σοι, ἀλλ' ἐάν τις ἥκῃ λαβεῖν ἀπὸ σοῦ μέλι, σὺ δὲ προσκρούσῃς αὐτῷ καὶ πλήξῃς, αὐτὴ μᾶλλον τεθνήξῃ, ἐκβληθέντος σου τοῦ κέντρου· ζωὴ γὰρ ἐν σοὶ ὑπάρχει τὸ κέντρον."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ ταῖς δεήσεσιν οὐ δεῖ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τι ἐξαιτεῖσθαι κακόν· ὃ γὰρ ἂν κακὸν κατ' αὐτῶν ἐξαιτήσῃς, ἀνθυποστρέψει ἐπὶ σὲ παραυτίκα.

207. ΜΥΕΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΙ.

Ποτὲ γαλέαι ἐμάχοντο τοῖς μυσίν, αὐτοὺς κατατροποῦσαι καὶ ἀναιροῦσαι. Εἶπον δὲ οἱ μύες καθ' ἑαυτοὺς τοιαῦτα· "οὐ παραλόγως γαλέαι ἡμᾶς ἡττῶσιν· οὐ γὰρ κτώμεθα ἄνακτα, ὥσπερ αὗται, οὐδὲ στρατηγοὺς ἐπὶ τῇ παρατάξει, καὶ διὰ τοῦτο ταλαιπωροῦμεν πάντες, καὶ φυγάδες γινόμεθα τοῦ πολέμου." Καὶ παραυτίκα συμβούλιον λαβόντες, κατεστήσαντο τοὺς παμμεγέθεις μύας ἀρχηγέτας τε καὶ στρατηγοὺς τῶν ἄλλων. Καὶ δὴ ἔνοπλοι ἅπαντες γεγονότες, καὶ παρατάξεις αὖθις πεποιηκότες, ἤρξαντο κρότων τῶν τοῦ πολέμου. Τῶν γὰρ αὐτῶν σαλπίγγων σαλπισασῶν ἐναπήρξαντο πολεμεῖν πρὸς τὰς γαλέας· αἳ κατὰ κράτος τοὺς μύας ἡττήσασαι,

ἔτρεψαν τοὺς δυστήνους εἰς φυγήν. Οἱ μὲν οὖν ἄοπλοι πεφευγότες ἐν τοῖς τοίχοις εἰσεληλύθεσαν εἰς ῥαγάδας αὐτίκα· οἱ δ' ἔνοπλοι καὶ ἀρχηγέται τούτων, οἵ τε ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ τῶν ἄλλων, μὴ δυνάμενοι ἐν ταῖς ὀπαῖς ἐμβῆναι, διεφθάρησαν ἅπαντες ὑπὸ τῶν γαλεῶν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρὸς τὸ ζῆν ἀκινδύνως κρείττων ἐστὶν ἡ εὐτέλεια, ἢ ἡ λαμπρότης καὶ δόξα τοῦ βίου.

208. ΜΥΡΜΗΞ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ. . .

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγήν, παρασυρεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος, ἀπεπνίγετο. Περιστερὰ δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶνα δένδρου περιελοῦσα, εἰς τὴν πηγὴν ἔῤῥιψεν, ἐφ' οὗ καὶ καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη. Ἰξευτὴς δέ τις μετὰ τοῦτο τοὺς καλάμους συνθείς, ἐπὶ τὸ τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ᾔει. Τοῦτο δ' ὁ μύρμηξ ἑωρακώς, τὸν τοῦ ἰξευτοῦ πόδα ἔδακεν. Ὁ δὲ ἀλγήσας τούς τε καλάμους ἔῤῥιψε, καὶ τὴν περιστερὰν αὐτίκα φυγεῖν ἐποίησεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀποδιδόναι.

209. ΜΥΣ ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΥΣ ΑΣΤΙΚΟΣ.

Μῦς ἀρουραῖος ἀστικῷ γίνεται φίλος μυΐ, καὶ τὴν φιλίαν πιστούμενος πρῶτος εἰς ἀγρὸν τὸν ἀστικὸν παρελάμβανε, καὶ ξενίαν αὐτῷ παρετίθει καὶ τράπεζαν, ἃ φέρειν οἶδε τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀγρός. Ἀμειβόμενος δὲ τὴν ξενίαν ὁ ἀστικὸς εἰς ἄστυ τὸν

ἀρουραῖον ἐκόμιζε, καὶ εἰς ἀνδρὸς εὐπόρου παρελάμβανεν οἶκον. Ὡς δὲ τῶν ὄντων ἤδη προσάπτεσθαι ἤθελον, προσιών τις ἀνέκοπτε· καὶ τοσαυτάκις τῆς ἐν τοῖς ὄψοις ἀπηλαύνοντο πείρας, ὁσάκις ἐπειρῶντο μεταλαμβάνειν. Καὶ τελευταῖον ὁ ἀρουραῖος, "ἄπειμι," ἔφη, "τὴν ἐν ἀγροῖς προτιμῶν μετριότητα τῆς ἐν ἄστει τρυφῆς."

Οὕτως οἱ μέτρια κτώμενοι τῶν πλουτούντων εἰσὶν αἱρετώτεροι.

210. ΜΥΣ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.

Χερσαῖος μῦς κακῇ μοίρᾳ βατράχῳ ἐφιλιώθη. Ὁ δὲ βάτραχος, κακῶς βουλευσάμενος, τὸν πόδα τοῦ μυὸς τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς χώρας ἦλθον σῖτον δειπνήσοντες· ἔπειτα τὸ χεῖλος τῆς λίμνης πλησιάσαντες, ὁ μὲν βάτραχος τὸν μῦν εἰς τὸν βυθὸν κατήνεγκεν, αὐτὸς βρυάζων τῷ ὕδατι, καὶ τὸ βρεκεκεκέξ, κοάξ, κοὰξ ἀνακράζων. Ὁ δὲ ἄθλιος μῦς τῷ ὕδατι φυσηθεὶς ἐτεθνήκει· ἐπέπλει δὲ τῷ ποδὶ τοῦ βατράχου συνδεδεμένος. Ἰκτῖνος δὲ τοῦτον ἰδὼν τοῖς ὄνυξιν ἥρπασε· βάτραχος δὲ δεσμώτης ἐπηκολούθει, δεῖπνον καὶ αὐτὸς ἰκτίνῳ γενησόμενος.

Ὅτι, κἂν νεκρὸς ᾖ τις, ἰσχύει πρὸς ἄμυναν· ἡ γὰρ θεία δίκη ἐφορᾷ πάντα, καὶ τὸ ἴσον ἀποδιδοῦσα ζυγοστατεῖ.

211. ΝΕΟΣ ΑΣΩΤΟΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

Νέος ἄσωτος, καταφαγὼν τὰ πατρῷα, ἱματίου δὲ μόνου αὐτῷ περιλειφθέντος, ὡς ἐθεάσατο χελιδόνα

Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας συναθροισμὸς ἐγένετο πάντων τῶν ζώων, δοῦναι δίκας καὶ λαβεῖν πρὸς ἄλληλα, λύκος μὲν προβάτῳ, πάρδαλις δὲ αἰγάγρῳ, ἐλάφῳ δὲ τίγρις, κύων δὲ λαγωῷ. Ὁ πτὼξ δὲ ἔφη· "ηὐχόμην ἰδεῖν τὴν ἡμέραν ταύτην, ἵνα τοῖς βιαίοις φοβερὰ τὰ εὐτελῆ φανῶσιν."

197. ΛΕΩΝ, ΑΛΩΠΗΞ, ΚΑΙ ΕΛΑΦΟΣ.

Λέων νοσήσας ἔκειτο ἐν φάραγγι· τῇ προσφιλεῖ δὲ ἀλώπεκι, ᾗ προσωμίλει, εἶπεν· "εἰ θέλεις ὑγιᾶναί με καὶ ζῆν, τὴν ἔλαφον τὴν μεγίστην, τὴν εἰς τὸν δρυμὸν οἰκοῦσαν, τοῖς γλυκέσι σου λόγοις ἐξαπατήσασα, ἄγε εἰς τὰς ἐμὰς χεῖρας· ἐπιθυμῶ γὰρ αὐτῆς ἐγκάτων καὶ καρδίας." Ἡ δὲ ἀλώπηξ ἀπελθοῦσα εὗρε τὴν ἔλαφον σκιρτῶσαν ἐν ταῖς ὕλαις· προσπαίσασα δὲ αὐτῇ καὶ χαίρειν εἰποῦσα ἔφη· "Ἀγαθά σοι ἦλθον μηνῦσαι· οἶδας, ὡς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν λέων γείτων μοί ἐστι· νοσεῖ δὲ καὶ ἐγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν. Ἐβουλεύετο οὖν, ποῖον τῶν θηρίων μετ' αὐτὸν βασιλεύσει. Ἔφη δὲ, ὅτι σῦς μέν ἐστιν ἀγνώμων, ἄρκτος δὲ νωθρά, πάρδαλις δὲ θυμώδης, τίγρις ἀλαζών· ἡ ἔλαφος ἀξιωτάτη ἐστὶν εἰς βασιλείαν, ὅτι ὑψηλή ἐστι τὸ εἶδος, πολλὰ δὲ ἔτη ζῇ, καὶ τὸ κέρας αὐτῆς ὄφεσι φοβερόν. Καὶ τί σοι τὰ πολλὰ λέγω; ἐκυρώθης βασιλεύειν. Τί μοι ἔσται, πρώτῃ σοι εἰπούσῃ; Ἀλλ' εὖξαί μοι σπευδούσῃ, μὴ πάλαι με ζητήσῃ· χρῄζει γάρ με σύμβουλον ἐν πᾶσιν. Εἰ δὲ ἐμοῦ τῆς γραὸς ἀκούσῃ, συμβουλεύω καὶ σὲ ἐλθεῖν καὶ προσμένειν τελευ-

τῶντι αὐτῷ.” Οὕτως εἶπεν ἡ ἀλώπηξ· τῆς δὲ ὁ νοῦς ἐτυφώθη τοῖς λόγοις, καὶ ἦλθεν εἰς τὸ σπήλαιον μὴ γιγνώσκουσα τὸ μέλλον. Ὁ λέων δ' ἐφορμήσας αὐτῇ ἐν σπουδῇ, τὰ ὦτα μόνον τοῖς ὄνυξιν ἐσπάραξεν. Ἡ δὲ ταχέως ἔσπευδεν ἐν ταῖς ὕλαις. Καὶ ἡ μὲν ἀλώπηξ τὰς χεῖρας ἐκρότησεν, ὅτι εἰς μάτην ἐκοπίασεν· ὁ δὲ λέων μέγα βρυχώμενος ἐστέναξε· λιμὸς γὰρ αὐτὸν εἶχε καί λύπη· καὶ ἱκέτευε τὴν ἀλώπεκα ἐκ δευτέρου τι ποιῆσαι, καὶ δόλῳ πάλιν ταύτην ἀγαγεῖν. Ἡ δὲ εἶπε· “χαλεπὸν καὶ δύσκολον ἐπιτάττεις ἐμοὶ πρᾶγμα, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω σοι.” Καὶ δὴ ὡς ἰχνευτὴς κύων ἐπηκολούθει, πλέκουσα πανουργίας· ποιμένας δ' ἐπηρώτα, εἰ εἶδον ἔλαφον ᾑμαγμένην. Οἱ δ' ἔδειξαν ἐν τῇ ὕλῃ. Εὗρε δὲ αὐτὴν ἀναψυχομένην, καὶ ἔστη ἀναιδῶς. Ἡ δ' ἔλαφος χολωθεῖσα καὶ φρίξασα τὴν χαίτην εἶπεν· “ὦ κάθαρμα, ἀλλὰ οὐκέτι χειρώσῃ με· εἰ δὲ καὶ πλησιάσεις μοι, οὐ ζήσεις ἔτι. Ἄλλους ἀλωπέκιζε τοὺς ἀπείρους, ἄλλους ποίει βασιλεῖς καὶ ἐρέθιζε.” Ἡ δὲ εἶπεν· “οὕτως ἄνανδρος εἶ καὶ δειλή; οὕτως ἡμᾶς τοὺς φίλους ὑποπτεύεις; ὁ μὲν λέων, τοῦ ὠτὸς κρατήσας, ἤμελλε συμβουλεύειν καὶ ἐντολάς σοι δοῦναι περὶ τῆς τηλικαύτης βασιλείας, ὡς ἀποθνήσκων· σὺ δὲ οὐδὲ κνίσμα χειρὸς ἄῤῥωστον ὑπέστης. Καὶ νῦν ὑπὲρ σὲ πλεῖον ἐκεῖνος θυμοῦται, καὶ βασιλέα τὸν λύκον θέλει ποιῆσαι· οἴμοι πονηρὸν δεσπότην! Ἀλλ' ἐλθὲ καὶ μηδὲν πτοηθῇς, καὶ γενοῦ ὡς πρόβατον. Ὄμνυμι γάρ σοι εἰς τὰ φύλλα πάντα καὶ πηγάς, μηδὲν κακὸν παθεῖν παρὰ τοῦ λέοντος· ἐγὼ δὲ

μόνῃ σοι δουλεύσω." Οὕτως ἀπατήσασα τὴν δειλαίαν ἔπεισε δεύτερον ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ σπήλαιον εἰσῆλθεν, ὁ μὲν λέων δεῖπνον εἶχε, πάντα τὰ ὀστᾶ καὶ μυελοὺς καὶ ἔγκατα καταπίνων· ἡ δὲ ἀλώπηξ εἱστήκει ὁρῶσα· καρδίαν δὲ ἐκπεσοῦσαν ἁρπάζει λαθραίως, τοῦ κόπου κέρδος ταύτην φαγοῦσα. Ὁ δὲ λέων, ἅπαντα ἐρευνήσας, μόνην καρδίαν ἐπεζήτει· ἀλώπηξ δὲ μηκόθεν στᾶσα ἔφη· "αὕτη ἀληθῶς καρδίαν οὐκ εἶχε· μὴ ἔτι ζήτει· ποίαν γὰρ καρδίαν αὕτη εἶχεν, ἥτις δὶς εἰς οἶκον καὶ χεῖρας λέοντος εἰσῆλθεν;"

Ὅτι ὁ τῆς φιλοδοξίας ἔρως τὸν ἀνθρώπων νοῦν ἐπιθολοῖ, καὶ τὰς τῶν κινδύνων συμφορὰς οὐ κατανοεῖ.

198. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.

Λέων, ἀκούσας ποτὲ βατράχου μέγα βοῶντος, ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνήν, οἰόμενος μέγα τι ζῷον εἶναι. Προσμείνας δὲ μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ πρὸ τῆς ὄψεως δι' ἀκοῆς μόνης ταράττεσθαι.

199. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΟΣ.

Λέων ἐρασθεὶς θυγατρός τινος γεωργοῦ ταύτην ἐμνηστεύσατο· ὁ δὲ μὴ ἐκδοῦναι θηρίῳ τὴν θυγατέρα ὑπομένων, μηδὲ ἀρνεῖσθαι διὰ τὸν φόβον δυνάμενος, τοιοῦτόν τι ἐπενόησεν. Ἐπειδὴ συνεχῶς ὁ λέων αὐτῷ ἐπέκειτο, ἔλεγεν, ὡς νυμφίον αὐτὸν τῆς

θυγατρὸς δοκιμάζει· μὴ ἄλλως δὲ αὐτῷ δύνασθαι ἐκδοῦναι, ἐὰν μὴ τοὺς ὀδόντας ἐξέληται καὶ τοὺς ὄνυχας ἐκτέμῃ· τούτους γὰρ δεδοικέναι τὴν κόρην ἔφη. Τοῦ δὲ ῥᾳδίως διὰ τὸν ἔρωτα ἑκάτερον ὑπομείναντος, ὁ γεωργὸς καταφρονήσας αὐτοῦ, ὡς παρεγένετο πρὸς αὐτόν, ῥοπάλοις παίων αὐτὸν ἐξήλασεν.

Οὕτως οἱ ῥᾳδίως τοῖς ἐχθροῖς πιστεύοντες, ὅταν τῶν ἰδίων πλεονεκτημάτων ἑαυτοὺς ἀπογυμνώσωσιν, εὐάλωτοι τούτοις γίνονται, πρότερον φοβεροὶ καθεστηκότες.

200. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΜΥΣ.

Λέοντος κοιμωμένου μῦς τῷ στόματι ἐπέδραμεν· ὁ δὲ ἐξαναστὰς καὶ συλλαβὼν αὐτὸν ἔμελλε καταθοινήσασθαι. Ὁ δ' ἐδεήθη αὐτοῦ μὴ φαγεῖν αὐτὸν, λέγων, ὅτι σωθεὶς πολλὰς χάριτας αὐτῷ ἀποδώσει· γελάσας δὲ αὐτὸν ἀπέλυσε. Συνέβη οὖν αὐτὸν μετ' οὐ πολὺ τῇ τοῦ μυὸς χάριτι περισωθῆναι. Ἐπειδὴ γὰρ συλληφθεὶς ὑπό τινων κυνηγῶν κάλῳ ἐδέθη ἐπί τινι δένδρῳ, τηνικαῦτα ὁ μῦς ἀκούσας αὐτοῦ στένοντος ἐλθὼν τὸν κάλων περιέτρωγε, καὶ λύσας ἔφη· "σὺ μὲν οὖν τότε μου κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομίσασθαι· νῦν δ' ἴσθι, ὅτι ἐστὶ καὶ παρὰ μυσὶ χάρις."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν καιρῷ μεταβολῆς καὶ οἱ σφόδρα δυνατοὶ τῶν ἀσθενεστέρων ἐνδεεῖς γίνονται.

201. ΛΕΩΝ, ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιησάμενοι ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. Πολλῆς οὖν θήρας συλ-

ληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς. Ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων, ἐκλέξασθαι τούτους προὐτρέπετο. Καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. Εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν. Ἡ δ' εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα, ἑαυτῇ βραχύ τι κατέλιπε. Καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτήν· "τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν οὕτως ἐδίδαξεν;" Ἡ δ' εἶπεν· "ἡ τοῦ ὄνου συμφορά."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

202. ΛΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΥΡΟΣ.

Λέων ποτὲ ταῦρον ὁρᾷ, καὶ τροφῆς μὲν ἐρᾷ, τὰς δὲ τῶν κεράτων δειδίττεται προσβολάς, καὶ τὸ φάρμακον εὑρὼν οὐ θεραπεύει τὸ πάθος· νικᾷ μὲν αὐτὸν ὁ λιμός, καὶ τῷ ταύρῳ κελεύει συμπλέκεσθαι, ἀλλ' ἐκφοβεῖ τῶν κεράτων τὸ μέγεθος. Τέλος πείθεται τῷ λιμῷ, καὶ φιλίαν πλασάμενος εἰς ἀπάτην τὸν ταῦρον ὑπέρχεται· ὅπου γὰρ τὸ κακὸν πρόχειρον, καὶ τὸ ἀνδρεῖον πεφόβηται· κἂν ἴδῃ τὸ βίᾳ κρατεῖν οὐκ ἀκίνδυνον, τὸ λάθρᾳ σοφίζεται. "Ἐγὼ γοῦν," φησίν, "ἐπαινῶ σου τὸ καρτερόν, ὑπεράγαμαι τὸ κάλλος, ὁποῖος μὲν εἶ τὴν κεφαλήν, ὁποῖος δὲ τὴν μορφήν, ὅσος δὲ τοὺς πόδας, ὅσος δὲ τὰς ὁπλάς· ἀλλ' ὅσον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρεις τὸ ἄχθος! Περίελε γοῦν οὕτω ματαίαν ἐπιπλοκήν, καί σοι καὶ κόσμος ἔσται τῆς κεφαλῆς, καὶ βάρους ἀπαλλαγή, καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολή. Τί δὲ καὶ δεῖ σοι κεράτων, εἰρήνης οὔσης

πρὸς λέοντας;" Πείθεται τούτοις ὁ ταῦρος, καὶ τὴν ἐκ τῶν ὅπλων ἰσχὺν ἀποβαλών, τῷ λέοντι λοιπὸν εὐχείρωτος ἦν καὶ δεῖπνον ἀκίνδυνον.

Οὕτω τὸ πείθεσθαι τοῖς ἐχθροῖς μετὰ τῆς ἀπάτης φέρει καὶ κίνδυνον.

203. ΛΥΚΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΒΑΤΑ.

Λύκοι ἐπιβουλεύοντες ποίμνῃ προβάτων, ἐπειδὴ οὐκ ἠδύναντο αὐτῶν περιγενέσθαι διὰ τοὺς φυλάσσοντας αὐτὰ κύνας, ἔγνωσαν δεῖν διὰ δόλου τοῦτο πρᾶξαι. Καὶ πέμψαντες πρέσβεις ἐξήτουν πάρ' αὐτῶν τοὺς κύνας, λέγοντες, ἐκείνους τῆς ἔχθρας ὄντας αἰτίους ἐγχειρίζεσθαι δεῖν αὐτοῖς, καὶ εἰρήνην μεταξὺ αὐτῶν γενήσεσθαι. Τὰ δὲ πρόβατα μὴ προβλέποντα τὸ μέλλον ἐξέδωκαν τοὺς κύνας· καὶ οἱ λύκοι περιγενόμενοι ἐκείνων ῥᾳδίως τὴν ποίμνην ἀφύλακτον οὖσαν διέφθειραν.

Οὕτω καὶ τῶν πόλεων αἱ τοὺς δημηγόρους ῥᾳδίως προδιδοῦσαι λανθάνουσι καὶ αὐταὶ ταχέως πολεμίοις χειρούμεναι.

204. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΑΡΝΟΣ.

Λύκος ἄρνα εὑρὼν πεπλανημένον, οὐκ ἀφήρπασε χειρὶ δυνατωτάτῃ, ἀλλ' ἠθέλησε μετ' εὐλόγου αἰτίας τοῦτον φαγεῖν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα· "πέρυσι σὺ πολλὰ καθύβρισάς με." Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν θρηνῳδῶν ἀνεβόα· "ἔγωγ οὐκ ἐν τούτῳ γεγένημαι τῷ χρόνῳ." Καὶ ὁ λύκος εἶπε πρὸς αὐτόν·

"τὴν ἄρουράν μου νέμῃ." Ὁ δ' ἀρνὸς ἔφη· "ἀκμὴν τροφὴν οὐκ εἶχον." Πάλιν ὁ λύκος· "ἐκ τῆς πηγῆς μου πίνεις." Ὁ δέ, "οὔπω πέπωκα ὕδωρ," προσεῖπεν αὐτῷ· "τῆς γὰρ μητρός μου τὸ γάλα ἡ τροφή μου καὶ τὸ πόμα μου." Ὁ δὲ συλλαβὼν καὶ φαγὼν τοῦτον, εἶπεν· "ἀλλ' ἐγὼ τέως ἄδειπνος οὐ μενῶ, εἰ καὶ σὺ ἀφορμὴν ἐμὴν πᾶσαν λύεις."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι γνώμην κοκούργου καὶ πλεονέκτου λόγος οὐ πείθει, κἂν ἀληθὴς τυγχάνῃ.

205. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΔΙΟΣ.

Λύκος καταπιὼν ὀστοῦν περιῄει ζητῶν τὸν ἰασόμενον. Περιτυχὼν δὲ ἐρωδιῷ, τοῦτον παρεκάλει ἐπὶ μισθῷ τὸ ὀστοῦν ἐξελεῖν· κἀκεῖνος καθεὶς τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν εἰς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ τὸ ὀστοῦν ἐξέσπασε, καὶ τὸν ὁμολογηθέντα μισθὸν ἐξῄτει. Ὁ δὲ λύκος γελάσας καὶ τοὺς ὀδόντας θήξας φησίν· "ἀρκεῖ σοι καὶ τὸ μόνον σῴαν ἐξελεῖν τὴν κεφαλήν."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι μεγίστη παρὰ τοῖς πονηροῖς εὐεργεσία τὸ μὴ προσαδικεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν.

206. ΜΕΛΙΣΣΑ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

Μέλισσα, πάλαι μήτηρ κηρίων οὖσα, ἀνεληλύθει εἰς θεοὺς θυμιᾶσαι, προσαγαγοῦσα ἐκ μέλιτος τὸ δῶρον. Τερφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τῇ προσφορᾷ τῆς μελίσσης, συνετάξατο αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἂν αἰτήσῃ. Η δὲ πρὸς αὐτὸν ἐδέετο βοῶσα· "ὦ θεὲ λαμπρὲ

καὶ κτιστὰ ἐμοῦ τῆς μελίσσης, ἐπίδος κέντρον τῇ σῇ θεραπαινίδι, ἵνα, ἐάν τις τῷ οἴκῳ μου πλησιάσῃ τοῦ ἆραι μέλι, αὐτὸν ἐγὼ φονεύω." Ἀπειρηκὼς δὲ ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς αἰτήσεις, ἐπεὶ ἐφίλει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πάνυ, ἔφησε τῇ μελίσσῃ τοιάδε· "οὐχ ὡς ἤτησας, οὕτως γενήσεταί σοι, ἀλλ' ἐάν τις ἥκῃ λαβεῖν ἀπὸ σοῦ μέλι, σὺ δὲ προσκρούσῃς αὐτῷ καὶ πλήξῃς, αὐτὴ μᾶλλον τεθνήξῃ, ἐκβληθέντος σου τοῦ κέντρου· ζωὴ γὰρ ἐν σοὶ ὑπάρχει τὸ κέντρον."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ ταῖς δεήσεσιν οὐ δεῖ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τι ἐξαιτεῖσθαι κακόν· ὃ γὰρ ἂν κακὸν κατ' αὐτῶν ἐξαιτήσῃς, ἀνθυποστρέψει ἐπὶ σὲ παραυτίκα.

207. ΜΥΕΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΙ.

Ποτὲ γαλέαι ἐμάχοντο τοῖς μυσίν, αὐτοὺς καταστροποῦσαι καὶ ἀναιροῦσαι. Εἶπον δὲ οἱ μύες καθ' ἑαυτοὺς τοιαῦτα· "οὐ παραλόγως γαλέαι ἡμᾶς ἡττῶσιν· οὐ γὰρ κτώμεθα ἄνακτα, ὥσπερ αὗται, οὐδὲ στρατηγοὺς ἐπὶ τῇ παρατάξει, καὶ διὰ τοῦτο ταλαιπωροῦμεν πάντες, καὶ φυγάδες γινόμεθα τοῦ πολέμου." Καὶ παραυτίκα συμβούλιον λαβόντες, κατεστήσαντο τοὺς παμμεγέθεις μύας ἀρχηγέτας τε καὶ στρατηγοὺς τῶν ἄλλων. Καὶ δὴ ἔνοπλοι ἅπαντες γεγονότες, καὶ παρατάξεις αὖθις πεποιηκότες, ἤρξαντο κρότων τῶν τοῦ πολέμου. Τῶν γὰρ αὐτῶν σαλπίγγων σαλπισασῶν ἐναπήρξαντο πολεμεῖν πρὸς τὰς γαλέας· αἳ κατὰ κράτος τοὺς μύας ἡττήσασαι,

ἔτρεψαν τοὺς δυστήνους εἰς φυγήν. Οἱ μὲν οὖν ἄοπλοι πεφευγότες ἐν τοῖς τοίχοις εἰσεληλύθεσαν εἰς ῥαγάδας αὐτίκα· οἱ δ' ἔνοπλοι καὶ ἀρχηγέται τούτων, οἵ τε ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ τῶν ἄλλων, μὴ δυνάμενοι ἐν ταῖς ὀπαῖς ἐμβῆναι, διεφθάρησαν ἅπαντες ὑπὸ τῶν γαλεῶν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρὸς τὸ ζῆν ἀκινδύνως κρείττων ἐστὶν ἡ εὐτέλεια, ἢ ἡ λαμπρότης καὶ δόξα τοῦ βίου.

208. ΜΥΡΜΗΞ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ.

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγήν, παρασυρεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος, ἀπεπνίγετο. Περιστερὰ δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶνα δένδρου περιελοῦσα, εἰς τὴν πηγὴν ἔῤῥιψεν, ἐφ' οὗ καὶ καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη. Ἰξευτὴς δέ τις μετὰ τοῦτο τοὺς καλάμους συνθείς, ἐπὶ τὸ τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ᾔει. Τοῦτο δ' ὁ μύρμηξ ἑωρακώς, τὸν τοῦ ἰξευτοῦ πόδα ἔδακεν. Ὁ δὲ ἀλγήσας τούς τε καλάμους ἔῤῥιψε, καὶ τὴν περιστερὰν αὐτίκα φυγεῖν ἐποίησεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀποδιδόναι.

209. ΜΥΣ ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΥΣ ΑΣΤΙΚΟΣ.

Μῦς ἀρουραῖος ἀστικῷ γίνεται φίλος μυΐ, καὶ τὴν φιλίαν πιστούμενος πρῶτος εἰς ἀγρὸν τὸν ἀστικὸν παρελάμβανε, καὶ ξενίαν αὐτῷ παρετίθει καὶ τράπεζαν, ἃ φέρειν οἶδε τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀγρός. Ἀμειβόμενος δὲ τὴν ξενίαν ὁ ἀστικὸς εἰς ἄστυ τὸν

ἀρουραῖον ἐκόμιζε, καὶ εἰς ἀνδρὸς εὐπόρου παρελάμβανεν οἶκον. Ὡς δὲ τῶν ὄντων ἤδη προσάπτεσθαι ἤθελον, προσιών τις ἀνέκοπτε· καὶ τοσαυτάκις τῆς ἐν τοῖς ὄψοις ἀπηλαύνοντο πείρας, ὁσάκις ἐπειρῶντο μεταλαμβάνειν. Καὶ τελευταῖον ὁ ἀρουραῖος, "ἄπειμι," ἔφη, "τὴν ἐν ἀγροῖς προτιμῶν μετριότητα τῆς ἐν ἄστει τρυφῆς."

Οὕτως οἱ μέτρια κτώμενοι τῶν πλουτούντων εἰσὶν αἱρετώτεροι.

210. ΜΥΣ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.

Χερσαῖος μῦς κακῇ μοίρᾳ βατράχῳ ἐφιλιώθη. Ὁ δὲ βάτραχος, κακῶς βουλευσάμενος, τὸν πόδα τοῦ μυὸς τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς χώρας ἦλθον σῖτον δειπνήσοντες· ἔπειτα τὸ χεῖλος τῆς λίμνης πλησιάσαντες, ὁ μὲν βάτραχος τὸν μῦν εἰς τὸν βυθὸν κατήνεγκεν, αὐτὸς βρυάζων τῷ ὕδατι, καὶ τὸ βρεκεκεκὲξ, κοάξ, κοὰξ ἀνακράζων. Ὁ δὲ ἄθλιος μῦς τῷ ὕδατι φυσηθεὶς ἐτεθνήκει· ἐπέπλει δὲ τῷ ποδὶ τοῦ βατράχου συνδεδεμένος. Ἰκτῖνος δὲ τοῦτον ἰδὼν τοῖς ὄνυξιν ἥρπασε· βάτραχος δὲ δεσμώτης ἐπηκολούθει, δεῖπνον καὶ αὐτὸς ἰκτίνῳ γενησόμενος.

Ὅτι, κἂν νεκρὸς ᾖ τις, ἰσχύει πρὸς ἄμυναν· ἡ γὰρ θεία δίκη ἐφορᾷ πάντα, καὶ τὸ ἴσον ἀποδιδοῦσα ζυγοστατεῖ.

211. ΝΕΟΣ ΑΣΩΤΟΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

Νέος ἄσωτος, καταφαγὼν τὰ πατρῷα, ἱματίου δὲ μόνου αὐτῷ περιλειφθέντος, ὡς ἐθεάσατο χελιδόνα

παρὰ καιρὸν ὀφθεῖσαν, οἰόμενος ἤδη θέρος εἶναι, ὡς μηκέτι δεόμενος ἱματίου, καὶ τοῦτο ἐπώλησεν. Ὕστερον δέ, χειμῶνος ἐπιλαβομένου καὶ σφοδροῦ γενομένου τοῦ ἀέρος, ἐπειδὴ εἶδε τὴν χελιδόνα νεκρὰν κειμένην, ἔφη πρὸς αὐτήν· "ὦ αὕτη, σὺ κἀμὲ ἀπώλεσας."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν πραττόμενον ἐπικίνδυνόν ἐστιν.

212. ΞΥΛΕΥΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Ξυλευόμενός τις παρά τινα ποταμὸν τὸν οἰκεῖον ἀπέβαλε πέλεκυν. Ἀμηχανῶν τοίνυν παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ὠδύρετο. Ἑρμῆς δέ, μαθὼν τὴν αἰτίαν καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον, καταδὺς εἰς τὸν ποταμόν, χρυσοῦν ἀνήνεγκε πέλεκυν, καί, εἰ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀπώλεσεν, ἤρετο. Τοῦ δὲ μὴ τοῦτον εἶναι φαμένου, αὖθις καταβάς, ἀργυροῦν ἀνεκόμισε. Τοῦ δὲ μηδὲ τοῦτον εἶναι τὸν οἰκεῖον εἰπόντος, ἐκ τρίτου καταβάς, ἐκεῖνον τὸν οἰκεῖον ἀνήνεγκε. Τοῦ δὲ τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα φαμένου, Ἑρμῆς, ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην, ἅπαντας αὐτῷ ἐδωρήσατο. Ὁ δὲ παραγενόμενος πρὸς τοὺς ἑταίρους τὰ συμβάντα αὐτοῖς διεξεληλύθει· ὧν εἷς τις τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο, καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλθών, καὶ τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα, κλαίων ἐκάθητο. Ἐπιφανεὶς οὖν ὁ Ἑρμῆς κἀκείνῳ καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρήνου, καταβὰς ὁμοίως χρυσῆν ἀξίνην ἐξήνεγκε, καὶ ἤρετο, εἰ ταύτην ἀπέβαλε. Τοῦ δὲ

σὺν ἡδονῇ "ναὶ ἀληθῶς ἥδ' ἐστὶ" φήσαντος, μισήσας ὁ θεὸς τὴν τοσαύτην ἀναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνην κατέσχεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκείαν ἀπέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται.

213. ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ.

Δύο τινὲς κατὰ ταὐτὸν ὡδοιπόρουν, καὶ θατέρου πέλεκυν εὑρόντος, ἅτερος ὁ μὴ εὑρὼν παρῄνει αὐτῷ μὴ λέγειν "εὕρηκα," ἀλλ' "εὑρήκαμεν." Μετὰ μικρὸν δὲ ἐπελθόντων αὐτοῖς τῶν τὸν πέλεκυν ἀποβεβληκότων, ὁ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος πρὸς τὸν μὴ εὑρόντα συνοδοιπόρον ἔλεγεν· "ἀπολώλαμεν." Ὁ δ' εἶπεν· "ἀπόλωλα λέγε, οὐκ ἀπολώλαμεν· καὶ γὰρ καὶ ὅτε τὸν πέλεκυν εὗρες, εὕρηκα ἔλεγες, οὐχ εὑρήκαμεν."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες τῶν εὐτυχημάτων οὐδ' ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοί εἰσι φίλοι.

214. ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΑΡΚΤΟΣ.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης, ὁ μὲν εἷς φθάσας ἀνέβη ἐπί τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο· ὁ δὲ ἕτερος, μέλλων περικατάληπτος γίνεσθαι, πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Τῆς δὲ ἄρκτου προσενεγκούσης αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιοσφραινομένης, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἅπτεσθαι τὸ ζῶον. Ἀπαλλαγείσης δέ, ὁ ἀπὸ τοῦ

δένδρου καταβὰς ἐπυνθάνετο τοῦ ἑτέρου, τί ἡ ἄρκτος πρὸς τὸ οὖς εἰρήκει. Ὁ δὲ εἶπε, τοῦ λοιποῦ τοιούτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσιν.

215. ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΛΑΤΑΝΟΣ.

Ὁδοιπόροι δύο θέρους ὥρᾳ περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυχόμενοι, ὡς ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην καταντήσαντες καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀνωφελὲς καὶ ἄκαρπον τοῦτο ἀνθρώποις ἐστὶ τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη· "ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἀχρείαν με καὶ ἄκαρπον ἀποκαλεῖτε;"

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων τινὲς οὕτω ἀτυχεῖς εἰσιν, ὡς καὶ εὐεργετοῦντες τοὺς πέλας ἐπὶ τῇ χρηστότητι ἀπιστεῖσθαι.

216. ΠΑΙΣ ΠΑΙ ΤΥΧΗ.

Ἐγγὺς φρέατος παῖς τις ἐκοιμᾶτο. Ἐπιστᾶσα δὲ αὐτῷ ἡ Τύχη ἐβόα· "ἀνάστα καὶ ἄπελθε ἐντεῦθεν, μή πως κάτω τοῦ φρέατος πέσῃς, καὶ ἐμὲ τὴν Τύχην καταμέμψωνται πάντες."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις σφαλλόμενοι περιπίπτομεν κινδύνοις καὶ μεμφόμεθα τὴν τύχην.

217. ΟΝΟΣ ΑΛΑΣ ΒΑΣΤΑΖΩΝ.

Ὄνος ἅλας βαστάζων ποταμὸν διήρχετο· ὀλισθήσας δὲ ὡς κατέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, ἐκτακέντος τοῦ ἁλός, κουφότερος ἐξανέστη· εὐφρανθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ, ἐπειδὴ ὕστερόν ποτε σπόγγους ἐμπεφορτισμένος ποταμὸν διέβαινεν, ᾠήθη [δεῖν] ὅτι, ἐὰν πάλιν πέσῃ, ἐλαφρότερος διεγερθήσεται· καὶ δὴ ἑκὼν ὠλίσθησε. Συνέβη δ' αὐτῷ, τῶν σπόγγων ἀνασπασάντων τὸ ὕδωρ, μὴ δυναμένῳ ἐξανίστασθαι, ἐνταῦθα ἀποπνιγῆναι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τὰς ἰδίας ἐπινοίας λανθάνουσι συμφορῶν αἰτίας ἔχοντες.

218. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ὄνῳ ποτὲ ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο. Λέοντος δ' ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε· καὶ ὁ μὲν λέων (φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖσθαι) ἔφυγεν. Ὁ δ' ὄνος, νομίσας δι' αὐτὸν πεφευγέναι, ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι. Ὡς δὲ πόῤῥω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τοῦ ἀλεκτρυόνος ἐφικνεῖτο φωνή, στραφεὶς ὁ λέων τοῦτον κατεθοινήσατο. Ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα· "ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος· πολεμιστῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοί τῶν ἀνθρώπων ταπεινουμένοις ἐπίτηδες τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται, καὶ οὕτως ὑπ' ἐκείνων ἀπόλλυνται.

219. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐξῆλθον εἰς ἄγραν· λέοντος δ' αὐτοῖς περιτυχόντος, ἡ ἀλώπηξ ὁρῶσα τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον, προσελθοῦσα τῷ λέοντι ὑπέσχετο παραδώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον, ἐὰν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγέλληται. Τοῦ δὲ ἀπολύσειν αὐτὴν φήσαντος, παραγαγοῦσα τὸν ὄνον εἴς τινα πάγην ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. Καὶ ὁ λέων ὁρῶν ἐκεῖνον φεύγειν μὴ δυνάμενον, πρῶτον τὴν ἀλώπεκα συνέσχεν, εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη.

Οὕτως οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι πολλάκις καὶ ἑαυτοὺς προσαπολλύντες.

220. ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ.

Υἱόν τις γέρων δειλὸς μονογενῆ ἔχων γενναῖον, κυνηγεῖν ἐφιέμενον, εἶδε τοῦτον καθ' ὕπνους ὑπὸ λέοντος ἀναλωθέντα. Φοβηθεὶς δέ, μή πως ὁ ὄνειρος ἀληθεύσῃ, οἴκημα κάλλιστον καὶ μετέωρον κατεσκεύασε· κἀκεῖσε τὸν υἱὸν εἰσαγαγὼν ἐφύλαττεν. Ἐζωγράφησε δὲ ἐν τῷ οἰκήματι πρὸς τέρψιν τοῦ υἱοῦ παντοῖα ζῶα, ἐν οἷς ἦν καὶ λέων. Ὁ δὲ ταῦτα ὁρῶν πλείονα λύπην εἶχε. Καὶ δή ποτε πλησίον τοῦ λέοντος στὰς εἶπεν· "ὦ κάκιστον θηρίον, διὰ σὲ καὶ τὸν ψευδῆ ὄνειρον τοῦ ἐμοῦ πατρὸς τῇδε τῇ οἰκίᾳ κατεκλείσθην, ὡς ἐν φρουρᾷ· τί σοι ποιήσω;" Καὶ εἰπὼν ἐπέβαλε τῷ τοίχῳ

τὴν χεῖρα, ἐκτυφλῶσαι τὸν λέοντα. Σκόλοψ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ ἐμπαρείς, ὄγκωμα καὶ φλεγμονὴν μέχρι βουβῶνος εἰργάσατο· πυρετὸς δὲ ἐπιγενόμενος αὐτῷ, θᾶττον τοῦ βίου μετέστησεν. Ὁ δὲ λέων καὶ οὕτως ἀνήρηκε τὸν παῖδα, μηδὲν τῷ τοῦ πατρὸς ὠφεληθέντα σοφίσματι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς δύναται τὸ μέλλον ἐκφυγεῖν.

221. ΠΑΙΣ ΨΕΥΣΤΗΣ.

Παιδίον πρόβατα νέμον, ὡς λύκον ἐρχόμενον πρὸς διαφθορὰν ὁρῶν, ἐπικαλούμενον τοὺς ἀγρότας ἔλεγε· "βοηθεῖτε ὧδε· ἔρχεται λύκος." Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες τοῦτον εὕρισκον μὴ ἀληθεύειν. Τοῦτο δὲ ποιήσαντος πολλάκις, εὕρισκον ψευδόμενον. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος, καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος "δεῦτε, λύκος," οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος εὑρηκὼς ἄδειαν τὴν ποίμνην πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

Ὅτι τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ, ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων πολλάκις οὐ πιστεύεται.

222. ΠΗΡΑΙ ΔΥΟ.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πήρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὄπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρα· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμπροσθεν ἀλλοτρίων, ἡ δὲ ὄπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ οὐχ ὁρῶσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

"τὴν ἄρουράν μου νέμῃ." Ὁ δ' ἀρνὸς ἔφη· "ἀκμὴν τροφὴν οὐκ εἶδον." Πάλιν ὁ λύκος· "ἐκ τῆς πηγῆς μου πίνεις." Ὁ δέ, "οὔπω πέπωκα ὕδωρ," προσεῖπεν αὐτῷ· "τῆς γὰρ μητρός μου τὸ γάλα ἡ τροφή μου καὶ τὸ πόμα μου." Ὁ δέ συλλαβὼν καὶ φαγὼν τοῦτον, εἶπεν· "ἀλλ' ἐγὼ τέως ἄδειπνος οὐ μενῶ, εἰ καὶ σὺ ἀφορμὴν ἐμὴν πᾶσαν λύεις."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι γνώμην κοκούργου καὶ πλεονέκτου λόγος οὐ πείθει, κἂν ἀληθὴς τυγχάνῃ.

205. ΛΥΚΟΣ ΚΑΙ ΕΡΩΔΙΟΣ.

Λύκος καταπιὼν ὀστοῦν περιῄει ζητῶν τὸν ἰασόμενον. Περιτυχὼν δὲ ἐρωδιῷ, τοῦτον παρεκάλει ἐπὶ μισθῷ τὸ ὀστοῦν ἐξελεῖν· κἀκεῖνος καθεὶς τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν εἰς τὸν φάρυγγα αὐτοῦ τὸ ὀστοῦν ἐξέσπασε, καὶ τὸν ὁμολογηθέντα μισθὸν ἐξήτει. Ὁ δὲ λύκος γελάσας καὶ τοὺς ὀδόντας θήξας φησίν· "ἀρκεῖ σοι καὶ τὸ μόνον σῷαν ἐξελεῖν τὴν κεφαλήν."

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι μεγίστη παρὰ τοῖς πονηροῖς εὐεργεσία τὸ μὴ προσαδικεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν.

206. ΜΕΛΙΣΣΑ ΚΑΙ ΖΕΥΣ.

Μέλισσα, πάλαι μήτηρ κηρίων οὖσα, ἀνεληλυθεν εἰς θεοὺς θυμιᾶσαι, προσαγαγοῦσα ἐκ μέλιτος τὸ δῶρον. Τερφθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τῇ προσφορᾷ τῆς μελίσσης, συνετάξατο αὐτῇ δοῦναι, ὃ ἂν αἰτήσῃ. Η δὲ πρὸς αὐτὸν ἐδέετο βοῶσα· "ὦ θεὲ λαμπρὲ

καὶ κτιστὰ ἐμοῦ τῆς μελίσσης, ἐπίδος κέντρον τῇ σῇ θεραπαινίδι, ἵνα, ἐάν τις τῷ οἴκῳ μου πλησιάσῃ τοῦ ἆραι μέλι, αὐτὸν ἐγὼ φονεύω." Ἀπειρηκὼς δὲ ὁ Ζεὺς πρὸς τὰς αἰτήσεις, ἐπεὶ ἐφίλει τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος πάνυ, ἔφησε τῇ μελίσσῃ τοιάδε· "οὐχ ὡς ᾔτησας, οὕτως γενήσεταί σοι, ἀλλ' ἐάν τις ἥκῃ λαβεῖν ἀπὸ σοῦ μέλι, σὺ δὲ προσκρούσῃς αὐτῷ καὶ πλήξῃς, αὐτὴ μᾶλλον τεθνήξῃ, ἐκβληθέντος σου τοῦ κέντρου· ζωὴ γὰρ ἐν σοὶ ὑπάρχει τὸ κέντρον."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ ταῖς δεήσεσιν οὐ δεῖ κατὰ τῶν ἐχθρῶν τι ἐξαιτεῖσθαι κακόν· ὃ γὰρ ἂν κακὸν κατ' αὐτῶν ἐξαιτήσῃς, ἀνθυποστρέψει ἐπὶ σὲ παραυτίκα.

207. ΜΥΕΣ ΚΑΙ ΓΑΛΑΙ.

Ποτὲ γαλέαι ἐμάχοντο τοῖς μυσίν, αὐτοὺς καταtροποῦσαι καὶ ἀναιροῦσαι. Εἶπον δὲ οἱ μύες καθ' ἑαυτοὺς τοιαῦτα· "οὐ παραλόγως γαλέαι ἡμᾶς ἡττῶσιν· οὐ γὰρ κτώμεθα ἄνακτα, ὥσπερ αὗται, οὐδὲ στρατηγοὺς ἐπὶ τῇ παρατάξει, καὶ διὰ τοῦτο ταλαιπωροῦμεν πάντες, καὶ φυγάδες γινόμεθα τοῦ πολέμου." Καὶ παραυτίκα συμβούλιον λαβόντες, κατεστήσαντο τοὺς παμμεγέθεις μύας ἀρχηγέτας τε καὶ στρατηγοὺς τῶν ἄλλων. Καὶ δὴ ἔνοπλοι ἅπαντες γεγονότες, καὶ παρατάξεις αὖθις πεποιηκότες, ἤρξαντο κρότων τῶν τοῦ πολέμου. Τῶν γὰρ αὐτῶν σαλπίγγων σαλπισασῶν ἐναπήρξαντο πολεμεῖν πρὸς τὰς γαλέας· αἳ κατὰ κράτος τοὺς μύας ἡττήσασαι,

ἔτρεψαν τοὺς δυστήνους εἰς φυγήν. Οἱ μὲν οὖν ἄοπλοι πεφευγότες ἐν τοῖς τοίχοις εἰσεληλύθεσαν εἰς ῥαγάδας αὐτίκα· οἱ δ' ἔνοπλοι καὶ ἀρχηγέται τούτων, οἵ τε ἄρχοντες καὶ στρατηγοὶ τῶν ἄλλων, μὴ δυνάμενοι ἐν ταῖς ὀπαῖς ἐμβῆναι, διεφθάρησαν ἅπαντες ὑπὸ τῶν γαλεῶν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πρὸς τὸ ζῆν ἀκινδύνως κρείττων ἐστὶν ἡ εὐτέλεια, ἢ ἡ λαμπρότης καὶ δόξα τοῦ βίου.

208. ΜΥΡΜΗΞ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ.

Μύρμηξ διψήσας, κατελθὼν εἰς πηγήν, παρασυρεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος, ἀπεπνίγετο. Περιστερὰ δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶνα δένδρου περιελοῦσα, εἰς τὴν πηγὴν ἔῤῥιψεν, ἐφ' οὗ καὶ καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη. Ἰξευτὴς δέ τις μετὰ τοῦτο τοὺς καλάμους συνθείς, ἐπὶ τὸ τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ᾔει. Τοῦτο δ' ὁ μύρμηξ ἑωρακώς, τὸν τοῦ ἰξευτοῦ πόδα ἔδακεν. Ὁ δὲ ἀλγήσας τούς τε καλάμους ἔῤῥιψε, καὶ τὴν περιστερὰν αὐτίκα φυγεῖν ἐποίησεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀποδιδόναι.

209. ΜΥΣ ΑΡΟΥΡΑΙΟΣ ΚΑΙ ΜΥΣ ΑΣΤΙΚΟΣ.

Μῦς ἀρουραῖος ἀστικῷ γίνεται φίλος μυΐ, καὶ τὴν φιλίαν πιστούμενος πρῶτος εἰς ἀγρὸν τὸν ἀστικὸν παρελάμβανε, καὶ ξενίαν αὐτῷ παρετίθει καὶ τράπεζαν, ἃ φέρειν οἶδε τοῖς ἐνοικοῦσιν ἀγρός. Ἀμειβόμενος δὲ τὴν ξενίαν ὁ ἀστικὸς εἰς ἄστυ τὸν

ἀρουραῖον ἐκόμιζε, καὶ εἰς ἀνδρὸς εὐπόρου παρελάμβανεν οἶκον. Ὡς δὲ τῶν ὄντων ἤδη προσάπτεσθαι ἤθελον, προσιών τις ἀνέκοπτε· καὶ τοσαυτάκις τῆς ἐν τοῖς ὄψοις ἀπηλαύνοντο πείρας, ὁσάκις ἐπειρῶντο μεταλαμβάνειν. Καὶ τελευταῖον ὁ ἀρουραῖος, "ἄπειμι," ἔφη, "τὴν ἐν ἀγροῖς προτιμῶν μετριότητα τῆς ἐν ἄστει τρυφῆς."

Οὕτως οἱ μέτρια κτώμενοι τῶν πλουτούντων εἰσὶν αἱρετώτεροι.

210. ΜΥΣ ΚΑΙ ΒΑΤΡΑΧΟΣ.

Χερσαῖος μῦς κακῇ μοίρᾳ βατράχῳ ἐφιλιώθη. Ὁ δὲ βάτραχος, κακῶς βουλευσάμενος, τὸν πόδα τοῦ μυὸς τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῆς χώρας ἦλθον σῖτον δειπνήσοντες· ἔπειτα τὸ χεῖλος τῆς λίμνης πλησιάσαντες, ὁ μὲν βάτραχος τὸν μῦν εἰς τὸν βυθὸν κατήνεγκεν, αὐτὸς βρυάζων τῷ ὕδατι, καὶ τὸ βρεκεκεκέξ, κοάξ, κοὰξ ἀνακράζων. Ὁ δὲ ἄθλιος μῦς τῷ ὕδατι φυσηθεὶς ἐτεθνήκει· ἐπέπλει δὲ τῷ ποδὶ τοῦ βατράχου συνδεδεμένος. Ἰκτῖνος δὲ τοῦτον ἰδὼν τοῖς ὄνυξιν ἥρπασε· βάτραχος δὲ δεσμώτης ἐπηκολούθει, δεῖπνον καὶ αὐτὸς ἰκτίνῳ γενησόμενος.

Ὅτι, κἂν νεκρὸς ᾖ τις, ἰσχύει πρὸς ἄμυναν· ἡ γὰρ θεία δίκη ἐφορᾷ πάντα, καὶ τὸ ἴσον ἀποδιδοῦσα ζυγοστατεῖ.

211. ΝΕΟΣ ΑΣΩΤΟΣ ΚΑΙ ΧΕΛΙΔΩΝ.

Νέος ἄσωτος, καταφαγὼν τὰ πατρῷα, ἱματίου δὲ μόνου αὐτῷ περιλειφθέντος, ὡς ἐθεάσατο χελιδόνα

παρὰ καιρὸν ὀφθεῖσαν, οἰόμενος ἤδη θέρος εἶναι, ὡς μηκέτι δεόμενος ἱματίου, καὶ τοῦτο ἐπώλησεν. Ὕστερον δέ, χειμῶνος ἐπιλαβομένου καὶ σφοδροῦ γενομένου τοῦ ἀέρος, ἐπειδὴ εἶδε τὴν χελιδόνα νεκρὰν κειμένην, ἔφη πρὸς αὐτήν· "ὦ αὕτη, σὺ κἀμὲ ἀπώλεσας."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν πραττόμενον ἐπικίνδυνόν ἐστιν.

212. ΞΥΛΕΥΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ.

Ξυλευόμενός τις παρά τινα ποταμὸν τὸν οἰκεῖον ἀπέβαλε πέλεκυν. Ἀμηχανῶν τοίνυν παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ὠδύρετο. Ἑρμῆς δέ, μαθὼν τὴν αἰτίαν καὶ οἰκτείρας τὸν ἄνθρωπον, καταδὺς εἰς τὸν ποταμόν, χρυσοῦν ἀνήνεγκε πέλεκυν, καί, εἰ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀπώλεσεν, ἤρετο. Τοῦ δὲ μὴ τοῦτον εἶναι φαμένου, αὖθις καταβάς, ἀργυροῦν ἀνεκόμισε. Τοῦ δὲ μηδὲ τοῦτον εἶναι τὸν οἰκεῖον εἰπόντος, ἐκ τρίτου καταβάς, ἐκεῖνον τὸν οἰκεῖον ἀνήνεγκε. Τοῦ δὲ τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα φαμένου, Ἑρμῆς, ἀποδεξάμενος αὐτοῦ τὴν δικαιοσύνην, ἅπαντας αὐτῷ ἐδωρήσατο. Ὁ δὲ παραγενόμενος πρὸς τοὺς ἑταίρους τὰ συμβάντα αὐτοῖς διεξελήλυθεν· ὧν εἷς τις τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο, καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν ἐλθών, καὶ τὴν οἰκείαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες ἀφεὶς εἰς τὸ ῥεῦμα, κλαίων ἐκάθητο. Ἐπιφανεὶς οὖν ὁ Ἑρμῆς κἀκείνῳ καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρήνου, καταβὰς ὁμοίως χρυσῆν ἀξίνην ἐξήνεγκε, καὶ ἤρετο, εἰ ταύτην ἀπέβαλε. Τοῦ δὲ

σὺν ἡδονῇ "ναὶ ἀληθῶς ἥδ' ἐστὶ" φήσαντος, μισήσας ὁ θεὸς τὴν τοσαύτην ἀναίδειαν, οὐ μόνον ἐκείνην κατέσχεν, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκείαν ἀπέδωκεν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι, ὅσον τοῖς δικαίοις τὸ θεῖον συναίρεται, τοσοῦτον τοῖς ἀδίκοις ἐναντιοῦται.

213. ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ.

Δύο τινὲς κατὰ ταὐτὸν ὡδοιπόρουν, καὶ θατέρου πέλεκυν εὑρόντος, ἅτερος ὁ μὴ εὑρὼν παρῄνει αὐτῷ μὴ λέγειν "εὕρηκα," ἀλλ' "εὑρήκαμεν." Μετὰ μικρὸν δὲ ἐπελθόντων αὐτοῖς τῶν τὸν πέλεκυν ἀποβεβληκότων, ὁ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος πρὸς τὸν μὴ εὑρόντα συνοδοιπόρον ἔλεγεν· "ἀπολώλαμεν." Ὁ δ' εἶπεν· "ἀπόλωλα λέγε, οὐκ ἀπολώλαμεν· καὶ γὰρ καὶ ὅτε τὸν πέλεκυν εὗρες, εὕρηκα ἔλεγες, οὐχ εὑρήκαμεν."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες τῶν εὐτυχημάτων οὐδ' ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοί εἰσι φίλοι.

214. ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΑΡΚΤΟΣ.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἄρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης, ὁ μὲν εἷς φθάσας ἀνέβη ἐπί τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο· ὁ δὲ ἕτερος, μέλλων περικατάληπτος γίνεσθαι, πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν προσεποιεῖτο. Τῆς δὲ ἄρκτου προσενεγκούσης αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιοσφραινομένης, τὰς ἀναπνοὰς συνεῖχε· φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἅπτεσθαι τὸ ζῶον. Ἀπαλλαγείσης δέ, ὁ ἀπὸ τοῦ

δένδρου καταβὰς ἐπυνθάνετο τοῦ ἑτέρου, τί ἡ ἄρκτος πρὸς τὸ οὖς εἰρήκει. Ὁ δὲ εἶπε, τοῦ λοιποῦ τοιούτοις μὴ συνοδοιπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσιν.

215. ΟΔΟΙΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΛΑΤΑΝΟΣ.

Ὁδοιπόροι δύο θέρους ὥρᾳ περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυχόμενοι, ὡς ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην καταντήσαντες καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἀνωφελὲς καὶ ἄκαρπον τοῦτο ἀνθρώποις ἐστὶ τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑποτυχοῦσα ἔφη· "ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἀχρείαν με καὶ ἄκαρπον ἀποκαλεῖτε;"

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων τινὲς οὕτω ἀτυχεῖς εἰσιν, ὡς καὶ εὐεργετοῦντες τοὺς πέλας ἐπὶ τῇ χρηστότητι ἀπιστεῖσθαι.

216. ΠΑΙΣ ΠΑΙ ΤΥΧΗ.

Ἐγγὺς φρέατος παῖς τις ἐκοιμᾶτο. Ἐπιστᾶσα δὲ αὐτῷ ἡ Τύχη ἐβόα· "ἀνάστα καὶ ἄπελθε ἐντεῦθεν, μή πως κάτω τοῦ φρέατος πέσῃς, καὶ ἐμὲ τὴν Τύχην καταμέμψωνται πάντες."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις σφαλλόμενοι περιπίπτομεν κινδύνοις καὶ μεμφόμεθα τὴν τύχην.

217. ΟΝΟΣ ΑΛΑΣ ΒΑΣΤΑΖΩΝ.

Ὄνος ἅλας βαστάζων ποταμὸν διήρχετο· ὀλισθήσας δὲ ὡς κατέπεσεν εἰς τὸ ὕδωρ, ἐκτακέντος τοῦ ἁλός, κουφότερος ἐξανέστη· εὐφρανθεὶς δὲ ἐπὶ τούτῳ, ἐπειδὴ ὕστερόν ποτε σπόγγους ἐμπεφορτισμένος ποταμὸν διέβαινεν, ᾠήθη [δεῖν] ὅτι, ἐὰν πάλιν πέσῃ, ἐλαφρότερος διεγερθήσεται· καὶ δὴ ἑκὼν ὠλίσθησε. Συνέβη δ' αὐτῷ, τῶν σπόγγων ἀνασπασάντων τὸ ὕδωρ, μὴ δυναμένῳ ἐξανίστασθαι, ἐνταῦθα ἀποπνιγῆναι.

Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τὰς ἰδίας ἐπινοίας λανθάνουσι συμφορῶν αἰτίας ἔχοντες.

218. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ὄνῳ ποτὲ ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο. Λέοντος δ' ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε· καὶ ὁ μὲν λέων (φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν τοῦ ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖσθαι) ἔφυγεν. Ὁ δ' ὄνος, νομίσας δι' αὐτὸν πεφευγέναι, ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι. Ὡς δὲ πόῤῥω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τοῦ ἀλεκτρυόνος ἐφικνεῖτο φωνή, στραφεὶς ὁ λέων τοῦτον κατεθοινήσατο. Ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα· "ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος· πολεμιστῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;"

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοί τῶν ἀνθρώπων ταπεινουμένοις ἐπίτηδες τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται, καὶ οὕτως ὑπ' ἐκείνων ἀπόλλυνται.

219. ΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΩΠΗΞ ΚΑΙ ΛΕΩΝ.

Ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐξῆλθον εἰς ἄγραν· λέοντος δ' αὐτοῖς περιτυχόντος, ἡ ἀλώπηξ ὁρῶσα τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον, προσελθοῦσα τῷ λέοντι ὑπέσχετο παραδώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον, ἐὰν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγέλληται. Τοῦ δὲ ἀπολύσειν αὐτὴν φήσαντος, παραγαγοῦσα τὸν ὄνον εἴς τινα πάγην ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. Καὶ ὁ λέων ὁρῶν ἐκεῖνον φεύγειν μὴ δυνάμενον, πρῶτον τὴν ἀλώπεκα συνέσχεν, εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη.

Οὕτως οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι πολλάκις καὶ ἑαυτοὺς προσαπολλύντες.

220. ΠΑΙΣ ΚΑΙ ΠΑΤΗΡ.

Υἱόν τις γέρων δειλὸς μονογενῆ ἔχων γενναῖον, κυνηγεῖν ἐφιέμενον, εἶδε τοῦτον καθ' ὕπνους ὑπὸ λέοντος ἀναλωθέντα. Φοβηθεὶς δέ, μή πως ὁ ὄνειρος ἀληθεύσῃ, οἴκημα κάλλιστον καὶ μετέωρον κατεσκεύασε· κἀκεῖσε τὸν υἱὸν εἰσαγαγὼν ἐφύλαττεν. Ἐζωγράφησε δὲ ἐν τῷ οἰκήματι πρὸς τέρψιν τοῦ υἱοῦ παντοῖα ζῶα, ἐν οἷς ἦν καὶ λέων. Ὁ δὲ ταῦτα ὁρῶν πλείονα λύπην εἶχε. Καὶ δή ποτε πλησίον τοῦ λέοντος στὰς εἶπεν· "ὦ κάκιστον θηρίον, διὰ σὲ καὶ τὸν ψευδῆ ὄνειρον τοῦ ἐμοῦ πατρὸς τῇδε τῇ οἰκίᾳ κατεκλείσθην, ὡς ἐν φρουρᾷ· τί σοι ποιήσω;" Καὶ εἰπὼν ἐπέβαλε τῷ τοίχῳ

τὴν χεῖρα, ἐκτυφλῶσαι τὸν λέοντα. Σκόλοψ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτοῦ ἐμπαρείς, ὄγκωμα καὶ φλεγμονὴν μέχρι βουβῶνος εἰργάσατο· πυρετὸς δὲ ἐπιγενόμενος αὐτῷ, θᾶττον τοῦ βίου μετέστησεν. Ὁ δὲ λέων καὶ οὕτως ἀνήρηκε τὸν παῖδα, μηδὲν τῷ τοῦ πατρὸς ὠφεληθέντα σοφίσματι.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς δύναται τὸ μέλλον ἐκφυγεῖν.

221. ΠΑΙΣ ΨΕΥΣΤΗΣ.

Παιδίον πρόβατα νέμον, ὡς λύκον ἐρχόμενον πρὸς διαφθορὰν ὁρῶν, ἐπικαλούμενον τοὺς ἀγρότας ἔλεγε· "βοηθεῖτε ὧδε· ἔρχεται λύκος." Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες τοῦτον εὕρισκον μὴ ἀληθεύειν. Τοῦτο δὲ ποιήσαντος πολλάκις, εὕρισκον ψευδόμενον. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος, καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος "δεῦτε, λύκος," οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος εὑρηκὼς ἄδειαν τὴν ποίμνην πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

Ὅτι τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ, ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων πολλάκις οὐ πιστεύεται.

222. ΠΗΡΑΙ ΔΥΟ.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πήρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὄπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρα· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμπροσθεν ἀλλοτρίων, ἡ δὲ ὄπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ οὐχ ὁρῶσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

223. ΠΙΘΗΚΟΥ ΠΑΙΔΕΣ.

Τοὺς πιθήκους φασὶ δύο τίκτειν, καὶ τὸ μὲν ἓν τῶν γεννημάτων στέργειν καὶ μετ' ἐπιμελείας τρέφειν, τὸ δὲ ἕτερον μισεῖν καὶ ἀμελεῖν. Συμβαίνει δὲ κατά τινα θείαν τύχην, τὸ μὲν ἐπιμελούμενον ἡδέως καὶ ἀγκαλιζόμενον παρὰ τῆς μητρὸς ἀποπνίγεσθαι, τὸ δὲ ὀλιγωρούμενον ἐκτελειοῦσθαι.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πάσης προνοίας ἡ τύχη δυνατατωτέρα καθέστηκε.

224. ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΑ.

Ποιμήν, ἐν παραθαλασσίῳ τόπῳ ποίμνιον νέμων, ἑωρακὼς γαληνιῶσαν τὴν θάλατταν, ἐπεθύμησε πλεῦσαι πρὸς ἐμπορίαν. Ἀπεμπολήσας οὖν τὰ πρόβατα καὶ φοινίκων βαλάνους πριάμενος, ἀνήχθη. Χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, πάντα τὸν φόρτον ἐκβαλὼν εἰς τὴν θάλατταν, μόλις κενῇ τῇ νηῒ διεσώθη. Μετὰ δ' ἡμέρας οὐκ ὀλίγας παριόντος τινός, καὶ τῆς θαλάττης (ἔτυχε γὰρ αὕτη γαληνιῶσα) τὴν ἠρεμίαν θαυμάζοντος, ὑπολαβὼν οὗτος εἶπε· "φοινίκων αὖθις, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ, καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται ἡσυχάζουσα."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνεται.

225. ΡΟΔΟΝ ΚΑΙ ΑΜΑΡΑΝΤΟΝ.

Ῥόδῳ παραφυὲν ἀμάραντον ἔφη πρὸς αὐτό· "οἷον ἄνθος εὐπρεπὲς εἶ, ποθητὸν καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώ-

ποις· μακαρίζω σε τοῦ κάλλους καὶ τῆς εὐωδίας." Τὸ δὲ εἶπεν· "ἐγὼ μέν, ὦ ἀμάραντον, πρὸς ὀλίγον καιρὸν ζῶ, καί, κἂν μηδεὶς κόψῃ με, τήκομαι· σὺ δὲ ἀνθεῖς ἀεί, καὶ ζῇς οὕτω νέον."

"Οτι κρεῖσσον ὀλιγαρκούμενόν τινα διαμένειν, ἢ πρὸς ὀλίγον τρυφήσαντα μεταβολῆς δυστυχοῦς τυχεῖν ἢ καὶ ἀποθανεῖν.

226. ΤΕΤΤΙΞ ΚΑΙ ΜΥΡΜΗΚΕΣ.

Χειμῶνος ὥρᾳ, τῶν σίτων βραχέντων, οἱ μύρμηκες ἔψυχον, τέττιξ δὲ λιμώττων ᾔτει αὐτοὺς τροφήν. Οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῷ· "διὰ τί τὸ θέρος οὐ συνῆγες τροφήν;" Ὁ δὲ εἶπεν· "οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλ' ᾖδον μουσικῶς." Οἱ δὲ γελάσαντες εἶπον· "ἀλλ' εἰ θέρους ὥραις ηὔλεις, χειμῶνος ὀρχοῦ."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἐν παντὶ πράγματι, ἵνα μὴ λυπηθῇ μαὶ κινδυνεύσῃ.

227. ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΣ.

Φιλάργυρός τις, ἅπασαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμενος καὶ χρυσοῦν βῶλον ποιήσας, ἔν τινι τόπῳ κατώρυξε, συγκατορύξας ἐκεῖ καὶ τὴν ψυχὴν ἑαυτοῦ καὶ τὸν νοῦν· καὶ καθ' ἡμέραν ἐρχόμενος αὐτὸν ἔβλεπε. Τῶν δὲ ἐργατῶν τις αὐτὸν παρατηρήσας καὶ τὸ γεγονὸς συννοήσας, ἀνορύξας τὸν βῶλον ἀνείλετο. Μετὰ δὲ ταῦτα κἀκεῖνος ἐλθὼν καὶ κενὸν τὸν τόπον ἰδών, θρηνεῖν ἤρξατο καὶ τίλλειν τὰς τρίχας. Τοῦτον δέ τις ὀλοφυρόμενον οὕτως ἰδὼν

καὶ τὴν αἰτίαν πυθόμενος, "μὴ οὕτως," εἶπεν, "ὦ οὗτος, ἀθύμει· οὐδὲ γάρ, ἔχων τὸν χρυσόν, εἶχες. Λίθον οὖν ἀντὶ χρυσοῦ λαβὼν θές, καὶ νόμιζέ σοι τὸν χρυσὸν εἶναι. Τὴν αὐτὴν γάρ σοι πληρώσει χρείαν· ὡς ὁρῶ γάρ, οὐδ', ὅτε ὁ χρυσὸς ἦν, ἐν χρήσει ἦσθα τοῦ κτήματος."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν ἡ κτῆσις, ἐὰν μὴ ἡ χρῆσις προσῇ.

228. ΧΕΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΑΡ.

Χειμὼν ἔσκωψε· εἰς τὸ ἔαρ, καὶ αὐτὸ ὠνείδισεν, ὅτι εὐθὺς φανέντος ἡσυχίαν ἄγει ἔτι οὐδείς, ἀλλ' ὁ μέν τις ἐπὶ λειμῶνας καὶ ἄλση γίνεται, ὅτῳ ἄρα φίλον δρέπεσθαι ἀνθέων καὶ κρίνων, ἢ καὶ ῥόδον τι, περιαγαγεῖν τε τοῖς ἑαυτοῦ ὄμμασιν, καὶ παραθέσθαι [ἢ] παρὰ τὴν κόμην· ὁ δὲ ἐπιβὰς νεὼς καὶ διαβαίνων πέλαγος, ἢν τύχῃ, παρ' ἄλλους ἤδη ἀνθρώπους ἔρχεται· καὶ ὅτι ἅπαντες ἀνέμων ἢ πολλοῦ ἐξ ὄμβρων ὕδατος ἔχουσι φροντίδα οὐκέτι. "Ἐγὼ δ'," ἔφη, "ἄρχοντι καὶ αὐτοδεσπότῃ ἔοικα, καὶ οὐδὲ εἰς οὐρανόν, ἀλλὰ κάτω που καὶ εἰς τὴν γῆν ἐπιτάττω βλέπειν, καὶ δεδιέναι καὶ τρέμειν, καὶ ἀγαπητῶς διημερεύειν ἔστιν ὅτε οἴκοι ἠνάγκασα." "Τοιγαροῦν," ἔφη τὸ ἔαρ, "σοῦ μὲν καὶ ἀπαλλαγεῖεν ἂν ἄνθρωποι ἀσμένως· ἐμοῦ δὲ αὐτοῖς καλὸν καὶ αὐτὸ εἶναι δοκεῖ τοὔνομα, καὶ νὴ μὰ Δία γε ὀνομάτων κάλλιστον, ὥστε καὶ ἀπόντος μέμνηνται καὶ φανέντος ἐπαγάλλονται."

229. ΧΕΛΙΔΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΗ.

Χελιδὼν ἔφη πρὸς τὴν κορώνην· "ἐγὼ παρθένος καὶ Ἀθηναία καὶ βασίλισσα καὶ βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν θυγάτηρ·" προσέθηκε δὲ καὶ τοῦ Τηρέως τὴν βίαν, καὶ τὴν ἀποκοπὴν τῆς γλώττης. Καὶ ἡ κορώνη ἔφη· "τί ἂν ἐποίησας, εἰ τὴν γλῶτταν εἶχες, ὅπου τμηθείσης τοσαῦτα λαλεῖς;"

Ὅτι οἱ διὰ τοῦ λόγου ἀλαζόνες ψευδολογοῦντες ἑαυτοῖς ἔλεγχος καθίστανται.

230. ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΛΑΓΩΟΣ.

Χελώνη καὶ λαγωὸς περὶ ὀξύτητος ἤριζον· καὶ δὴ προθεσμίαν στήσαντες καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν. Ὁ μὲν οὖν λαγωὸς διὰ τὴν φυσικὴν ὠκύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο, ἡ δὲ χελώνη συνειδυῖα ἑαυτῇ τὴν βραδύτητα, οὐ διέλιπε τρέχουσα, καὶ οὕτω κοιμώμενον τὸν λαγωὸν παραδραμοῦσα εἰς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις φύσιν ἀμελοῦσαν ὁ πόνος ἐνίκησε.

231. ΧΗΝΕΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΙ.

Χῆνες καὶ γέρανοι ἐπὶ ταὐτοῦ λειμῶνος ἐνέμοντο. Τῶν δὲ θηρευτῶν ἐπιφανέντων, οἱ μὲν γέρανοι, κοῦφοι ὄντες, ταχέως ἀπέπτησαν, οἱ δὲ χῆνες, διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων μείναντες, συνελήφθησαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἁλώσει πόλεως οἱ μὲν ἀκτήμονες εὐχερῶς φεύγουσιν, οἱ δὲ πλούσιοι δουλεύουσιν ἁλισκόμενοι.

232. ΧΥΤΡΑΙ.

Χύτραν ὀστρακίνην καὶ χαλκῆν ποταμὸς κατέφερεν. Ἡ δὲ ὀστρακίνη τῇ χαλκῇ ἔλεγεν· ‘ μακρόθεν μου κολύμβα, καὶ μὴ πλησίον· ἐὰν γάρ μοι σὺ προσψαύσῃς, κατακλῶμαι, κἂν τε ἐγὼ μὴ θέλω σοι προσψαῦσαι.”

Ὅτι ἐπισφαλής ἐστι βίος πένητι, δυναστοῦ ἄρχοντος πλησίον παροικοῦντος.

NOTES.

NOTES.

1. **Ἀγαθὰ . . . ἐδιώχθη,** *all the good things by the bad were pursued.* (G. 135, Note 2; 139; 188, 3; 197: H. 493, a; 497, b; 600, 693) —— **πάντα,** from *πᾶς, πᾶσα, πᾶν;* gen. plur. *πάντων.* Peculiarity in accent? (G. 25, 3, Note; H. 160, b.) —— **ἐδιώχθη,** from *διώκω.* (G. 110, 3; 113; 16, 1: H. 343.) —— **ὡς**: before a participle it represents the meaning of the participle as subjective, — i.e. as though felt or uttered by some person, — and may be rendered *as if, as though, apparently, on the ground that, thinking that,* and other similar expressions. —— **ἀσθενῆ**: *σθένος, strength,* and *ἀσθενῆ, weak,* from *σθένος* and *α* privat. (G. 132, 1; H. 483: for declension, G. 66, H. 217.) —— **ἀνῆλθον,** from *ἀνέρχομαι.* Notice the change in the number of the verb. —— **καὶ τἀγαθὰ . . . τὸν Δία,** *and the good* (things) *asked Jupiter.* *τἀγαθὰ* (G. 11; H. 68, Rem. c) *ἠρώτησαν*: notice the temporal augment. (G. 99, 2; H. 307, 2.) *Δία* acc. from *Ζεύς,* gen. *Διός* and *Ζηνός,* etc. Notice the article before the proper noun. (G. 141, a; H. 530, a.) —— **πῶς . . . δεῖ,** *how it is necessary to be.* (G. 134, 2 (c): H. 494, a; 764, b.) —— **Ὁ,** article for pronoun (G. 140, H. 526). —— **εἶπε,** aor. 2 from *φημί* (G. 108, 9; H. 450, 8). —— **καθ'** = *κατά* (G. 12; 17, 1: H. 72.). —— **Διὰ τοῦτο,** *for this reason.* —— **καθ' ἑκάστην,** supply *ἡμέραν, each day.*

2. **Προσενεγκών,** from *προσφέρω.* —— **Μηδενὸς δὲ ὠνητοῦ προσιόντος,** *but no buyer appearing.* (G. 183, H. 593.) *προσιόντος* from *πρόσειμι* (*πρός, εἶμι*). —— **ἐκκαλέσασθαί τινας βουλόμενος ἐβόα,** *wishing to call some to himself, he kept crying.* *Ἐβόα,* imp. from *βοάω,* how distinguished from the aorist? —— **ὡς . . . πιπράσκει,** *that he sells a useful god and a guardian of gain.* For the use of *ὡς,* see G. 237, H. 771. —— **παρατυχόντων,** from *παρατυγχάνω*

(παρά, τυγχάνω). Stem of τυγχάνω, and changes? (G. 108, 5; H. 437, 8; 329, ff.) —— ὦ οὗτος: this can only be approximately translated by some such phrase as *strange man*, *curious fellow*, etc. —— καὶ τί . . . πωλεῖς; *and why sellest thou this one, being such a one?* —— τί = διὰ τί; *on what account*, or *why?* —— δέον, part. neut. from the impers. δεῖ; c. inf., *it being needful* or *fitting*. (G. 278, 2; H. 792, a.) —— εἴωθε, *is accustomed*; pf. 2 in present signification of the exclus. Ep. ἔθω. (G. 200, Note 6; H. 712.)

3. Γεωργός τις . . . γεγηρακώς, *a certain farmer having grown old on a farm*. Γεωργός: notice the composition of the word, and compare the English *George*. γεγηρακώς, from γηράω and γηράσκω. The perfect represents the action (in the other modes than the indicative) as *completed*, whether in present, past, or future time. —— εἰσῆλθεν, *had entered* (into). This use of the aorist for the pluperfect is especially common after particles of time, like ἐπεί, etc. —— ἄστυ, how distinguished from πόλις? —— ζεύξαντες (aor. 1 part.), from ζεύγνυμι. —— ὁδεύοντι, from ὁδεύω (G. 189, H. 613). —— τὰ ὀνάρια τῆς ὁδοῦ πλανηθέντα, *the* (little) *asses straying from the road*; τῆς ὁδοῦ (G. 174: H. 579, a; 580, 1); πλανηθέντα, aor. 1 pass. part., from πλανάομαι. The aorist participle denotes that the action took place prior to the time of the principal verb. Notice the English derivative *planet*. —— εἴς τινα . . . πρεσβύτην, *threw the old man against an overhanging rock*. —— ἐξετόπισαν, from ἐκτοπίζω —— ὁ δέ, *but he*. (G. 143, 1, Note 2; H. 525.) —— πότε, gives intensity to the whole expression, *in what in the world have I wronged thee?* Notice and explain accent. —— ὅτι, *that*. (G. 250; H. 868, 1.) —— παρὰ λόγον ἀπόλλυμαι, *I am lost contrary to reason*; i.e. unjustly. —— οὔθ' ὑφ' = οὔτε ὑπό. —— ἡμιόνων: note composition. —— εὐτελεστάτων, from εὐτελής. (See comparison of adjectives, G. 71, H. 220.)

4. Ὑπεράνωθεν, *above*. Note carefully the composition of the word. —— λαγωόν θηρεῦσαι ζητῶν, *seeking to catch a hare*. θηρεῦσαι, aorist infinitive, denoting the instantaneous act, and hence preferred to present infinitive. —— ζητῶν, pres. part. from ζητέω, ῶ, agreeing with ἀετός. —— ἐκαθέζετο, from καθέζομαι. —— καὶ τὸ μὲν βέλος . . . εἰσῆλθεν, *and the missile indeed entered within himself*. εἰσῆλθεν, accent? (G. 26, Note 1; H. 368, a, b.) —— εἱστήκει, from ἵστημι. —— τὸ ἐναποθνήσκειν: the infinitive, like other verbal nouns, may take a neuter article. (G. 258, H. 779.) —— τοῖς ἰδίοις πτεροῖς, *by means of one's own feathers*. (G. 188; H. 606, 607.)

5. Ἀετός . . . συνθέμενοι, *an eagle and a fox having agreed to love one another.* συνθέμενοι, aor. 2 mid. part, from συντίθημι (συν-τίθημι). Notice the preference given to the masculine gender. Why? —— διέγνωσαν, *decided.* Explain the elision of the α of the preposition. —— βεβαίωσιν . . . ποιούμενοι, *making their association the assurance of* (their) *friendship.* (G. 166, H. 556.) —— καὶ δή, *and now, indeed.* Δή marks the idea of a word or sentence as being immediately present and obvious to the mind. —— ἀναβάς, *ascending,* aor. 2 part., from ἀναβαίνω (ἀνά, βαίνω). —— ὁ μὲν . . . ἡ δέ (G. 143, H. 525). —— εἰσελθοῦσα εἰς τὸν . . . ἔτεκεν, *and she, entering into the thicket lying by, gave birth* (to her young). ἔτεκεν from τίκτω. —— ἐπὶ νομήν, *for a pasture.* The preposition ἐπί is used here rather than εἰς, to denote more specifically and directly the object aimed at by the actor. —— τὰ γεννήματα ἀναρπάσας, *snatching up the young ones.* —— κατεθοινήσατο, from καταθοινάω (κατά, θοινάω), Mid. θοινάομαι. —— ὡς ἔγνω, *when she knew.* The aorist indicative is often used when the perfect or pluperfect might be used with more exactness. —— πραχθέν, aor. 1 pass. part. of πράσσω or πράττω, used substantively. —— πόῤῥωθεν, *at a distance.* Force of the suffix θεν? —— συνέβη . . . ὑπελθεῖν, *it happened to him not to pay a long penalty for his impiety in friendship,* i.e. he met with a quick retribution. (G. 259, H. 763.) συνέβη, aor. 2 indic. from συμβαίνω (σύν, βαίνω). —— ἐμπεσών, aor. 2 act. part. from ἐμπίπτω. —— ἀνῆψε, aor. indic. from ἀνάπτω. —— προσδραμοῦσα, aor. 2 part. fem. from προστρέχω (πρός, τρέχω). Give synopsis of this verb. —— κατέφαγεν, aor. 2 ind. from κατεσθίω (κατά, ἐσθίω). Explain force of κατά. —— ἀλλ' . . . οὐδ' ὅλως, *but to be sure in no way escape the punishment of God.*

6. Ἑάλω, aor. 2 from ἁλίσκομαι. —— εὐθέως. Notice how adverbs are derived from adjectives — ἐκ τῆς λύπης, *from sorrow.* Notice how much more intensive ἐκ is here than ἀπό would be. —— πετασθείς, aor. pass. part. from πέταμαι. —— εὐεργέτῃ, contrast with *benefactor.* —— ξένιζε, present imp., from ξενίζω. Difference between ξένος and φίλος? —— ὁ αὐτός, *the same.* (G. 79, 2; H. 234.) —— κυνηγήσῃ: explain composition. —— τὰ πτερὰ τὰ σά. Notice the repetition of the article. (G. 142, 2, Note 4; H. 533, ff.) —— δεῖ . . . παρέχειν, *that we must grant to our benefactors good* (suitable) *rewards.* (G. 260, H. 764, b.)

7. Ὃν . . . ἰδών, *seeing a beetle which the occasion alone presented.*

καιρός: difference between *καιρός* and *χρόνος*? *παρέσχε* from *παρέχω* (*παρά*, *ἔχω*); *ἰδών* from *ὁράω*. —— **ὡς ἐγγὺς . . . ἐθεάσατο,** *when he saw the eagle coming near.* —— **ἐλθόντα,** relatively *past.* (G. 204, H. 788.) —— **κἀκεῖνος** = *καὶ ἐκεῖνος* (G. 11, H. 68). —— **ὁ δὲ . . . διετέλει,** *but he kept far from him, bearing malice.* *μνησικακῶν*, compounded of what? Notice the force of *διά* in the verb *διατελῶ* (*διά*, *τελέω* = *ῶ*). —— **εἰ πότε,** *and if at any time.* (G. 220, H. 745.) —— **κατέαξε,** from *κατάγνυμι*. —— **ἐστὶ δὲ τοῦ Διός.** Notice the accent in *ἐστί*. (G. 28, Note 1: H. 111, a; 406, 1, b.) —— **καὶ αὐτοῦ ἐδεήθη,** *and begged of him.* (G. 172, H. 575.) —— **τοῦ δὲ Διὸς . . . ἐπιτρέψαντος αὐτῷ,** *and Jupiter allowing him to lie on his bosom.* *κόλποις*, plural of excellence. *ἐπιτρέψαντος*, from *ἐπιτρέπω*, gen. absol. (G. 183, H. 790). —— **ἑωρακώς,** perf. act. part. of *ὁράω* = *ῶ*. Notice this verb takes both syllabic and temporal augments. —— **ἔλαθεν,** from *λανθάνω*. —— **ἀποῤῥίψας,** from *ἀποῤῥίπτω* (*ἀπό*, *ῥίπτω*). Words beginning with an *υ* or *ρ* have the rough breathing. Further, *ρ* at the beginning of a word is doubled when by formation or by contraction a simple vowel is brought before it: *ῥίπτω*, *ἀποῤῥίπτω*. In the middle of a word *ρρ* is often written *ῤῥ*. —— **ὁ λόγος . . . καταφρονεῖν,** *the myth shows that we should not condemn any one.* (G. 177, H. 583.) —— **μηδενός,** from *μηδείς*, *μηδεμία*, *μηδέν*.

8. **μιμήσασθαι,** from *μιμέομαι*. —— **ἠνέχθη,** aor. 1 pass., from *φέρω*. —— **ἐμπαρέντων . . . μαλλοῖς,** *but its own nails becoming entangled in the wool.* *ὀνύχων*, from *ὄνυξ*. —— **τὸ γεγονὸς αἰσθόμενος,** *perceiving the occurrence.* *αἰσθόμενος* from *αἰσθάνομαι*. Notice the peculiar meaning of this verb, and compare the English "æsthetics" with it. Also compare the phrase with *ὡς ἔγνω τὸ πραχθέν* in the fifth fable. —— **προσδραμών,** aor. 2 part., from *προστρέχω*. —— **ὡς ἑσπέρα κατέλαβε,** *as evening came on.* *ἑσπέρα*: compare Latin *vesper*. —— **τοῖς αὐτοῦ . . . ἐκόμισε,** *brought him to his own children.* *ἐκόμισε* from *κομίζω*. —— **τί ἂν εἴη τὸ ὄρνεον,** *what this bird might be.* The optative is used with *ἄν* in questions and assertions. *εἴη* from *εἰμί*. —— **οἶδα,** *I know*, perf. 2, from the obsolete *εἴδω*, used as present.

9. **Κατὰ τὸ σύνηθες,** *according to custom.* —— **ὡς ἠπόρει τροφῆς,** *because he was in want of food.* (G. 172, H. 575.) —— **συνέλαβεν,** from *συλλαμβάνω* (*συν*, *λαμβάνω*). Note the English *syllable.* —— **μεθεῖναι αὐτήν,** *to let her go.* *μεθεῖναι* from *μεθίημι*. —— **γαστέρα:**

compare English *gastric.* —— ἐπὶ τὰ μείζονα . . . τρέπεσθαι, *to turn himself against the larger birds.* (G. 168: H. 559.) —— ὁ λόγος . . . ἀλόγιστοί εἰσιν, *the myth shows that thus foolish are those of men.* ἀλόγιστοι from ἀ privat. and λόγος, *reason.*

10. συνεβούλευε, *was advising,* from συμβουλεύω (σύν *and* βουλεύω). —— μεμνῆσθαι, perfect in form, but present in meaning.

11. Ἀθήνησιν, *at Athens.* (G. 61, Note 2: H. 205; 79, b.) —— παρεκάλει . . . παρασχέσθαι, *begged that a delay be granted to him.* Force of the middle here? (G. 199, Note 3; H. 690.) —— τοῖς μὲν γὰρ μυστηρίοις, *for during the celebration of the mysteries:* from μυστήριον; mostly in plur., τὰ μυστήρια. These were religious celebrations in honor of certain gods. According to some, no one was initiated without long and painful trials. These mysteries were celebrated in every considerable city of Greece. Some, however, oppose "the common notion that the mysteries were revelations of a profound religious secret. They certainly were always *secret;* but all Greeks, without distinction of rank or education — nay, perhaps even slaves — might be initiated, and in later times foreigners. Probably they were *shows,* or *scenic representations of mythical legends,* not unlike the religious 'mysteries' of the Middle Ages." —— τοῖς δὲ Παναθηναίοις, *during the Panathenaea,* a great Athenian feast celebrated in honor of Minerva. It derives its name from the fact that it united *all* the people placed under the protection of *Minerva.* This feast was first instituted by Erichthonius, about the year 1495 B.C. In later years it acquired a new splendor under Theseus, who caused Minerva to become the goddess of all Attica, and all the people of this country assembled together during its celebration. It was again renewed in the year 566 B.C. In later years two feasts were distinguished by that name — the *great* and the *lesser* Panathenaea. The former were celebrated every five years; the latter every year. Great magnificence was displayed during the celebration of the great Panathenaea; and the principal feature of the celebration was the procession of the *peplum,* or veil of Minerva, — a procession which reached from the Ceramic to the citadel. Then followed the torch-races, dances, gymnastic exercises, and dramatic representations, in which poets contested for the prize. The prize given to the conquerors was simply a crown of olive. —— τοῦ δ' ἐκπλαγέντος, gen. absol. (G. 183, H. 790). —— μὴ θαύμαζε, *do not wonder.* (G. 254; H. 723, a.) —— Διονυσίοις,

καὶ τὴν αἰτίαν πυθόμενος, "μὴ οὕτως," εἶπεν, "ὦ οὗτος, ἀθύμει· οὐδὲ γάρ, ἔχων τὸν χρυσόν, εἶχες. Λίθον οὖν ἀντὶ χρυσοῦ λαβὼν θές, καὶ νόμιζέ σοι τὸν χρυσὸν εἶναι. Τὴν αὐτὴν γάρ σοι πληρώσει χρείαν· ὡς ὁρῶ γάρ, οὐδ', ὅτε ὁ χρυσὸς ἦν, ἐν χρήσει ἦσθα τοῦ κτήματος."

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν ἡ κτῆσις, ἐὰν μὴ ἡ χρῆσις προσῇ.

228. ΧΕΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΑΡ.

Χειμὼν ἔσκωψε· εἰς τὸ ἔαρ, καὶ αὐτὸ ὠνείδισεν, ὅτι εὐθὺς φανέντος ἡσυχίαν ἄγει ἔτι οὐδείς, ἀλλ' ὁ μέν τις ἐπὶ λειμῶνας καὶ ἄλση γίνεται, ὅτῳ ἄρα φίλον δρέπεσθαι ἀνθέων καὶ κρίνων, ἢ καὶ ῥόδον τι, περιαγαγεῖν τε τοῖς ἑαυτοῦ ὄμμασιν, καὶ παραθέσθαι [ἢ] παρὰ τὴν κόμην· ὁ δὲ ἐπιβὰς νεὼς καὶ διαβαίνων πέλαγος, ἣν τύχῃ, παρ' ἄλλους ἤδη ἀνθρώπους ἔρχεται· καὶ ὅτι ἅπαντες ἀνέμων ἢ πολλοῦ ἐξ ὄμβρων ὕδατος ἔχουσι φροντίδα οὐκέτι. "Ἐγὼ δ'," ἔφη, "ἄρχοντι καὶ αὐτοδεσπότῃ ἔοικα, καὶ οὐδὲ εἰς οὐρανόν, ἀλλὰ κάτω που καὶ εἰς τὴν γῆν ἐπιτάττω βλέπειν, καὶ δεδιέναι καὶ τρέμειν, καὶ ἀγαπητῶς διημερεύειν ἔστιν ὅτε οἴκοι ἠνάγκασα." "Τοιγαροῦν," ἔφη τὸ ἔαρ, "σοῦ μὲν καὶ ἀπαλλαγεῖεν ἂν ἄνθρωποι ἀσμένως· ἐμοῦ δὲ αὐτοῖς καλὸν καὶ αὐτὸ εἶναι δοκεῖ τοὔνομα, καὶ νὴ μὰ Δία γε ὀνομάτων κάλλιστον, ὥστε καὶ ἀπόντος μέμνηνται καὶ φανέντος ἐπαγάλλονται."

229. ΧΕΛΙΔΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΩΝΗ.

Χελιδὼν ἔφη πρὸς τὴν κορώνην· "ἐγὼ παρθένος καὶ Ἀθηναία καὶ βασίλισσα καὶ βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν θυγάτηρ·" προσέθηκε δὲ καὶ τοῦ Τηρέως τὴν βίαν, καὶ τὴν ἀποκοπὴν τῆς γλώττης. Καὶ ἡ κορώνη ἔφη· "τί ἂν ἐποίησας, εἰ τὴν γλῶτταν εἶχες, ὅπου τμηθείσης τοσαῦτα λαλεῖς;"

Ὅτι οἱ διὰ τοῦ λόγου ἀλαζόνες ψευδολογοῦντες ἑαυτοῖς ἔλεγχος καθίστανται.

230. ΧΕΛΩΝΗ ΚΑΙ ΛΑΓΩΟΣ.

Χελώνη καὶ λαγωὸς περὶ ὀξύτητος ἤριζον· καὶ δὴ προθεσμίαν στήσαντες καὶ τόπον ἀπηλλάγησαν. Ὁ μὲν οὖν λαγωὸς διὰ τὴν φυσικὴν ὠκύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, πεσὼν παρὰ τὴν ὁδὸν ἐκοιμᾶτο, ἡ δὲ χελώνη συνειδυῖα ἑαυτῇ τὴν βραδύτητα, οὐ διέλιπε τρέχουσα, καὶ οὕτω κοιμώμενον τὸν λαγωὸν παραδραμοῦσα εἰς τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀφίκετο.

Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις φύσιν ἀμελοῦσαν ὁ πόνος ἐνίκησε.

231. ΧΗΝΕΣ ΚΑΙ ΓΕΡΑΝΟΙ.

Χῆνες καὶ γέρανοι ἐπὶ ταὐτοῦ λειμῶνος ἐνέμοντο. Τῶν δὲ θηρευτῶν ἐπιφανέντων, οἱ μὲν γέρανοι, κοῦφοι ὄντες, ταχέως ἀπέπτησαν, οἱ δὲ χῆνες, διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων μείναντες, συνελήφθησαν.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἁλώσει πόλεως οἱ μὲν ἀκτήμονες εὐχερῶς φεύγουσιν, οἱ δὲ πλούσιοι δουλεύουσιν ἁλισκόμενοι.

232. ΧΥΤΡΑΙ.

Χύτραν ὀστρακίνην καὶ χαλκῆν ποταμὸς κατέφερεν. Ἡ δὲ ὀστρακίνη τῇ χαλκῇ ἔλεγεν· ‘ μακρόθεν μου κολύμβα, καὶ μὴ πλησίον· ἐὰν γάρ μοι σὺ προσψαύσῃς, κατακλῶμαι, κἂν τε ἐγὼ μὴ θέλω σοι προσψαῦσαι.”

Ὅτι ἐπισφαλής ἐστι βίος πένητι, δυναστοῦ ἄρχοντος πλησίον παροικοῦντος.

NOTES.

rarely you would see escape punishment. Study G. on the particle **ἄν**, 207, 212; H. 744–755.

25. **Ἁλιεὺς . . . ἔμπειρος.** Render: *A fisherman skilful in the art of playing on the flute.* ἔμπειρος, usu. c. gen. Notice composition, and compare with *empiric* —— **παρεγένετο εἰς τὴν θάλασσαν,** *he came to the sea.* —— **στάς,** from ἵστημι. —— **προβλήματος**: what English derivatives? —— **αὐτομάτους**: compare English *automatic.* **ἐξελεύσεσθαι,** from ἐξέρχομαι, —— **ἐπὶ πολύ,** used adverbially, *for a long time.* —— **πρὸς . . . εὔκαιρος,** *the myth is applicable to those doing any thing out of season.*

26. **Ἀνήνεγκε,** aor. 2 from ἀναφέρω. —— **πρὸς τὸ παρὸν . . . αὐτήν,** *to let her go for the present.* —— **τυγχάνει**: stem and changes? —— **μείζονα,** compare? —— **κἄν,** for καὶ ἄν. —— **εὐηθέστατος,** *very stupid.* How does the word derive its meaning? —— **τοῦ προσδοκωμένου,** *than the one expected.* (G. 175, 1; H. 585.)

27. **Ἀλκυὼν . . . διαιτώμενον,** *the halcyon is a bird fond of being alone, continually living on the sea.* ἐστι: peculiarity of accent? —— **διὰ παντός** (sc. χρόνου) or as one διαπαντός. —— **καὶ δή** often introduces something especially emphatic: *and to be sure, on one occasion being about,* etc. —— **ἀκρωτήριον,** *promontory.* Notice diminutive termination. —— **ἐπὶ θαλάσσῃ,** *upon the sea.* —— **συνέβη,** *it came to pass,* from συμβαίνω. —— **πνευμάτων**: compare English *pneumatic.* —— **ὡς ἔγνω,** *when she ascertained.* —— **τὴν γῆν . . . φυλαττομένη,** *avoiding the earth as treacherous.* φυλαττομένη from φυλάττω. —— **πολλῷ,** comparative. —— **πολλῷ . . . ἀπιστοτέρα,** *by far more perfidious.* —— **λανθάνουσι.** See Lex., λανθάνω: also G. 279, 2; H. 801. —— **πολλῷ . . . ἐμπίπτοντες,** *falling among friends by far worse than enemies.* —— **τῶν ἐχθρῶν** (G. 175; H. 585, h). —— **φίλοις** (G. 187; H. 605).

28. **Ποτέ**: difference in meaning from πότε? (G. 87, 2 ff; H. 248.) —— **Μαίανδρον.** Maeander, a river of Asia Minor, taking its source from Phrygia, and flowing through the cities of Apamea, Colossae, Antiochia, Pyrrha, and Miletus. It empties itself into the Aegean Sea almost opposite Samos. This river is noted for its windings and for the beauty of the swans living by its shores. Compare the English *meandering.* —— **εὐτελίζειν,** *scorning* or *despising.* (G. 258; H. 778.) —— **κατασύραντος,** *drawn down.* (G. 183; H. 593, 790.) —— **κατὰ ἀλαζονείαν,** *through vain boasting.* —— **ἐκεῖσε,** *thence.* Notice termination. —— **ὑποδείξω.** Notice the

peculiar shade of meaning imparted by ὑπό in composition. It may be rendered here, *I will let you into the secret*, or *will give you some inkling.*

29. **Βάτου ἐπελάβετο**, *took hold of a bramble.* (G. 171; H. 574, b.) —— **ἀλλ' ἐσφάλης τῶν φρενῶν**, *but you err in mind.* (G. 171; H. 580, ff.) —— **εἴωθα**, perf. 2 of ἔθω.

30. **Κρεμαμένους**, from κρεμάννυμι (G. 108 (fifth class); H. 439, 2). —— **ἠβουλήθη**, *wished.* (G. 102, Note; H. 308, Rem. A.) —— **τῶν πραγμάτων**, from πρᾶγμα (G. 171; H. 574, b). —— **ἐφικέσθαι**, from ἐφικνέομαι.

31. **Κερδώ**, όος cont. οῦς, name of a *fox.* —— **πολλάκις**. Notice termination κις corresponding to English *times.* —— **ἀπεῖπε**, *failed.* —— **πρὸς τοὺς . . . φιλοτιμίαν**. A free translation of this might be rendered thus: *The myth is applicable to those making necessity a virtue.* Notice the object and predicate accus., the former being specified by the article.

32. **Δρυτόμου**. Notice comp. κατακρύψαι, aor. 1 inf. act. of κατακρύπτω. Compare English *crypt.* —— **ὁ δ' αὐτῇ παρῄνεσεν**, *but he advised her.* (G. 184, 2; H. 595, b). —— **εἰς τὴν . . . καλύβην**, *into his own hut.* —— **Μετ' οὐ πολύ**, *not long after.* —— **καὶ τοῦ δρυτόμου πυνθανομένων**, *and asking the woodcutter.* (G. 176, H. 582) Notice that πυνθάνομαι means to learn by *inquiry.* —— **τεθέαται**, from θεάομαι (G. 17, 2; H. 65, a). —— **τῇδε**. Notice that this pronoun agrees with ὁδῷ understood. —— **τῇ μὲν φωνῇ**, *by the voice indeed.* (G. 188, H. 606.) —— **προσχόντων**, from προσέχω, *to hold towards.* The acc. νοῦν (from nom. νόος = νοῦς) is to be supplied here. —— **οὐδὲ φωνῆς αὐτὸν ἠξίωσεν**, *neither did she think him worthy of a word* (of voice). φωνῆς (G. 178, Note; H. 584, e). —— **εἰ τοῖς λόγοις . . . εἶχες**, *if you had the deeds of your hands and your manners similar to your words.* τοῖς λόγοις (G. 186; H. 603, 2.) —— **τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτ' ἄν τις**, *one might use this myth.* τῷ λόγῳ (G. 188, Note 2; H. 607, a).

33. **Πολλὰ . . . λαμπρότητος**, *but the crocodile relating many things concerning the splendor of its ancestors.* διεξιόντος from διέξειμι. —— **ὑποτυχοῦσα**, from ὑποτυγχάνω.

34. **Ἀλώπηξ . . . θηλαζόντων**, *a fox having entered into a flock of sucking lambs.* —— **τί = διὰ τί.** —— **καὶ νῦν . . . προσοίσω**, *and now if you do not let go the lamb, I shall apply those of the dogs.* Supply φιλήματα after τά.

35. **Μηδέποτε**, *never before.* —— **ὑπήντησεν αὐτῷ**, *fell in with him.* ὑπήντησεν from ὑπαντάω. —— **ὡς μικροῦ**, *almost.* The active δέω, as a personal verb, is found only with genitives of quantity: πολλοῦ, *much;* ὀλίγου, μικροῦ, *little;* τοσούτου (also τοσοῦτο), *so much;* τοσούτου δέω καταφρονεῖν, *I am so far from despising:* also impersonally, πολλοῦ δεῖ οὕτως εἶναι, *it wants much of being so.* With omitted δεῖ, ὀλίγου and μικροῦ have the force of adverbs, meaning *almost.* After a negative sentence, οὐδ' ὀλίγου δεῖ has the meaning, "nor does it want little," i.e. "far from it;" so οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, *nor does it want much,* but rather every thing (Hadley). —— **διαλεχθῆναι**: compare English *dialectics.* —— **ὁ μῦθος . . . καταπραΰνει**, *the myth shows that custom softens down the frightfulness of affairs.*

36. **Καὶ τούτου . . . ὕβριζεν**, *and standing by him, was terribly insulting him.* —— **ἐγγύς** (G. 182, 2; H. 589).

37. **Συνῆν**, from σύν, εἰμί (G. 187; H. 605). —— **ἡ μέν**, *the former,* or *the one;* ὁ δέ, *the other,* or *the latter.* —— **πρὸς τὴν ἀξίαν**, *according to desert.* —— **τῶν πλεόνων**, comp. *for the more.* —— **ᾑρεῖτο**, from αἱρέομαι. Principal parts? —— **ποίμνης τι λαβεῖν**, *to take a part of the flock.*

38. **Κάλλους**, gen. of κάλλος. Notice the noun has two λ's, but the adjective has only one. —— **προβαλλομένης**, *setting forth.* —— **καλλίων**, comp. of καλός. The adjective doubles the λ in the comp. and superl. —— **ὁ λόγος δηλοῖ . . . κόσμος**, *the myth shows that the adornment of mind is better than beauty of body.*

39. **'Εν ταυτῷ**, *on the same road.* This is contracted from τῷ αὐτῷ. —— **πολλὰ δὲ ἑκατέρων διεξιόντων**, *and both relating many things.* —— **ἀποβλέψας**, *looking up.* Principal parts of βλέπω? —— **ἐπιδείξας . . . μνήματα**, *pointing out the tombs to her.* μνῆμα from μνάομαι. —— **ἀλλ' οὐ μέλλω**, etc., *but ought I not to cry, seeing the tombstones of my paternal freemen and slaves?* στήλας from same stem as verb ἵστημι. —— **ἀναστάς**, *rising up.* Composition? and meaning of the parts? Stem and changes? —— **ἐλέγξει**, *will blame,* from ἐλέγχω.

40. **'Εχειροτονήθη**, *proclaimed.* Notice composition of word. —— **ἀλώπηξ δὲ αὐτῷ φθονήσασα**, *but a fox envying him.* (G. 184, 2; H. 544, b.) **κρέας κείμενον**, *a piece of meat lying.* κείμενον from κεῖμαι (G. 129, V.; H. 405, 2). —— **εὑροῦσα**, aor. 2 act. part. from εὑρίσκω. Notice that this verb takes neither augment nor reduplication. —— **οὕτως . . . ὀφλισκάνουσι.** Render: *Thus those who*

thoughtlessly attempt affairs, with their being unfortunate draw also ridicule upon themselves.

41. **Ἐν θέρει**, *during summer.* (G. 189, H. 613). —— **ὕδωρ**: give English derivatives. —— **πιών**, *having drunk.* Principal parts? —— **οὐκ ἠδύνατο**: why temporal augment? *οὐ*: for its use study G. 283, ff.; H. 832 (chapter complete). —— **καὶ . . . καί**, *both. . . . and.* In general *καὶ* stands before the word on which its force falls. —— **εἰ τόσας φρένας**, etc., *if you had as many brains as hairs on your chin, you would not have descended unless you had considered the ascent.* —— **ἂν κατέβης** (G. 222, H. 746).

42. **Τὴν οὐρὰν ἀποκοπεῖσα**, *having the tail cut off* (being cut as to the tail). (G. 160, H. 549). When is the verb *κόπτω* intransitive? —— **ἐπειδὴ δι' αἰσχύνην . . . ἔχειν**, *since on account of shame, she supposed to have an unlivable life* (regarded her life intolerable). —— **ἔγνω δεῖν**, *she knew to be necessary.* (G. 260, 2; H. 764, a, b.) —— **ἵνα** (G. 215, a; H. 739). —— **τῷ κοινῷ πάθει**, *by the common suffering.* (G. 188, H. 606.) —— **καὶ δὴ** is often introduced to call the attention to something special or of importance. —— **ἁπάσας**, from *ἅπας, ἅπασα, ἅπαν* (*ἅμα, πᾶς*), streng. for *πᾶς*. Write out and study the accentuation of this adj. —— **παρῄνει**, from *παραινέω* (G. 105, H. 313). The reason the augment comes after the preposition is that originally the prefix was merely an adverb qualifying the verb. Hence the augment was applied to the latter, not to the preposition. —— **περισσόν τι . . . προσήρτηται**, *a superfluous weight is attached to them.* —— **οὐ μόνον . . . ἀλλὰ καί**, *not only . . . but also.* —— **συνέφερεν**, *behooved* or *suited.* —— **οὐκ ἄν**. The *ἄν* has here an intensive force, and should be rendered thus: *if this were not a profitable expedient for you, you would certainly not have advised this to us.*

43. **Εἰσελθοῦσα εἰς**, *having entered into.* Many verbs compounded with a preposition use the preposition (often the same repeated) before the object. —— **ὡς περιέτυχε τραγῳδῶν προσώπῳ**, *when she happened upon the mask of actors.* *περιέτυχε* from *περί*, *τυγχάνω* (G. 187, H. 605). —— **οἵα κεφαλὴ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.** Render: *What a beautiful head! but brains it has not.* *οἷα* from *οἷος, οἷα, οἷον*. It implies what is called in Greek "*θαυμαστικὴν δύναμιν*," i.e. to express astonishment at something wondrous or unusual. —— **μεγαλοπρεπῆ**, *portly* or *magnificent.* Of all languages, the Greek is the most synthetic. Its force, to a great extent, lies in its

synthesis. Modern languages are generally analytic. This is one great difference between the ancient and modern languages. Study G. 131, ff.; H. 473–484.

44. **Ἀποκτείνας**, *having killed.* Principal parts? —— **γενόμενος δὲ κατὰ τὸν Νεῖλον ποταμόν**, *but arriving at the banks of the river Nile.* *γενόμενος* from *γίγνομαι*. This verb, used with prepositions or adverbs of motion, means *to come to, to arrive at, to reach a place.* **Νεῖλον**, *Nile*, the celebrated river of Egypt. The Greeks usually put the *name* of the river before the river itself. —— **λύκου αὐτῷ ἀπαντήσαντος**, *a wolf meeting him.* (G. 183, H. 790.) —— **κἀκεῖ**, for *καὶ ἐκεῖ* (G. 11, H. 68). —— **ὁ λόγος**, etc., *the myth shows that for the blood-guilty men, neither the element of earth, nor of air, nor of water, is safe.*

45. **Ἀδύνατα ἐπαγγελλόμενος**, *professing impossible things.* —— **τοῖς θεοῖς ηὔχετο**, *vowed to the gods.* (G. 184, 2; H. 595, b.) —— **ἑκατόμβην ποιῆσαι**, *to sacrifice a hecatomb.* *ποιῆσαι* from *ποιέω*. This verb is here used in the sense of *ῥέζειν*, *to sacrifice*, like the Latin facere. —— **καθιερώσειν**, *to dedicate*, from *καθιερόω*. Notice composition. —— **ἐτύγχανε . . . παρεστῶσα**, *for she happened to be standing by.* Notice that the participle with **τυγχάνω** is generally translated as an infinitive. —— **νομίζεις . . . ἐξαναστήσεσθαι.** Render: *Do you think that I will recover?* Notice the construction of accusative with infinitive, as well as composition of verb.

46. **Τὸ ἦθος**, *temper.* (G. 160, H. 549.) —— **εἰ καὶ πρὸς τοὺς πατρῴους**, . . . etc., *if even towards her father's domestics she behaves in like manner.* —— **πρὸς τὸν πατέρα αὐτὴν ἔπεμψε**, *sent her to her father.* Why *πρὸς τὸν πατέρα* and not *εἰς*? The distinction between these two prepositions in this instance is the following: *εἰς τὸν πατέρα* implies simply, motion towards; but *πρὸς τὸν πατέρα* implies not only the motion *towards*, but *the entrance into the very presence of.* —— **ἀνελθούσης**, from *ἀνέρχομαι*, *returning.* —— **οἱ βουκόλοι καὶ οἱ ποιμένες μὲ ὑπεβλέποντο**, *the cowherds and the shepherds were looking at me askance.* —— **εἰ τούτοις ἀπήχθου**, *if by these you were hated.* **ἀπήχθου** from *ἀπεχθάνομαι*. —— **τί χρὴ προσδοκᾶν**, etc., *what could be expected from those with whom you were passing all the day?*

47. **Ἀνήρ τις τῶν εὐλαβῶν τυγχάνων**, an idiomatic expression which can be rendered, *a pious man.* **ἀνήρ** (G. 57, ff.; H. 173). —— **πρακτέοις** from *πρακτέος, α, ον*, verb. adj. from *πράσσω*, *the*

things to be done. **καὶ τὴν ψυχὴν καιρίως ἀλγῶν,** *and suffering grievously as to his soul.* ψυχήν (G. 160, H. 549). —— **ἐβλασφήμει τὸ Θεῖον,** *he blasphemed God.* ἐβλασφήμει, imperfect, from βλασφημέω = ῶ. Compare English *blasphemy*, and note the distinction in use between the two languages. —— **ἐπί τινα τῶν ἐρημικῶν τόπων,** *in a certain one of the isolated places.* Why ἐπί instead of εἰς? The preposition ἐπί has a more specific and determinative signification than εἰς. Ἐπί expresses more definitely, so to speak, the *spot whither*, often with sense of *abiding;* εἰς implies merely motion *towards*, and is more *generally* used with names of cities. Εἰς Σάρδεις means *towards Sardis*; ἐπὶ τὸν Εὐφράτην, *at the banks of the Euphrates*; and εἰς τὸν Εὐφράτην, *towards the Euphrates.* —— **ἤπερ,** *than*, strengthened form of ἤ. —— **ἔτυχεν εὑρηκώς,** *happened to have come upon.* The participle here contains the leading idea of the expression. (G. 279, 2; H. 801, 5.) —— **παρά τινος τῶν γιγανταίων,** *by a certain one of the giants.* —— **ᾧ Κύκλωψ τὸ ὄνομα,** *to whom the name was Cyclops.* Supply ἦν. The dative, with εἰμί, γίγνομαι, and ὑπάρχω, is used to denote the possessor. —— **φόβου εὐθὺς καὶ χαρᾶς ἀνάπλεως γίνεται,** *at once becomes full of fear and joy.* (G. 172, 1; H. 575.) —— **ἄσμενος, η, ον,** *well pleased;* formed from the part. of the verb ἥδομαι. —— **ἑαυτὸν διεχειρίσατο,** *killed himself.* —— **ὡς τοῖς σκαιοῖς ἀνδράσιν,** *just as to mischievous men.* The word ἀνήρ does not necessarily imply the idea of something *higher* or *nobler* than ἄνθρωπος, unless the two words are used for a special contrast — i.e. Ξέρξης πολλοὺς μὲν ἀνθρώπους ἤγειρεν, ὀλίγους δὲ ἄνδρας, *Xerxes assembled many men, but few heroes.* Generally ἄνθρωπος corresponds to the Latin homo, *man*, as distinguished from the brute; ἀνήρ to the Latin vir, *man*, as distinguished from his fellow or from woman. —— **ἀκολούθως.** This word implies *following necessarily, as a natural sequence.* —— **τοῖς δὲ ἀγαθοῖς καὶ εὐλαβέσι,** etc., *so to the virtuous and the pious the good things are dealt out.*

48. **Τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον,** *the oracle at Delphi.* Δελφοί, ῶν, αἱ, a famous oracle of Apollo in Phocis, at the foot of Parnassus. —— **ἱερόν,** *the temple;* i.e. the whole edifice, as distinguished from ναός, which signifies *the holy place, the holy of holies, the inner sanctuary.* —— **ὡς ἐνέστη ἡ προθεσμία,** *when the day fixed came.* —— **ἐν σοὶ γάρ ἐστι,** *for it is in your power.* ἔστι (G. 28, Note 1; H. 406, b).

49. **Αἰδουμένη νεωτέρῳ αὐτῆς πλησιάζειν,** *ashamed to keep com-*

pany with one younger than herself. —— **εἴ ποτε πρὸς αὐτὴν παρεγένετο**, *if ever he came to see her.* —— **τρίχας**, *hair*, from *θρίξ, τριχός.* —— **ἀνώμαλον**: compare English *anomalous.*

50. **Πηρός**, *blind.* —— **ὁποῖόν τί ἐστι**, *what kind is it?* —— **λύκου**: Syntax? —— **γέννημα**, *offspring.* —— **μέντοι**, *at any rate.* —— **οὐκ ἐπιτήδειον τοῦτο τὸ ζῷον**, *this animal is not fit.* —— **οὕτω τῶν πονηρῶν**, etc., *thus the nature of the wicked is often manifested even from the body.*

51. **Οἱ δὲ ἀπόπειραν . . . βουλόμενοι**, *and they wishing to make a trial of him.* —— **ῥαῖσαι**, from *ῥαΐζω.* —— **ἐπειδὴ ἀληθινῶν βοῶν ἠπόρει**, *because he was destitute of actual oxen.* (G. 172, H. 575.) —— **στεατίνους ἑκατὸν πλάσας**, *forming one hundred cakes of tallow.* —— **κατέκαυσεν**, aor. 1 ind. act., from *κατακαίω.* Notice the English *caustic.* —— **οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἐν μέρει ἀντιβουκολῆσαι**, *and the gods wishing to cheat him partly in return.* —— **ἀττικὰς χιλίας**, supply *δραχμάς*, *a thousand Attic drachmas.* —— **καὶ ὑπ' αὐτῶν . . . χιλίας**, *and being sold by them, he brought* (or *fetched*) *a thousand drachmas.*

52. **Αὐτῷ παροικισθέντα**, *settled down by him.* There is a Greek proverb, "*εἰ χωλῷ παροικήσῃς ὑποσκάζειν μαθήσῃ*," *evil associations corrupt good manners*; literally, *if you abide by a lame man you will learn how to limp.* —— **προσελθὼν παρεκάλει αὐτόν**, *coming forth, was urging him* (the imperfect used to show the continuous efforts). —— **ἀλλ' ἔμοιγε παντελῶς . . . ἀσβολήσεις**, *but to me at least, this is entirely out of the question* (impossible), *because whatever I shall whiten, you will cover with soot.*

53. **Γεωργῷ πονηρῷ . . . λήϊον**, *the growing crop of a neighbor excited envy in a wicked farmer.* *τὸ τοῦ* (G. 142; H. 532, a). —— **προσάψας**, *fastening*, from *προσάπτω.* —— **βουλομένου τοῦ δαίμονος**, *the god wishing.* (G. 183, H. 790.) —— **ἐνέπρησεν**, *burnt*, from *ἐμπρήθω.* —— **βλάβης**, *injury.* Syntax? (G. 170, 2; H. 574, a.)

54. **Δεῖπνον**, *supper*, or the principal meal. —— **δεῦρο**, adv. of place, *come hither!* —— **βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ**, *rejoicing at heart, said,* —— **τραφήσομαί τε γὰρ καὶ εἰς κόρον δειπνήσω**, *for I shall both be fed and sup to my satiety.* —— **ὡς δὴ εἰς τὸν φίλον θαρρoῦντος**, *indeed placing confidence in his friend.* The force of *ὡς* is increased by *δή* following. —— **ὧδε κἀκεῖσε**, *this way and that way.* —— **τῶν τις δὲ κυνῶν, τῶν καθ' ὁδὸν αὐτῷ συναντώντων**, *and a certain one of the dogs, of those meeting him on the way.* —— **ὁ μῦθος δηλοῖ**, . . . *the*

myth teaches that we must not depend on those professing to do well through the aid of others.

55. **Ποτέ, . . .,** *once a lion accompanied a man.* —— **ὁμοίαν ἀνδρί,** *similar to a man.* (G. 186, H. 603.) —— **ἑτέραν στήλην λέοντος συμπνίγουσαν,** *strangling another monument of a lion.* —— **κρείττονες,** *braver.* Compare ? —— **ὑμῶν πάντων,** *than all of you.* (G. 175, H. 585.) —— **ὑπολαβών,** *interrupting.* —— **ᾔδεσαν,** *knew,* from **οἶδα.** (G. 130, 2; H. 409, 6.)

56. **Εἰς ἔριν ἀλλήλοις . . . προῆλθον,** *a man and a lion engaged in strife with one another.* **ἔριν**: how is the vocative formed? (G. 48, c; H. 158, exc. d.) **ἀλλήλοις** (G. 81, H. 237). —— **ὁ μέν,** correl. of *ὁ δέ.* —— **ὁ δὲ τοῖς λέουσιν ἐδίδου τὸ πλέον,** *but the latter gave to the lions the preference.* **λέουσιν** (G. 46, 4; H. 158, e). **ἐδίδου** from **δίδωμι.** Study G. 125; H. 298. **πλέον**: compare (G. 73, 8; H. 223, 5). Review chapter complete of comparison of adjectives. —— **πίστιν ὁ ἀνὴρ ἐξ εἰκόνος ἐλάμβανεν,** *the man took faith from an image.* —— **πλείους ἂν εἶδες,** etc., *you would have seen more men captured by lions than lions by men.* —— **ἑαλωκότας,** from **ἁλίσκομαι** (G. 103; 108, 6: H. 447, 1; 312, 322).

57. **Σάτυρον, Σάτυρος, ὁ,** *Satyr,* companion of Bacchus; at first represented with long pointed ears, a goat's tail, and small knobs like horns behind their ears. Later, goat's legs were added; and to this a half-beast form and a half-brutal nature. —— **σπείσασθαι,** from **σπένδω** (G. 16, 3: H. 49; 391, c). —— **χειμῶνος καταλαβόντος,** *winter setting in.* —— **τὰς χεῖρας τῷ στόματι ἐπέπνει,** *warmed the hands in his mouth.* **τῷ στόματι** (G. 46, 1; 188: H. 152, 165, 606). —— **ὕστερον,** etc., *afterwards the table being placed before them, and the food being exceedingly warm.* —— **τραπέζης.** Why is the gen. formed in **ης**? (G. 37, 2; H. 126.) —— **θερμοῦ.** Notice the English *thermometer, isothermal,* etc. —— **κατὰ μικρόν,** *by degrees.* Notice the following phrases: **ἐκ μικρᾶς,** *from infancy* (supply **ἡλικίας**): **παρὰ μικρόν,** *nearly, almost*; so also **μικροῦ, μικρόν, μικροῦ δεῖν**: **ἐν μικρῷ,** *within a short time or notice* (**διαστήματι**): **ἐπὶ μικρῷ,** *for a little while,* etc. —— **ἐπεί,** causal, *because it was very warm.* **ἐπεί** (G. 250; H. 877, 5). —— **ἀλλ' ἀποτάσσομαι,** etc., *but I part with your friendship, O strange one, because from the same mouth you emit both the warm and the cold.* —— **ἐξιεῖς,** from **ἐξίημι.**

58. **Συλλέγων,** *collecting.* Why with two **λ**'s? —— **ἀποκτιννύς.** The present indic. is found in three different forms: **ἀποκτείνω,**

ἀποκτίννυμι, and **ἀποκτιννύω**. The most usual is the first. —— **'Επεὶ δέ**, etc., *but since he wished to kill even that one, the grasshopper says.* —— **φησίν**. Review G. 27, 3; H. 105, c. —— **ἄνθρωπε**, a form of address corresponding to the English *friend* or *good sir.* —— **μή με μάτην ἀνέλῃς**, *do not kill me in vain.* (G. 254: H. 720, b; 723, a.) ἀνέλῃς from **ἀναιρέω**. —— **τῇ κινήσει δὲ τῶν ἐν ἐμοί**, etc., *and by the movement of my membranes, I sing sweetly, pleasing the travellers.* τῇ κινήσει (G. 188, H. 606). —— **ὑμένων**, from ὑμήν, ένος. —— **ἡδύ**, used adverbially.

59. **Καθικέτευε τοῦ ἀγαθοποιῆσαι**, *he prayed to be benefited.* —— **τῷ τοίχῳ προσέκρουσε**, *he knocked him against the wall.* (G. 187, H. 605.) ὁ τοῖχος, ου, *the wall of a house:* τὸ τεῖχος, εος, *a wall,* especially of a city; *a fortress.* —— **τυπτήσαντα δέ**, etc., *but being struck, thou hast rewarded me by many good things.* ἠμείψω from **ἀμείβω**.

60. **'Εγὼ ἐκβέβλημαι τῶν φρενῶν** (**φρήν**), *I am out of my head.* τῶν φρενῶν (G. 177, H. 583). —— **καὶ τί πράττειν οὐκ ἔχω**, *and I do not know what to do.* —— **μερίζει με**, etc., *the love of money and the cowardice of my nature divide me.* —— **ἢ ποῖος δαίμων**, *or what god.* ποῖος (G. 87, 282: H. 247; 825, ff.). **δαίμων** originally meant *a spirit*, either good or bad; but the English derivative is wholly restricted to the latter. —— **ἑαυτῇ πολεμεῖ**, *fights against herself.* (G. 80, 184: H. 235; 595, b.) —— **ἅπτεσθαι μέν**, etc., *the desire, on the one hand, urges me to take hold of it, but the form* (of the lion), *on the other, to keep off.* ἅπτεσθαι (G. 260, H. 764). —— **ἀπέχεσθαι**, the object of ἐλαύνει understood. —— **ὢ χάρις δαίμονος ἄχαρις γενομένη**, *oh! gift of god having no charm* (value). χάρις ἄχαρις: this figure of speech is called *oxymoron*, i e. the juxtaposition of opposite words. Compare γάμος ἄγαμος, funera ne funera, "living deaths;" also,

> "His *honour* rooted in *dishonour* stood,
> And faith unfaithful kept him *falsely true.*"
>
> TENNYSON.

Bear in mind that interjections may be followed either by the causal genitive, or, more rarely, by the accusative of the object. —— **ποίῳ τρόπῳ χρήσωμαι**; *in what manner shall I use it?* χρήσωμαι from χράομαι (G. 188, 1, Note 2; H. 607, a). —— **ἄπειμι τοὺς . . . κομίσων**, *I am going for the purpose of bringing hither my servants.* κομίσων (G. 277, 3; H. 789, d). —— **κἀγώ** for καὶ ἐγώ. —— **ὁ λόγος ἁρμόζει**,

etc., *the myth pertains to a rich man, not daring to touch and make use of riches.*

61. **Τῶν ζώων**, of *animals.* (G. 168, H. 559.) —— **φασί γάρ,** *for they say that the bear eats nothing dead.* φασί: why does it receive the accent? (G. 28, Note 1; H. 111, a.) Notice that the accusative with the infinitive is introduced by the conjunction *that.* ——**εἴθε τοὺς νεκρούς,** etc., *would that you were in the habit of eating the dead, and not the living.* εἴθε and ναίχι (from εἰ, ναί) are accented as if θε and χι were enclitic particles.

62. **Ἀρότης λύσας,** etc., *a plougher, unyoking the oxen, led them out to drink.* Τὸ ζεῦγος: what does it literally mean? —— **ἐπὶ τὴν ἄρουραν τὸ ἄροτρον ἔσυρεν,** *drew the plough upon the arable land.* —— **τὸ ἀδικεῖν,** for τὰς ἀδικίας, the object of καταλιπών.

63. **Λιβάνου ὀσμῆς πεπλήρωμαι,** *I am filled with the scent of frankincense.* (G. 172, H. 575.) —— **κἀκ** for καὶ ἐκ. —— **ὦ τέκνον . . . ἐστέρησαι, ἀλλὰ καί,** etc., *O my child, as now I learn, not only art thou bereft of sight, but thou hast lost also hearing and smelling.* ἐστέρησαι from στερέω.

64. **Ἀστρολόγος.** What is the difference between *astrologer* and *astronomer?* —— **καὶ τὸν νοῦν ὅλον ἔχων ἐν τῷ οὐρανῷ,** *and having all his mind fixed on heaven.* νοῦν from νόος, νοῦς (G. 43, H. 144). What is the difference between ὅλος and πᾶς? Compare English *all* and *whole,* Latin *omnis* and *totus.* —— **ἔλαθε καταπεσὼν εἰς φρέαρ,** *he inadvertently fell into a well.* (G. 204, Note 2; 279, 2: H. 801, 5.) —— **ὡς ἤκουσε τῶν στεναγμῶν,** *when he heard the sighs.* (G. 171, 2; H. 576.)

65. **Θέρους δέ,** etc., *but during the summer, the lake drying, abandoning it, they sought another.* θέρους (G. 179, H. 591). —— **ὅπερ ἰδών,** etc., *which seeing, the one to the other says.* —— **ἅτερος,** contraction for ὁ ἕτερος, gen. θατέρου, dat. θατέρῳ, etc. —— **συγκατέλθωμεν,** etc., *let us descend, O, friend, in this well here.*

66. **Ἀλλήλοις ἐγειτνίαζον,** *were living by each other.* (G. 186; H. 602, 1). —— **ἵνα καὶ ἀμείνονος,** etc., *that he might enjoy a better and safer mode of living* (G. 170, 2; H. 574, d.) —— **Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων,** etc., *thus those of men who pass their time in wicked occupations, come to their end before turning themselves to better things.*

67. **Ὁ δὲ συνιδὼν αὐτῶν τὴν εὐήθειαν,** etc., *but he, clearly observing their stupidity, fixed a wood in the midst of the lake.* —— **ἔπηξε,** aor. 1 of πήγνυμι. —— **Συστελλόμενοι δὲ τῷ φόβῳ,** etc., *and*

the frogs, quaking with fear, threw themselves into the depths (deep). τῷ φόβῳ (G. 188, H. 606). —— **ἀπεβάλλοντο τὸν φόβον**, *cast away their fear.* —— **κατεφρόνησαν αὐτοῦ**, *despised it.* (G. 171, 2; H. 576.) —— **Μὴ ἀξιοῦντες**, etc., *not deeming him worthy to be king.* —— **ἐκ δευτέρου**, *a second time.* —— **ἕνα καθ' ἕνα**, *one by one.* —— **θεῷ πείθεσθαι**, *to obey the god.* (G. 184, 2; H. 595, b.)

68. **Γάμοι τοῦ Ἡλίου**, etc., *the marriage of the sun was taking place during summer.* γάμοι from γάμος, *a wedding.* This word is often found in poetry in the singular, to denote *marriage;* in prose it is more often found in the plural, meaning the *wedding-day* rather than the *marriage.* —— **Πάντα δὲ τὰ ζῶα**, etc., *all the animals rejoiced for this, and the frogs themselves were pleased.* —— **ἐὰν γήμας ὅμοιον**, etc., *if, marrying, he may beget something similar to himself, what evils shall we not suffer!* —— **πάθωμεν**, from πάσχω.

69. **Φαρμάκων**: compare English *pharmacy.* —— **πῶς σὺ ἄλλους σώσεις**, etc., *how will you save others, not healing yourself, being lame?*

70. **Ὁ τῷ πηλῷ κρυπτόμενος σκώληξ**, *the worm hid in the mud.* The article here is used for the sake of special emphasis, to distinguish that *particular* class of worms which hide in the mud. —— **εἰς γῆν ἐξελθών**, *coming forth upon the earth.* —— **ἰατρός εἰμι**, etc., *I am a physician, skilful in medicines, such as is Paeon, the physician of the gods.* Paeon, the physician of the gods, the god of medicine. Tradition says that he cured Mars, wounded by Diomedes; and Pluto, wounded by Hercules. Paeon is perhaps no other god than Apollo, personified as the god of medicine.

71. **Ὁ βάτραχος τῆς**, etc., *a frog was boasting greatly of his knowledge of the physician's art.* τέχνης: compare English *technical.* —— **ὑγίειαν**: compare English *hygiene.* —— **νόσου μὲν τοὺς ἄλλους ἐλευθεροῖς**, etc., *could you indeed free others from disease, bearing yourself the evidence of disease in your appearance?* νόσου (G. 174, H. 580). —— **ἀλαζονεία τον ἔλεγχον οἴκοθεν εὕρατο**. This phrase is used as a proverb, and may be rendered, *Haughtiness finds its own reproof at home.*

72. **Τοῦ δὲ ἄξονος τρίζοντος**, *and the axle squeaking.* (G. 183, H. 790.) —— **ἐπιστραφέντες**, *turning towards.* Notice the force of ἐπί: it is used to express direction opposite. —— **ὦ οὗτος**. Render: *Oh, vain one!* —— **οὕτω καὶ ἔνιοι**, etc., *thus some pretend themselves to toil, others laboring.* —— **κάμνειν**: principal parts?

73. **Βοηλάτης** : notice composition. —— **δέον βοηθεῖν,** *there being need to* (*of*) *help.* (G. 278, 2 ; H. 792.) —— **ἐκεῖνον γάρ,** etc., *for he honored him, loving the most of all.* —— **τῶν τροχῶν ἅπτου,** *take hold of the wheels.* (G. 171 ; H. 574, b.)

74. **Ἔδοξε δὲ αὐτοῖς,** etc., *it seemed, therefore, best to them to grant the victory to him, whosoever o them might strip a traveller.* —— **ἄνθρωπον ὁδοιπόρον.** The Greek is fond of these expressions. The adjective has in such cases always an attributive force. The English also furnishes examples of this kind; i.e. "a travelling man," "a commercial man," etc. —— **τοῦ δὲ ἀνθρώπου ἀντεχομένου,** etc., *and the man opposing with his garment, the more fiercely he blew.* —— **κἀκεῖνος τὸ μὲν πρῶτον,** etc., *and he at first shone moderately.* —— **μέχρις οὗ,** *until.* —— **ἀποδυσάμενος ποταμοῦ ῥέοντος ἐπὶ λουτρὸν ἀπῄει,** *undressing himself, he took a bath in a stream flowing by.* *ἐπί* has various meanings, which can generally be deduced from its adverbial sense, and the meaning of the case with which it is joined. Thus with the genitive it implies *partial* superposition ; with the dative, *absolute* superposition, or rest upon; and with the accusative, motion with a view to superposition. Furthermore, *ἐπί specifies, emphasizes,* and gives more definite meaning or calls more particular attention to the object.

75. **Περιελθὼν δὲ καὶ μή,** etc., *going about and not finding it, he vowed to Jupiter if he should find the thief to sacrifice a kid to him.* —— **Ἐλθὼν δὲ εἴς τινα δρυμῶνα,** *having come* (by chance) *into a certain thicket.* Notice the use of *εἰς.* The cowherd came by *chance* into the thicket. The object was not premeditated; hence *εἰς.* —— **περίφοβος γενόμενος,** *becoming terrified.* —— **δέσποτα Ζεῦ,** etc., *my Lord Jupiter, I formerly vowed to sacrifice a kid to thee if I should find the thief, but now I shall sacrifice a bull if I escape the hands of the thief.* **δέσποτα** : why does the vocative end in *α*? This is an epithet of Zeus, just as we would to-day say, "My Lord, my God." It was customary among the ancients in praying to prefix these two words to their prayers. Here is a specimen of what seems to have been the usual form of praying among the ancients : — "Zeus, our Lord, give unto us whatever is good, whether we ask it of thee or not; whatever is evil keep far from us, even if we ask it of thee." (See Timayenis's "Language of the Greeks," Local Peculiarities, p. 12.) —— **ἐκφύγω**: notice force of *ἐκ* in composition.

76. **Νυκτὸς ᾖδε,** *sung by night.* *νυκτός* (G. 179, 1 ; H. 591).

νυκτός from νύξ. Monosyllables, and other words in which the accent falls on the last syllable, have generally *only* the form α in the *accusative singular*. Thus ποός, πόδα; but τρίπους, three-footed, A.S. τρίποδα and τρίπουν: ἐλπίς, *hope*, A.S. ἐλπίδα; but the compound εὔελπις, *hopeful*, makes εὔελπιν as well as εὐέλπιδα. —— **ἀπ' ἐκείνου**, for ἔκτοτε, *from that time.* —— **ἀλλ' οὐ νῦν σε**, etc., *but now it is not necessary to guard yourself when there is no need; but then before you were captured.* —— **πρὶν ἤ**, a rare form. After πρίν (prius), *before*, ἤ is generally omitted; in Attic prose almost always so. The infinitive is used after πρίν, as well as with ἤ (*than*) after comparative words, and with ὥστε to denote result. A *finite mood* follows πρίν and ὥστε when the action of the verb is to be expressed as *something real, probable*, or *possible*. Τῇ ὑστεραίᾳ οὐχ ἧκεν, ὥστε ἐφρόντιζον, "on the next day he came not, so that they were anxious." Bear in mind also that πρὶν ἄν is *never* used unless a negative, or something equivalent to a negative, precedes; πρίν is only used with the optative in *oratio obliqua*, or when there is reference to the thoughts or words of another. —— **Ὁ λόγος δηλοῖ**, etc., *the myth shows that repentance upon misfortunes is useless.*

77. **Συνέβη δὲ ἐκτριβομένης τῆς γλώσσης**, etc., *it happened much blood to be emitted, the tongue being rubbed.* The beginner cannot pay too much attention to the shades of meaning which prepositions give in compound words. All the prepositions are used in composition with verbs except the following, some of which are rather adverbs: ἄνευ, *without, apart from*; ἄχρι(ς) and μέχρι(ς), *until*; ἕνεκα (ἕνεκεν, εἵνεκα), *for the sake of*; — all of which are followed by the genitive. The pupil is again reminded that nearly all prepositions originally were used as adverbs. The particle ὡς is sometimes used with the accusative to express motion *to*; for the most part, however, with persons.

78. **Γαλῆ ἐρασθεῖσα**, etc., *a cat falling in love with a good-looking young man.* νεα-νίσκος: diminutive from νεανίας, *a young man.* Masculine diminutives are formed by adding the terminations ίσκος, ίσκη. (G. 171, 2; H. 576.) —— **Καὶ ἡ θεὸς ἐλεήσασα**, etc., *and the goddess, pitying her suffering, transformed her into a good-looking maiden.* —— **ἡ Ἀφροδίτη γνῶναι βουλομένη**, etc., *Aphrodite* (Venus) *wishing to know if the cat, being changed as to body, had also changed her nature* (habit of living). ἡ Ἀφροδίτη: review G, 141, ff.; H. 526, ff. —— **ἐπιλαθομένη τῶν παρόντων**, *forgetting her present*

circumstances. (G. 171, 2; H. 576.)——**οἱ φύσει πονηροί**, etc., *those who are by nature wicked in all things, though they may change their nature, do not change at least their habit.*——**φύσις** is *the inborn nature of a man.*——**τρόπος** is *the habit, custom, ways of a person, the manner acquired by reason of education, surroundings,* etc.

79. **Γέρων ποτὲ ξύλα τεμών**, *once an old man, having cut wood.*——**ἀπέθετο**, *laid aside*, from *ἀποτίθημι*. Review verbs in *μι*.

80. **Μὴ τῶν παρόντων**, etc., *lest any countryman of those present stole it.*——**ἠρνεῖθ'**, for *ἠρνεῖτο*, from *ἀρνέομαι*.——**ὁρκώσων**, expresses purpose *to have them sworn.* (G. 277, 3; H. 789, d.)——**τῶν γὰρ θεῶν**, etc., *for it is supposed that the stupid of the gods inhabit the fields, but those within a wall to be both reliable and to watch over all.*——**ἐσωτέρω τείχους**: it means *those in the city.* The ancient cities were generally built with a wall around them for protection in time of war. In the pre-historic ages the cities were built on lofty eminences and on rocks almost inaccessible; later they were built at the foot of mountains and on plains. A siege was considered the most difficult part of warfare, on account of not having suitable machines to facilitate the besiegers. To force, therefore, a wall, or to bring a walled town to subjection, was considered next to impossible. It took ten years for the Greeks to reduce Troy; and finally they only succeeded by stratagem.

81. **Ὁ δὲ οὐκ ἄμοιρος**, etc., *and he did not show himself to be without thanks to him.*——**τοῖς ποσίν**, *with his feet*, from *ὁ πούς*. (G. 49: H. 153, ff.; 161, 170, 191.)——**ὁ δὲ ἐξαναστὰς ἐδίωκε**, *and he rising, commenced pursuing.* Attention should always be paid in translating an aorist. The force, the meaning, the delicate shade of a whole sentence, is often sacrificed by a bad translation of this tense. *Very rarely indeed* are we compelled by the English idiom to introduce the present perfect (perfect with "have") in rendering the aorist, especially the aorist participle; but the *rule* is, *never translate the aorist by "have."* The past aorist must often be rendered by a present aorist, because the Greek uses it in this sense, having no special form for the present aorist: *e.g.*, "many things happen contrary to experience," would be in Greek, *πολλὰ παρὰ γνώμην ἔπεσε*. Bear also in mind that the first and second aorists, when both exist, are merely two *different forms* to express the same meaning. The terms first and second aorist are misleading; indeed, the *second* aorist is always the *older* form of the two, for

the second aorist is formed directly from the stem, thus preserving the simplest *form* of the verb and its most unqualified *meaning* (*e.g.* ἔτυπον, from τύπ-); whereas the first aorist is formed not only by the prefix of an augment, but also by the suffix of the letter σ (which is no doubt connected with ἐσ-μι, ἐσ-τι, denoting futurity). The reason why the first and second aorists have the same meaning is because the second aorist (*e.g.* ἔτυπον), by simply prefixing the augment to the pure stem of the verb, implies a momentary action in the *past;* and the first aorist, by prefixing the augment (which indicates past time) and suffixing σ (which indicates future time), implies an action which *was* future, and *is* past — *i.e.* an indefinite past action — which thus coincides in meaning with the second aorist. Some grammarians call the *second* the *strong*, and the *first* the *weak aorist*, because the latter is formed by extraneous additions to the stem. (See Farrar's Greek Syntax.)

84. **Οὐκ ἠδύνατο,** *he could not.* Why temporal augment? —— **καὶ ἐπὶ τοὺς . . . ἐχώρησεν,** *he killed even the steers used for ploughing.* ἐχώρησεν from χωρέω. —— **ἀπιτέον ἡμῖν ἐντεῦθεν,** *we must go away from here.* (G. 119, 2; 281, ff.: H. 398, 804.) Verbal adjectives in -τός usually imply *possibility;* those in -τέος, *necessity.* Notice that the subject with the verbal adjective is expressed by the dative. —— **ἡμῶν πῶς φείσεται;** *how will he spare us?* φείσεται from φείδομαι. (G. 171, 2; H. 576.)

85. **Νήπιον,** literally *speechless.* Compare Latin *infans.* —— **πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν . . . μέγα,** *and great grief came over the parents.* πένθος is especially the mourning for the dead. —— **ὡς δὲ ἔκυψε μικρόν . . . τρώγλης ὀπήν,** *but as he moved forward a little, the farmer, hastening to smite him, missed him, striking only the opening of the hole.* σπεύσας from σπεύδω. —— **τοῦ πατάξαι** from πατάσσω. (G. 262, 2; H. 781.) —— **ἠστόχησε,** from ἀστοχέω (ἄστοχος); and this originally from the verb στοχάζομαι, from which we have στόχασμα, στοχασμός, στοχαστής, στοχαστικός, στοχαστικῶς, στοχάς: besides, we have fourteen composita from στοχάζομαι. The student should be required to furnish examples, carefully noticing the force of the prepositions. We give here a few compounds: δυστόχαστος, εὔστοχος, etc. —— **οὐκ ἔσται ἡμῖν ἀπάρτι . . . τοῦ τέκνου,** *there will not be to us henceforth faith or friendship so long as I see the stone and you the tomb of thy child.* —— **οὐ — μή,** negative particles. **Μή** is used, —

1. with the hypothetical participle, as μὴ δρῶν, "if he does not do it;" 2. after εἰ, ἐάν, ἐπειδάν, ὅταν; 3. after final particles — ἵνα, ὅπως; 4. after all hypothetical, indefinite, or causal relatives — ὅς ἄν, ὁποῖος ἄν; 5. in all wishes — μὴ γένοιτο, "God forbid!" 6. in all prohibitions; 7. with the hortative and deliberative subjunctive; 8. with the infinitive (except after verbs *declarandi* and *sentiendi*, because then the infinitive equals the indicative with ὅτι); 9. with questions which expect the answer "No." οὐ has a property not possessed by μή, of coalescing with single words like the primitive α; as τὰ οὐ καλά, *inhonesta*. The verbs *declarandi* and *sentiendi* may be followed by οὐ with the infinitive. οὐ is redundant after ἤ, *than*, generally in negative sentences. See also G. 283, ff.; H. 832, ff. —— **ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ἐπιλανθάνεται**, *that nobody is forgetful either of hatred or revenge.* ἐπιλανθάνεται (G. 171, 2; H. 576).

86. **Ὑπὸ κρύους πεπηγότα** (from πήγνυμι), *frozen by cold.* —— **πάσχω**: principal parts?

87. **Χειμῶνος ὁδεύων**, *travelling during winter.* (G. 179, H. 591.) —— **καὶ βαλὼν εἰς τὸν ἑαυτοῦ . . . ἐπειρᾶτο**, *and placing him in his bosom, was trying to warm him.* βαλών *from* βάλλω. (See Lex) What peculiarity do you notice in the formation of the future? Review rules on liquid verbs. —— **μέχρι μὲν ὑπὸ . . . συνείχετο**, *as long as he was constrained by the cold.* μέχρι(ς), strictly, *up to the very moment.* The following phrases will show how μέχρι is used. One would say, μέχρι Σούσων, *as far as Susa;* μέχρι τοῦδε, *up to this very minute;* μέχρι τίνος, *how long.* ἄχρι is often used to express *time*, but does not express it with such a *degree of accuracy* as μέχρι: it is hardly ever used to denote *place.* —— **πέπονθα**, pf. 2 of πάσχω. (G. 90, Note; 200, Note 6: H. 697, 712). The perfect is used often to express a universal truth. There are in all one hundred and ten words derived from the root παθ- and the verb πάσχω. We give a few composita: ἀντιπάσχω, εὐπάσχω, συμπάσχω; and a few from the noun πάθος, — ἀπαθής, αὐτοπαθής, δυσπαθής, etc. —— **ἐρρωμένον**, perf. pass. part. of ῥώννυμι. We have thirty words derived from this verb. Explain the following composita — ἀναρρωννύω, ἐπιρρωννύω; also the following words — ῥώμη, ῥωμαλέος, ἄρρωστος, etc.

88. **Παῖδες ἐμοί**, *my children.* (G. 184, Note 4; H. 598, 2.) —— **ὕπεξειμι**: force of ὑπό? —— **κέκρυπται**, *is hidden* (now).

(G. 200, 6; H. 712.) We have thirty-eight words derived from **κρύπτω**. Explain the following composita: *ἀποκρύπτω, ἐπικρύπτω, κατακρύπτω, ὑποκρύπτω.* —— **θησαυρὸν . . . κατορωρύχθαι,** *a treasure somewhere there to have been concealed.* *κατορωρύχθαι* from *κατορύσσω.* —— **σκαφεῖσα,** from *σκάπτω.* —— **ὁ κάματος θησαυρός ἐστι τοῖς ἀνθρώποις,** *industry is a treasure to men.*

89. **Ἐν ἀρούρᾳ παγίδας . . . ἔστησε,** *a farmer placed traps on a tilled ground.* *ἔστησε* from *ἵστημι.* We have more than five hundred words derived from the root of this verb. Explain the following composita: *ἀφίσταμαι, διΐσταμαι, ἐφίστημι, καθίστημι, ἀποκαθίστημι, μεθίστημι;* also *παράστασις, κατάστασις, ὑπόστασις, περίστασις,* etc. —— **τοὺς τὸν σπόρον φθείροντας,** *the ones destroying the seed.* Force of the article *τούς?* —— **σὺν αὐτοῖς:** why not *μετ' αὐτῶν?* —— **εἴληφε,** from *λαμβάνω.* —— **ὃς τιμῶ τὸν πατέρα καὶ δουλεύω,** *who honor and obey my father.* *πατέρα* (G. 57, H. 173). —— **ἴδε . . . ὁμοία,** *see even the color is not the same.* *ἴδε*: peculiarity in accent? (G. 26, (2); H. 366, b.) The rule, however, is not correctly stated in the grammars. The aorist imperatives of the following verbs are thus accented: *ἴδε* or *ἰδέ, εἶπε* or *εἰπέ, ἔλθε* or *ἐλθέ, εὗρε* or *εὑρέ, λάβε* or *λαβέ.* —— **οὐκ οἶδα τί λέγεις,** *I do not know what thou sayest.* *οἶδα* (G. 200, Note 6; H. 712). —— **ἐγὼ σὺν οἷς . . . ἀπολέσω,** *I caught you with them, and with them I shall destroy you.* Notice the change in the use of the preposition.

90. **Ἐπιδραμόν,** *running forth.* Participle aorist of *ἐπιτρέχω.* Notice the form of *ἐπί*—running *straight* to the object. —— **ἀβλαβής,** *harmless.* Give the Greek for *hurtful.* —— **τοὺς γὰρ . . . ἀναιρεῖν,** *for capturing to destroy the serpents and the remaining reptiles.* —— **ὀρνιθοθήρας:** explain derivation. —— **ἀλλ' εἰ . . . κεκάθικας,** *but if you are not especially wicked, for this reason thou art worthy of punishment, because you have sat with the wicked.* —— **ἵνα μὴ . . . δόξωμεν,** *that we may not ourselves seem to partake of their wickedness.*

91. **Ὑπ' αὐτῆς,** *by her.* What does *ὑπό* denote here? —— **τί τῇ Γῇ τὰ ἐμὰ . . . προσανατίθης;** *why do you dedicate to the Earth my presents?* —— **ἑτέρας:** note that this word is exactly here used in the sense of *ἄλλας.* —— **ὅτι χρὴ . . . ἐπιγινώσκειν,** *that it is necessary to ascertain the benefactor.* *χρή* (G. 134, Note 2; 259: H. 404, 3; 764, b).

92. **Ἀλλὰ μόνον στρουθῶν . . . καταφυγή,** *but only the refuge of*

birds and of singing grasshoppers. τεττίγων from τέττιξ. The ancient Greeks loved the music of this insect so much that they used it as a simile for pleasing sounds. The eloquence of their best speakers was often compared to the "sweet sound" of this insect. Plato calls the grasshoppers Μουσῶν προφῆται, "the prophets of the Muses;" and the Greek literature depicts in the most glowing terms the pleasing effect which the sound of this insect had on the ears of the ancients. καταφυγή: explain the difference between this and ἀποφυγή. —— **ἄκαρπον**, *fruitless.* Give the Greek for *fruitful.* —— **καὶ δή**: explain their force. —— **οἱ δὲ τέττιγες . . . τέρπειν**, *but the grasshoppers and the sparrows begged their retreat not to be cut off, but to be left, in order to sing within it and please the farmer himself.* ἐκκόψαι from ἐκκόπτω. Note how much stronger is ἐκκόψαι than ἀποκόψαι. —— **ὥστε** (G. 266: H. 876, 4, b; 770). —— **ὁ δὲ μηδὲν αὐτῶν φροντίσας**, *but he in no wise heeding them.* Note the peculiar meaning of the verb φροντίζω. (G. 178; H. 576). —— **ἐπέφερε**: explain the difference between this and κατέφερε. —— **οὐ τοσοῦτον . . . ὅσον . . .**, *not so much . . . as . . .*

93. **Γεωργοῦ παῖδες ἐστασίαζον** *a farmer's children were quarrelling.* παῖδες from παῖς, παιδός, ὁ καὶ ἡ. Notice the following idioms: ἐκ παιδὸς, ἐκ παίδων, *from a child, from childhood*; also ἐν παιδί, *in childhood*; periphrastically, παῖδες φιλοσόφων are called *the philosophers themselves*; δυστήνων παῖδες, pro δύστηνοι, *unhappy*, etc. —— **πολλὰ παραινῶν**, *advising many things.* παραινῶν from παραινέω, ῶ. —— **ἐκέλευσε κατεάσσειν**, *ordered to break them.* κατεάσσειν from κατάσσω, later form for κατάγνυμι. —— **ἀνὰ μίαν**, *one by one.* —— **κατακλώντων**, from κατακλάω. —— **ἀχείρωτοι**, *unconquered.* Give the Greek for *easily mastered.* —— **ὁ λόγος δηλοῖ**, etc., *the myth shows that unity is as much stronger as faction is weak.*

94. **Τῷ βοῒ συζεύξας**, *and yoking them together with an ox.* βοΐ from βοῦς (G. 54, H. 189); συζεύξας from συζεύγνυμι (σύν, ζεύγνυμι) (G. 108, 2: H. 326; 442, 5). —— **τίς ἄξει τῷ γηπόνῳ τὰ σκεύη;** *who will bring the implements to the farmer?* ἄξει from ἄγω (G. 108, 8; H. 384, 332).

95. **Γυνὴ πρεσβῦτις**, *an old woman.* —— **τοὺς ὀφθαλμούς**: syntax? —— **ἰατρόν**, *a physician*, from ἰατρός, ὁ; fem. ἰάτρια, *a female physician.* —— **ἐπὶ μισθῷ**, *on pay.* —— **διετέλει . . . ὑφαιρούμενος**, *he continued stealing each piece of her furniture while her eyes were closed.* διετέλει from διατελέω. —— **ἀπῄτει . . . μισθόν**, *he asked the*

agreed-upon pay. —— **ἤγαγεν αὐτὴν . . . ἄρχοντας,** *brought her before the magistrates.* **ἤγαγεν,** from **ἄγω.** Principal parts? Stem and changes?

96. **Κεκαρωμένον . . . μέθης,** *for being stupefied by drink.* κεκαρωμένον from **καρόω, ῶ.** —— **καὶ νεκροῦ . . . ἀναισθητοῦντα,** *and without any feeling after the manner of a dead man.* **δίκην** from δίκη (pro more). Notice the following phrases: **δίκῃ, ἐν δίκῃ, σὺν δίκῃ, κατὰ δίκην,** *justly, deservedly, rightfully* (jure, merito); **παρὰ δίκην,** *unjustly, unrightfully* (contra jus); **δίκην εἰπεῖν,** *to plead cause* (causam dicere). —— **ἐπὶ τὸ πολυάνδριον,** *to the cemetery.* **πολυάνδριον,** *the cemetery;* but **κενοτάφιον** is *an empty tomb* (cenotaph). Notice the use of **ἐπί.** She started with the object in view to go *there;* hence **ἐπί.** —— **ἡνίκα . . . ἐστοχάσατο,** *but when she thought him already to become sober again.* **ἀνανήφειν** from **ἀνανήφω (ἀνά, νήφω); νήφω,** *to be sober,* opposed to μεθύω); we have **νῆψις,** *soberness;* **νηφάλιος,** *sober.* Composita: **ἐκνήφω,** *to sleep off a drunken fit;* **ἐπινήφω,** *to be* or *remain sober,* etc. —— **τίς ὁ τὴν θύραν κόπτων;** *who is that knocking at the door?* **κόπτων** from **κόπτω.** Principal parts? Explain the following: **ἀνά, κόπτω;** idiom — **ἀνακόπτω σε τῆς ὁρμῆς,** *I check thy* (thee of) *impetuosity;* **ἀντι-κόπτω, ἀπο-κόπτω, δια-κόπτω, ἐπι-κόπτω, κατακόπτω, παρακόπτω, προ-κόπτω, προσ-κόπτω, συγ-κόπτω, ὑπερ-κόπτω.** —— **λυπεῖς γάρ με . . . μνημονεύων,** *for thou grievest me calling to mind food, but not so with drink.* **μνημονεύων** from **μνημονεύω = μιμνήσκομαι** (G. 171, 2; H. 576) —— **ὤνησα,** *profited;* from **ὀνίνημι.** Principal parts? See Lex. (G. 108, 8; H. 403, 532.) Explain the following: **ἀνόνητος, ὄνησις, ὀνητός,** etc. —— **γέγονας,** perf. 2 of **γίγνομαι** (see Lex.), — one of the richest, so to speak, verbs of the language, and affording the teacher the opportunity to demonstrate the synthetic force of the language. Just one hundred words are derived from this verb. Furthermore, there are twelve compounded with prepositions; two compounded from **γένεσις** — **θεογενεσία** and **παλιγγενεσία,** which explain; eight compounded from **γενέτης** — **ἀειγενέτης** (sempiternus), **αἰθρηγενέτης** (*born in ether,* epithet of Boreas), **γηγενέτης** (*earth-born*), **ἐγγενέτης** (*inborn, nature*), **ἐκγενέτης** (*any descendant*), **εὐγενέτης** (*well-born*), **τηλυγέτης** (*well-beloved*), and **παγγενέτης** (*father of all*); twelve compounded from **γεννητός;** thirty-three from **γένος;** eight from **γενέθλη;** six from **γέννα,** etc. In all, there are two hundred and

fifty-three words which can be directly traced as coming from root γεν-. Explain the following, noticing the exact meaning conveyed by the preposition: ἀπογίγνομαι, διαγίγνομαι, καταγίνομαι, παραγίνομαι, συγγίγνομαι.

97. **Θεραπαινίδας ἔχουσα**, *having female servants.* Difference in meaning between ἔχω and ἔχομαι? (ἔχω Λάϊδα, ἀλλ' οὐκ ἔχομαι — *Plut.*: habeo Laidem at non habeor, id est, teneor.) We give a few compounded with prepositions: ἀνέχω, ἀπέχω, διέχω, ἐνέχω, ἐπέχω, etc.; also ἐνέχομαι, ἀντέχομαι, κατέχομαι, προκατέχομαι. We have four hundred and ninety-two words derived from this verb. —— **τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκτεῖναι ἀλεκτρυόνα**, *to kill the cock of the house.* ἐπί: give some of its meanings as construed with various cases. We have here ἐπὶ τῆς οἰκίας. One of the meanings which this preposition has when followed by a genitive is, that it often implies a certain *authority*, so to speak: *i.e.*, here it means "the cock who was over the house." In like manner, we say οἱ ἐπὶ τῶν εἱρκτῶν, *those presiding over the prisons; i.e.*, the officers over the prisons. It also implies *before* or *in the presence of; i.e.*, ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων, *in the presence of so many witnesses.* It is also used instead of ἐν; *i.e.*, ἐπὶ ξένης εἶναι, *to be in a foreign land.* Again, it denotes time: ἐπ' Ἀλεξάνδρου, *during the time of Alexander.* It expresses motion: **ἐπὶ Θρᾴκης ἀφικνοῦνται**, *they reach near Thrace*, or *on its borders*, etc.

98. **Καθ' ἑκάστην ἡμέραν** = καθεκάστην, *every day* (quotidie). ἑκάστοθι, ἑκάστοθεν, ἑκάστοτε. Adverbs in (σ)θεν or (σ)θε are formed from prepositions: as πρόσθε(ν), *before*, from πρό, *before*; ὕπερθε(ν), *from above, above*, from ὑπέρ, *over*, etc. From ἐκ, *out from*, are derived ἐκ-τός, *without*; and ἔκτοσθε(ν), *from without*: from ἐν, *in*, are derived ἐν-τός, *within, at home*; and ἔνδοθεν. Some of these words are also employed as prepositions. —— **τίκτουσαν**, *laying*, from τίκτω (for τίτκω), root τεκ-. —— **ἅπαξ**, *once*: we have the following composita only: εἰσάπαξ, *at once* or *already*; ἐφάπαξ, *once for all*; καθάπαξ, *altogether.*

99. **Γυνὴ μάγος . . . ἐπαγγελλομένη**, *a sorceress professing to have magic power over divine wrath.* —— **γραψάμενοι**: difference in meaning between γράφω and γράφομαι? Explain the following: καταγράφω, παραγράφω, περιγράφω, ὑπογράφω, συγγράφω; also ἀγράμματος, φιλογράμματος, γλωσσογράφος, ζωγράφος, ἠθογράφος, etc. There are two hundred and sixty-nine words derived from

this verb. —— **περὶ τὰ θεῖα**, *concerning the holy things.* περί, *around* or *about;* with the genitive = de, *about.* Notice the phrase περὶ πολλοῦ ἐστιν ἡμῖν: it is of much consequence to us. With the dative — *around* (of place) and *concerning:* with the accusative, *around, in regard to,* and *about;* as περὶ τοῦτον τὸν χρόνον, *about this time.* —— **ὑπήγαγον**: force of ὑπό? The student should accustom himself to notice the manner in which the meaning of a word alters according to the prepositions with which it is compounded: thus τείχισμα, *a fort;* διατείχισμα, *a partition;* ἐπιτείχισμα, *a fort built in an enemy's country;* ἵστημι, *I place;* συνίστημι, *I introduce;* ἐξίστημι, *I drive mad,* etc. —— **καταπαγγελλομένη**: explain the distinction between this and ἐπαγγελλομένη. κατά: with the genitive, *down from;* also *against,* as λέγειν κατά τινος, *to speak against any one:* with the accusative, *along, about, according to, in reference to.* Compare the following: ↓ κατά with the genitive, vertical motion; ⟶ κατά with the accusative, horizontal motion. "*οἱ κατὰ χθονός, the dead; οἱ κατὰ χθόνα, the living.*" (*Farrar.*)

100. **Ἐπειδὴ δὲ ἑορτὴ κατέλαβε**, *but when a holiday came.* —— **τοῦ σφάξαι**, *for the purpose of killing her.*

101. **Ὁ δὲ ὠχριάσας . . εἶπεν**, *but he, turning pale from fear, and chattering the teeth, said.* ὠχριάσας from ὠχριάω. —— **ὅτι τοὺς . . . ἔργοις.** Render: *It is plain that the myth censures the rash and the cowardly; those that are daring in words only, and not in deeds.* Notice the peculiar force of ὅτι.

102. **Καὶ δὴ . . . συλλαμβάνοντος**, *and on one occasion, indeed, the shepherd attempting to catch him.* δή, *certainly, indeed:* particle of emphasis; often like δήπου, *of course, forsooth,* with a shade of sarcasm. The following also are particles of emphasis: γε (encl.), *at least;* περ (encl.), *just;* ἦ, *verily;* μήν, *assuredly;* δή, *certainly, of course;* μέντοι, *however.* —— **ἐκεκράγει**, from κράζω. —— **προβάτων**; used generally in plural. Some grammarians give it as a heterocl. dat. πρόβασι for προβάτοις.

103. **Καὶ ἐπειρᾶτο αὐτοὺς διαλλάττειν**, *and was endeavoring to reconcile them.* Explain the following: διαλλάττω, ἐξαλλάττω, καταλλάττω, διαλλάττομαι, and καταλλαγή, διαλλαγή, etc.

104. **Ναῦν ποτε**, etc., *a certain one, seeing once a ship sunk with men.* —— **ταῦτα αὐτοῦ λέγοντος**, *whilst he was saying these things.* Bear in mind that αὐτός, when placed *first,* is *emphatic.* —— **ἐν ᾧ**,

in which place. —— **ὁ λόγος διδάσκει . . . εἶναι,** *the myth teaches us in no wise to blame the incomprehensible dispensations of God towards men, though unjust they may seem to the uneducated.*

105. **Εἱστήκει.** This tense is comparatively neglected in Greek, the aorist being substituted for it. —— **ἔτι δὲ αὐτοῦ ταῦτα διανοουμένου,** *whilst he was still pondering these things.* *ταῦτα* and *τοιαῦτα* usually refer to what goes before; *τάδε* and *τοιάδε* to what is coming. —— **ἀλλ' ἔγωγε . . . γεγονότι,** *but I at least am no longer under obligation to you, for the event.*

106. **Καὶ ὁ μὲν δράκων εἶχε τὸν ἀετὸν συλλαβών,** *and the serpent indeed, capturing the eagle, held him.* —— **αὐτόνομον ἀφῆκε τὸν ἀετόν,** *let go the eagle free.* *αὐτόνομον*: explain derivation, and compare English *autonomous.* —— **χαλεπήνας δὲ ἐπὶ τούτοις ὁ δράκων,** *but the serpent getting enraged upon this.* *δέ, but, on the other hand;* derived from *δείς* = *δύο, two things.*

107. **Δραπέτην,** *a runaway;* from *δραπέτης,* fem. *δραπέτις.* Explain the following: *δρᾶμα, δραστήριος, ἀνὴρ δραστήριος* (*an industrious and active man*), *δραπετεύω, ἀπόδρασις,* etc. There are in all seventy-six words derived from stem *δρα-.* —— **ἔφη,** from *φημί.* When a verb has tenses derived from several stems, the reason is that originally several verbs were synonymous in meaning. Thus the verbs *φέρω, φημί, τρέχω, ὁράω,* and *ἐσθίω* borrow their tenses from other obsolete roots conveying a similar meaning.

108. **Αἱ δρύες . . . τοῦ Διός,** *the oaks complained to Jupiter.* *Διός*: syntax? —— **αἴτιοι . . . τῷ θεῷ,** *some becoming the cause of evils to themselves, foolishly lay the blame to the god.*

109. **Δρυοτόμοι . . . ἔσχιζον,** *woodchoppers were splitting an oak.* *ἔσχιζον* from *σχίζω.* Verbs ending in *όω, ίζω, όζω, ύνω,* and *αίνω* are called *causatives:* as *δουλόω, I make a slave; πολεμίζω, I make war; ἁρμόζω, I fit; ἡδύνω, I sweeten; σημαίνω, I signify.*

110. **Ἐλαία κατεγέλα συκῆς,** *an olive-tree was laughing at a fig-tree.* *κατεγέλα*: force of *κατά*? Verbs in *άω, έω, εύω,* and *όω* generally imply *to be* or *to have* that which the name signifies: as *φιλέω, I am a friend; κομάω, I have long hair,* etc. —— **ὡς,** *as.* When *ὡς* *follows* the word which is compared, it means *like,* and is thus written, *ὥς;* as *πατὴρ ὥς, like a father.* *ὡς* is used with superlatives; as *ὡς τάχιστα, as quickly as possible.* It is used declaratively for *ὅτι,* quod, when we intend to express an *assertion* rather than a *fact.*

111. **Τῇ βάτῳ ἔλεγεν,** *spake to the bramble.* The dative signifies proximity; the genitive, separation: the dative denotes addition; the genitive, subtraction. δίδωμί σοι τὰ χρήματα, "I give the money *to* you;" δέχομαί σου τὰ χρήματα, "I receive the money *from* you." The dative expresses equality or sameness; the genitive, comparison of things different. Hence the dative expresses *accidents, accessories, circumstances, instruments.* (Donaldson.)

112. **Ἕτερον,** from ἕτερος (alter), *the other of two;* but ἄλλος (alius), *another.* Notice the following: ἄλλοι, *others;* οἱ ἄλλοι *the rest;* οἱ ἕτεροι, *the opposite party.* —— **τὸν μὲν ὁλόκληρον ὀφθαλμόν,** *the sound eye indeed.* μέν is regularly followed by δέ; or, less accurately, by some other adversative particle, as ἀλλά, αὖ, μέντοι. —— **ἔνθεν γὰρ οὐδένα κίνδυνον ὑφωρᾶτο,** *because from that place she suspected no danger.* ἔνθεν: whence are adverbs in (σ)θεν or (σ)θε formed? γάρ, causal conjunction. The principal causal conjunctions are ὅτι, διότι, ἕνεκα, γάρ. γάρ (derived from γε and ἄρα) in animated style often points to a suppressed sentence. —— **Καί δή,** etc., *and indeed.* μήν and δή are lengthened forms of μέν and δέ. —— **οὕτω πολλάκις . . . ὑπόληψιν,** *thus often contrary to our supposition.* οὕτως, *thus,* loses the final ς before a consonant. The following adverbs, derived from prepositions, have entirely lost the final σ: ἄνω, *upwards* (from ἀνά, *up*); κάτω, *downwards* (from κατά, *down*); ἔσω, *within* (from ἐς or εἰς, *into*); ἔξω, *without* (from ἐξ, *out of*);—also the comparatives ἀνωτέρω, κατωτέρω, etc. Similarly are formed ἀπωτέρω (from ἀπό, *from*), *more remotely;* ἐγγυτέρω (or ἐγγύτερον), *more nearly;* and ἐγγυτάτω (or ἐγγύτατα), *most nearly* (from ἔγγυ, *near*); and a few others.

113. **Οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι,** *for I ought not to maltreat the one that saved me.* ἔδει, χρῆν, εἰκὸς ἦν, and ὤφελον imply dissatisfaction, and a wish that something else had happened.

114. **Ἔτι δ' αὐτῆς . . . προεῖχε,** *whilst she was still thinking, a lion suddenly appearing, pursued her, but she, turning to flight, greatly outstripped him.* —— ἐσώζετο, impf. The impf. expresses incompleteness, continuance, and (especially with ἄν) repetition. —— **τῶν κεράτων τοῖς κλάδοις,** *her horns getting entangled in the branches.* —— **μέλλουσα δὲ ἀναιρεῖσθαι,** *being on the point of being eaten up.* The periphrases of μέλλω, θέλω, βούλομαι, with the infinitive, are by no means "periphrastic futures," but differ from the simple

future in meaning, by emphasizing the *purpose, intention, wish; i.e. the being about* to do a thing.

115. **Κρυβησομένη**: what does the participle here express? —— **ἀνθρώπους φεύγουσα**, *running away from men*. Bear in mind that verbs of perception (as κλύω, ἀκούω, μανθάνω, γιγνώσκω), and those which indicate an abiding result (as νικῶ, φεύγω), are often used in the present when we use the perfect; as *ἄρτι γιγνώσκεις τόδε; have you only just learned this?* etc. —— **οὕτως . . . εἰσιᾶσιν**, *thus some of men, through fear of lesser dangers, run into greater evils.*

116. **Ὅ,τι παθών**; *from what cause?* Observe the phrases: *τί μαθών; on what inducement? τί ἔχων; with what reason? τί γάρ; why then? τί μήν; of course.*

117. **Τινὰ δὲ τῶν θηρίων εἰς θέαν αὐτῆς ἐλθόντα**, *and a certain one of the animals coming to see her.* —— **τὸ ζῆν**. Notice that four verbs — *ζάω, I live; πεινάω, I hunger; διψάω, I thirst; χράομαι, I use* — contract into *η*, not into *α*. Thus the infinitives are *ζῆν, πεινῆν, διψῆν, χρῆσθαι;* being contracted from older forms of the infinitive — *ζάειν, πεινάειν*, etc.

118. **Ζεύς**, *Zeus*. Why is the article omitted? The article is used with proper names when they have been previously mentioned, or to call special attention to them, as *ὁ Σωκράτης;* but not generally if *any* designation is added, as *Σωκράτης ὁ φιλόσοφος*, etc. —— **ἔθηκεν . . . ἀνθρώπῳ**, *sealing it, placed it by a man.* —— **ἀκρατής**, impotens; i.e. *κράτος οὐκ ἔχων*: thus *ἀκρατὴς θυμοῦ*, impotens irae, from *α* privat. and *κράτος*. Explain *κραταιός, ἀκράτητος, ἀριστοκρατία, αὐτοκρατορία, δημοκρατία, ἐγκρατής, παγκράτιον*, etc. We have about one hundred and thirty words derived from *κράτος*.

119. **Ἔριφος . . . κατεδιώκετο**, *a young goat staying behind from the flock, was pursued by a wolf.* —— **πέπεισμαι**. Give the synopsis of the perfect. What does the perfect imperative denote? The perfect imperative denotes *the permanence of the result;* as *τέθναθι, lie dead* = *κεῖσο τεθνηκώς*. How is the imperative mood used? The imperative mood commands, and with negatives prohibits. Give other ways of expressing command. 1. By the infinitive; 2. by the optative with *ἄν;* 3. with the subjunctive, as *ἴωμεν, let us go;* 4. by various periphrases — *ὅπως ἄνδρες ἔσεσθε, see that ye be men.*

PARTICLES.

It has been well remarked by an English scholar that a perfect knowledge of the particles in which the Greek abounds can only be obtained by extensive reading. The manner in which "they sustain and articulate the pulses of emotion" is in itself a fruitful and valuable study. By them we can also perceive that Greek was the language of a witty, intellectual, and sensitive people. Indeed, though they are often untranslatable, and can only be approximately represented by *looks*, *gestures*, *emphasis*, or tones of the *voice*, yet we do by all means impress upon the student the fact that they must not be passed over. The student must endeavor to feel the grace and power which the particle lends to many of the grandest passages in ancient literature; otherwise he will lose half of the charm and pathos and force of the language.

APPENDIX.

ACCENT.

The accents are three, — the acute ´, the grave `, and the circumflex ^. The acute can stand only on one of the last three syllables of a word; the circumflex, on one of the last two; and the grave, only on the last syllable.

In the case of a diphthong, the accent stands over the *second* vowel: thus, παύσω, ταῦτα, ἐκείνους, ἐκεῖ, etc.

The acute may stand either on a long or a short syllable: thus, τρέχω, λόγους, ἐκείνους. The *acute* only can stand on a long penultima, followed by a long ultima: μήκους, γλώσσης. When the Nominative and the Accusative of uncontracted nouns are accented on the ultima, said cases are oxytone: ἡ τιμή, τὴν τιμήν, ἡ χαρά, τὴν χαράν, ὁ αἰών, ὁ καρπός. When a word is accented on the *antepenult*, said syllable is always proparoxytone: βασιλεύοντος.

Words ending in ευ and ου, when accented on the ultima, are perispomena: thus, εὖ, μοῦ; except ἰδού, ἰού, and οὔ.

When the Vocative of Nouns in ευς and ω of the third declension ends in ευ and οι, said case must be perispomenon if accented on the ultima: ὦ βασιλεῦ, ὦ αἰδοῖ, ὦ Σαπφοῖ.

When the Genitive and the Dative of nouns end with a long syllable, said cases must be perispomena if accented

on the ultima: τῆς τιμῆς, τῇ τιμῇ, τοῦ καρποῦ, τῷ καρπῷ, τῶν τιμῶν, τοῖς καρποῖς.

A contract ultima is always perispomenon, if the acute stood on the penultima before contraction: τιμῶ (τιμάω), πλακοῦς (πλακόεις). Adverbs in ως, if accented on the ultima, are perispomena: καλῶς, εὐσεβῶς.

REMARK 1. The circumflex stands on the Nominative and the Accusative of many monosyllabic words: thus, γραῦς, ναῦς, βοῦς, χοῦς, μῦς, δρῦς, σῦς, οὖς, πῦρ, σκῶρ, εἷς, πᾶς, πᾶν, etc.

REMARK 2. The circumflex stands also on many monosyllabic adverbs and conjunctions: thus, εὖ, φεῦ, ὦ, αὖ, νῦν, οὖν, γοῦν, ἦ, μῶν, πῇ, ποῖ, ποῦ, πῶς, etc.

When the *ultima* is long, the antepenult is not accented: ἀνθρώπου, ἀνθρώπῳ. The Genitives Singular and Plural of some nouns of the third declension are exceptions: *e. g.*, πόλεως, πόλεων, πήχεως, πήχεων.

In accenting a word, a syllable *long* by *position* is treated as short: thus, λέξις, τάξις (but πρᾶξις, πρᾶγμα, because the letter α in these words is long, not by position but by nature). Final αι and οι have the effect of *short* vowels on the penult and the antepenult: λύονται, ἄνθρωποι, πολῖται, νῆσοι, etc.

Not so, however, in the optative mode: παιδεύοι and the adverb οἴκοι, *at home*.

Primitive words accent the syllable belonging to the root: thus, φίλος. Derivative words accent the syllable which specifies or defines; thus, φιλικός, ἄφιλος. Hence we have the following rules: —

Whenever a new syllable is prefixed to a word, the accent is thrown back if the ultima permits it: thus, λύω, ἔλυον.

When a new syllable is affixed to a word, the accent is

thrown forward if the ultima requires it: *e. g.*, παράδειγμα, παραδείγματος, παραδειγμάτων, φῶς, φωτίζω, φωτιζόμενος, φωτιζομένη. Final ξ and ψ, after a short vowel, exclude the acute from the antepenult, but not the circumflex from the penult: thus we have ἧλιξ, but νυκτοφύλαξ instead of νυκτόφυλαξ.

SPECIAL RULES (FIRST DECLENSION).

Endings.

The following Masculine nouns in ης are of the first declension: —

1. Proper patronymic nouns in δης: thus, Ἀτρείδης, *son of Atreus*, Νεστορίδης, *son of Nestor*.

2. *Common* nouns in της: thus, πολίτης, *a citizen*; λῃστής, *a robber*.

3. Nouns (common or proper) compounded with verbs: thus, γεωμέτρης, *a geometer*; βιβλιοπώλης, *a bookseller*. Except nouns compounded with φαίνομαι, *to appear*: thus, Ἀριστοφάνης, *Aristophanes*; Λεξιφάνης, *Lexiphanes*; and a few foreign nouns.

4. Nouns compounded with Feminine nouns of the first declension: thus, Ὀλυμπιονίκης (νίκη), *a conqueror in the Olympic games*; Ἀρχιδίκης (δίκη), *chief judge*.

Accent.

1. Nouns of this declension form the Genitive Plural perispomenon.

Three masculines have an irregular accent in the Gen. Pl.: χρήστης, *usurer*, Gen. Pl. χρήστων (but χρηστῶν, Gen. Pl. of the adjective χρηστός, *good*), χλούνης, *living* or *feeding alone*, Gen. Pl. χλούνων (but χλουνῶν, Gen. Pl.

of the adjective χλουνός epith. of gold in Hesychius, Lexicographus), and ἐτησίαι, *annual winds*, Gen. Pl. ἐτησίων. So also the Feminine ἀφύη, *anchovy*, Gen. Pl. ἀφύων (but ἀφυῶν, Gen. Pl. of the adjective ἀφυής, *dull*).

2. Adjectives whose Masculine is of the third declension have the Genitive Plural Feminine perispomenon: thus, ὁ τυφθείς, ἡ τυφθεῖσα, τῶν τυφθεισῶν. Adjectives whose Masculine is of the second declension accent the Genitive Plural Feminine in the following manner: ὁ ἅγιος, οἱ ἅγιοι, τῶν ἁγίων, ἡ ἁγία, αἱ ἅγιαι, τῶν ἁγιῶν.

Case-Endings.

1. Nouns ending in α *pure* or ρα and a few proper nouns like Λήδα, *Leda*, Γέλα, *Gila*, Φιλομήλα, *Philomela*, Ἀνδρομέδα, *Andromeda*, and contract substantives and adjectives in α retain the α in all the cases of the Singular number.

2. Masculine nouns in ας, with the exception of the Genitive Singular, follow the same rule.

3. Masculine nouns of this declension form the Accusative by changing σ of the Nominative to ν. The Feminines by affixing ν to the Nominative Singular.

4. Masculine words in ης form the Vocative Singular in η. But nouns in της and πης and names of nations and words compounded with πωλῶ, *to sell*, τρίβω, *to rub*, μετρῶ, *to measure*, ἄρχω, *to be first*, ὠνοῦμαι, *to purchase*, and λατρεύω, *to serve*, form the Vocative Singular in α short: thus, πολῖτα (Nom. πολίτης, *a citizen*); γεωμέτρα (Nom. γεωμέτρης, *a geometer*); βιβλιοπῶλα (Nom. βιβλιοπώλης, *a bookseller*); etc.

5. A few Doric nouns in ας form their Genitive Singular in α by omitting the termination ο: thus, Πυθαγόρας

τοῦ Πυθαγόρα, ὁ Λεωνίδας τοῦ Λεωνίδα (from the Doric Gen. Πυθαγόραο, Λεωνίδαο). In the same way many proper foreign nouns and many nouns of the Hellenistic Greek form their Genitive Singular: thus, τοῦ Ἀννίβα, τοῦ Ὀρόντα.

Quantity of Final α.

The following Feminine words in α have the final α of the Nominative Singular long: —

1. Adjectives whose Masculine is of the second declension: thus, ἅγιος, *sacred*, ἁγίᾱ. Except πέπειρος, πέπειρα, Lat. *maturus*, and nouns which suffer contraction in the penultima: thus, δίϊος, δῖος, δῖᾰ (of Jupiter), *holy pure;* Χίϊος, Χῖος, Χῖᾰ (of or from Chios), *Chian.*

2. Paroxytone nouns in ια: thus, κακία, *wickedness;* σοφία, *wisdom.*

3. Dissyllabic nouns in εια and nouns in εια derived from verbs ending in ευω: thus, μνεία, *memory;* βασιλεία, *kingdom* (βασιλεύω).

4. All oxytone nouns: thus, χαρά, *joy;* λαλιά, *speech.*

5. Dissyllabic nouns in ρα which have a vowel in the penultima: thus, ὥρα, *hour;* θήρα, *the chase.* Except πρῶρᾰ, *a ship's prow;* χύτρᾰ, *an earthen pot;* σφῦρᾰ, *a hammer.*

6. Paroxytone nouns in οα and εα: thus, χρόᾱ, *the skin;* πόᾱ, *grass;* μηλέᾱ, *an apple-tree;* Τεγέα, *Tegea.*

7. Nouns of more than *two* syllables in αια: thus, ἐλαία, *the olive-tree;* κεραία, *a horn.* Except the names of a few cities: thus, Φώκαιᾰ, *Phocæa;* Πλάταιᾰ, *Platæa.*

The following words have the α short: —

1. Feminine adjectives whose Masculine is of the third declension: thus, πᾶς, πᾶσα, *every* (*whole*).

2. All dissyllabic nouns in αια: thus, μαῖα, *good mother;* γραῖα, *an old woman.*

3. Common nouns in εια which are derived from common nouns in ευς: thus, ἱερεύς, ἱέρεια, *a priestess;* Ἀλεξανδρεύς, Ἀλεξάνδρεια, *Alexandria.*

4. Abstract nouns in εια which are derived from adjectives in ης of the third declension: thus, εὐγενής, εὐγένεια, *nobility.*

5. Abstract nouns in οια derived from adjectives in οος, ους: thus, εὔνοος, εὔνους, εὔνοια, *good will.*

6. Substantives in υια: thus, μυῖα, *a fly.* So also the oxytone nouns ὀργυιά, strictly *the length of the outstretched arms;* ἀγυιά, *a way.*

7. All nouns which in the Genitive Singular change α into η: thus, Μοῦσα, *Muse;* γλῶσσα, *a tongue.*

8. Dissyllabic nouns in ρα which have a diphthong in the penultima: thus, σφαῖρα, *a sphere;* πεῖρα, *a trial.* Except αἴθρᾱ, *a clear (bright) sky;* Φαίδρᾱ, *Phædra;* αὔρᾱ, *breeze;* λαύρᾱ, *an alley;* σαύρᾱ, *a lizard.*

9. Nouns in τρια and τειρα derived from nouns in της and τρια and all proparoxytone nouns: thus, ποιητής, ποιήτριᾰ, *a poetess;* σωτήρ, σώτειρα, frequently an epithet of protecting goddesses; τράπεζα.

SPECIAL RULES (SECOND DECLENSION).

Accent.

1. Nouns compounded with νόος and πλόος, even when contracted, are paroxytone: thus, περίπλοος, περίπλους, περιπλόου, περίπλου, *a sailing round;* εὔνοος, εὔνους, εὐνόου, εὔνου, *kind-hearted.* The termination οα, however, always remains uncontracted: εὔνοα, εὔπλοα.

REMARK. Ὄγδοος, *the eighth,* and λιθοξόος, *a stone-mason,* are never contracted; but ἀντίξοος, *hostile,* δορυξόος, *spear-*

polishing, and πρόχοος, *a pitcher*, are contracted: thus, ἀντίξοος, ἀντίξους, ἀντιξόου, ἀντίξου, προχόου, πρόχου. These nouns, however, sometimes drop ο of the stem: thus, ἄντιξος, δόρυξος.

Peculiarities of Gender.

1. Many nouns in changing their gender change their signification: *e. g.*, ὁ ζυγός, *the yoke;* ἡ ζυγός, *the scale;* ὁ ἵππος, *a horse;* ἡ ἵππος, *a mare.*

2. Many nouns of the Masculine or Feminine gender in the Singular are Neuter in the Plural: thus, ὁ δεσμός, τὰ δεσμά, *fetters;* ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα, *a road* (*ways*); "ὑγρὰ καὶ ἰχθυόεντα κέλευθα."

SPECIAL RULES (THIRD DECLENSION).

Accent.

1. Monosyllabic substantives are oxytone: *e. g.*, μήν, *a month;* θήρ, *a wild beast;* χείρ, *a hand.* Nouns, however, which have lengthened their stem-vowels, or whose Nominatives are contracted from barytone or oxytone nouns, are perispomena: thus, μυός, μῦς, *a mouse;* πυρός, πῦρ, *fire;* (ὄοατος, ὦς,) οὖς, *the ear.* Two nouns, τὸ φῷς (from φωΐς, *a man*) and δᾷς (from δαΐς, *a firebrand*), are oxytone.

Remark. The vowel which results from contraction, if accented, must be perispomenon: thus, γέα-γῆ, *earth.* Except, (*a*) when the vowel stands before a long *ultima;* (*b*) when it stands before the antepenult; and (*c*) when the second of the contracted vowels is oxytone, *e. g.* ἑσταώς, ἑστώς.

2. Monosyllabic words of this declension accent the Genitive and the Dative of all numbers on the case-

ending. The other cases are accented on the stem; except, —

(*a*) Particles of one syllable, which always accent the stem: e. g. θείς, θέντος, θέντι, θέντα.

(*b*) The Genitive Plural of the following nouns: παῖς, *a boy, girl*, παίδων; ἡ δάς, *torch*, δάδων; ἡ φώς, *blister*, φώδων; κράς, *the head* (Nom. obsolete), κράτων; οὖς, *ear*, ὤτων; δμώς, *a slave;* Τρώς, *a Trojan*, Τρώων; τὸ φῶς, *light*, φώτων; θώς, *the jackall*, θώων; ὁ σής, *moth*, σέων. The word φωτῶν (*of men*) has for its Nom. Sing. φώς, Gen. Sing. φωτός.

(*c*) Some words which have been contracted from dissyllabic stems: *e. g.*, ἔαρ, *spring*, Gen. ἔαρος or ἦρος, Dat. ἔαρι or ἦρι.

3. Nouns whose final stem-letter is δ are oxytone: thus, ἐλπίς, *hope*, ἐλπίδος. Except the noun ἔρις, *strife*, ἔριδος, and Feminine common nouns in τις, whose Masculine ends in της: thus, ὁ προφήτης, *prophet*, ἡ προφῆτις.

Adjectives.

Adjectives are either of three endings, of two, or of one. The following adjectives in ος are of three endings: —

(*a*) Verbal in τος and τεος: thus, λεκτός, ή, όν, *chosen*.

(*b*) Adjectives in ικος, λος, νος, ρος, and λέος: *e. g.*, νομικός, ική, ικόν, *a lawyer;* σιγηλός, λή, λόν, *silent;* δεινός, νή, νόν, *fearful;* αἰσχρός, ρά, ρόν, *causing shame;* etc.

(*c*) Comparatives and superlatives: thus, λυπηρότερος, οτέρα, ότερον; λυπηρότατος, οτάτη, ότατον, from λυπηρός, *sorrowful*. Except a few superlatives which are found of two terminations among poets and Attic writers: thus, δυσεκβολώτατος ἡ Λοκρίς (Thuc. έ 101), τὴν ὕπατον ἀρχήν (Dion. Hal. Ῥυμ. ἀρχ. ϛ́ 1), ὀλοώτατος ὀδμή (Od. δ, 442).

The following adjectives in ος are of two endings: —

(*a*) Compounds, and those which are derived from verbs already compounded: thus, ὁ καὶ ἡ ἄσκοπος τὸ ἄσκοπον, *imprudent.*

(*b*) Positive and comparative adjectives in ων: ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων τὸ εὔδαιμον, *happy, prosperous.*

(*c*) Many adjectives compounded from substantives in ις, υς, and ους: thus, ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, τὸ εὔχαρι, *charming;* ὁ καὶ ἡ πολύπους, τὸ πολύπουν, *many-footed.*

(*d*) Words compounded with γέλως and κέρας, which are also declined according to the Attic second declension: thus, ὁ καὶ ἡ πολύγελως, τὸ πολύγελων, τοῦ πολύγελω καὶ πολυγέλωτος, *laughing much.*

The following adjectives are of one ending: —

Adjectives which have been confounded with substantives keep the latter unchanged even after composition: thus, ὁ καὶ ἡ ἄπαις, *childless;* μακρόχειρ, *long-armed.*

REMARK. The Genitive and Dative Plural of these adjectives are found among the poets in the Neuter gender also.

Feminine Endings of Adjectives in ος.

The following adjectives in ος of three endings form their Feminine, —

(*a*) In η, if there is no vowel or ρ before the termination: thus, ἀγαθός, ἀγαθή, *kind.*

(*b*) In α, if they end in α pure or in ρος, ροος, and ρεος: thus, ἅγιος, ἁγία, *holy;* καθαρός, καθαρά, *proper, clean.*

Neuter Endings.

Adjectives in ος form their neuter in ον: thus, καλός, καλή, καλόν, *good.* The following form their neuter in ο:

ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *another;* ὅς, ἥ, ὅ, *who, which;* αὐτός, αὐτή, αὐτό, *self* (Lat. *ipse*); ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *there* (Lat. *ille*); οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *this, that.*

Demonstratives of quality, quantity, and age form their neuter in the following manner: τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο (ν), *such* (in quantity or number); τοιοῦτος τοιαύτη, τοιοῦτο(ν), *such* (in quality); τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο (ν), *such* (in age or size).

Prepositions.

{ εἰς, direction *towards*, followed almost invariably by the accusative of *thing* or *place*.
{ ὡς, direction *to*, followed by the accusative of *person*.

{ ἀπό, with genitive, *from*.
{ ἐκ, shows closer relation than ἀπό, *out from* or *out of*.

{ ἐπί, accusative, shows *premeditated thought*.
{ εἰς, shows direction in general as contrasted with ἐπί.

{ σύν, dative, *with*, stronger form (*cohesion*).
{ μετά, genitive, weaker form (*adhesion*). Idea of equality often in σύν; of irregularity, in μετά.

{ παρά, expresses idea of nearness more or less remote from the object as a centre.
{ περί, *close proximity to*.

{ πρός, *towards* or *in the presence of*.
{ παρά, *near by*, accusative, *of thing*; genitive, *of person*; dative, *one or the other*.

ἄχρι, } *up to*: { μέχρι, *up to the very instant of time*;
μέχρι, } { ἄχρι, *less close relation*.

GREEK-ENGLISH VOCABULARY.

VOCABULARY.

A.

A, inseparably prefixed in composition: I. **α** *privative* or *negative*, expressing *want* or *absence;* before a vowel **ἀν** (ἄνευ); **σοφός**, wise, **ἄ-σοφος**, *un*wise. II. *copulative*, *together*, as in **ἀ-κόλουθος**. III. *euphonic*, affecting the sound only, not the sense, and helping to form adjectives that begin with two consonants.

ἀ-βέβαιος, ον (α privat., βέβαιος), *fickle*, *inconstant*, *unsteady*, *uncertain*.

ἄ-βιος, ον (α privat., βίος), *not to be survived*, *insupportable*.

ἀ-βίωτος, ον (α privat., βιόω), = ἄβιος.

ἀβλαβής, ές (α privat., βλάβη), *without injury; harmless*, *innocent*. Adv. **-βῶς**.

ἀ-βοήθητος, ον (α privat., βοηθέω), *destitute*, *helpless*.

ἀ-βουλία, ας, ἡ (ἄβουλος), *thoughtlessness*, *ill counsel*.

ἄ-βουλος, ον (α privat., βουλή), *inconsiderate*, *ill-advised*. Adv. **-ως**; superl. **ἀβουλότατα**.

ἀγαγεῖν, redupl. aor. 2 inf. of **ἄγω**.

ἀγαθοεργέω, contr. **-ουργέω, ῶ**, *to do good*.

ἀγαθο-εργός, contr. **-ουργός, όν** (ἀγαθός, ἔργον), *doing good*.

ἀγαθοποιέω = ἀγαθο-εργέω.

ἀγαθο-ποιός, ον (ἀγαθός, ποιέω = ἀγαθο εργός).

ʼΑΓΑΘΟʹΣ, ή, όν, *good*, *virtuous;* neut. **τὰ ἀγαθά**, *the goods of fortune*. The Compar. in use are **βελτίων**, also **ἀμείνων**, **κρείσσων**, **λωΐων**, also **φέρτερος**. Superl. **βέλτιστος**, **ἄριστος**, **κράτιστος**, **λώϊστος**, **φέρτατος**, **φέριστος**. In vocat. **ὦ ʼγαθέ** contd. **ὦγαθέ**, used as a term of friendly address; also in irony, — *my good friend*, *my dear sir*. The Adv. in common use is **εὖ**, *well*.

ʼΑΓΑʹΛΛΩ, f. **αλῶ**: aor. **ἤγηλα**, *glorify*, *honor*, mostly in Pass. **ἀγάλλομαι**, *to glory*, *delight*, *exult in* a thing.

ἄγαλμα, ατος, τό, *ornament; a statue* in honor of a god, the *image* of a god; *any statue* or *image*.

ἀγαλματο-ποιός, οῦ, ὁ (ἄγαλμα, ποιέω), *a maker of statues*, *a statuary*, *sculptor*.

ἀγαλματο-πώλης (ἄγαλμα, πωλέω), *a dealer in statues*.

ʼΑΓΑΜΑΙ, f. **ἀγάσομαι**, usually aor. **ἠγάσθην**, but also **ἠγασσάμην**. Dep., *to wonder*, *admire*.

ʼΑΓΑΝ, Adv. *very*, *much*, *very much*. II. *too*, *too much*.

ἀγανακτέω, ῶ, f. **ήσω** (ἄγαν), *to be vexed*, *displeased*, or *angry*.

ἀγαπάω, ῶ, f. **ήσω**, aor. **ἠγάπησα**, (ἄγαμαι, ἀγάζομαι), *to be fond of*, *to love dearly*.

ἀγαπητός, ή, όν, verb. Adj. from ἀγαπάω, *beloved, worthy of love.* II. Adv. ἀγαπητῶς, *cheerfully, contentedly.*

ἄγγελος, ὁ, ἡ (ἀγγέλλω), *a messenger, an envoy.* II. *a messenger from God, an angel.*

ἄγε, ἄγετε, orig. imperat. of ἄγω, used as adv. like φέρε, *bring! come! come on! well!* Lat. *age!*

ἀγέλη, ἡ (ἄγω), *a herd* of oxen or kine; later, any *herd* or *company*,—ἀγέλη προβάτων, *a flock of sheep.*

ἀγκαλίζομαι, f. Att. ιοῦμαι, aor. 1 ἠγκαλισάμην; pf. ἠγκάλισμαι, Dep. (ἀγκάλη), *to take* or *lift up in the arms.*

ἀγνοέω, ῶ, f. ήσομαι, but also ήσω; aor. 1 ἠγνόησα, pf. ἠγνόηκα, *not to perceive* or *know, to be ignorant.*

ἄγνοια, ἡ (ἀγνοέω), *want of perception, ignorance.*

ἀ-γνώμων, ον, ονος (α privat., γνώμη), *wanting sense* or *judgment, senseless, unfeeling, ungrateful, unkind.*

ἀγορά, ᾶς, ἡ (ἀγείρω), *an assembly of the people,* especially the *market-place.*

ἀγοράζω, f. άσω; aor. ἠγόρασα; pf. ἠγόρακα, *to buy* or *sell.*

ἌΓΡΑ, ἡ, *a catching, hunting;* of fish, *a draught* or *haul.*

ἀγρεύω, f. εύσω (ἄγρα), *to hunt, to catch,* ἰχθῦς.

ἄγριος, α, ον, also ος, ον (ἀγρός), *wild, savage.* Adv. -ίως, *wildly, fiercely.*

ἀγροῖκος or **ἄγροικος**, ον (ἀγρός, οἰκέω), *living in the country, a countryman, rustic.*

ἈΓΡΟΣ, οῦ, ὁ, Lat. *AGER, a field, land;* also *the country.*

ἀγρότης, ου, ὁ, fem. ἀγρότις, ιδος (ἀγρός), *a countryman, countrywoman.* II. as Adj. *living in the country, rural, rustic.*

ἀγρώτης, ου, ὁ = ἀγρότης, *a countryman.*

ἌΓΩ, f. ἄξω, aor. 2 ἤγαγον, *to lead, lead away, to carry, to bring, to train up, to educate.*

ἈΓΩΝ, ῶνος, ὁ, *an assembly, a place of contest, the arena, the contest for a prize.*

Ἀδάμ, ὁ, indecl., *Adam.*

ἄδεια, ἡ (ἀδεής), *safety, leave to do a thing, permission.*

ἄ-δειπνος, ον (α privat., δεῖπνον), *without food, without supper, unfed.*

ἀδελφή, ἡ, fem. of ἀδελφός, *a sister.*

ἀδελφός (α copul., δελφύς): I. as Subst. ἀδελφός, *a brother.* II. as Adj. ἀδελφός, ή, όν, *brotherly* or *sisterly.*

ἄδηλος, ον, *unknown, ignoble.* II. *unseen, secret.* Adv. -λως, *secretly;* sup. ἀδηλότατα.

ἀδικέω, f. ήσω, aor. 1 ἠδίκησα, pf. ἠδίκηκα (ἄδικος), *to do wrong, to injure.*

ἄ-δικος, ον (α privat., δίκη), *unrighteous, unjust, wrong.*

ἀδίκως, Adv., *without right* or *reason, wrongly.*

ἄ-δοξος, ον (α privat., δόξα), *obscure, ignoble.* Adv. -ως.

ἀδυνατέω, f. ήσω (ἀδύνατος), *to want strength, power,* or *ability.*

ἀ-δύνατος, ον (α privat., δυνατός), *weak, powerless.* Τὰ ἀδύνατα, *the things impossible.* Adv. -τως, *without power, feebly.*

ᾄδω, Att. contr. for ἀείδω.

ἈΕΙ', Adv., *ever, always, for ever.*

ἈΕΙ'ΔΩ, Att. contr. ᾄδω, f. ᾄσομαι, aor. 1 ᾖσα, *to sing.*

ἀετιδεύς, έως, ὁ, *an eaglet.*

ἀετός, οῦ, ὁ (ἄημι), *an eagle.*

ἀηδών, ἡ, Att. ὁ, gen. ἀηδόνος (ἀείδω), *a nightingale.*

ἀήρ, ἀέρος, ὁ, *air.*

Ἀθηνᾶ, ᾶς, ἡ, contr. from Ἀθηνάα or Ἀθηναία, *Athena,* Lat. *Mi-*

nerva, the tutelary goddess of Athens.
'Αθηναῖος, α, ον ('Αθηνᾶ), *Athenian*, *of* or *from Athens*.
'Αθήνησι, Adv., *at Athens*.
ἄθλιος, ία, ον, also ος, ον, contr. from ἀέθλιος, *wretched*, *miserable*, *unfortunate*.
ἀθροίζω, f. σω, aor. 1 ἤθροισα; Pass. aor. 1 ἠθροίσθην, pf. ἤθροισμαι (ἀθρόος), *to gather together*, *collect*. Pass. *to be gathered* or *crowded together*.
ἀθρόος, α, ον, Comp. ἀθροώτερος (α copul., θρόος), *assembled in crowds*, *collected together*. Adv. ἀθρόον and ἀθρόως, *at once*, *suddenly*; also *continuous*, *incessant*.
ἀθυμέω, ῶ, f. ήσω (ἄθυμος), *to be disheartened*, *to despond at* or *for* a thing.
ἀ-θῷος, ον (α privat., θωή), *unpunished*, *harmless*, *innocent*.
αἴγ-αγρος, ὁ (αἴξ, ἄγριος), *a wild goat*.
αἰγιαλός, ὁ (ἀΐσσω, ἅλς), *the seashore*, *beach*, *strand*.
αἰγο-βοσκός, ὁ, ἡ (αἴξ, βόσκω), *tending goats*, *a goat-herd*.
αἰγός, gen. of αἴξ.
ΑἸΔΕ'ΟΜΑΙ, f. αἰδέσομαι, aor. 1 ᾐδεσάμην; also in pass. form ᾐδέσθην, Dep., *to feel shame*, *be ashamed* or *fear*; also *to respect* or *reverence* a person.
῞Αιδης or **ᾅδης**, ου (ἀϊδής), *Hades*, the god of the world below.
Αἰθί-οψ, οπος, ὁ, fem. Αἰθιοπίς, ίδος (αἴθω, ὤψ), *an Aethiop*, *negro*; properly *Burnt-face*.
αἰθρία, ἡ, = αἴθρη, used absol. in gen. αἰθρίας (sub. οὔσης), *in fine weather*.
αἰκία, ἡ, *injurious treatment*, *insult*, *affront*; often also in pl., *blows*, *stripes*.
αἴλ-ουρος, ου (αἰόλος, οὐρά), ὁ, ἡ, *a cat*.
ΑἿΜΑ, ατος, τό, *blood*.
αἱμάσσω, Att. αἱμάττω, f. άξω, aor. 1 ᾕμαξα (αἷμα), *to stain with blood*; hence *to wound*, *draw blood*.
αἴξ, αἰγός, ὁ, ἡ, *a goat*.
αἰ-πόλος, for αἰγο-πόλος, ὁ (αἴξ, πολέω), *a goatherd*.
αἱρετίζω, f. ίσω (αἱρέω), *to choose*.
αἱρετός, ή, όν, verb. adj. from αἱρέω, *that may be taken*. II. (αἱρέομαι), *to be chosen*, *preferable*.
ΑἹΡΕ'Ω, fut. αἱρήσω, pf. ᾕρηκα. Act. *to take with the hand*, *grasp*, *seize*, *to take away*, *to conquer*, *to obtain*. Med. αἱρέομαι, *to take for one's self*, *choose*, *prefer* one thing to another.
ΑἼΡΩ, f. ἀρῶ, aor. ἦρα, pf. ἦρκα; Med. fut. ἀροῦμαι, aor. ἠράμην, *to raise*, *to take up*. Pass. *to mount up*, *ascend*, *to rise to a height*. II. *to undergo*, *to undertake*.
αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, aor. 2 ᾐσθόμην (αἴσθω), *to perceive* or *apprehend by the senses*, *to feel*, *to see*, *to hear* or *learn*.
αἰσχρο-κερδής, ές (αἰσχρός, κέρδος), *sordidly greedy of gain*, *covetous*. Adv. -δῶς.
αἰσχύνη, ἡ (αἶσχος), *shame*, *disgrace*.
αἰσχύνω, f. υνῶ, aor. 1 ᾔσχυνα, pf. ᾔσχυγκα; Pass. aor. ᾐσχύνθην, pf. ᾔσχυμμαι (αἶσχος), *to disgrace*, *dishonor*, *tarnish*. II. Pass. *to be ashamed*, *feel ashamed*.
Αἴσωπος, ου, ὁ, *Æsop*, the celebrated fabulist.
ΑἸΤΕ'Ω, fut. αἰτήσω, aor. 1 ᾔτησα, pf. ᾔτηκα, *to ask*, *beg*, *demand*; Med. *to ask for one's self*.
αἴτησις, εως, ἡ (αἰτέω), *a request*, *demand*.
ΑἸΤΙ'Α, ἡ, *a cause*, *origin*, *occasion*.
αἰτιάομαι, ῶμαι, f. άσομαι, aor. 1

ῃτιασάμην (αἰτία), *to give as the cause* or *occasion*, *to charge*, *accuse*, *blame*.

αἴτιος, α, ον, more rarely ος, ον, *causing ill*, *blamable*, *guilty*; ὁ αἴτιος, *the culprit*, *the party to be blamed*; τὸ αἴτιον, *the cause of* a thing.

αἴφνης, Adv., *on a sudden*.

ἄ-καιρος, ον (α privat., καιρός), *not in season*, *unseasonable*, *ill-timed*. Adv. -ρως.

ἄκανθα, ης, ἡ (ἀκή), *a thorn*, *prickle*, *thistle*.

ἄκανθος, ἡ, Lat. *acanthus*, *bear's breech*, a plant, used in Corinthian capitals.

ἀκανθώδης, ες, gen. εος, (ἄκανθα, εἶδος), *full of thorns*, *thorny*.

ἄ-καρπος, ον (α privat., καρπός), *without fruit*, *barren*. Adv. -πως.

ἀ-κατάληπτος, ον (α privat., καταλαμβάνω), *incomprehensible*, *not to be conquered*.

ἀ-κίνδυνος, ον (α privat., κίνδυνος), *without danger*, *unmanly*. Τὸ ἀκίνδυνον = *safety*. Adv. -νως.

ἀ-κίνητος, ον, rarely η, ον (α priv., κινέω), *unmoved*, *motionless*, *sluggish*, *unmovable*.

ἀκμή, ἡ (ἀκή, Lat. *acies*), *a point*, *edge*, *strength*, *vigor*.

ἀκμήν, properly acc. of ακμή, but used as Adv., *in a moment*, *directly*, *even now*, *still*.

ἀκοή, ἡ (ἀκούω), *hearing*, *listening*, *the sense of hearing*.

ἀκολουθέω, ῶ, f., ήσω (ἀκόλουθος), *to follow*, *go after* or *with*.

ἀ-κόλουθος, ον (α copul., κέλευθος), *following*, *attending on*, *agreeing with*. As Subst. ἀκόλουθος, ὁ, *a follower*, *attendant*. Adv. -θως.

ἄ-κοσμος, ον (α privat., κόσμος), *without order*, *disorderly*. Adv. -μως, *without order*.

'ΑΚΟΥ'Ω, f. m. ἀκούσομαι, aor. 1 ἤκουσα, pf. Att. ἀκήκοα, *to listen*, *to obey*.

ἀ-κρατής, ές (α privat., κράτος), *powerless*, *not having power* or *command over* a thing.

ἀκριβῶς, Adv. of ἀκριβής, *exactly*, *accurately*, *precisely*.

'ΑΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *a locust*.

ἄκρον, ου, τό, neut. of ἄκρος, *the highest* or *topmost point*, *peak*.

ἀκρωτήριον, τό (ἄκρος), *any topmost* or *prominent part*, *a promontory*.

ἀ-κτήμων, ον, gen. ονος (α privat., κτῆμα), *without property*.

ἄκων, ἄκουσα, ἆκον, gen. -οντος, *against one's will*, *perforce*. II. ἀκούσιος, *involuntary*.

ἀλαζονεία, ἡ (ἀλαζών), *the character of a braggart*, *vain-boasting*, *imposture*.

ἀλαζονεύομαι, f. εύσομαι, Dep., *to swagger*, *use false pretensions*.

ἀλαζών, όνος, ὁ, ἡ (ἄλη), *a wanderer about*, *vagabond*, *a false pretender*, *an impostor*, *braggart*. As Adj. *boastful*, *proud*, Superl. ἀλαζονέστατος or -ίστατος.

ἅλας, ατος, τό, *salt*.

ἀλγέω, f. ήσω, aor. 1 ἤλγησα (ἄλγος), *to feel bodily pain*, *suffer pain*, *to be sick*, *to grieve*.

ἀλέα, ἡ (ἄλη, ἀλεύω), *an avoiding*, *escaping*; c. gen. *flight from* a thing, *shelter from* it.

'ΑΛΕ'Α, ἡ, *heat* or *warmth* of the sun.

ἀλεκτρυών, όνος, ὁ, ἡ (ἀλέκτωρ), *a cock* or *hen*.

ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, *a cock*.

ἀλήθεια, ἡ (ἀληθής), *truth*, *sincerity*.

ἀληθεύω, f. εύσω (ἀληθής), *to be truthful*, *to come true*, *be fulfilled*.

ἀ-ληθής, ές (α privat., λήθω), *true*, *sincere*, *truthful*, *frank*, *real*,

actual. Τὸ ἀληθές, *in very truth, really and truly*.

ἀληθινός, ή, όν (ἀληθής), *truthful, honest; real, actual*. Adv. -νῶς.

ἀλήθω, fut. ήσω = ἀλέω, *to grind*.

ἁλιεύς, gen. έως, ὁ (ἅλς, ἅλιος), *a fisher*.

ἁλιεύω, f. σω (ἁλιεύς), *to fish*.

ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2 ἑάλων, *to be taken, to be caught, seized*.

ἀλκυών, όνος, ἡ, *the kingfisher, halcyon*.

ἈΛΛΑ', Conjunct., neut. plur. from ἄλλος, but with a change of accent, *but, yet, in another way, otherwise*. Ἀλλ' ἴθι, ἀλλ' ἄγε, *well* come, come *now*; ἀλλ' οὖν, *but then, however*; ἀλλὰ γάρ, *but really, certainly*.

ἀλλάσσω, Att. ττω, f. άξω, aor. 1 ἤλλαξα, pf. ἤλλαχα, Pass. fut. 1 ἀλλαχθήσομαι (ἄλλος), *to change, alter, to give in exchange, to requite*; Mid. *exchange, interchange*.

ἀλλήλων, gen. pl. which has no nom.; dat. ἀλλήλοις, αις, οις; acc. ἀλλήλους, ας, α (ἄλλος), *of one another, to one another, one another*.

ἀλλήλως, Adv. *reciprocally, mutually*.

ἀλλο-δαπός, ή, όν, *strange, foreign*; ἀλλοδαπῇ (sc. γῇ), *in a strange land*.

ἍΛΛΟΜΑΙ, fut. ἁλοῦμαι, aor. 1 ἡλάμην, aor. 2 ἡλόμην, *to spring, leap, bound*.

ἌΛΛΟΣ, η, ο, Lat. *ALIUS, another, other*. Ὁ ἄλλος, *the other*; in pl. οἱ ἄλλοι, *the rest, all the others*.

ἀλλότριος, α, ον (ἄλλος), *of* or *belonging to another, foreign, strange*.

ἄλλως, Adv. from ἄλλος, *otherwise*. Ἄλλως πως, *in some other way*.

ἀλογιστία, ας, ἡ, *thoughtlessness, folly*.

ἀ-λόγιστος, ον (α privat., λογίζομαι), *unreasoning, thoughtless, silly*.

ἄλογος, ον (α privat., λόγος), *without speech, speechless*. II. *without reason, irrational*.

ἍΛΣ, ἁλός, ὁ, Lat. *SAL, salt*.

ἍΛΣ, ἁλός, ἡ, *the sea*.

ἌΛΣΟΣ, εος, τό, *a place grown with trees and grass, a glade, a grove*, esp. *a sacred grove*.

ἀλωπεκίζω, f. ίσω (ἀλώπηξ), *to play the fox*. II. Act. *to overreach*.

ἈΛΩ'ΠΗΞ, εκος, ἡ, *a fox*.

ἅλωσις, εως, ἡ (ἁλίσκομαι), *a taking, capture, conquest*.

ἍΜΑ, I. Adv. *at once*. II. *at the same time*.

ἀ-μαθής, ές (α privat., μαθεῖν), *untaught, unlearned, stupid, dull*.

ἅμαξα, Att. ἅμαξα, ἡ (ἄγω), *a carriage, a wagon*.

Ἀμάραντος, ον (α privat., μαραίνω), *unfading, undecaying*. II. as Subst. ὁ ἀμ., *a never-fading flower, amaranth*.

ἁμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσομαι, aor. ἡμάρτησα, aor. 2 ἥμαρτον, *to miss* the mark, *to fail, do wrong, err, sin*.

ἁμαρτία, ἡ, *a missing, failure, error, sin*.

ἀ-μάχητος, ον (α privat., μάχομαι), *not to be fought with, unconquerable*.

ἈΜΕΙ'ΒΩ, fut. ἀμείψω, aor. 1 ἤμειψα, I. Act. *to change, exchange*; Mid. *to answer, reply to*. II. *to repay, requite*.

ἀμείνων, ον, gen. ονος, irreg. Comp. of ἀγαθός, *better, abler, braver*.

ἀμέλεια, ἡ (ἀμελής), *heedlessness, negligence, indifference*.

ἀμελέω, ῶ, f. ήσω, aor. 1 ἠμέλησα, pf. ἠμέληκα (ἀμελής), *to be care-*

less, to neglect, have no care, to slight.

ἀμελής, *ἐς* (α privat., μέλει), *careless, negligent.*

ἀμελῶς, Adv. of ἀμελής, *carelessly.*

ἀ-μετάθετος, *ον* (α privat., μετατίθημι), *unchangeable; τὸ ἀμετάθετον, unchangeableness.*

ἀμηχανέω, *ῶ*, fut. ήσω (ἀμήχανος), *to be at a loss* or *in want.*

ἅμιλλα, *ης*, *ἡ*, *a contest for superiority, rivalry.*

ἁμιλλάομαι, *ῶμαι*, fut. ήσομαι, 1 aor. Pass. ἡμιλλήθην, Dep., *to compete, vie,* or *contend with one.*

ἌΜΜΟΣ or **ἌΜΜΟΣ**, *ἡ*, *sand.*

ἀμοιβή, *ἡ* (ἀμείβω), *a recompense, return, reward.*

ἄ-μοιρος, *ον* (α privat., μοῖρα), *without share* in a thing, *bereft of* it, *wanting* in a thing. II. absol. *unfortunate.*

ἄ-μουσος, *ον* (α privat., Μοῦσα), *without the Muses, unpolished, boorish.*

ἄμπελος, *ἡ*, *a vine.*

ἀμπελών, *ῶνος*, *ὁ* (ἄμπελος), *a vineyard.*

ἀ-μύητος, *ον* (α privat., μυέω), *uninitiated, profane.*

ἄμυνα, *ης*, *ἡ* (ἀμύνω), *defence, vengeance.*

ἀμφίβληστρον, *τό* (ἀμφιβάλλω), *any thing thrown round: a large fishing-net.*

ἀμφίβολος, *ον* (ἀμφιβάλλω), *ambiguous, doubtful.*

ἀμφι-γνοέω, *ῶ*, fut. ἀμφιγνοήσω (ἀμφί, γνοέω), *to be doubtful about* a thing, *not to know* or *understand* it.

ἀμφότερος, *α*, *ον* (ἄμφω), *both.* Κατ' ἀμφότερα, *on both sides;* ἐπ' ἀμφότερα, *towards both sides.*

ἌΝ, particle expressing *contingency* or *doubt.* It answers to Lat. *forte,*—the English *probably, perchance, in all likelihood.* It always implies a condition, and therefore requires a verb either expressed or understood. With pronouns, it adds the force of *soever;* as ὃς ἄν, *whosoever.*

'Ανά, Prep., governs the *accusative;* in the Epic and Doric poetry, the dative also. With the dative, it means *on, upon, at the top of:* with the accusative, *through, throughout, along, up along, in.* It makes numerals distributive; as ἀνὰ μίαν, *one by one.* In composition generally, *up, thoroughly, again, back, aloud.*

ἀνα-βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 ἀνέβην, pf. ἀναβέβηκα, *to go up, mount, to go on.*

ἀναβάς, *ᾶσα*, *άν*, aor. 2 part. of ἀναβαίνω.

ἀναβιβάζω, fut. Mid. βιβάσομαι, aor. 1 ἀνεβίβασα, Mid. ασάμην, *to raise up, to set up, to mount* one on horseback. Ἐπὶ ἀπήνης αὐτὸν ἀναβιβασάμενοι, *having mounted* (raised) *him on a wagon.*

ἀνα-βλέπω, fut. ψω, *to look up, to look back upon.*

ἀνα-βοάω, *ῶ*, fut. ήσομαι, *to cry* or *shout aloud, to cry out* something.

ἀναβολή, *ἡ* (ἀναβάλλω), *a putting off, delaying.*

ἀν-αγγέλλω, f. ελῶ, *to carry back tidings* of a thing, *report, announce.*

ἀναγκάζω (ἀνάγκη), fut. άσω, pf. ἠνάγκακα (ἀνάγκη), *to force, compel, to constrain, to demonstrate.*

ἀναγκαῖος, *αία*, *ον*, also *ος*, *ον* (ἀνάγκη), *necessary, constraining, pressing.* Τὰ ἀναγκαῖα, *necessaries, sufficient.*

ἀναγκαίως, Adv. of ἀναγκαῖος, *of necessity, perforce;* ἀναγκαίως

ἔχει, *it is necessary*, superl. ἀναγκαιότατα.

ἀνάγκη, ἡ, *force, necessity, constraint;* often in dat. ἀνάγκῃ, as Adv., *perforce, of necessity.*

'Αν-άγω, fut. ἀνάξω, aor. 2 ἀνήγαγον (ἀνὰ, ἄγω), *to lead up, conduct.*

ἀνα-δείκνυμι and ἀνα-δεικνύω, fut. δείξω, *to lift up, show, show forth.* II. *to declare.*

ἀνα-δεῖξαι, aor. 1 inf. of ἀναδείκνυμι.

ἀνα-δενδράς, άδος, ἡ (ἀνά, δένδρον), *a vine that clings up trees*, or *is trained up them;* in gen. *a vine.*

ἀνα-δίδωμι, fut. δώσω, *to give up, to yield.*

ἀνα-δύνω (ἀνά, δύνω), *to come to the top of the water, to emerge.*

ἀνα-δύομαι f. δύσομαι, Dep., with aor. 2 act. ἀνέδυν, pf. ἀναδέδυκα (ἀνά, δύω), *to come up, rise*, esp. from the sea.

ἀνα-ζάω, inf. ἀναζῆν, f. ζήσω (ἀνα, ζάω), *to return to life, to revive.*

ἀνα-ζητέω, ῶ, *to search into, examine, to search out, discover.*

ἀνά-θημα, ατος, τό (ἀνατίθημι), *that which is set up*, esp. *as a votive offering.*

ἀναίδεια, ἡ (ἀναιδής), *shamelessness, effrontery*

ἀν-αιδής, ές (α privat., αἰδέομαι), *shameless, unabashed, reckless.* Adv. -ῶς.

ἀν-αιρέω, f. ήσω, pf. ἀνήρηκα, pass. ἀνήρημαι, *to take up, to bear away, carry off, to kill, destroy.*

ἀν-αίρω, f. ἀναρῶ, *to raise up.*

ἀν-αισθητεύομαι, Dep., Mid., *to be unfeeling, to be insensate.*

ἀν-αίτιος, ον, also α, ον (α privat., αἰτία), *without cause, groundless.*

ἀνα-κομίζω, f. ίσω, Att. -ιῶ, aor. 1 ἀνεκόμισα, *to carry up, to bring, recover.*

ἀνα-κόπτω, f. ψω (ἀνά, κόπτω), *to beat, force*, or *drive* back; Pass. *to stop short.*

ἀνα-κράζω, f. άξομαι, aor. 2 ἀνέκραγον, *to cry out, lift up the voice.*

ἀνα-λαβεῖν, aor. 2 inf. of ἀναλαμβάνω.

ἀνα-λαμβάνω, f. λήψομαι, aor. 2 ἀνέλαβον, pf. ἀνείληφα, *to take up, take into one's hands, to undertake.*

ἀν-αλίσκω, f. ἀναλώσω, aor. 1 ἀνήλωσα or ἀνάλωσα, pf. ἀνήλωκα: Pass., fut. ἀναλωθήσομαι, aor. 1 ἀνηλώθην: *to squander, to kill, destroy.*

ἀνα-μένω, f. μενῶ, aor. 1 ἀνέμεινα, *to wait for, await, to endure.*

ἀνα-μίγνυμι and -ύω, f. μίξω, aor. 1 ἀνέμιξα, *to mix up together, to mingle.*

ἀνα-μιμνήσκω, f. ἀναμνήσω, aor. 1 ἀνέμνησα, *to remind, to recall to memory, make mention of;* Pass. *to remember.*

ἄν-ανδρος, ον (α privat., ἀνήρ), *unmanly, cowardly.*

ἀνα-νήφω, f. ψω, *to become sober again, come to one's senses.*

"ΑΝΑΞ, ἄνακτος, ὁ, *a lord, king, prince, chief.*

ἀναξιοπαθέω, ῶ, f. ήσω (ἀνάξιος, παθεῖν), *to suffer unworthily, be indignant thereat.*

ἀνάξιος, ον, also α, ον (α privat., ἄξιος), *unworthy, not deemed* or *held worthy.*

ἀνάπαυσις, εως, ἡ (ἀναπαύω), *rest, repose, ease.*

ἀνα-παύω, f. παύσω, *to give rest, to take one's rest, sleep; to halt, rest, to regain strength.*

ἀνα-πείθω, f. πείσω, aor. 1 ἀνέπεισα, *to bring over to another opinion, to persuade.*

ἀνα-πετάννυμι and ἀνα-πεταννύω, also ἀνα-πετάω, fut. πετάσω, Att. πετῶ, aor. 1 ἀνεπέτασα, *to spread out, expand, unfold, unfurl.*

ἀνα-πέτομαι, f. πτήσομαι, aor. 2 ἀνεπτόμην or ἀνεπτάμην, and in act. form ἀνέπτην, *to fly up, fly up and away.*

ἀνα-πηδάω, f. ήσομαι (v. πηδάω), *to leap, spring up* or *forth, start up.*

ἀνά-πλεως, ων, gen. ω, also fem. ἀναπλέα (ἀνά, πλέως = πλέος), *filled up, quite full of* a thing.

ἀναπνοή, ἡ (ἀναπνέω), *recovery of breath, rest.* II. *a drawing breath.*

ἀνα-πράσσω, Att. ττω, fut. πράξω, *to exact, levy.*

ἀνα-πρήθω, f. σω, *to set on fire, light up.*

ἀνα-πτερόω, f. ώσω, aor. 1 ἀνεπτέρωσα, *to raise the wings* for flight.

ἀνα-πτῆναι, inf. aor. 2 of ἀναπέτομαι.

ἀν-άπτω, f. ψω, aor. 1 ἀνῆψα, *to hang up to, fasten on* or *to* a thing. II. *to light up, light, kindle.*

ἀν-αρπάζω, fut. άξω, aor. 1 ἀνήρπασα, *to snatch up, to carry off.*

ἀναρχία, ἡ, *anarchy.*

ἀνα-σκιρτάω, ῶ, f. ήσω (ἀνά, σκιρτάω), *to leap* or *skip up.* II. *to leap back.*

ἀνα-σπάω, f. σπάσω, aor. 1 ανέσπασα, *to draw* or *pull up, to draw back.*

ἀναστάς, ἀναστῆναι, aor. 2 part. and inf. of ἀνίστημι.

ἀνα-στενάζω, f. άξω = ἀναστένω.

ἀνα-στένω, *to groan aloud, bewail aloud.*

ἀνα-τρέπω, f. τρέψω, aor. 1 ἀνέτρεψα, *to turn up* or *over, upset, to overthrow.*

ἀνα-φέρω, f. ἀνοίσω, aor. 1 ἀνήνεγκα, *to bring* or *carry up.*

ἀνα-χωρέω, f. ήσω, *to go back, to depart, to come back.*

ἀνα-ψύχω, fut. ψύξω; Pass., aor. 1 ἀνεψύχθην, aor. 2 ἀνεψύχην (ἀνά, ψῦχος): *to revive by fresh air, to refresh.*

ἀνδρ-αγαθέω, f. ήσομα (ἀνήρ, ἀγαθός), *to be* or *behave like a brave man.*

ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, Att. ιοῦμαι (ἀνήρ, ἀγαθός), Dep., *to act bravely, honestly.*

ἀνδρεῖος, εία, ον (ἀνήρ), *manly, masculine;* neut. τὸ ἀνδρεῖον, *manliness.*

ἀνδρο-φόνος, ον (ἀνήρ, φονεύω), *man-slaying;* fem. ἡ ἀνδροφόνος, *murderess of her husband.*

ἀν-έβην, aor. 2 of ἀναβαίνω.

ἀνεῖλον, όμην, aor. 2 act. and med. of ἀναιρέω.

ἀνεκτός, όν, later ή, όν (ἀνέχομαι), *bearable, tolerable.* Adv. ἀνεκτῶς, *so as to be borne.*

ἀνελεῖν, ἀνελέσθαι, aor. 2 act. and mid. inf. of ἀναιρέω.

ἄνεμος, ὁ, *a wind;* Lat. *ventus.*

ἀν-επιτήδειος, ον (α privat., ἐπιτήδειος), *unfit, inconvenient, not suitable.* II. of persons, *ill-disposed, unfriendly.*

ἀνέπτην, aor. 2 act. of ἀναπέτομαι.

ἀν-έρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, aor. 2 ἀνήλυθον or ἀνῆλθον, pf. ἀνελήλυθα, *to go* or *come back, return, to go up.*

ἀν-έχω, f. ἀνέξω, also ἀνασχήσω, aor. 2 ἀνέσχον, *to hold up, lift up, to uphold, support, to happen.* Mid. ἀν-έχομαι, f. ἀνέξομαι or ἀνασχήσομαι, *endure, allow, hold out, last.*

ἀνῆλθον, aor. 2 ind. of ἀνέρχομαι.

ἀνήλωσα, aor. 1 of ἀναλίσκω.

'ΑΝΗ'Ρ, ὁ, gen. ἀνδρός, *a man.*

ἀνήχθην, aor. 1 pass. of ἀνάγω.

ἀνθ-αμιλλάομαι, f. ήσομαι, Dep., *to vie with* another, *be rivals.*

ἀνθέω, f. ήσω, *to bloom, blossom.*

ἀνθ-ίστημι (ἀντί, ἵστημι), fut. ἀναστήσω, and aor. 1 ἀνέστησα, *to set against.* Mid. or Pass.

ἀνθίσταμαι; also in pf. act. ἀνθέστηκα, aor. 2 ἀντέστην, *to stand against, withstand, oppose.*

ἌΝΘΟΣ, εος, τό, *a flower.*

ἀνθρακεύς, έως, ὁ (ἄνθραξ), *a charcoal-burner.*

ἄνθρωπος, ὁ, *man.* As opposed to ἀνήρ, it expresses contempt, as Lat. *homo* opposed to *vir.*

ἀνθ-υποστρέφω (ἀντί, ὑποστρέφω), *to turn right round.*

ἈΝΙ´Α, ἡ *grief, sorrow, distress, trouble.*

ἀν-ίστημι (ἀνά, ἵστημι), fut. ἀναστήσω, and aor. 1 ἀνέστησα, *to stand up, to make to stand up, raise up, set up.*

ἄν-οδος, ἡ (ἀνά, ὁδός), *a way up, ascent;* II. *a way back.*

ἀ-νόητος, ον (α privat., νοέω), *foolish, unreasonable.*

ἀν-οίγνυμι and **ἀν-οίγω**, fut. ἀνοίξω, aor. 1 ἀνέῳξα, pf. 1 ἀνέῳχα, pf. 2 ἀνέῳγα: I. *to open, undo;* II. metaph. *to lay open, disclose.*

ἀν-οιμώζω, fut. ώξομαι, *to wail aloud.*

ἀν-όμοιος, ον, also α, ον (α privat., ὅμοιος), *unlike.*

ἀν-όνητος, ον (α privat., ὀνίνημι), *unprofitable, useless;* neut. pl. ἀνόνητα, as Adv., *unprofitably, in vain.*

ἄ-νοος, ον, contr. ἄνους, ουν (α privat., νόος), *without understanding, foolish.*

ἀν-ορύσσω, Att. ττω, fut. ξω (ἀνά, ὀρύσσω), *to dig up* what has been buried.

ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, Mid., *to exchange, to requite, answer, to answer back.*

ἀντ-ευεργετέω, ῶ, f. ήσω, *to return a kindness.*

ἀντ-έχω or **ἀντίσχω**, f. ἀνθέξω (ἀντί, ἔχω), *to hold against;* II. intrans., *to hold out against, withstand.*

ἈΝΤΙ´, with gen. Primarily, *in front of, against, contrary to, instead of;* in composition, *instead of, against, in return,* &c.

ἀντι-βουκολέω, ῶ, f. ήσω, *to cheat in return, to deceive, to beguile.*

ἀντι-δίδωμι, f. δώσω, *to give in return, repay.*

ἀντικρύ and **ἄντικρυς**, Adverbs (ἀντί, ἄντην), have generally distinct meanings: I. ἀντικρύ, *over against, right opposite;* II. ἄντικρυς, *straight, right, outright.*

ἀντι-λαμβάνω, f. λήψομαι, pf. ἀντείληφα, aor. 2 ἀντέλαβον, *to receive instead of* or *in turn;* II. Med. c. gen., *to lay hold of, assist, to lay claim to.*

ἀντι-τείνω, f. τενῶ, intrans. and Mid., *to strive against, counteract, resist.*

ἀντίφημι, f. φήσω (ἀντί, φημί), *to answer, to deny, to speak against.*

ἀνύσιμος, ον (ἀνύω), *efficacious, effectual.*

ἀνυτικός, ή, όν = ἀνύσιμος.

ἀνύω, Att. ἀνύτω, f. ἀνύσω, aor. 1 ἤνυσα, pf. ἤνυκα, Pass. aor. 1 ἠνύσθην, *to accomplish, to attain, to obtain, to procure.* οὐδὲν ἤνυε, *he did no good, it was of no use.*

ἄνω, Adv. (ἀνά), *up, upwards, formerly;* II. as Prep. with gen., *above.* Comp. ἀνωτέρω, *higher up;* Superl. ἀνωτάτω, *highest up.*

ἀν-ώμαλος, ον (α privat., ὁμαλός), *uneven, unequal, irregular.*

ἀν-ωφελής, ές (α privat., ὠφελέω), *useless.*

ἀξία, ἡ, properly fem. of ἄξιος, *the worth* or *value* of a thing; κατ' ἀξίαν or πρὸς ἀξίαν, *according to desert;* ὑπὲρ or παρ' ἀξίαν, *beyond desert, unduly.*

ἀξίνη, ἡ (ἄγνυμι), *an axe.*
ἄξιος, α, ον, *worthy, befitting, deserving.*
ἀξιόω, ῶ, f. ώσω, pf. ἠξίωκα, Pass. fut. ἀξιωθήσομαι, *to think* or *deem worthy, to esteem, honor, require, ask, demand.*
ἄξων, ονος, ὁ (ἄγω), *an axle.*
ἄ-οπλος, ον (α privat., ὅπλον), *without armor, unarmed.*
ἀπ-αγγέλλω, f. ελῶ, aor. 1 ἤγγειλα, Pass. aor. 1 ἠγγέλθην, *to bring tidings, report, announce, to relate, tell.*
ἀπ-άγω, f. άξω, *to lead away, to carry off;* Mid., *to take away for one's self.*
ἀ-παίδευτος, ον (α privat., παιδεύω), *uneducated, boorish.* Adv. ἀπαιδεύτως ἔχειν, to be *boorish.*
ἀπ-αιτέω, ῶ, f. ήσω, *to demand back, to demand of one.*
ἀπαλλαγή, ἡ (ἀπαλλάσσω), *deliverance, release, relief from* a thing.
ἀπ-αλλάσσω, Att. ττω, f. ξω, aor. 1 ἤλλαξα, pf. ἤλλαχα, *to set free, release, to depart.*
ἀπ-αντάω, ῶ, f. ἀπαντήσομαι, aor. 1 ἀπήντησα, pf. ἀπήντηκα (ἀπὸ ἀντάω), *to come* or *go to meet, encounter.*
ἍΠΑΞ, Adv., *once, once only, once for all.*
ἀπαραφυλάκτως, Adv., *carelessly, unguardedly.*
ἀπαρεγχείρητος, ον (α privat., παρεγχειρέω), *not to be attacked, inviolable.* Adv. -τως, *exactly.*
ἀπ-αρτί (ἀπό, ἄρτι), Adv., *completely;* II. of time, ἀπὸ ἄρτι for ἀπὸ τοῦ νῦν, *from now, from this time, just now.*
ἅ-πας, ἅπασα, ἅπαν (ἅμα, πᾶς), strengthened for πᾶς, *quite all, all together, every one.*
ἀπατάω, ῶ, f. ήσω, aor. 1 ἠπάτησα, *to cheat, outwit, beguile.*
ἈΠΑ'ΤΗ, ἡ, *cheating, fraud, guile, deceit, a stratagem.*

ἀπειλέω, ῶ, f. ήσω (ἀπειλή), *to threaten.*
ἄπ-ειμι, fut. ἀπέσομαι (ἀπό, εἰμί, *sum*), *to be away from;* absol. *to be away* or *absent.*
ἄπ-ειμι (ἀπό, εἶμι, *ibo*), *to go away, depart;* the pres. mostly as fut., *I will go.*
ἀπ-εῖπον, inf. ἀπειπεῖν, also aor. 1 ἀπεῖπα, fut. ἀπερῶ, pf. ἀπείρηκα, the pres. being supplied by ἀπόφημι, ἀπαγορεύω, — *to say* or *tell out, to forbid, to renounce, to refuse to be worn out, to be fatigued.*
ἀπείρηκα, inf. ἀπειρηκέναι, pf. of ἀπεῖπον.
ἄ-πειρος, ον: I. (α privat., πεῖρα, πειράομαι), *inexperienced, ignorant;* II. (α privat., πεῖρας, πέρας), *boundless, endless, countless.*
ἀπ-ελαύνω, fut. ἀπελάσω, Att. ἀπελῶ, pf. ἀπελήλακα, Pass. aor. 1 ἀπηλάθην, *to drive away, expel, go away, depart.*
ἀπ-ελέγχω, f. έγξω, *to refute thoroughly, to convince.*
ἀπ-ελεύθερος, ὁ, *an emancipated slave, a freedman.*
ἀπελθεῖν, aor. 2 inf. of ἀπέρχομαι.
ἀπ-ελπίζω, fut. ίσω, Att. ιῶ, *to drive to despair, to give up hope.*
ἀπ-εμπολάω, ῶ, f. ήσω: *to dispose of by sale* or *barter;* II. *to buy and sell, betray.*
ἀπεμπόλησις, εως, ἡ, *a selling, a sale.*
ἀπενέγκασθαι, aor. 1 mid. inf. of ἀποφέρω.
ἀπεπτάμην, aor. 2 of ἀποπέτομαι.
ἅπερ, neut. pl. of ὅσπερ, *so, so as, whatsoever.*
ἀ-περίσκεπτος, ον (α priv., περισκέπτομαι), *inconsiderate, thoughtless, heedless.* Adv. -τως.
ἀπέρχομαι, fut. ελεύσομαι, aor. 2 ἦλθον, *to go away, depart from.*
ἀπ-εχθάνομαι, f. εχθήσομαι, aor.

2 ἀπηχθόμην, pf. ἀπήχθημαι, Pass., *to be hated, to incur hatred* or *odium;* II. Dep. in causal sense, *to cause hatred.*

ἀπ-έχω, f. ἀφέξω and ἀποσχήσω, aor. 2 ἀπέσχον, *to hold off; keep off, away from; to part.*

ἀπῆλθον, aor. 2 of ἀπέρχομαι.

ἀπήνη, ἡ, *a car, chariot, wagon.*

ἀπιστέω, ῶ, f. ήσω, pf. ἠπίστηκα (ἄπιστος), *to disbelieve, distrust.*

ἄ-πιστος, ον (α privat., πιστός), *not to be trusted, faithless, not credible.*

'ΑΠΟ', Prep. with gen. only, *from, away from, through, by, by means of, with.* In compos. it denotes *separation, negation, origin:* 'Απ' ἐκείνου διετέλει, *kept far from him.*

ἀπο-βάλλω, f. βαλῶ, aor. 2 ἀπέβαλον, pf. ἀποβέβληκα, *to throw off from, to throw away, reject, to lose.*

ἀπο-βιβρώσκω, f. βρώσω, *to eat up, devour.*

ἀποβίωσις, εως, ἡ, *departure from life, death.*

ἀπο-βλέπω, f. ψω, *to look away from* all other objects *at* one, *to look steadfastly at, gaze at* or *upon.*

ἀπόγνωσις, εως = ἀπόγνοια, ας, ἡ (ἀπογιγνώσκω), *despair.*

ἀπο-γυμνόω, ῶ, f. ώσω, *to strip quite bare, disarm;* Mid., *cause to appear, to strip one's self.*

ἀπόδειξις, εως, ἡ (ἀποδείκνυμι), *a showing, proof, demonstration.*

ἀπο-δέχομαι, f. δέξομαι, aor. ἀπεδεξάμην, pf. δέδεγμαι, Dep., *to accept in full, accept gladly, be content with, approve.*

ἀποδημέω, f. ήσω (ἀπόδημος), *to be away from home, to go abroad.*

ἀπο-διδράσκω, f. δράσομαι, aor. 2 ἀπέδρην, part. ἀποδράς, *to run away* or *off, flee from, to flee, shun.*

ἀπο-δίδωμι, f. δώσω, aor. 1 ἀπέδωκα, *to give back, restore, to grant, allow.*

ἀπο-δύνω, = ἀποδύω.

ἀποδύς, aor. 2 part. of ἀποδύω.

ἀπο-δύω, trans. in fut. ἀποδύσω, aor. 1 ἀπέδυσα, *to strip off, to put away.*

ἀπο-θνήσκω, f. θανοῦμαι, aor. 2 ἀπέθανον, *to die off, to die.*

ἀποίσω, fut. of ἀποφέρω, cf. φέρω.

ἀπο-καθίστημι, fut. καταστήσω, *to re-establish, restore.*

ἀπο-καλέω, ῶ, f. έσω, *to call away, to call by a name.*

ἀπο-κάμνω, f. καμοῦμαι, *to grow quite weary, to flag utterly.*

ἀπο-κομίζω, fut. ίσω, Att. ιῶ, *to carry* or *conduct away;* Mid., *to carry off with one;* Pass., *to get away.*

ἀποκοπή, ἡ (ἀποκόπτω), *a cutting* or *knocking off.*

ἀποκόπτω, f. κόψω, *to cut off, hew off, knock off.*

ἀπο-κρεμάννυμι, f. κρεμάσω, Att. κρεμῶ, *hang down, let hang;* II. *to hang up.*

ἀπο-κρίνω, fut. κρινῶ, pass. aor. 1 ἀπεκρίθην, pf. κέκριμαι, *to part, separate:* Mid., *to answer* or *reply* to a question.

ἀπόκρισις, εως, ἡ, *an answer.*

ἀπο-κρύπτω, f. ψω, *to hide from, keep hidden from.*

ἀπο-κτείνω, f. κτενῶ, aor. 1 ἀπέκτεινα, aor. 2 ἀπέκτανον, *to kill, slay.*

ἀπο-κυέω, ῶ, f. ήσω, *to bear young, bring forth.*

ἀπολαβών, λαβόμενος, aor. 2 part. act. and mid. of ἀπολαμβάνω.

ἀπο-λαμβάνω, fut. λήψομαι, pf. ἀπείληφα, pass. ἀπείλημμαι, aor. 2 ἀπέλαβον, aor 1. ἀπελήφθην, *to take* or *receive from* another.

ἀπο-λαύω, f. ἀπολαύσομαι, aor. 1 ἀπέλαυσα, *to take of* a thing, *enjoy, obtain:* ὠφελειῶν ἀπο-

λαβεῖν παρά τινος, *to obtain* advantages from some one.

ἀπο-λείπω, ψω, aor. 2 ἀπέλιπον, *to leave over* or *behind, to lose.*

ἀπολέσθαι, aor. 2 mid. inf. of ἀπόλλυμι.

ἀπ-όλλυμι or **ἀπ-ολλύω**, fut. ἀπολέσω, aor. 1 ἀπώλεσα, *to destroy utterly, kill, slay;* of things, *to demolish, to lay waste.* Mid. ἀπόλλυμαι, f. ἀπολοῦμαι, pf. ἀπόλωλα, *to perish, die.*

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ, *Apollo,* son of Jupiter and Latona.

ἀπο-λούω, f. λούσω, *to wash off, to wash clean.*

ἀπο-λύω, f. λύσω, aor. 1 ἀπέλυσα, pf. ἀπολέλυκα, *to loose from, to set free* or *release from, to dismiss.*

ἀπόλωλα, pf. mid. of ἀπόλλυμι.

ἀπο-μάχομαι, f. μαχέσομαι, contr. μαχοῦμαι, *to finish a battle, fight it out.*

ἀπο-μιμέομαι, f. ήσομαι, Dep., *to copy after, to represent faithfully.*

ἀπο-νέμω, fut. νεμῶ, and later νεμήσω; aor. 1 ἀπένειμα, *to portion out, assign severally, to impart.*

ἀπο-ξηραίνω, f. ανῶ, *to dry up, drain off* a river.

ἀπόπειρα, ἡ (ἀπό, πεῖρα), *a trial, venture.*

ἀπο-πέτομαι, fut. πτήσομαι, aor. 2 ἀπεπτάμην, *to fly off* or *away.*

ἀπόπληκτος, ον (ἀποπλήσσω), *stricken* or *disabled by a stroke;* I. in mind, *dumb, astounded, foolish.*

ἀπο-πνίγω, f πνίξω or πνίξομαι, *to choke, throttle;* pass. f. πνιγήσομαι, aor. 2 επνίγην, pf. πέπνιγμαι, *to be choked, to be drowned.*

ἀπορέω, ῶ, f. ήσω (ἄπορος), *to be without resource, to be at a loss, not to know.*

ἄπορος, ον (α privat., πόρος), *impracticable:* τὰ ἄπορα, *difficulties, straits; without means* or *resources,* and so *at a loss, not knowing what to do; needy.*

ἀπορ-ρίπτω, fut. ἀπορρίψω, aor. 1 ἀπέρριψα, *to throw away, throw aside.*

ἀπο-σπάω, f. σπάσω, *to tear* or *drag away, sever* or *part from.*

ἀποστάς, ἀποστῆναι, aor. 2 act. part. and inf. of ἀφίστημι.

ἀποστατέω, ῶ, f. ήσω, *to stand off* or *aloof from.*

ἀπο-στερέω, ῶ, fut. ήσω, *to rob, bereave,* or *defraud.*

ἀπο-στρέφω, f. ψω, aor. 2 ἀπεστράφην, pf. ἀπέστραμμαι, *to turn back* or *aside.*

ἀπο-τάσσω, Att. ττω, f. ξω, *to set apart* or *assign specially;* Mid., ἀποτάσσομαί τινι, *to bid adieu* to a person or thing; ἀποτάσσομαί σου τῇ φιλίᾳ, *bid adieu* (*relinquish*) *to thy friendship.*

ἀπο-τίθημι, f. θήσω, *to put away, lay aside.*

ἀπο-φαίνω, f. φανῶ, aor. 1 ἀπέφηνα, *to show forth, display, to show by word, declare.*

ἀπο-φέρω, f. ἀποίσω, aor. ἀπήνεγκα, *to carry off* or *away, to receive.*

ἀποφεύγω, f. φεύξομαι, aor. 2 ἀπέφυγον, *to flee from, escape.*

ἀπρέπεια, ας, ἡ, *unseemliness, indecency.*

ἀ-πρεπής, ές (α privat., πρέπω), *unseemly, unbecoming.*

ἀπροσφώνητος, ον (α privat., προσφωνέω), *inexorable.*

ἀ-πτήν, gen. ἀπτῆνος, ὁ, ἡ (α priv., πτηνός), *unfledged,* of young birds; *unwinged.*

ἍΠΤΩ, f. ἅψω, aor. 1 ἧψα, pass. aor. 1 ἥφθην, *to fasten, to take hold;* more frequently as mid. ἅπτομαι, fut. ἅψομαι, aor. 1 ἡψάμην, *to fasten one's self to, to reach, to gain.*

ἀπώλεια, ἡ (ἀπόλλυμι), *destruction, loss, waste.*
ἀπώλεσα, aor. 1 of ἀπόλλυμι.
ἌΡΑ, conj., *then, therefore, yet.*
ἆρα, interrog. particle, *is it that? is it so?*
ἀράμενος, aor. 1 mid. part. of αἴρω.
ἀράχνη ἡ, *a spider's web, cobweb.*
Ἄραψ, αβος, ὁ, *an Arab.*
ἀργαλέος, α, ον (ἄλγος, as if ἀλγαλέος), *hard, painful, grievous, troublesome.*
ἀργέω, f. ήσω (ἀργός), *to be idle, do nothing.*
ἀργός, όν (α privat., ἔργον), *not working, idle, lazy.*
ἀργύρεος or **ἀργυρέος**, α, ον, contr. ἀργυροῦς, ᾶ, οῦν· (ἄργυρος), *silver, of silver.*
ἀργύριον, τό (ἄργυρος), *silver,* i. e. *money, cash.*
ἀρδεύω, f. σω = ἄρδω, *to water.*
ἀρετή, ἡ, *goodness, excellence, virtue, merit.*
ἀρθείς, aor. 1 pass. part. of αἴρω.
ἀριθμέω, f. ήσω (ἀριθμός), *to number, count, reckon up.*
ἀριστερός, ά, όν, *left; ἐξ ἀριστερῶν, on the left.*
ἄριστος, η, ον, *best* in its kind, used as Superl. to ἀγαθός; of persons, *best,* i. e. *bravest* or *noblest.* Neut. pl. ἄριστα as Adv., *best, most excellently.*
ἈΡΚΕ'Ω, ῶ, f. έσω, aor. 1 ἤρκεσα, pf. pass. ἤρκεσμαι, *to suffice, satisfy, to be of use, be strong enough.*
ἌΡΚΤΟΣ, ὁ and ἡ, *a bear.*
ἁρμόδιος, α, ον, also ος, ον (ἁρμόζω), *fitting together, agreeable.*
ἁρμόζω, Att. ἁρμόττω, f. ἁρμόσω, aor. 1 ἥρμοσα, pf. ἥρμοκα; Pass., aor. 1 ἡρμόσθην (ἁρμός, ἄρω), *to fit together, join.*
ἄρνα, accus. of ἀρήν, dual ἄρνε, plur. ἄρνες, etc., v. sub ἀρνός.
ἀρνέομαι, fut. ήσομαι, aor. 1 pass. ἠρνήθην, aor. 1 mid. ἠρνησάμην, Dep., *to deny.*
ἈΡΝΟ'Σ, τοῦ, τῆς, gen. of an obsol. nom. ἄρς, the nom. in use being ἀμνός, *a lamb,* also *a sheep.*
ἄρξομαι, fut. of ἄρχομαι.
ἆρον, -άτω, aor. 1 imperat. of αἴρω.
ἀρότης, ου, ὁ = ἀροτήρ, *a ploughman.*
ἀροτριάω, f. άσω = ἀρόω, *to plough.*
ἄροτρον, τό (ἀρόω), *a plough.*
ἄρουρα, ἡ (ἀρόω), *tilled* or *arable land, seed land.*
ἀρουραῖος, α, ον, *belonging to corn land, rustic; μῦς ἀρουραῖος, a field-mouse.*
ἁρπαγή, ἡ (ἁρπάζω), *seizure, robbery, rape, plunder.*
ἉΡΠΑ'ΖΩ, fut. ἁρπάσω, aor. 1 ἥρπασα, pf. ἥρπακα, *to carry off, to snatch up, to seize.*
ἌΡΡΗΝ, ὁ, ἡ, ἄρρεν, τό, gen. ενος; old Att. ἄρσην, *male,* opposed to θῆλυς; as Subst., ἄρρην, ὁ, *the male.*
ἄρρωστος, ον (α privat., ῥώννυμι), *weak, sickly, sick-a-bed;* hence *languid, remiss.*
ἀρτάω, f. ήσω, pf. ἤρτηκα, pass. aor. 1 ἠρτήθην, pf. ἤρτημαι, *to fasten to, hang* one thing upon another; Pass., *to be hung* upon, *to depend* upon.
Ἀρτίως, Adv., *just, exactly.*
ἌΡΤΟΣ, ὁ, *a loaf,* esp. of *wheat, bread.*
ἀρχαῖος, α, ον (ἀρχή) *ancient, former.*
ἈΡΧΗ', ἡ, *a beginning, origin; ἐξ ἀρχῆς, from the first;* absol. ἀρχήν, *at first.*
ἀρχ-ηγέτης ου, ὁ, fem. ἀρχηγέτις, ιδος (ἀρχή, ἡγέομαι), *a leader, prince, chief.*
ἌΡΧΩ, f. ἄρξω, aor. 1 ἦρξα, pf. ἦρχα; more commonly in Mid. ἄρχομαι, fut. ἄρξομαι,

aor. 1 ἠρξάμην, pf. ἦργμαι: *to begin, to rule, be leader of.* II. Pass., *to be ruled* or *governed.*

ἄρχων, οντος, ὁ (properly part. of ἄρχω), *a ruler, captain, chief, king.*

ᾆσαι, contr. for ἀεῖσαι, aor. 1 inf. of ἀείδω.

ἀσβολάω, *to cover with soot.*

ἀσέβεια, ἡ (ἀσεβής), *impiety, profaneness.*

ἀ-σεβής, ές (α privat., σέβω), *ungodly, unholy, profane.*

ἀσθένεια, ἡ (ἀσθενής), *want of strength, weakness.*

ἀσθενέω, f. ήσω (ἀσθενής), *to be weak, feeble, sickly.*

ἀσθενής, ές (α privat., **σθένος**), *without strength, weak, feeble.*

ἄσμενος, η, ον, pf. pass. part. of ἥδομαι, *well pleased, glad;* Comp. ἀσμενώτερος, -έστερος, and -αίτερος. Adv., -νως, *gladly, readily.*

ἀσπάζομαι, fut. άσομαι, Dep., *to welcome kindly, to embrace, to kiss, to cling fondly to.*

ἀ-σπαίρω (α euphon., σπαίρω), *to pant, gasp, struggle convulsively.*

'Ασπάλαξ, ακος, ὁ, *a mole.*

'ΑΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *a round shield;* II. *an asp, a kind of snake.*

'ΑΣΤΗ'Ρ, ὁ, gen. έρος, *a star.*

ἀστικός, ή, όν (ἄστυ), *of a city* or *town,* opposed to country.

ἀ-στοχέω, f. ήσω (ἄστοχος), *to miss the mark, to fail.*

"ΑΣΤΥ, τό, gen. εος, contr. ους, also εως, *a city, the city of Athens.*

ἀσφάλεια, ἡ (ἀσφαλής), *firmness, stability.*

ἀ-σφαλής, ές (α privat., σφάλλομαι), aor. 2 inf. of σφάλλω, *firm, sure. certain;* ἐν ἀσφαλεῖ or ἐξ ἀσφαλοῦς, *in safety;* τὸ ἀσφαλές, *safety.*

ἀσφαλῶς, Adv. of ἀσφαλής, *firmly, securely;* Comp. ἀσφαλέστερον, Superl. έστατα.

ἄσχημος, ον = ἀσχήμων, ον (α privat., σχῆμα), *shapeless, homely, shameful.* Adv., ἀσχημόνως.

ἄ-σωτος, ον (α privat., σώζω), *profligate.* Adv., -τως, *dissolutely.*

'ΑΤΑ'Ρ, Conjunct., *but, yet.*

ἅτε, acc. pl. neut. of ὅστε, used as Adv. like ἅπερ, *just as, as if, so as;* II. only in prose, *inasmuch as, seeing that.*

ἀ-τενής, ές (α copul., τείνω), *intent, intense, direct, straightforward.* Adv., ἀτενῶς or ἀτενές, *exceedingly.*

ἅτερος, ον, contr. for ὁ ἕτερος, gen. θατέρου, with mark of crasis, θἀτέρου.

ἄ-τεχνος, ον, or **ἀ-τεχνής**, ές (α privat., τέχνη), *without art, unskilled, rude, without practice.*

ἀτημέλητος, ον (ἀτημελέω), *unheeded, uncared for.* Adv., ἀτημελήτως, *carelessly.*

'Αττικός, ή, όν (ἀκτή), *Attic, Athenian;* II. used for *a drachma,* a coin worth six obols — *i.e.* \$17.06.

ἀ-τύχημα, ατος, τό, *a misfortune, mishap.*

ἀ-τυχής, ές (α privat., τυχεῖν), *luckless, unfortunate, unsuccessful.* Adv., -χως

ἀτυχία, ἡ (ἀτυχέω), *ill luck, bad fortune.*

αὖθις, Adv., *again, anew, besides, in turn.*

αὐλέω, ῶ, f. ήσω (αὐλός), *to play on the flute.*

αὐλητής, οῦ, ὁ (αὐλέω), *a flute-player.*

αὐλητικός, ή, όν, *of* or *for a flute-player.*

αὐλός, ὁ, *any wind instrument, a flute.*

ΑΥ'ΞΑ'ΝΩ, f. αὐξήσω, aor. 1 ηὔξησα, pf. ηὔξηκα, *to make grow, increase, to promote, to honor.*

αὔριον, Adv., *to-morrow.*

αὐτίκα, Adv. (αὐτός), *forthwith, straightway, immediately.*

αὐτο-δεσπότης (αὐτός, δεσπότης), ου, ὁ, *self-master.*

αὐτό-ματος, η, ον, also ος, ον (αὐτός, μέμαα, pf. of μάω), *acting of one's own will, unbidden,* esp. *self-moving.* ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, *from one's own accord, naturally, by chance.* Adv., –τως.

αὐτό-νομος, ον (αὐτός, νέμω), *independent.*

ΑΥ'ΤΟ'Σ, αὐτή, αὐτό, reflexive Pron., *self, he himself, she herself, itself.* In the oblique cases, without a substantive, *him, her, it.* With the article prefixed, *same;* ταὐτό, for τὸ αὐτό, *the same thing;* ταὐτά, for τὰ αὐτά, *the same things.*

αὑτοῦ, ῆς, contr. for ἑαυτοῦ, ῆς.

αὐτό-χειρ, ρος, ὁ, ἡ (αὐτός, χείρ), *one who kills himself* or *one of his kin, a murderer, homicide.* As Adj., *murderous.*

ΑΥ'ΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *the neck, throat.*

'Αφ-αιρέω, ῶ, f. ήσω, pf. ἀφῄρηκα, aor. 2 ἀφεῖλον, *to take from, take away from another;* II. Mid., *to take away for one's self, bear off, deprive.*

ἀ-φανής, ές (α privat., φανῆναι), *unseen, invisible.*

ἀφ-αρπάζω, f. άξω, Att. άσω or άσομαι, pass. aor. 1 ἡρπάσθην, pf. ἥρπασμαι, *to tear off, to snatch away.*

ἀφεῖλον, όμην, aor. 2 act. and mid. of ἀφαιρέω.

ἀφείς, εῖσα, aor. 2 part. of ἀφίημι.

ἀφῆκα, aor. 1 of ἀφίημι.

ἀφ-ίημι, f. ἀφήσω, aor. 1 ἀφῆκα, pf. ἀφεῖκα, *to send away, let go, set free, to let pass.*

ἀφικέσθαι, aor. 2 mid. inf. of ἀφικνέομαι.

ἀφικνέομαι, f. ἀφίξομαι, aor. ἀφικόμην, pf. pass. ἀφῖγμαι, Dep., *to arrive at, to come to, to reach, to obtain.*

ἀφ-ίστημι, f. ἀποστήσω, aor. 1 ἀπέστησα, and aor. 1 mid. ἀπεστησάμην, *to put away, remove;* II. intrans. in Pass. with aor. 2 act. ἀπέστην, pf. ἀπέστηκα, *to stand off, away,* or *aloof from.*

ἄ-φοβος, ον (α privat., φόβος), *fearless.*

ἀφ-ομοιόω, f. ώσω, *to liken, make like, to compare.*

ἀφ-ορμή, ἡ (ἀπό, ὁρμή), *a starting-place, the occasion* or *pretext of* a thing, *means, resources.*

'Αφροδίτη, ἡ (ἀφρός), *Aphrodite,* Lat. *Venus,* the goddess of love and beauty, born from the *sea-foam.*

ἀφρονέστερος, –έστατος, Comp. and Superl. of ἄφρων.

ἀ-φρόνως (Adv. of ἄφρων), *foolishly.*

ἄ-φρων, ον, gen. ονος (α privat., φρήν), *senseless;* Comp. and Superl., ἀφρονέστερος, έστατος.

ἀ-φύλακτος, ον (α privat., φυλάσσω), *unguarded.* Adv., –τως.

ἄ-χαρις, ὁ, ἡ, ἄχαρι, τό, gen. ιτος (α privat., χάρις), *without grace* or *charms, unpleasant, wretched, thankless.*

ἀχαριστία, ἡ, *ingratitude, ungraciousness.*

ἀ-χάριστος (α privat., χαρίζομαι), *unpleasing, ungracious, ungrateful, thankless.* Adv., –ως.

ἀ-χείρωτος, ον (α privat., χειρόω), *not trained by the hand;* II. *unconquered.*

ἄχθομαι, pass. with fut. mid. ἀχθέσομαι, aor. 1 ἠχθέσθην, pf. ἤχθημαι (ἄχθος), *to be weighed down, discontented, vexed.*

"ΑΧΘΟΣ, εος, τό, *a weight, burden, load.*

ἀχθοφορέω, f. ήσω, *to bear burdens, to bear as a burden.*

ἀ-χρεῖος, ον, rarely **α, ον** (α priv., χρεία), *useless, unprofitable.*

ἀ-χρηστος, ον (α privat., χρηστός), *useless, unprofitable, unserviceable.*

ἄχυρον, τό, mostly in pl., *chaff, bran, straw.*

ἄ-ψυχος, ον (α privat., ψυχή), *lifeless.*

B.

βαβαί, exclamation of surprise, *bless me! dear me!*

βαδίζω, fut. Att. ιοῦμαι, later ιῶ, aor. 1 ἐβάδισα, pf. βεβάδικα (βάδος, βαίνω), *to go on foot, to walk, to go slowly.*

βάθος, εος, τό (βαθύς), *depth.*

βαθύ-κρημνος ον (βαθύς, κρημνός), *with high cliffs.*

βαθύς βαθεῖα, βαθύ, Comp. βαθύτερος, Superl. βαθύτατος, *deep* or *high;* generally *large, abundant.*

βάκλον, ου, τό, *a stick, a cudgel.*

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ἡ, *an acorn;* also of other fruit, esp. *the date.*

βάλλω, fut. βαλῶ, aor. 2 ἔβαλον, pf. βέβληκα, *to throw, to put, to place, to cast, to hit with a dart.*

βαπτίζω, fut. Att. βαπτιῶ (βάπτω), *to dip repeatedly, to sink.*

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τό, *weight, burden, pressure.*

βαρυθυμέω, ῶ, *to be weighed down* [or *sorrowful.*

βαρύθυμος, ον (βαρύς, θυμός), *heavy in spirit, indignant, sullen.*

ΒΑΡΥ'Σ, εῖα, ύ, Comp. βαρύτερος, Superl. βαρύτατος, *heavy.*

βασιλεία, ἡ (βασιλεύω), *a kingdom, dominion.*

βασίλειον, τό, mostly in pl., *a palace,* also *the kingdom.*

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έως, *a king, prince;* Comp. βασιλεύτερος, α, ον, *more kingly;* Superl. βασιλεύτατος, η, ον, *most kingly.*

βασίλισσα, ης, ἡ = βασιλίς, ίδος, ἡ = βασίλεια, ας, ἡ, *a queen, princess.*

βασκανία, ἡ (βάσκανος), *slander, envy, malice.*

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, f. άσω, aor. 1 ἐβάστασα, aor. 1 pass. ἐβαστάχθην, *to lift, lift up, raise;* II. *to bear, support.*

ΒΑ'ΤΟΣ, ἡ, *a bramble* or *any prickly bush.*

ΒΑ'ΤΡΑΧΟΣ, ὁ, *a frog.*

βέβαιος, α, ον, also ος, ον (βαίνω), *firm, steady, sure, safe;* τὸ βέβαιον, *certainty.*

βεβαίωσις, εως, ἡ, *firmness, certainty, assurance.*

βέλος, εος, τό (βάλλω), *a bolt, arrow, dart.*

βέλτιστος, η, ον, Superl. of ἀγαθός, *best.* ὦ βέλτιστε, *oh, my good fellow!* (a friendly address.)

ΒΙ'Α, ἡ, *bodily strength, force, might.*

βιάζω, f. άσω, *to force, constrain, strive, endeavor;* Pass., aor. 1 ἐβιάσθην, pf. βεβίασμαι, *to have violence done* one, *to suffer violence.*

βίαιος, α, ον, also ος, ον (βία), *forcible, violent.*

βιαίως, Adv. of βίαιος, *by force, perforce.*

ΒΙΒΡΩ'ΣΚΩ, fut. βρώσομαι, aor. 1 ἔβρωσα, aor. 2 ἔβρων, pf. βέβρωκα, *to eat, gnaw, eat up, consume.*

ΒΙ'ΟΣ, ὁ, *life.*

βιόω, f. βιώσομαι, later βιώσω, aor. 1 ἐβίωσα, aor. 2 ἐβίων, *to live.*

βλάβη, ἡ (βλάπτω), *hurt, harm, damage.*

ΒΛΑ'ΠΤΩ, fut. *βλάψω*, pf. *βέβλαφα* or *ἔβλαφα*, pass. fut. 2 *βλαβήσομαι*, aor. 1 *ἐβλάφθην*, *to hinder, weaken, to harm, damage, hurt, mar.*

βλασφημέω, f. *ήσω*, pf. *βεβλασφήμηκα* (*βλάσφημος*), *to blaspheme, defame, to speak ill.*

βλέπω, f. *ψω*, aor. 1 *ἔβλεψα*, pf. *βέβλεφα*, pass. aor. 1 *ἐβλέφθην*, *to look, see, to look on, look at.*

βοάω (*βοή*), pf. *βεβόηκα*; Mid., aor. 1 *ἐβοησάμην*, pf. *βεβόημαι*; *to shout, to howl, to utter a cry from joy* or *grief.*

βοήθεια, *ἡ* (*βοηθός*), *help, aid, rescue, support.*

βοηθέω, ῶ, f. *ήσω* (*βοηθός*), *to assist, succor, come to the rescue.*

βοηθός, *όν*, as Subst. *βοηθός*, *ὁ*, *an assistant, auxiliary, helper.*

βο-ηλάτης, *ου*, *ὁ*, fem. *βοηλάτις*, *ιδος*, *ἡ* (*βοῦς*, *ἐλαύνω*), *a cattle-driver, a drover.*

ΒΟ'ΘΡΟΣ, *ὁ*, *a pit* or *hole dug in the ground, a trench.*

ΒΟΡΑ', *ἡ*, *food.*

ΒΟΡΕ'ΑΣ, *ου*, *ὁ*, *the North wind.*

ΒΟ'ΣΚΩ, fut. *βοσκήσω*, *to feed, drive to pasture, nourish.*

ΒΟ'ΤΡΥΣ, *υος*, *ὁ*, *a cluster* or *bunch of grapes.*

βουβών, *ῶνος*, *ὁ*, *the groin.*

βουκολέω, ῶ, f. *ήσω* (*βουκόλος*), *to tend cattle*; metaph., *to delude, beguile.*

βουκόλος, *ὁ*, *a cowherd, herdsman.*

βουλεύω, f. *σω*, pf. *βεβούλευκα*, mid. fut. *εύσομαι*, *to take counsel, consider*; in past tenses, *to have considered, to be determined* or *resolved on.*

βούλομαι, f. *ήσομαι*, aor. 1 *ἐβουλήθην*, *to will, wish, be willing.*

ΒΟΥ͂Σ, *ὁ* or *ἡ*, gen. *βοός*, *a bullock* or *cow, an ox*; in plur., *cattle.*

βοῶν, contr. part. of *βοάω*, 2 gen. pl. of *βοῦς.*

βραβεῖον, *τό* (*βραβεύω*), *a prize in the games, reward.*

βραδέως, Adv. of *βραδύς*, *slowly.*

βραδύς, *εῖα*, *ύ*, Comp. *βραδύτερος*, Superl. *βραδύτατος*, *slow, heavy.*

βραδύτης, *ητος*, *ἡ* (*βραδύς*), *slowness, dulness.*

βραχύς, *εῖα*, *ύ*, Comp. *βραχύτερος* and *βραχίων*, Superl. *βραχύτατος* and *βράχιστος*,—of space and time, *short*; of number and degree, *few, little*: *ἐπὶ βραχύ*, *a little, for a short distance*; *ἐν βραχεῖ*, *shortly, briefly.*

βρεκεκεκέξ, sound to imitate *the croaking of frogs.*

βρέχω, f. *ξω*, aor. 1 *ἔβρεξα*; Pass., aor. 1 *ἐβρέχθην*; *to wet, moisten.* II. impers. *βρέχει*, *it rains.*

ΒΡΟ'ΧΟΣ, *ὁ*, *a noose, a snare for birds, the meshes of a net.*

βρυάζω (*βρύω*), *to teem with plenty, to overflow, to bubble up.*

βρυχάομαι, fut. mid. *βρυχήσομαι*, aor. 1 pass. *ἐβρυχήθην*, Dep. (*βρύχω*), *to roar, howl, bellow.*

βρῶμα, *ατος*, *τό* (*βιβρώσκω*), *food.*

βρῶσις, *εως*, *ἡ* (*βιβρώσκω*), *meat*, opp. to *πόσις* (drink), *eating.*

βυθίζω, f. *ίσω* (*βυθός*), *to sink in the deep, immerse.*

ΒΥΘΟ'Σ, *ὁ*, *the depth, the deeps of the sea.*

ΒΩ͂ΛΟΣ, *ἡ*, Lat. *GLEBA*, *a lump* or *mass of* any thing.

βωμός, *ὁ*, *an elevation, an altar*

βωταλίς, *ίδος*, *ἡ*, *a night-bird*, something like a *bat.*

Γ.

ΓΑ'ΛΑ, gen. γάλακτος, τό, *milk.*
ΓΑΛΕ'Η, contr. γαλῆ, ῆς, ἡ, *the marten, cat,* or *polecat.*
γαλῆ, ἡ, contr. for γαλέη.
γαληνιάω, ῶ, *to be calm, to be tranquil.*
γαμέω (γάμος), fut. γαμῶ, later γαμήσω, aor. 1 ἔγημα, pf. γεγάμηκα; Mid. fut. γαμοῦμαι: *to marry, to take to wife;* Mid., *to give in marriage.*
ΓΑ'ΜΟΣ, ὁ, *a wedding, marriage.*
Γάρ, Conjunct., *for.* It introduces a reason for something expressed or understood before it. With interrogative words, it often adds emphasis, and may be rendered *then;* as, τίς γάρ, *who then?*
γαστήρ, gen. γαστέρος, *stomach, belly.*
γαῦρος, ον, also α, ον (γαίω), *exulting in* a thing, *haughty, disdainful.*
ΓΕ', enclitic particle, *at least, at any rate.*
γέγονα, pf. of γίγνομαι.
γεγονός (γίγνομαι), *the thing done, the accident, the affair, the event.*
γεγύμνακα, γεγύμνασμαι, pf. act. and pass. of γυμνάζω.
ΓΕ'ΓΩΝΑ, pf. with pres. sense; plupf. ἐγεγώνειν, with impf. sense: *to call aloud, to call out, proclaim aloud.*
γειτνιάω (γείτων), *to be a neighbor, to border on.*
ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, *a neighbor.*
γελᾶσα, fem. nom. part. of γελάω.
ΓΕΛΑ'Ω, fut. γελάσομαι, aor. 1 ἐγέλασα, *to laugh;* II. *to laugh at, sneer at.*
γέλως, ὁ, gen. ωτος, *laughter.*
ΓΕ'ΜΩ, used only in pres. and impf., *to be full of* a thing, *to be loaded.*
γενέσθαι, aor. 2 inf. of γίγνομαι.
γενναῖος, α, ον, also ος, ον (γέννα), *brave, high-born, courageous;* of animals, *thorough-bred.*
γεννάω, ῶ, f. ήσω (γέννα), *to beget, to bring forth, to bear;* οἱ γεννήσαντες, *the parents:* II. *to generate, produce.*
γέννημα, ατος, τό, *that which is produced, a child; one's nature.*
γένος, εος, τό (γένω), *race, descent.*
ΓΕ'ΡΑΝΟΣ, *a crane.*
ΓΕ'ΡΑΣ, αος, τό, *a gift of honor, prize.*
ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *an old man.*
ΓΕΥ'Ω, f. γεύσω, aor. 1 ἔγευσα, *to give one a taste of* a thing. II. Mid., γεύομαι, fut. γεύσομαι, aor. 1 ἐγευσάμην, *to taste* or *eat of* a thing.
γεωπονέω, ῶ, *to till the ground.*
γεωπόνος, ὁ (γῆ, πονέω), *a tiller of the earth, husbandman.*
γεωργία, ἡ (γεωργός), *agriculture, tillage.*
γεωργικός, ή, όν (γεωργός), *of* or *for tillage, rustic;* II. *skilled in farming.*
γεωργός, οῦ, ὁ, *a tiller of the earth, husbandman.*
Γῆ, ἡ, contr. for γέα, *earth, land.*
γήϊνος, ον, and γήϊος, ον (γῆ), *of earth* or *clay, earthly.*
γηπόνος, ὁ, γεωπόνος.
ΓΗ'ΡΑΣ, τό, gen. γήραος, Att. contr. γήρως, *old age.*
Γηράω and **γηράσκω**, fut. άσω and άσομαι, aor. 1 ἐγήρασα, pf. γεγήρακα, *to grow aged, become old and infirm.*
γιγανταῖος, αία, αῖον (γίγας), *gigantic.*
γίγνομαι, fut. γενήσομαι, aor. 2 ἐγενόμην, pf. γεγένημαι and

γέγονα, *to become, to happen; to be born, to be; to reach, to arrive*, as γενόμενος κατὰ τὸν Νεῖλον, *arriving by the Nile.*

γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, aor. 2 ἔγνων, part. γνούς, *to perceive, gain knowledge of, discover, to be aware of, to know of.*

γλαύξ, Att. γλαῦξ, κός, ἡ (γλαυκός), *the owl.*

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ύ, *sweet, delightful;* Comp. and Superl. γλυκίων, γλύκιστος; also, γλυκύτερος, –τατος.

γλυκύτης, ητος, ἡ (γλυκύς), *sweetness.*

γλυφίς, ίδος, ἡ, *the notch* of the arrow which fits on the string, *the arrow itself.*

ΓΛΥ'ΦΩ, f. γλύψω, aor. ἔγλυψα; Pass., aor. 1 ἐγλύφθην, aor. 2 ἐγλύφην, pf. γέγλυμμαι and ἔγλυμμαι: *to hollow out*, esp. *to engrave* or *carve.* [γλύφω.

γλύφων, ουσα, ον, pr. act. part. of

ΓΛΩ~ΣΣΑ, Att. γλῶττα, ης, ἡ, *the tongue.*

ΓΝΑΦΕΥ'Σ, *a fuller, a cloth-carder* or *dresser, a clothes-cleaner.*

γνήσιος, α, ον, *legitimate, genuine, true*, opp. to νόθος.

γνώμη, ἡ (γνῶναι), *the mind, the judgment, purpose, an opinion.*

γνῶναι, aor. 2 inf. of γιγνώσκω.

γνωρίζω, f. ίσω, Att. ιῶ, pf. ἐγνώρικα, *to make known, declare;* II. *to discover, detect, to be acquainted with.*

γονεύς, έως, ὁ (γένω), *a father, ancestor;* in plur., *the parents.*

ΓΟ'ΝΥ, τό, gen. γόνατος, *the knee.*

γοῦν (γε, οὖν), restrictive particle, *at least, then, at any rate*

ΓΡΑΥ~Σ, γραός, ἡ, *a gray woman old woman.*

ΓΡΑ'ΦΩ, f. ψω, pf. γέγραφα, pass. f. γραφήσομαι, *to write*, Mid., *to write for one's self, to indict one.*

γυμνάζω, f. άσω, pf. γεγύμνακα, pass. pf. γεγύμνασμαι (γυμνός), *to train naked, to train in gymnastic exercises.*

γυμνασιαρχέω, ῶ, or Mid. έομαι, *to be gymnasiarch;* Pass., *to be supplied with gymnasiarchs:* from

γυμνασιάρχης and **γυμνασίαρχος**, ὁ (γυμνάσιον, ἄρχω), *a gymnasiarch*, who superintended the palaestrae, and paid the training-masters; *a training-master.*

ΓΥΜΝΟ'Σ, ή, όν, *naked, unclad, bare.*

ΓΥΝΗ', ἡ, gen. γυναικός, *a woman;* voc., γύναι, a term of respect, — *mistress, lady.*

Δ.

δαίμων, ονος, ὁ, ἡ (δαίω), *a god, goddess;* II. *the Deity.*

ΔΑ'ΚΝΩ, f. δήξομαι, pf. δέδηχα, aor. ἔδακον, *to bite, to sting, to prick.*

δακρύω, fut. ύσω (δάκρυ), aor. 1 ἐδάκρυσα, pf. δεδάκρυκα (δάκρυ), *to weep, shed tears.*

δάκτυλος, ὁ, *a finger.*

δάμαλις, εως, ἡ (δαμάω), *a young cow, heifer, calf.*

δανείζω, f. είσω, pf. δεδάνεικα (δάνος), *to lend, to borrow.*

δανειστής, οῦ, ὁ (δανείζω), *a money-lender, usurer.*

δαπανάω, ῶ, f. ήσω, Pass., aor. 1 ἐδαπανήθην, pf. δεδαπάνημαι, *to spend.*

δαπάνη, ης, ἡ, *expense, expenditure.*

ΔΕ', particle, *but, however, yet, now, moreover, while*, usually

opposed to μέν in the first clause of a sentence, with an opposing or adversative force. When joined to the demonst. pron., it gives it greater force.

δέδοικα, pf. with pres. sense of δείδω.

δέδωκα, pf. of δίδωμι.

δέησις, εως, ἡ (δέομαι), *an entreating, a prayer.*

ΔΕΙ͂, subj. δέῃ, contr. δῇ, opt. δέοι, inf. δεῖν, impf. ἔδει, fut. δεήσει, aor. 1 ἐδέησε, *there is need, it is necessary, one must;* acc. and inf. δεῖ τινα ποιῆσαι, *it is binding on one to do* a thing; c. gen., *there is need of;* πολλοῦ γε καὶ δεῖ, *there wants much.*

δειδίσσομαι, Att. δεδίττομαι, fut. ίξομαι, aor. 1 ἐδειδιξάμην (δείδω), causal of δείδω, *to frighten, alarm.*

ΔΕΙ'ΔΩ, the pres. only used in first person, *I fear;* fut. δείσομαι, aor. 1 ἔδεισα, pf. in pres. sense δέδοικα; also δέδια, intrans., *to be afraid, to fear.*

δειλαία, fem. of δείλαιος.

ΔΕΙ'ΚΝΥΜΙ and **ΔΕΙΚΝΥ'Ω,** aor. 1 ἔδειξα; Pass., pf. δέδειχα, aor. 1 ἐδείχθην, pf. δέδειγμαι: *to show, point out.* Mid., δείκνυμαι, *to set before one, to tell, explain, teach, to show, prove.*

δείλαιος, α, ον, lengthened form of δειλός, *fearful,* and so *wretched, sorry, miserable.*

δειλία, ἡ (δειλός), *timidity, cowardice.*

δειλός, ή, όν (δέος, δείδω), *cowardly, vile, worthless;* II. *miserable, wretched:* Comp. δειλότερος, Sup. δειλότατος. Adv. -λῶς.

δεῖν, inf. of δέω.

δεινός, ή, όν (δέος), *terrible, fearful, awful;* Comp. δεινότερος, Superl. δεινότατος.

δεινῶς, Adv. of δεινός, *terribly, exceedingly.*

δείξω, fut. of δείκνυμι.

δειπνέω, fut. δειπνήσω, pf. δεδείπνηκα, Att. pf. δέδειπνα (δεῖπνον), *to make a meal, dine, to take the chief meal.*

δεῖπνον, τό, *a meal* or *meal-time, supper,* or *the chief meal,* answering to our *dinner.*

δελεάζω, f. δελεάσω (δέλεαρ), *to entice by a bait; to allure, entice, catch.*

ΔΕ'ΛΦΑΞ, ακος, ὁ, *a young pig, porker.*

ΔΕΛΦΙ'Σ, ῖνος, ὁ, *the dolphin.*

Δελφοί, ῶν, αἱ, *Delphi,* a famous oracle of Apollo in Phocis, at the foot of Mt. Parnassus.

ΔΕ'ΝΔΡΟΝ, τό, *a tree.*

ΔΕΞΙΟ'Σ, ά, όν, I. *on the right hand* or *side;* ἐπὶ δεξιά, *to the right:* II. *fortunate, boding good,*—of the flight of birds, and other omens.

δέομαι, fut. δεήσομαι, *to need, want, ask.* V. sub δέω.

δέον, οντος, τό, Att. δειν, part. neut. of the impers. δεῖ, *that which is needful, right, proper:* II. used absol., *it being needful.*

ΔΕ'ΟΣ, gen. δέους, τό, *fear, alarm, affright.*

δέρμα, ατος, τὸ (δέρω), *the skin, hide* of beasts.

δέσμη, ἡ (δέω), *a bundle.*

δεσμός, ὁ, pl. δεσμοί or δεσμά (δέω), *a band, bond, fetter.*

δεσμώτης, ου, ὁ, *a prisoner,* fem. δεσμῶτις, ιδος.

δέσποινα, ἡ, fem. of δεσπότης, *the mistress* or *lady of the house.*

δεσπότης, ου, ὁ, voc. δέσποτα, *a master;* hence *a despot, absolute ruler.*

δεσπότις, ιδος, ἡ = δέσποινα.

ΔΕΥ͂ΡΟ, Adv. of place, *hither, come hither;* of time, *until now, up to this time, hitherto.*

δεῦτε, Adv., pl. of δεῦρο, *hither! come hither!*

δεύτερος, **α**, **ον**, *the second*; in neut. as Adv., **δεύτερον**, *secondly*.

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, fut. **δέξομαι** and **δεδέξομαι**, aor. 1 **ἐδέχθην**, pf. **δέδεγμαι**, *to take*, *to accept*.

ΔΕ'Ω (A), fut. **δήσω**, aor. 1 **ἔδησα**, pf. **δέδεκα**; Pass., fut. **δεθήσομαι**, aor. 1 **ἐδέθην**: *to bind*, *tie*, *fasten*, *fetter*.

ΔΕ'Ω (B), fut. **δεήσω**, aor. 1 **ἐδέησα**, pf. **δεδέηκα**, *to want*, *lack*, *miss*, *stand in need of*; c. gen. **πολλοῦ δέω**, *I want much*, — *i.e.*, am far from it: Dep., **δέομαι**, fut. **δεήσομαι**, aor. 1 **ἐδεήθην**, pf. **δεδέημαι**, *to stand in need of*, *want*; c. gen., *wish*, *beg for*, *to beg* a thing.

ΔΗ', particle, *indeed*, *now*, *already*, *directly*.

Δῆθε and **δῆθεν**, Adv. (**δή**), *perhaps*: mostly ironical, like Lat. *scilicet*, — *to wit*, *forsooth*; with **ὡς**, *as if*, *forsooth*.

δηλον-ότι, Adv. for **δῆλον ὅτι** = **δηλαδή**, *it is plain that*, *clearly*, *of course*.

δῆλος, **η**, **ον**, also **ος**, **ον**, contr. from **δέελος**, *visible*, *clear*; II. *manifest*, *evident*, *certain*.

δῆλον, as Adv., *clearly*, *plainly*. Hence

δηλόω, **ῶ**, f. **δηλώσω**, *to show*, *to set forth*; also, *to signify*.

δημαγωγός, **ὁ** (**δῆμος**, **ἄγω**), *a popular leader*, *a mob leader*, *demagogue*.

δημηγόρος, **ὁ** (**δῆμος**, **ἀγορεύω**), *one who harangues the people*, *a public speaker*, *elder*, *public officer*.

δημιουργία, **ἡ**, *workmanship*, *work*; or **δημιούργημα**.

δήπου, usu. written **δή που**, Adv., *perhaps*, *doubtless*, *I suppose*.

δῆτα, Adv. (**δή**), *certainly*, *of course*; in answers, *yes*, *certainly*; **οὐ δῆτα**, *certainly not*; in questions, **τί δῆτα**; *what then?*

δηχθείς, **δηχθῆναι**, aor. 1 pass. part. and inf. of **δάκνω**.

ΔΙ'Α, accus. of **Ζεύς**.

ΔΙΑ', Prep., with gen. and acc., *through*, *out*, *at*, *by means of*; **διὰ τοῦτο**, *on account of this*, or *on this account*; **διὰ τοῦτο**, *for this reason*; **δι' αὐτὸ τοῦτο**, *for this very reason*: with acc., *through*, *throughout*; **διὰ δῶμα**, *throughout the house*, — hence **διὰ τοῦτο**, *on this account*; **διὰ τί**; *why?* In composition, *through*, *asunder*, *over*; intensive, *thoroughly*.

δια-βαίνω, f. **βήσομαι**, aor. 2 **ἔβην**, *to step across*, *to step over*; also, *to cross over*.

δια-βάλλω (for the tenses, v. **βάλλω**), *to throw over* or *across*, *carry over* or *across*; *to accuse falsely*, *slander*, *calumniate*.

δια-βιβάζω, fut. **βιβάσω**, Att. **βιβῶ**, causal of **διαβαίνω**, *to carry across*.

δια-γίγνομαι, f. **γενήσομαι**, pf. **γεγένημαι**, *to go through*, *pass*.

διαγιγνώσκω, fut. **γνώσομαι**, *to resolve finally*, *determine*; as Athenian law-term, *to give judgment*, *decide*.

διάγω, f. **διάξω**, aor. 2 **διήγαγον**, *to carry over* or *across*; II. of time, *to pass*, *spend*, *to live*, *pass life*, *to continue*.

διάζευξις, **εως**, **ἡ**, *a disjoining*, *parting*, *separation*.

διάθεσις, **εως**, **ἡ** (**διατίθημι**), *a disposition*, *state*, *condition*; II. *arrangement*.

δι-αιρέω, **ῶ**, f. **ήσω**, aor. 2 **διεῖλον**; Pass., aor 1 **διῃρέθην**, pf. **διῄρημαι**, *to divide*, *cut open*, *to tear away*, *distribute*.

δι-αίρω, f. **αρῶ**, *to raise up*, *lift up*; II. *to part asunder*.

δίαιτα, **ἡ**, *life*, *a way of living*, *mode of life*, with esp. reference to *food*; II. *a place for living*, *a dwelling*.

ἀνα-πέτομαι, f. πτήσομαι, aor. 2 ἀνεπτόμην or ἀνεπτάμην, and in act. form ἀνέπτην, *to fly up, fly up and away.*

ἀνα-πηδάω, f. ήσομαι (v. πηδάω), *to leap, spring up* or *forth, start up.*

ἀνά-πλεως, ων, gen. ω, also fem. ἀναπλέα (ἀνά, πλέως = πλέος), *filled up, quite full of* a thing.

ἀναπνοή, ἡ (ἀναπνέω), *recovery of breath, rest.* II. *a drawing breath.*

ἀνα-πράσσω, Att. ττω, fut. πράξω, *to exact, levy.*

ἀνα-πρήθω, f. σω, *to set on fire, light up.*

ἀνα-πτερόω, f. ώσω, aor. 1 ἀνεπτέρωσα, *to raise the wings* for flight.

ἀνα-πτῆναι, inf. aor. 2 of ἀναπέτομαι.

ἀν-άπτω, f. ψω, aor. 1 ἀνῆψα, *to hang up to, fasten on* or *to* a thing. II. *to light up, light, kindle.*

ἀν-αρπάζω, fut. άξω, aor. 1 ἀνήρπασα, *to snatch up, to carry off.*

ἀναρχία, ἡ, *anarchy.*

ἀνα-σκιρτάω, ῶ, f. ήσω (ἀνά, σκιρτάω), *to leap* or *skip up.* II. *to leap back.*

ἀνα-σπάω, f. σπάσω, aor. 1 ἀνέσπασα, *to draw* or *pull up, to draw back.*

ἀναστάς, ἀναστῆναι, aor. 2 part. and inf. of ἀνίστημι.

ἀνα-στενάζω, f. άξω = ἀναστένω.

ἀνα-στένω, *to groan aloud, bewail aloud.*

ἀνα-τρέπω, f. τρέψω, aor. 1 ἀνέτρεψα, *to turn up* or *over, upset, to overthrow.*

ἀνα-φέρω, f. ἀνοίσω, aor. 1 ἀνήνεγκα, *to bring* or *carry up.*

ἀνα-χωρέω, f. ήσω, *to go back, to depart, to come back.*

ἀνα-ψύχω, fut. ψύξω; Pass., aor. 1 ἀνεψύχθην, aor. 2 ἀνεψύχην (ἀνά, ψῦχος): *to revive by fresh air, to refresh.*

ἀνδρ-αγαθέω, f. ήσομα (ἀνήρ, ἀγαθός), *to be* or *behave like a brave man.*

ἀνδραγαθίζομαι, f. ίσομαι, Att. ιοῦμαι (ἀνήρ, ἀγαθός), Dep., *to act bravely, honestly.*

ἀνδρεῖος, εία, ον (ἀνήρ), *manly, masculine;* neut. τὸ ἀνδρεῖον, *manliness.*

ἀνδρο-φόνος, ον (ἀνήρ, φονεύω), *man-slaying;* fem. ἡ ἀνδροφόνος, *murderess of her husband.*

ἀν-έβην, aor. 2 of ἀναβαίνω.

ἀνεῖλον, όμην, aor. 2 act. and med. of ἀναιρέω.

ἀνεκτός, όν, later ή, όν (ἀνέχομαι), *bearable, tolerable.* Adv. ἀνεκτῶς, *so as to be borne.*

ἀνελεῖν, ἀνελέσθαι, aor. 2 act. and mid. inf. of ἀναιρέω.

ἄνεμος, ὁ, *a wind;* Lat. *ventus.*

ἀν-επιτήδειος, ον (α privat., ἐπιτήδειος), *unfit, inconvenient, not suitable.* II. of persons, *ill-disposed, unfriendly.*

ἀνέπτην, aor. 2 act. of ἀναπέτομαι.

ἀν-έρχομαι, f. ἀνελεύσομαι, aor. 2 ἀνήλυθον or ἀνῆλθον, pf. ἀνελήλυθα, *to go* or *come back, return, to go up.*

ἀν-έχω, f. ἀνέξω, also ἀνασχήσω, aor. 2 ἀνέσχον, *to hold up, lift up, to uphold, support, to happen.* Mid. ἀν-έχομαι, f. ἀνέξομαι or ἀνασχήσομαι, *endure, allow, hold out, last.*

ἀνῆλθον, aor. 2 ind. of ἀνέρχομαι.

ἀνήλωσα, aor. 1 of ἀναλίσκω.

'ΑΝΗ'Ρ, ὁ, gen. ἀνδρός, *a man.*

ἀνήχθην, aor. 1 pass. of ἀνάγω.

ἀνθ-αμιλλάομαι, f. ήσομαι, Dep., *to vie with* another, *be rivals.*

ἀνθέω, f. ήσω, *to bloom, blossom.*

ἀνθ-ίστημι (ἀντί, ἵστημι), fut. ἀναστήσω, and aor. 1 ἀνέστησα, *to set against.* Mid. or Pass.

ἀνθίσταμαι; also in pf. act. **ἀνθέστηκα**, aor. 2 **ἀντέστην**, *to stand against, withstand, oppose.*

ἌΝΘΟΣ, εος, τό, *a flower.*

ἀνθρακεύς, έως, ὁ (ἄνθραξ), *a charcoal-burner.*

ἄνθρωπος, ὁ, *man.* As opposed to ἀνήρ, it expresses contempt, as Lat. *homo* opposed to *vir.*

ἀνθ-υποστρέφω (ἀντί, ὑποστρέφω), *to turn right round.*

'ΑΝΙ'Α, ἡ *grief, sorrow, distress, trouble.*

ἀν-ίστημι (ἀνά, ἵστημι), fut. **ἀναστήσω**, and aor. 1 **ἀνέστησα**, *to stand up, to make to stand up, raise up, set up.*

ἄν-οδος, ἡ (ἀνά, ὁδός), *a way up, ascent;* II. *a way back.*

ἀ-νόητος, ον (α privat., νοέω), *foolish, unreasonable.*

ἀν-οίγνυμι and **ἀν-οίγω**, fut. **ἀνοίξω**, aor. 1 **ἀνέῳξα**, pf. 1 **ἀνέῳχα**, pf. 2 **ἀνέῳγα**: I. *to open, undo;* II. metaph. *to lay open, disclose.*

ἀν-οιμώζω, fut. ώξομαι, *to wail aloud.*

ἀν-όμοιος, ον, also α, ον (α privat., ὅμοιος), *unlike.*

ἀν-όνητος, ον (α privat., ὀνίνημι), *unprofitable, useless;* neut. pl. **ἀνόνητα**, as Adv., *unprofitably, in vain.*

ἄ-νοος, ον, contr. **ἄνους**, ουν (α privat., νόος), *without understanding, foolish.*

ἀν-ορύσσω, Att. ττω, fut. ξω (ἀνά, ὀρύσσω), *to dig up* what has been buried.

ἀνταμείβομαι, f. ψομαι, Mid., *to exchange, to requite, answer, to answer back.*

ἀντ-ευεργετέω, ῶ, f. ήσω, *to return a kindness.*

ἀντ-έχω or **ἀντίσχω**, f. **ἀνθέξω** (ἀντί, ἔχω), *to hold against;* II. intrans., *to hold out against, withstand.*

'ΑΝΤΙ', with gen. Primarily, *in front of, against, contrary to, instead of;* in composition, *instead of, against, in return,* &c.

ἀντι-βουκολέω, ῶ, f. ήσω, *to cheat in return, to deceive, to beguile.*

ἀντι-δίδωμι, f. δώσω, *to give in return, repay.*

ἀντικρύ and **ἄντικρυς**, Adverbs (ἀντί, ἄντην), have generally distinct meanings: I. **ἀντικρύ**, *over against, right opposite;* II. **ἄντικρυς**, *straight, right, outright.*

ἀντι-λαμβάνω, f. λήψομαι, pf. **ἀντείληφα**, aor. 2 **ἀντέλαβον**, *to receive instead of* or *in turn;* II. Med. c. gen., *to lay hold of, assist, to lay claim to.*

ἀντι-τείνω, f. τενῶ, intrans. and Mid., *to strive against, counteract, resist.*

ἀντίφημι, f. φήσω (ἀντί, φημί), *to answer, to deny, to speak against.*

ἀνύσιμος, ον (ἀνύω), *efficacious, effectual.*

ἀνυτικός, ή, όν = **ἀνύσιμος**.

ἀνύω, Att. **ἀνύτω**, f. **ἀνύσω**, aor. 1 **ἤνυσα**, pf. **ἤνυκα**, Pass. aor. 1 **ἠνύσθην**, *to accomplish, to attain, to obtain, to procure.* **οὐδὲν ἤνυε**, *he did no good, it was of no use.*

ἄνω, Adv. (ἀνά), *up, upwards, formerly;* II. as Prep. with gen., *above.* Comp. **ἀνωτέρω**, *higher up;* Superl. **ἀνωτάτω**, *highest up.*

ἀν-ώμαλος, ον (α privat., ὁμαλός), *uneven, unequal, irregular.*

ἀν-ωφελής, ές (α privat., ὠφελέω), *useless.*

ἀξία, ἡ, properly fem. of **ἄξιος**, *the worth* or *value* of a thing; **κατ' ἀξίαν** or **πρὸς ἀξίαν**, *according to desert;* **ὑπὲρ** or **παρ' ἀξίαν**, *beyond desert, unduly.*

διπλόος, *όη*, *όον*, contr. **διπλοῦς**, *ῆ*, *οῦν*, *twofold*, *double*.

δίς (δύω), Adv., *twice*, *double*.

δι-υπνίζω, f. ίσω, Att. ιῶ, *to wake from sleep*.

ΔΙ´ΨΑ, ης, ἡ, *thirst*.

διψάω, fut. διψήσω, aor. 1 ἐδίψησα, pf. δεδίψηκα, *to thirst*; of the ground, *to be dry*.

διώκω, f. ξω or ξομαι, aor. 1 ἐδίωξα; Pass., aor. 1 ἐδιώχθην, pf. δεδίωγμαι: *to pursue*, *chase*, *hunt*.

ΔΟΚΕ´Ω, imp. ἐδόκεον, –κουν, fut. δόξω (δοκήσω, usu. poet.), aor. 1 ἐδόκησα and ἔδοξα, pf. δεδόκηκα; Pass., aor. 1 ἐδοκήθην: *to think*, *suppose*, *expect*, *imagine*. II. intr., *to seem*, *appear*; esp. in 3 sing., δοκεῖ, ἔδοξε, *it seems good*, *seemed good*.

δοκιμάζω, f. άσω, aor. 1 ἐδοκίμασα; Pass., aor. 1 ἐδοκιμάσθην: (δόκιμος) *to prove*, *to examine*, *to try*.

δόκιμος, ον (δέχομαι), *tried*, *approved*, *excellent*, *efficient*, *capable*. Adv., –μως, *really*, *truly*.

δόλιος, α, ον, and ος, ον (δόλος), *crafty*, *deceitful*, *treacherous*.

δόλος, ὁ, properly *a bait* for fish; then *a piece of deceit*, *craft*, *cunning*, *treachery*.

δόξα, ἡ (δοκέω), *a notion*, *mere opinion*, *judgment*, *credit*, *honor*, *glory*.

δορά, ἡ (δέρω), *a skin*, *hide*.

δουλεία, ἡ (δουλεύω), *servitude*, *bondage*.

δουλεύω, fut. δουλεύσω (δοῦλος), *be subject to*, *to serve*, *obey*.

ΔΟΥ˜ΛΟΣ, ὁ, *a slave*, *bondman*; Comp., δουλότερος, *more of a slave*.

δοῦναι, aor. 2 inf. of δίδωμι.

δούς, aor. 2 part. of δίδωμι.

δράκων, οντος, ὁ (δρακεῖν), *a dragon*; later, *a serpent*.

δραπέτης, ου, ὁ (δρᾶναι), *a runaway*, esp. *a runaway slave*.

δράς, δρᾶσα, aor. 2 part. of δράω.

ΔΡΑ´ΣΣΩ, –ττω, Dep., δράσσομαι, –ττομαι, fut. δράξομαι, aor. 1 ἐδραξάμην, pf. δέδραγμαι, *to grasp with the hand*, *grasp a handful of*, *to lay hold of*. The pres., imp., aor., part., and perf. seem alone to be used by classic authors.

δραχμή, ἡ (δράσσομαι), *a drachma*, a coin worth six obols, i.e. about twenty cents = Roman denarius.

ΔΡΑ´Ω, fut. δράσω, aor. 1 ἔδρασα, pf. δέδρακα; Pass., aor 1 ἐδράσθην, pf. δέδραμαι: *to do*, *accomplish*.

ΔΡΕ´ΠΩ, f. δρέψω, aor. 1 ἔδρεψα, aor. 2 act. ἔδραπον, *to pluck*; mid., *to cull*, *gather*; metaph., *to possess*, *enjoy*.

δρομαῖος, α, ον, or ος, ον (δρόμος), *running at full speed*, *swift*, *fleet*.

δρόμος. ὁ (δραμεῖν), *a course*, *race*, *running*, *flight*.

δρυμός, ὁ, pl. δρυμοί and δρυμά (δρῦς), *an oak-coppice*, *a coppice*, *wood*.

δρυμών, ῶνος, ἡ (δρῦς), *an oak-coppice*.

δρυο-παγής, ές (δρῦς, πήγνυμι), *built of oak*.

δρυο-τόμος and **δρυ-τόμος**, ον (δρῦς, τέμνω), *felling timber*.

ΔΡΥ˜Σ, gen. δρυός, *the oak*.

ΔΥ´ΝΑΜΑΙ, fut. δυνήσομαι, aor. ἐδυνησάμην (esp. Epic), pf. δεδύνημαι, *to be able*, *capable*. In some late critical editions of Attic prose authors, the *temporal* augment is losing ground. W. Dind. has dropped it entirely in Dem., Scheibe in Isoc., Franke in Aeschin.; and Lud. Dind. is dropping it in Xen. (4th edit.).

δύναμις, ἡ, gen. εως, *strength*,

might, power, ability. ὑπὲρ δύναμιν; *beyond one's power.*

δυνάστης, ου, ὁ (δύναμαι), *a lord, master, ruler.*

δυνατός, ή, όν (δύναμαι), *strong, mighty, powerful, able.* II. Of things, *possible;* ὡς δυνατόν, *as much as possible.*

ΔΥ'Ο, gen. δυοῖν, *two;* σὺν δύο, *two together, by twos.*

δυσαπόσπαστος, ον (δυσ–, ἀποσπάω), *hard to tear away* or *separate.* Adv., –ως.

δυσ-δαίμων, ον, gen. ονος (δυσ–, δαίμων), *ill-fated.*

δύσ-κολος, ον (δυσ–, κόλον), *hard to please, peevish, discontented;* of things, *difficult.*

δυσμένεια, ἡ (δυσμενής), *ill-will, enmity.*

δυσπραγία, ἡ, *ill-success, ill-luck.*

δύστηνος, ον, *wretched, unhappy, unfortunate.*

δυστυχέω, ῶ, fut. ήσω, pf. δεδυστύχηκα (δυστυχής), *to be unlucky, unhappy.*

δυστύχημα, ατος, τό, *a mischance, a failure.*

δυστυχής, ές (δυς-τύχη), *unlucky, unfortunate.* Adv., –χῶς.

δυστυχία, ἡ, *ill-luck, ill-fortune.*

δυσφορέω, ῶ, f. ήσω (δύσφορος), *to bear ill, to be grieved, to be discontented.*

δυσ-ωπέω, f. ήσω (δυσ–, ὤψ), *to put a person out of countenance, to be importunate.*

ΔΥ'Ω or **ΔΥ'ΝΩ**, fut. δύσω, aor. 1 act. ἔδυσα, pf. δέδυκα; Mid., δύομαι, fut. δύσομαι; aor. 2 act. ἔδυν: *to sink in, to dive, to enter, to plunge.*

δῶμα, ατος, τό (δέμω), *a house, dwelling;* II. *a chamber, room;* III. *the flat roof of a house.*

δωρέω, ῶ, fut. ήσω; commonly Dep. or δωρέομαι, f. ήσομαι: *to give, present, to present one* with. The act. is poet., and confined to Epic, and Pindar. In Homer the aor. mid. alone seems to occur.

δῶρον, τό (δίδωμι), *a gift, present.*

δώσω, fut. of δίδωμι.

E.

ἑάλωκα, pf. of ἁλίσκομαι.

ἐάν, Conj. (εἰ ἄν), *if haply, if so be that, in case that:* only with the subj., ἐὰν καί, *even if, granting that;* ἐὰν μή, *if not, except, unless.*

'ΕΑΡ, αρος, τό; contr. ἦρ, ἦρος, Lat. *VER: spring.*

ἑ-αυτοῦ, ῆς, οῦ; Att. contr. αὑτοῦ, etc.; reflexive Pron. of third person: *of himself, herself, itself,* etc., used in gen., dat., and acc.

'ΕΑ'Ω, impf. εἴων, fut. ἐάσω, aor. 1 εἴασα, pf., εἴακα, *to let, suffer, allow, permit; to leave alone, let be.*

ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1 ἠγγύησα, pf. ἠγγύηκα; Pass., aor. 1 ἠγγυήθην: *to hand over as a pledge, to plight, to engage, promise, to proffer, to betroth.*

'ΕΓΓΥ'Σ, Adv., I. of place, *near, nigh at hand;* absol. or c. gen., *coming near.*

'ΕΓΕΙ'ΡΩ, fut. ἐγερῶ, aor. 1 ἤγειρα; Pass., aor. 1 ἠγέρθην: *to awaken, wake up, raise.*

ἐγέλασα, aor. 1 of γελάω.

ἐγένετο, 3 sing. aor. 2 of γίγνομαι.

ἐγκαθείργω, f. ξω (ἐν, καθείργω), *to shut up, enclose, confine.*

ἐγκάθειρκτος, ον, *confined, enclosed, imprisoned.*

ἐγ-καταχέω, f. χεῶ, *to pour in besides.*

ἐγκάτων, gen. from ἔγκατα, τά (ἐν), *the inwards, entrails, bowels.*

ἐγ-κέφαλος, ον (ἐν, κεφαλή), *within the head; ὁ ἐγκέφαλος* (sub. μυελός), *the brain.*

ἐγ-κρατής, ές (ἐν, κράτος), *with a firm hold, stout, strong, having possession of.*

ἔγνων, ως, ω, aor. 2 of γιγνώσκω.

ἐγ-χειρέω, ῶ, f. ήσω, aor. 1 ἐνεχείρησα (ἐν, χείρ), *to take in hand, to deliver, to surrender, to give up to.*

ἐγ-χειρίζω, f. ίσω, Att. ιῶ (ἐν, χείρ), *entrust, to take in hand, take on one's self.*

ἐγ-χέω, f. χέω, εῖς, εῖ, like pres., also χεῶ and χεύσω, aor. 1 ἐνέχεα, pf. κέχυκα; Pass., pf. ἐγκέχυμαι: *to pour in, to pour* or *flow in, be poured in.*

ἐγ-χρονίζω, f. ίσω, Att. ιῶ (ἐν, χρόνος), *to be long about* a thing, *tarry, delay.*

ἐγχυματίζω, *to pour in; τί, to treat by infusions.*

'ΕΓΩ', pers. Pron. of the first person, *I.*

ἔγωγε (ἐγώ, γε), gives more intensity to the ἐγώ, meaning *I at least, I for my part.*

ἔδαφος, εος, τό, *the floor, the ground, the pavement.*

ἐδεήθην, aor. 1 pass. (in mid. sense) of δέω, *to want.*

ἐδέθην, aor. 1 pass. of δέω, *to bind.*

ἔδεσμα, ατος, τό (ἔδω), *food, meat, a dish.*

ἐδίδουν, impf. of δίδωμι.

ἔδοξα, aor. 1 of δοκέω.

'ΕΘΕ'ΛΩ, fut. θελήσω, aor. 1 ἠθέλησα, pf. ἠθέληκα; like θέλω: *to will, be willing, wish, desire.*

ἔθηκα, 1 sing. aor. 1 of τίθημι.

ἐθίζω, f. ίσω, Att. ιῶ, aor. 1 εἴθισα, pf. εἴθικα; Pass., aor. 1 εἰθίσθην, pf. εἴθισμαι: (ἔθος) *to accustom, use;* Pass., *to be accustomed* or *used to.*

"ΕΘΟΣ, εος, τό, *custom, usage, manner, habit.*

"ΕΘΩ, *to be accustomed, to be wont;* part. εἰωθώς as Adj., *accustomed, customary, usual.*

ΕΙ', a conditional Particle, *if,* with the indic. and opt. εἰ καί, *although; καὶ εἰ, even if; εἰ μή, unless, except; εἴπερ γε, if at least.*

εἴασα, aor. 1 of ἐάω.

εἴ-γε, *if at least, if then.*

εἰδέναι, inf. of οἶδα.

εἰδέω, for εἰδῶ, subj. of οἶδα

εἶδος, εος, τό (εἴδω), *that which is seen, the form, shape, figure;* II. *species,* opp. to genus.

εἶδον, aor. 2 of ὁράω, ῶ.

εἴην, opt. of εἰμι, *sum.*

εἴθε, Interj., *O that! would that!*

εἰκότως, Adv., *in all likelihood, probably, naturally, fairly, reasonably.*

εἰκών, ἡ, gen. όνος (εἴκω, ἔοικα), *a figure, image, likeness.*

εἷλεν, εἵλετο, 3 sing. aor. 2 act. and mid. of αἱρέω.

εἴληφα, pf. of λαμβάνω.

εἷλον, εἱλόμην, aor. 2 act. and mid. of αἱρέω.

εἰμί, imper. ἴσθι, subj. ὦ, opt. εἴην, inf. εἶναι, part. ὤν, imp. ἦν; fut. ἔσομαι: *to be,* Lat. *sum, to exist, to live;* impers. ἔστι, *it is permitted, it is possible.*

εἶμι, imperat. ἴθι, subj. ἴω, opt. ἴοιμι, part. ἰών, imperf. ᾔειν, *to go.*

εἶναι, inf. of εἰμί, *to be.*

εἶπα, aor. 1 for the common εἶπον, *I said.* See εἶπον.

εἶπον, *I spoke, I said;* aor. 2 of φημί, λέγω, or ἀγορεύω; the fut. and pf. by ἐρέω, ἐρῶ, εἴρηκα.

εἴ-ποτε, Adv., *if ever, if at all, if* or *whether ever.*

εἰργασάμην, aor. 1 mid. of ἐργάζομαι, used in act. sense.

εἴρηκα, ημαι, pf. act. and pass. of ἐρέω, ἐρῶ.

εἰρήνη, ἡ, *peace, time of peace.*

ΕἸ'Σ or **'ΕΣ**, Prep., with acc. only, *to, into, on, on account of, for, against, direction towards, motion to, in* or *into;* of place, time, measure, and number, aim or purpose.

ΕἽ'Σ, μία, ἕν, gen. ἑνός, μιᾶς, ἑνός, Lat. *UNUS*, Eng. *ONE.*

εἰσ-άγω, f. ξω, aor. 2 ἤγαγον, pf. αγήοχα or ἦχα, aor. pass. ἤχθην, aor. 1 rare ἦξα, *to lead in* or *into.*

εἴσ-ειμι, inf. ιέναι (εἰς, εἶμι, *ibo*), *to go into, go in.*

εἰσ-ελαύνω, fut. ελάσω, *to drive into* or *in.*

εἰσελθεῖν, aor. 2 inf. of εἰσέρχομαι.

εἰσ-έρχομαι, fut. ελεύσομαι, aor. 2 ἦλθον, aor. 1 rare ἤλυθα, Dep., *to go* or *come into, to enter.*

εἰσ-ίημι, f. ἥσω, *to send* or *put into;* Mid., *to betake one's self to;* also in act. sense, *to admit, let in.*

εἴσ-οδος, ἡ (εἰς, ὁδός), *a way into, entry, a coming in, entrance.*

εἱστήκειν, plupf. intr. of ἵστημι.

ΕἸ'ΤΑ, Adv. of time, *then, after, thereupon.*

εἴωθα, pf. 2 (in pres. sense) of the verb ἔθω.

εἰώθειν, plupf. (in impf. sense) of ἔθω.

'ΕΚ, before a vowel ἐξ, Prep. with gen., *from out of, away from;* ἐκ πάντων μάλιστα, chief *from among* all; ἐξ οὗ, *since, from the time when;* ἐξ ἀρχῆς, *from the beginning.* In composition ἐκ signifies *out, away, off;* also *utterly.*

"ΕΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *every, every one, each, each one:* καθ' ἑκάστην (ἡμέραν), *each day, daily.*

ἑκάστοτε, Adv., *each time, at all times.*

'ΕΚΑ'ΤΕΡΟΣ, α, ον, *each of two, each, singly.*

ἑκατέρωθεν, Adv., *from each side.*

ἑκατόμ-βη, ἡ (ἑκατόν, βοῦς), properly *an offering of a hundred oxen,* but commonly *a great public sacrifice,* — not always of oxen, nor to the number of a hundred.

'ΕΚΑΤΟ'Ν, οἱ, αἱ, τά, indecl., *a hundred.*

ἐκ-βάλλω, fut. βαλῶ, fut. pass. βαλοῦμαι, aor. 2 ἔβαλον, aor. 2 mid. εβαλόμην, pf. βέβληκα, *to throw* or *cast out; to disembark, land, take off.*

ἐκβαλεῖν, aor. 2 inf. of ἐκβάλλω.

ἐκ-δίδωμι, f. δώσω, aor. 1 ἐξέδωκα, *to give out, give up, to surrender;* ἐκδιδόναι or ἐκδίδεσθαι θυγατέρα, *to give away* one's daughter *in marriage.*

ἐκδικέω, f. ήσω (ἔκδικος), *to avenge, punish.*

ἐκδοῦναι, aor. 1 inf. of ἐκδίδωμι.

ἐκ-δύω, fut. δύσω, aor. 1 ἐξέδυσα, *to strip off from another;* ἐκδῦσαι αὐτόν, *to strip him.*

'ΕΚΕΙ͂, Adv., *at* or *in that place, there.*

ἐκεῖθεν, Adv., *from that place, thence.*

ἐκεῖνος, η, ο, demonst. Pron. (ἐκεῖ), *that person* or *thing.* Adv., ἐκείνως, *in that way, in that case.* The following words form their neuter in ο: ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, *another;* ὅς, ἥ, ὅ, *who, which;* αὐτός, αὐτή, αὐτό, *self* (Lat. *ipse*); ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο (Lat. *ille*); οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *this, that.*

ἐκεῖσε, Att. κεῖσε, Adv. (ἐκεῖ), *to that place, thither.*

ἐκ-καλέω, fut. έσω, *to call forth;* Mid., *to call out to one's self;* metaph., *to call forth, elicit, excite.*

ἐκ-κλίνω, f. κλινῶ, *to bend aside, to turn away from.*
ἐκ-κομίζω, f. ίσω, Att. ιῶ, *to carry out, to carry to a place of safety.*
ἐκ-κόπτω, f. ψω, pf. κέκοφα, *to cut out, knock out; to cut down, fell, destroy.*
ἐκ-κρούω, f. σω, *to beat* or *dash out, to drive back, repulse.*
ἐκ-λέγω, f. ξω, *to pick out;* Mid., *to choose out for one's self, choose.*
ἐκ-λείπω, f. ψω, aor. 2 ἐξέλιπον, pf. ἐκλέλοιπα, *to leave out, omit; to forsake, abandon, quit.*
ἑκούσιος, α, ον (ἑκών), *of one's own free will, voluntary.* Adv., -ίως.
ἐκ-πίνω, f. πίομαι, aor. 2 ἐξέπιον, *to drink out of, to empty out.*
ἐκ-πίπτω, f. πεσοῦμαι, aor. ἐξέπεσον, *to fall out of* or *down from.*
ἐκπλαγῆναι, aor. 2 inf. pass. of ἐκπλήσσω.
ἐκ-πλήσσω, Att. ἐκπλήττω, fut. ξω, aor. 1 ἐξέπληξα, *to frighten out of one's senses, scare, astound, amaze.*
ἐκ-ριζόω, f. ώσω, *to root out.*
ἐκ-ῥοφέω, ῶ, f. ήσω, *to gulp down.*
ἐκ-σπάω, ῶ, f. άσω, aor. 1 ἐξέσπασα, *to draw out, pluck out.*
ἐκ-τείνω, fut. τενῶ, aor. 1 ἐξέτεινα, pf. ἐκτέτακα; Pass., aor. 1 ἐξετάθην: *to stretch out, to stretch along, prolong.*
ἐκ-τελέω, ῶ, f. έσω, *to bring to an end, to carry out, to fulfil, to end.*
ἐκτέμνω, f. τεμῶ, aor. 2 ἐξέταμον, *to cut out from, to cut out, to cut down.*
ἐκ-τήκω, f. ξω, aor. 2 ἐξέτακον, *to make melt away;* Pass., with intr. pf. act., ἐκτέτηκα, *to melt away.*
ἐκ-τοπίζω, f. σω, *to cart away, to send off.*
ἐκ-τρίβω, f. ψω, aor. 1 ἐξέτριψα; Pass., fut. 2 ἐκτριβήσομαι: *to rub out, to rub hard, to destroy by rubbing.*
ἐκ-τυφλόω, ῶ, f. ώσω, *to make quite blind.*
ἐκ-φαίνω, f. φανῶ, aor. 1 ἐξέφηνα, *to show forth, bring to light;* Pass. (and Mid.), fut. φανοῦμαι, aor. 1 ἐξεφάνθην, aor. 2 ἐξεφάνην, *appear, come to light.*
ἐκ-φεύγω, f. φεύξομαι and φευξοῦμαι, aor. 2 ἐξέφυγον, pf. ἐκπέφευγα, *to flee out* or *away, escape, to flee out of, escape from.*
ἐκ-φοβέω, ῶ, f. ήσω, *to frighten out* or *away, affright.*
ἐκ-φορέω = ἐκφέρω, *to carry out, to move forth, to carry quite out.*
ἙΚΩ´Ν, ἑκοῦσα, ἑκόν, *willing, voluntary, of free will.*
ἑκοντί, Adv., *willingly, spontaneously.*
ἔλαθον, aor. 2 of λανθάνω.
ἘΛΑΙ´Α, Att. ἐλάα, ἡ, *the olive-tree.*
ἘΛΑ´ΤΗ, *the pine* or *fir.*
ἐλάττωμα, gen. ατος, τό, *suffering, disgrace, fault, defect.*
ἘΛΑΥ´ΝΩ, fut. ἐλάσω and ἐλῶ, aor. 1 act. ἤλασα, pf. ἐλήλακα; Pass., aor. ἠλάθην, pf. ἐλήλαμαι: *to drive, drive on, to persecute.*
἖ΛΑΦΟΣ, ὁ and ἡ, *a deer,* whether male, *a hart* or *stag,* or female, *a hind.*
ἘΛΑΦΡΟ´Σ, ά, όν, and ός, όν, *light in weight;* Adv., ἐλαφρῶς, *lightly, easily:* II. *swift, active.*
ἐλάχιστος, η, ον, Superl. of ἐλάσσων, *fewest, smallest, least;* τὸ ἐλάχιστον as Adv., *at the least;* so neut. pl. as Adv., ἐλάχιστα. Hence comes a new Comp., ἐλαχιστότερος, *less than the least;* Superl., ἐλαχιστότατος, *the very least.*

ἔλεγχος, τό (ἐλέγχω), *a reproach, disgrace, dishonour.*
ἔλεγχος, ὁ, *a means of testing, a trial, test, disproval, refutation.*
'ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, aor. 1 ἤλεγξα; Pass., aor. 1 ἠλέγχθην, pf. ἐλήλεγμαι: *to disgrace, put to shame; to refute, to disprove, to reprove.*
ἐλεεινός, ή, όν (ἔλεος), *wretched, miserable.* Adv., ἐλεεινῶς, *pitiably;* also neut. pl. ἐλεεινά as Adv.
ἐλεέω, ῶ, f. ήσω (ἔλεος), *to have pity on, show mercy upon.*
ἑλεῖν, aor. 2 inf. of αἱρέω.
ἑλέσθαι, aor. 2 mid. inf. of αἱρέω.
'ΕΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, α, ον, and Att. ος, ον, *free.*
ἐλευθερόω, ῶ, f. ώσω (ἐλεύθερος), *to set free, release, to free from blame, acquit.*
'ΕΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *the elephant.*
ἐλθεῖν, aor. 2 inf. of ἔρχομαι.
ΕΛΚΩ, f. ἕλξω; aor. 1 εἷλξα, also εἵλκυσα; pf. εἵλκυκα, pf. pass. εἵλκυσμαι: *to draw, drag.*
ἐλάσσων, ἐλάττων, Comp. of μικρός, *small,* and ὀλίγος, *little, few.*
ἐλπίζω, f. ίσω (ἔλπω), aor. 1 ἤλπισα, *to hope, expect.*
'ΕΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *hope.*
ἔμαθον, aor. 2 of μανθάνω.
ἐμ-αυτοῦ, ἐμ-αυτῆς (ἐμοῦ, αὐτοῦ), reflexive Pron. of first person, *mei ipsius, of myself:* only used in gen., dat., and acc. sing., both masc. and fem.; in plur. separated, ἡμῶν αὐτῶν, etc.
ἐμ-βαίνω, f. βήσομαι, aor. 2 ἐνέβην, pf. ἐμβέβηκα, *to step in, to step into, to go into.*
ἐμνήσθην, aor. 1 pass. (in mid. sense) of μιμνήσκω.
ἐμοί, dat. of ἐγώ.
ἐμός, ή, όν, possess. Adj. of first pers., from ἐγώ; ἐμοῦ, *mine:* joined with gen. to strengthen the possess. notion ἐμὸν αὐτοῦ, *mine own;* τὸ ἐμόν, *mine, my part;* τό γε ἐμόν, τὸ μὲν ἐμόν, *for my part, as far as concerns me.*
ἐμπαρείς, aor. 2 part. of ἐμπείρω.
ἔμπειρος, ον (ἐν, πεῖρα), *experienced in, acquainted with, skilful at.* Adv., ἐμπείρως τινὸς ἔχειν, to know a thing *by experience.*
ἐμπείρω, f. περῶ (ἐν, πείρω), aor. 1 ἔπειρα, aor. 2 ἔπαρον, pf. pass. πέπαρμαι, *to pierce quite through, to fix on, to entangle.*
ἐμ-πίπρημι, aor. 1 ἐνέπρησα, fut. πρήσω, pf. πέπρηκα, pf. pass. πέπρημαι, *to set on fire, to burn.*
ἐμπίπτω, fut. πεσοῦμαι, aor. 2 ἐνέπεσον, pf. πέπτωκα, *to fall upon, to break in, burst in, to run into.*
'ΕΜΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, *a mosquito, gnat.*
ἐμπλακῆναι, aor. 2 inf. of ἐμπλέκω.
ἐμ-πλέκω, f. ξω, pf. πέπλεχα, aor 2. ἐπλάκην, *interweave;* Pass., *to be entangled in* a thing.
ἔμ-πνοος, ον, contr. πνους, ουν (ἐν, πνοή), *having the breath in one, breathing alive.*
ἐμ-ποιέω, ῶ, f. ποιήσω, *put in, insert;* II. *to produce* or *create in, cause.*
ἐμπορία, ἡ (ἔμπορος), *traffic, trade, commerce.*
ἐμ-πρήθω, f. σω, *to blow up, inflate.* See ἐμπίπρημι.
ἔμπροσθεν, Adv., *before, in front of.*
ἔμ-πυρος, ον (ἐν, πῦρ), *in* or *on the fire, burnt.*
ἐμφιλοχωρέω, ῶ (ἐν, φιλοχωρέω), *to be fond of dwelling in.*
ἔμ-φυτος, ον, *inborn, innate.* From
ἐμφύω, f. ύσω, aor. 1 ἐνέφυσα, — in these tenses trans., *to implant;* II. intrans. in Mid. ἐμφύομαι, with act. pf. ἐμπέ-

φυκα, aor. 2 ἐνέφυν, *to grow, cling closely to.*

ἔμ-ψυχος, ον (ἐν, ψυχή), *having life in one, alive, living.*

'ΕΝ, Prep., with dat.: of place, *in, on, at;* of time, *in, during;* of state, condition, means, *in, under, with.*

ἕν, neut. of εἷς; and ἕνα, acc. masc.

ἐναγής, ές (ἐν, ἄγος), *in* or *under a curse, polluted, blood-guilty;* generally *abominable, accurst.*

ἐν-αντίος, α, ον, *opposite, contrary;* τὸ ἐναντίον, *the reverse, the contrary;* neut. τὸ ἐναντίον as Adv., *against.* Adv., ἐναντίως, *contrariwise*, c. dat. Hence

ἐναντιόω, ῶ, f. ώσω, *to place opposite;* mostly as Dep.

ἐναντιόομαι, οῦμαι, fut. ώσομαι, pf. ἠναντίωμαι, aor. 1 ἠναντιώθην, *to set one's self against, oppose, withstand, to be adverse to.* Dep., with fut. mid. and aor. pass. in the classic period; later, fut. pass. as mid.: aor. mid. we have not seen.

ἐν-αποθνήσκω, f. αποθανοῦμαι, *to die in.*

ἐνάρετος, ον, Adv., ἐναρέτως (ἐν, ἀρετή), *excellent.*

ἐνδεής, ές (ἐν, δέω), *in need of, poor, weak;* τὸ ἐνδεές, *lack, want, defect.*

ἔνδεια, ἡ, *want, need;* in plur., *wants, needs, deficiencies.*

ἐν-δέω, f. δεήσω, *to be in want of;* II. impers., ἐνδεῖ, *there is need* or *want of.*

ἐν-διατρίβω, f. ψω, *to spend* or *waste time in;* also *to dwell upon.*

ἔνδον, Adv. and Prep. governing gen. (ἐν), *within, at home.*

ἔνδοξος, ον (ἐν, δόξα), *held in repute, honored, glorious.* Adv., ἐνδόξως.

ἐνδότερος, α, ον, Comp. formed from ἔνδον, *inner;* Superl. ἐνδότατος, η, ον, *inmost.*

ἔνδυμα, τό, *dress, costume.*

ἐνδύω, fut. ύσω, aor. 1 ἐνέδυσα, trans., *to put on* another, *to clothe* one *in;* II. intrans., ἐνδύνω, and in mid. ἐνδύομαι, with aor. 2 act. ἐνέδυν, *put on, wear.*

ἐνεδρεύω, fut. σω, *to lie in wait for, lie in ambush;* Pass., *to be caught in an ambush, to be ensnared.*

ἔν-ειμι, f. ἐνέσομαι (ἐν, εἰμί, *sum*), *to be in a place, to be within, to be in* or *among.*

ἐνήνοχα, pf. of φέρω.

ἔνθα (ἐν), Adv., *there, where.*

ἐνθάδε, Adv., *thither;* of time, *here, now.*

ἔνθεν (ἔνθα), Adv., *thence.*

ἐνθένδε (ἔνθεν), *hence;* Lat. *hinc.*

ἐνιζάνω or **ἐνίζω**, fut. ἐνιζήσω (ἐν, ἵζω), *to sit in* or *on.*

ἔνι-οι, αι, α (from ἔνι, οἳ = εἰσὶν οἵ, as ἐνίοτε = ἔστιν ὅτε), *some.*

ἐν-ίστημι, fut. στήσω, aor. 1 ἔστησα, *to put, set, place in, to begin.*

ἐν-νοέω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ἐνενόησα, pf. ἐννενόηκα, *to think of, consider, ponder, to understand.*

ἐν-νύχιος, α, ον, or ος, ον (ἐν, νύξ), *nightly, in the night, by night.*

ἔν-νυχος, ον = ἐννύχιος.

ἐν-οικέω, ῶ, fut. ήσω, *to dwell, to inhabit.*

ἔν-οπλος, ον (ἐν, ὅπλον), *in arms, armed.*

ἐνταῦθα, Adv., *here, there;* also *hither, thither.*

ἐντεῦθεν, Adv. (ἐνταῦθα), *hence* or *thence.*

ἐντολή, ἡ (ἐντέλλω), *an injunction, command.*

ἐντός, Adv. (ἐν), *in, within, inside.*

ἐν-τρυφάω, ῶ, fut. ήσω (ἐν, τρυφή), *to revel in, play in;* II. *to make sport of.*

'ΕΞ, Lat. *EX*, put for ἐκ before a vowel.
'ΕΞ, *οἱ, αἱ, τά*, indecl., *SIX*.
ἐξ-αγοράζω, f. *άσω*, *to buy from, to redeem*.
ἐξ-άγω, fut. *άξω*, aor. 2 *ἤγαγον*, *to lead* or *carry out of* or *away from; to bring forth; to go* or *march out*.
ἐξ-αιρέω, f. *ήσω*, aor. 2 *ἐξεῖλον*; Mid., fut. *ἐξελοῦμαι*, aor. 2 *ἐξειλόμην*; Pass., pf. *ἐξῄρημαι*: *to take out, take out of, to take away, remove*; Mid., *to take away from one*.
ἐξ-αίρω, fut. *ἐξαρῶ*, aor. 1 *ἐξῆρα*, *to lift up, lift off the earth*; II. *to raise*; III. *stir up, excite*: Mid., *to carry off for one's self*.
ἐξ-αιτέω, ῶ, fut. *ήσω*, aor. 1 *ἐξῄτησα*, *to demand from another, to beg a person off, gain his release*.
ἐξ-αναλίσκω, fut. *αναλώσω*, aor. 1 *ανήλωσα*, pf. pass. *ανήλωμαι*, *to consume* or *destroy utterly*.
ἐξαναστῆσαι, aor. 1 inf. of *ἐξανίστημι*.
ἐξ-ανίστημι, fut. *αναστήσω*, aor. 1 *ανέστησα*, *to make rise from one's seat, to remove*. II. Pass. and Mid., with aor. 2 act., *ανέστην*, pf. *ανέστηκα*, *to rise from one's seat* or *station, to get well, to get up, to awaken*.
ἐξ-απατάω, ῶ, f. *ήσω*, aor. 1 *ηπάτησα*, *to cheat* or *deceive thoroughly*; Pass., with fut. mid., *ήσομαι*, *to be utterly deceived*.
ἐξαπιναίως, Adv., *suddenly*.
ἐξ-αργυρίζω and **ἐξαργυρόω** (*ἐκ, ἀργυρίζω*), fut. *ίσω*, Att. *ιῶ*, f. *ώσω*, *to turn into money*.
ἔξ-ειμι, impf. *ἐξῄειν* (*ἐκ, εἶμι, ibo*), *to go out, come out*.
ἐξ-ελαύνω, fut. *ελάσω*, Att. *ελῶ*, pf. *ελήλακα*, *to drive out, march out*.
ἐξελεῖν, *ἐξελέσθαι*, aor. 2 act. and mid. inf. of *ἐξαιρέω*.
ἐξελθών, aor. 2 part. of *ἐξέρχομαι*.
ἐξελεύσομαι, *ἐξελθεῖν*, fut. and aor. 2 inf. of *ἐξέρχομαι*.
ἐξ-επίτηδες, Adv., = *ἐπίτηδες*, *on purpose*.
ἐξ-έρχομαι, Dep., with fut. *ελεύσομαι*, aor. 2 *ἦλθον*, pf. *ελήλυθα*, *to go out, come out of*.
ἐξεφάνην, aor. 2 pass. of *ἐκφαίνω*.
ἐξήγαγον, aor. 2 of *ἐξάγω*.
ἐξῆλθον, aor. 2 of *ἐξέρχομαι*.
ἐξ-ιδιόομαι, Dep. (*ἐξ, ἴδιος*), *to make one's own, to appropriate*.
ἐξιέναι, inf. of *ἔξειμι, exibo*; but *ἐξϊέναι* of *ἐξίημι*.
ἐξ-ίημι, fut. *ήσω*, *to send out, despatch*; aor. 2 *ἐξεῖναι*, *to let out, to throw out* or *forth, to take out of*; Mid., *to put off from one's self, to get rid of, to send from one's self*.
ἕξις, *εως*, *ἡ* (*ἕξω*, fut. of *ἔχω*), *a permanent condition* or *habit of body* or *mind*.
ἐξ-όμνυμαι, f. *ομοῦμαι*, aor. 1 *ωμοσάμην*, *to deny upon oath*.
ἐξορμάω, ῶ, f. *ήσω*, *to set out* or *start from, to excite, stir up*.
ἐξ-ουθενέω, ῶ, f. *ήσω* (*ἐκ, οὐθείς*), *to set at naught*.
ἔξωθεν, Adv. (*ἔξω*), *from without*.
ἔοικα, *ας, ε*, etc., pf. with pres. sense, from *εἴκω*, *to be like*; part. *ἐοικώς, υῖα, ός*, *to be* or *look like, to be fit*; *ἔοικε* as impers., *it is fitting, right, seemly; to seem likely, seem*: *ἔοικε, it seems; ὡς ἔοικε, as it seems, as is fitting*.
'ΕΟΡΤΗ' *ἡ, a feast, festival, holiday*.
ἐπ-αγάλλομαι, impf. *ἠγαλλόμην* (we have never met pf. pass.), Pass., *to glory* or *exult in*.
ἐπ-αγγέλλω, f. *ελῶ*, aor. 1 *ἐπήγγειλα*, pf. act. *ἐπήγγελκα*, pass. *ἐπήγγελμαι*, *to tell, proclaim, announce, make known*; Mid., *to promise, offer, to make a show of, profess*.

ἐπ-άγω, f. ξω, aor. 2 ἐπήγαγον, *to bring* or *lead to, bring upon;* II. *to lead on, to bring in over and above.*

ἐπ-αινέω, ῶ, f. έσω, Att. έσομαι, aor. 1 ἐπῄνεσα, pf. ἐπῄνεκα; Pass., aor. 1 ἐπῃνέθην: (ἐπί, αἰνέω) *to approve, sanction; to praise, commend.* II. παραινέω, *to advise, recommend.*

ἐπ-αίρω, f. ἐπαρῶ, aor. 1 ἐπῆρα; Pass., aor. 1 ἐπήρθην, pf. ἐπῆρμαι, *to lift up, raise, to be elated.*

ἐπ-ακολουθέω, ῶ, f. ήσω, *to follow close upon, follow after;* II. *to follow in one's mind.*

ἐπ-ανάγω, f. άξω, aor. 2 ανήγαγον, *to bring up, to lead* or *draw back, to bring back.*

ἐπανελθών, aor. 2 part. of ἐπανέρχομαι.

ἐπ-ανέρχομαι, f. ελεύσομαι, Dep., with aor. 2 act. ῆλθον, pf. ελήλυθα (cf. ἔρχομαι), *to return, go back.*

ἐπ-ανίημι, f. ανήσω, *to let go back, to return, dismiss.*

ἐπάρας, aor. 1 part. of ἐπαίρω.

ἐπ-αρτάω, ῶ, f. ήσω, *to hang on* or *over;* ἡ ἀλώπηξ ὁρῶσα τὸν ἐπηρτημένον κίνδυνον, *the fox seeing the impending danger.*

ἔπ-αυλις, εως, ἡ (ἐπί, αὖλις), *a place to pass the night in, quarters.*

ἐπ-αφίημι, f. αφήσω, *to throw at* a thing, *to let loose upon.*

ἐπεί, Conjunct. Of time, *after that, when:* of cause, *seeing that, since.*

ἐπει-δή (ἐπεὶ δή), Conjunct. I. Of time, *since, after that:* II. of cause, *seeing that, since, because;* so ἐπειδήπερ, *since really, since now.*

ἔπ-ειμι, inf. ἐπεῖναι, f. ἐπέσομαι (ἐπί, εἰμί), *to be upon* or *at, to be coming on.*

ἔπ-ειμι, inf. ἐπιέναι, fut. ἐπιείσομαι (ἐπί, εἶμι, *ibo*), *to go* or *come to* or *towards, to come upon;* absol., *to come near, approach.*

ἐπεί-περ, for ἐπεί περ, Conjunct., *since really, seeing that.*

ἐπ-είσακτος, ον (ἐπί, εἰσάγω), *alien, imported, foreign.*

ἔπ-ειτα, Adv. (ἐπί, εἶτα), *thereupon, then, afterwards;* Lat. *deinde.*

ἐπελαθόμην, aor. 2 mid. of ἐπιλανθάνω.

ἐπελθεῖν, aor. 2 inf. of ἐπέρχομαι.

ἐπ-εξελαύνω, f. εξελάσω, Att. εξελῶ, pf. εξελήλακα, *to drive on against;* intrans., *to ride on against.*

ἐπ-έρχομαι, f. ελεύσομαι, Dep., with aor. 2 act. ῆλθον, pf. ελήλυθα, *to go* or *come to* or *towards; to come upon,* esp. *to come suddenly* or *unexpectedly upon.*

ἐπ-ερωτάω, ῶ, fut. ήσω, *to consult, inquire of, question, ask;* Pass., *to be questioned, asked.*

ἐπ-έχω, fut. ἐφ-έξω, aor. 2 ἐπέσχον, *to hold, keep;* Pass. and Mid., *to keep hold of;* II. *to hold out, present, offer;* III. *to intend, purpose;* IV. *to keep in, hold back, to check, to stop.*

ἐπήρεια, ἡ, *wanton insult, contumely.*

ἐπί, Prep., with gen., dat., and acc. Primarily, *on, upon.* (1) With gen., *on, upon, at, near;* of time, *at,* or *in the course of.* (2) With dat., *close upon, in, on,* or *at;* ἐπὶ τούτῳ, *upon this,* or *after him;* ἐπ' οὐδενί, *on no condition.* (3) With acc., motion *towards* or *to* a place. In compos., *upon, up, against, thereupon, thereafter.*

ἐπι-βαίνω, f. βήσομαι, pf. βέβηκα, aor. 2 επέβην, I. *to set foot on; to get upon, mount, to arrive at, to mount upon, get on board of, to light upon.*

ἐπι-βάλλω, f. βαλῶ, aor. 2 ἔβαλον, *to cast upon, apply, to add, to fall upon;* (sub. νοῦν) *to give one's attention to.*

ἐπιβάς, aor. 2 part. of ἐπιβαίνω.

ἐπιβλαβής, ές, ὁ, ἡ, τό, Adj., *injurious, hurtful, harmful.*

ἐπι-βουλεύω, f. σω, *to plan* or *contrive against one;* Pass., *to have snares laid for one.*

ἐπιβουλή, ἡ, *a plan against another, a plot.*

ἐπί-βουλος, ον (ἐπί, βουλή), *plotting against, treacherous.*

ἐπι-γίγνομαι, fut. γενήσομαι, aor. 2 εγενόμην, *to be born after;* τοῖς ἐπιγιγνομένοις χαίρειν, *to those who come after us greeting:* II. *to come upon, to follow, ensue upon.*

ἐπι-γιγνώσκω, fut. γνώσομαι, aor. 2 ἔγνων, *to observe, recognize, discover.*

ἐπιγνούς, aor. 2 part. of ἐπιγιγνώσκω.

ἐπι-δείκνυμι, f. δείξω, aor. 1 ἔδειξα, late 3 fut. δεδείξομαι, *to show forth, display, point out.*

ἐπι-δέχομαι, f. ξομαι, Dep., *to admit besides* or *in addition.*

ἐπι-δέομαι, f. δεήσομαι, *to be in want of, to lack.*

ἐπι-δέω, f. δεήσω, *to want or lack so much of* a number; impers. ἐπιδεῖ, *there is need of besides:* Mid., *to be in want of.*

ἐπι-δίδωμι, f. δώσω, *to give besides, to give, to give with.*

ἐπι-διώκω, f., ξω, *to pursue after, follow up.*

ἐπιδοῦναι. δούς, aor. 2 inf. and part. of ἐπιδίδωμι.

ἐπιδραμεῖν, aor. 2 inf. of ἐπιτρέχω.

ἐπι-ζητέω, ῶ, f. ήσω, *to seek for, seek after, find wanting.*

ἐπιθολόω, ῶ, *to make muddy.*

ἐπι-θυμέω, ῶ, f. ήσω (ἐπί, θυμός), *to set one's heart upon, desire eagerly.*

ἐπι-θύω, f. θύσω, *to sacrifice, to offer sacrifice.*

ἐπι-καθέζομαι, f. εδοῦμαι; Pass., *to sit down upon.*

ἐπι-κάθημαι, *to sit upon, to sit down.*

ἐπι-καθίζω, f. ίσω, *to set upon;* II. intr., *to sit upon.*

ἐπι-καλέω, ῶ, f. σω, *to call on, appeal to, adjure;* Mid., *to call to one's self, call to aid.*

ἐπί-κειμαι inf. κεῖσθαι, *to be on* or *in; to lie over against; to press heavily upon, to press upon.*

ἐπι-κερδής, ές (ἐπί, κέρδος), *profitable, advantageous.*

ἐπι-κίνδυνος, ον, *precarious, dangerous.* Adv., -νως.

ἐπι-κλύζω, f. ύσω, *to overflow, flood;* metaph., *to overwhelm, ruin.*

ἐπιλαβ μενος, aor. 2 mid. part. of ἐπιλαμβάνω.

ἐπιλαθέσθαι, ἐπιλάθωμαι, aor. 2 mid. inf. and subj. of ἐπιλανθάνω.

ἐπι-λαμβάνω, f. λήψομαι, aor. 2 ἐπέλαβον, pf. εἴληφα, *to seize, to overtake, interrupt, to lay hold;* ἑσπέρας ἐπιλαβούσης αὐτόν, *evening having overtaken him.* Mid., *to gain possession of, obtain; to come up, to reach.*

ἐπι-λανθάνω, aor. 2 ἐπέλαθον, fut. ἐπιλήσω, 2 pf. λέληθα, pf. pass. λέλησμαι, *to escape notice, be hidden, to make to forget;* Mid., ἐπιλανθάνομαι, fut. λήσομαι, aor. 2 ἐλαθόμην, *to forget.*

ἐπιμέλεια, ἡ (ἐπιμελής), *care, attention, diligence.*

ἐπι-μελέομαι, οῦμαι, and **ἐπιμέλομαι**, Mid., fut. μελήσομαι, aor. late ἐπεμελησάμην; Pass., aor. 1 ἐπεμελήθην, fut. rare ἐπιμεληθήσομαι: (ἐπί, μέλομαι) *to take care of, have charge of, to pay attention to, cultivate.*

ἐπι-μένω, f. μενῶ, aor. 1 ἐπέμεινα, 2 pf. rare, μέμονα, pf. μεμένηκα,

to stay on, to abide still, to abide by, to continue, to keep on, to insist.

ἐπι-νοέω, ῶ, f. νοήσω, aor. 1 ἐπενόησα, *to think on* or *of, contrive, to form a plan, invent.*

ἐπίνοια, ἡ, *thought, inventiveness, a purpose, design.*

ἐπι-ξενόω, ῶ, f. ώσω (ἐπί, ξένος), *to entertain as a guest;* Pass., *to be so entertained, to dwell abroad.*

ἐπι-πέμπω, f. ψω, pf. πέπομφα, fut. mid. πέμψομαι, *to send after* or *again.*

ἐπι-πέταμαι or **-πέτομαι**, only found in aor. 2 ἐπεπτάμην or ἐπεπτόμην, Dep., *to fly over.*

ἐπι-πλέω, f. πλεύσομαι, aor. 2 ἐπέπλων, *to sail upon, to float upon.*

ἐπιπλοκή, ἡ (ἐπιπλέκω), *a plaiting together;* hence, in general, *union, intercourse.*

ἐπι-σκοπέω, ῶ, f. σκέψομαι (from σκέπτομαι), aor. 1 εσκεψάμην, pf. ἔσκεμμαι, *to look upon* or *at, inspect, examine.*

ἐπι-σπάω, ῶ, f. σπάσω, *to draw* or *drag after one, to bring on, cause.*

ἐπ-ίσταμαι, fut. mid. ἐπιστήσομαι, aor. 1 pass. ἠπιστήθην, Dep. (ἐπί, ἵστημι), *to understand, know, to know for certain, know well;* pres. part. ἐπιστάμενος, η, ον, as an Adj., *knowing, skilful, wise.*

ἐπιστάς, aor. 2 part. of ἐφίστημι.

ἐπιστήμη, ἡ (ἐπίσταμαι), *experience, wisdom, science.*

ἐπιστήμων, ον, gen. ονος (ἐπίσταμαι), *skilled in* or *acquainted with* a thing, c. gen.; generally *learned, well instructed, scientific.*

ἐπιστραφείς, aor. 2 part. pass. ἐπιστρέφω.

ἐπι-στρέφω, f. ψω, aor. 1 ἐπέστρεψα, pf. ἔστροφα, *to turn towards;* II. Mid. and Pass. ἐπιστρέφομαι, aor. 2 εστράφην, pf. pass. ἔστραμμαι, *to turn one's self round, to look towards, to return.*

ἐπι-συμβαίνω, f. βήσομαι (ἐπί, συμβαίνω), *to befall, to happen besides* or *in addition to.*

ἐπισφαλής, ές (ἐπί, σφαλῆναι), *unsteady, precarious, dangerous.*

ἐπ-ίσχω, collat. form of ἐπέχω, *to keep in, hold in, check;* intr., *to leave off, desist.*

ἐπι-τάσσω, Att. τάττω, f. ξω, aor. 1 ἔταξα; Pass., aor. 1 ετάχθην; pf. τέταγμαι: *to set over, put in command;* II. *to enjoin, order.*

ἐπι-τείνω, f. τενῶ; Pass., aor. 1 ετάθην; pf. τέταμαι: *to stretch upon* or *over; to increase, heighten; to urge, excite.*

ἐπι-τελέω, ῶ, f. τελέσω, pf. τετέλεκα, aor. pass. ετελέσθην, *to complete, finish, to fulfil, accomplish, to discharge.*

ἐπιτήδειος, α, ον (ἐπιτηδές), *made for a special purpose, fit* or *adapted for it, convenient, serviceable;* τὰ ἐπιτήδεια, *the necessaries of life:* II. of persons, *serviceable, friendly, well-disposed.* As Subst., *an intimate friend.*

ἐπι-τηδές, later ἐπίτηδες, Adv., formed from ἐπὶ τάδε, *on purpose, advisedly, designedly, artfully.*

ἐπιτήδευμα, ατος, τό (ἐπιτηδεύω), *business, custom, practice.*

ἐπιτηδεύω, f. σω (ἐπιτηδές), aor. 1 ἐπετήδευσα, pf. ἐπιτετήδευκα, *to pursue* or *practise* a thing.

ἐπι-τίθημι, f. θήσω, aor. 1 ἔθηκα, pf. τέθεικα, *to put* or *lay upon, to set upon, to put to;* Mid. ἐπιτίθεμαι, aor. 2 εθέμην, *to set one's self to, apply one's self to, engage one's self in.*

ἐπι-τρέπω, f. ψω, aor. 1 ἔτρεψα, aor. 2 ἔτραπον, *to turn to* or *towards;* Mid., *to incline to, to yield, to permit, suffer, allow.*

ἐπι-τρέχω, fut. δραμοῦμαι, aor. 2 ἔδραμον, pf. δεδράμηκα, *to run at, attack suddenly; to run after.*

ἐπι-τυγχάνω, f. τεύξομαι, aor. 2 ἔτυχον, *to light upon, fall in with, meet with.*

ἐπι-φαίνω, f. φανῶ, aor. 1 ἔφηνα, *to show forth, display;* Pass. and Mid., *to show one's self, come into light, appear.*

ἐπιφανείς, aor. 2 pass. part. of ἐπιφαίνω.

ἐπι-φέρω, f. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον (see φέρω), *to bring, put* or *lay upon, inflict* or *impose upon.*

ἐπι-φημίζω, f. σω (ἐπί, φήμη), *to boast one's self, to promise in accordance with an omen.*

ἐπιφράσσω, Att. φράττω, *to stop, block up.*

ἐπι-χαίρω, f. χαιρήσω, also late χαροῦμαι, 2 fut. χαρῶ, aor. 1 εχαίρησα, aor. 2 as act. εχάρην, fut. mid. χαιρήσομαι, *to rejoice over, be glad for* something.

ἐπι-χειρέω, ῶ, f. ήσω (ἐπί, χείρ), *to set to work at, make an attempt upon, to undertake.*

ἐπιών, part. of ἔπειμι (εἶμι, *ibo*).

ἐπονείδιστος, ον, *to be reproached, disgraceful, contemptible.* Adv., -ίστως, *shamefully.*

ἐπ-οπτεύω, f. σω (ἐπί, ὄψομαι), *to look over, watch over, take charge of, to visit, punish.*

ἐπ-οφθαλμίζω and **ἐποφθαλμιῶ** (ἐπί, ὀφθαλμός), *to have one's eye on it, to covet.*

ἐπράθην, aor. 1 pass. of πιπράσκω.

ἐπῳδός, όν (ἐπᾴδω), *singing to, using songs* or *charms* to heal with; II. Subst., ἐπῳδός, ὁ, ἡ, *an enchanter* or *enchantress, wizard* or *witch.*

ἜΡΑΜΑΙ, Pass., f. ἐρασθήσομαι; aor. 1 ἠράσθην, aor. 2 mid. ἠρασάμην: *to love, desire, long after.*

ἔρανος, ὁ, *subscription* or *contribution;* also *a kindness, service.*

ἐραστής, οῦ, ὁ (ἔραμαι), *a lover.*

ἘΡΆΩ, only found in pres. ind. and subj., 3 plur. ἐρῶσι, impf. ἤρων, with aor. 1 pass. ἠράσθην, used in active sense, *to love;* absol. ἐρῶν, *a lover;* ἡ ἐρωμένη, *the beloved.*

ἐργάζομαι, f. ἐργάσομαι, aor. 1 εἰργασάμην, pf. εἴργασμαι, *to be busy, to work, to cause.*

ἐργαλεῖον (ἔργον), *a tool, instrument.*

ἐργασία, ἡ (ἐργάζομαι), *work, toil, daily labor, business, occupation.*

ἐργαστήριον, τό (ἐργάζομαι), *a workshop, manufactory, shop.*

ἐργάτης, ου, ὁ (ἔργον), *a workman, laborer.*

ἔργον, τό (ἔργω = ἔρδω), *work.*

ἐρεθίζω, f. ίσω, Att. ιῶ, aor. 1 ἠρέθισα, pres. ἠρέθικα, pf. pass. ἠρέθισμαι, (ἐρέθω) *to rouse to anger, provoke, irritate.*

ἐρευνάω, ῶ, f. ήσω, *to search, to inquire after, to examine.*

ἐρημία, ἡ (ἔρημος), *a solitude, desert, wilderness.*

ἐρημικῶν, gen. plur. of ἐρημικός, ή, όν, *of* or *belonging to solitude, living in a desert.*

ἜΡΗΜΟΣ, η, ον, also ος, ον, *lonely, lone, solitary;* as Subst., ἔρημος (sub. γῆ, χώρα), ἡ, *a solitude, desert, wilderness.*

ἐρημόω, ῶ, f. ώσω (ἔρημος), *to make solitary* or *desert, lay waste, desolate, devastate;* II. c. gen., *to bereave of.*

ἐρίζω, f. ἐρίσω, aor. 1 ἤρισα, pf. pass. ἐρήρισμαι as act., (ἔρις) *to strive, to contend, quarrel, to rival* or *vie with.*

ἔριον, τό (ἔρος), *wool.*

ἜΡΙΣ, ιδος, ἡ, *strife, quarrel, rivalry, contention, debate.*

ἜΡΙΦΟΣ, ὁ, also ἡ, *a young goat, kid.*

ἕρμαιον, τό (Ἑρμῆς), *godsend, lucky discovery.*

ἙΡΜΗ͂Σ, ὁ, *Hermes*, the Lat. *Mercurius.*

ἜΡΟΜΑΙ, fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην, *to ask, inquire, to question.* The pres. is very rare, and in most cases doubtful, for which ἐρωτάω and ἐρέω are used.

ἑρπετόν, τό (ἕρπω), *reptile*, esp. of *snake.*

ἝΡΠΩ, f. (rare) ἕρψω, aor. 1 εἵρπυσα, *to creep, crawl, move slowly.*

ἐῤῥωμένος, pf. part. pass. of ῥώννυμι, as Adj., *in good health, vigorous, stout.* Adv., ἐῤῥωμένως, *stoutly;* irreg. Comp. ἐῤῥωμενέστερος, Superl. -έστατος.

ἜΡΧΟΜΑΙ, f. ἐλεύσομαι, aor. 2 ἦλθον, pf. ἐλήλυθα, *to come* or *go.*

ἘΡΩ͂, fut. (φημί, λέγω, and ἀγορεύω being used as pres., and εἶπον as aor. 2); from the same root come pf. εἴρηκα; aor. 1 pass. ἐῤῥήθην and ἐῤῥέθην: *I will say, speak;* II. *I will tell, announce.*

ἘΡΩΔΙΟ'Σ, ὁ, *the heron* or *hern.*

ἐρώμενος, ὁ, ἐρωμένη, ἡ, pres. part. pass. of ἐράω, *a loved one, one's love.*

ἔρως, ωτος, ὁ, *love, desire or* a thing; II. as prop. n., *the god of love, Eros.*

ἐρωτάω, ῶ, f. ήσω, aor. 1 ἠρώτησα (ἔρομαι), *to ask*, τινά τι, *something of one.*

ἐσθής, ῆτος, ἡ, *a garment, dress, clothes.*

ἐσθίω, fut. ἔδομαι, aor. 2 ἔφαγον, pf. ἐδήδοκα, pf. pass. ἐδήδεσμαι, aor. (late) ἠδεσάμην, *to eat;* metaph., *to devour, consume.*

ἙΣΠΕ'ΡΑ, ἡ, *evening;* εἰς or πρὸς ἑσπέραν, *towards evening.*

ἔσται, 3 sing. fut. of εἰμί, *sum.*

ἔστησα, ἐστησάμην, aor. 1 act. and mid. of ἵστημι.

ἑστίασις, εως, ἡ (ἑστιάω), *a feasting, banqueting.*

ἑστιάω, ῶ, fut. ἑστιάσω, aor. 1 εἱστίασα, pf. εἱστίακα; Pass., fut. (in mid. form) ἑστιάσομαι, aor. 1 εἱστιάθην, and late fut. ἑστιαθήσομαι: (ἑστία) *to receive into one's home, to entertain hospitably, to feast.*

ἑστώς, ῶσα, syncop. intrans. pf. part. of ἵστημι.

ἔσχατος, η, ον (ἐκ, ἐξ), *the furthest, utterntost, extreme;* II. of sufferings, *the uttermost, utmost, last, worst:* as Subst., τὸ ἔσχατον, τὰ ἔσχατα, *the utmost, last, greatest extremity;* Superl. τὰ ἐσχατώτατα, *the extremest.* III. Adv., ἐσχάτως, *to the uttermost, extremely:* also neut. ἔσχατον as Adv., *for the last time;* Comp. ἐσχατώτερον, *more extremely;* Sup. ἐσχατώτατα, *most utterly.*

ἔσω, Adv., *within, inside.*

ἐσώτερος, α, ον, comp. Adj., from ἔσω, *inner.* Adv., ἐσωτέρω; v. ἔσω.

ἑταίρα, ἡ, fem. of ἑταῖρος.

ἑταιρεία, ἡ (ἑταῖρος), *companionship, an association;* generally, *friendship, intimacy.*

ἑταῖρος, *a companion, comrade, fellow, mate; a shipmate.*

ἔτεκον, ἐτεκόμην, aor. 2 act. and mid. of τίκτω.

ἝΤΕΡΟΣ, α, ον, *other, different, of other kind.*

ἑτοιμάζω, f. άσω, aor. 1 ἡτοίμασα, pf. pass. ἡτοίμασμαι, (ἑτοῖμος) *to make* or *get ready, prepare.*

ἑτοῖμος or **ἕτοιμος**, η, ον, or ος, ον, *at hand, ready, prepared.*

ἜΤΟΣ, εος, τό, *a year.*
ἔτυχον, aor. 2 act. of τυγχάνω.
εὖ, Adv., properly neut. of ἐΰς, *well*, opp. to κακῶς; sometimes *luckily, happily: εὖ ἔχειν, to be well off.* II. As Subst., τὸ εὖ, *good luck;* but also *the right, the good cause.* III. In composition, it commonly implies *greatness, abundance,* or *easiness.*
εὐ-άλωτος, ον (εὖ, ἁλῶναι), *easy to be taken.*
εὐγένεια, ἡ (εὐγενής), *nobility of birth, high descent.*
εὐδία, ἡ (εὔδιος) *fair weather.*
εὐδοκιμέω, ῶ, f. ήσω, aor. 1 ηὐδοκίμησα (εὐδόκιμος), *to be in esteem, famous; to succeed.*
εὐ-ειδής, ές (εὖ, εἶδος), *well-shaped, graceful, pretty.*
εὐεργεσία, ἡ, *well-doing, good conduct, a good deed, service, kindness.*
εὐεργετέω, ῶ, fut. ήσω (εὐεργέτης), *to do well, do good, show kindness to, confer a benefit upon.*
εὐεργέτημα, ατος, τό, *a good deed, a service, kindness.*
εὐεργέτης, ου, ὁ (εὖ, ἔργω), *a benefactor.*
εὐήθεια or **εὐηθία**, ἡ, *goodness of disposition, simplicity;* also in bad sense, *simplicity, silliness.*
εὐήθης, ες (εὖ, ἦθος), *well-disposed;* in bad sense, *simple, silly:* Superl. εὐηθέστατος, *most silly.* Adv., εὐηθῶς, Superl. έστατα.
εὐ-ήλιος, ον (εὖ, ἥλιος), *well-sunned, sunny, warm.* Adv., ίως, *with bright, sunny weather.*
εὐ-θαλής, ές (εὖ, θάλος), *growing well, flourishing.*
εὐθέως, Adv. of εὐθύς, *straightway.*
ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖα, ύ, *direct.* As Adv., εὐθύς and εὐθύ, *straight to, straightway, forthwith, at once;* so also the regular Adv. εὐθέως.

εὔ-καιρος, ον (εὖ, καιρός), *in season, seasonable, well-timed, opportune, applicable.* Adv., εὐκαίρως, *opportunely;* Comp. ότερον, Superl. ότατα.
εὐκαταγώνιστος, *easily conquered.*
εὔκολος, ον (εὖ, κόλον), *of good digestion,* generally, *contented, easy.*
εὐκόλως, Adv. of εὔκολος, *easily.*
εὐλαβής, ές (εὖ, λαβεῖν), *cautious, circumspect, discreet;* II. *fearing the gods, pious, devout.*
εὔ-λογος, ον (εὖ, λόγος), *reasonable, sensible; reasonable, probable, fair.* Adv., εὐλόγως ἔχειν, *to be reasonable;* Comp., ωτέρως.
εὐμαρῶς, Adv., *gently.*
εὐμεγέθης, ες (εὖ, μέγεθος), *of good size, well-grown.*
εὐμελέστατος, Superl. of εὐμελής.
εὐ-μελής, ές (εὖ, μέλος), *melodious, musical.*
εὐ-μετάβλητος, ον (εὖ, μεταβάλλω), *easy to change.*
εὐ-μήχανος, ον (εὖ, μηχανή), *good at expedients, skilful in devising; inventive, ingenious.* Adv.,—ως, *ingeniously.*
εὔνοια, ἡ (εὔνοος), *good will, kindness; κατ' εὔνοιαν, out of kindness, favourably.*
εὔ-πορος, ον (εὖ, πόρος), *easy, well provided with resources, plentiful, wealthy.*
εὐπρεπής, ές (εὖ, πρέπω), *well-looking, goodly, comely, becoming.*
εὕρηκα, εὕρημαι, pf. act. and pass. of εὑρίσκω.
εὑρήσω, fut. of εὑρίσκω.
ΕΥ'ΡΙ'ΣΚΩ, fut. εὑρήσω, pf. εὕρηκα, pf. pass. εὕρημαι, 2 aor. act. εὗρον, 2 aor. mid. εὑρόμην, fut. mid. εὑρήσομαι, fut. pass. (late), εὑρεθήσομαι, *to find, find out, discover.*
εὗρον, aor. 2 of εὑρίσκω.
εὐ-σεβής, ές (εὖ, σέβω), *pious, religious, reverend, holy.*

εὐτέλεια, *cheapness.*
εὐ-τελής, ές (εὖ, τέλος), *cheap, mean, worthless;* Comp. έστερος, Superl. έστατος.
εὐτελίζω, *to hold cheap, despise.*
εὐτυχέω, ῶ, f. ήσω, aor. 1 ηὐτύχησα, pf. ηὐτύχηκα (εὐτυχής), *to be lucky, to be well off, to succeed, to prosper.*
εὐτύχημα, ατος, τό, *a piece of good luck, success.*
εὐ-φραίνω, fut. εὐφρανῶ, aor. ηὔφρανα (εὔφρων), *to cheer, gladden;* Pass., εὐφραίνομαι, *to rejoice,* fut. εὐφρανθήσομαι; fut. mid. εὐφρανοῦμαι.
εὐφυῶς, Adv. of εὐφυής, *cleverly;* Comp. -υέστερος.
εὔ-φωνος, ον (εὖ, φωνή), *sweet-voiced, loud-voiced.*
εὐχαριστέω, ῶ, fut. ήσω, *to be thankful, return thanks.*
εὐ-χείρωτος, ον (εὖ, χειρόω), *easy to overcome.*
εὐχερῶς, Adv., *readily.*
εὐχή, ἡ (εὔχομαι), *a prayer, wish* or *vow.*
ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, fut. εὔξομαι, aor. 1 ηὐξάμην, pf. ηὖγμαι, plupf. ηὔγμην, *to wish, to pray, to vow* or *promise to do.*
εὐωδία, ἡ, *a sweet smell, fragrance.*
ἐφάνην, aor. 2 pass. of φαίνω.
ἐφ-άπτω, f. ἐφάψω, aor. 1 ἐφῆψα, pf. pass. ἐφῆμμαι, *to fasten on* or *to;* hence, *to fix firmly, decree:* II. Pass., *to be hung over, impend over:* III. Mid., *to lay hold of, grasp, touch.*
ἐφ-ίημι, f. ἐφήσω, aor. 1 ἐφῆκα, aor. 2 act. ἀφῆν, *to send to one, to set on* to do a thing; II. *to let go, loosen, to give one's self up to;* III. *to aim at, long after, desire.*
ἐφ-ικνέομαι, f. ἐφίξομαι, aor. 2 ἐφικόμην, pf. ἐφῖγμαι, Dep., *to come up to, reach, attain to.*
ἔφ-ιππος, ον (ἐπί, ἵππος), *on horseback.*
ἐφ-ίστημι, aor. 1 ἐπέστησα, pf. ἐφέστηκα, *to set* or *place upon, to cause to stand, to stand by* or *near.*
ἔφ-οδος, ἡ (ἐπί, ὁδός), *a way towards, approach, access, attack.*
ἐφ-οράω, ῶ, fut. ἐπόψομαι, aor. 2 ἐπεῖδον, pf. ἐφεώρακα, pf. pass. ἐφεώραμαι, aor. pass. ἐφεωράθην (perhaps not in classic Attic), *to look over, oversee, observe.*
ἐφ-ορμάω, ῶ, f. ήσω, aor. 1 ὥρμησα, pf. ὥρμηκα, fut. mid. ορμήσομαι, aor. pass. ωρμήθην, trans. and intrans., *to rush upon, attack.*
ἔχθρα, ἡ, *hatred, enmity.*
ἐχθρός, ά, όν (ἔχθος), *hated, hateful;* Subst., ἐχθρός, ὁ, *an enemy.*
ἜΧΙΣ, ιος and εως, ὁ, *a viper, adder.*
ἜΧΩ, impf. εἶχον, pf. ἔσχηκα, fut. ἕξω and σχήσω, aor. 2 ἔσχον, *to have, hold, possess.*
ἑώρακα, ἑώραμαι, pf. act. and pass. of ὁράω.
ἑώρων, impf. of ὁράω.
ἛΩΣ, *while, as long as, till, until such time as.*

Z.

ΖΑ'Ω, contr. ζῶ, impf. ἔζαον and -ων, fut. ζήσω, mid. ζήσομαι, aor. 1 ἔζησα, pf. ἔζηκα, *to live, breathe; ζῶν, alive.* For aor. and pf. the Attics commonly use ἐβίων and βεβίωκα. Fut. ζήσω seems to have been the Attic form, though mid. ζήσομαι is earlier than some suppose.

ζεύγλη, ἡ, *the collar* or *loop of the yoke* (ζυγόν) through which the oxen's heads were put, so that the ζυγόν had two ζεῦγλαι.

ΖΕΎΓΝΥΜΙ or **-ΎΩ**, impf. ἐζεύγνυν, 3d plur. ἐζεύγνυσαν, fut. ζεύξω, aor. 1 ἔζευξα, pf. (late) ἔζευχα; Pass., aor. 1 ἐζεύχθην, aor. 2 ἐζύγην, pf. ἔζευγμαι: *to join* or *link together, yoke.*

ζεῦγος, εος, τό (ζεύγνυμι), *a yoke* or *team of beasts, a pair of horses; a chariot, plough.*

ΖΕΎΣ, ὁ, gen. Διός, *Zeus, Jupiter.*

ζῆλος, ὁ, *emulation, jealousy, zeal.*

ζηλοτυπέω, ῶ, f. ήσω (ζηλότυπος), *to emulate, rival, be jealous of;* II. *to envy.*

ζηλόω, ῶ, f. ώσω (ζῆλος), *to rival, vie with, emulate.*

ζημία, ἡ, *loss, damage.*

ζήσομαι, f. of ζάω.

ζητέω, ῶ, impf. ἐζήτουν, fut. ζητήσω, aor. ἐζήτησα, pf. ἐζήτηκα, fut. mid. ζητήσομαι as pass. (late), fut. pass. ζητηθήσομαι, *to seek.*

ΖΌΦΟΣ, ὁ, *darkness.*

ζυγοστατέω, ῶ, f. ήσω (ζυγοστάτης), *to weigh by the balance, to weigh;* II. *to balance, to keep in equilibrium.*

ζωγραφέω, ῶ, fut. ήσω (ζωγράφος), *to paint from life.*

ζωγράφος, ὁ, *a painter.*

ζωή, ἡ (ζάω), *means of living, subsistence;* II. *life.*

ζῷον, τό, *a living being, animal.*

H.

ἤ, Conjunct., *or*, Lat. *aut;* and doubled, ἤ...ἤ..., *either...or...:* II. **ἦ**, Interrogative, *whether;* after a Comp., *than;* also after ἄλλος, ἄλλο τι ἤ, *any thing else than* = *is it the case that*, etc.

ἦ, Adv., *in truth, truly, verily, of a surety;* ἦ μήν, *in very truth.* II. In interrogative sentences = Lat. *num?* Sometimes it may be rendered *what? pray?* or *can it be?*

ἥ, fem. of relat. Pron. ὅς, ἥ, ὅ, *who? what?*

ᾗ, dat. sing. fem. of possess. Pron. ὅς, ἥ, ὅ; also used adverbially, *which way, where, whither, how, as:* joined with Superl., ᾗ μάλιστα or ᾗ δυνατὸν μάλιστα, *as much, as far as possible;* ᾗ τάχιστα, *as quick as possible.*

ἤγαγον, ἠγαγόμην, aor. 2 act. and mid. of ἄγω.

ἡγέομαι, οῦμαι, fut. ἡγήσομαι, aor. 1 ἡγησάμην, pf. ἥγημαι, aor. pass. (rare and late) ἡγήθην, Dep. (ἄγω), *to go before, lead the way, to show the way, conduct;* ὁ ἡγούμενος, *a leader, ruler, chief.*

ἡδέως, Adv. of ἡδύς, *sweetly, pleasantly, gladly;* Comp. ἥδιον, Superl. ἥδιστα.

ἬΔΗ, Adv. of time, *already, now, at once, presently.*

ἡδονή, ἡ (ἦδος, ἥδομαι), *delight, pleasure.*

ἡδυπάθεια, ἡ, *pleasant living, luxury.*

ἡδύς, ἡδεῖα, ἡδύ, Comp. ἡδίων, Superl. ἥδιστος; later also ἡδύτερος, ἡδύτατος, *sweet, pleasant.*

ἡδυφωνία, ἡ, *sweetness of voice.*

ἤει, 3 sing. impf. of εἶμι.

ἦθος, εος, τό (ἔθος), *an accustomed place;* II. *custom, usage, habit;* in plur., *the disposition, temper, character.*

'ΗΙ˝Ω'Ν, Att. ᾐών, ἡ, *a sea bank, the shore, beach.*
"ΗΚΩ, imp. ἧκον, fut. ἥξω, aor. ἧξα (late), *I have come;* the impf. taking a plupf. sense, *I had come:* then loosely, *to come.*
ἦλθον, aor. 2 of ἔρχομαι.
ἥλιος (ἕλη, Lat. *sol*), *the sun.*
ἡμεῖς, ἡμᾶς, nom. and acc. plur. of ἐγώ.
ἡμέρα, ἡ, *day;* ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, *with dawn of day;* δι' ἡμέρας, *all day long.*
ἥμερος, *ον*, also *α, ον, tame, reclaimed, domestic.*
ἡμέτερος, *α, ον* (ἡμεῖς), *our.*
ἤμην, rare Attic form for ἦν, impf. of εἰμί, *sum.*
ἡμί-ονος, ἡ or ὁ (ἡμι–, ὄνος), *a half ass, a mule.*
ἤνεγκον, aor. 2 of φέρω.
ἠνέχθην, aor. 1 pass. of φέρω.
ἡνίκα, Adv. relat. to τηνίκα or τοτηνίκα, *when, at which time, at the time when.*
ᾐόνιος, *α, ον* (ἠϊών), contr. from ἠϊόνιος, *on the shore.*
ἤπειρος (sc. γῆ), *the mainland, continent.*
ἤ-περ, Conjunct. (ἤ, περ), *than, than even.*
"ΗΡΑ, ἡ, *Hera*, the Roman Juno, the queen of the gods, sister and wife of Zeus.
'ΗΡΑΚΛΕ'ΗΣ, contr. Ἡρακλῆς, *Hercules*, son of Zeus and Alcmena, the most famous of the Greek heroes.
ἠρέμα and **ἠρέμας**, Adv., *quietly, calmly, slowly.*
ἠρεμέω, ῶ, f. ήσω (ἤρεμα), *to be still, to be calm, keep quiet.*
ἠρεμία, ἡ (ἠρέμα), *stillness, calmness, rest.*
ἥρως, ὁ, *a hero.*
ἦσαν, 3 plur. impf. of εἰμί, *sum.*
ἦσθα, Aeol. for ἦς, 2 sing. impf. of εἰμί, *sum.*
ἡττάομαι, ῶμαι; f. ἡττηθήσομαι, sometimes ἡττήσομαι; aor. 1 ἡττήθην; pf. ἥττημαι: *to be beaten; to be less, weaker; to be defeated.*
ἡσυχάζω, f. σω, aor. ἡσύχασα (ἥσυχος), *to be still, quiet, at rest.*
ἡσυχία, ἡ (ἥσυχος), *stillness, quiet, peace;* ἡσυχίαν ἄγειν or ἔχειν, *to keep quiet, be at peace* or *at rest.*
ᾐών, όνος, ὁ, Att. contr. for ἠϊών.

Θ.

θάλαμος, ὁ, *an inner room* or *chamber;* II. *a bedroom, bride-chamber.*
θάλασσα, Att. θάλαττα, ἡ (ἅλς), *the sea.*
θαλάσσιος, *α, ον*, also *ος, ον* (θάλασσα), *of, in,* or *on the sea; belonging to it:* θαλάσσια, *animals living in the sea*, opp. to χερσαῖα.
θάλαττα, θαλάττιος, Att. for θαλασσ–.
ΘΑ'ΛΟΣ, *εος, τό, a young shoot* or *branch, twig*, esp. *an olive branch.*
ΘΑ'ΛΠΩ, f. ψω, aor. 1 ἔθαλψα; Pass., aor. 1 ἐθάλφθην; pf. inf. τεθάλφθαι: *to warm, heat.*
θάμνος, ὁ (θαμινός), *a bush, shrub.*
θάνατος, ὁ (θανεῖν), *death.*
θανεῖν, aor. 2 inf. of θνήσκω.
θαρραλέος, θαρρέω, θάρρος, etc., Att. for θαρσαλέος, *α, ον* (θάρσος), *bold, daring, courageous, confident;* in bad sense, *presumptuous:* Comp. θαρσαλεώτερος, Superl. –ώτατος. Adv., –έως, *with confidence.*
θαρσέω, ῶ, f. ήσω (θάρσος), *to be of good courage, be of good cheer, be confident, assured.*

θάσσων, Att. **θάττων**, ον, Comp. of ταχύς, *quicker, swifter*; θᾶσσον as Adv., *more quickly*.

θάτερον, θατέρα. See ἕτερος.

θαυμάζω, f. άσω (doubtful in classic Attic), fut. mid. άσομαι, aor. 1 ἐθαύμασα, pf. τεθαύμακα; Pass., τεθαύμασμαι, fut. θαυμασθήσομαι, aor. 1 ἐθαυμάσθην: *to wonder, be astonished*.

θέα, ἡ (θεάομαι), *a looking at, view; sight, spectacle*.

θεάομαι, ῶμαι, f. θεάσομαι, aor. 1 ἐθεασάμην, pf. τεθέαμαι, aor. pass. ἐθεάθην, *to view, gaze at, behold*.

θεατής, οῦ, ὁ (θεάομαι), *a spectator*.

θέατρον, τό (θεάομαι), *a place for seeing, a theatre*.

θεῖον, τό, neut. of θεῖος, used as Subst., *the Divine Being, Deity*; τὰ θεῖα, *religious observances*.

θεῖος, α, ον (θεός), *of* or *from the gods, sent* or *caused by a god; holy, sacred, divine, godlike*.

θείς, θεῖσα, aor. 2 part. of τίθημι.

ΘΕ'ΛΩ = ἐθέλω, f. θελήσω, aor. 1 ἐθέλησα, pf. (late) τεθέληκα, *to wish*.

ΘΕΟ'Σ, ὁ, *God*.

θεράπαινα, and -νίς, ίδος, ἡ, fem. of θεράπων, *a waiting-maid, handmaid*.

θεραπεύω, f. σω, fut. mid. θεραπεύσομαι; Pass., aor. 1 ἐθεραπεύθην, pf. τεθεράπευμαι: (θεράπων) *to serve, attend; to take care of, to court, provide for; to treat medically, cure, heal*.

θερμαίνω, f. ανῶ, aor. 1 ἐθέρμηνα, (θερμός) *to warm, heat*; Pass., *to become warm* or *hot*.

θερμός, ή, όν (θέρω), *warm, hot, boiling*.

θέρος, τό (θέρω), *summer, summer-time*.

θές, aor. 2 imperat. of τίθημι.

θεωρέω, ῶ, f. ήσω, pf. τεθεώρηκα (θεωρός), *to look at, gaze, be a spectator, observe*.

ΘΗ'ΓΩ, f. θήξω, aor. 1 ἔθηξα; Pass., pf. τέθηγμαι: *to sharpen, whet*.

θηλάζω, f. άσω (θηλή), *to give suck, suckle*.

ΘΗ'Ρ, θηρός, ὁ, *a wild beast, a beast of prey*.

θήρα, ἡ (θήρ), *a hunting, pursuit of wild beasts, the chase*.

θήραμα, ατος, τό (θηράω), *that which is caught, prey, booty*.

θηράω, ῶ, fut. άσω, and mid. θηράσομαι, pf. τεθήρακα, aor. mid. ἐθηρασάμην, fut. pass. θηραθήσομαι (late), *to hunt wild beasts, to catch*.

θηρευτής, οῦ, ὁ (θηρεύω), *a hunter*.

θηρευτικός, ή, όν, *of* or *belonging to the chase* or *hunting*; κύνες θηρευτικοί, *hunting dogs* or *hounds*.

θηρεύω, f. σω (θήρ) = θηράω, *to hunt, seek after, catch*. Θηρεύω is more frequent in Attic prose than θηράω.

θηρίον, τό, *a wild animal, beast*.

θησαυρός, ὁ (θήσω, f. of τίθημι), *a store laid up, treasure*.

θνήσκω, f. θανοῦμαι, and perhaps late τεθνήξομαι, aor. 2 ἔθανον, pf. τέθνηκα, *to be dying, to die*.

θνητός, ή, όν, also ός, όν, *mortal*.

θοινάω, ῶ, f. ήσω, aor. ἐθοίνησα, *to feast on, eat*, also *entertain*; fut. mid. θοινάσομαι, aor. 1 pass. ἐθοινήθην, pf. τεθοίναμαι, *to feast, to feast on, eat*.

θολόω, ῶ, f. ώσω, *to make muddy, turbid*; metaph., *to trouble, disquiet*.

ΘΡΑ'ΣΟΣ, εος, τό = θάρσος, *courage, confidence, daring, presumption, impudence*.

ΘΡΑΣΥ'Σ, εῖα, ύ, *bold, spirited, resolute*; in bad sense, *rash, venturous, presumptuous*.

θρηνέω, ῶ, f. ήσω (θρῆνος), *to wail, lament, mourn*.

θρῆνος, ὁ (θρέω), *a wailing, lamenting*.

θρηνωδέω, ῶ, *to sing a dirge* or *lament*.
ΘΡΙ'Ξ, ἡ, gen. τριχός, *the hair, a hair*.
θροέω, ῶ, f. ήσω, aor. (rare) ἐθρόησα (θρόος), *to cry aloud:* gen., *to speak, declare; to frighten*.
θρυλέω, ῶ (vulgo, θρυλλέω), f. ήσω; Pass., pf. τεθρύλημαι: (θρῦλος) *to make a noise; to make a discordant note, jar; to keep babbling, make a great talk of*.
ΘΥΓΑ'ΤΗΡ, ἡ, gen. θυγατέρος = θυγατρός, *a daughter*.
θυεία, ἡ (θύω), *a mortar*.
θύελλα, ἡ (θύω), *a storm*.
θύλαξ, ὁ. See θύλακος.
θύλακος, ὁ, *a bag, pouch*, commonly of leather.
θυμιάω, ῶ, f. άσω, aor. 1 ἐθυμίησα (θῦμα, θύω) *to burn* so as to produce smoke; *to burn incense, fumigate*.
θυμο-ειδής, ές (θυμός, εἶδος), *high-spirited, hot-tempered, passionate*.
θυμόω, ῶ, rare in act. and only aor. ἐθύμωσα, f. ώσω (θυμός), *to make angry;* Pass., with fut. mid., ώσομαι; aor. 1 ἐθυμωσάμην and ἐθυμώθην, pf. τεθύμωμαι, fut. (late) θυμωθήσομαι: *to be wroth* or *angry*.
θυμωθείς, aor. 1 pass. part. of θυμόω.
θύννος, ὁ (θύνω, θύω), *the tunny-fish*.
ΘΥ'ΡΑ, ἡ, *the door;* κόπτειν, κρούειν θύραν, *to knock at the door*.
θυρίς, ίδος, ἡ, dim. of θύρα, *a small door, window*.
θυρωρός, ὁ, ἡ (θύρα, ὤρα), *a door-keeper, porter*.
θῦσαι, aor. 1 inf. of θύω.
θυσία, ἡ (θύω), *sacrificing;* in pl. θυσίαι, *sacrifices*.
ΘΥ'Ω, f. θύσω, aor. 1 ἔθυσα, pf. τέθυκα; Mid., f. θύσομαι and τυθήσομαι; Pass., aor. ἐτύθην, pf. τέθυμαι, *to offer sacrifice, slay a victim*. Θύω and mid. θύομαι seem sometimes to differ little, but generally θύω expresses rather the mere *act*, θύομαι the *object* also.
θύω (θυνέω), aor. (rare) ἔθυσα, *rush on* or *along, dart along;* gen. *to storm, rage*.

I.

'ΙΑ'ΟΜΑΙ, f. ἰάσομαι, aor. 1 ἰασάμην; Pass., pf. (late) ἴαμαι, aor. ἰάθην, fut. ἰαθήσομαι: Dep., *to heal, cure;* metaph., *to remedy, heal, correct*.
ἰατρεύω, f. σω, *to heal, to restore to health*.
ἰατρός, ὁ, *a surgeon, physician*.
'ΙΔΙΟΣ, α, ον, Att., also ος, ον, *personal, private;* II. *one's own*, opposed to ἀλλότριος.
'ΙΔΟΣ, εος, τό, *sweat, perspiration;* II. *violent heat*.
ἰδοῦ, imperat. mid. of εἶδον; II. as Adv., written ἰδού, *lo! behold! see there!*
ἰδών, ἰδοῦσα, ἰδόν, aor. 2 part. of ὁράω.
ἰέναι, pres. inf. of εἶμι, *ibo*.
'ΙΕ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *a hawk, falcon*.
ἱερόν, τό, *a temple, a sacred place*.
'ΙΕΡΟ'Σ, ά, όν, also ος, ον, *holy, hallowed, consecrated, sacred*.
ἱκανός, ή, όν (ἱκάνω, *to arrive at*), *sufficient, enough, competent, adequate, able*.
ἱκετεύω, f. σω, aor. 1 ἱκέτευσα, *to supplicate, entreat, beseech*.
ἱκέτης, ου, ὁ (ἱκέσθαι), *a suppliant* or *fugitive*.
'ΙΚΤΙ'ΝΟΣ, ὁ, *a kite*.

ἼΚΤΙΣ, ιδος, ἡ, *the yellow-breasted marten-cat.*
ἱμάτιον, τό, in form only a dim. of εἷμα, *an outer garment, cloak* or *mantle.*
ἽΝΑ, Conjunct., *that, in order that, so that;* II. ἵνα μή, *that not, lest:* chiefly with subjunc. and opt., rarely with the indic. past.
ἰξευτής, οῦ, ὁ (ἰξεύω), *a fowler, bird-catcher.*
ἰξεύω, f. σω (ἰξός), *to catch birds by bird lime.*
ἸΞΟ΄Σ, ὁ, *mistletoe;* II. *bird-lime* prepared from *the mistle-toe-berry.*
ἰός, ὁ, (ἵημι), *poison,* esp. *of serpents.*
ἱππεύς, έως, ὁ (ἵππος), *a horse-man, rider.*
ἱππο-κόμος, ον (ἵππος, κομέω), *keeping* or *grooming horses;* II. as Sub., ἱπποκόμος, ὁ, *a groom.*
ἽΠΠΟΣ, ὁ, ἡ, *a horse, mare.*
ἴσθι, *know,* imperat. pf. of εἴδω; II. ἴσθι, *be,* imperat. of εἰμί, *sum.*
ἰσοθεόω, ῶ, *to make equal to the gods.*
ἴσος, ἴση, ἴσον, Att. ἶσος, ἴση, ἶσον, *equal to, the same as, like;* ἴσα πρὸς ἴσα, *measure for measure;* τὸ ἴσον and τὰ ἴσα, *an equal share, fair measure:* of place, *even, level, flat.* II. Adv., ἴσως, *perhaps;* ἐκ τοῦ ἴσου, *on an equal footing;* ἐν ἴσῳ, *equally:* Comp. ἰσαίτερος.
ἵστημι, f. στήσω, aor. 1 ἔστησα, aor. 2 ἔστην, fut. pf. ἑστήξω, pf. ἕστηκα, plupf. ἑστήκειν, pf. pass. or mid. ἕσταμαι, aor. pass. ἐστάθην, aor. mid. ἐστη-σάμην, *to cause to stand, to stand, set, place, to stand still, to decide, to remain.*
ἱστορία, ἡ, *a history.*
ἰσχνός, ή, όν (ἴσχω), *thin, lean.*
ἰσχυρός, ά, όν (ἰσχύω), *strong, mighty, powerful;* Comp. τε-ρος, Superl. τατος.
ἰσχύς, ύος, ἡ (ἴς, ἴσχω), *strength, force, might.*
ἰσχύω, f. ἰσχύσω, aor. 1 ἴσχυσα, pf. ἴσχυκα (ἰσχύς), *to be strong, powerful, to have one's full powers.*
ἴσως, Adv. of ἴσος, *equally, in like manner;* II. *probably, perhaps.*
ἸΧΘΥ΄Σ, ύος, ὁ, acc. ἰχθύν, *a fish.*
ἰχνευτής, οῦ, ὁ, *a tracker, hunter.*
ἼΧΝΟΣ, εος, τό, *a track, foot-step, trace, mark.*

K.

κἀγώ, crasis for καὶ ἐγώ.
καθ-άπαξ, Adv., *once for all, altogether.*
καθά-περ, Adv. = καθά with enclit. περ, *even as, just as.*
καθ-άπτω, f. ψω, aor. 1 καθῆψα (κατά, ἅπτω), *to tie* or *fasten on;* II. Mid., καθάπτομαι, fut. άψο-μαι, *to lay hold of, to accost one; to assail, attack.*
κάθαρμα, ατος, τό (καθαίρω), *a worthless fellow, castaway, out-cast.*
καθ-έζομαι, imp. ἐκαθεζόμην, f. καθεδοῦμαι, Dep., *to sit down.*
καθ-εύδω, fut. καθευδήσω, *to lie down to sleep;* metaph., *to rest, be at rest.*
καθῆκα, aor. 1 of καθίημι.
κάθ-ημαι, inf. καθῆσθαι, part. κα-θήμενος, impf. ἐκαθήμην, fut. καθήσομαι, properly pf. of κα-θέζομαι, *to have seated one's self, to be seated, to sit.*
καθ-ιερόω, ῶ, f. σω, *to dedicate, consecrate, devote.*

καθ-ίζω, f. *καθίσω*, aor. 1 *ἐκάθισα*, pf. (late) *κεκάθικα*, aor. trans. *ἐκαθισάμην*, *to set*, also *to sit*.
καθ-ίημι, fut. *καθήσω*, aor. 1 *καθῆκα*, pf. *καθεῖκα* (*κατά*, *ἵημι*), *to send down, let down, let fall, put forward*.
καθ-ικετεύω, *to entreat earnestly*.
καθ-ίστημι, f. *καταστήσω*, aor. 1 *κατέστησα*, *to set, ordain, establish; to be* or *become settled, established*.
καθ-οπλίζω, fut. *ίσω*, Att. *ιῶ*, *to equip* or *array fully*.
καθ-οράω, ῶ, fut. *κατόψομαι*, pf. *καθεώρακα*, aor. 2 *κατεῖδον*, *to look down, see, behold, observe*.
καθ-υβρίζω, f. *ίσω*, *to treat despitefully, to insult wantonly*.
καθυλακτέω, ῶ, f. *ήσω*, *to bark, to bark persistently*.
ΚΑΙ', Conjunct., *and, also, even; καὶ . . . καί, both . . . and, as well, as; καὶ μήν, but still, and truly; καὶ δὴ καί, and even, and in particular; καὶ ταῦτα, and that too, although; καὶ δή, and even, and indeed, certainly*: in answers, *yes indeed, by all means; καὶ δὴ καί, and besides that also, and moreover*.
ΚΑΙΝΟ'Σ, ή, όν, *new, fresh*.
καινοτομέω, ῶ, f. *ήσω* (*καινοτόμος*), *to begin something new, institute anew, to make innovations in the state*.
καί-περ (*καί*, *περ*), *although, albeit*.
καίριος, α, ον, also ος, ον (*καιρός*), *in season, seasonable*; of wounds, *deadly, mortal*.
καιρίως, Adv., *seasonably*; II. *mortally*.
ΚΑΙΡΟ'Σ, ὁ, *due measure, time; the right time for action, the critical moment*.
κἀκ, crasis for *καὶ ἐκ*.
κἀκεῖ, by crasis for *καὶ ἐκεῖ*, *and there, there also*.
κἀκεῖνος, *κἀκεῖνον*, by crasis for *καὶ ἐκεῖνος*, etc.
κἀκεῖσε, *there, thither*. Adv.
κακία, ἡ (*κακός*), *badness, baseness, wickedness, dishonor*.
κάκιστος, η, ον, irreg. Superl. of *κακός*.
κακο-πράγμων, ον, gen. *ονος* (*κακός*, *πρᾶγμα*), *doing evil, mischievous*.
ΚΑΚΟ'Σ, ή, όν, *bad, evil, worthless*; of omens, *unlucky, ill-boding*; of words, *evil, abusive, foul*. II. as Subst., *κακόν, τό*, *evil, ill, mischief*; also *woe, distress, loss*; also *bodily ill, injury*: in moral sense, *evil, vice, wickedness*. III. Degrees of comparison: irreg. Comp. *κακίων, ον*; Superl. *κάκιστος, η, ον*; but *χείρων, χείριστος, ἥσσων, ἥκιστος*, are also used as Comp. and Superl. of *κακός*.
κακοτεχνία, ἡ, *the practice of bad arts, malpractice, malversation*.
κακ-οῦργος, ον (*κακός*, *ἔργω*), *doing ill, villanous*; as Subst., *an evildoer, knave, criminal*.
κακῶς, Adv. of *κακός*, *ill, badly, with difficulty, scarcely*; Comp. *κάκιον*, Superl. *κάκιστα*.
ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ὁ, *a reed* or *cane, an arrow of reed*.
ΚΑΛΕ'Ω, ῶ, fut. *καλέσω*, Att. usu. *καλῶ*, aor. 1 *ἐκάλεσα*, pf. *κέκληκα*; Pass., pf. *κέκλημαι*, fut. *κληθήσομαι*, 3 fut. *κεκλήσομαι*; Mid., fut. *καλοῦμαι*: *to call, summon, invite*.
καλιά, ἡ (*κᾶλον*), *a hut, a bird's nest*.
καλιάς, *άδος*, ἡ = *καλιά*, *a hut*.
κάλλιον, neut. of *καλλίων*, Comp. of *καλός*; used also as Adv., *more beautifully*.
κάλλιστος, η, ον, Superl. of *καλός*.
κάλλος, gen. *εος*, Att. *ους*, *τό* (*καλός*), *beauty*.
ΚΑΛΟ'Σ, ή, όν, *beautiful, fair; τὸ καλόν*, like *κάλλος*, *beauty, good, right, noble*, also *moral virtue*. II. Degrees of com-

parison: Comp. καλλίων, ον; Superl. κάλλιστος, η, ον. III. Adv., καλῶς.

καλύβη, ἡ (καλύπτω), *a hut, cabin.*

καλῶς, Adv. of καλός, *beautifully, well;* καλῶς ἔχειν, *to be well off.*

ΚΑ'ΛΩΣ, ὁ, gen. κάλω, *a rope, a cable.*

κάματος, ὁ (κάμνω), *toil, trouble, labor.*

κἀμέ, crasis for καὶ ἐμέ.

κάμηλος, ὁ, ἡ, *a camel.*

ΚΑ'ΜΝΩ, fut. καμοῦμαι, εῖ, εῖται, aor. 2 ἔκαμον, pf. κέκμηκα, *to be weary, to labor; to be tired, exhausted,* or *worn out.*

καμπτήρ, ῆρος, ὁ, *the turning-point in a race-course.*

κἄν, crasis for καὶ ἄν, *and if, even if.*

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ὁ, Lat. *cantharus*, a kind of *beetle*, worshipped in Egypt.

κἀπί, by crasis for καὶ ἐπί.

ΚΑΡΔΙ'Α, ἡ, *the heart.*

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, ὁ, with heterog. plur. καρκίνα, τά, *a crab.*

καρόω, ῶ, fut. καρώσω (κάρος), *to plunge into deep, heavy sleep; to stupefy, make dizzy; to feel heavy in the head.*

ΚΑΡΠΟ'Σ, ὁ, *fruit.*

καρτερός, ά, όν (κάρτος) = κρατερός, *strong, staunch, brave:* Comp. most in use, κρείσσων; Superl. κράτιστος.

καρύα, *the walnut-tree.*

κάρυον, *the nut.*

κάρφος, εος, τό (κάρφω), *a dry stock* or *chip; bit of wool,* such as birds make their nests of.

ΚΑΤΑ', Prep., with gen. and accus.; with the gen., *down from;* also *against*, as λέγειν κατά τινος, *to speak against any one.* It expresses general relation, but more vague and variously rendered by *according to, at, by, through, along, opposite:* κατὰ τὸ σύνηθες, *according to custom.* With numbers, *nearly, about.* Of time, *throughout, during, in the course of:* κατὰ τὸν πόλεμον, *in the course of the war.*

κατα-βαίνω, f. βήσομαι, pf. βέβηκα, aor. 2 κατέβην, *to go* or *come down;* metaph., *to come to* a thing, *arrive at.*

καταβάς, aor. 2 part. of καταβαίνω.

κατα-βιβρώσκω, fut. βρώσομαι, (late) βρώξω, aor. (late) ἔβρωξα and ἔβρωσα, aor. 2 κατέβρων, pf. βέβρωκα; Pass., aor. 1 κατεβρώθην, pf. βέβρωμαι, 3 fut. βεβρώσομαι: *to eat up, devour.* The Attics seem to have used only pf. act. and pass.

κατα-βλάπτω, fut. ψω, pf. βέβλαφα, *to damage.*

κατα-βόσκω, f. βοσκήσω (κατά, βόσκω), *to feed flocks upon* a place; Mid., *to feed upon.*

κατα-γελάω, ῶ, fut. άσομαι, aor. 1 κατεγέλασα; Pass., aor. 1 κατεγελάσθην; pf. καταγεγέλασμαι: *to laugh at;* absol., *to laugh scornfully, mock.*

κατα-γιγνώσκω, f. γνώσομαι, aor. 2 κατέγνων, *to remark, observe, discover.*

κατ-άγνυμι, fut. κατάξω; aor. 1 κατέαξα, 2 pf. κατέαγα; Pass., aor. 2 κατεάγην, pf. ἔαγμαι: *to break in pieces, shatter, shiver.*

κατα-γράφω, f. ψω, *to mark* or *scratch deeply, to engrave, to write down, to register, enroll.*

κατ-άγω, f. άξω, aor. 2 κατήγαγον, *to lead* or *carry down, to recall, restore.*

κατά-δηλος, ον, *very plain* or *manifest.*

κατα-δικάζω, f. άσω; Pass., aor. 1 κατεδικάσθην, *to give judgment against, to condemn.*

κατα-διώκω, f. ξω or ξομαι, *to pursue closely.*

καταδύς, aor. 2 part. of καταδύω.

κατα-δύω and **καταδύνω**, fut. δύσω, aor. 1 κατέδυσα, aor. 2 κατέδυν, *to go under water, sink.*

κατα-θαρσύνω and **-θρασύνω**, fut. υνῶ, *to embolden* or *encourage against;* Pass., *to take courage.*

καταθοινάω, ῶ, f. ήσω, aor. εθοίνησα, pf. pass. as mid. τεθοίναμαι, fut. mid. θοινάσομαι and -ήσομαι, *to devour.*

κατα-θραύω, fut. θραύσω; Pass., pf. τέθραυσμαι, aor. εθραύσθην: *to shatter, to break to pieces, to shiver.*

κατα-θύω, fut. ύσω; Pass., pf. κατατέθυμαι, fut. τυθήσομαι: *to sacrifice.*

κατ-αιτιάομαι, ῶμαι, fut. άσομαι, aor. ῃτιασάμην, pf. ῃτίαμαι, Dep., *to accuse, arraign, blame.*

κατα-καίω, Att. κάω, fut. καύσω, aor. 1 κατέκαυσα; Pass., aor. 1 κατεκαύθην, aor. 2 κατεκάην: *to burn, burn down.*

κατα-κλάω, fut. άσω, aor. 1 κατέκλασα; Pass., aor. 1 κατεκλάσθην, pf. κέκλασμαι, fut. κλασθήσομαι: *to break down, break short off.*

κατα-κλάω, Att. for κατακλαίω, fut. κλαύσομαι, (rare) κλαυσοῦμαι; Pass., pf. κέκλαυμαι, aor. (late) ἐκλαύσθην: *to bewail* or *lament loudly.*

κατα-κλείω, fut. σω, pf. κέκλεικα; Mid., aor. 1 κατεκλεισάμην; Pass., aor. κατεκλείσθην, 3 fut. κεκλείσομαι, pf. κέκλειμαι: *to shut up; shut fast.*

κατα-κλίνω, fut. κλινῶ, aor. 1 κατέκλινα, *to lay down, to lay upon a couch;* Pass., *to lie down.*

κατα-κρημνίζω, fut. ίσω (κατά, κρημνός), *to throw down a precipice, throw headlong down.*

κατα-κρύπτω, fut. ψω; Pass., 3 fut. κεκρύψομαι, fut. κρυφθήσομαι (perhaps late): *to hide away, conceal, keep hidden.*

κατ-αλαζονεύομαι (κατά, ἀλαζών), Dep., *to boast* or *brag largely.*

κατα-λαμβάνω, fut. λήψομαι, aor. 2 κατέλαβον, pf. κατείληφα; Pass., aor. 1 κατελήφθην: *to seize upon, to come upon; befall, happen to one; to understand.*

καταλλάσσω, Att. -ττω, fut. άξω, aor. ἤλλαξα, pf. ἤλλαχα; Pass., pf. ἤλλαγμαι, aor. 2 ηλλάγην: (κατά, ἀλλάσσω), *to change, exchange; to reconcile.*

κατα-λείπω, fut. ψω, *to leave behind, to forsake, abandon.*

κατα-λύω, fut. λύσω, aor. 1 κατέλυσα, *to dissolve, put down, destroy, cancel; to bring to an end, terminate.*

κατα-μέμφομαι, fut. μέμψομαι, aor. 1 mid. εμεμψάμην, pass. εμέμφθην, Dep., *to blame, accuse, find fault with.*

κατα-νοέω ῶ, fut. ήσω, *to remark, observe; to understand, consider.*

κατ-αντάω, ῶ, fut. ήσω, *to come down, to arrive at.*

καταπαγγέλω, fut. ελῶ (κατά, ἀπό, ἀγγέλλω), *to bring tidings, report, announce.*

κατα-παύω, fut. σω, *to calm, assuage, stop, hinder; to put down:* Pass. and Mid., *to leave off, cease.*

καταπεσών, aor. 2 part. of κατα- [πίπτω.

κατα-πέτομαι, fut. πτήσομαι, aor. 2 κατεπτάμην and πεπότημαι, *to fly down.*

κατα-πίνω, fut. πίομαι, aor. 2 κατέπιον, pf. πέπωκα, pf. pass. πέπομαι, *to gulp* or *swallow down.*

κατα-πίπτω, fut. πεσοῦμαι, aor 2 κατέπεσον, pf. πέπτωκα, *to fall down.*

κατα-πλήσσω, Att. ττω, fut. ξω, aor. 1 κατέπληξα, aor. 2 κατε-

πέπληγον, 2 pf. πέπληγα; Pass., aor. 2 κατεπλήγην, fut. πληγήσομαι, pf. πέπληγμαι; Mid., fut. πλήξομαι: *to strike with amazement, astound, confound;* Pass., *to be panic-stricken, be amazed.*

κατα-πονέω, ῶ, fut. ήσω, *to wear out by toil* or *suffering.*

κατα-πραΰνω, fut. ὑνῶ, aor. επράϋνα; Pass., aor. επραΰνθην, fut. (late) πραϋνθήσομαι, pf. πεπράϋσμαι: *to calm, to soothe, to alleviate.*

καταπτάς, aor. 2 part. of καταπέτομαι.

κατ-αράομαι, fut. άσομαι, Dep., *to curse, utter imprecations upon.*

καταρ-ρέω, fut. ρεύσομαι and (in pass. form) ρυήσομαι, (late) σοῦμαι, aor. έρρευσα, pf. ερρύηκα, (late) ρέρευκα; Pass., aor. 2 ερρύην, 2 fut. ρυήσομαι: *to flow down, to drop down, to run down with wet.*

καταρρυής, ές, *flowing down, falling away, ebbing.*

κατα-σκάπτω, fut. ψω, *to dig down, raze to the ground.*

κατα-σκευάζω, fut. άσω, pf. pass. εσκεύασμαι, *to prepare, equip again* or *anew; to build, construct.*

καταστάς, aor. 1 part. of καθίστημι.

κατα-σύρω, aor. 1 έσυρα, pf. σέσυρκα; Pass., pf. σέσυρμαι, aor. 2 εσύρην: *to pull down and carry off.*

κατασφαλίζω, fut. ίσω, *to make firm* or *sure, bind fast.*

κατασχών, κατασχόμενος, aor. 2 part. act. and mid. of κατέχω.

κατα-τείνω, fut. τενῶ, pf. τέτακα, aor. ετάθην; Pass., pf. τέταμαι, fut. ταθήσομαι: *to stretch* or *draw tight.*

κατα-τίθημι, fut. θήσω, pf. τέθηκα, aor. 2 κατέθην, *to place, put,* or *lay down;* II. *to pay down.*

κατατροπόομαι, οῦμαι, Dep., *to put to flight.*

κατα-τρύχω, fut. τρύξω, pf. pass. τετρύχωμαι, *to rub down, wear out, exhaust.*

κατα-τρώγω, fut. τρώξομαι, aor. 2 κατέτραγον, pf. pass. τέτρωγμαι, *to gnaw in pieces, eat up.*

κατα-φαγεῖν, aor. 2 inf. of κατεσθίω, *to eat up, devour.*

κατα-φαίνω, fut. φανῶ, aor. έφηνα, pf. πέφαγκα; Pass., pf. πέφασμαι, aor. εφάνθην: *to make visible;* II. Pass., *to become visible, appear.*

κατα-φέρω, fut. κατοίσω, aor. 1 κατήνεγκα, aor. 2 ήνεγκον; Pass., pf. ενήνεγμαι, aor. ηνέχθην, fut. ενεχθήσομαι: *to bring down.*

κατα-φεύγω, fut. ξομαι, aor. 2 κατέφυγον, *to flee for refuge* or *betake one's self to.*

κατα-φιλέω, ῶ, fut. ήσω, pf. πεφίληκα, pf. pass. πεφίλημαι, *to kiss tenderly, caress.*

κατα-φλέγω, fut. ξω; Pass., pf. πέφλεγμαι, aor. 1 εφλέχθην, aor. 2 (late) εφλέγην: *to burn down, consume.*

κατα-φρονέω, ῶ, fut. ήσω, pf. πεφρόνηκα, *to think slightly of, disdain, despise.*

καταφρόνησις, σεως, ἡ, *a low opinion of others, presumption.*

καταφυγή, ἡ, *a refuge, place of refuge.*

κατα-ψύχω, fut. ξω; Pass., pf. έψυγμαι, aor. 1 εψύχθην, aor. 2 εψύχην, fut. 1 ψυχθήσομαι, fut. 2 ψυγήσομαι, *to cool, refresh.*

κατέαξα, aor. 1 of κατάγνυμι.

κατεθοινήσατο, aor. mid. 3 pers. sing. of καταθοινάω.

κατείληφα, κατείλημμαι, pf. act. and pass. of καταλαμβάνω.

κάτ-ειμι, *to go* or *come down; to come back, return.*

κατεῖπον, inf. *κατειπεῖν*, without any pres. in use (*κατά, εἶπον*), *to speak against, to accuse, charge, to denounce, tell, to inform of.*

κατ-ειρωνεύομαι, Dep., *to use irony towards, banter; to dissemble.* [βάνω.

κατέλαβον, aor. 2 of *καταλαμ-*

κατ-επαγγέλλομαι, Mid., *to make a contract* or *engagement with one.*

κατ-ερημόω. See *ἐρημόω*.

κατ-έρχομαι, fut. *κατελεύσομαι*, Dep., *to go down.*

κατ-εσθίω, fut. *κατέδομαι*, pf. *κατεδήδοκα*, *to eat up, devour.*

κατέστην, aor. 2 of *καθίστημι*.

κατέστησα, aor. 1 of *καθίστημι*.

κατ-ευστοχέω = ῶ, fut. *ήσω*, strengthened for *εὐστοχέω*, *to hit, be successful in* a thing.

κατέφυγον, aor. 2 of *καταφεύγω*.

κατ-έχω, fut. *καθέξω* and *κατασχήσω*, aor. 2 *κατέσχον*, trans., *to hold, withhold, seize, possess, restrain;* Pass., *to stop, cease.*

κατ-ηγορέω, ῶ, fut. *ήσω* (*κατήγορος*), *to speak against, to accuse, arraign; to intimate.*

κατήγορος, ὁ (*κατά, ἀγορεύω*), *an accuser, betrayer.*

κατηρᾶτο, 3 sing. impf. of *καταράομαι*.

κατη-φής, ές (*κατά, φάος*), *dejected, downcast.*

κατιδεῖν, aor. 2 inf. of *καθοράω*.

κατιών, οῦσα, όν, aor. 2 part. of *κάτειμι* (*εἶμι, ibo*).

κατ-οικέω, ῶ, fut. *ήσω*, *to dwell in, inhabit.*

κατ-όπισθε, and before a vowel *-θεν* (*κατά, ὄπισθε*), Adv. of place, *behind, after, in the rear.*

κατ-ορύσσω, Att. *ττω*, fut. *ξω*, pf. *ορώρυχα;* Pass., fut. 1 *ορυχθήσομαι*, fut. 2 *ορυχήσομαι*, pf. *ορώρυγμαι*, aor. 1 *ωρύχθην*, aor. 2 *ωρύγην* (*ὠρύχην?*): *to bury, inter, to hide in the ground.*

κάτω, Adv. (*κατά*), *down, downwards:* II. *beneath, below; οἱ κάτω, those in the nether world, the dead.* Comp. *κατωτέρω*, Superl. *κατωτάτω*.

κάτωθε, before a vowel *-θεν*, Adv. (*κάτω*), *from below, below, beneath.*

κατωτέρω, Adv., comp. of *κάτω*, *lower than, further downwards.*

καῦμα, ατος, τό (*καίω*), *burning heat of the sun.*

καὐτός, by crasis for *καί, αὐτός*.

καυχάομαι, ῶμαι, fut. *ήσομαι*, pf. *κεκαύχημαι*, Dep., *to boast* or *vaunt one's self.*

ΚΕΙ͂ΜΑΙ, fut. *κείσομαι*, *to lie down, to lie asleep, to rest:* of things, *to be in* or *at* a place; *be laid* or *placed, stand.*

κεκονιαμένος, pf. pass. part. of *κονιάω*.

κεκράξομαι, fut. (with act. sense) of *κράζω*.

κεκρυμμένος, pf. part. pass. of *κρύπτω*.

κέκτημαι, pf. of *κτάομαι*, inf. *κεκτῆσθαι*.

κελαδέω, ῶ, fut. *ήσω*, also *ήσομαι* (*κέλαδος*), *to utter a cry* or *sound; to sing.*

κελάδημα, ατος, τό, *a sound, din; a song.*

κελεύω, fut. *σω*, aor. 1 *ἐκέλευσα*, pf. *κεκέλευκα*, *to exhort, bid, command.*

κενό-δοξος, ον (*κενός, δόξα*), *vainglorious.*

ΚΕΝΟ΄Σ, ή, όν, *empty:* Comp. *ότερος*, Superl. *ότατος;* but also regular, *ώτερος, ώτατος*.

κέντρον, τό (*κεντέω*), *a point, prickle, spike, sting.*

κεραμεύς, έως, ὁ (*κέραμος*), *a potter, tile-maker.*

κέρας, τό, gen. *κέρατος*, Att. contr. *κέρως*, *the horn of an animal.*

κερδαίνω, fut. *κερδανῶ* and *κερδήσω*, aor. 1 *ἐκέρδανα* and *ἐκέρδησα*, pf. *κεκέρδηκα*, (later) *κε-*

κάρδακα (κέρδος), *to gain, profit from, be benefited.*

κερδαλέος, α, ον (κέρδος), *crafty, shrewd;* of things, *gainful, profitable.* Adv., κερδαλέως, *to one's profit.*

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τό, *gain, profit;* in plur., *cunning arts, wiles, tricks.*

κερδώ, όος, contr. οῦς, ἡ, κέρδος, *the wily one,* or *the thief;* name of *a fox.*

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ἡ, *the tail* of a beast.

ΚΕΦΑΛΗ', ἡ, *the head.*

ΚΗ^ΠΟΣ, ὁ, *a garden, an orchard.*

κηπ-ουρός and **κηπωρός**, ὁ (κῆπος, οὖρος), *a gardener.*

κηρίον, τό (κηρός), *a honeycomb.*

κῆρυξ, υκος, ὁ (κηρύσσω), *a herald.*

κιθαρ-ῳδός, ὁ, contr. for κιθαραοιδός, *one who plays* or *sings to the lyre* or *harp; a harper.*

κινδυνεύω, fut. σω, *venture into danger, run a risk, hazard.*

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ὁ, *a danger, risk, hazard, venture.*

κινέω, ῶ, fut. ήσω, pf. κεκίνηκα; Pass., pf. κεκίνημαι; Mid., fut. κινήσομαι (κίω), *to move, set in motion, set agoing, urge on.*

κίνησις, εως, ἡ (κινέω), *motion, commotion, a movement, disturbance.*

ΚΙ'ΧΛΗ, ἡ, *a thrush* or *fieldfare.*

κλάδος, ου, ὁ (κλάω), *a branch* or *shoot.*

ΚΛΑΙ'Ω, fut. κλαύσομαι (rare), κλαυσοῦμαι, pf. κέκλαυκα, aor. 1 ἔκλαυσα, aor. 2 ἔκλαον: Pass., pf. κέκλαυμαι: *to weep, lament, wail.* In Attic prose this verb is much confined to the pres., impf., and fut.

ΚΛΑ'Ω, fut. κλάσω, aor. 1 ἔκλασα; Pass, aor. 1 ἐκλάσθην, pf. κέκλασμαι, *to break, break off, break in pieces.*

κλέπτης, ου, ὁ (κλέπτω), *a thief.*

ΚΛΕ'ΠΤΩ, fut. ψω or mid. κλέψομαι, aor. 1 ἔκλεψα; Pass., aor. 1 ἐκλέφθην, aor. 2 ἐκλάπην, pf. κέκλεμμαι: *to steal filch, purloin.*

κλίνη, ἡ (κλίνω), *a couch, bed.*

κλοπή, ἡ (κλέπτω), *theft.*

κλυστήρ, ῆρος, ὁ (κλύζω), *a clyster-pipe, syringe.*

κλών, gen., κλωνός, ὁ (κλάω), κλάδος, *a young shoot, sprout, twig.*

κνίσμα, τό (κνίζω), that which is caused by *itching; a scratch, scraping.*

κοάξ, comic word formed to imitate the croaking of frogs,—βρεκεκεκέξ, κοάξ, κοάξ.

κοιλαίνω, fut. ανῶ, aor. 1 ἐκοίλανα, pf. κεκοίλαμμαι (κοῖλος), *to make hollow, scoop, hollow out.*

κοιλία, ἡ (κοῖλος), *the belly, stomach.*

κοιλ-ώδης, ες (κοῖλος, εἶδος), *hollow-looking.*

κοιμάω, fut. ήσω (κεῖμαι), aor. ἐκοίμησα, *to lull to sleep, put to sleep.* Pass., fut. κοιμήσομαι, pf. κεκοίμημαι, aor. 1 ἐκοιμήθην; Mid., aor. 1 ἐκοιμησάμην: *to fall asleep;* of animals, *to lie down.*

κοινός, ή, όν, also ός, όν, *common, shared in common.*

κοινωνέω, ῶ, fut. ήσω (κοινωνός), *to be a partaker, to have dealings with, to have a share.*

κοινωνία, ἡ, *communion, fellowship, intercourse.*

κοινωνός, ὁ, also ἡ (κοινός), *a companion, partner, associate.*

κοιτάζω, fut. σω (κοίτη), *to put to bed.*

κοίτη, ἡ (κεῖμαι), *a place to lie down in, bed, couch, the marriage-bed.*

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ἡ, *a kernel, a berry.*

κολάζω, fut. κολάσω, aor. 1 ἐκόλασα; Pass., pf. κεκόλασμαι, aor. ἐκολάσθην, fut. κολασθή-

σομαι: *to chastise, correct, punish;* Pass., *to be punished.*

κολακεία, ἡ (κολακεύω), *flattery.*

κόλασις, εως, ἡ (κολάζω), *a punishing, correction, chastening.*

κόλλαβος, ὁ = κόλλοψ, a kind of *wheaten cake,* named from its shape.

κολοιός, ὁ, *a jackdaw;* proverb, κολοιὸς ποτὶ κολοιόν, birds of a feather flock together.

κόλος, ον, *docked, curtailed, stunted;* Lat. *curtus:* κόλον δόρυ, *a spear broken short off;* esp. of oxen, etc., *hornless, short-horned.*

κολούω, fut. σω, aor. 1 ἐκόλουσα, Pass., aor. 1 ἐκολούθην, pf. κεκόλουμαι (κόλος), *to dock, clip, curtail, cut short, abridge, maim.*

κόλουρος, ον (κόλος, οὐρά), *dock-tailed;* ἀλώπηξ κόλουρος, *a fox with the tail cut short.*

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ὁ, *the bosom, lap.*

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *to dive, to swim.*

κομάω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ἐκόμησα (κόμη), *to let the hair grow long, wear long hair;* metaph., of trees, plants, etc., *to have leaves* [or *foliage.*

ΚΟ'ΜΗ, ἡ, *the hair.*

κομίζω, fut. ίσω, aor. 1 ἐκόμισα; Pass., aor. 1 ἐκομίσθην, pf. κεκόμισμαι, fut. κομιοῦμαι: *to provide for, supply, to carry away, to bring.*

κομπάζω, fut. άσω (κόμπος), *to vaunt, boast, brag.*

κομπαστής, *a braggart, a boaster.*

κομψολόγος (κομψός, λέγω), *fine spoken,* usu. in bad sense.

κονιάω, ῶ, pf. pass. κεκονίαμαι (κονίω), *to plaster with lime, to plaster.*

κοπιάω, ῶ, fut. άσω, aor. 1 ἐκοπίασα, pf. κεκοπίακα (κόπος), *to work hard.*

κόπος, ου, ὁ (κόπτω), *toil and trouble, suffering, pain, weariness.*

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ἡ, *dung, manure, filth, dirt.*

ΚΟ'ΠΤΩ, fut. ψω, aor. 1 ἔκοψα, pf. κέκοφα; Pass., aor. 2 ἐκόπην, pf. κέκομμαι, fut. κοπήσομαι: *to strike, cut, fell, slay, to chop off.*

ΚΟ'ΡΑΞ, ακος, ὁ, *a raven* or *crow.*

κόρη, ἡ, fem. of κόρος, κοῦρος, *a maiden, maid, girl, damsel.*

ΚΟ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *one's fill, satiety, surfeit.*

κορυδαλλός = κόρυδος.

κόρυδος, ὁ, and **κορυδός,** ἡ (κόρυς), *the crested* or *tufted lark.*

κορυφόω, ῶ, fut. ώσω (κορυφή), *to bring to a head, make peaked; to bring to an end; to increase.*

κορώνη, ἡ (κορωνός), *sea-crow; a crow* or *raven.*

κόσμος, ου, ὁ (κομέω), *order;* II. *good order, decency;* III. *an ornament;* IV. *the world* or *universe,* from its perfect arrangement.

ΚΟΥ'ΦΟΣ, η, ον, *light, nimble;* metaph., *empty, vain:* Comp. –τερος, Superl., –τατος. Adv., κούφως.

κοχλίας, ου, ὁ (κόχλος), *a snail with a spiral shell.*

κοχλίον, τό, dim. of κόχλος, *a small snail.*

ΚΡΑ'ΖΩ, fut. κράξω, aor. 1 (rare and late) ἔκραξα, aor. 2 ἔκραγον, pf. 2 as pres. κέκραγα, *to scream, screech, cry.*

κραταιός, ά, όν (κράτος), poet. for κρατερός, *mighty, strong, resistless.*

κρατέω, ῶ, fut. κρατήσω, pf. κεκράτηκα (κράτος), *to be strong and mighty; to lay hold of; to hold fast, seize, secure.*

κράτος, εος, τό, *strength, might, force;* κατὰ κράτος, *with all one's might, entirely.*

κρατεῖν, inf. from κρατέω.

κρατύνω, fut. υνῶ (κράτος), *to*

strengthen, confirm: Mid., *to strengthen for one's self; to rule, govern, to become master.*

ΚΡΕ'ΑΣ, *τό*, gen. *κρέως*, *flesh, a piece of meat, meat.*

κρείσσων, *ον*, gen. *ονος*, Att. *κρείττων*, *stronger, mightier, better, braver.* (*Κρείσσων* is used as irreg. Comp. of *ἀγαθός*, Superl. *κράτιστος.*)

κρεμάννυμι, rarely *ύω*, fut. *κρεμάσω*, Att. *κρεμῶ, ᾶς, ᾶ*, aor. 1 *ἐκρέμασα;* Mid., aor. 1 *ἐκρεμασάμην;* Pass., *κρεμάννυμαι*, fut. *κρεμασθήσομαι*, pf. *κεκρέμασμαι*, *to hang, hang up.*

κρημνός, *ὁ* (*κρεμάννυμι*), *an overhanging steep, a beetling crag.*

ΚΡΗ'ΝΗ, *ἡ*, *a well, spring;* in plur., *water:* II. *a source, fountain-head.*

ΚΡΙΘΗ', *ἡ*, and in plur. *κριθαί, αἱ*, *barley.*

κριθῆναι, aor. 1 inf. pass. of *κρίνω.*

κριθίζω, fut. *σω* (*κριθή*), *to feed with barley.*

ΚΡΙ'ΝΟΝ, *τό*, *a lily.*

ΚΡΙ'ΝΩ, fut. *κρινῶ*, aor. 1 *ἔκρινα*, pf. *κέκρικα*; Pass., fut. *κριθήσομαι:* *to separate, divide, put apart;* II. *to decide, to judge of;* III. *to pass sentence upon, to condemn.*

ΚΡΙΟ'Σ, *ὁ*, *a ram.*

κρίσις, *εως, ἡ* (*κρίνω*), *a judgment, a trial.*

κριτής, *οῦ, ὁ* (*κρίνω*), *a discerner, judge, arbiter.*

κροκόδειλος, *ὁ*, *a lizard;* II. *a crocodile* or *alligator* of the Nile.

κροτέω, *ῶ*, fut. *ήσω* (*κρότος*), *to clash, to knock, to strike together, clap the hands, to applaud.*

κρότος, *ου, ὁ* (*κρούω*), *the sound of striking;* generally *a loud rattling* or *noise.*

ΚΡΟΥ'Ω, fut. *κρούσω*, aor. 1 *ἔκρουσα*, pf. *κέκρουκα;* Pass., pf. *κέκρουμαι* and *κέκρουσμαι:* *to knock, strike, smite.*

κρυβῆναι, aor. 2 inf. of *κρύπτω.*

ΚΡΥ'ΟΣ, *τό*, *icy cold, chill, frost.*

ΚΡΥ'ΠΤΩ, fut. *κρύψω*, aor. 1 *ἔκρυψα*, pf. *κέκρυφα;* Pass., aor. 1 *ἐκρύφθην:* *to hide, cover, conceal, keep secret.*

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, *ῶμαι*, fut. *κτήσομαι*, 3 fut. *κεκτήσομαι*, aor. 1 *ἐκτησάμην*, pf. *κέκτημαι*, Dep., *to get for one's self, gain, obtain, to have, to possess, to hold.*

κτείνω, fut. *κτενῶ*, aor. 1 *ἔκτεινα*, aor. 2 *ἔκτανον*, 2 pf. *ἔκτονα;* Pass., aor. 1 (perhaps late) *ἐκτάνθην:* *to kill, slay;* of animals, *to slaughter.*

κτενίζω, fut. *ίσω*, *to comb, to curry* [*horses.*

κτῆμα, *ατος, τό* (*κτάομαι*), *possession, a piece of property.*

κτῆσις, *εως, ἡ* (*κτάομαι*), *possession.*

κτίστης, *ου, ὁ* (*κτίζω*), *a founder, establisher.*

κτύπος, *ου, ὁ* (*τύπτω*), *any loud noise, knocking.*

Κύκλωψ, *οπος, ὁ* (*κύκλος, ὤψ*), *a Cyclops*, i.e. *round eye.*

ΚΥ'ΚΝΟΣ, *ὁ*, *a swan.*

κυλίνδω, fut. *κυλίσω* and (late) *κυλινδήσω*, aor. 1 *ἐκύλισα;* Pass., pf. *κεκύλισμαι*, aor. 1 *ἐκυλίσθην:* *to roll, roll on.*

κύλιξ, *ικος, ἡ*, *a cup, drinking-cup.*

κυλίω. See *κυλίνδω.*

κυματόω, *ῶ*, fut. *ώσω* (*κῦμα*), *to drive the waves over:* Pass., *to rise in waves; to swell*, of the sea.

κυνηγός, *ὁ* (*κύων, ἄγω*), *dog-leading;* hence as Subst., *a hunter, huntsman.*

κυνηγετέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, *to hunt, chase, pursue.*

κυνικός, *ή, όν* (*κύων*), *of* or *like a dog; a cynic.*

ΚΥ'ΠΤΩ, fut. *κύψω*, aor. 1 *ἔκυψα*, pf. *κέκυφα*, *to bend forward, stoop.*

κυρία, ἡ, *the mistress, lady.*

κύριος, **α**, **ον**, also **ος**, **ον** (**κῦρος**), *lord* or *master* of; *having power* or *authority over:* of things, *decisive, valid:* as Subst., **κύριος**, **ὁ**, *a lord, master; an owner, possessor.*

κυρόω, **ῶ**, fut. **ώσω**, aor. 1 **ἐκύρωσα**; Pass., aor. 1 **ἐκυρώθην**; pf. **κεκύρωμαι**: *to confirm, affirm, ratify, establish;* Pass., *to be ratified, fixed, settled.*

ΚΥ'ΩΝ, **ὁ** and **ἡ**, gen. **κυνός**, *a dog* or *bitch.*

κωβιός, **οῦ**, **ὁ**, *a kind of fish, gobio,* to which the *gudgeon* and *tench* belong.

ΚΩ'ΔΩΝ, **ωνος**, **ὁ**, Att. **ἡ**, *a bell.*

κωλύω, fut. **ύσω**, aor. 1 **ἐκώλυσα**, pf. **κεκώλυκα**; Pass., fut. (late) **κωλυθήσομαι**, aor. 1 **ἐκωλύθην** (**κόλος**): *to hinder, forbid to do, prevent;* **ὁ κωλύσων**, *one to hinder, a preventer;* **τὸ κωλῦον**, *a hindrance.*

ΚΩ'ΜΗ, **ἡ**=Lat. *vicus; village* or *country town.*

Λ.

λαβεῖν, aor. 2 inf. of **λαμβάνω**.

ΛΑ'ΒΡΟΣ, **ον**, *furious, boisterous, blustering, vehement.*

λαβών, aor. 2 part. of **λαμβάνω**.

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, fut. (rare) **λήξομαι**, aor. 2 **ἔλαχον**, pf. **εἴληχα**; Pass., aor. 1 **ἐλήχθην**, pf. **εἴληγμαι**, (rare and late) **λέλαγμαι**: *to obtain by lot* or *fate; to get possession of; to fall to one's lot, by lot* or *by mistake.*

ΛΑΓΩΟ'Σ, **οῦ**, **ὁ**, *a hare.*

λαθεῖν, aor. 2 inf. of **λανθάνω**.

λαθραῖος, **α**, **ον**, also **ος**, **ον**, *secret, hidden.* Adv., **-ως**; Superl. **λαθραιότατα**.

λάθρα, Adv. (**λαθεῖν**), *secretly, by stealth.*

λαθών, aor. 2 part. of **λανθάνω**.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, **ὁ**, *any hollow, a hole, pit;* also *a cellar, a pond.*

ΛΑΛΕ'Ω, **ῶ**, fut. **ήσω**, *to prate, chatter, babble.*

λαμβάνω, fut. **λήψομαι**, aor. 2 **ἔλαβον**, pf. **εἴληφα**; Pass., pf. **εἴλημμαι**, 3 fut. (late) **λελήψομαι**: *to take, take hold of, grasp, seize.*

λαμπρός, **ά**, **όν** (**λάμπω**), *bright, brilliant, radiant.*

λαμπρότης, **ητος**, **ἡ**, *brilliancy, splendor;* metaph., *distinction.*

λάμπω, fut. **ψω**, aor. 1 **ἔλαμψα**, pf. **λέλαμπα**, *to shine; to be bright, brilliant, radiant.*

λανθάνω, fut. **λήσω**, aor. 2 **ἔλαθον**, 2 pf. **λέληθα**; Pass., 3 fut. **λελήσομαι**: *to escape* or *elude notice, to be unseen; to act unconsciously, to forget, lose the memory of.*

ΛΑ'ΡΟΣ, **ὁ**, *a ravenous sea-bird, the gull.*

λάχανον, **τό** (**λαχαίνω**), mostly in plur. **λάχανα**, **τά**, *garden herbs, vegetables, greens.*

λέαινα **ἡ**, fem. of **λέων**, *a lioness.*

ΛΕ'ΓΩ, fut. **λέξω**, aor. 1 **ἔλεξα**, pf. **εἴλοχα**, (late) **εἴλεχα**; Mid., fut. **λέξομαι**, aor. 1 **ἐλεξάμην**; Pass., fut. **λεχθήσομαι**, aor. 2 **ἐλέγην**: *to tell, relate, speak, say, utter, declare.*

λειμών **ῶνος**, **ὁ** (**λείβω**), *a meadow, mead.*

λειποψυχέω, **ῶ**, fut. **ήσω**, *to want courage, to faint away, to feel languid.*

ΛΕΙ'ΧΩ, fut. (late) **ξω**, aor. 1 **ἔλειξα**; Pass., pf. **λέλειχμαι**: *to lick, to lick up.*

λεπτός **ή**, **όν**, *thin, delicate; small, little, insignificant.*

λευκαίνω (λευκός), *to whiten, blanch, bleach.*

λεχθείς, aor. 1 part. pass. of λέγω.

ΛΕ'ΩΝ, *οντος, ὁ, a lion.*

λήθη, ἡ (λήθομαι), *a forgetting, forgetfulness;* II. *Lethé*, the river of oblivion in the lower world.

ΛΗΊ"ΟΝ, *τό, a crop, crop of corn;* later, *a corn-field.*

λῃστής, οῦ, ὁ (λῃΐζομαι), *a robber, plunderer*, esp. *a pirate.*

λίαν, Adv. (λι–), *too much, very much, exceeding.*

λίβανος, ὁ, *the frankincense-tree, producing* λιβανωτός; II. λιβανωτός, *frankincense.*

λίθος, ὁ, *a stone.*

λίμνη, ἡ (λείβω), *a lake*, esp. *a marshy lake; a basin* or *artificial reservoir* for water.

ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, also ἡ, *hunger, famine.*

λιμώσσω, Att. –ττω (λιμός), fut. mid. λιμώξομαι, *to be famished.* This verb is rarely used by early writers.

λίνον, τό, any thing made of *flax; a flaxen cord.*

λιπαρός, ά, όν (λίπας or λίπος), *oily, shining, fat, greasy;* metaph., *sleak, comfortable, easy.*

λιτός, ή, όν (λεῖος), *smooth, plain.* Adv., λιτῶς, *economically, plainly.*

λογίζομαι, fut. ίσομαι, Att. ιοῦμαι; Mid., aor. 1 ἐλογισάμην, fut. (late) λογισθήσομαι: *to count, to consider.*

λογο-ποιός, όν (λόγος, ποιέω), *word-making;* as Subst., λογοποιός, ὁ, *a writer of fables, an inventor of stories, tale-teller.*

λόγος, ὁ (λέγω), Lat. *oratio, vox; that which is said* or *spoken; reason, statement; a word*, in plur. *words, language; a fictitious story, fable*, such as those of Æsop.

λοιδορέω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ἐλοιδόρησα, pf. λελοιδόρηκα, mid. and pass. fut. λοιδορήσομαι, pf. pass. λελοιδόρημαι (λοίδορος), *to rail at, abuse, revile;* Mid., *to rail at one another.*

λοιπός, ή, όν (λείπω), *remaining, surviving;* τοῦ λοιποῦ (sub. χρόνου), *for the rest of the time, henceforward;* οἱ λοιποί, *all the rest;* τὸ λοιπόν, *the remainder;* λοιπόν, *consequently;* τὰ λοιπά, *the rest, residue.*

ΛΟΞΟ'Σ, ή, όν, *slanting, crosswise.*

λουτρόν, τό (λοέω, λούω), *a bath, bathing-place.*

λυκίδιον = λυκιδεύς, έως, ὁ (λύκος), *a wolf's whelp.*

ΛΥ'ΚΟΣ, ὁ, *a wolf.*

λυμαίνομαι, fut. λυμανοῦμαι, aor. 1 ἐλυμηνάμην, also aor. 1 pass. ἐλυμάνθην, pf. pass. λελύμασμαι, Dep. (λύμη), *to treat with indignity; to spoil, destroy, mutilate, outrage.*

λυπέω, ῶ, fut. ήσω (λύπη), *to pain, distress, grieve;* Pass., with fut. mid., λυπήσομαι: *to be sad, to be grieved.*

ΛΥ'ΠΗ, ἡ, *a pain, grief, suffering, sorrow.*

λυπηρός, ά, όν (λυπέω), *painful.*

λυσιτελέω, ῶ, fut. ήσω, *to be useful* or *advantageous to;* impers. λυσιτελεῖ, *it profits, benefits;* οὐ λυσιτελεῖ μοι, *it profits me not.*

λυσιτελής, ές (λύω, τέλος), *profitable, advantageous;* also *cheap:* Comp. έστερος, Superl. έστατος.

ΛΥ'Ω, fut. λύσω, aor. 1 ἔλυσα, pf. λέλυκα; Pass., fut. λυθήσομαι, aor. 1 ἐλύθην: *to loose, to loosen, unfasten, untie; to unyoke, unharness.*

M.

μάγειρος, ὁ, *a cook;* also *a butcher.*

ΜΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *an enchanter, wizard, magician; a juggler, quack.*

μαθεῖν, aor. 2 inf. of μανθάνω.

μάθημα, ατος, τό (μαθεῖν), *a lesson.*

μαθών, aor. 2 part. of μανθάνω.

Μαίανδρος, ὁ, *Maeander*, a river in Caria, noted for its windings.

μαινίς, ίδος, ἡ, dim. of μαίνη, *a sprat.*

μακαρίζω, fut. ίσω, Att. ιῶ (μάκαρ), *to call* or *esteem happy, to bless.*

μάκελλον, ου, τό = μακελλάριον, *an enclosure.*

μακρόθεν, Adv. (μακρός), *from afar.*

μακρός, ά, όν (μᾶκος, μῆκος), *long, far distant, high, tall, large, of great extent:* Comp. μάσσων, μᾶσσον; Superl. μήκιστος and μακρότερος, μακρότατος. Neut. as Adv., μακρόν, μακρά, *far distant.*

μάλα, Adv., *very, very much, exceedingly, quite;* οὐ μάλα, *by no means, on no account.* Comp. μᾶλλον, *more, more strongly,* also *rather;* οὐδὲν μᾶλλον, *in no way better* or *more:* Superl. μάλιστα, *most, most strongly, most of all, especially.* Καὶ μάλιστα, *most certainly;* Lat., *vel maxime.*

μάλιστα, Adv., Superl. of μάλα: v. μάλα.

μᾶλλον, Adv., Comp. of μάλα: v. μάλα.

ΜΑΛΛΟ'Σ, οῦ, *a lock of wool, the wool of sheep, a fleece.*

ΜΑΝΘΑ'ΝΩ, fut. μαθήσομαι, aor. 2 ἔμαθον, pf. μεμάθηκα, pf. pass. μεμάθημαι, *to learn by inquiry, to ascertain;* in aor., *to have learnt, to perceive, understand, comprehend.* Μανθάνεις; *do you understand?* answ., πάνυ μανθάνω, *perfectly;* c. part., μάνθανε ὤν, *know that you are.* In Att. τί μαθών; comes to mean *wherefore?* properly, *having ascertained what? for what fresh reason?* almost τί παθών;

μαντεῖον, τό (μαντίς), *an oracle.*

μαντικός, ή, όν, *of* or *for a soothsayer* or *diviner;* as Subst., μαντική (sub. τέχνη), ἡ, *the art* or *faculty of divination.* Adv., -κῶς.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, fut. ανῶ, aor. 1 ἐμάρανα, and mid. as act. ἐμαρηνάμην; Pass., aor. 1 ἐμαράνθην, fut. μαρανθήσομαι, pf. μεμάραμμαι and μεμάρασμαι: *to make wither, to put out, extinguish;* Pass., *to die away, burn low, waste away.*

ΜΑ'ΡΤΥΣ, ὁ or ἡ, gen. μάρτυρος, *a witness.*

μάταιος, α, ον, or ος, ον (μάτη), *foolish, vain, useless.*

μάτην, Adv., *in vain, idly, foolishly, wrongly.*

ΜΑ'ΧΗ, ἡ, *a battle, fight, combat.*

μάχομαι, fut. μαχέσομαι and μαχοῦμαι, aor. 1 ἐμαχεσάμην, pf. pass. μεμάχημαι, *to fight, contend in battle.*

μεγαλο-πρεπής, ές (μέγας, πρέπω), *befitting greatness, magnificent, splendid.*

μεγάλος, v. μέγας.

μεγάλως, Adv. of μέγας, *greatly.*

ΜΕ'ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, *large, big, great;* II. *strong, violent.* Comp. μείζων, neut. μεῖζον, *greater, larger;* also *too great, more than enough:* Superl. μέγιστος, η, ον, *greatest, largest.*

μέγεθος, εος, ους, τό (μέγας), *greatness, height; magnitude, bulk, size.*
μέγιστος, η, ον, Superl. of μέγας, *greatest.*
μεθ-αρμόζω, fut. σω, aor. 1 μεθήρμοσα, pf. μεθήρμοκα; Pass., pf. μεθήρμοσμαι, fut. μεθαρμοσθήσομαι: *to dispose differently, to correct, reform.*
μεθεῖναι, μεθείς, aor. 2 inf. and part. of μεθίημι.
μέθη, ἡ (μέθυ), *strong drink;* II. *drunkenness.*
μεθ-ίημι, fut. μεθήσω, aor. 1 μεθῆκα, aor. 2 inf. μεθεῖναι, *to set loose, let go, release; to set* or *leave at liberty.*
μεθ-ίστημι, fut. μεταστήσω, aor. 1 act. μετέστησα, pf. μεθέστηκα, aor. 2 μετέστην; Pass., pf. μεθέσταμαι, aor. μετεστάθην: *to put in another place* or *way, to transfer, to substitute, change, to remove;* mid., *to remove from one's self.*
μεθύσκω, fut. (late) ύσω, aor. 1 ἐμέθυσα; Pass., pf. μεμέθυσμαι, fut. (late) μεθυσθήσομαι: *to intoxicate.* Pass., in pres. *to get drunk;* in aor. 1 ἐμεθύσθην, *to be drunk.*
μέθυσος, η, ον, also ος, ον, *drunken, drunkard.*
ΜΕΙΔΑ'Ω. See μειδιάω.
μειδιάω, ῶ, fut. άσω, aor. 1 ἐμειδίασα, collat. form of μειδάω, *to smile.*
μειζόνως, Adv. of μείζων, *in a greater degree.*
μείζων, ον, irreg. Comp. of μέγας, *greater.*
μελαίνω, fut. ανῶ; Pass., aor. 1 ἐμελάνθην, pf. μεμέλασμαι: (μέλας) *to blacken, make black;* Pass., *to grow black* or *dark, turn black.*
ΜΕ'ΛΙ, ιτος, τό, *honey.*
μέλισσα, Att. μέλιττα, ης, ἡ (μέλι), *a bee.*
μέλλον, τό, *the future.*
ΜΕ'ΛΛΩ, impf. ἔμελλον, fut. μελλήσω, aor. 1 ἐμέλλησα, *to be on the point of doing, to be about to do, to purpose, to intend.*
ΜΕ'ΛΩ, *to concern, be a care to,* also *to care for,* in personal form rare and mostly poet.; fut. μελήσω, aor. (late as personal) ἐμέλησα, 1 pf. (late as personal) μεμέληκα, in 3 sing. μέλει, impf. ἔμελλε, fut. μελήσει, something *is a care to me, an object of thought, anxiety.*
μεμνῆσθαι, pf. pass. inf. of μιμνήσκω.
μεμπτός, ή, όν (μέμφομαι), *to be blamed, blameworthy, contemptible.*
ΜΕ'ΜΦΟΜΑΙ, fut. μέμψομαι, aor. 1 mid. ἐμεμψάμην; Pass., aor. ἐμέμφθην, fut. μεμφθήσομαι: *to blame, upbraid, reproach, find fault with, to complain of* a thing.
μέμψις, εως, ἡ (μέμφομαι), *a blaming, reproach, reproof.*
ΜΕ'Ν, Particle, *indeed.* It is comm. opposed to δέ in the clause which follows: Ὁ μὲν... ὁ δέ may be variously rendered *the one... the other; this one... that one.* See H. 862. a.
μέντοι, Adv., *certainly, at any rate.*
ΜΕ'ΝΩ, fut. μενῶ, aor. 1 ἔμεινα, pf. μεμένηκα, 2 pf. (rare) μέμονα, *to stay, to abide, stand one's ground, remain.*
μερίζω, fut. ίσω, Att. ιῶ, aor. ἐμέρισα; Pass., pf. μεμέρισμαι, aor. ἐμερίσθην, fut. (late) μερισθήσομαι: (μερίς) *to divide into parts, to divide, distribute;* Mid., *to divide among themselves.*
μερίς, ίδος, ἡ (μέρος), *a part, portion, share.*
ΜΕ'ΡΟΣ, εος, ους, τό, *a part, share:* ἐν μέρει, *in turn;* so

ἀνὰ μέρος or κατὰ μέρος, *in turn, successively.*

μεσαι-πόλιος, ον (μέσος, πολιός), poet. for μεσοπόλιος, *half-gray, grizzled, middle-aged.*

μεσ-ημβρία, ἡ (for μεσημερία, from μέσος, ἡμέρα), *midday, noon.*

ΜΕ'ΣΟΣ, η, ον: I. *middle, in the middle;* Lat. *medius* II. As Subst. μέσον, τό, *the middle, the space between;* neut. μέσον as Adv., *in the middle:* poet., Comp. μεσαίτερος, Superl. μεσαίτατος.

ΜΕΣΤΟ'Σ, ή, όν, *full, filled, filled full.*

ΜΕΤΑ', Prep., with gen., dat., and acc. With gen., *in the midst of, among, with* (but never our "with" in the sense of an instrument, as "with a sword"); μετὰ πολλοῦ τοῦ ῥοίζου, *with much flapping of the wings, rushing noise.* With dat. only poet., *among.* With acc., *after, in quest* or *pursuit of,* either in hostile or friendly sense. In compos. μετά implies *community, participation, reciprocity.*

μετα-βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 μετέβην, pf. μεταβέβηκα, *to pass over, pass on;* generally, to pass from one place to another.

μετα-βάλλω, fut. βαλῶ, aor. 2 μετέβαλον, pf. μεταβέβληκα; Pass., βέβλημαι: *to turn, reverse, change, alter.*

μεταβολή, ἡ (μεταβάλλω), *a change, changing.*

μετα-λαμβάνω, fut. λήψομαι, pf. εἴληφα, *to have* or *get a share of, to partake in.*

μετ-αλλάσσω, Att. -ττω; fut. ξω, aor. 1 μετήλλαξα; Pass., aor. 2 ηλλάγην, fut. μεταλλαγήσομαι; aor. mid. μετηλλαξάμην: *to exchange, to change, alter.*

μετα-μορφόομαι, οῦμαι, Pass. (μετά, μορφή), *to be transformed, to be transfigured.*

μετα-νοέω, ῶ, fut. ήσω, aor. μετενόησα, pf. μετανενόηκα, fut. pass. μετανοηθήσομαι, *to repent.*

μετάνοια, ἡ, *after-thought, repentance.*

μεταξύ, Adv. (μετά), *betwixt, between;* II. as Prep. with gen., *between.*

μετα-ποιέω, ῶ, fut. ήσω, *to remodel, cast anew, alter;* Mid., *to lay claim to, pretend to.*

μετάρσιος, ον, also α, ον, *raised aloft, high in air, floating in air.*

μετα-τίθημι, fut. θήσω, aor. 1 μετέθηκα, *to place among; to place differently, change, alter.*

μετα-τυπόω, ῶ (μετά, τυπόω), *to transform,* τὶ ἀντί τινος.

μετ-έχω, fut. ξω, *to partake of, have a share of.*

μετ-έωρος, ον (μετά, ἑώρα or αἰώρα), *suspended in mid-air, aloft, raised on high, high in air.*

μετρέω, ῶ, fut. ήσω (μέτρον), *to measure, to count, to measure out, to estimate, compute.*

μέτριος, α, ον, also ος, ον (μέτρον), *within measure, moderate.*

μετριότης, ητος, ἡ (μέτριος), *moderation.*

μετρίως, Adv. of μέτριος, *moderately;* Comp. μετριώτερον, Superl. ώτατα.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, τό, *a measure* or *rule, a standard.*

ΜΕ'ΧΡΙ, before a vowel μέχρι or μέχρις, I. Prep. with gen., *up to, until, unto:* μέχρις οὗ; μέχρις ὅσου; *until when? how long?* μέχρι τοῦδε, *until now.*

ΜΗ', as Adv., *not;* as Conjunct., *that not, lest* (see H. 832 ff): μηδαμῇ, *by no means, in no wise, not at all, nowhere.*

μη-δέ, Adv. (μή, δέ), *but not, and not, nor;* μηδέ . . . μηδέ . . ., *neither . . . nor . . .*

μηδ-είς, *μηδε-μία, μηδ-έν*; gen. *μηδενός, μηδεμιᾶς, μηδενός*, etc. (*μηδέ, εἷς*), *not even one, no one, none;* neut. *μηδέν*, often as Adv., *not at all, nothing, by no means.*

μηδέ-ποτε, Adv., *not* or *nor at any time, never.*

μηδέπω, Adv., *nor as yet*, or *not as yet.*

μηκ-έτι, Adv. (*μή, ἔτι*), *no more, no longer, no further.*

μηκόθεν, Adv. (*μῆκος*), *from afar.*

ΜΗ˘ΚΟΣ, *εος, τό* (akin to *μακρός*), *length*, also *height;* II. of size or degree, *greatness, magnitude;* III. *τὸ μῆκος* or *μῆκος*, absol. as Adv., *in length* or *greatness.*

ΜΗ˘ΛΟΝ, *ου, τό an apple.*

μήνιμα, *ατος, τό* (*μηνίω*), *the cause of anger; μήνιμα θεῶν, the cause of divine wrath.*

μήνυτρον, *τό* (*μηνύω*), *the price paid for information, reward;* almost always used in plural.

ΜΗΝΥ´Ω, fut. *μηνύσω*, aor. 1 *ἐμήνυσα*, pf. *μεμήνυκα*, aor. pass. *ἐμηνύθην, to disclose, reveal, make known; to betray.*

μή-πως, *lest in any way, lest perchance;* II. in case of doubt, *whether or no.*

ΜΗ´ΤΗΡ, gen. *μητρός, mother.*

μητρυιά, *ᾶς, ἡ* (*μήτηρ*), *a stepmother.*

μηχανάομαι, *ῶμαι*, fut. *ήσομαι*, aor. 1 *ἐμηχανησάμην*, pf. *μεμηχάνημαι*, Dep. (*μηχανή*), *to construct, prepare; to contrive, devise, scheme.*

μηχανή, *ἡ* (*μῆχος*), *an instrument* or *machine;* II. *any artificial means, a contrivance, device.*

ΜΙΚΡΟ´Σ, *ά, όν, small, little, trivial, insignificant.* II. Adv. usages: *μικρὸν δὲ ὕστερον, shortly after;* gen. *μικροῦ* (sub. *δεῖ*), *it wants but little, almost; κατὰ μικρόν, by degrees, little by little.* Besides the regular Comp. and Superl. *μικρότερος, μικρότατος*, the irregular forms *ἐλάσσων, ἐλάχιστος, μείων, μεῖστος, μειότερος, μειότατος* are used.

μικρότης, *τητος, smallness, littleness, meanness.*

μικροφυής, *ές* (*μικρός, φυή*), *of low growth, short.*

ΜΙ´ΛΗΤΟΣ, *ἡ, Miletus,* a famous Greek city in Caria.

ΜΙΜΕ´ΟΜΑΙ, *οῦμαι*, fut. *ήσομαι*, aor. 1 *ἐμιμησάμην*, pf. *μεμίμημαι*, fut. pass. *μιμηθήσομαι, to imitate.*

μίμησις, *ἡ* (*μιμέομαι*), *imitation.*

μιμνήσκω, fut. *μνήσω*, aor. 1 *ἔμνησα* (*μνάω*), *to remind, put in mind, recall to the memory;* mid. and pass. *μιμνήσκομαι, to remind one's self, remember;* fut. mid. *μνήσομαι*, aor. *ἐμνησάμην;* Pass., aor. *ἐμνήσθην*, fut. *μνησθήσομαι*, 3 fut. *μεμνήσομαι*, pf. as pres. mid. *μέμνημαι*: *I remember.*

μισέω, *ῶ*, fut. *ήσω*, pf. *μεμίσηκα;* Pass., aor. 1 *ἐμισήθην*, pf. *μεμίσημαι*: (*μῖσος*) *to hate;* Pass., *to be hated.*

ΜΙΣΘΟ´Σ, *οῦ, ὁ, wages, pay, hire; ἐπὶ μισθῷ, for hire.*

ΜΙ˘ΣΟΣ, *τό, hate, hatred.*

μνῆμα, *ατος, τό* (*μνάομαι*), *a memorial, a tomb, a monument.*

μνημονεύω, fut. *σω* (*μνήμων*), *to remember, call to mind, recollect, mention, say.*

μνημόσυνον, *τό* (*μνήμων*), *a remembrance, memorial.*

μνησθῆναι, aor. 1 pass. inf. of *μιμνήσκω.*

μνησικακέω, *ῶ*, fut. *ήσω, to remember old injuries; to bear ill-will* or *malice.*

μνηστεύω, fut. *σω*, aor. 1 *ἐμνήστευσα* (*μνάομαι*); Pass., aor. 1 *ἐμνηστεύθην*, pf. *μεμνήστευμαι*: *to woo, court, seek in marriage, to espouse.*

μοῖρα, gen. *μοίρας*, ἡ (*μείρομαι*), *a part, portion, division; one's inheritance, patrimony; lot, destiny; due reverence, consideration.*

μόλις, Adv., *hardly, scarcely, with difficulty.*

μόνα, Dor. for *μόνη*.

μονο-γενής, *ές* (*μόνος, γένος*), *only-begotten.*

ΜΟ'ΝΟΣ, *η, ον*, *alone.*

μορμολυκεῖον, *τό*, *a bugbear, hobgoblin.*

ΜΟΡΦΗ', ἡ, *form, shape, figure, appearance.*

μόσχος, ὁ, also ἡ, *a calf;* also *a young bull, a heifer.*

μοῦ, *ἐμοῦ*, gen. of *ἐγώ*.

μουσικῶς, Adv., *harmoniously, elegantly;* Superl. *-κώτατα*.

μοχθέω, ῶ, fut. *ήσω* (*μόχθος*), *to be weary with toil, to suffer greatly, to undergo hardship, toils.*

μοχθηρία, ἡ, *wretchedness, badness, wickedness.*

μοχθηρός, *ά, όν* (*μοχθέω*), *wretched;* in a moral sense, *knavish, villanous, rascally.*

ΜΥΕΛΟ'Σ, *οῦ*, ὁ, *marrow; the brain.*

ΜΥ'ΘΟΣ, ὁ, *a myth, tale, story, fable,* such as Æsop's fables.

μυλών, *ῶνος*, ὁ, *a mill-house, mill.*

μυλωρός, *οῦ* (*μύλη, οὖρος*), *watching the mill; a miller.*

ΜΥΡΙ'ΟΣ, *α, ον*, *numberless, countless.*

ΜΥ'ΡΜΗΞ, *ηκος*, ὁ, *the ant.*

μυρσινών, *ῶνος*, or **μυῤῥινών**, ὁ, *a myrtle-grove.*

ΜΥ͂Σ, ὁ, gen. *μυός*, *a mouse; μῦς ἀρουραῖος, a field-mouse.*

μυστήριον, *τό* (*μύστης*), *a mystery, secret, rite;* mostly in plur., *μυστήρια, τά*, *the mysteries, religious celebrations.*

μῶμος, *ου*, ὁ (*μέμφομαι*), *blame, disgrace;* II. personified, *Momus*, the god of blame.

μωρο-κλέπτης, *ου*, ὁ (*μωρός, κλέπτης*), *a stupid thief.*

μωρός, *ά, όν*, *stupid, silly, foolish.*

N.

ναύ-κληρος, ὁ (*ναῦς, κλῆρος*), *the owner* or *master of a ship, captain.*

ναυπήγιον, *τό*, *a place for shipbuilding, a dockyard.*

ναυ-πηγός, ὁ (*ναῦς, πήγνυμι*), *building ships;* as Subst., *ναυπηγός*, ὁ, *a shipbuilder, shipwright.*

ΝΑΥ͂Σ, ἡ, Lat, *NAVIS, a ship.*

νεανίσκος, ὁ (*νεανίας*), *a youth, young man.*

Νεῖλος, ὁ, *the Nile,* the great river of Egypt.

νεκρός, *οῦ*, ὁ (*νέκυς*), *a dead body, corpse;* II. as Adj., *νεκρός, ά, όν*, *dead.*

ΝΕ'ΜΩ, fut. *νεμῶ*, (later) *νεμήσω*, aor. 1 *ἔνειμα*, pf. *νενέμηκα;* Mid., *νέμομαι*, fut. *νεμοῦμαι*, (later) *νεμήσομαι;* Pass., aor. 1 *ἐνεμήθην*, pf. *νενέμημαι*, fut. (late) *νεμηθήσομαι*: *to distribute, apportion, assign.* II. *νέμομαι*, c. acc., *to possess, enjoy, have in use;* also *to dwell in, inhabit, occupy.*

νέμω, of herdsmen, *to pasture, to drive to pasture;* more frequently in mid., *νέμεσθαι*, of cattle, *to feed, go to pasture, graze.*

ΝΕ'ΟΣ, *νέα, νέον*, also *νέος, νέον*, *young, youthful;* as Subst., *νέοι*, *young men, youths: ἐκ νέου, from a youth, from youth upwards.* Of things, *new, fresh, recent.* Of time, *ἐκ νέου, anew, afresh.* Adv., *newly, lately, anew.* The degrees of comp. are *νεώτερος, νεώτατον.*

νεοττοποιέω, ῶ, fut. ήσω (νεοττοποιΐα), *to hatch.*

νεοσσός, Att. νεοττός, ὁ (νέος), *a young bird; any young animal.*

νεοττεύω = νεοττοποιέω.

ΝΕΥ'Ω, fut. νεύσω, pf. νένευκα, *to nod, beckon, bow, promise, confirm by a nod.*

νεώς, Att. gen. of ναῦς.

νεώτερος, α, ον, Comp. of νέος, *younger;* in bad sense, *strange, unusual.* Adv., νεωτέρως, *more recently.*

ΝΗ', Att. Particle, affirming strongly with acc. of the person invoked; νὴ Δία or νὴ τὸν Δία, also νὴ μὰ τὸν Δία, *yea, by Zeus!*

νήπιος, α, Att., also ος, ον (νη· ἔπος), *infant.*

νησίδιον, τό, dim. of νῆσος, *an islet.*

ΝΗ˜ΣΟΣ, ου, ἡ, *an island.*

ΝΙ'ΖΩ and **ΝΙ'ΠΤΩ**, fut. νίψω, aor. 1 ἔνιψα; Mid., fut νίψομαι; Pass., aor. 1 ἐνίφθην, aor. 2 ἐνίφην, pf. νένιμμαι: *to wash,* esp. the hands and feet; generally, *to purge, cleanse, purify.*

νικάω, ῶ, fut. ήσω (νίκη), *to conquer, get the upper hand.*

ΝΙ'ΚΗ, ἡ, *victory, conquest.*

νομή, ἡ (νέμω), *a pasture, a feeding, food.*

νομίζω, fut. νομίσω, pf. νενόμικα, pf. pass. νενόμισμαι, fut. pass. νομισθήσομαι, fut. mid. νομιοῦμαι (νόμος), *to think, to suppose, to deem, to esteem, to consider.*

νόμος, ου, ὁ (νέμω), *a usage, custom, law.*

νοσέω, ῶ, fut. ήσω (νόσος), *to be sick, ill, to ail, suffer.*

ΝΟ'ΣΟΣ, ἡ, *sickness, disease, a malady, ailment.*

νοσφίζω, fut. ίσω, Att. νοσφιῶ, aor. ἐνόσφισα (νόσφι), *to put away, remove, part.* II. Mid. and pass. νοσφίζομαι, fut. mid. ίσομαι, aor. 1 mid. ἐνοσφισάμην, aor. pass. ἐνοσφίσθην, *to remove one's self, withdraw, to leave, forsake, abandon; to appropriate. To make away with, kill, dispatch.*

νου-θετέω, ῶ, fut. ήσω (νοῦς, τίθημι), *to remind, warn, advise, admonish.*

νοῦς, ὁ, contr. for νόος, *mind.*

νυκτερίς, ίδος, ἡ (νύξ, νύκτερος), *a night bird, a bat.*

νύκτωρ, Adv. (νύξ), *by night.*

νυμφίος, ὁ (νύμφη), *a bridegroom, husband.*

ΝΥ˜Ν, enclit. Adv., *now, at this very time;* Lat. *nunc.* With the art., τὸ νῦν or τὰ νῦν, *as to the present;* i.e. *at the present moment.* Also an inference, *therefore.*

ΝΥ'Ξ, νυκτός, ἡ, *night;* νυκτός, *by night;* νύκτα, *during the night;* ἀνὰ or διὰ νύκτα, *all night long;* διὰ νυκτός, *in the course of the night.*

ΝΥ'ΣΣΩ, Att. νύττω, fut. νύξω, aor. 1 ἔνυξα; Pass., pf. νένυγμαι, aor. 1 ἐνύχθην, aor. 2 ἐνύγην, *to prick, spur, puncture; to push, thrust.*

ΝΩΘΗ'Σ, ές, gen. έος, *sluggish, lazy, torpid; dull, stupid;* Comp. νωθέστερος.

νωθρός, ά, όν = νωθής, *sluggish, lazy, dull.*

νωχελής, ές (deriv. uncert.), *moving sluggishly, slothful, inactive.*

Ξ.

ξενία, ἡ (ξένος), *hospitality, entertainment.*

ξενίζω, fut. ξενίσω, aor. 1 ἐξένισα (ξένος), *to receive a guest* or *stranger, to entertain hospitably.*

ξηραίνω, fut. *ανῶ*, aor. 1 *ἐξήρανα*; Pass., aor. 1 *ἐξηράνθην*, fut. (late) *ξηρανθήσομαι*, pf. *ἐξήρασμαι* and *ἐξήραμμαι*: (*ξηρός*) *to parch up, dry up*; Pass., *to become* or *be dry, parched*.

ΞΙ'ΦΟΣ, *εος*, *τό*, *a sword*.

ξυλεύομαι = *ξυλίζομαι* (*ξύλον*), Dep., *to carry* or *gather wood*.

ξυλευόμενος (*ξύλον*), pres. part. of *ξυλεύομαι*, *gathering wood; wood-cutter*.

ξύλινος, *η*, *ον* (*ξύλον*), *of wood, wooden*.

ξύλον, *τό* (*ξύω*), *wood, a stick* or *piece of wood; a stick, cudgel*.

ξυσθείς, aor. 1 pass. part. of *ξύω*.

ΞΥ'Ω, fut. *ξύσω*, aor. 1 *ἔξυσα*; Pass., aor. 1 *ἐξύσθην*, pf. *ἔξυσμαι*: *to scrape, to polish*.

O.

'Ο, 'Η, ΤΟ', Art., *the*. In Homer and other early writers the article is used as a demonstrative pronoun, *this, that*: *ὁ μέν . . . ὁ δέ . . .*, *the one . . . the other . . .; the former . . . the latter . . .*

ὄγκωμα, *ατος*, *τό*, *a bulk, mass, weight; a tumor, boil*.

ὅ-δε, **ἥ-δε**, **τό-δε**, *this, this one*, Lat. *hicce*, demonst. Pron., formed by adding the enclit. *δέ* to the old demonst. Pron., *ὁ*, *ἡ*, *τό*, and declined like it. It oftener denotes something following; *οὗτος*, something going before. Distinguished from *ἐκεῖνος*, it denotes something near or present; *ἐκεῖνος*, something remote. *"Οδ' αὐτός*, stronger form for *ὁ αὐτός*, *the very same, this very*; absol. usage in some cases. *Τῇδε*, of place, *here, on the spot*; 2, of the way or manner, *thus*. Acc. neut. *τόδε*, *hither, to this spot*; 2, *on this account, thus so*.

ὁδεύω, fut. *σω* (*ὁδός*), *to go, travel*.

ὁδοιπορέω, *ῶ*, impf. *ὡδοιπόρουν*, fut. *ὁδοιπορήσω*, pf. *ὡδοιπόρηκα* (*ὁδοιπόρος*), *to travel, walk*.

ὁδοιπορία, *ἡ*, *a journey, way; a journey by land*.

ὁδοι-πόρος, *ον* (*ὁδός*, *πόρος*), *travelling*; as Subst., *ὁδοιπόρος*, *ὁ*, *a wayfarer, foot-traveller*.

'ΟΔΟ'Σ, *οῦ*, *ἡ*, *a way, path, road*.

'ΟΔΟΥ'Σ, gen. *ὀδόντος*, *a tooth*.

'ΟΔΥ'ΝΗ, *ἡ*, *pain* of body, but also of mind, *grief, distress*.

'ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, fut. *ὀδυροῦμαι*, aor. 1 *ὠδυράμην*, aor. pass. *ὠδύρθην*, *to bewail, mourn for, lament*.

ὄζω, fut. *ὀζήσω*, aor. *ὤζησα*, pf. *ὤζηκα*, 2 pf. as pres. *ὄδωδα*, *to smell, scent*. This verb is rare in prose.

ὅθεν, Adv., *whence, from whence, wherefore, on which account*.

ὀθνεῖος, *α*, *ον*, also *ος*, *ον* (*ἔθνος*), *strange, foreign*.

οἶδα, *I know*; pf. of *εἴδω*, with pres. sense.

οἰδέω, fut. *ήσω*, aor. 1 *ᾤδησα*, pf. *ᾤδηκα* (*οἶδος*), intrans., *to swell, swell up, become swollen*.

οἴκαδε, Adv., *to one's house, home*.

οἰκεῖος, *α*, *ον*, also *ος*, *ον* (*οἶκος*), *domestic, intimate*; *οἱ οἰκεῖοι*, *friends, relations, one's own*.

οἰκέτης, *ου*, *ὁ* (*οἰκέω*), *an inmate of one's house, a house-slave, domestic*; in plur. *οἰκέται*, *one's family, women, and children*.

οἰκέω, *ῶ*, fut. *οἰκήσω*, aor. 1 *ᾤκησα*, pf. *ᾤκηκα*, fut. mid. (late) *οἰκήσομαι*; Pass., aor. 1 *ᾠκήθην*, pf. *ᾤκημαι*: *to inhabit*.

οἴκημα, *τό* (*οἰκέω*), *a dwelling-place, a dwelling-house*.

οἰκία, *ἡ* (*οἶκος*), *a house, dwelling*.

οἴκοθεν, Adv. (οἶκος), *from one's own house, from home; from one's own nature, of one's self.*

οἴκοι, Adv., *at home.*

οἰκονομία, ἡ (οἰκονομέω), *administration, government.*

ΟΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ *a house;* κατ' οἶκον or κατ' οἴκους, *at home.*

οἰκ-ουρός, όν (οἶκος, οὖρος), *watching* or *keeping the house, domestic.*

οἰκτείρω, fut. οἰκτερῶ, (late) οἰκτειρήσω, aor. 1 ᾤκτειρα; no pf. act. nor 2 aor; (οἶκτος) *to pity, have pity* or *compassion upon, commiserate.*

οἰκτρός, ά, όν (οἶκτος), *pitiable, lamentable.* Comp. and Superl. οἰκτρότερος, οἰκτρότατος; also irreg. Superl. οἴκτιστος.

οἶμαι, Att. contr. from οἴομαι.

οἴμοι, exclamation of *pain, fright, pity, anger, surprise; woe's me! ah me!*

ΟΙ'ΝΟΣ, *ου, ὁ, wine.*

ΟΙ"ΟΜΑΙ, fut. οἰήσομαι; Pass., aor. ᾠήθην, fut. (late) οἰηθήσομαι: *to suppose, think, believe.* Πῶς οἴει; πῶς οἴεσθε; *how think you?*

οἷος, οἵα, οἷον (ὅς), *such as, of such sort, manner,* or *kind as;* οἵα κεφαλή, *what a head!* Absol. in neut., οἷόν τέ ἐστι, *it is possible;* οὐχ οἷόν τέ ἐστι, *it is impossible.*

οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, pf. οἴχωκα, ᾤχηκα, and ᾤχωκα, pf. pass. οἴχημαι and ᾤχημαι, *to go, be agoing;* usu. as pf., *to be on the road, to have gone, to depart.*

οἰωνός, οῦ, ὁ (οἶος), *a bird of prey; an omen, presage.*

ὀκνέω, ῶ, fut. ήσω (ὄκνος), *to shrink from doing, scruple* or *hesitate to do* a thing.

ὀλέσαι, ὀλέσας, aor. 1 inf. and part. of ὄλλυμι.

'ΟΛΙ'ΓΟΣ, η, ον, *few, little,* opposed to πολύς; κατ' ὀλίγον, *by little and little;* παρ' ὀλίγον, *within a little, all but, almost.* Degrees of comp.: μείων, ον, gen. μείονος, as also ἐλάσσων, is used for the Comp.; Superl. ὀλίγιστος, η, ον. (H. 223, 4.)

ὀλίγον, Adv., *a little.*

ὀλιγωρέω, ῶ, fut. ήσω (ὀλίγωρος), *to regard lightly, make a small account of,* c. gen.

ὀλισθάνω and (later) **ὀλισθαίνω**, fut. ὀλισθήσω, aor. 1 ὠλίσθησα, pf. ὠλίσθηκα. *to slip, slide, fall suddenly.*

ὄλλυμι and **ὀλλύω**, fut. ὀλέσω, Att. ὀλῶ, aor. 1 ὤλεσα, pf. ὀλώλεκα; Mid., ὄλλυμαι, fut. ὀλέομαι, Att. ὀλοῦμαι, aor. 2 ὠλόμην; Pass., aor. (late) ὠλέσθην: *to destroy, make an end of, to kill;* Mid., *to perish, come to an end, die.*

ὁλό-κληρος, ον (ὅλος, κλῆρος), *complete in all parts, entire, sound, perfect.*

"ΟΛΟΣ, η, ον, *whole, entire, complete.* Adv., ὅλον and τὸ ὅλον, *altogether.*

'ΟΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, Dep., fut. ὀλοφυροῦμαι, aor. 1 ὠλοφυράμην, *to lament, wail, moan, weep.*

"Ολυμπος, ὁ, *Olympus,* a high wall on the Macedonian frontier of Thessaly. It was believed to be the abode of the gods, and that the approach was guarded by a thick cloud.

"ΟΛΥΝΘΟΣ, ὁ, *a fig* which grows during the winter, but seldom ripens.

ὅλως, Adv. of ὅλος, *wholly, altogether; on the whole.*

"ΟΜΒΡΟΣ, ὁ, *a storm of rain, a thunder-shower, rain.*

ὄμμα, ατος, τό (ὦμμαι, plur. pass. of ὁράω), *the eye.*

ὄμνυμι or ὀμνύω, fut. ὀμοῦμαι, later fut. ὀμόσω, aor. 1 ὤμοσα, pf. ὀμώμοκα, fut. pass. ὀμοσθήσομαι, *to swear, to swear solemnly.*

ὅμοιος, α, ον; Att., *ὁμοῖος, η, ον*, also **ος, ον**: (*ὁμός*) *like, resembling, similar; in unison with, agreeing.*

ὁμοιόω, ῶ, fut. *σω*, aor. 1 *ὡμοίωσα*, fut. pass. and mid., *ὁμοιώσομαι* and *ὁμοιωθήσομαι*, aor. 1 *ὡμοιώθην*, pf. pass. *ὡμοίωμαι* (*ὅμοιος*), *to make like, assimilate;* esp. *to liken, compare:* Pass., *to become like.*

ὁμοιωθῆναι, aor. 1 inf. pass. of *ὁμοιόω*.

ὁμοίως, Adv. of *ὅμοιος*, *in like manner, like, alike:* **ὁμοίως ὡς**... *like as...; so.*

ὁμολογέω, ῶ, fut. *ήσω*, aor. 1 *ὡμολόγησα*, pf. *ὡμολόγηκα*; Pass., aor. 1 *ὡμολογήθην*: (*ὁμόλογος*) *to agree with:* of things, *to be in accordance with; to allow, admit, confess.*

ὁμόνοια, ἡ, *unity, harmony, sameness of mind.*

ὁμοῦ, Adv. (properly neut. gen. of *ὁμός*), *together, at once, together with, along with.*

ὁμοφρονέω, ῶ, fut. *ήσω* (*ὁμόφρων*), *to be of one mind with.*

ὁμό-φυλος, ον (*ὁμοῦ, φῦλον*), *of the same race* or *people;* as Subst. *ὁμόφυλοι, οἱ*, *men of the same race.*

ὀμφακίζω, usu. as Dep., mid. *ὀμφακίζομαι* (*ὄμφαξ*), *to be unripe;* strictly of grapes, but also of other fruit.

ὈΜΦΑΞ, ακος, ἡ, *an unripe grape.*

ὅμως, Conjunct. (*ὁμός*), *nevertheless, notwithstanding, yet, still;* *ὅμως μήν* or *μέντοι*, *but still, for all that.*

ὌΝΑΡ, τό, *a dream.*

ὀνάριον, τό, dim. of *ὄνος*, *a young ass.*

ὀνειδίζω, fut. *ίσω*, Att. *ιῶ*, aor. 1 *ὠνείδισα*, pf. *ὠνείδικα*, fut. mid., *ὀνειδιοῦμαι* (*ὄνειδος*), *to reproach, upbraid.*

ὌΝΕΙΔΟΣ, τό, *reproach, blame, disgrace.*

ὌΝΕΙΡΟΣ, ὁ, *a dream.*

ὀν-ηλάτης, ου, ὁ (*ὄνος, ἐλαύνω*), *an ass-driver.*

ὀνίνημι, like *ἵστημι*, fut. *ὀνήσω*, aor. 1 *ὤνησα;* Pass., pf. (late) *ὤνημαι*, aor. 2 *ὠνάμην*: *to profit, benefit, help, support.*

ὌΝΟΜΑ, ατος, τό, *a name.*

ὀνομάζω, fut. *ὀνομάσω*, aor. 1 *ὠνόμασα*, pf. *ὠνόμακα;* Pass., aor. 1 *ὠνομάσθην*, pf. *ὠνόμασμαι*: (*ὄνομα*) *to name, speak of, call* or *address by name;* Mid., *to have* one *called by a name, name.*

ὄνος, ὁ and *ἡ*, *an ass;* **περὶ ὄνου σκιᾶς**, *for an ass's shadow*, i.e. for a mere trifle.

ὄντα, τά, plur. part. neut. of *εἰμί*, *the things which actually exist, the present;* opp. to the past and future.

ὄνυξ, υχος, ὁ, in plur. *the talons of a bird of prey:* also in sing., of beasts of prey, *a claw;* of human beings, *a nail.*

ὀξύτης, ητος, ἡ (*ὀξύς*), *sharpness, pointedness, quickness, speed.*

ὅπερ = *ὥσπερ*.

ὈΠΗ', ῆς, *an opening, hole.*

ὄπιθεν (*ὄπις*), Adv., of place, *after;* as Prep. with gen., *behind.*

ὁπλή, ἡ (*ὅπλον*), *a hoof, the cloven foot of horned cattle.*

ὁπλίτης, ου, ὁ (*ὅπλον*), *heavy-armed, in full armor;* as Subst., **ὁπλίτης, ου, ὁ**, *a heavy-armed foot-soldier.*

ὍΠΛΟΝ, τό, *any tool* or *implement; armor:* rarely in sing., *a weapon.*

ὁποῖος α, ον (*ποῖος*), relat. Adject., *of what sort, kind,* or *quality;* *ὁποῖος..., such as...;* **ὁποῖος οὖν**, *of what kind soever.* Adv., *ὁποίως*, also in neut. plur. *ὁποῖα*, *like as.*

ὁπότε, relat. Conj. *when, whenever*, Lat. *quando;* in causal sense, *for what, because, since.*
ὅπου, relat. Adv., *where, somewhere;* **ὅπου ἄν** or **ὁπούπερ ἄν**, *wherever;* **ὁπουοῦν, ὁπουδή, ὁπουδήποτε**, *wheresoever.* Of time, like Lat. *ubi, when, at the time when.*
'ΟΠΤΑ'Ω, ῶ, fut. ὀπτήσω; Pass., aor. ὠπτήθην, fut. mid. ὀπτήσομαι, pf. ὤπτημαι: *to roast* or *broil meat; to boil, to cook.*
ὅπως, relat. Conjunct., of manner, *how, in what way* or *manner;* II. as final Conjunct., denoting an end or purpose, *that, in order that, so that.*
ὅρασις, εως, ἡ (ὁράω), *seeing, the sense of sight.*
'ΟΡΑ'Ω, pf. ἑώρακα, fut. ὄψομαι, aor. 1 ὤφθην and ἑωράθην (perhaps not in classic Attic); Pass., pf. ἑώραμαι, and more Attic ὦμμαι, 2 pf. ὄπωπα (usu. poet.), fut. ὀφθήσομαι: *to see, to look.*
ὀργή ἡ (ὀρέγω), *anger, wrath.*
'ΟΡΘΟ'Σ, ή, όν, *straight, upright, erect; straight forward, in a straight line.*
ὄρθρος. ὁ, *dawn, early morning;* πρὸς ὄρθρον, *towards dawn.*
ὀρθῶς, Adv. of ὀρθός, *rightly, uprightly, correctly.*
ὁρίζω, fut. ὁρίσω, Att. ὁριῶ, aor. 1 ὥρισα, pf. ὥρικα; Mid., fut. ὁριοῦμαι; Pass., aor. 1 ὡρίσθην, fut. ὁρισθήσομαι, pf. ὥρισμαι: (ὅρος) *to divide as a boundary; to lay down, mark out, to define, to bound.*
ὁρκόω, ῶ, fut. ὁρκώσω (ὅρκος), *to make one swear, bind by oath; to swear.*
ὁρμάω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ὥρμησα, pf. ὥρμηκα, aor. pass. ὡρμήθην, aor. mid. ὡρμησάμην (ὁρμή), *to hurry* or *rush on, to start; to rush headlong.*
ὁρμή, ἡ (ὄρνυμι), *an assault, attack.*
ὄρνεον, τό = ὄρνις.
ὀρνιθο-θήρας, ου, ὁ (ὄρνις, θηράω), *a bird-catcher, fowler.*
"ΟΡΝΙΣ, ὁ, but also ἡ, gen. ὄρνιθος, *a bird, a domestic fowl, a hen.*
"ΟΡΟΣ, εος, τό, *a mountain, hill; a range* or *chain of hills.*
"ΟΡΟΣ, ου, ὁ, *a boundary, limit, frontier.*
'ΟΡΥ'ΣΣΩ, Att. ὀρύττω, fut. ὀρύξω, aor. 1 ὤρυξα, pf. ὀρώρυχα and (late) ὤρυχα; Pass., fut. 2 ὀρυχήσομαι, pf. ὀρώρυγμαι and ὤρυγμαι (rare in early authors), aor. 1 ὠρύχθην, aor. 2 ὠρύχην, (late): *to dig, to dig up.*
ὀρχέομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, aor. 1 ὠρχησάμην, *to dance.*
"ΟΣ, ἥ, ὅ, relat. Pron., *who, which,* or *that;* ἐξ οὗ (sub. χρόνου), *from the time when, since;* ὅ, *on which account.*
ὁσάκις, Adv. (ὅσος), *as many times as, as often as;* Lat., *quoties.*
ὀσμή, ἡ, *a smell, scent, odor.*
"ΟΣΟΣ ὅση, ὅσον, *as great as, as much as, as far as, as long as, as many as.* Its antecedent is τόσος, after which ὅσος must be simply rendered *as.*
ὅσ-περ, ἥ-περ, ὅ-περ, *who, which, indeed; the very man who* or *thing which.*
'ΟΣΤΕ'ΟΝ, Att. contr. ὀστοῦν, τό; plur. ὀστέα, Att. contr. ὀστᾶ, *a bone.*
ὅσ-τις, ἥ-τις, ὅτι or ὅ, τι, gen. οὗτινος, ἧστινος, etc., *who, whosoever, whichsoever, any one who, any thing which.*
ὀστράκινος, η, ον (ὄστρακον), *like earthenware, earthen, made of clay.*
"ΟΣΤΡΑΚΟΝ, τό, *a piece of earthenware, a tile;* the *earthen tablet* used in voting.
ὀσφραίνομαι, fut. ὀσφρήσομαι,

aor. 2 ὠσφρόμην, aor. pass. ὠσφράνθην, Dep. (ὄζω), *to smell, scent, track by scent.*

ὄσφρησις, εως, ἡ (ὀσφρέσθαι), *a smelling, sense of smelling.*

ὅταν, Adv. of time, *whenever.*

ὅτε, Adv. of time, *when;* sometimes in causal sense, *since, seeing that.*

ὅτε, neut. of ὅστε.

ὅτι, Conjunct., *that, as, because.*

ὅτῳ, Att. for ᾧτινι, dat of ὅστις.

ΟΥ', before a vowel with smooth breathing οὐκ, before one with rouhg breathing οὐχ, *not.* See H. 832, ff.

οὗ, gen. of relat. Pron., ὅς, q. v.

οὐδαμά and **οὐδαμῶς**, Adv. of οὐδαμός, *nowhere, in no place; to no place, no way:* II. *in no way, no wise.*

οὐδέ, Adv. (οὐ, δέ), *but not, and not; nor, neither.*

οὐδ-είς, οὐδε-μία, οὐδέν, gen. οὐδενός, οὐδεμιᾶς, οὐδενός, etc., *no one, none, no.* The neut. οὐδέν is used as Adv., *in nothing, by no means, in no wise.*

οὐδόλως or **οὐδ' ὅλως**, *in no way, not at all.*

οὐκ-έτι, Adv., *no more, no longer, no further.*

οὐκ-οῦν, Adv., *therefore, then, accordingly.;* Lat. *ergo.* When the word has this accent, the negative sense vanishes, and the force of οὖν only remains.

ΟΥ̓͂Ν, Adv., *then, therefore, accordingly, consequently, surely:* ἀλλ' οὖν introduces an objection, *certainly, but; . . . but still . . .*

οὔ-πω, Adv., *not yet.*

ΟΥ'ΡΑ', ἡ, *the tail.*

ΟΥ'ΡΑΝΟ'Σ, ὁ, *heaven,* Lat. *coelum.*

ΟΥ̓͂Σ, τό, gen. ὠτός, Lat. *AURIS, the ear.*

οὐσία, ἡ (οὖσα, part. fem. of εἰμί, *sum*), *property, substance.*

οὔ-τε, Adv., *and not;* II. repeated, οὔτε . . . οὔτε . . ., *neither . . . nor . . .*

οὗτος, **αὕτη**, **τοῦτο**, demonst. Pron., *this, that;* διὰ τοῦτο, *on this account, for this reason.*

οὐχί, Adv. for οὐ, *not.*

'ΟΦΕΙ'ΛΩ, fut. ὀφειλήσω, aor. 1 ὠφείλησα, pf. ὠφείληκα, *to owe, be indebted for, have to pay:* aor. 2 ὤφελον, *I ought, should have,* etc.; hence used as expressive of *a wish* only, — *O that! utinam!* with or without εἴθε, αἴθε, ὡς, εἰ, γάρ, etc.

ὄφελος, τό (ὀφέλλω), *advantage, help, profit.*

ὀφθαλμός, οῦ, ὁ, *the eye.*

ὀφθείς, aor. 1 pass. part. of ὁράω.

"ΟΦΙΣ, gen. ὄφεως, ὁ, *a serpent, snake.*

ὀφλισκάνω, fut. ὀφλήσω, pf. ὤφληκα, pf. pass. ὤφλημαι, aor. 2 ὦφλον, *to owe, incur a debt, to be cast, convicted;* generally, *of any thing one brings on one's self,* — γέλωτα or αἰσχύνην ὀφλεῖν, *to bring laughter* or *shame on one's self.*

"ΟΧΘΗ, ἡ, *a hill, mound; the banks of a river* or *trench.*

'ΟΨΕ', Adv., *late, at even.* Att. irreg., Comp. ὀψιαίτερον, *later;* Superl. ὀψιαίτατα, *latest.*

ὄψις, gen. εως, *a sight, appearance;* ἐν ὄψει, *in presence.*

Π.

πάγη, ἡ (παγῆναι), *a snare, noose, trap; a fowling-net.* [*trap.*

παγίς, ίδος, ἡ (παγῆναι), *a snare,*

παθεῖν, aor. 2 inf. of πάσχω.

πάθημα, ατος, τό = *a suffering, misfortune, calamity.*

παιδεία, ἡ (παιδεύω), *teaching, education, discipline, learning.*

παιδεύω, fut. σω, aor. 1 ἐπαίδευσα, pf. πεπαίδευκα, pass. aor. 1 ἐπαιδεύθην (παῖς), *to teach, educate, instruct; to chasten, correct:* ὁ πεπαιδευμένος, *a man of education,* opp. to ἀπαίδευτος.

παιδίον, τό, dim. of παῖς, *a young child.*

ΠΑΙ˝Σ, παιδός, *a child, a son* or *a daughter.*

ΠΑΙ'Ω, fut. παίσω, aor. 1 ἔπαισα, pf. πεπαίηκα; Pass., pf. πέπαισμαι (late), aor. ἐπαίσθην: *to strike or smite.*

Παιών, ῶνος, ὁ, like Παιάν, *Paeon,* the god of medicine; of Aesculapius: generally, *a physician, healer.*

ΠΑ'ΛΑΙ, Adv., *long ago, formerly, erst, before.*

παλαιός, ά, όν (πάλαι), *old, aged; ancient, of olden time:* τὸ παλαιόν as Adv., *anciently, formerly:* ἐκ παλαιοῦ, *from of old.* II. Regul. Comp. and Superl. παλαιότερος, παλαιότατος; more often παλαίτερος, παλαίτατος, formed from the Adv. πάλαι: ἐκ παλαιτέρου, *from the older time.*

ΠΑ'ΛΙΝ, Adv., *back, backwards;* II. of time, *again, once more, anew.*

παμ-μεγέθης, ες (πᾶς, μέγεθος), *of enormous size.*

παν-αθήναια (sub. ἱερά), τά (πᾶς, Ἀθήνη), *the Panathenaea,* two festivals of the Athenians, — τὰ μεγάλα and τὰ μικρά, — in honor of Athena or Minerva.

παν-άθλιος. α, ον (πᾶς, ἄθλιος), *all-wretched.*

παν-δοκεῖον, τό, *a house for the reception of strangers, an inn.*

παν-δοκεύς, έως, ὁ = πάνδοκος, *a host.*

πανδοχεῖον, ου, τό = πανδοκεῖον.

πανουργία, ἡ (πανουργέω), *villany, knavery, trickery;* in plur., *knavish tricks.*

πανταχόθεν, Adv. (πᾶς), *from all places* or *sides.*

πανταχοῦ, Adv. (πᾶς), *everywhere.*

παντελῶς, Adv., also **παντελές**, *completely, entirely, absolutely.*

παντοῖος, α, ον (πᾶς), *of all sorts* or *kinds, manifold.*

πάντως, Adv. (πᾶς), *wholly, altogether;* II. *at all events, at any rate, at least:* in answers, *yes, by all means.*

πάνυ, Adv. (πᾶς), *altogether;* II. *very, very much, exceedingly.*

ΠΑΡΑ', Prep., with gen., dat., and acc.; radical sense, *beside.* I. With gen., *from beside, from alongside of,* whether of place or person. II. With dat., *by the side of, beside, alongside of, by,* both of places and things, as also of persons; παρὰ τοῖς ἄλλοις, *among the rest.* III. With acc., *running along, beside, to, towards* (the shades of meaning with the acc. are derived from the notion of "motions near or with a view to conjunction"): παρὰ τὴν ὁδόν, *along the road;* παρ' ἐλπίδα, *beyond expectation;* παρ' ὀλίγον, *nearly.*

παρα-βάλλω, fut. βαλῶ, aor. 2 παρέβαλον, pf. βέβληκα; Pass., aor. 1 ἐβλήθην: *to throw beside, put before,* as fodder before horses.

παρ-αγγέλλω, fut. αγγελῶ, aor. 1 παρήγγειλα, pf. παρήγγελκα; Pass., παρήγγελμαι: *to pass an announcement from one to another; to recommend, to order, to announce, to inform.*

παρα-γίγνομαι, (later) γίνομαι, fut. γενήσομαι, aor. 2 παρεγενόμην, pf. γεγένημαι, *to be at hand, to stand by, to second, to come, to arrive at.*

παράγω, fut. ξω, aor. 2 ἤγαγον, *to lead beside, to lead away; to lead aside, to mislead; to bring forward, to make, create, produce.*

παράδεισος, ὁ, *a park* or *pleasure-grounds; the garden of Eden.*

παρα-δίδωμι, fut. δώσω, pf. δέδωκα, pf. pass. δέδομαι, *to give* or *hand over; to commit, consign; to deliver up, surrender.*

παρά-δοξος, ον (παρά, δόξα), *contrary to opinion, unexpected, strange, marvellous.* Adv., -ξως.

παρα-θαλάσσιος, Att. -ττιος, α, ον, also ος, ον (παρά, θάλασσα), *beside the sea, lying on the sea-side.*

παρα-θαρσύνω, (later) θαῤῥύνω, *to embolden, cheer on, inspire with confidence.*

παραθείς, παράθες, aor. 2 part. and imperat. of παρατίθημι.

παρ-αινέω, ῶ, fut. έσω or έσομαι, aor. 1 παρῄνεσα, pf. παρῄνεκα; Pass., aor. 1 παρηνέθην, pf. παρῄνημαι: *to advise, recommend, counsel.*

παρα-καλέω, ῶ, fut. καλῶ, (later) καλέσω, pf. κέκληκα; Pass., κέκλημαι: *to call to, to call to aid, summon; to invite, to beseech, to beg.*

παρά-κειμαι, inf. κεῖσθαι, *to lie beside, lie close at hand.*

παρ-ακολουθέω, ῶ, fut. ήσω, *to follow close* or *hard upon one.*

παρα-κύπτω, fut. ψω, aor. 1 παρέκυψα, *to stoop aside, put one's head on one side affectedly; to take a side glance at; to lean forward and peep out of a door, window,* etc.

παράκυψις, εως, ἡ (παρακύπτω), *a stooping to one side, peeping in.*

παρα-λαμβάνω, fut. λήψομαι, aor. 2 ἔλαβον, pf. εἴληφα, *to receive from another; to take possession of, to take.*

παρα-λογίζομαι, fut. ίσομαι, aor. pass. ελογίσθην, aor. mid. ελογισάμην, Dep., *to reckon wrong, miscalculate; to cheat by false reasoning.*

παρά-λογος, ον (παρά, λόγος), *beyond calculation, unexpected, unaccountable, foolish.* Adv., παραλόγως.

παρα-μένω, fut. μενῶ, aor. 1 παρέμεινα, *to stay beside* or *near, stand by, stand fast.*

παρα-μύθιον, τό (παραμυθέομαι), *an address; a consolation, relief, assuagement.*

παράνοια, ἡ, *derangement, madness, folly.*

παρα-πλέω, fut. πλεύσομαι and πλευσοῦμαι, pf. πέπλευκα; Pass., pf. πέπλευσμαι, aor. (late) επλεύσθην, *to sail beside, near,* or *alongside; to sail along a coast.*

παρα-σκευάζω, fut. σω, aor. 1 παρεσκεύασα, pf. παρεσκεύασμαι, *to get ready, prepare.*

παρασπονδέω, ῶ, fut. ήσω, *to act contrary to engagements, to break a treaty.*

παρα-στῆναι, στῆσαι, aor. 2 and 1 inf. of παρίστημι.

παρα-σύρω, fut. συρῶ, aor. 2 εσύρην, fut. mid. συρήσομαι, *to drag* or *sweep away as a flood.*

παρασχεῖν, aor. 2 inf. of παρέχω.

παράταξις, ἡ, *an arranging soldiers in order of battle, an army in array.*

παρα-τηρέω, ῶ, fut. ήσω, aor. ετήρησα; Pass., aor. ετηρήθην, fut. τηρηθήσομαι, *to watch closely* or *narrowly; to observe superstitiously.*

παρα-τίθημι, fut. θήσω, aor. 1 παρέθηκα, mid. aor. 2 παρεθέμην, *to place beside* or *before, set before, to lay before one;* Mid., *to set before one's self*

παρα-τρέχω, fut. θρέξομαι or δραμοῦμαι, aor. 2 παρέδραμον, pf.

(poet.) δέδρομα, *to run, rush by* or *past;* II. *to outrun.*

παρα-τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor. 2 παρέτυχον, *to happen to be by* or *at hand, come to, to be present at;* II. ὁ παρατυχών, *whoever chanced to be by, any chance person.*

παρα-τυχών, οῦσα, όν, aor. 2 part. of παρατυγχάνω.

παρ-αυτίκα, Adv. (παρά, αὐτίκα), *immediately, on the instant.*

παρα-φύω, fut. φύσω, aor. 2 act. ἔφυν, pf. πέφυκα, *to make grow beside, to spring near.*

παρα-χρῆμα, Adv. for παρὰ τὸ χρῆμα, *on the spot, forthwith, straightway.*

πάρδαλις, εως, ἡ, *a pard, leopard,* or *panther.*

πάρ-ειμι, inf. παρεῖναι, fut. παρέσομαι (παρά, εἰμί, *sum*), *to be by, to be present, to be by* or *near one;* c. dat., *to stand by.* Impers., πάρεστί μοι, *it is in my power;* absol., *it is possible, it may be done, it is allowed.* Τὰ παρόντα, *present circumstances.*

πάρ-ειμι, inf. παριέναι (παρά, εἶμι, *ibo*), *to go by, beside,* or *near; to pass, to go alongside.*

παρεῖναι, inf. of πάρειμι (παρά, εἰμί, *sum*).

παρ-έρχομαι, fut. ελεύσομαι, Dep. with aor. 2 ἦλθον, pf. ελήλυθα, *to go by, pass by, pass away:* τὸ παρελθὸν and ἐν τῷ παρελθόντι, *in time past, of old; to overreach.*

παρ-έχω, fut. ξω or παρασχήσω, pf. παρέσχηκα, aor. 2 παρέσχον, *to hold beside, to grant, allow; to offer.*

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, ἡ, *a maiden, virgin.*

παρ-ίημι, fut. παρήσω, aor. 1 παρῆκα, pf. παρεῖκα; Mid., aor. 2 παρείμην; Pass., aor. 1 παρείθην: *to let drop beside, let fall; to let pass:* Mid. and Pass., *to be relaxed, weakened; to remit, to yield, give up, permit.*

παρίπταμαι, Dep. mid., collat. form from παραπέτομαι.

παρ-ίστημι, fut. παραστήσω, *make to stand beside:* II. intrans. in pass. ἵσταμαι, with act. aor. 2 ἔστην, pf. ἕστηκα, plpf.ειστήκειν, *to stand by, beside,* or *near:* hence *to stand by; to show, to represent.*

παροδίτης, ου, ὁ, voc. ῖτα, fem. παροδῖτις, ιδος (πάροδος), *a passer-by, traveller, wayfarer.*

παρ-οικέω, ῶ, fut. ήσω, pf. παρῴκηκα, *to dwell by, beside,* or *near; to sojourn.*

παροικίζω, fut. ίσω, aor. παρῴκισα, pass. (late) παρῴκικα (πάροικος), *to place* or *settle near another; to settle* or *live near.*

παρόν, όντος, τό, pres. part. neut. of πάρειμι (εἰμί, *sum*): πρὸς τὸ παρόν, *for the present.*

παρών, οῦσα, όν, part. of πάρειμι (εἰμί, *sum*).

ΠΑ'Σ, πᾶσα, πᾶν, gen. παντός, πάσης, παντός, *all,* Lat. *omnis.* II. Τὸ πᾶν, *the whole,* and, as an Adv., *altogether;* εἰς τὸ πᾶν, ἐπὶ πᾶν, *on the whole.* III. Πάντα as Adv. for πάντως, *entirely, utterly, wholly;* but τὰ πάντα, *in every way, by all means.* IV. Διὰ παντός, *continually, always.*

πάσσαλος, ὁ, *a peg.*

ΠΑ'ΣΧΩ, fut. πείσομαι, aor. 2 ἔπαθον, pf. πέπονθα, *to suffer:* τί πάθω; *what is to become of me?* so τί πάσχω, τί πάσχεις; *what is the matter with me* or *you?* II. Πάσχειν, with other words: κακῶς πάσχειν, *to be ill off, in evil plight;* κακῶς πάσχειν ὑπό τινος, *to be ill-used, evilly entreated by any one.*

πατάξαι, πατάξας, aor. 1 inf. and part. of

πατάσσω, fut. ξω, aor. 1 ἐπάταξα, pf. pass. πεπάταγμαι, intr., *to beat, knock, throb;* II. trans., *to strike, wound, beat, smite.*

πατέω, ῶ, fut. ήσω (πάτος), *to tread, walk, step, trample on.*

ΠΑΤΗ'Ρ, ὁ, gen. πατέρος, contr. πατρός, *a father.*

πατρικός, ή, όν (πατήρ), *patriarchal, hereditary; of* or *from one's father.*

πατρίς, ίδος, ἡ, *fatherland, country, native place.*

πατρῷος, α, ον, also ος, ον, *of a father, coming* or *inherited from a father.*

ΠΑΥ'Ω, fut. παύσω, aor. 1 ἔπαυσα, pf. πέπαυκα, mid. and pass. fut. παύσομαι, mid. aor. 1 ἐπαυσάμην, *to make to cease, repress, bring to an end.*

παχύνω, fut. υνῶ, aor. 1 ἐπάχυνα, pf. pass. πεπάχυσμαι, *to thicken, to fatten;* pass., *to grow fat.*

πεδινός, ή, όν (πεδίον), *flat, level, even.*

πεδίον, τό (πέδον), *a plain, open country, a field.*

πεζός, ή, όν (πέζα), *on foot, walking:* πεζοί, *foot-soldiers,* opp. to ἱππεῖς; so πεζὸς στρατός is sometimes *foot-soldiery* opp. to cavalry, but also *a land-army* opp. to a sea-force: ὁ πεζός and τὸ πεζόν are also so used. II. *On land; going* or *travelling by land:* πεζῇ ἕπεσθαι, *to follow by land.*

ΠΕΙ'ΘΩ, fut. πείσω, aor. 1 ἔπεισα, pf. πέπεικα; Mid. and Pass., πείθομαι, fut. πείσομαι, aor. 2 ἐπιθόμην: I. Act., *to prevail upon, persuade, to argue a point;* II. Mid. and Pass., *to be won over, prevailed on, persuaded to comply.*

πεινάω, ῶ, fut. πεινήσω (πεῖνα), aor. 1 ἐπείνησα, pf. πεπείνηκα, *to be hungry, suffer hunger, be famished.*

ΠΕΙ~ΡΑ, ἡ, *a trial, attempt, essay, experience.*

πειράω, ῶ, fut. άσω, with fut. mid. πειράσομαι, aor. 1 mid. ἐπειρασάμην, pf. πεπείρακα, *to attempt, undertake, try; to make trial of one.*

ΠΕ'ΛΑΓΟΣ, εως, τό, *the sea, high sea, open sea.*

πελ-αργός, ὁ (πελός, ἀργός), *the stork.*

ΠΕ'ΛΑΣ, Adv., *near, hard by, close, nigh to.*

πέλεκυς, εως, ὁ, *a double-edged axe, an axe.*

πέλμα, ατος, *the sole of the foot* of camels; *the sole of the shoe,* also *the shoe; the stalk,* esp. of apples and pears; generally, *the end* of a thing.

ΠΕ'ΜΠΩ, fut. πέμψω, aor. 1 ἔπεμψα, pf. πέπομφα; Pass., aor. 1 ἐπέμφθην, pf. πέπεμμαι: *to send, dispatch, to send off* or *away; send home.*

πένης, ητος, ὁ (πένομαι), *a day-laborer, a poor man:* II. as Adj., *poor;* Comp. πενέστερος, Superl. πενέστατος.

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τό, *grief, sorrow; a misfortune.*

πενία, ἡ (πένομαι), *poverty, need.*

πέπειρος, ον, also fem. πέπειρα = πέπων, *ripe, mellow.*

πέπεισμαι, pf. pass. of πείθω.

πέπηγα, pf. of πήγνυμι.

πέπονθα, pf. 2 of πάσχω.

πέπωκα, pf. of πίνω.

περαίτερος, α, ον, Comp. of πέρα, *beyond, further.* Adv., περαιτέρω; also neut. περαίτερον, *beyond, further.*

πέρας, ατος, τό (πέρα), *an end, issue, termination.*

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ικος, ὁ and ἡ, *the partridge.*

ΠΕΡΙ', Prep., with gen., dat., and acc., *all around, about.* I. With gen., *around, about, concerning, of, for, with respect*

to; περὶ πολλοῦ ἐστίν, *it is of much consequence*; περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι, *to reckon* a thing *worth much*; περὶ πλείονος, περὶ ὀλίγου, περὶ οὐδενὸς ποιεῖσθαι, *to reckon* a thing *of more, of little, of no consequence*. II. With dat., *around, about, on*. III. With acc., *about, around, near, by*; περὶ ὃν καιρόν, *about which time*. In comp., *around, about, overgoing, beyond, exceeding*. See H. 649.

περι-άγω, fut. ξω, *to lead round, drive round, to turn round*; II. intrans., *to go round*.

περι-αιρέω, fut. περιαιρήσω, aor. 2 περιεῖλον, inf. περιελεῖν, *to take off* or *away*: II. Mid., *to take off from one's self*; Pass., *to be stripped off* or *taken away from one*.

περι-βιάζομαι, fut. βιάσομαι, pf. βεβίασμαι, *to force one's self, to force one's way*.

περι-γίγνομαι and **περι-γίνομαι**, fut. γενήσομαι, aor. 2 εγενόμην, *to be superior, prevail over, to obtain, to overcome*.

περι-είλλω or **περι-ειλέω**, aor. 2 εάλην, *to fold* or *wrap round*; Pass., *to be wrapped round*.

περί-ειμι (περί, εἶμι, *ibo*), *to go round* or *about*; II. of time — χρόνου περιϊόντος, *as time came round*.

περιελεῖν, aor. 2 inf. of περιαιρέω.

περι-ελίσσω, Att. –ττω, fut. ξω, 2 fut. (late) ελιγήσομαι, aor. ειλίχθην, *to roll* or *wind round*; Mid., *to roll* or *fold round one's self*.

περι-έρχομαι, fut. ελεύσομαι, aor. 2 ἦλθον, pf. ελήλυθα, *to go round, go about*.

περι-ΐπταμαι, later form from περιπέτομαι.

περιϊών, ιοῦσα, όν, aor. 2 part. of περίειμι (εἶμι, *ibo*).

περικατάληπτος, ον (περικαταλαμβάνω), *overtaken* or *surrounded*.

περί-κειμαι, fut. mid. κείσομαι, *to be put round, to lie round*; II. *to have round one, to have on one*.

περι-κόπτω, fut. ψω, 3 fut. κεκόψομαι, fut. mid. κοπήσομαι, *to cut all round, clip, mutilate*.

περι-λαμβάνω, fut. λήψομαι, aor. 2 περιέλαβον, *to seize around, surround, secure*; Pass., *to be caught*: II. *to comprehend, take in*.

περι-λείπω, fut. ψω, *to leave remaining*; Pass., *to be left remaining*.

περι-λείχω, fut. ξω, aor. ἔλειξα, *to lick all round*; *lick clean*.

περι-μήκης, ες (περί, μῆκος), *very tall, high*.

περι-οσφραίνομαι, aor. 2 ὠσφρόμην, Dep. mid., *to smell round, smell at*.

περι-πατέω, ῶ, fut. ήσω, *to walk round, walk about*.

περι-πεσεῖν, περιπεσών, aor. 2 inf. and part. of περιπίπτω.

περι-πίπτω, fut. πεσοῦμαι, aor. 2 ἔπεσον, pf. πέπτωκα, *to fall in with, to fall into, be betrayed into*; *to befall*.

περι-πέτομαι, fut. πετήσομαι, usu. πτήσομαι, aor. 2 επτόμην, Dep. mid., *to fly around*.

περι-πίπτω, fut. πεσοῦμαι, pf. πέπτωκα and (later) πέπτηκα, aor. 2 ἔπεσον, *to fall in with, fall into, be betrayed into*.

περι-ποιέω, ῶ, fut. ήσω, *to preserve, to save up, lay by, procure*; Mid., *to keep* or *get for one's self, acquire*.

περισσεύω, later Att. –ττεύω (περισσός), *outnumber, be more than enough*: τὰ περιττεύοντα, *what remains over, the surplus*; *to have more than enough* of a thing.

περισσός, later Att. –ττός, ή, όν

(περί), *above measure, useless, more than sufficient;* τὸ περισσόν, *a surplus, residue.*

περισσῶς, Adv. of περισσός, *exceedingly;* Comp. περισσότερον, *more abundantly.*

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ΄, ἡ, *a dove, pigeon.*

περι-στρέφω, fut. ψω, pf. ἔστροφα; Pass., pf. ἔστραμμαι, aor. 2 ἐστράφην: *to whirl round;* Pass., *to be turned round.*

περι-σώζω, fut. σω, pf. σέσωκα; Mid., aor. ἐσωσάμην; Pass., pf. σέσωμαι, aor. ἐσώθην: *to save alive, save from death.*

περι-σωρεύω. See σωρεύω.

περι-τίθημι, fut. θήσω, aor. 1 ἔθηκα, aor. 2 ἔθην, *to place round about, put round* or *on;* Mid., *to put round one's self, put on.*

περι-τίλλω, fut. τιλῶ, aor. ἔτιλα, pf. pass. τέτιλμαι, *to pluck* or *strip all round.*

περι-τρέπω, fut. τρέψω, aor. 1 ἔτρεψα, aor. 2 ἔτραπον, pf. τέτροφα and τέτραφα; Mid., aor. 2 ἐτραπόμην; Pass., fut. 3 τετράψομαι: *to turn round about, to turn upside down, to overturn.*

περι-τρώγω, fut. τρώξομαι, aor. 2 ἔτραγον, pf. τέτρωγμαι, *to gnaw round about, to nibble off.*

περιττεύω, περιττός, etc., later Att. for περισσεύω, περισσός, etc.

περι-τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor. 2 ἔτυχον, pf. τετύχηκα, *to light upon, fall in with, meet with, encounter.*

περι-φέρω, fut. περιοίσω, aor. 1 περιήνεγκα, *to carry round* or *about, to carry about with one.*

περι-φεύγω, fut. φεύξομαι and φευξοῦμαι, pf. πέφευγα, aor. 2 ἔφυγον, *to flee from, avoid;* c. acc., *to escape from illness, get over an attack.*

περί-φοβος, ον (περί, φόβος), *in great fear, fearful above measure, terrified.*

περι-φρονέω, ῶ, fut. ήσω, pf. πεφρόνηκα, *to contemn, despise.*

περιχαρής, ές (περί, χαρῆναι), *exceedingly glad* or *joyous.*

πέρυσι or ιν, Adv. (πέρας), *a year ago, last year.*

πεσών, οῦσα, όν, aor. 2 part. of πίπτω.

ΠΕΤΑ΄ΝΝΥΜΙ or **ΠΕΤΑΝΝΥ΄Ω**, fut. άσω, Att. πετῶ, aor. 1 ἐπέτασα, pf. πεπέτακα; Pass., aor. 1 ἐπετάσθην, pf. πεπέτασμαι and πέπταμαι: *to fly, to stretch out, unfold.*

ΠΕ΄ΤΟΜΑΙ, fut. πετήσομαι, shortd. πτήσομαι, sync. aor. 2 ἐπτόμην, pf. πεπότημαι, *to fly, dart, rush, speed.*

ΠΕ΄ΤΡΑ, ἡ, *a rock, crag, a stone.*

πέτρινος, η, ον (πέτρα), *of rock, rocky, of stone.*

πεφευγώς pf. part. of φεύγω.

πεφοβημένος, η, ον, pf. part. pass. of φοβέω. Adv., πεφοβημένως, *timorously.*

ΠΗΓΗ΄, ἡ, *a spring, well;* in plur., *the springs* or *sources of rivers.*

ΠΗ΄ΓΝΥΜΙ or **ΠΗΓΝΥ΄Ω**, fut. πήξω, aor. 1 ἔπηξα; Pass., aor. 1 ἐπήχθην, aor. 2 ἐπάγην, fut. 2 παγήσομαι, pf. πέπηγμαι: *to stick* or *fix on; to make solid, stiff; to congeal, freeze:* Pass., *to be* or *become stiff, be frozen.*

ΠΗΔΑ΄Ω ῶ, fut. ήσω or ήσομαι, aor. 1 ἐπήδησα, *to spring, bound, leap.*

πήδημα, ατος, τό (πηδάω), *a leaping, bounding.*

ΠΗΛΟ΄Σ, ὁ, *clay, mud.*

ΠΗ΄ΡΑ, ἡ, *a leathern pouch, a wallet, scrip, knapsack; a bag.*

ΠΗΡΟ΄Σ, ά, όν, *disabled in a limb, maimed.*

πηρόω, ῶ, fut. ώσω (πηρός), *to maim, disable.*

πιθανός, ή, όν (πείθω), *persuasive, plausible, credible, reasonable, credulous.*

πίθηκος, ὁ (πείθω), *an ape*.
πίθος, ὁ, *a wine jar*, made of *earthenware*.
πιμελέστερος, Comp. of πιμελής.
πιμελής, ές, *fat, stout*.
ΠΙ'ΝΩ, fut. πίομαι, aor. 2 ἔπιον, pf. πέπωκα; Pass., pf. πέπομαι, aor. 1 ἐπόθην: *to drink*.
πιπράσκω, rare and perhaps late in pres. act. (περάω, πράω), fut. περάσω, pf. πέπρακα; Pass., fut. 1 πραθήσομαι (rare and un-Attic), fut. 3 πεπράσομαι, aor. 1 ἐπράθην, pf. πέπραμαι: *to sell*.
πίπτω, fut. πεσοῦμαι, aor. 2 ἔπεσον, pf. πέπτωκα, *to fall*. In some MSS. and editions of classic authors a trace of ἔπεσα now and then occurs, but so seldom as to induce scholars even on that ground to reject it for the usual form of ἔπεσον.
πιστεύω, fut. σω (πίστις), *to believe, put faith in, confide in*; πιστεύειν εἰς τινα, *to believe on* a person.
πίστις, εως, ἡ (πείθω, πείθομαι), *faith, belief, assurance, credit, trust, fidelity*.
πιστόω, ῶ, fut. ώσω (πιστός), *to make faithful* or *trustworthy*: II. Pass., *to be made trustworthy; give a pledge* or *warrant*.
πλανάω, ῶ, fut. ήσω; Pass., fut. πλανηθήσομαι, pf. πεπλάνημαι: (πλάνη) *to lead astray, to mislead, lead into error*.
ΠΛΑ'ΝΟΣ, η, ον, also ος, ον, act., *leading astray, deceiving*; as Subst., πλάνος, ὁ, *a deceiver, an impostor*.
ΠΛΑ'ΣΣΩ, Att. -ττω, fut. πλάσω, aor. 1 ἔπλασα, pf. πέπλακα, pf. pass. πέπλασμαι, *to form, mould, create; to make up, fabricate*: φιλίαν πλασάμενος, *having feigned a friendship*.
πλάστης, ου, ὁ, fem. πλάστειρα, *one who moulds* or *models; a modeller, creator*.
πλάτανος, ἡ (πλατύς), *the Oriental plane, the plane-tree*.
πλεῖος, η, ον, for πλέος, *full, more*.
πλειότερος, α, ον, Comp. of πλεῖος, *fuller*.
πλεῖστος, η, ον, Superl. of πολύς, *most, very much*; also *very great*: οἱ πλεῖστοι, *the greatest number*; τὸ πλεῖστον, *the greatest part*. Neut. πλεῖστον as Adv., *most*: περὶ πλείστου, *of the greatest importance* or *value*.
πλείων or **πλέων**, ὁ, ἡ, neut. πλεῖον or πλέον, gen. ονος, Comp. of πολύς, *more*; also *greater, larger*: τὸ πλεῖον, *the greater part*; πλέον ἢ ..., *more than* .... But the ἢ may be omitted: with Prepositions — ἐπὶ πλέον as Adv., *more, further*; περὶ πλείονος, *of more importance, of higher value*.
ΠΛΕ'ΚΩ, fut. ξω, aor. 1 ἔπλεξα; Pass., aor. 1 ἐπλέχθην, aor. 2 ἐπλάκην, fut. πλεχθήσομαι, pf. πέπλεχα and πέπλοχα: πέπλεχα ὁ κοινὸς καὶ πέπλοχα ὁ Ἀττικός (old gramm.): *to twine, twist, weave, braid; to plan, contrive, devise*.
πλέον, neut. of πλέων, *more*; also neut. of πλέος, *full*.
πλεονέκτημα, ατος, τό, *an advantage, gain*; in plur., *gains, successes*.
πλεον-έκτης, ου = ὁ πλέων ἔχων, *one who has* or *claims more than his share*; hence *greedy, grasping, selfish*.
πλεονεξία, ἡ, *greediness, covetousness*.
ΠΛΕ'Ω, fut. πλεύσομαι or πλευσοῦμαι, aor. 1 ἔπλευσα, pf. πέπλευκα; Pass., aor. 1 ἐπλεύσθην, pf. πέπλευσμαι: *to sail, go by sea*.
πλέων, neut. πλέον for πλείων, q. v.

πληγή, ἡ (πλήσσω), *a blow, stroke, wound.*

πλῆθος, εος, τό (πίμπλημι), *a great number, a mass; magnitude, size, bulk.*

πλημμυρέω, ῶ, fut. ήσω, *to overflow.*

πληρόω, ῶ, fut. ώσω, pf. πεπλήρωκα; Mid., fut. πληρώσομαι, aor. ἐπληρωσάμην: *to fill, to satiate, satisfy; to discharge, to perform.*

πλησιάζω, fut. άσω, pf. πεπλησίακα (πλησίος), *to bring near;* Pass., *to be brought near, approach:* II. intrans., *to be near, to approach, associate with.*

πλησίος, α, ον (πέλας, πελάζω), *near, hard by, close to:* II. Adv., πλησίον, *near, nigh, hard by:* III. Comp. πλησιέστερος, Superl. έστατος, also πλησιαίτερος, αίτατος, *nearer, nearest.*

ΠΛΗ'ΣΣΩ, Att. πλήττω, fut. ξω (rare and poet.), aor. 1 ἔπληξα, pf. 2 πέπληγα; Pass., fut. πληγήσομαι, fut. 3 πεπλήξομαι, aor. 2 ἐπλήγην (in comp. ἐπλάγην — but only with the sense *strike with terror* or *amazement* — and post-Homeric, as ἐξ-επλάγην), pf. πέπληγμαι: *to strike, smite, wound.*

πλοῖον, τό (πλέω), *a ship.*

πλοκή, ἡ (πλέκω), *anything plaited* or *woven, a web; hold, seizure.*

πλούσιος, α, ον (πλοῦτος), *rich, wealthy.* Adv., -ίως, *like a rich man.*

πλουτέω, ῶ, fut. ήσω (πλοῦτος, *to be rich, wealthy.*

ΠΛΟΥ'ΤΟΣ, ὁ, *wealth, riches.*

πνεῦμα, ατος, τό (πνέω), *wind, air.*

πνεύμων, ονος, ὁ (πνέω, πνεῦμα), used both in sing. and plur., *the organs of breathing, the lungs.*

ΠΝΙ'ΓΩ, fut. πνίξω, or mid. πνίξομαι, aor. 1 ἔπνιξα; Pass., pf. πέπνιγμαι, aor. 1 (late) ἐπνίχθην, aor. 2 ἐπνίγην: *to stifle, choke; to strangle.*

ποδοψοφία, ἡ (πούς, ψόφος), *noise made by the feet.*

πόθεν, interrog. Adv., *whence? from what place? how possibly?*

ποθητός, ή, όν (ποθέω), *desired, longed for, regretted.*

ΠΟ'ΘΟΣ, ὁ, *fond desire, a yearning after, longing for.*

ΠΟΙΕ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *to make produce, execute, effect, cause.*

ποικιλία, ἡ (ποικίλος), *an embroidery, variegated colors.*

ποικίλλω, fut. ιλῶ, aor. 1 ἐποίκιλα; Pass., pf. πεποίκιλμαι (ποικίλος), *to broider, to embroider, to diversify, to vary, to variegate, trick out.*

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, *many-colored, spotted, various, elaborate, variegated; intricate, artful, cunning.*

ποιμήν, ένος, ὁ (ποία), *a herdsman, a shepherd.*

ποίμνη, ἡ (ποιμήν), *a herd of cattle, a flock of sheep.*

ποίμνιον, τό, dim. of ποίμνη, *a little flock.*

ΠΟΙ^ΟΣ, α, ον, interrog. Adj., *of what nature? of what sort?* περὶ ποῖον μέρος; *toward what direction?* Adv., = πῶς; *how? in what manner?*

πολεμέω, ῶ, fut. ήσω; Pass., aor. 1 ἐπολεμήθην, fut. πολεμηθήσομαι, fut. 3 πεπολεμήσομαι: (πόλεμος) *to be at war, wage war with;* also *to fight, give battle, to quarrel, dispute with one.*

πολέμιος, α, ον, also ος, ον (πόλεμος), *of* or *belonging to war;* τὰ πολέμια, *the business of war:* rarely like πολεμικός, *warlike: hostile:* as Subst., πολέμιοι, οἱ, *the enemy.*

πολεμιστής, *a warrior.*

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ὁ, *a battle, fight; generally, war.*

ΠΟΛΙΟ'Σ, ά, όν, also ός, όν,

gray, white; of hair, *gray* or *hoary* — **αἱ πολιαί** (sub. τρίχες), *gray* or *white hair.*

ΠΟ'ΛΙΣ, εως, ἡ *a city.*

πολιτεία, ἡ (πολιτεύω), *citizenship, the life of a citizen; government, administration; civil polity; commonwealth, a republic.*

πολίτης, ου (πόλις), *a citizen, a fellow-citizen, fellow-countryman.*

πολλάκις, Adv. (πολύς), *many times, often, oft.*

πολλαπλάσιος, α, ον, also ος, ον (πολύς), *many times, as many, many times more, many times larger.*

πολλύς, v. πολύς.

πολυάνδριον, ου, τό, *a place where many people are buried, a cemetery.*

πολυπληθής, ές (πολύς, πλῆθος), *very much* or *numerous.*

πολύς, πολλή, πολύ, gen. οῦ, ῆς, οῦ, *many, much, a great deal;* πολὺς χρόνος, *much time;* οἱ πολλοί, *the majority;* πολὺ μᾶλλον, *much rather:* Comp. πλείων, πλεῖον, *more;* Superl. πλεῖστος, *the most, greatest.* Of space, *large, far, wide.*

πολυτελῶς, Adv. of πολυτελής, *expensively;* Superl. πολυτελέστατα, *in the costliest manner.*

πόμα, ατος, τό (πίνω, πέπομαι), *a drink, draught.*

πονέω, ῶ (πόνος), Mid., fut. ήσομαι, aor. 1 ἐπονησάμην; Pass., pf. πεπόνημαι: *to toil; to suffer pain bodily* or *mental; to be worn out, exhausted.* The act. πονέω is more frequent: fut. πονήσω, aor. 1 ἐπόνησα, pf. πεπόνηκα; Pass., aor. 1 ἐπονήθην: *to cause toil* or *pain to another; to toil, suffer pain* or *hardship.*

πονηρία, ἡ (πονηρός), *badness, ill condition, wickedness, knavery.*

πονηρός, ά, όν (πονέω), *distressed, bad:* πονηρὰ πράγματα, *a bad state of things; bad, worthless, villanous, wicked.*

πόνος, ὁ (πένω, πένομαι), *task work, hard work; a task, work; distress.*

πορεύω, fut. εύσω (πόρος), *to bring away, to furnish, supply, cause to go, convey.* II. Pass. and Mid. πορεύομαι; Mid., fut. εύσομαι; Pass., aor. 1 ἐπορεύθην, pf. πεπόρευμαι: *to go, walk, march, travel.*

πορίζω, fut. ίσω, Att. ιῶ, aor. 1 ἐπόρισα, pf. πεπόρικα; Pass., fut. πορισθήσομαι, aor. 1 ἐπορίσθην, pf. πεπόρισμαι: (πόρος) *to bring, convey:* II. *to furnish, provide, supply;* Mid., *to furnish for one's self, provide, procure, get.*

πόῤῥω, Adv., Att. for πρόσω, *far, far off.*

πόῤῥωθεν, Adv., *from afar.*

πόσις, ιος, Att. εως, ἡ (πίνω), *a drinking, drink, beverage.*

πόσος, η, ον, interrog. Adj. of relat. ὅσος and demonst. τόσος; *how great? how much?* II. ποσός, ποσή, ποσόν, indef. Adj., *of any size* or *number.*

ποταμός, οῦ, ὁ, *a river, stream.*

πότε, interrog. Particle, *when? at what time?* II. ποτέ, enclit. Particle, *at some time, once:* ποτὲ μὲν ... ποτὲ δὲ ..., *at one time ... at another ...; sometimes ... sometimes ....*

πότερος, α, ον, *whether* or *which of the two?* II. The neut. πότερον or πότερα is frequently used as Adv. at the beginning of an interrog. sentence containing two contrary propositions: πότερον ... ἢ ...; *whether ... or ...?* 2. Without interrog., like ὁπότερος, *either of the two.*

ποτός, ή, όν, verb. Adj. (πίνω), *for drinking, drunk.*

πότος, ὁ (ΠΟ, root of πίνω), *a drinking, a drinking bout.*

ποῦ, interrog. Adv., *where? how? in what manner?* II. Ποῦ as enclit., *anywhere, somewhere.*

πούς, gen. ποδός, ὁ, *a foot.*

πρᾶγμα, ατος, τό, *a deed; a thing, fact, affair, matter.*

πρακτέος, α, ον, verb. Adj. of πράσσω, *to be done;* II. neut. πρακτέον, *one must do.*

πρᾶξις, εως, ἡ (πράσσω), *business affair, act.*

ΠΡᾼΟΣ, neut. πρᾶον; the fem. in use is πραεῖα, from πραΰς: *mild, soft, tame.* Comp. πραότερος.

ΠΡΑ'ΣΣΩ, Att. πράττω, fut. πράξω, aor. 1 ἔπραξα, pf. 1 πέπραχα, pf. 2 πέπραγα; Pass., fut. πραχθήσομαι, fut. 3 πεπράξομαι: *to achieve, bring about, effect, accomplish; to do, work.*

πραχθέν. έντος, τό, *the thing done.*

ΠΡΕ'ΠΩ, fut. πρέψω, aor. 1 ἔπρεψα; no pf. is found: *to be clearly seen* or *heard, be conspicuous; to become, beseem, suit:* II. imp. πρέπει, *it is fitting, it beseems, suits, becomes:* III. part. neut. τὸ πρέπον, τοῦ πρέποντος, *that which is seemly, fitness, propriety.*

ΠΡΕ'ΣΒΥΣ, vos and εως, ὁ, *an old man;* degrees of comp., πρεσβύτερος, πρεσβύτατος and πρέσβιστος: II. *an elder* — πρέσβεις, οἱ, *elders, chiefs; an ambassador.*

πρεσβύτης, ου, ὁ (πρέσβυς), *an old man;* fem. πρεσβῦτις, ιδος, *an old woman.*

πρίασθαι, aor. 2 inf. of ὠνέομαι.

ΠΡΙ'Ν, Adv. of time, *before;* τὸ πρίν or τοπρίν, *formerly:* II. *before that, first, sooner.*

πρίων, ονος, ὁ (πρίω), *a saw*

ΠΡΟ', Prep. with gen., *before, in front of.*

προ-αισθάνομαι, fut. αισθήσομαι, aor. 2 ησθόμην; Pass., pf. προῄσθημαι, fut. αισθανθήσομαι: *to perceive, learn,* or *observe beforehand;* II. *to learn before.*

προάστειον, τό (πρό, ἄστυ), *the space in front of a town, a suburb, the environs.*

προ-βάλλω, fut. βαλῶ, aor. 2 προὔβαλον, pf. προβέβληκα, pass. βέβλημαι: *to throw* or *cast before, to put forward, put in the foreground; to propose, to put forward an argument,* also *to allege:* II. *to throw beyond;* hence *to surpass:* III. *to set before one's self, cite, quote; to quote as an example.*

πρόβατον, τό (προβαίνω), mostly used in plur. πρόβατα, *animals* in general, esp. *small cattle, sheep.*

προ-βλέπω, fut. ψω, pf. βέβλεφα, pf. pass. βέβλεμμαι, *to foresee, to provide for one.*

πρόβλημα, ατος, τό (προβάλλω), *any thing that juts out* or *projects; a barrier, fence; problem; pretext.*

πρό-γονος, ον (πρό, γενέσθαι), *elder, older;* as Subst., πρόγονος, ὁ, *an ancestor.*

πρό-δηλος, ον (πρό, δῆλος), *clear beforehand;* ἐκ προδήλου, *manifestly.*

προ-δίδωμι, fut. δώσω, pf. act. δέδωκα, pass. δέδομαι, *to give beforehand, pay in advance; betray, give up, surrender.*

προδοθείς, εῖσα, έν, aor. 1 pass. part. of προδίδωμι.

προδότης, ου, ὁ (προδίδωμι), *a betrayer, traitor;* fem. προδότις, ιδος, *a traitress.*

προελθεῖν, προελθών, aor. 2 inf. and part. of προέρχομαι.

προ-έρχομαι fut. ελεύσομαι, aor. 2 ἦλθον, pf. ελήλυθα, Dep., *to come* or *go forward, to go on, advance;* II. *to go before* or *first.*

προέσθαι, aor. 2 mid. inf. of προΐημι.
προ-έχω, contr. προὔχω, fut. προέξω, *to hold before, to surpass, outstrip.*
προθεσμία, ἡ, *delay, limit; fixed time for any thing.*
προ-θέσμιος, α, ον (πρό, θεσμός), *laid down before, appointed, fixed;* ἡ προθεσμία (sub. ἡμέρα), *a day fixed for any thing.*
προ-θέω, fut. mid. θεύσομαι, *to run before;* II. *to run forward* or *forth.*
πρό-θυρον, τό (πρό, θύρα), *a front door, a porch.*
προ-ΐημι, impf. προΐειν, fut. προήσω, aor. 1 προῆκα, *to send before;* generally, *to dismiss, let go, to let fall, let slip.*
προ-κατάρχομαι, Dep., *to begin first.*
πρό-κειμαι, fut. κείσομαι, *to be set before, lie before, to stretch forward;* metaph., *to be proposed* or *laid before one, mooted.*
προ-κρίνω, fut. κρινῶ, *to choose before others, pick out, prefer before.*
Προμηθεύς, έως, ὁ (προμηθής), *Prometheus, Forethought,* son of the Titan Iapetos, and brother of Epimetheus, or *Afterthought,*—inventor of many arts, esp. of working in metal and clay; whence he is said to have made man from clay, and to have furnished him with the ἔντεχνον πῦρ, stolen from Olympus.
πρόνοια, ἡ (πρόνοος), *a perceiving, foresight, forethought, forecast;* II. *the providence of the gods.*
προξενέω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 προὐξένησα (πρόξενος), *to effect, to supply, furnish, present, grant.*
προ-πηλακίζω, fut. ίσω, Att. ιῶ (πρό, πηλός), *to treat with indignity, to abuse foully.*
ΠΡΟ'Σ, Prep., with gen., dat., and acc. With gen., implying motion *from* or *from the side* of a place; with dat., abiding *at* a place; with acc., motion *to* a place. Πρὸς τί; *to what end?* ἐκπλαγεὶς πρὸς τὸν λόγον, *amazed at the word;* ἡ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας ἅμιλλα, *the rivalry towards the more powerful.* Absol. as Adv., *besides, over and above.*
προσ-αγορεύω, fut. σω, aor. 1 ηγόρευσα, pf. ηγόρευκα, *to address, accost.*
προσ-άγω, fut. ξω, aor. 2 προσήγαγον, *to bring to, to bring in, to apply, to lead on.*
προσ-αδικέω, ῶ (πρός, ἀδικέω), *to wrong one* or *do wrong besides.*
προσ-ανατίθημι, fut. θήσω, *to offer* or *dedicate besides; to confer.*
προσ-απόλλυμι and **-απολλύω,** fut. ολέσω, pf. ολώλεκα, pf. 2 όλωλα, aor. 2 ωλόμην, *to destroy, to lose besides; to perish besides* or *with others.*
προσ-άπτω, fut. ψω, aor. ῆψα; Pass., pf. ῆμμαι, fut. (late) αφθήσομαι, *to fasten to* or *upon, attach to, confer upon; to apply to:* Mid., προσάπτομαι, *to touch, lay hold on, meddle with.*
προσ-αρτάω, ῶ, fut. ήσω, *to fasten* or *attach to;* Pass., *to be attached to.*
προσ-βάλλω, fut. βαλῶ, aor. 2 έβαλον, pf. βέβληκα, pass. βέβλημαι, *to throw to* or *upon, to apply;* Mid., *to attack:* II. intrans., *to assail, to approach, come to.*
προσβολή, ἡ (προσβάλλω) *an attack, assault.*
προσ-δέχομαι, fut. δέξομαι, fut. 3 δεδέξομαι, pf. δέδεγμαι, *to accept* or *receive, to admit.*
προσ-δέω, fut. δήσω, pf. δέδηκα, pf. pass. προσδέδεμαι, *to tie, bind,* or *fasten to* or *on.*

προσ-δοκάω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ἐδόκησα, *to expect, look for, to await.*

προσ-δοκέω, ῶ, fut. δόξω, aor. 1 ἔδοξα, pf. (δέδοχα?) pf. pass. δέδογμαι, *to seem* or *to be thought besides, to expect.*

προσδόκιμος, ον (προσδοκάω), *expected, looked for* or *to be expected.*

προσδραμεῖν, aor. 2 inf. of προστρέχω, προσδραμών, participle formed from obs. δρέμω. See προστρέχω.

προσέθηκα, aor. 1 of προστίθημι.

προσείληφα, εἴλημμαι, pf. act. and pass. of προσλαμβάνω.

πρόσ-ειμι, aor. 2 part. προσιών (πρός, εἶμι, *ibo*), *to approach one:* τὰ προσιόντα alone, *the income, revenue; the things existing.*

πρόσ-ειμι, impf. προσῆν (πρός, εἰμί, *sum*), *to be at, near,* or *by; to be added to, be in.*

προσ-εῖπον, inf. προσειπεῖν; aor. 2 without any pres. in use (προσαγορεύω being used instead): *to speak to one, to address* or *accost; to add; to call* so and so.

προσελθεῖν, προσελθών, aor. 2 inf. and part. of προσέρχομαι.

προσ-έρχομαι, fut. ελεύσομαι, Dep., with act. aor. 2 ἦλθον, pf. ελήλυθα, *to come forward;* absol., *to approach.*

προσ-εταιρίζομαι Mid., *to take to one's self as a friend, choose as one's comrade, attach to one's self.*

προσ-εύχομαι, fut. εὔξομαι, aor. ευξάμην, Dep., *to offer prayers* or *vows; worship; to pray for* a thing.

προσ-έχω, fut. ξω, aor. 2 προσέσχον, pf. προσέσχηκα, *to have besides* or *in addition; to attend, to pay attention.*

προσῆκον, part. neut. of προσήκω, used absol., *it being fit* or *becoming.*

προσ-ήκω, *to belong to:* II. impers., προσήκει πρός τινα, *it concerns, has reference to one;* 2. *it belongs to, beseems, befits.*

προσῆλθον, aor. 2 pass. of προσέρχομαι.

προσθήκη, ἡ (προστίθημι), *an addition, appendage, supplement.*

προσ-ίημι, fut. προσήσω, mid. ήσομαι; aor. 1 προσῆκα, mid. ηκάμην: *to send to* or *towards, let come to, to apply; to venture, to undertake.*

προσιών, οῦσα, όν, aor. 1 part. of πρόσειμι (εἶμι, *ibo*).

προσ-καλέω, ῶ, fut. έσω, *to call to, call on, summon.*

προ-σκοπέω, ῶ, fut. προσκέψομαι, and aor. 1 προὐσκεψάμην, *to see beforehand, look out for, to provide against;* Mid., *to watch, take care of.*

προσ-κρούω, fut. σω, pf. κέκρουκα, pf. pass. κέκρουμαι, *to strike against, to have a collision with, quarrel with.*

προσ-κτάομαι, ῶμαι, fut. κτήσομαι, pf. κέκτημαι, aor. εκτήθην (always passive), Dep., *to gain, get,* or *win besides.*

προσλάμπω. See λάμπω.

προσ-λαμβάνω, fut. λήψομαι, aor. 2 ἔλαβον, pf. εἴληφα, *to take* or *receive besides* or *in addition to; to get over and above.*

προσ-μένω, fut. μενῶ, *to abide* or *wait still longer;* II. trans., *to await.*

προσ-νέμω, fut. νεμῶ, aor. 1 ένειμα, pf. pass. νενέμημαι, *to allot, to distribute:* Mid., *to grant on one's own part; to devote, dedicate.*

προσ-οίσω, used as fut. of προσφέρω.

προσ-ομιλέω, ῶ, fut. ήσω, *to hold intercourse* or *converse with, associate with.*

προσ-παίζω, fut. *παίξομαι*, aor. 1 *ἔπαισα*, pf. pass. *πέπαισμαι*, *to play, sport*, or *jest with*.

προσ-πελάζω. fut. *άσω*, *to bring near to*; II. intrans. and pass., *to approach, come nigh to*.

προσπεσών, *οὖσα*, *όν*, aor. 2 part. of *προσπίπτω*.

προσ-πέτομαι, fut. *πτήσομαι*, aor. 2 *επτόμην* (for which an aor. 2 act., *προσέπτην*, is often used), pf. *πεπότημαι*, Dep., *to fly to* or *towards*; *to come* or *light upon one suddenly*.

προσ-πίπτω, fut. *πεσοῦμαι*, aor. 2 *ἔπεσον*, *to fall upon* or *against*; *to befall one, to happen, occur*; *to fall down prostrate, to supplicate*.

προσ-ποιέω. *ῶ*, fut. *ήσω*, *to pretend, feign, affect*.

προσ-πυνθάνομαι, fut. *πεύσομαι*, aor. 2 *επυθόμην*, pf. pass. *πέπυσμαι*, *to inquire* or *learn besides*.

προσρίπτω, fut. *ψω*, pf. pass. *ἔρῥιμαι*, *to throw to*.

προστάσσω, Att. *τάττω*, fut. *τάξω*, aor. 1 *ἔταξα*; Pass., fut. 3 *τετάξομαι*, aor. 1 *ετάχθην*: *to ascribe, to appoint, give orders, to order*. **Τὰ προσταχθέντα**, *the things ordered*; **τὸ προσταχθέν**, *the thing ordered*.

προσ-τίθημι, fut. *θήσω*, aor. 1 *ἔθηκα*, aor. 2 *ἔθην*, *to fit, to put to, to add*.

προσ-τρέχω, fut. *δραμοῦμαι*, aor. 2 *ἔδραμον*, pf. *δεδράμηκα*, *to run to, towards*, or *against*; *to make a sally* or *sudden attack*.

προσ-υπαντάω. *ῶ*, *to meet with*.

προσφάγημα=*προσφάγιον* (*προσφαγεῖν*), *any thing eaten with other food*; generally, *something to eat*.

πρόσ-φατος, *ον* (*πρός*, *πέφαται*, 3 sing. pf. pass. of *φένω*, obsol. root), *fresh-slaughtered*; generally, *fresh, new, late*. Neut. *πρόσφατον* as Adv., *lately*; also reg. Adv. *προσφάτως*, *lately*.

προσ-φέρω, fut. *προσοίσω*, aor. 1 pass. *προσενέγχθην*, *to bring to, near*, or *upon*; *to apply to*; *to present, offer*.

προσ-φεύγω, fut. *φεύξομαι*, *to flee for refuge to*.

προσ-φιλής, *ές* (*πρός*, *φιλέω*), *dear, beloved, friendly*.

προσφορά, *ἡ* (*προσφέρω*), *offering*; also *a kindness, benefit*.

πρόσφορος (*προσφέρω*), *serviceable, useful, convenient, suited to*; *τὰ πρόσφορα*, *what is fit* or *meet, fitting service*.

πρόσχημα, *ατος*, *τό* (*προέχω*), *a screen, cloak*; *pretence, pretext*.

προσψαύω, fut. *ψαύσω*, pf. *ἔψαυκα*, *to touch upon, touch*.

πρόσωπον, *τό* (*πρός*, *ὤψ*), *a face, visage, countenance*; *προσωπεῖον*, *a mask*.

πρότερος, *α*, *ον* (*πρό*), *before, sooner, earlier*; the neut. *πρότερον* used as Adv., *before, sooner, earlier*.

προ-τιμάω, *ῶ*, fut. *ήσω*, *to honor before, to prefer to another*: Pass., *to be preferred in honor*; *to take heed of, care for*; *to wish rather, prefer*.

προ-τρέπω, fut. *ψω*, pf. *τέτροφα*, *to turn* or *urge forwards, urge on, exhort* or *persuade to do* a thing.

προ-ϋπισχνέομαι, *οῦμαι*, fut. *υποσχήσομαι*, aor. *υπεσχόμην*, pf. *υπέσχημαι*, Dep., *to promise before*.

πρόφασις, gen. *εως* (*προφαίνω*), *an apparent cause, motive, pretext*; *a mere pretext, excuse, evasion*.

προ-φέρω, fut. *προοίσω*, aor. 1 *προήνεγκα*, aor. 2 *προήνεγκον*, *to bring before one, bring to, present, bring forward*; also *to utter, assert, declare*.

πρόχειρος, *ον* (*πρό*, *χείρ*), *at hand*,

close to, convenient, handy, ready.

πρύμνη, ἡ, *the hindmost part of a ship, the stern.*

πρῷρα, **ας,** ἡ (πρό), *the fore-part of a ship, the prow.*

πρῶτος, **η,** **ον,** *first, foremost, front:* neut. plur. **τὰ πρῶτα** (sub. **ἆθλα**), *the first prize;* neut. sing. and plur., **πρῶτον,** **πρῶτα,** as Adv., *first, in the first place.*

ΠΤΑΙ'ΡΩ, fut. **πταρῶ,** aor. 1 **ἔπταρα,** aor. 2 **ἔπταρον,** aor. 2 pass. **ἐπτάρην,** *to sneeze.*

ΠΤΑΙ'Ω, fut. **πταίσω,** aor. 1 **ἔπταισα;** Pass., aor. 1 **ἐπταίσθην,** pf. **ἔπταισμαι:** *to make to stumble, to fail, to stumble against.*

πτερόν, τό (**πέτομαι, πτέσθαι**), *a feather;* plur., *feathers, wings.*

πτηνόν, **οῦ,** **τό,** *bird.*

πτοέω, **ῶ,** fut. **ήσω,** aor. 1 **ἐπτόησα;** Pass., aor. 1 **ἐπτοήθην:** *to frighten, scare away.*

πτώξ, ὁ, ἡ, gen. **πτωκός** (**πτώσσω**), *the cowering animal,* i.e. *the hare.*

πτωχός, **ή,** **όν,** also **ός,** **όν** (**πτώσσω**), *a beggar:* II. as Adj., *beggarly, mean, sorry;* also (later) *poor.* Comp. and Superl. **πτωχότερος, ότατος;** irreg. Comp. **πτωχίστερος.** Adv., **-χῶς.**

ΠΥ'ΛΗ, ἡ, *a gate;* in plur., *the gates* of a town.

πυνθάνομαι, fut. **πεύσομαι,** aor. 2 **ἐπυθόμην,** pf. pass. **πέπυσμαι,** *to ask, inquire, ascertain by asking; to hear, learn.*

ΠΥ~Ρ, **πυρός,** **τό,** *fire.*

πυρετός, **οῦ,** ὁ (**πῦρ**), *burning heat, a fever.*

ΠΩ'ΓΩΝ, **ωνος,** ὁ, *the beard, a jet of flame.*

πωλέω, **ῶ,** fut. **ήσω,** fut. 3 **πεπωλήσομαι,** *to sell.*

πῶμα, **ατος,** **τό** (ΠΟ, root of some tenses of **πίνω**), *a drink, a draught, potion.*

πῶμα, **ατος,** **τό,** *a lid, cover.*

πωμάω, **ῶ,** fut. **ήσω,** *to close, to cover.*

πῶς, interrog. Adv., *how? in what way* or *manner?*

πως, enclit. Adv., *in any way, at all, by any means;* Lat. *aliquo modo.*

Ρ.

ῬΑ'ΒΔΟΣ, ἡ, *a rod, wand, stick, switch.*

ῥαγάς, **άδος,** ἡ (**ῥαγῆναι**), *a rent, chink.*

ῥᾴδιος, **α,** **ον,** Att., also **ος,** **ον,** *easy, easy to make* or *do.*

ῥᾳδιοῦργος, **ον** (**ῥᾴδιος, ἔργον**), *doing things easily;* II. in bad sense, *reckless, mischievous, crafty.*

ῥᾳδίως, Adv., *easily, lightly, readily.*

ῥᾴ-θυμος, **ον** (**ῥᾴδιος, θυμός**), *thoughtless, careless;* II. *sluggish, lazy, slothful.*

ῥαΐζω, fut. **ίσω** (**ῥᾴδιος**), *to grow easy, to find relief, recover.*

ῥάξ, gen. **ῥαγός,** ἡ, *a grape.*

ῥᾷον, neut. of **ῥᾴων,** often used as comp. Adv., *more easily.*

ῬΑ'ΠΤΩ, fut. **ῥάψω,** aor. 1 **ἔρραψα,** aor. 2 (late) **ἔρραφον;** Pass., aor. 2 **ἐρράφην,** pf. **ἔρραμμαι:** *to sew* or *stitch together;* metaph., *to devise, contrive, plot.*

ῥεῦμα, **ατος,** **τό** (**ῥέω**), that which flows — *a stream, a river.*

ῬΕ'Ω, fut. **ῥεύσομαι,** fut. 2 **ῥυήσομαι** and aor. 2 **ἐρρύην,** pf.

ἐῤῥύηκα, *to flow, run, stream, gush;* II. *to flow* or *melt away.*

ῥήτωρ, ορος, ὁ (ῥέω = ἐρῶ), *a public speaker, orator.*

῾ΡΙ΄ΖΑ, ης, ἡ, *a root.*

῾ΡΙ΄ΝΗ, ἡ, *a file, rasp.*

῾ΡΙ΄ΠΤΩ, fut. ῥίψω, aor. 1 ἔῤῥιψα, pf. ἔῤῥιφα; Pass., fut. 1 ῥιφθήσομαι, aor. 2 ἐῤῥίφην, fut 2 ῥιφήσομαι (perhaps later), fut. 3 ἐῤῥίψομαι: *to throw, cast, hurl; to drop.*

῾ΡΟ΄ΔΟΝ, τό, *the rose.*

῾ΡΟ΄ΔΟΣ, ου, ἡ, the island of *Rhodes.*

ῥοιζηδόν, Adv., *with a rushing noise* or *motion.*

ῥοῖζος, ὁ, Ion. ἡ, *any whistling* or *rushing sound; the flapping of wings:* μετὰ πολλοῦ τοῦ ῥοίζου, *with much flapping of wings.*

ῥόπαλον, τό (ῥέπω), *a club, a stick* or *cudgel.*

ῥύγχος, τό, *a snout, muzzle.*

ῥύμμα, ατος, τό (ῥύπτω), any thing used for *washing, soap; filth.*

῾ΡΥ΄ΟΜΑΙ, fut. ῥύσομαι, aor. 1 ἐῤῥυσάμην, *draw out of harm's way;* hence *to rescue, save:* II. *to free, redeem, guard, protect, defend.*

ῥωμαλέος, α, ον (ῥώμη), *strong of body;* generally, *powerful, mighty, strong.*

ῥώννυμι or **ῥωννύω,** fut. ῥώσω, aor. 1 ἔῤῥωσα, pf. ἔῤῥωμαι (ῥώομαι), *to strengthen, make strong, to confirm.*

Σ.

ΣΑΓΗ΄ΝΗ, ἡ, *a large drag-net for taking fish; a seine.*

σαθρός, ά, όν = σαπρός, *rotten, decayed, unsound.*

ΣΑΙ΄ΝΩ, fut. σανῶ, aor. 1 ἔσηνα, *to wag the tail, fawn:* II. metaph., *to fawn upon, caress; to be gentle, kind.*

σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *a war-trumpet; trump.*

ΣΑΛΠΙ΄ΖΩ, fut. ίγξω, aor. 1 ἐσάλπιγξα, fut. (later) σαλπίσω, aor. 1 ἐσάλπισα (pf.?), pf. pass. σεσάλπισμαι, *to sound the trumpet, give signal by trumpet:* ἐπεὶ ἐσάλπιγξε (sc. ὁ σαλπιγκτής), *when the trumpet sounded.*

ΣΑ΄ΤΥΡΟΣ, ὁ, *a satyr,* — companion of Bacchus, represented with long-pointed ears and a goat's tail; later, goats' legs were added: the Satyr differed from Pan or the Faun in having no horns. II. *a lewd, goatish fellow.*

σαυτοῦ, σαυτῆς, contr. for σεαυτοῦ, σεαυτῆς.

σαφῶς, Adv., *clearly, plainly, surely;* Comp. σαφέστερον, Superl. σαφέστατα.

σεαυτοῦ, τῆς, τοῦ, reflexive Pron. of 2 pers., *of thyself:* only used in sing. gen., dat., acc., masc. and fem.; in plur. separated, ὑμῶν αὐτῶν, etc.

ΣΕΙ΄Ω, fut. σείσω, aor. 1 ἔσεισα, pf. σέσεικα, pf. pass. σέσεισμαι, *to shake, move to and fro, brandish.*

σεμνός, ή, όν (σέβομαι), *august, holy, solemn, awful, respectful.*

σημαίνω, fut. σημανῶ, aor. 1 ἐσήμηνα, pf. σεσήμαγκα (late); Pass., aor. 1 ἐσημάνθην, pf. σεσήμασμαι: *to show by a sign* or *token, point out;* II. *to give a sign* or *signal to do* a thing; III. *to signify, announce, intimate.*

ΣΙ΄ΔΗΡΟΣ. ὁ, *iron.*

σιτίον, τό (σῖτος), mostly in plur.

σιτία, *food made of corn, bread; food, victuals, provisions.*

ΣΙ'ΤΟΣ, **ὁ**, irreg. plur. σῖτα, τά, *wheat, corn, grain.*

σιωπάω, ῶ, fut. ήσομαι and (later) σιωπήσω, aor. 1 ἐσιώπησα, *to be silent* or *still, to keep silence, to keep secret.*

ΣΚΑΙΟ'Σ, ά, όν, *left, on the left hand* or *side*, like ἀριστερός: ἡ σκαιά (sub. χείρ), *the left hand; unlucky, ill-omened; awkward, clumsy, uncouth.*

ΣΚΑ'ΠΤΩ, fut. σκάψω; Pass., aor. 2 ἐσκάφην, pf. ἔσκαμμαι: *to dig.*

σκάφος, εως, τό (σκαφῆναι), *a vessel, a tub;* esp. *the hull of a ship; a ship, boat.*

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εως, τό, *the leg.*

σκεπάζω, fut. άσω (σκέπας), like σκεπάω, *to cover, shelter, screen.*

σκέπτομαι, fut. σκέψομαι, aor. 1 ἐσκεψάμην, pf. ἔσκεμμαι, aor. 1 pass. (rare) ἐσκέφθην, fut. 3 ἐσκέψομαι, Dep., intrans., *to look about, look carefully at, look after, watch;* II. of the mind, *to look to, view, examine, consider.*

ΣΚΕΥ͂ΟΣ, εως, τό, *a vessel* or *implement* of any kind; II. in plur. σκεύη, τά, *the implements, tools; the dresses of actors.*

ΣΚΗΝΗ', ἡ, *a tent, booth; the stage, the part on which the actors performed.*

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *a shadow, shade.*

ΣΚΙΡΤΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, *to spring, leap, bound.*

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, *a pale, stake.*

σκόπελος, ὁ (σκοπέω), *a look-out place, a crag* or *headland; generally, a high rock, peak.*

σκοπέω, ῶ, also **σκοπέομαι**, οῦμαι, fut. σκοπήσω, aor. 1 ησα, pf. pass ἔσκεμμαι, *to look at* or *after* a thing; *to behold, contemplate, survey, consider.*

σκυθρωπάζω, fut. άσω (σκυθρωπός), *to look angry* or *sullen, be of a sad countenance.*

σκυτεύς, έως, ὁ (σκῦτος), *a shoemaker, cobbler.*

ΣΚΩ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *a worm.*

ΣΚΩ'ΠΤΩ, fut. ώψομαι, aor. 1 ἔσκωψα; Pass., aor. 1 ἐσκώφθην, pf. ἔσκωμμαι: *to mock, jeer, scoff at, jest at.*

σμῆνος, εος, τό (from ἑσμός), *a bee-hive:* II. *a swarm of bees;* generally, *a swarm.*

σμικρότης, v. sub. μικρ–.

σοί, dat. of σύ.

σός ἡ, όν, possess. Adj. of the 2 pers. pron. σύ, *thine, thy, of thee.*

σοφίζω, fut. ίσω, (σοφός), *to make wise, to instruct;* Pass., *to become* or *be wise, to deal subtly* or *cunningly.* II. **Σοφίζομαι**, fut. ίσομαι, pf. σεσόφισμαι, fut. (late) σοφισθήσομαι as Dep., *to devise, contrive skilfully, shrewdly.*

σόφισμα, ατος, τό, *a device, invention, trick.*

ΣΠΑ'ΘΗ, ἡ, *any broad blade, a broadsword.*

σπανίως, Adv. of σπάνιος (seldom); Comp. ώτερον, Superl. ώτατα.

σπαράσσω, Att. –ττω, fut. ξω, aor. 1 ἐσπάραξα (σπάω), *to tear* or *rend in pieces, mangle.*

ΣΠΑ'Ω, ῶ, fut. σπάσω, aor. 1 ἔσπασα, pf. ἔσπακα; Mid., aor. 1 ἐσπασάμην; Pass., aor. 1 ἐσπάσθην, pf. ἔσπασμαι: *to draw, to draw out* or *forth*, of a sword, etc.

σπεῖσαι, aor. 1 inf. of σπένδω.

ΣΠΕ'ΝΔΩ, fut. σπείσω; Mid., fut. σπείσομαι, aor. 1 ἔσπεισα; Pass., aor. 1 ἐσπείσθην, pf. ἔσπεισμαι: *to pour out* or *offer a drink-offering to a god before drinking wine; to pour, to sprinkle; to make a treaty, make peace.*

ΣΠΕΥ'ΔΩ, fut. σπεύσω, aor. 1 ἔσπευσα, pf. ἔσπευκα, pf. pass. ἔσπευσμαι, trans., *to hasten, quicken, seek eagerly.*

σπήλαιον, τό (σπέος), *a grotto, cave, pit.*

σπλάγχνον, τό, mostly in plur. σπλάχνα, τά, Lat. *viscera, the entrails.*

ΣΠΟ'ΓΓΟΣ, Att. σφόγγος, ὁ, *a sponge.*

σπόρος, ὁ (σπείρω), *a sowing.*

σπουδάζω, fut. σπουδάσω (late), fut. pass. άσομαι, aor. 1 ἐσπούδασα, pf. ἐσπούδακα (σπουδή), intrans., *to make haste, to be busy, zealous,* or *earnest.*

σπουδαῖος, α, ον (σπουδή), *wise, busy, zealous, good, serious, grave:* Comp. and Superl. σπουδαιότερος, –ότατος; also irreg. Comp. and Superl., σπουδαιέστερος, –έστατος.

σπουδή, ἡ (σπεύδω), *haste, speed, eagerness; σπουδῇ, in haste, hastily;* dat. σπουδῇ as Adv., *with great trouble,* i.e. *scarcely, hardly.*

στάς, στᾶσα, στάν, aor. 2 part. of ἵστημι.

στασιάζω, fut. ιάσω (στάσις), intrans., *to rebel, revolt;* generally, *to quarrel, dispute.*

στάσις, εως, ἡ (ἵσταμαι), *a position, post, station:* II. *a party formed for political purposes; a faction, party:* III. *sedition, faction, quarrel.*

ΣΤΑ'ΧΥΣ, υος, ὁ, *an ear of corn.*

στεάτινος, η, ον, *of tallow.*

στέγη, ἡ (στέγω), *a roof;* II. *a house, dwelling.*

στειλειά, ἡ (στέλλω), *the hole for the handle of an axe.*

στειλειόν, τό, *the handle* or *helve of an axe fitted into the στειλειά.*

στεναγμός, ὁ and ἡ (στενάζω), *a groaning, moaning.*

στενάζω, fut. άξω, aor. ἐστέναξα, pf. pass. ἐστέναγμαι, *to sigh much* or *deeply; to groan, moan, lament.*

ΣΤΕΝΟ'Σ ή, όν, *narrow, strait; ἐν στενῷ, in a narrow compass:* Comp. and Superl. στενότερος, ότατος; also στενώτερος, ώτατος.

στένω, only used in pres. and impf. (στενός), *to sigh, groan, moan;* trans., *to bewail, lament.*

ΣΤΕ'ΡΓΩ, fut. ξω, aor. 1 ἔστερξα, pf. 2 ἔστοργα, pf. pass. ἔστεργμαι, fut. mid. as pass. στέρξομαι, *to love, to be fond of, to be content.*

ΣΤΕΡΕΟ'Σ, ά, όν, *stiff, stark, firm, solid.*

στερέω, ῶ, fut. στερήσω, Att. στερῶ, aor. 1 ἐστέρησα, pf. ἐστέρηκα; Pass., pf. ἐστέρημαι, aor. 1 ἐστερήθην, aor. 2 (poet.) ἐστέρην, fut. 2 στερήσομαι, fut. 3 ἐστερήσομαι, fut. (late) στεροῦμαι: *to deprive, bereave,* or *rob a person* of any thing; Pass., *to be deprived, bereaved,* or *robbed* of any thing.

στέρησις, ἡ (στερέω), *privation, loss.*

στερίσκω, Att. collat. form of στερέω.

ΣΤΕ'ΡΟΜΑΙ, Pass., aor. 2 ἐστέρην, *to be deprived of, to be without, to be wanting in.*

ΣΤΕ'ΦΩ, fut. ψω, aor. 1 ἔστεψα; Pass., aor. 1 ἐστέφθην, pf. ἔστεμμαι, fut. (late) στεφθήσομαι; Mid., aor. 1 ἐστεψάμην: *crown, to wreathe.*

ΣΤΗ͂ΘΟΣ, εος, τό, *the breast, chest;* Lat. *pectus.*

ΣΤΗ'ΛΗ, ἡ, *a post* or *slab, a monument, a grave-stone, a pillar.*

στηλιτεύω, fut. σω, *to inscribe on a στήλη; to post* or *placard publicly:* metaph., *to expose one's wickedness, evil-doings.*

στοιχεῖον, τό, *element;* II. τὰ

στοιχεῖα, the simplest component parts.

στόμα, ατος, τό, *the mouth.*

στοχάζομαι, fut. άσομαι, aor. 1 mid. ἐστοχασάμην, pf. pass. ἐστόχασμαι, aor. (seems late and pass.) ἐστοχάσθην (στόχος), Dep., *to aim* or *shoot at*; II. *to guess, to surmise, conjecture.*

στράτευμα, ατος, τό (στρατεύω), *an expedition*; II. *an armament, army.*

στρατεύομαι, fut. mid. στρατεύσομαι, aor. ἐστρατευσάμην, pf. ἐστράτευμαι, aor. pass. ἐστρατεύθην, *to take the field, serve as a soldier.*

στρατ-ηγός, ὁ (στρατός, ἄγω), *the leader* or *commander of an army, a general.*

στρατιώτης, ου, ὁ (στρατός), *a soldier.*

στραφείς, στραφῆναι, aor. 2 pass. part. and inf. of στρέφω.

στρεβλός, ή, όν (στρέφω), *twisted, bowed, distorted.*

ΣΤΡΕ'ΦΩ, fut. ψω, aor. 1 ἔστρεψα, pf. ἔστροφα, aor. 2 ἐστράφην; Pass., fut. στραφήσομαι, pf. ἔστραμμαι: *to twist, turn, bend; to turn about, to turn, circle.*

στρουθίον, τό, dim. of στρουθός, *a young sparrow.*

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ὁ, also ἡ, *any small bird*, esp. *a sparrow.*

ΣΥ', *thou*, subst. Pron. of 2 pers., gen. σοῦ.

συγγενής, ές (σύν, γενέσθαι), *natural, inborn*: II. *of the same stock, descent*, or *family, akin*,—οἱ συγγενεῖς, *kinsfolk, kinsmen, relatives.*

συγ-καλέω, ῶ, fut. έσω, pf. κέκληκα, pass. κέκλημαι, fut. 3 κεκλήσομαι, *to call* or *summon together, call to council.*

συγ-κατέρχομαι, fut. ελεύσομαι, aor. 2 act. ἦλθον, pf. ελήλυθα, Dep., *to come* or *go back together.*

συγ-κατορύσσω, Att. ορύττω, fut. ξω; Pass., pf. ορώρυγμαι and ὤρυγμαι, aor. 2 ωρύχην, fut. 2 ορυχήσομαι: *to bury with.*

συγκέχυμαι, pf. pass. of συγχέω.

συγκοινωνέω, ῶ, fut. ήσω, *to partake in* a thing, *to associate.*

συγκρούω, fut. σω, pf. κέκρουκα, *to strike together, to bring into collision.*

συγ-κρύπτω, fut. ψω; Pass., pf. κέκρυμμαι, fut. 3 κεκρύψομαι, fut. κρυφήσομαι and (late) κρυβήσομαι: *to cover up completely, envelop, to conceal utterly, to hide.*

συγ-χέω, fut. χεῶ, aor. 1 συνέχεα, pf. κέχυκα, *to mix up, to pour together, to confound, to disturb.*

συγ-χωρέω, ῶ, fut. ήσω and ήσομαι, pf. κεχώρηκα, *to come together, unite; to concede, give up, yield, permit, to assent, acquiesce in.*

συ-ζεύγνυμι, fut. ζεύξω; Pass., aor. 2 συνεζύγην: *to yoke together, couple, unite.*

συκαμινέα = συκάμινος, ου, ἡ, (more rarely) ὁ, *the mulberry-tree.*

συκάμινος, ἡ, *the mulberry-tree.*

συκέα, έας, ἡ (σῦκον), *the fig-tree.*

σῦκον, τό, *a fig.*

ΣΥΛΑ'Ω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ἐσύλησα; Pass., aor. 1 ἐσυλήθην, pf. σεσύλημαι: *to be robbed* or *deprived of* a thing; *to strip, pillage, plunder.*

σύλη, ἡ, or **σῦλον**, τό, only used in plur. σῦλαι, αἱ, or σῦλα, τά (συλάω), *the right of seizing the ship* or *cargo of a foreign merchant; the right of seizure; right to make reprisals in case of war*, answering to modern letters of marque.

συλ-λαβεῖν, aor. 2 inf. of **συλλαμβάνω.**

συλ-λαμβάνω, fut. λήψομαι, aor. 2 συνέλαβον, pf. εἴληφα, fut. 3 (late) λελήψομαι, *to lay hold of* or *seize, to catch, to capture.*

συλ-λέγω, fut. ξω, aor. 1 συνέλεξα; Pass., aor. 1 συνελέχθην, aor. 2 συνελέγην: *to gather, collect.*

συλληφθῆναι, aor. 1 pass. inf. of συλλαμβάνω.

σύλληψις, εως, ἡ (συλλαμβάνω), *a seizing, laying hold of, apprehending.*

σῦλον, τό. See σύλη.

συμ-βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 συνέβην, pf. βέβηκα, *to come together, meet; to occur, to come to pass, fall out, happen;* συμβαίνει, συνέβη, *it happens,* or *happened that ...*

συμβάς, ᾶσα, άν, aor. 2 part. of συμβαίνω.

συμβεβηκώς, pf. part. of συμβαίνω.

συμβιοτεύω = συμβιόω.

συμ-βιόω ῶ, fut. βιώσομαι, aor. 2 συνεβίων, pf. συμβεβίωκα, *to live with.*

σύμβολον, τό (συμβάλλω), *a sign* or *mark to infer* a thing *by; a signal, token.*

συμβουλεύω, fut. σω, pf. βεβούλευκα, *to advise, counsel;* c. dat. pers.

συμβουλή, ἡ (συν, βουλή), *advice* or *counsel given.*

συμβουλία, ἡ = συμβουλή.

συμβούλιον, τό (σύν, βουλή), *a council.*

σύμβουλος, ὁ (σύν, βουλή), *an adviser, counsellor.*

συμμαχέω, ῶ, fut. ήσω (σύμμαχος), *to be an ally, be in alliance with;* and so generally *to help, aid.*

συμμαχία, ἡ, in war, *an alliance, aid, succor, help.*

συμ-μεταβάλλω, fut. βαλῶ, *to change sides and take part with.*

συμ-μύω, fut. ύσω, aor. ἔμυσα, pf. μέμυκα, intrans., *to be shut up close, be closed,* — of wounds; *to shut the lips* or *eyes.*

συμ-πατέω, ῶ, fut. ήσω, *to tread together;* II. *to trample under foot.*

συμ-πίπτω, fut. πεσοῦμαι, aor. 2 συνέπεσον, pf. συμπέπτωκα, *to fall together, meet violently.*

συμ-πλέκω, fut. ξω, aor. 1 συνέπλεξα; Pass., aor. 2 συνεπλάκην, pf. συμπέπλεγμαι: *to be engaged in a close struggle; to be entangled in.*

συμ-πνίγω, fut. πνιγήσομαι and πνιξοῦμαι, aor. 2 ἐπνίγην, pf. pass. πέπνιγμαι, *to throttle, to choke up.*

συμ-προπέμπω, fut. ψω, pf. πέπεμμαι, *to escort together, join in escorting.*

συμ-φέρω, fut. συνοίσω, aor. 1 συνήνεγκα, aor. 2 συνήνεγκον, pf. συνενήνοχα, pf. pass. συνενήνεγμαι (cf. φέρω), *to bring together, gather, collect;* II. impf. συμφέρει, *it is of use, profitable, expedient.*

συμφορά, ἡ (συμφέρω), *an event, a mishap, misfortune, calamity.*

ΣΥΝ and **ξύν**, Prep. with dat., *along with, together;* in comp., *with, together, at the same time.*

συναγαγεῖν, aor. 2 act. inf. of συνάγω.

συν-άγω, fut. άξω, aor. 1 (rare) συνῆξα, aor. 2 συνήγαγον, Att. pf. συνῆχα, pf. pass. σύνηγμαι, aor. 2 mid. συνηγαγόμην, *to lead* or *bring together, to gather together, assemble, to collect.*

συν-αθροίζω, fut. σω, *to gather together, assemble.*

συναθροισμός, ὁ, *collection.*

συν-αιρέω, ῶ, fut. ήσω, fut. 2 (perhaps late) συνελῶ, aor. 1 συνήρησα, aor. 2 συνεῖλον, pf. συνήρηκα; Pass., pf. συνήρημαι, fut. 3 (rare) συνηρήσομαι (cf. of αἱρέω): *to grasp* or *seize to-*

gether, comprise, comprehend; metaph., *to destroy.*

συναίρω, impf. *συνῇρον*, fut. *συναρῶ*, aor. *συνῆρα*, pf. *συνῆρκα*, pf. pass. *συνῆρμαι*, *to raise, lift:* II. Mid., *to take part in* a thing, *undertake jointly; to be pleasing.*

συν-αντάω, ῶ, fut. *ήσω*, aor. 1 *ἤντησα*, *to meet face to face;* generally, *to meet together, to meet with.*

συν-αποβάλλω, fut. *συναποβαλῶ*, *to throw away with.*

συν-αποθνήσκω, fut. *αποθανοῦμαι*, aor. 2 *απέθανον*, *to die together with.*

συν-απόλλυμι, fut. *απολῶ*, *to destroy with* or *together;* pf. 2 *ὄλωλα*, aor. (late) *ωλέσθην*, aor. 2 *ωλόμην*, *to perish along with* or *together.*

συν-δειπνέω, ῶ, fut. *ήσω*, *to dine* or *sup with.*

σύνδειπνος, *ον* (*σύν*, *δεῖπνον*), *dining together;* as Subst., *σύνδειπνος*, *ὁ*, *a companion at table.*

συν-δέω, fut. *δήσω*, aor. *ἔδησα*, pf. *δέδεκα*, *to bind together.*

συν-διαιτάομαι, *ῶμαι*, fut. *διαιτήσομαι*, pf. pass. *δεδιῄτημαι*, aor. *εδιῃτησάμην* (*σύν*, *διαιτάω*), Dep., *to live with* or *together.*

συν-διατρίβω, fut. *ψω*, *to pass one's time with* or *together; to remain, to live.*

συνέβην, aor. 2 of *συμβαίνω*.

συν-είδω, in aor. 2 *συνεῖδον*, inf. *ιδεῖν*, *to see together, see plainly, understand;* II. pf. *σύνοιδα* in pres. sense, inf. *συνειδέναι*, *to share in the knowledge, be cognizant of* a thing.

σύν-ειμι, fut. *ἔσομαι* (*σύν*, *εἰμί*, *sum*), *to be with, be joined* or *united with.*

σύν-ειμι (*σύν*, *εἶμι*, *ibo*), *to go* or *come together;* hence, *to assemble, meet, to deliberate.*

συνείς, *εῖσα*, *έν*, part. aor. 2 of *συνίημι*.

συνέλαβον, aor. 2 ind. of *συλλαμβάνω*.

συν-εξέρχομαι, Dep., with aor. 2 act. *εξῆλθον*, pf. *εξελήλυθα* (cf. *ἔρχομαι*), *to go* or *come out with.*

συν-εξετάζω, fut. *άσω*, aor. *εξήτασα*, pf. pass. *ήτασμαι*, *to search out* or *examine along with* or *together;* Pass., *to be reckoned with* or *among.*

συνεξωθέω, ῶ, fut. *ωθήσω*, pf. *έωκα*, pf. pass. *έωσμαι* (*σύν*, *ἐξωθέω*), *to thrust one together.*

συν-εργός, *όν* (*σύν*, *ἔργον*), *working together with another;* as Subst., *συνεργός*, *ὁ* or *ἡ*, *an associate* or *partner in a work, a fellow-workman.*

συν-έρχομαι, fut. *ελεύσομαι*, aor. 2 act. *ἦλθον*, pf. *ελήλυθα*, Dep., *to go along with* or *together.* II. *To come together, meet, to have dealings* or *intercourse with:* 2. in hostile sense, *to meet in battle, encounter.*

συνέστην, aor. 2 ind. of *συνίστημι*.

συν-εστιάω, ῶ, fut. *άσω*, pf. *ειστίακα;* Pass. pf. *ειστίαμαι*, fut. *εστιάσομαι*: *to entertain in one's house;* Pass., *to feast along with* or *together.*

συνετός, *ή*, *όν* (*συνίημι*), *quick of apprehension, intelligent, sagacious;* neut. plur. *συνετά* as Adv., *intelligibly.*

συν-εύχομαι, fut. *ξομαι*, aor. *ευξάμην*, Dep., *to pray with* or *together, to join in making a prayer.*

συνεχής, *ές* (*συνέχω*), *continuous;* c. dat., *continuous with, adjacent.* The neut. *συνεχές* is used as Adv. = *συνεχῶς*.

συν-έχω, Att. *ξυν-*, fut. *έξω*, aor. 2 *συνέσχον*, *to hold* or *keep together;* II. *to contain, comprise;* III. *to constrain, oppress,*

to keep back. Pass., *distressed, affected by.*

συνεχῶς, Adv. of συνεχής, *continually, unceasingly.*

συνήθεια, ἡ, *a use, habit; intimacy; dwelling.*

συνήθης, ες, gen. εος, contr. ους (σύν, ἦθος), *akin, well suited to, habitual, customary, familiar;* κατὰ τὸ σύνηθες, *according to custom.*

συνθείς, aor. 2 part. of συντίθημι.

συνθήκη, ἡ (συντίθημι), *an agreement, arrangement, a covenant.*

συνιδεῖν, aor. 2 inf. of συνείδω.

συνιέναι, inf. pres. of συνίημι.

συν-ίημι, Att. ξυνίημι, fut. συνήσω or συνήσομαι, aor. 1 συνῆκα, aor. 2 συνῆν, aor. 2 mid. συνείμην, pf. συνεῖκα, pf. pass. συνεῖμαι, *to send, set together:* II. metaph., *to perceive, hear, to take notice of, observe, understand, know.*

συν-ίστημι, fut. συστήσω, aor. 1 συνέστησα, *to place* or *set together, to associate, attach to; to stand together, to remand, to abide.*

συν-νοέω, ῶ, fut. ήσω, *to think over, meditate* or *reflect on.*

συν-οδεύω, fut. σω, *to journey along with.*

συν-οδοιπορέω, ῶ, fut. ήσω, *to travel together.*

συν-οδοιπόρος, ὁ, *a fellow-traveller.*

σύν-οδος, ἡ, *assembly, meeting;* also *an association.*

σύνοικος, ον (σύν, οἰκέω), *living with* or *together, inhabiting jointly; a denizen.*

συν-οράω, ῶ, fut. συνόψομαι, aor. 2 συνεῖδον, *to see together* or *at the same time;* II. *to see all at once.*

συν-ορίνω, aor. ὤρινα, *to stir up together.*

συν-ουσία (from συνών, συνοῦσα, part. of σύνειμι), *a living together, social intercourse, association, society.*

συν-τάσσω, Att. -ττω, fut. ξω, aor. 1 ἔταξα; Pass., aor. 1 ετάχθην, aor. 2 (rare) ετάγην, fut. 2 (rare and late) ταγήσομαι: *to put together in order, to arrange, to ordain; to promise, to agree together, bargain.*

συν-τίθημι, fut. θήσω, aor. ετέθην, *to agree on, to covenant* or *contract to do* a thing.

συν-τρίβω, fut. ψω, aor. 1 ἔτριψα; Pass., aor. 2 ετρίβην, pf. τέτριμμαι, fut. 2 τριβήσομαι: *to rub together;* II. *to crush, shiver to atoms, to break.*

σύντροφος, ον (συντρέφω), *familiar, ordinary, common;* Subst., *companion, associate.*

συριγμός, ὁ (συρίττω), *the sounding of a pipe, a piping, whistling.*

ΣΥΡΙ´ΖΩ, Att. συρίττω, fut. ίξω and (late) ίσω, fut. mid. ίξομαι, aor. 1 ἐσύριξα and (later) ἐσύρισα, *to make a whistling sound; to hiss, to whistle.*

ΣΥ´ΡΩ, fut. συρῶ, aor. 1 ἔσυρα, pf. σέσυρκα; Pass., aor. 2 ἐσύρην, pf. σέσυρμαι: *to draw, drag, trail along.*

ΣΥ´Σ, ὁ and ἡ, gen. συός, Lat. *sus* = ὗς, *a swine, pig,* whether *hog,* or *boar,* or *sow.*

ΣΦΑ´ΖΩ, Att. σφάττω, fut. σφάξω, aor. 1 ἔσφαξα; Pass., aor. 1 ἐσφάχθην, aor. 2 ἐσφάγην, pf. ἔσφαγμαι, *to slay by cutting the throat; to slay, slaughter, sacrifice.*

ΣΦΑΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, *a ball;* II. *a sphere, globe.*

σφαλερός, ά, όν (σφάλλω), *making to fall, totter,* or *stagger;* metaph., *slippery, perilous, precarious.* Adv., σφαλερῶς.

σφάλλω, fut. σφαλῶ, aor. 1 ἔσφηλα; fut. σφαλήσομαι, fut. mid. σφαλοῦμαι, aor. 2 ἐσφάλην: *to*

trip up, deceive; metaph., *to baffle, disappoint; to be at fault, to be mistaken.*

σφήν, σφηνός, ὁ, *a wedge.*

σφόδρα, Adv., properly neut. plur. of σφοδρός, *very, very much, exceedingly.*

ΣΦΟΔΡΟΣ', ά, όν, also ός, όν, *vehement, violent, excessive.*

σφοδρῶς, Adv. of σφοδρός, *violently;* Superl. σφοδρότατον.

σχηματίζω, fut. ίσω, *to form, fashion, arrange;* II. Pass., σχηματίζομαι, *to be fashioned, dressed out.*

ΣΧΙ'ΖΩ, fut. ίσω, aor. 1 ἔσχισα; Pass., aor. 1 ἐσχίσθην, pf. ἔσχισμαι: *to split, cleave, to rend asunder.*

σχολάζω, fut. άσω (σχολή), *to have leisure* or *spare time, be at leisure.*

ΣΧΟΛΗ', ἡ, *leisure, spare time, ease;* σχολὴν ἄγειν, *to be at leisure.* II. Dat. σχολῇ absol. as Adv., *leisurely, slowly.*

σώζω, fut. σώσω, aor. 1 ἔσωσα, pf. σέσωκα; Pass., aor. 1 ἐσώθην, pf. σέσωμαι: *to save, keep,* esp. *to keep alive, preserve.*

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *a pipe, channel.*

σῶμα, ατος, τό, *the body.*

σωματικός, ή, όν (σῶμα), *of* or *for the body, bodily.*

σῶος, α, ον, contr. σῶς.

σωρεύω, fut. σω (σωρός), *to pile* or *heap one thing on another.*

ΣΩ'Σ, ὁ, σῶν, τό, *safe and sound, in good case, healthy, certain.*

σωτήρ, ῆρος, ὁ (σώζω), *a savior, deliverer, preserver.*

σωτηρία, ἡ, *a saving, deliverance, means of safety, safety.*

σωτήριος, ον (σωτήρ), *saving, delivering;* neut. plur. σωτήρια, τά (like σωτηρία, ἡ), *deliverance, safety.*

σωφρονέω, ῶ, fut. ήσω (σώφρων), *to be of sound mind, to learn moderation, to recover one's senses.*

σωφρονίζω, fut. ίσω, Att. ιῶ (σώφρων), *to moderate, control, chasten;* II. *to chastise, correct.*

σωφρονισμός, ὁ (σωφρονίζω), *a making temperate, chastening.*

T.

ταλαιπωρέω, ῶ, fut. ήσω, pf. τεταλαιπώρηκα, *to endure hardship, do hard work, suffer hardship* or *distress.*

ταλαίπωρος, ον (τάλας), *laborious;* II. *suffering hardship, miserable.* Adv., -ρως.

ταλανίζω, f. ίσω, *to call one's self unhappy.*

τάλας, αινα, αν, *wretched.*

ταμιεύω, fut. σω, pass. fut. σομαι, pf. ευμαι, aor. εύθην (very late) (ταμίας), *to be a manager,* or *steward;* II. transit., *to serve out stores, dispense.*

τάξις, εως, ἡ (τάσσω), *an arranging, order;* II. *position, place.*

ταπεινόω, ῶ, fut. ώσω (ταπεινός), *to make low, humble, abase, humiliate.*

ταρακτικός, ή, ον, *disturbing.*

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ Att. -ττω, aor. 1 ἐτάραξα; Pass., aor. 1 ἐταράχθην, pf. τετάραγμαι: *to stir, stir up, disturb, trouble, disquiet.*

ταραχή, ἡ, *trouble, disorder, confusion, commotion.*

ΤΑ'ΣΣΩ, Att. τάττω, fut. τάξω, aor. 1 ἔταξα, pf. τέταχα; Pass., fut. ταχθήσομαι, aor. 2. ἐτάγην (rare), 3 f. τετάξομαι, 2 fut. (rare and late) ταγήσομαι: *to arrange* or *put in order;* II.

to post, station; III. *to appoint*; IV. *to order, command*.

ΤΑΥ'ΡΟΣ, ὁ, *a bull*.

ταῦτα, neut. plur. of οὗτος.

ταὐτό, Att., also **ταὐτόν**, Att., crasis for τὸ αὐτόν, τὸ αὐτό, *the same*.

ταφρεύω, fut. σω (τάφρος), *to make a ditch*.

τάχα, Adv. (ταχύς), *quickly, soon*; also *perhaps, probably, forsooth*, — like ἴσως: Superl. τάχιστα.

ταχέως, Adv. of ταχύς, *quickly*.

τάχιον, ονος, neut. of ταχίων; Comp. of ταχύς; often as comp. Adv. of τάχα.

τάχιστα, superl. Adv. See ταχύς.

ταχυδρόμος, ον (ταχύς, δραμεῖν), *fast running*.

ΤΑΧΥ'Σ, εῖα, ύ, *quick, swift, speedy*. II. Comparison, ταχύτερος, α, ον; irreg. Comp. θάσσων, Att. θάττων, neut. -σσον, used as Adv.: *more quickly*. Another Comp. is ταχίων, neut. ιον; Superl. τάχιστος, η, ον; neut. p. τάχιστα as Adv.: *more quickly, more speedily*.

ΤΕ, *both, and, or*; εἴτε, εἴτε, *both if, if=whether, or*; μήτε, μήτε, and οὔτε, οὔτε, *neither, nor*.

τεθνάναι, rarely τεθνᾶναι, pf. inf. of θνήσκω.

Τειρεσίας, *Tiresias*, the celebrated blind soothsayer in Thebes, son of Euerres and Chariclo.

ΤΕΙ'ΧΟΣ, εος, τό, *a wall*, esp. *a wall round a city, a city wall*; II. *any fortification, a castle, fort*.

τεκεῖν, τεκέσθαι, aor. 2 act. and mid. inf. of τίκτω.

τέκνον, τό, *a little child*.

τεκτονική (sub. τέχνη), ἡ, *carpentry*.

τελευταῖος, α, ον (τελευτή), *at the end, last*; II. neut. τὸ τελευταῖον as Adv., *the last time, last of all*.

τελευτάω, ῶ, fut. ήσω, pf. τετελεύτηκα, pass. aor. 1 ἐτελευτήθην (τελευτή), *to bring to an end*.

τελέω, ῶ, fut. έσω, aor. 1 ἐτέλεσα, pf. τετέλεκα; Pass., aor. 1 ἐτελέσθην, pf. τετέλεσμαι: (τέλος) *to complete, fulfil, accomplish*; generally, *to perform, execute*.

τελέως, Adv. of τέλεος or τέλειος, *at last, completely, perfectly*; Comp. τελεώτερον, Superl. ώτατα.

ΤΕ'ΛΛΩ, fut. τελῶ, aor. 1 ἔτειλα, pf. τέταλμαι; Mid., aor. 1 ἐτειλάμην: *to accomplish, perform, raise, complete*.

ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τό, *an end*; τέλος βίου, *the end of life*. Τέλος is often used adverbially: τέλος, for κατὰ τὸ τέλος, *at the end, at last*; διὰ τέλους, *throughout, for ever, in perpetuity*.

ΤΕ'ΜΝΩ, fut. τεμῶ, pf. τέτμηκα, aor. 2 ἔταμον, ἔτεμον, Mid., fut. τεμοῦμαι: *to cut, cut down, fell*.

ΤΕ'ΡΠΩ, fut. ψω, aor. 1 ἔτερψα; Pass., aor. 1 ἐτέρφθην or ἐτάρφθην, aor. 2 ἐτάρπην: *to delight, please*.

τέρψις, εως, ἡ (τέρπω), *enjoyment, gladness, delight*.

ΤΕ'ΤΤΙΞ, ιγος, ὁ, *a kind of grasshopper, the cicala*, Lat. *cicada*, a winged insect, fond of basking on single trees or bushes, when it made a chirping noise. [*trade, machine*.

τέχνη, ἡ (τεκεῖν), *art, skill; craft*,

τεχνίτης, ου, ὁ (τέχνη), *an artificer, artist, workman*.

τέως, Adv. of time, *so long, meanwhile, the while*; II. absol., *a while, for a time*.

τῇδε, dat. form of ὅδε, used as Adv., *in this direction, in this way*.

τήκω, fut. τήξω, aor. 1 ἔτηξα, I. trans., *to melt, melt down:* II. Mid. and Pass., fut. mid. τήξομαι, pass. τακήσομαι, aor. 2 ἐτάκην, pf. 2 τέτηκα, *am melted; to melt away, to pine, waste away, vanish, fall away.*

τηλικοῦτος, αύτη or οῦτος, οῦτο, Att. for τηλίκος, *so very, so much.*

τηνικαῦτα, commoner form for τηνίκα, *at this particular time, in this case, then.*

Τηρεύς, gen. Τηρέως, *Tereus,* son of Mars, king of the Thracians.

τηρέω, ῶ, fut. ήσω, pf. τετήρηκα (τηρός), *to watch narrowly, to take care of, keep guard.*

τηρητικός, ή, όν, *watching, keeping.*

τίγρις, εως, ἡ, *a tiger.*

τιθασός, όν (τίτθη, τιθήνη), *tamed, domesticated.*

τιθείς, εῖσα,* έν, pres. part. of τίθημι

τίθημι, fut. θήσω, aor. 1 ἔθηκα, aor. 2 ἔθην, ind. sing. not used, plur. ἔθεμεν; Pass., pf. τέθειμαι (rare in classic authors): *to place, to put, to deposit.*

τιθηνέω, ῶ, fut. ήσω, *to take care of, tend, nurse;* and so, generally, *to cherish, foster.*

τίκτω, fut. τέξω or τέξομαι, aor. 2 ἔτεκον, pf. 2 τέκοκα, pass. τέτεγμαι (perhaps late), fut. (poet.) τεκοῦμαι: *to bring into the world, to bring forth, bear, to bear young, breed;* of birds, *to hatch* — ᾠὰ τίκτειν, *to lay eggs.*

ΤΙ΄ΛΛΩ, fut. τιλῶ, aor. 1 ἔτιλα, pf. pass. τέτιλμαι, *to pluck, pull, tear.*

τιμάω, ῶ, fut. ήσω, aor. ἐτίμησα, pf. τετίμηκα; Mid., fut. τιμήσομαι, aor. 1 ἐτιμησάμην; Pass., aor. 1 ἐτιμήθην, pf. τετίμημαι: (τιμή) *to deem* or *hold worthy, to honor, respect, revere, hold in reverence.*

τιμή, ἡ (τίω), *the price of a thing.* metaph., *the honor in which one is held; esteem, respect, rank, dignity.*

τίμιος, α, ον, also ος, ον (τιμή), *valued;* of persons, *esteemed;* of things, *prized, precious:* II. *of high price, dear.*

τιμωρία, ἡ, *help;* II. *vengeance, retribution, punishment.*

ΤΙΣ, neut. τι, gen. τινός, dat. τινί, acc. τινά, τι, indef. Pron., enclit. *one, any one, some one;* frequently answering to the indef. Article *a, an.*

ΤΙ΄Σ, neut. τί, gen. τίνος, τίνι, acc. τίνα, interrog. Pron. *who? which?* neut. *what? which?* Τί; often stands absol. as Adv., *how? for why? wherefore?* II. Τί δέ; *but how?* III. Τί δή; τί δήποτε; *why ever?* τί δῆτα; *how, pray?* expressing surprise. IV. Τί μήν; *why not? how else?* i.e. *yes, surely!*

τμηθῆναι, aor. 1 pass. inf. of τέμνω.

τοι-γάρ, strengthd. form of the enclit. Particle τοι, *so then, wherefore, therefore, accordingly.*

τοι-γαρ-οῦν, strengthd. form of τοι γάρ, *therefore, indeed, assuredly.*

τοί-νυν (τοί, νῦν), strengthd. form of the Particle τοι, *so then, therefore, accordingly.*

τοῖος, τοία (from τοῖο, old gen. of ὁ, ἡ, τό), *of such kind, nature,* or *quality; such, such like.* Τοῖον as Adv., *so, thus, so very, so much.*

τοιόσδε, **τοιάδε**, **τοιόνδε**, like τοῖος, with stronger demonstr. sense, *of such kind, nature,* or *quality* (as follows).

τοιοῦτος, **τοιαύτη**, **τοιοῦτο**, Att.,

also **τοιοῦτον**, *of such kind, nature*, or *quality*.

τοῖχος, ὁ (τεῖχος), *the wall of a house* or *court*.

τοκάς, άδος, ἡ (τεκεῖν) *one who has just brought forth*. As Adj., τοκὰς λέαινα, *a lioness with cubs*.

τολμάω, ῶ, fut. ήσω (τόλμα), *to take heart to do* a thing, *to take courage, to venture, to dare*.

τολμηρός, ά, όν (τολμάω), *daring, bold*; Adv., -ρῶς, *boldly*.

τομή, ἡ (τέμνω), *a cut, stroke, wound*; II. *a cutting, cutting off*.

τοξεύω, fut. σω (τόξον), *to shoot with the bow* or *with an arrow*.

τοξικός, ή, όν (τόξον), *skilled in the use of the bow*; II. ἡ τοξική (sub. τέχνη), *bowmanship, archery*.

ΤΟ'ΞΟΝ, τό, *a bow*.

ΤΟ'ΠΟΣ, ὁ, *a place, spot*.

τοσαυτάκις, Adv. = τοσάκις, *so many times, so often*.

τόσος, η, ον, *so great, so many, so much*; answered by the relat. ὅσος.

τοσοῦτος, αύτη, οῦτο, Att. οῦτον = τόσος, *so great, so large*; τοσοῦτον, *only so much, so much*; τοσοῦτο, or ον, Adv., *so much, so far*.

τότε, Adv., *at that time, then*: II. joined with other particles — τότε δή, τότ' ἔπειτα; III. with the Article — οἱ τότε, *people then living*; ἐν τῷ τότε, *in the then time*.

τοὔνομα, Att. crasis for τὸ ὄνομα.

τράγος, ὁ (τραγεῖν), *a he-goat*.

τραγῳδός, ὁ (τράγος, ἀοιδός, contr. ᾠδός), *the tragic actor*.

τρά-πεζα, ης, ἡ, *a table*, esp. *a dining-table*.

ΤΡΕΙ͂Σ, οἱ, αἱ, τρία, τά; gen. τριῶν, *three*.

τρέμω, only used in pres. and impf. (τρέω), Lat. *tremo*, *to tremble, quake, quiver*.

ΤΡΕ'ΠΩ, fut. ψω, aor. 1 ἔτρεψα, aor. 2 ἔτραπον, pf. τέτροφα or τέτραφα, aor. 2 ἐτράπην, fut. (late) τροπήσομαι, fut. 3 τετράψομαι, *to turn, to change*; *to turn away* or *off, keep off, hinder, prevent*.

ΤΡΕ'ΦΩ, fut. θρέψω, aor. 1 ἔθρεψα, pf. τέτροφα; Pass., pf. τέθραμμαι: *to nourish, feed*; *to bring up, rear*.

ΤΡΕ'ΧΩ, fut. θρέξομαι, usually δραμοῦμαι, aor. 1 ἔθρεξα (rare and poetic), aor. 2 ἔδραμον, pf. 2 δέδρομα; Pass., pf. δεδράμημαι: *to run*.

ΤΡΙ'ΒΩ, fut. τρίψω, aor. 1 ἔτριψα, pf. τέτριφα; Pass., fut. 1 τριφθήσομαι, fut. 2 τριβήσομαι, aor. 1 ἐτρίφθην, aor. 2 ἐτρίβην: *to rub, to grind, pound, bruise*.

ΤΡΙ'ΖΩ, fut. τρίξω, pf. 2 τέτριγα, with pres. sense, *to make a shrill, piercing cry*; *to squeak, to creak, grate, jar*.

τρίς, Adv. of τρεῖς, *thrice, three times*.

τρίτος, η, ον (τρεῖς, τρίς), *the third*: II. τρίτον as Adv., *thirdly*, also τὸ τρίτον; also ἐκ τρίτου or ἐκ τρίτων, *in the third place*.

τρίχες, αἱ, nom. plur. of θρίξ.

τρόπος, ὁ (τρέπω), *a turn, direction, way*; Metaph., *a way, manner*.

τροφή, ἡ (τρέφω), *nourishment, food*; *a livelihood, living*.

τροχός, οῦ, ὁ (τρέχω), *a wheel*.

ΤΡΥ'ΖΩ, fut. ξω, aor. ἔτρυξα (Lexicons confine this verb to pres. and imp.), *to mourn, murmur*.

τρυμαλία, ἡ (τρύω) = τρύμη, *the eye of a needle*; *the meshes of a net*.

τρυφή, ἡ (θρύπτω), *delicacy, daintiness*.

τρύχω, fut. ξω (τρύω), *to wear out, consume*; *to distress, afflict, harass, vex*.

τρώγλη, ἡ (τρώγω), *a hole.*
τυγχάνω, fut. τεύξομαι, aor 1 ἐτύχησα (Epic), aor. 2 ἔτυχον, pf. τετύχηκα: *to hit, hit upon, light upon; to meet by chance, fall in with; to happen, to be.*
ΤΥ'ΜΒΟΣ, ὁ, *a tomb, grave.*
τυπόω, ῶ, fut. ώσω, *to impress, stamp;* II. *to form, mould, model.*
τύπτω, fut. ψω, aor. 1 ἔτυψα (rare in Attic), aor. 2 ἔτυπον (rare); Pass., fut. τυπήσομαι, pf. τέτυμμαι: *to beat, strike.* For the aorists ἔτυψα, ἔτυπον, the Attics used ἐπάταξα, ἔπαισα.
τυφλός, ή, όν, *blind.*
τυφόω, ῶ, fut. ώσω (τῦφος), *to wrap in smoke* or *mist; to make dim, obscure:* Pass., pf. τετύφωμαι, *to be shrouded in conceit and folly; to be silly, stupid, absurd.*
τυχεῖν, aor. 2 inf. of τυγχάνω.
ΤΥ'ΧΗ, ἡ, *fortune, luck; chance; good; luck* or *ill luck.* Adverbial usages, τύχῃ, *by chance;* so also ἀπὸ or ἐκ τύχης, κατὰ τύχην.
τυχών, οῦσα, όν, aor. 2 part. of τυγχάνω.

Υ.

ʽΥΒΡΙΣ, εως, ἡ, *insolence, lewdness; an outrage, gross insult.*
ὑβρίζω, fut. σω, pf. ὕβρικα; Pass., pf. ὕβρισμαι: *to insult.*
ὑγιαίνω, fut. ανῶ, aor. 1 ὑγίανα, aor. p. ὑγιάνθην (ὑγιής), *to be sound, healthy.* Imper. ὑγίαινε, like χαῖρε, *vale,* is used as a form of salutation, verbal or written, usually on taking leave, *farewell.*
ὑγίεια, ὑγεία (ὑγιής), *health.*
ὑγρός, ά, όν (ὕω, ὕδωρ), *wet, moist.*
ὕδρα, ἡ (ὕδωρ), like ὕδρος, *a water-serpent.*
ὕδωρ, τό, gen. ὕδατος, *water.*
ʽΥΙΟ'Σ, ὁ, *a son.*
ὕλη, ἡ, *wood, forest, brushwood:* generally, *the stuff of which a thing is made; the raw material of any kind; matter.*
ὑλ-ώδης, ες (ὕλη, εἶδος), *woody, wooded, bushy.*
ὑμέτερος, α, ον (ὑμεῖς), *your, yours.*
ὑμήν, ένος, ὁ, *a skin, membrane.*
ὑπ-άγω, fut. ὑπάξω, aor. 2 ὑπήγαγον, *to lead* or *bring under; to bring a person before the judge; to bring one before the court; to accuse, impeach.*
ὑπ-ακούω, fut. ακούσομαι, pf. ακήκοα, *to listen, give ear to; to obey, to yield to.*
ὑπ-αντάω, ῶ, fut. ήσω, *to come* or *go to meet, to meet, reply to.*
ὑπ-άρχω, fut. ξω, aor. 1 ὑπῆρξα; Pass., pf. ὕπηργμαι (ὑπό, ἄρχω): *to begin;* c. gen., *to make a beginning of; to exist, to be* ὑπάρχει, impers., *the case is ...* κατηφὴς ἐκ τῆς λύπης ὑπῆρχεν, *he was downcast by sorrow.*
ὑπέλαβον, aor. 2 of ὑπολαμβάνω.
ὑπέλθοι, 3 sing. aor. 2 opt. of ὑπέρχομαι.
ὑπ-έξειμι (ὑπό, ἐξ, εἶμι, *ibo*), *to go away under* or *secretly; withdraw gradually; to depart, to leave.*
ʽΥΠΕ'Ρ, Prep., governing gen. and acc.; hence are formed the Comp. and Superl. ὑπέρτερος, τατος. With gen., *position over, above, across; in defence of, in behalf of.* With

acc., *over and beyond.* Of measure, *over, above, exceeding, beyond;* ὑπὲρ κόρον, *beyond measure.* In compos., ὑπέρ signifies *over, above:* of place, as in ὑπερβαίνω; of excess, as in ὑπερήφανος.

ὑπερ-άγαμαι, Dep., *to admire above measure.*

ὑπεράνωθεν, Adv., *over, above.*

ὑπερ-βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 ὑπερέβην, pf. βέβηκα, *to step over, to pass over, to go beyond.*

ὑπερ-εῖδον, inf. ὑπεριδεῖν; aor. 2 without any pres. in use, ὑπερ-οράω being used instead: *to overlook, neglect, slight, despise,* — c. acc., also c. gen.

ὑπερ-έχω, fut. ὑπερέξω, aor. 2 ὑπερέσχον, *to be above, stand out above; to be superior, to excel, surpass, be the better:* οἱ ὑπερέχοντες, *the more powerful.*

ὑπεριδών, part. of aor. 2 ὑπερ-οράω.

ὑπερ-οράω, ῶ, fut. ὄψομαι, aor. 2 εἶδον, inf. ἰδεῖν; Pass., aor. 1 ὤφθην: *to look over, survey;* II. *to overlook, disregard, to slight, disdain,* — both with acc. and gen.

ὑπερφρονέω, ῶ, fut. ήσω, aor. εφρόνησα, pf. πεφρόνηκα, *to have high thoughts, to be over-proud;* II. *to look down upon, disdain.*

ὑπ-έρχομαι, fut. ελεύσομαι, aor. 2 act. ἦλθον, pf. ελήλυθα, Dep., *to go* or *come under, creep into, to enter, to undermine, to deceive; to come upon.*

ὑπ-ηρέτης, ου, ὁ (ὑπό, ἐρέτης), *a rower, a servant.*

ὑπ-ισχνέομαι. contr. σχνοῦμαι, fut. ὑποσχήσομαι, aor. 2 ὑπε-σχόμην (ὑπό, ἴσχω = ἔχω), *to undertake, promise, engage; to assure, assert, profess.*

ὝΠΝΟΣ, ὁ, *sleep, slumber.*

ὙΠΟ', Prep., governing gen., dat., and acc., *under.* With gen., *from under, under by, through, from.* With dat., *by, with, together with, under.* With acc., to express *motion towards* and *under* an object. In compos., besides its ordinary meaning, *secretly, gradually, back;* and sometimes denotes diminution. Ὑπό with the genitive is the commonest method of expressing the agent after passive verbs.

ὑπο-βλέπω, fut. βλέψομαι, pf. βέβλεφα, *to look up from underneath at, glance at* or *look askance at; eye scornfully, suspiciously,* or *angrily.*

ὑπο-δείκνυμι and **ὑποδεικνύω**, fut. δείξω, aor. 1 ὑπέδειξα, pf. δέδειχα, fut. 3 (late) δεδείξομαι: *to show underhand* or *secretly; to give a mere glimpse of, to intimate, to show.*

ὑπο-δέχομαι, fut. δέξομαι, aor. 1 εδεξάμην, pf. δέδεγμαι, aor. 1 pass. εδέχθην, fut. 3 δεδέξομαι, Dep., *to receive beneath the surface of the sea; to welcome, entertain.*

ὑποδύς, ῦσα, ύν, aor. 2 part. of ὑποδύω.

ὑπο-δύω, or δύνω, fut. δύσω, aor. 1 ὑπέδυσα, aor. 2 ἔδυν; Pass., pf. ὑποδέδυμαι: *to slip in under, to go under.*

ὑπο-κάτω, Adv., *below, under, beneath, underneath.*

ὑπό-κειμαι, fut. κείσομαι, *to lie under* or *below;* εἰς τὸν ὑπο-κείμενον θάμνον, *in the bush below;* τὰ ὑποκείμενα, *the articles pledged.*

ὑπο-κρίνομαι, fut. κρινοῦμαι, aor. 1 mid. ὑπεκρινάμην, pass. ὑπε-κρίθην: Mid., *to make a response, to interpret;* II. *to play a part, dissemble, play the hypocrite.*

ὑποκριτής, οῦ, ὁ (ὑποκρίνομαι),

I. *one who plays a part on the stage, a player, actor;* II. *a dissembler, pretender, hypocrite.*

ὑπο-λαμβάνω, fut. λήψομαι, aor. 2 ὑπέλαβον, pf. ὑπείληφα (cf. λαμβάνω), *to take up from below; to overtake; to take up a word and answer; to reply, rejoin, retort:* ἔφη ὑπολαβών, *he said in answer.*

ὑπο-λείπω, fut. ψω, pf. 2 λέλοιπα, aor. 2 ἔλιπον, *to leave behind, to remain; to leave remaining.*

ὑπόληψις, εως, ἡ (ὑπολαμβάνω), *a taking in a certain sense, an understanding, opinion.*

ὑπο-μένω, fut. μενῶ, aor. 1 ἔμεινα, *to stay behind:* II. *to survive, remain alive; to abide patiently, submit to, endure.*

ὑπο-μιμνήσκω, fut. μνήσω, aor. 1 ὑπέμνησα, fut. 3 μεμνήσομαι, c. acc. per., *to put one in mind* or *remind one of* a thing; *to mention, suggest.*

ὑπο-νοέω, ῶ, fut. ήσω, *to think covertly, suspect, to conjecture, guess.*

ὑπο-πίπτω, fut. πεσοῦμαι, pf. πέπτωκα, aor. 2 ὑπέπεσον, *to fall under* or *down, to cringe to, to bend.*

ὑπο-πτεύω, fut. σω, *to be suspicious, to suspect, mistrust.*

ὕποπτος, ον (ὑπόψομαι, fut. of ὑφοράω), *viewed with suspicion, suspected, suspicious;* II. act., *suspecting.* As Subst., τὸ ὕποπτον, *suspicion, jealousy.*

ὑποῤ-ῥέω, fut. 2 ῥυήσομαι and aor. 2 ὑπεῤῥύην (in act. sense), pf. ἐῤῥύηκα, *to flow away under, to flow* or *fall in gradually;* II. *to slip away.*

ὑπο-στέλλω, fut. στελῶ, aor. 1 ὑπέστειλα, pf. ὑπέσταλκα, pass. ἔσταλμαι, *to lower, take in;* II. Mid., *to shrink back from, shrink from the presence of.*

ὑπο-στρέφω, fut. ψω; Pass., aor. 1 ἐστρέφθην, aor. 2 ἐστράφην, pf. ἔστραμμαι: *to turn round about;* II. intrans., *to turn short round, wheel round; to return.*

ὑπόσχεσις, εως, ἡ (ὑπισχνέομαι), *a promising, promise, engagement.*

ὑπο-τάσσω, Att. -ττω, fut. τάξω, aor. 2 ἐτάγην, pf. pass. τέταγμαι, fut. 2 (rare and late) ταγήσομαι, *to place* or *arrange under, subject.*

ὑπο-τίθημι, fut. θήσω, aor. 1 ὑπέθηκα; Pass., τέθειμαι (rare): *to place under, to put under, to lay down.*

ὑπο-τυγχάνω. See τυγχάνω.

ὑποτυχών, aor. part. of ὑποτυγχάνω.

ὑπουργέω, ῶ, fut. ήσω, pf. act. ὑπούργηκα, pass. ὑπούργημαι (ὑπουργός), *to render service, to serve, to be of service.*

ὑπο-χωρέω, ῶ, fut. ήσω, pf. κεχώρηκα, *to go back, recoil, to retire.*

ὟΣ, ὁ and ἡ, gen. ὑός, *a swine, pig, boar,* or *sow; a tame pig.*

ὑστεραῖος, α, ον (ὕστερος), properly, *on the day after:* τῇ ὑστεραίᾳ, *on the following day, next day.*

ὑστερέω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ὑστέρησα, pf. ὑστέρηκα; Pass., aor. 1 ὑστερήθην: (ὕστερος) *to be behind, come later; to come after* or *afterwards; to be in want.*

ὑστερίζω, fut. ίσω, Att. ιῶ, aor. 1 ὑστέρισα (ὕστερος), *to come after, come later* or *too late.*

ὕστερος, α, ον (Superl. ὕστατος, *the latter, coming after, following,* opp. to πρότερος. The neut. ὕστερον is used as Adv. of time, *after, afterwards, hereafter, in future, for the future.*

ὑφ-αιρέω, ῶ, fut. αιρήσω, aor. 2 ὑφεῖλον, pf. ὑφῄρηκα, *to seize secretly, to take away something*

of, to filch away, purloin, to deprive one secretly of something.

ὑφ-ίστημι (cf. ἵστημι), fut. ὑποστήσω, aor. 1 ὑπέστησα, aor. 2 ὑπέστην, *to place* or *set under; to withstand, to submit, to suggest; to support an attack, to resist; to undergo, to suffer.*

ὑφ-οράω, ῶ, fut. ὑπόψομαι (ὑπό, ὁράω), *to look askance at, to view with suspicion.*

ὑψηλός, ή, όν, *high, lofty.*

ὕψος, εος, τό (ὕψι), *height, the top, summit.*

Φ.

ΦΑΓΕΙ͂Ν, aor. 2 inf. of ἐσθίω: *to eat, devour.*

φαιδρύνω, fut. υνῶ, aor. 1 ἐφαίδρυνα (φαιδρός), *to make bright, clean, cleanse.*

φαίνω, fut. φανῶ, aor. 1 ἔφηνα; fut. mid. φανοῦμαι, aor. 2 ἐφάνην, pf. 1 πέφαγκα, pf. 2 πέφηνα, intrans.; Pass., pf. πέφασμαι: *to show, make to appear, to appear; to come to light, to be seen.*

ΦΑ'ΛΑΙΝΑ, ἡ, *a whale.*

φαλακρός, ά, όν (φάλος), *baldheaded, bald-pated.*

φανερόω, fut. ώσω (φανερός), *to make visible* or *manifest; to make known, to declare.*

φαντάζω, άσω (φαίνω), *to make visible;* aor. 1 pass. ἐφαντάσθην, *show one's self:* II. *to make a show* or *parade, to boast.*

ΦΑ'ΡΑΓΞ, αγγος, ἡ, *a mountain cleft, a deep chasm, ravine, gully.*

ΦΑ'ΡΜΑΚΟΝ, τό, *a medicine, drug, remedy.*

φάρυγξ, ἡ or ὁ, gen. υγγος (φάρω), *the throat.*

φάσκω, *to say, to allege, to pretend.*

ΦΑΥ͂ΛΟΣ, η, ον, also ος, ον, *mean, easy, slight, trifling; low in rank, worthless,* — οἱ φαῦλοι, *the vulgar.*

φέναξ, ακος, ὁ, *a cheat, quack, impostor.*

φέρω, fut. οἴσω, aor. 1 ἤνεγκα, aor. 2 ἤνεγκον, pf. act. ἐνήνοχα, aor. 1 pass. ἠνέχθην, fut. ἐνεχθήσομαι, *to bear* or *carry, to fetch.*

φεύγω, fut. φεύξομαι, aor. 2 ἔφυγον, pf. act. πέφευγα, *to flee, take flight.*

ΦΗΜΙ', aor. 2 ἔφην, fut. φήσω, aor. 1 ἔφησα, pf. πέφασμαι, *to say, speak, tell.*

ΦΘΑ'ΝΩ, fut. φθάσω, mid. φθήσομαι, aor. 1 ἔφθασα, aor. 2 ἔφθην, pf. ἔφθακα, aor. 1 pass. ἐφθάσθην, *to arrive, to reach.*

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, fut. φθέγξομαι, aor. 1 ἐφθεγξάμην, pf. ἔφθεγμαι, Dep., *to utter a sound* or *voice, to articulate; to extol, praise, sing, celebrate; to cry.*

φθείρω, fut. φθερῶ, aor. 1 ἔφθειρα, pf. ἔφθαρκα, aor. 2 ἐφθάρην, fut. φθαρήσομαι, pf. 2 ἔφθορα, fut. 2 φθαροῦμαι, (φθίω), *to corrupt, spoil, ruin, waste, destroy, perish.*

φθονέω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ἐφθόνησα; Pass., aor. 1 ἐφθονήθην: (φθόνος) *to be envious* or *jealous, to envy, bear a grudge* or *ill-will.*

ΦΘΟ'ΝΟΣ, ὁ, *ill will, envy, jealousy; a grudge, malice.*

φιλανθρωπεύω (φιλάνθρωπος), *to be a friend to mankind;* in Mid. φιλανθρωπεύομαι, *to act humanely* or *kindly.*

φιλ-άνθρωπος, ον (φίλος, ἄνθρωπος), *loving mankind, humane, benevolent, kind.*

φιλ-άργυρος, ον (φίλος, ἄργυρος), *fond of money, covetous, avaricious.*

φιλ-εργός, όν (φίλος, ἔργον), *loving work, working willingly, industrious.*

φιλ-έρημον, *fond of solitude.*

φιλέω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ἐφίλησα, pf. πεφίληκα, *to befriend, to love, to like.*

φιλία, ἡ, *affection, friendship.*

φιλιόω, ῶ, fut. ώσω, *to render amicable, to make friends.*

φιλο-δοξία, ἡ (φίλος, δόξα), *love of glory, ambition.*

φιλό-ζωος, ον (φίλος, ζωή), *fond of one's life.*

φιλονεικέω, ῶ, fut. ήσω (φιλόνεικος), *to be fond of dispute, to contend eagerly* or *obstinately.*

φιλονεικία, ἡ, *love of strife, contentiousness, rivalry, pertinacity.*

φιλόνεικος, ον (φίλος, νεῖκος), *fond of strife, contentious, pertinacious, obstinate.*

φιλοξενία, ἡ (φίλος, ξένος), *hospitality.*

ΦΙ'ΛΟΣ, η, ον, *loved, dear:* II. as Subst., φίλος, ὁ, φίλη, ἡ, *friend; ὦ φίλε, ὦ φίλοι, O friend, O friends!* Φίλος has several forms of comparison: 1. Comp. φιλίων, ον; Superl. φίλιστος, η, ον: 2. Comp. φίλτερος, Superl. φίλτατος: 3. Comp. φιλαίτερος; Superl. φιλαίτατος.

φιλοτιμία, ἡ (φιλοτιμέομαι), *love of honor* or *distinction, ambition, emulation, rivalry.*

φιλοφροσύνη, ἡ (φιλόφρων), *friendly treatment* or *behavior, friendliness, kindliness; cheerfulness.*

φιλοχρηματία, ἡ, *love of money, covetousness.*

φλεγμονή, ἡ (φλέγω), *inflammation beneath the skin; an inflamed tumor.*

φλόξ, ἡ, gen. φλογός (φλέγω), *a flame, blaze.*

φοβερός, ά, όν (φοβέω), *fearful, frightful, awful.*

φοβέω, fut. ήσω (rare), aor. 1 ἐφόβησα; Pass., pf. πεφόβημαι, fut. φοβηθήσομαι (φόβος): *to strike with fear, to frighten, to terrify.*

φόβος, ὁ (φέβομαι), *fear, terror, fright, dismay.*

φοῖνιξ, ικος, ὁ, Subst., *a purple-red;* II. *the palm, date-palm.*

φοῖνιξ, ικος, ὁ, ἡ, also fem. φοίνισσα, Adj, *purple-red, purple* or *crimson, red:* hence, of a *bay* horse, of *red* cattle; also like Lat. *fulvus,* of the color of *fire.*

φοιτάω, ῶ, fut. ήσω (φοῖτος), *to roam, to come in constantly, to frequent, to recur again and again, to go constantly* or *resort.*

φονεύω, fut. εύσω (φόνος), *to murder, kill, slay.*

φορά, ἡ (φέρω), *a carrying, bringing:* II. (from Pass., φέρομαι), *motion, the course;* 2. *rapid motion, a rush, onset.*

φορεῖον, τό (φορά, φέρω), *a hand-barrow, litter, sedan-chair.*

φορέω, ῶ, fut. ήσω, aor. 1 ἐφόρησα, pf. πεφόρηκα, *to wear, to bear.*

φορτίζω, fut. ίσω (φόρτος), *to load;* Pass., pf. part. πεφορτισμένος: *heavy-laden.*

φορτίον, τό (φόρτος), *a burden, load;* in plur., *wares, merchandise.*

φόρτος, ὁ (φέρω), *a ship's cargo, a load, weight, tiresome job.*

φραγμός, ὁ (φράσσω), *a shutting up, blocking up, fencing;* II. like φράγμα, *a hedge.*

ΦΡΑ'ΣΣΩ, Att. -ττω, fut. ξω, aor. 1 ἔφραξα; Pass., aor. 1

ἐφράχθην, aor. 2 ἐφράγην, pf. (late) πέφραγα, fut. 1 φραχθήσομαι, fut. 2 φραγήσομαι: *to fence in, hedge round, to fortify, to block up.*

ΦΡΕ'ΑΡ, τό, gen. φρέατος, *a well*, or more commonly *a water-tank, cistern, reservoir.*

φρήν, ἡ, gen. φρενός, *mind, understanding, reason.*

ΦΡΙ'ΣΣΩ, Att. -ττω, fut. φρίξω, aor. 1 ἔφριξα, pf. πέφρικα, *to be rough;* of hair and mane, *to bristle up, stand on end; to shiver with cold, to shudder, to thrill* or *quiver.*

φρονέω, ῶ, fut. ήσω, pf. πεφρόνηκα (φρήν), *to think, to have understanding, to be minded* or *disposed in a certain way.*

φρόνημα, ατος, τό, *the mind, will, spirit.*

φρόνιμος, ον (φρονέω), *discreet, thoughtful, wise, prudent.*

φροντίζω, fut. σω, aor. 1 ἐφρόντισα, pf. πεφρόντικα (φροντίς), *to think, consider, reflect, to take thought, give heed.*

φροντίς, ίδος, ἡ (φρονέω), *thought, care, anxiety, concern.*

φρουρά, ἡ (φροῦρος), *a garrison, prison; a watch* or *guard.*

φυγάς, άδος, ὁ, ἡ (φυγεῖν): *a fugitive, exile, refugee.*

φυγεῖν, aor. 2 inf. of φεύγω.

φυγή, ἡ (φυγεῖν), *flight;* dat. φυγῇ, *in hasty flight, hastily;* II. *banishment.* [φεύγω.

φυγών, οῦσα, όν, aor. 2 part. of

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, Att. -ττω, fut. φυλάξω, aor. 1 ἐφύλαξα, pf. πεφύλακα and πεφύλαχα; Pass., fut. φυλαχθήσομαι, aor. 1 ἐφυλάχθην, pf. πεφύλαγμαι: *to keep watch and ward, be on guard; to watch, guard.*

ΦΥ'ΛΛΟΝ, τό, *a leaf;* in plur., *leaves, foliage.*

φυσάω, ῶ, fut. ήσω (φῦσα), *to blow, puff, breathe.*

φυσικός, ή, όν (φύσις), *natural, inborn, native.*

φύσις, ἡ, gen. εως (φύω), *the nature.*

φυτόν, τό (φύω), *a plant, tree, fruit-tree.*

ΦΥ'Ω, fut. φύσω, aor. 1 ἔφυσα, aor. 2 ἔφυν, *to bring forth, produce.*

φωλεύω, fut. σω, or **φωλέω**, fut. ήσω (φωλεός), *to lie in a hole* or *den; to lie torpid in a hole.*

φωνέω, ῶ, fut. ήσω (φωνή), *to speak loud* or *clearly; to call out, cry, pronounce, proclaim, sound.*

ΦΩΝΗ', ἡ, *a sound, tone; the voice.*

φωρά, ᾶς (φώρ), *a theft;* II. *detection.*

X.

ΧΑΙ'ΡΩ, fut. χαιρήσω and (late) χαρήσομαι, pf. κεχάρηκα; Mid., fut. χαροῦμαι, aor. 2 as act. ἐχάρην: *to rejoice, be glad, be delighted* or *pleased.* The imperat. χαῖρε is a common form of greeting, either at meeting,—*hail! welcome!* Lat. *salve!*—or at parting, *farewell!*

χαίτη, ἡ, *long flowing hair; a mane.*

χαλεπαίνω, fut. ανῶ, aor. 1 ἐχαλέπηνα, pass. ἐχαλεπάνθην (χαλεπός), *to be hard, sore, grievous; to be angry* or *grow embittered towards one another.*

χαλεπῆναι, aor. 2 inf. of χαλεπαίνω.

χαλεπός, ή, όν, *hard to bear, sore, severe, grievous.* Τὰ χαλεπά, *hardships, sufferings; difficult, troublesome, dangerous, mis-*

chievous. Comp. χαλεπώτερος, Superl. -τατος.

χαλινός, ὁ, irreg. plur. χαλινά, τά (χαλάω), *a bridle*, esp. *the bit of a bridle.*

χαλινόω, ῶ, fut. ώσω, *to bridle* or *bit a horse.*

χαλκεύς, έως, ὁ (χαλκεύω), *a worker in copper, a coppersmith, brazier:* II. more generally, *a worker in metal, smith;* even of *a goldsmith*, esp. *a blacksmith.*

ΧΑΛΚΟ'Σ, οῦ, *brass*, or rather *copper.*

χαλκουργός, ὁ (χαλκός, ἔργω), *a coppersmith.*

ΧΑ'ΟΣ, εος, τό, *Chaos, Space;* personified by Hesiod, who represents Chaos as the first state of existence, *the rude, unformed mass.*

χαρά, ἡ (χαρῆναι), *joy, delight, pleasure:* χαρᾷ, *with joy;* c. gen., *joy in* or *at* a thing.

χαρίζομαι, fut. mid. ίσομαι, Att. ιοῦμαι, aor. 1 ἐχαρισάμην; Pass., fut. ισθήσομαι, aor. 1 ἐχαρίσθην, pf. κεχάρισμαι (both in act. and pass. sense); Dep.: (χάρις) *to show favor* or *kindness, to offer willingly, to give freely, to present.*

χάρις, ἡ, gen. χάριτος (χαίρω), *favor, grace; a charm; a gratification, delight.* Τίνος χάριν; *wherefore? for whose sake?*

χασμάομαι, οῦμαι, fut. ήσομαι, Dep. (χαίνω), *to yawn, gape wide* (of the mouth).

ΧΕΙ̑ΛΟΣ, εος, τό, *the edge, brink, brim, rim*, esp. of a river or a cup.

χειμών, ῶνος, ὁ (χεῖμα), *winter:* χειμῶνος, *in winter time; a storm, tempest.*

χείρ, ἡ, gen. χειρός, *the hand.*

χείριστος, η, ον, irreg. Superl. of κακός, *worst.*

χείρων, irreg. Comp. of κακός, *worse, meaner, inferior.*

χειροτονέω, ῶ, fut. ήσω (χειροτόνος), *to vote for, elect;* Pass., *to be chosen by vote, to appoint, ordain.*

χειρόω, ῶ, fut. ώσω; Mid., fut. χειρώσομαι, aor. 1 ἐχειρωσάμην: (χείρ), *to take in hand, handle, to get into one's hands; to take prisoner, to capture.*

χελιδών, όνος, ἡ, *the swallow.* Proverb, μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, *one swallow does not make a summer.*

χελώνη, ἡ (χέλυς), *a tortoise.*

χερσαῖος, α, ον, also ος, ον (χέρσος), *from* or *of dry land; living* or *found on dry land:* ὄρνιθες χερσαῖοι, *land-fowl.*

ΧΕ'ΡΣΟΣ Att. χέῤῥος, ἡ, *dry land, land.* As Adj., χέρσος, ον, *dry, firm* (of land).

ΧΗ'Ν, ὁ and ἡ, gen. χηνός (χαίνω, κέχηνα), *a gander, goose.*

χήρα, ἡ, *a widow.*

χῆρος, ὁ, *bereaved of a wife, a widower.*

ΧΘΕ'Σ, Adv., lengthd. ἐχθές, *yesterday.*

ΧΙ'ΛΙΟΙ, αι, α, *a thousand.*

ΧΙΤΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *an under-garment, frock, kirtle.*

ΧΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *snow.*

χλευάζω, fut. άσω (χλεύη), *to joke, jest, scoff;* trans., *to mock, scoff at, jeer, treat scornfully.*

χοιρίδιον, τό, dim. of χοῖρος, *a little pig.*

ΧΟΛΗ', ἡ = χόλος, *gall, bile;* metaph., *wrath, bitterness.*

χολόω, ῶ, fut. ώσω (χολή), *to enrage.* II. χολόομαι, οῦμαι, fut. κεχολώσομαι (this redupl. fut. is frequent), fut. mid. χολώσομαι, pf. pass. κεχόλωμαι, *to be angry, to rage.* This verb is poet. Attic, only aor. act., pass., and fut. mid.

χορτάζω, fut. άσω (χόρτος), *to feed* or *fatten in a stall:* gen.,

to feed or *fatten with* a thing; *to be satiated, satisfied* (of food).

χοῦς, ὁ, gen. χοῦ (χέω), *a bank, mound, heap of earth, earth.*

χράομαι, ῶμαι, fut. χρήσομαι, aor. ἐχρησάμην; Pass., pf. κέχρημαι, fut. 3 κεχρήσομαι: *to use.*

ΧΡΑ'Ω, fut. χρήσω, aor. 1 ἔχρησα; pf. κέχρηκα, *to give what is asked for, utter an oracle.*

χρεία, ἡ (χράομαι), *use, advantage, service; want, poverty, need.*

χρεμετίζω, fut. ίσω, *to neigh, snort.*

χρέος, τό, *a debt, due, duty.*

χρε-ωφειλέτης, ου (χρέος, ὀφείλω), *a debtor.*

χρή, impers., impf. ἐχρῆν, fut. χρήσει, *it is fated, necessary;* c. inf., *it must, must needs be:* II. like δεῖ, *one must needs, it behooves* or *befits, it is right and proper that one should do.*

χρήζω, used only in pres. and impf., ἔχρηζον (χρεία), *to need, want, have need of;* II. *to desire, long for, to ask.*

χρῆμα, ατος, τό (χράομαι), *goods, money* (mostly used in plur.); II. *a thing, matter, business, affair.*

χρησιμεύω, fut. σω, *to be of use, avail.*

χρήσιμος, η, ον, also ος, ον (χράομαι), *useful, serviceable;* τὸ χρήσιμον, *use, advantage.*

χρῆσις, εως, ἡ (χράομαι), *a using, employment, use made of* a thing.

χρηστός, ή, όν, *useful, serviceable;* of men, *good, stout, brave, upright, honest.*

χρηστότης, ητος, ἡ, *goodness, honesty, uprightness.*

ΧΡΙ'Ω, fut. χρίσω, aor. 1 ἔχρισα, pf. κέχρικα, *to anoint with scented unguents* or *oil;* Mid., χρίομαι, aor. 1 ἐχρισάμην, *to anoint one's self, to rub over.*

χροιά, ἡ, Att., also χρόα (χρώς), *the surface of a body, the skin, the color, the complexion.*

χρονίζω, fut. ίσω, Att. ιῶ (χρόνος), intrans., *to spend time, tarry; to continue* or *last long, hold out; to linger, delay, be slow.*

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ὁ, *time*, indefinitely: absol. in acc.—χρόνον, *for a while;* πολὺν χρόνον, *for a long time;* χρόνῳ, *in time, at last.*

χρύσεος, η, ον, and ος, ον, Att. contr. χρυσοῦς, ῆ, οῦν (χρυσός), *golden.*

χρυσίον, τό, dim. of χρυσός, *a piece of gold, gold* in general, *money;* ἀργύριον καὶ χρυσίον, *silver and gold money.*

ΧΡΥΣΟ'Σ, οῦ, ὁ, *gold.*

χρυσοῦς, ῆ, οῦν, Att. contr. of χρύσεος.

χύτρα, ἡ (χέω), *an earthen pot, a pot.*

χωλεύω (χωλός), *to be* or *become lame, to halt, limp.*

ΧΩΛΟ'Σ, ή, όν, *lame, limping;* II. metaph., *maimed, imperfect, defective.*

χώρα, ἡ (χῶρος), *spot; a land, country, tract; the country,* opp. to the town.

Ψ.

ΨΕ'ΓΩ, fut. ψέξω, aor. 1 ἔψεξα, aor. 2 ἐψέγην, pf. 2 ἔψογα, *to blame, disparage, find fault with.*

ψευδής, ές, gen. έος (ψεύδομαι), *lying, false, untrue;* Superl. ψευδέστατος, η, ον, *most lying.*

ψευδολογέω, ῶ, fut. ήσω (ψευδολόγος), *to speak falsely.*

ψευδολόγος, ον (ψευδής, λέγω), *speaking falsely.*

ψευδομαρτυρέω, ῶ, fut. ήσω, *to be a false witness, bear false witness.*

ψεῦδος, εος, τό (ψεύδω), *a lie, falsehood, untruth; a fraud, deceit.*

ΨΕΥ'ΔΩ, fut. ψεύσω, aor. 1 ἔψευσα; Pass., aor. 1 ἐψεύσθην, pf. ἔψευσμαι: *to cheat* or *impose upon by lies; to beguile, defraud.* Dep., mid. ψεύδομαι, *to lie, speak false, play false.*

ψεῦσμα, τό (ψεύδω), *a lie, untruth, fraud.*

ψεύστης, ου, ὁ (ψεύδω), *a liar, cheat;* also as Adj., like ψευδής, *lying, false.*

ψηλαφάω, ῶ, ήσω (ψάω), *to feel, grope one's way.*

ψηφίς, ίδος, ἡ (ψῆφος), *a small stone; a pebble for counting.*

ΨΙΛΟ'Σ, ἡ, όν, *bare, naked.*

ψόγος, ὁ (ψέγω), *blame, censure.*

ΨΟ'ΦΟΣ, ὁ, *a noise, sound.*

ψυχή, ἡ (ψύχω), *breath, life, spirit, soul.*

ψῦχος, εος, τό (ψύχω), *cold, frost;* in plur. ψύχεα, *extreme colds:* also *winter-time.*

ψυχρός, ά, όν (ψύχω), *cold, chill;* II. of persons, *cold-hearted, heartless, spiritless, indifferent.*

ΨΥ'ΧΩ, fut. ψύξω, aor. 1 ἔψυξα, pf. πέψυκα; Pass., fut. ψυχθήσομαι and ψυγήσομαι, aor. 1 ἐψύχθην, aor. 2 ἐψύχην, pf. ἔψυγμαι: *to make cool* or *cold;* hence *to refresh, recruit, to dry.*

ψωμός, οῦ, ὁ (ψώω), *a bit, morsel, scrap,* esp. of *meat* or *bread.*

Ω.

ὦ and **ὢ**, an exclamation expressing surprise, joy, or pain, like our *O! oh!*

ὧδε, Adv. of manner, *in this wise, so, thus;* of place, *hither, here.*

ᾠδή, ἡ, *an ode, lay, sound, song, harmonious voice.*

ᾠήθην, aor. 1 pass. of οἴομαι.

ὠκύτης, ητος, ἡ (ὠκύς), *quickness, swiftness.*

'ΩΜΟ'Σ, ὁ, *the shoulder, with the upper part of the arms; the shoulders.*

'ΩΜΟ'Σ, ἡ, όν, *raw, unripe;* metaph., *savage, rude, cruel.*

ὠνέομαι, contr. ὠνοῦμαι, fut. ὠνήσομαι, aor. 1 ἐωνησάμην (scarcely Attic), pf. ἐώνημαι (ἐπριάμην is used as aor. 2), *to buy, to purchase.*

ὠνητής, οῦ, ὁ (ὠνέομαι), *a buyer.*

'ΩΟ'Ν, τό, *an egg.*

ὤπτησα, aor. 1 of ὀπτάω.

'ΩΡΑ, ἡ, *hour, a season;* in plur. *the seasons.*

ὡραῖος, α, ον (ὥρα), *in due season, ripe, mature; beautiful.*

ὠρύομαι, fut. ύσομαι, aor. 1 ὠρυσάμην, Dep., *to howl, bellow, roar.*

'ΩΣ, Adv., *as soon as, so, thus, as, that;* often with part., ὡς ἀπειθῶν, *as being disobedient:* as Conjunct., often expressing a fact, *that*—like ὅτι, Lat. *quod:* with numerals, *about, nearly:* with superlatives, intensive, *as*—ὡς τάχιστα, *as quickly as possible.*

ὡσ-αύτως, Adv. of ὁ αὐτός (*the same*), strengthd. for ὡς, *in like manner, just so:* ὡσαύτως καί ..., *in like manner as.*

ὥσ-περ, Adv. (ὡς, περ), *even as, just as, as if, as it were.*

ὥσ-τε (as Adv., ὡς, τε), *so that,*

as, *like as*. As Conjunct., to express a *result* or *effect*.

ὠφέλεια, also *ὠφελία*, *ἡ* (*ὠφελέω*), *help*, *succor*, *profit*, *advantage*, *gain*; in plur., *gains*, *profits*: also *usefulness*.

ὠφελέω, ῶ, fut. *ήσω*, pf. *ὠφέληκα*, mid. and pass. fut. *ὠφελήσομαι* more frequently than *ὠφεληθήσομαι* (*ὄφελος*), *to help*, *aid*, *assist*, *succor*, *benefit*.

ὠφέλιμος, *ον*, sometimes also *η*, *ον* (*ὠφελέω*), *useful*, *serviceable*. Adv., *-μως*, Superl. *ὠφελιμώτατα*.

ὤφθην, aor. 1 of *ὁράω*, in pass. sense.

ᾤχετο, *ᾤχοντο*, 3 sing. and plur. impf. of *οἴχομαι*.

ὠχριάω, ῶ, fut. *άσω* (*ὠχρός*), *to be* or *turn pale*, *wan*, etc.

ὠχρός, *ά*, *όν*, *pale*, *wan*, *sallow*.